

ROZHOVORY

OD DUŠE K DUŠI

4

ROZHOVORY OD DUŠE K DUŠI

ČASŤ 4.

*Táto kniha tvorí prepis textu v slovenskom a českom jazyku z
verejne dostupných relácií uverejnených na AllatRa TV s
účasťou váženého Igora Michajloviča Danilova.*

Obsah

Precedens.....	7
Šanca na hrane.....	74
Nástrahy vedomia.....	125
Štít.....	197
Pôsobenie a Záštit.....	271
Paranormálne javy v človeku.....	329
O deviatom kruhu.....	407
Myšlienka je materiálna. Dokázané.....	440

Precedens.

T: Tatiana

IM: Igor Michajlovič Danilov

T: Dobrý deň, drahí priatelia! Dnes je s nami v štúdiu ALLATRA TV vážený Igor Michajlovič Danilov.

IM: Dobrý deň!

T: Igor Michajlovič, v poslednej dobe sa udialo niekoľko veľmi dôležitých a veľmi zaujímavých udalostí: na platforme Medzinárodného spoločenského hnutia "ALLATRA" sa 11. mája 2019 uskutočnila konferencia "Spoločnosť. Posledná šanca". Zaujímavé je, že ju iniciovali samotní ľudia. A ľuďom sa podarilo, tisíckam ľudí sa podarilo spolu stretnúť, zjednotiť sa prostredníctvom jedného online hovoru preto, aby prerokovali najzávažnejšie a najdôležitejšie otázky súčasného ľudstva: čo priviedlo k tomu, že sa teraz ako spoločnosť nachádzame na hranici kolapsu, že sa nachádzame v slepej uličke? Rozoberali sa otázky, že práve k tomu nás priviedol spotrebiteľský formát rozvoja civilizácie. A čo je najzaujímavejšie, že popri tom všetkom masmédiá vyvolávajú strach a akúsi bezvýchodiskovosť, keď hovoria o tom, že Hodiny Súdneho dňa ukazujú o 2 minúty dvanásť. A všetky tieto idey a všetky tieto veľmi dôležité a naliehavé témy, ktoré ľudia predkladali, boli, no možno povedať, že sa stretli s odozvou ľudí po celom svete, a výsledkom bola konferencia 11. mája. 22. júna sa uskutočnila ešte jedna medzinárodná

konferencia, na ktorej vystúpilo niekoľko rečníkov, vrátane prezidentského kandidáta USA. Ten predniesol práve tie návrhy, tie idey o ktorých hovorili ľudia 11. mája a predložil množstvo návrhov. Stručne by som o nich niečo povedala: je to návrh na ohraničenie kapitalizácie jednotlivca; je to návrh, že spoločnosť, minimálne ekonomiku treba radikálne zmeniť, postaviť ju na nových základoch, že je nevyhnutná jednotná plánovaná ekonomika tvorivej spoločnosti; o tom, aby v spoločnosti bola jednotná vojenská štruktúra; aby bola veda tiež postavená na tvorivých základoch. A v súvislosti s tým...

IM: Jednoducho povedané, prechod zo spotrebného formátu na tvorivý.

T: Presne tak. Ale prečo teraz spomínam tieto témy a hovorím o týchto konferenciách, pretože v súvislosti s týmito udalosťami sa na nás obrátilo množstvo ľudí, dostávame veľmi veľa listov a veľmi veľa otázok, že čo si o tom myslíte Vy, Igor Michajlovič. Preto dnes...

IM: Čo sa týka konferencií alebo otázok, ktoré tam boli vyslovené?

T: Čo sa týka tých návrhov, ktoré vyslovili ľudia a ohľadne toho, ako máme prejsť k tvorivému formátu spoločnosti, ako máme žiť v mieri, ako máme žiť... prežiť v týchto podmienkach stupňujúcich sa katakliziem a ako žiť vo svete bez vojen.

IM: Je to dobrá otázka: "Ako máme prejsť?" Je ľahké prejsť

cez cestu, ale zmeniť základy, ktoré sa formovali šesť tisíc rokov... Na jednej strane vedomie povie, že je to veľmi zložitý, ale na druhej strane - je to ešte jednoduchšie, ako prejsť cez cestu. Všetko závisí od ľudí. Ako sa rozhodnú, tak bude. Nie je na nás dvoch, aby sme o tom rozhodli. Ale povedať svoj názor ako občan - prečo nie?

T: Tak ja by som možno začala prvou takou otázkou, ktorá vyvolala mimoriadnu pozornosť a ktorá vyvolala diskusie (niekedy zdravé, niekedy nezdravé) - je to otázka týkajúca sa ohraničenia kapitalizácie. Na túto tému bolo už veľa debát, veľmi veľa rozhovorov, či je to perspektívne alebo nie...

IM: A najzaujímavejšie je, že proti ohraničeniu kapitalizácie najviac vystupujú tí, u ktorých absolútne nie je čo ohraničiť, a to ani perspektívne. A práve oni sa budú najviac stavať proti tomu, aby sa taká hranica zaviedla.

T: Mimochodom, zdá sa, že väčšina ľudí, ktorí pochybujú, alebo sa zamýšľajú (**IM:** Nesúhlasia) nad touto otázkou, to sú ľudia, ktorí teraz, v tomto momente...

IM: Sú to ľudia, ktorí nielen v tejto chvíli, ale ani v najbližšej dobe a ani vo vzdialenej perspektíve nebudú mať nič.

T: Prečo?

IM: Vedomie ich tak, povedzme to kultúrne, vykorisťuje. A je tu taký jeden maličký zaujímavý moment - prečo? Pretože ľudia dúfajú, že zbohatnú. A vidia obrázky vo svojej hlave, že už sú oligarchovia, miliardári. No a akože, a tu zrazu

nejaká spoločnosť. Zhromaždili sa z celého sveta, áno, veľa ľudí. No ako môžu na posvätné, tak povediac, vzťahnuť ruku - ohraničiť kapitalizáciu jednotlivca, však? No veď to je nesprávne, čo je to za slobodu. Zarábaj, koľko vládzeš, utrácaj, na čo chceš. Nuž preto, lebo v hlave sú už miliardármi a už si kupujú všetko možné a utrácajú kde sa dá. No prečo som povedal, že nikdy nezbohatnú, a ohraničenie kapitalizácie im nehrozí? Práve preto, lebo v hlave sú už miliardármi.

T: To znamená, že oni si už myslia, že v tomto momente, však, teda vedomie im kreslí obrázok, že "toto vlastným".

IM: Vkladajú pozornosť do svojho želania, ktoré sa nikdy nezrealizuje, lebo v hlave už sú miliardármi.

T: Teda vedomie im nakreslilo obrázok akejsi budúcej reality...

IM: Ilúzia vykorisťovania, áno. Všetko je ako vždy.

T: Oni sa jednoducho boja stratiť tento svoj sen, však, ktorý...

IM: Nie, nie sen. Oni sa neboja, oni túžia byť boháči, túžia byť oligarchami jednoducho preto, lebo nepoznajú ich život. Pozerajú sa zdola hore na ľudí, ktorí tak veľa môžu, majú obrovské možnosti, jazdia s ochrankou, a obracajú na seba pozornosť, a tak vyvolávajú u iných ľudí čo?

T: Závist.

IM: Závist. Presne tak. Dokonca ani nechápu, že dostávajú

práve to, čo vlastnia kvôli tomu, aby vyvolávali v iných závisť. Ale ak by sa niekto z týchto závistlivcov porozprával a podebatoval s týmito oligarchami, aký život majú, tak si myslím, že by im nezávideli, pretože ich život sa mení na nočnú moru. Majú len krásny obal. Áno, zlatá klietka, ale veľmi maličká, a nosia ju cudzí strýčkovia.

T: No vedomie maľuje, že kapitál a nejaké finančné bohatstvo, to...

IM: Dáva slobodu?

T: Áno.

IM: Veď prečo sa človek snaží stať bohatším a získať viac a viac moci? Preto, aby získal slobodu. Ale sloboda nie je to, o čom rozpráva vedomie. Človek cíti a túži po duchovnej slobode, v prvom rade od diktatúry vedomia, od diktatúry zvieraťa v hlave. A práve toto zviera, naša živočíšna podstata, ono prevracia všetko hore nohami. Teda človek hľadá slobodu vo vonkajšom. A myslí si, že tie nástroje, ktorými niekto disponuje, dávajú akýsi stupeň slobody, akúsi moc. Ale všetko je to len ilúzia. Nech by mal človek akúkoľvek moc v tomto svete - všetko je dočasné. Jediný... no, o tom nebudem hovoriť, chcel som zažartovať... kto tu už dlho má určitú moc nad malou skupinkou ľudí.

T: Igor Michajlovič, a celkove táto otázka ohraničenia kapitalizácie... spoločnosti.

IM: Poďme, objasníme to jednoducho: čo formuje

spotrebiteľský formát spoločnosti, v ktorej sa nachádzame prakticky už šesť tisíc rokov? Čo tvorí jej základ?

T: Chamtivosť, určite.

IM: Lakomosť, pýcha a veľa iného (**T:** Ziskuchtivosť, chamtivosť), áno. A ak sa na to pozrieme z pozície spoločnosti, čo je toho príčinou? Neohraničená kapitalizácia. Teda človek môže bohatnúť, nemá limit. Niektorí zbohatli tak, že si dokonca myslia, že vládnu svetu, chápeš? Organizujú všelijaké nepokoje dookola jednoducho pre zábavu. Nie preto, že majú málo peňazí. Aj keď peňazí nikdy nikto nebude mať dosť. Teda nech dáš človeku koľkokoľvek, vždy mu bude málo. A tu je jednoduchá otázka: a koľko človek potrebuje na normálny šťastný život?

T: Tak na toto sa tiež ľudia pýtajú, názory sa rozchádzajú. Mnohí určite rozmyšľali o tom, koľko potrebujú...

IM: Koľko peňazí človek potrebuje k šťastnému životu? Žiadne. Za peniaze si šťastie nekúpiš. A to je pravda. Nuž... kúpiť ilúziu možno, ale každá ilúzia je dočasná. Človek si, povedzme, zaželel stať sa slávnym spevákom, áno? Veď poznáme mnoho takých prípadov, keď sa investuje dostatočné množstvo prostriedkov a zvukári z nich spravia spevákov, režiséri ich filmujú a tak podobne. Áno, stanú sa celebritami, ale šťastní nie sú. Poznáme mnohých, do ktorých investujú - a stanú sa slávnymi politikmi, ale šťastní nie sú. Všetko prejde. Za peniaze si šťastie nekúpiš, to je životná pravda.

T: Ohľadne spotrebiteľského formátu, že v podstate, je to

niečo ako o formát chaosu, však? Tu bola spomenutá informácia, taká oficiálna štatistika, že za posledných 5600 rokov sa odohralo vo svete 14500 vojen, v ktorých zomreli 4 miliardy ľudí. To je v princípe ten otrokársky formát spoločnosti, v ktorom žijeme. A čo je najzaujímavejšie, zdalo by sa, že dvadsiate storočie, ktoré dávalo isté nádeje na predzvesť mierového začiatku storočia. A vidíme...

IM: Dvadsiateho? Nuž, dvadsiate storočie dalo o predpoklady - Prvá svetová vojna, potom, prepáčte, v polovici storočia - Druhá svetová vojna. Milióny zabitých, a dodnes ľudia hynú a umierajú. A jednoduchá otázka: za čo zomierajú? Za niekoho ilúziu, kvôli niekoho nenásytnosti. Ale v čom je príčina všetkých vojen? Chamtivosť, nenásytnosť, teda neohraničená kapitalizácia. Predstavme si: ak, napríklad nuž, čisto si zafantazirujeme... troška nám naši priatelia dovoľia, však? Tak si predstavme, že nejaký národ skutočne zatúžil zmeniť niečo vo svojom živote, už ich omrzelo ísť nesprávnou cestou. Spojili sa všetci ľudia zemegule a povedali: "My chceme žiť v tvorivej spoločnosti". A jednou z foriem je - zavedenie ohraničenia kapitalizácie jednotlivca, však, s prihliadnutím na všetky jeho aktíva. A čo znamená zaviesť ohraničenie? Nie len jednoducho na človeka, ale na jeho rodinu. Teda berie sa do úvahy žena, muž, deti, ktoré sú ešte finančne závislé. Až dospejú, otvoria si svoj biznis - to znamená, že vytvoria novú bunku, teda to už je druhá bunka spoločnosti. Áno, rodičia môžu pomôcť, ale tie peniaze, ktoré prechádzajú z jednej rodiny do druhej, ostanú

aktívami prvej rodiny. Tu... berie sa do úvahy celková kapitalizácia hnutelnosti, nehnuteľnosti a všetko ostatné. Napríklad, bolo zavedené toto ohraničenie. Čo sa stane? Všetko závisí, samozrejme, od sumy, však? Suma ohraničenia kapitalizácie. Ako som počul, títo ľudia, ktorí túžia zbohatnúť navrhujú: niekto hovorí o 10 miliardách dolárov podľa súčasného kurzu, niekto o miliarde dolárov, niekto o 100 miliónoch. Nuž, a keď sa opýtali na môj osobný názor, tak ja si myslím, že maximálna kapitalizácia jednotlivca so zarátaním všetkých jeho aktív na celú jeho rodinu, ak je, povedzme, hlavným zdrojom príjmu v rodine, a ak povedzme on a jeho manželka, tak by to malo byť aj tak (**T**: Celková čiastka) spolu, áno spočíta sa príjem rodiny - nuž, ja si myslím, tak 10 miliónov dolárov - a to je až až. Viac jednoducho nemá zmysel. Samozrejme, mnohí namietnu, že niekto má drahšie hodinky, ako je čiastka, ktorú som menoval. A vari, sú presnejšie? Niektorí majú drahšie domy. A či je v nich útulnejšie? A niektorí, prepáčte, nebudeme ďaleko chodiť, majú povedzme, jachty, ktoré stoja oveľa viac, ako som povedal, lietadlá, ktoré sú päťdesiatkrát, dokonca aj stokrát drahšie ako som povedal. No, a v čom je zmysel toho všetkého? Stal sa život krajším, lepším, alebo čo? Nuž, a tak sa dostávame k nesprávnym hodnoteniam. No poďme, trochu sa na to pozrieme, aby naši priatelia pochopili o čom je reč. Sú to nereálne ceny. Napríklad, sú takí maliari, a my vieme, že ich obrazy sú mimoriadne drahé. A radi ich kupujú miliardári a chvália sa tým. Povedzme, obrazy Picassa, áno? Všetci ho poznajú, má slávne meno a podobne. Práve preto,

že je známe, je to značka, a preto toľko stojí. Koľko stojí plátno a farby? A tvorba samotného človeka? Nuž ako môže stať mnoho miliónov? Prostá otázka. Pri priemernom plate, dokonca ak berieme priemerný celosvetový plat, je to nerozumné. No, nie je to tak? Teda človek strávil nejaké hodiny, hľa dielo, áno, obraz... Chápem, mnohí povedia, že tomu nerozumiem. Samozrejme, priatelia, nerozumiem. Nerozumiem, ako môže čierny štvorec od Maleviča stať toľko miliónov. Čierna farba, plátno a nie je tam nič, čo by urobilo ľudstvo šťastnejším, nič, čo by dalo ľudstvu nejakú radosť, nádej. Tak tomu ja nerozumiem. Ale veľmi dobre rozumiem tomu, keď vytvoria nejakú techniku, ktorá uľahčuje prácu, aj tá môže stať peniaze, však? No, dajme tomu mne, jednoducho ako zdravotníkovi, je mi to bližšie) prístroj MRI (magneticko-rezonančnej tomografie), PET (pozitrónovo-emisná tomografia), atď. To, čo skutočne stojí peniaze, pretože je to zložitý, pracovalo na tom množstvo ľudí, ale ono... Koľkokrát je moderný, dokonca jeden z najlepších prístrojov MRI, lacnejší ako čierny štvorec od Maleviča? Niektorí budú opovrhovať: veď to je to exkluzívne, je to len jediný exemplár. O čo príde ľudstvo, ak by sa ten obraz stratil?

T: Nesprávne hodnoty v spoločnosti, usporiadanie týchto hodnôt.

IM: Celkom správne.

T: Že nie hodnota ľudského života, ako by to malo byť v tvorivej spoločnosti...

IM: Nielen hodnota ľudského života, ale jeho duchovnej zložky a nie živočíšnej zložky. A k tomu práve smerujeme, však? Veď čo sa viac cení u nás v súčasnej konzumnej spoločnosti? Finančné postavenie človeka. A kašľať na to, aký ten človek je, kto v ňom dominuje, čím žije. Hlavné je, že je bohatý.

T: Aké príklady sú v spoločnosti.

IM: Samozrejme. Je to jednoduchá otázka. Človek má peniaze, a má ich veľa. Nezáleží na tom, akou cestou sa k nemu dostali. Hlavné je, že je bohatý a je oligarcha, ako sa u nás hovorí, však? A to je všetko, a už je vážený, je hrdina, je hoden úcty. A nie to, čo spravil pre spoločnosť, akým príkladom je v skutočnosti. Tie naozaj skutočné hodnoty. Ale keď sa, napríklad, zavedie ohraničenie kapitalizácie, neznamená to, že keď človek zarobil 10 miliónov, viac už nemá právo pracovať. Samozrejme, že má. Prečo? Lebo nadmerné zisky idú na potreby spoločenstva. A čo to prináša? Je to jednoduchý príklad.

T: ...rozvoj.

IM: Je to obrovský kapitál, ktorý nie je uložený (**T:** V rukách) v podobe číslíc niekde v bankách, však? Ale je to prerozdelenie prostriedkov. Veď ľudia skutočne vytvárajú... Prepáčte, oni nekreslia čiernou farbou na plátno. Oni vyrábajú stroje, a na tých strojoch vytvárajú to,... čo používame. Pestujú úrodu. Túto úrodu spracúvajú, pripravujú potravu, ktorú my jeme. A veď tým sa zaoberáme, my, ľudia. Má to

stať peniaze? Má. Alebo podľa určenia, keď za človeka pracujú ľudia vo výrobe, ľudia predávajú vyrobený tovar, ľudia prepočítavajú jeho ziskovosť, a jemu len občas oznámia, o koľko zbohatol. Je to spravodlivé?

T: Nie.

IM: Je to jednoduchá otázka. Pochopiteľne, je bystrý, dokázal zarobiť, nikto mu to neberie. Jednoduché, elementárne. Čo to ešte prinesie, keď bude zavedené ohraničenie kapitalizácie? Poskytne to tomu človeku bezpečie, pretože zmizne hlúpa konkurencia, ktorá v tých kruhoch je, a je dosť krutá, táto konkurencia. A je veľkou hrozbou pre jeho život a život jeho rodiny. A takto človek môže spokojne chodiť po trhu, so všetkými si potriasť ruku na pozdrav, a nemusí byť denne 24 hodín pod ochranou cudzích ľudí, ktorí snívajú, že zaujmú jeho miesto.

T: Teda všetky sumy nad rámec (**IM:** Samozrejme) ohraničenia kapitalizácie sa smerujú na rozvoj, na potreby spoločnosti.

IM: Samozrejme. Teda správne prerozdelenie peňazí, prostriedkov, ktoré idú. Čo to umožňuje? Umožňuje to odstrániť hlúpu, nepotrebnú konkurenciu. Toto znovu umožňuje celému ľudstvu stať sa oveľa, mnohonásobne bohatším. Umožňuje to vytvoriť bezplatnú medicínu rovnako pre všetkých. Ale to sa tiež už hovorilo (**T:** Áno, pre ľudí), ľudia to hovorili na konferencii, a podobne. Nie je to jednoducho idea, je to nutnosť - bezplatná medicína vysokej úrovne,

všade na rovnakej úrovni po celom svete. Každý človek by mal byť sociálne zabezpečený. Každý. Ale ten, kto chce byť bohatší, môže pracovať, zarábať prostriedky navyše, lepšie žiť. Ale limit je - 10 miliónov. To je viac ako postačujúce. Ale opäť, nielen medicína by mala byť bezplatná, ale aj vzdelanie, mali by byť rozumné ceny. Napríklad, koľko teraz stoja, no, povedzme, poplatky za bývanie, komunálne výdavky, a všetko ostatné? Ale ak je, nedaj bože, ešte aj úver na bývanie?

T: No občas dane v niektorých štátoch dosahujú osemdesiat až deväťdesiat percent z hodnoty zárobku, však.

IM: No to sú dane, ale ja mám na mysli mzdy, toto všetko, však? Teda splácať úver, platiť za komunálne služby, pri priemernej mzde človeka. Teda prakticky veľká časť tak či tak odchádza. A správne, aj to ľudia hovorili, a ja s tým absolútne súhlasím, že by všetky tieto výdavky, podčiarkujem, všetky, nemali byť viac ako 10 percent platu. Dá sa to ľahko spraviť. Ekonomicky sa to všetko dá. Priatelia, nie je nič jednoduchšie ako makroekonomika. (**T:** Čo sa týka...). Mikro - to je problém, ale makro - to je ľahké.

T: Čo sa týka makroekonomiky, tiež ľudia vyslovili myšlienku o vytvorení takej jednotnej plánovanej ekonomiky zjednotenej tvorivej spoločnosti.

IM: A to je správne, to je absolútne správne. Nebude nadvýroba, nebude nedostatok. Prečo? Lebo keď je, povedzme, niečoho málo, zrazu to zdraží. A opäť tieto zdražovania, tieto inflácie a všetko ostatné - to je taký bič súčasnosti,

nástroj spotrebiteľského systému, ktorý zaháňa človeka do dlhovej pasce. No, povedzme, odvtedy ako sa začalo otroctvo, však, pred 6000 rokmi, tak dodnes sa to len zdokonaľuje. A to je absolútne pravda.

T: Pod rôznym náterom, áno, je to absolútne jedno a to isté.

IM: Samozrejme. Iba teraz má človek oveľa menej práv, a je absolútne závislý. Prečo? Nech by človek zarábala akokoľvek veľa peňazí, za 10-20 rokov bude jeho kapitál oveľa menší. Aj keď do banky ukladajú na úrok, ale inflácia je oveľa vyššia a rýchlejšia, ako jeho percentá. To znamená, že človek chudobnie hoci nič neutráca. Ale to nesmie byť, a priori nesmie byť. Ak stojí, napr. (nuž, poviem to obrazne, aby to ľudia pochopili, však), ako hovoria "polievková zmes": tu kilo mäsa určitej kategórie, tam bochník chleba. "Polievková zmes stojí toľkoto, je to striktne fixná cena - a na celom svete by mala stáť rovnako. A mala by toľko stáť dnes, o dvadsať, o sto aj o dvesto rokov. Veď to nie je nič zložité. Vari, zlato sa stalo ľahším, alebo jednoduchšie, ropa je lepšia, hustejšia? Prečo je inflácia? Kvôli chamtivosti, pretože to sú stimulatory obchodu a tak podobne. Teda pre štát je výhodné, keď jeho mena devaluje - to podporuje obeh prostriedkov, no akoby sa štát stal bohatším, a ľudia chudobnejšími. A opäť: "výhodné pre štát". Ako to: to, čo je výhodné pre štát, nie je výhodné pre občanov tohto štátu? A pýtam sa: a čo je to štát? Štát - to je kto? Jednoduchá otázka.

T: Nuž, nehovorím o ideálnom stave, ale žiaľ, v našej

spoločnosti štát - to sú skôr územia, nejaké objekty, skôr nerastné bohatstvá, ako...

IM: Počkaj, teda to nie je živý štát (**T:** Žiaľ) alebo je amorfný? Ale podľa môjho chápania, štát - to sú ľudia, ktorí žijú podľa určitej dohody v rámci určitého územia. Tu podnikajú, bývajú tu, je im tu dobre, žili tu ich predkovia, nie je dôležité, či sa presťahovali, žijú tu, sú občanmi tohto štátu - tak toto je štát. A pre nich to má byť výhodné. Veď, podľa mojej mienky, štát je správny vtedy, keď sa z roka na rok ľuďom žije ľahšie a lepšie, keď žijú jednoduchšie a slobodnejšie - vtedy je to správne. A čo vidíme, aká je u nás tendencia, hoci za posledných pár storočí? Či sa to tak deje? Nuž pozrime sa na posledných 20-30 rokov: zlepšuje sa ľuďom život, áno?

T: O, nie.

IM: Tak čo je u nás štát?

T: Viete, ja by som...

IM: U nás štát - to sú vladári, ktorí vládnu? To je vládnuca elita. A poviem to jednoduchšie, v dnešnej dobe panuje názor, že štát, to sú tí, ktorí majú moc. A kto má u nás moc? V akomkoľvek štáte v ústave čítame - ľud.

T: Ale fakticky...

IM: A tu, toto všetko sú nástroje manipulácie, zámen, ku ktorým došlo v priebehu celej tejto doby, a ony nás priviedli k tomu, že národ kedysi hovoril, prepáčte, v kuchyni a potichučky, však, o týchto problémoch: "Bolo by dobré, ak by

bola taká spoločnosť, bolo by dobre, keby sme tak žili". A dnes hovoria: už, prepáčte, kandidát na prezidenta USA celému svetu oznamuje o prechode ekonomiky a usporiadania sveta z vyjazdených koľají spotrebiteľského formátu na tvorivý. Prečo? Otvorene sa hovorí o tom, že ak to nespravíme, nič dobré ľudstvo nečaká, je tak?

T: Každý človek chápe a cíti, kam vedie táto konzumná spoločnosť (**IM:** Absolútne správne), koľko je v tom lži, koľko všetkého...

IM: Absolútne správne. A tu si poukázala na kľúčovú vetu: ak predtým ich technológie zombovania, tých, ktorí sa považovali za vládu, zamieňajúc ústavy svojich štátov ľahko manipulovali vedomím ľudí, tak dnes sa tento bod varu, tlaku, však, (predstavme si takú špirálku, pružinku), stláčal, stláčal, až došiel do bodu, kedy ľudia začali o tom otvorene hovoriť. A keď ľudia o tom začali hovoriť, znamená to, že stojíme na prahu čoho? Opačného pohybu pružiny. To znamená, že prichádza priama protireakcia, došlo už k precedensu, a s precedensom už nič nenarobíš, stalo sa to vlastníctvom publicity a zachvacuje to masy. Je to vlna, ktorá sa začína potichúčky rozrastať. A tu, podľa mojej osobnej mienky, ak sa to premení na tsunami, tak pre ľudstvo nebudú príšerné ani klimatické zmeny, ani jadrové vojny, pretože keď sa táto pružina začne rozťahovať... A nerozťahuje sa z duchovnej pozície, ale práve z pozície tohto samotného negatíva, ktoré sa po celý čas pestovalo v ľudstve, toho, čo celý čas udržiaval a rozvíjal spotrebiteľský formát. A rozvíjal

a podporoval, prepáčte, vrcholne negatívne vlastnosti človeka, teda jeho živočíšnu stránku - a tento zver sa prederie na povrch. Čo sa stane? Nuž, niektorí povedia, ak nás bude niekto pozeráť, možno z tých, čo majú moc, o čom samozrejme pochybujem, veď oni sú zaneprázdnení, veď vládnu ľuďom, čo ich po nás, po ľudstve. Nuž, povedia: "O čom to tento masér hovorí, však? Veď máme armády, máme žoldnierov a podobne, a veľa skrytých nástrojov, ktoré skrotia kohokoľvek.

T: Mimochodom, je tu aj taká otázka...

IM: Áno, ale otázka je prostá. Či táto armáda, títo žoldnieri, títo tajní špecialisti, o ktorých nehovoria nahlas - to sú ľudia, ktorí presne takisto, keď prídu domov, v kuchyni od ženy, od detí počujú to isté, o čom teraz hovorí národ. A keď dostanú takýto príkaz, nie je jasné, kam otočia vidly, ktoré ste mu dali. Či nie je tak? Sú to ľudia a vo všetkých to už vrie. Keď už ľudia o tom začali hovoriť (no je taký výraz), to znamená, že sa to môže stať, však? Je iba otázka, kedy sa to môže stať... a ako, ešte to je dôležité.

T: Aký to bude mať scenár.

IM: Áno. Bude to riadený proces, kultúrny a zdvorilý, ľudia sa budú rozprávať sediac za stolom (no, hovorím obrazne), alebo to bude neovládaný chaos, ďalšia revolúcia, akurát už v celosvetovom merítku. Veď máme niektorých vládcov sveta, ktorí radi chystajú revolúcie, a myslia si, že je to správne (v rôznych štátoch). A predstavte si, ak to prebehne

po celom svete. Nuž, áno, nádejajú sa, že "to sa nemôže stať, všetko máme pod kontrolou". Nikto nemá nič pod kontrolou na tomto svete.

T: Igor Michajlovič, nuž, naozaj ste teraz hovorili o tom neriadenom chaose, ale v skutočnosti...

IM: Je to strašné.

T: ...v konzumnej spoločnosti sa skutočne vnucuje len jeden spôsob, ako vyjsť z tejto situácie - je to dosť buričský spôsob, je to formát revolúcií.

IM: Nie, nie, formát revolúcií, ktorý vznikol... Spomeňme si na revolúciu v sedemnástom roku, ktorá prebehla na území Ruska. A k čomu to viedlo? K vytvoreniu, povedzme tak, totalitného štátu s prísnyim režimom, ktorý viedol kto? Takisto ľudia. Nuž, bolo to dobre alebo zle (no, keď na to tak pozrieme)? S množstvom obmedzení, nehľadiac na to, že rozvíjali sociálny program pre ľudí, a veľa ďalšieho, hovorili o mnohých dobrých veciach. Ale ich prvá chyba bola v čom? Robili dobre pre seba, a zle pre ľudí. Ale otázkou je, čím skončila táto revolúcia? Bohatých spraviť chudobnejšími, nuž skoro tak, ako to teraz hovoríme. Lenže my, priatelia, nehovoríme o tom, že urobiť bohatých chudobnými. My hovoríme o tom, že chudobných spraviť bohatými. A to je zásadný rozdiel.

T: Čo treba spraviť v takejto situácii, keď rýchle dozrieva nespokojnosť ľudí, keď dozrieva táto teplota varu teraz v spoločnosti?

IM: A teplota varu tu skutočne je. A preto, aby sa odstránila, došlo k niečomu veľmi dôležitému a k najpodstatnejšiemu - došlo k precedensu - k publicite. Keď povedzme, ty ako žena, ktorá je v obraze, keď kypí z hrnca a ty ho zakryješ pokrievkou, čo sa stane?

T: Vykipí, áno.

IM: Začne kypieť, zhadzuje pokrývku, mení sa na chaos, však? No dobre, ak je tam nehorľavé prostredie, nevytečie na otvorený oheň voda alebo niečo iné, môže to zhasnúť. Ale na to, aby sa neprelialo a nerozlialo, treba jednoducho zložiť pokrievku, však? Je to jednoduché. Zverejnenie - to je práve ten precedens, ktorý bol vytvorený samotnými ľuďmi, a teraz ho dokonca podporujú aj politici. Pozerám, po svete koľuje toto všetko. To je práve to, že zložili pokrievku.

T: Teda zložiť pokrievku - to znamená v podstate, aby ľudia nemlčali (**IM:** Presne tak) v súčasnej spoločnosti o tom, čo skutočne cítia (**IM:** Áno), o tom, že už toho majú dosť, a o tom, čo naozaj chcú.

IM: Môžu o tom hovoriť, môžu konať v tomto smere. Samozrejme, že prechod môže byť dlhotrvajúci. Budú to ľudia robiť, či nebudú to robiť - v každom prípade o tom hovoria. Ale samotný proces, keď sa prestali báť, šepkať si v kuchyni, a začali o tom hovoriť otvorene, a vidia to, že prepáčte, dokonca v Amerike, o tom otvorene hovoria, akoby po celom svete - tým skôr sa uvoľnili. Uvoľnili sa (**T:** Áno), začali o tom hovoriť, ale či to prejde do činov, alebo nie, nuž to už

rozhodnú ľudia. A opäť, otázka spočíva v tom: k akým čínom? Ak to bude neriadený proces, ak to bude chaos, potom to budú ďalšie revolúcie, to... no to opäť. opäť bude všetko zle, opäť všetko nesprávne. Teda ľudia sa snažia riešiť necivilizovane alebo, povedzme že, pre ľudstvo škodlivé usporiadanie, pokúšajú sa ho zmeniť na užitočné tvorivé pomocou násilia. No, ale veď to je nerozumné.

T: Igor Michajlovič, je tu tiež takáto otázka: systém naučil ľudí, aby... prenášali zodpovednosť. U nás sa v rôznych štátoch uskutočňujú voľby, kde jednoducho odovzdáme svoj hlas, prenesieme zodpovednosť (**IM:** Tak nás to naučili), odovzdáme svoju dôveru, nejakému človeku.

IM: Ale tak to ľudí naučili. Ak si to tak vezmeme, pozrieme do histórie, veď odjakživa verili v dobro cára, ktorý príde atď. Toto podporovali náboženstvá po celom svete, na to boli vytvorené, no bola to taká aliancika. A tak to išlo od nepamäti, ešte u Sumerov o tom písali žreci takto: "podriaďuj sa", "spoliehaj sa", "on príde", "deleguj svoju moc" niekomu, "spravia za teba", "rozhodnú za teba". Teda je to veľmi pohodlné pre systém, a vedomie človeka to podporuje. A bolo by to tak, a hrali by sa aj naďalej, keby neprišiel jún 2015, kedy sa všetko zmenilo.

T: Kde ľudia chápu, že oni sami preberajú zodpovednosť v konkrétnych udalostiach.

IM: Veď po ňom ľudia začali mnohé chápať.

T: Mne sa veľmi páčilo aj z odoziev ľudí, ako hovoria o tom,

že: "Našou úlohou pre budúcnosť aj pre "Spoločnosť. Posledná šanca. 2020" - nie je iba jednoducho prísť a pobudnúť. Našou úlohou je spraviť všetko, čo je možné, pre "tvorivú spoločnosť - to sú predovšetkým konkrétne reálne činy, a nie odľahčenie v bulletine".

IM: Tak vidíš, sama si to teraz povedala. Ty vyslovuješ nahlas to, že ľudia sú pripravení konať, ľudia sú pripravení robiť, a ľudia vstávajú. To znamená, že ľudia o tom hovoria, a ako sa vraví, vstávajú z kolien na nohy. A to je práve predzvesť toho, že akokoľvek by to bolo a roztáčalo sa to, no spotrebiteľské zariadenie to už má za sebou. Je pochopiteľné, prečo je podporované teraz aj politikmi, aj mnohými inými, ľuďmi, ktorí dovidia ďalej a veľmi dobre chápu, že situácia už dozrela a je to nevyhnutnosť. To už nie je tvoja a moja fantázia, o ktorej sme hovorili, že "pofantazirujeme si", ale to je realita. Veď, čo sa deje dnes s klímou? Už sme o tom veľa hovorili.

T: O tomto, samozrejme, veľmi dôkladne mlčia súčasné médiá, lebo my vieme, že prebiehajú aj informačné vojny, kedy sa zamlčuje, falšuje informácia.

IM: A znovu, kvôli čomu je toto všetko? Je to opäť len výsledok spotrebiteľského systému, aby sa národ neznepokojoval, neobával. Veď celý spotrebiteľský formát je postavený na klamstve, na podvode, na manipulácii, len kvôli udržaniu moci, udržaniu kontroly. No, a je to ešte jedna z foriem, tj. udržanie kontroly, aby nevznikla panika, a pod. Nuž,

priatel'ia, v podstate v súčasnosti veľmi dobre vidíme, čo sa už deje. Už sme upozorňovali, však, už sme o tom veľa hovorili, upozorňovali sme ľudí na to, že bude... a o mnohom, žiaľ, nemôžeme hovoriť. No ľudia sami chápu a cítia. A najzaujímavejšie je, že aj takí optimisti, naladení na to, že toto prebehne niekde ďaleko, potom, keď tu už nebudú, vnútri chápu, že svet je už na hrane. Všetci to cítia, a všetci to chápu.

T: Vedomie jednoducho odkladá, že to nenastane v ich dobe.

IM: Dúfajú.

T: Áno. Že sa to stane kdesi tam ďaleko.

IM: Nuž vedomie... vedomie vždy rozpráva človeku, že: "Nestrachuj sa. Všetko bude dobré".

T: Je zaujímavé, že dnes aj vedci upozorňujú na skutočnosť, že to, čo sa deje s klímou jednoducho narúša povedzme, všetky prognózy, však, pretože všetky matematické...

IM: No nielen prognózy, ale aj ich obvyklé výpočty sú narušené. Opäť, keď berieme klimatické zmeny, vezmeme si niečo elementárne ako búrku, alebo také čosi, nejakú menšiu víchricu alebo len presun cyklónov, ich vzájomné pôsobenie. Veď kedysi sa to ľahko vypočítalo. Neboli špičkové počítače, ale boli pozorovatelia, ktorí... dokonca v ešte oveľa starších časoch, keď sa ešte kontaktovali telegraficky. Prepočítavali to oveľa lepšie, ako dnes špičkové počítače s pozorovaním z vesmíru, satelity, prepáčte, všetko vidia, všetko vedia, všetko sa prepočítava (**T:** Znamená to...). A prognostici nám

hovoria, že dnes pršať nebude, a my vyjdeme na ulicu a leje. Nuž, tieto anekdoty boli vždy, samozrejme, ale dnes otvorene hovoria, že tak na jeden-dva dni sa ešte dá robiť predpoveď. Prečo sa to deje? Lebo sa neberie do úvahy základné, čo je podstatou pohybu masy vzduchu. Veď sa predpokladalo (a žiaľ, do dnešného dňa sa predpokladá,) že práve vzostupom teplého vzduchu ochladený vzduch klesne (**T:** Klesne...), prebiehajú molekulárne pohyby, ktoré definujú tieto molekulárne presuny más, oni na seba navzájom pôsobia. Nuž, načo to mám rozprávať? Kto chce, prečíta si. Práve toto je základnou príčinou pohybu. V súčasnosti je slnko horúcejšie, alebo sa stalo niečo zvláštne. Ale veď slnko je také, ako bolo, teplota na slnku sa nezmenila. No situácia sa zmenila. A prečo sa mení v cykle približne 12000 rokov? Veď kto dnes obhajuje antropogénny faktor - je to človek alebo zblúdilec, ktorý uveril tej informácii, ktorú mu podsunuli. No obzvlášť, keď vedci (klimatológovia), ktorí študujú práve túto príčinu a rozprávajú o tom, nuž, povedzme, že to z toho vyplýva, nuž akože vedci - je také jedno pomenovanie, či nie? Ako to kultúrne nazvať, aby som neurazil ľudí. Buď zabľúdenci pozerajúci príliš úzko na svoju špecializáciu, celkovo na problém klímy. No alebo im jednoducho povedali, a oni to dávajú ďalej. Teda zvysoka kašľú na pravdu, na život, na cudzích ľudí, lebo pre nich sú cudzí. Hlavné pre nich je, že im teraz dali 30 strieborných - tak teraz stoja a obhajujú ten názor, ktorý im nariadili, dostali mešec striebra. Mám na mysli, že obhajujú antropogénny faktor (**T:** Chcela by som...), že za všetko môže človek. To som mal na mysli.

T: Na to som sa tiež chcela spýtať.

IM: A čo tie cykly? Tu je jednoduchá otázka pre nich. Ak obhajujete antropogénny faktor priatelía: ľudstvo sa rozrástlo, vyrúbali sme lesy, zamorili sme oceány, prepáčte, vyrábame veľmi veľa skleníkových plynov, vytvárame problémy - a to ovplyvnilo klímu, ktorá postavila ľudstvo na hranu prežitia. No už sa postupne posúva za túto hranu. Všet? Môže za to ľudstvo? No počkajte, ak tomuto veríte, veríte vede, znamená to, že ste darwinisti. Správne? Správne. No ľudia sa opierajú o vedu, veď vedci sú seriózní, priatelía. Pred 12000 rokmi boli ľudia, ale neboli fabriky, parné stroje, stromy sa takto nevyrubovali, prepáčte, neboli plasty, ktorými sa znečisťovali oceány, nebola chémia, ktorou sa znečisťovali. Ale čo cykly, ktoré sa opakovali každých 12000 rokov? Keby sme dospeli k tomu, že aj potopy aj mnoho ďalšieho podobného (nie úplne príjemného), zmietlo prakticky úplne život z planéty Zem. A tieto cykly, keď si pozrieme geológiu, však, ony sa opakujú s obdivuhodnou pravidelnosťou, viete, ako ranný budíček, ktorý v tú istú dobu z nejakého dôvodu zazvoní.

T: Nuž tu, Igor Michajlovič, mám priam niekoľko... viete, niekoľko smerov, akú otázku Vám položiť.

IM: Ale ja som už našiel riešenie tejto hádanky. Napoviem im. Dávno, pradávnو, keď ešte ľudstvo sedelo na stromoch a prebiehali tieto cykly. Viete, čo sa stalo? Došlo k mutácii: banánu s hrachom. To bol žart. Prepáčte. Iné vysvetlenie

nevidím, však? To je jediné vysvetlenie, prečo bolo tak veľa skleníkových plynov a došlo k týmto cyklom. No ako inak sa to dá vysvetliť? Alebo budeme musieť súhlasiť s tým, že boli ešte civilizácie, ktoré sa dostali na vrchol, však? No, ktoré boli potvrdené mnohými artefaktmi a nielen to. Nuž, ale toto už vonkoncom nikam nezapadá, takže z toho vyplýva, že nám v skutočnosti celý život klamú, však? Rozprávajú nám, že pochádzame z opičky, rástli sme, učili sme sa chodiť a celkovo len celkom nedávno sme sa naučili, čo je to drevená sekera, potom sme sa naučili robiť kamenné. A rozprávajú nám, že v čase, keď sme ešte pobehovali s kamenými sekerami, tak sa ukazuje, že tu bola civilizácia, no nie horšia od súčasnej, (**T:** Prečo pre systém je výhodné...) s jadrovými zbraňami a všetkým ostatným. Spotrebný formát. Proste, banálne. Takýmto spôsobom systém vytvára inštitúty náboženstiev, ktoré rozprávajú, že Boh existuje. A zároveň vytvorí úplne protichodnú tézu, že Boha niet. "Evolúcia. Aký Boh?! Náhodne sa spojili molekuly - a objavili sa akési bezchvosté opice, akási mutácia".

T: V podstate systém vraví, že nie sú potrebné tieto morálno-mravné hodnoty, že veď celá podstata - to je prežívanie zvieratka.

IM: Počkaj, aké tam morálno-mravné hodnoty, keď máme len jeden život? A kto ho tu prežije lepšie, kto sa lepšie oblečie, bude bližšie nejakému korytku, nájde si teplejšie miesto - ten lepšie prežil a múdrejšie prežil. No, a opäť - a inštinkt? Treba sa starať aj o svoje potomstvo, správne? Veď to

rodí a udržiava spotrebiteľský formát. A čo je to spotrebiteľský formát? Nuž, to je práve otroctvo, otrocká existencia. Človek celý deň myslí na čo? Na svoj duchovný rozvoj, na rozvoj, prepáčte, akéhosi estetického vkusu, však? Tzn. zoznamuje sa s literatúrou, akémusi... chápaniu obrazov Picassa, čierneho štvorca od Maleviča (už sme ho dnes spomínali). Snaží sa v ňom nájsť hlboký zmysel, ktorý tam nie je. Nuž vieš, je to aspoň nejaká ilúzia života, alebo skutočne niečo... Je tak? Nie?

T: Žiaľ, áno. Igor Michajlovič, a tiež...

IM: Súčasný človek na to nemá čas, lebo je znepokojený tým, ako splatiť pôžičky, ako zarobiť peniažky, ako nakrmiť rodinu. Tí, čo sú máličko bohatší, tí sa starajú o to, ako sa stať ešte bohatšími, lebo existujú ešte bohatší, ktorí ich riadia a manipulujú, a sú pre neho oveľa väčšou hrozbou, ako je on pre obyčajných ľudí. A to je presne ten rebríček, ktorý ide do nekonečna. A tí, ktorí sú veľmi, veľmi bohatí, boja sa to stratiť, pretože ich poznajú: stačí, aby len trošku schudobneli, niečo premeškali, hneď ich rozmliaždia ako švábov, ich "priatelia" celé ich bohatstvo, a ich samotných celkovo rozdrvia na prach. Nuž, taký je život. Teda systém úplne manipuluje človekom, ľudstvom vcelku. A ľudia zabúdajú na základné veci.

T: Igor Michajlovič, keď už hovoríme o tom, že času je málo, čo nevidia títo vedci, politici, keď rozprávajú o antropogénnom faktore? Veď je definovaný rozumný systém. Tak prečo

popularizuje práve túto myšlienku antropogénneho faktora a to, že za to nesú vinu a zodpovednosť ľudia?

IM: Nuž, o tom písal dokonca ešte Ciolkovský, však, že existuje systém.

T:... čo chcú oddialiť. ť.

IM: Áno.

T: Kedysi ste hovorili a delili sa o to: že systém chce ľuďom vnútiť, že môžu niečo zmeniť v nadchádzajúcich udalostiach.

IM: Ilúzia. Ale, opäť, odkiaľ to pochádza? Z vnútorného chápania ľudí, že oni naozaj môžu. Jednoducho systém robí a prevracia všetko tak, že ľudia si myslia, že môžu, ale pritom nič nerobia. A preto sa nič nedeje. To je opäť taká ilúzia, klam. Klam... Najväčším klamárom je diabol, a o tom sa hovorí vo všetkých učeniach, ktoré sem prinášali proroci. Či nehovorili práve o tom? Hovorili. O tom, že najväčšia ilúzia je ilúzia života človeka. Tu človek, nuž, nežije, on tu formuje život. A keď človek na to zabúda, že tu má existovať tak, aby v konečnom dôsledku získal Život, tak začína nešťastie. Vtedy človek stráca to, čo je Život. No, pre systém je to výhodné. Čo je to spotrebný formát? Nuž to je kópia systému, vzájomného vzťahu systému vzhľadom na človeka - konzumuj a panuj.

T: Igor Michajlovič, tiež čo sa týka tohto spotrebného formátu, takého dosť agresívneho formátu spoločnosti, chcela

by som položil ešte aj takúto otázku: veď v starých dobách, ak si pozrieme dejiny, tak všetky konflikty, každá agresia, každá vojna sa tak alebo inak systémom ospravedlňovala ako vojna za spravodlivosť.

IM: Nuž, vždy to boli čiesi finančné záujmy... A každá vojna, prepáčte, to sú vždy finančné záujmy jedného človeka alebo viacerých, toho, kto to všetko rozpútal. Toho, kto má z tejto činnosti výhodu. To je pravda. A všetko ostatné je lož, keď ľudia bojujú za akési ideály, za akúsi obranu. Nuž, treba ma sám nejako vysvetliť, prečo ich ako dobytok ženú na jatky. Ale zoberme si banálne akékoľvek staroveké vojny, aby nás neobviňovali že hovoríme o súčasnosti. Jeden vládár šiel, odobral druhému vládarovi, a obhajoval to, rozprával, že on vedie ku slobode. Sloboda Alexandra Macedónskeho, spomeňme si, veľký osloboditeľ (**T:** Hegemónia, áno). Veď on niesol ľuďom slobodu. Koľko ich cestou zabil, zotročil a všetko im zobral? Slobodu od čoho? Od života, od ich, povedzme, hospodárstva, od ich úspor, však? Od toho ich oslobodzoval? Najväčší osloboditeľ... A čo sa zmenilo?

T: Jednoducho, každý ako keby začínal vojny tak či onak preto, aby svet bol podľa jeho podmienok.

IM: Preto, aby... No isteže, určite (**T:** Igor Michajlovič, a...). On vytváral ilúziu pre druhých, ale v podstate toto všetko robil pre to, aby si uzurpoval viac moci. Moci má človek vždy málo, preto by človek nemal disponovať mocou.

T: A čo by mal mať človek?

IM: Zodpovednosť, ale nie moc. Moc, ona... nech by bol akokoľvek dobrý, no pod', vezmeme si to v štátnom merítku, čo vidíme? Nech by bol akokoľvek dobrý vládca, však, nemôže rozhodovať a nemal by rozhodovať za spoločnosť ako celok, za celý štát, za všetkých ľudí. Ale čo vidíme? V každom štáte buď jeden človek, alebo skupina ľudí, prijíma zákony, oni vytvárajú takéto podmienky pre život spoločnosti. A potom odporúčajú: ak sa vám nepáčia tieto, vyberte si iné. A nič sa nemení. Nuž, nevelké zmeny, ale nič viac. V skutočnosti ľudia by mali rozhodovať, ako majú žiť. A mali by určovať ľudí, ktorí vykonávajú, teda vykonávateľov. A dohliadať, ak nesprávne vykonáva, teda mení sa a to je všetko, a nesie zodpovednosť za straty a podobne. Vtedy nebude ani korupcia, ani nič také. Nuž, je to taký fantastický svet, o ktorom sa spolu rozprávame.

T: To znamená, že človek by sa mal zúčastňovať na priebehu celého procesu životne dôležitých činností v živote spoločnosti.

IM: Veď je to jeho život. A ako inak? Je to jeho život. Prepáč mi, ale ak sa človek nebude starať o svoj život v spoločnosti, tak sa o to budú starať iní. Len čo odovzdal svoju plnú moc, stratil pojem o tom, čo je moc. Moc musí prináležať ľuďom, to znamená spoločnosti. Je to napísané v ústave každej krajiny. Ale keď človek toto všetko odovzdá, preniesie na niekoho... Veď ako je to u nás? Preniesť zodpovednosť na iného, však? Ale to nie je najstrašnejšie, to sa týka iba života ľudského, ale keď človek odovzdá kňazovi alebo žrecovi

plnú moc, týkajúcu sa jeho duchovnej spásy - tak to už je nešťastie. Veď akože? To je práca človeka. Veď, prepáčte, v bežnom živote, no povedzme, v takom svetskom, sa musí sám starať o seba a v súlade s ľuďmi rozhodovať, ako máme vybudovať život tak, aby bolo dobre aj mne aj tebe, aby to bolo príjemné. Musí myslieť na svoje potomstvo, vnukov, pravnukov, preto, aby sme teraz tvorili také zriadenie, ktoré im umožní žiť ešte lepší život. Správne? A v duchovnom aspekte musí človek o to viac rozmýšľať, či... pretože bolo povedané: nikto za teba do dverí nevojde. A my čo robíme? Prišli sme, pokajali sme sa pred kňazom, nuž ako kresťania, postavili sme sviečku a bežali sme ďalej a zabudli, však? A kňaz tam bude za nás vzdávať úctu. A kňaz čo? Kňaz sa musí sám spasiť. Veď on je taký istý človek, až na oblečenie... Prichádza do práce, oblieka si oblečenie - a to je všetko, a je v práci (**T:** Veď tak isto aj v stavebníctve...) Tak takto je to v súčasnej spoločnosti.

T: No veď tak isto aj systém, tým že rozdelil ľudí na akési kategórie, však, tak je kategória politikov, sú obyčajní ľudia, cirkevné organizácie.

IM: Prepáč, ale opäť, je kategória "politici", "obyčajní ľudia". A politici, to sú kto? Nie ľudia? Podľa teba, kto sú to? Ako ich nazvať, reptiloidi, áno? Tak ako hovoria niektorí (**T:** Niektorí hovoria, že riadia náš svet): "Existujú reptiloidi, ktorí ovládajú náš svet", však. A zase niektorí vravia, že mimozemšťania riadia náš svet. A v skutočnosti, povedzme si, načo sú ľuďom títo reptiloidi, títo mimozemšťania, keď

prepáče, existuje vedomie, systém, všakže. A kto v skutočnosti riadi tento svet? Tento spotrebiteľský formát súčasného sveta? Ľudia alebo systém? A všetci vravia: "Systém, systém", však? Ale každý to chápe po svojom: je to systém vzájomných vzťahov, systém ešte čohosi. No a keď to preložíme do jazyka cirkvi, - diabol, alebo povedzme človek: kto riadi tento svet? Na vzhľad je to človek, ale kto riadi tohto človeka? Načo sú ľudstvu reptiloidi alebo všelijakí mimozemšťania, keď ním manipuluje satan? A iné vysvetlenie neexistuje. Načo ľudia žijú?... Veď už je 21. storočie (už nejaký ten rok 21. storočia, však), a doposiaľ sme ako zvieratá. A to aj s prihliadnutím na to, že máme množstvo cirkví, a to rôznych. A sú cirkvi s tisícročnou históriou. Kde nájsť vysvetlenie, ak nie v nadvláde diabla, že on vládne tomuto svetu, správne? Iné nenájdeš.

T: Igor Michajlovič, je tu tiež otázka týkajúca sa, môžeme povedať, účasti každého človeka na živote spoločnosti a na formovaní toho tvorivého...

IM: Nuž opäť, čo je to život spoločnosti? To je predovšetkým jeho život.

T: A ľudia si kladú otázku: "A akým spôsobom sa tieto zmeny vo mne môžu nejako prejaviť na živote celej spoločnosti? Veď ja som len sám, taký obyčajný človek. Ako môžem..."

IM: No sám, áno, samozrejme. A čo je to jednotka? Merná jednotka, ak sa pozeráme, no povedzme, o niekoľko

dimenzií vyššie. Áno, to znamená..., poďme si teda trošku zafantazírovať pri pozeraní na ľudstvo zo sveta, z pozície Duchovného sveta. Ľudstvo, to je čo? Je to množstvo alebo jednotka? Je to množstvo...

T: Celok, jednotka.

IM: Áno, množstvo v jednote, tzn. (**T:** Množstvo jednotiek v jednej jednotke) celá jednotka, pozostávajúca z množstva jednotiek. Tak či tak, jednako je to jednotka, či už jeden človek, alebo spoločnosť ako celok. A preto, môže jeden človek ovplyvniť stav celej spoločnosti? Môže. Vidíme veľa historických faktov, kedy jeden človek menil životy, povedzme, ohromného množstva ľudí, alebo dokonca celej spoločnosti, však? A boli takí ľudia, ktorí boli... jeden človek bol príčinou zničenia celej civilizácie, a nie raz. Preto jednotlivec môže veľa. Ale ak človek sám seba poníža a robí sa menším, to znamená, že kto je v ňom veliteľom? On ako slobodná Osobnosť, alebo prepáčte, bes v jeho hlave? Ak počúva a podriaďuje sa besu v hlave, potom nepotrebuje ani tvorivú spoločnosť, ani nič iné. Potrebuje žiť tak, ako sa žije v poslušnosti diablu - a všetko u neho bude v poriadku. Ale nie na dlho, však? Takže, aj tak je ľudstvo jednotka. A tu je jedna zaujímavá otázka - príklad zodpovednosti jednotlivca ako časti celku, však? Tak napríklad, ak k dnešnému dňu (prосто uvediem taký príklad, trošku nejasný, však nám naši priatelia odpustia, no dáva pochopenie)... Keď je kontakt... Tak opäť z pozície metafyziky, fantastiky (veď teraz celkovo fantazujeme, koniec-koncov naša dnešná relácia je nevšedná. No

povedzme, že dávame voľnosť nášmu mysleniu), keď sa dotýkajú dva svety, vyjadríme to takto, tak mimovoľne prebieha čo? Vzájomné pôsobenie (T: Áno), ktoré sa odráža na niečom. Ak si vezmeme pozíciu Duchovného Sveta a sveta materiálneho, ony sa môžu, takpovediac, dotýkať. Veď človek je prejavom duality, však. V ňom môžu nejako v jednej forme spolu vychádzať, ale s určitými rozhraničeniami. Ale ak by sa tieto dva svety dotkli v čistej forme... Toto nie je to isté, ako keď sa napríklad čistý uterák dotkne špinavého: čo sa stane? Jednoduchý príklad.

T: Zašpiní sa v tejto trojrozmernosti.

IM: Biely čistý sa zašpiní, a špinavý, ten sa aj tak nestane čistejším, špinavý bol a špinavým aj ostane. Takže, ak by sa dotkne Duchovný Svet so svetom materiálным, materiálny prestane existovať. Teda tu sú trošku iné zákony. A to, o čom teraz hovorím dokonca z pozície materiálneho sveta, to zachádza ďaleko za kvantovú hranicu, ale ona dáva vysvetlenie a pochopenie, ako vznikajú udalosti ešte pred kvantovou hranicou a ako potom vzájomne pôsobia čiastočky v takých... viac prejavovaných stavoch. To, čo nazývame "kvantová previazanosť", prečo ľuďom v rovnakom čase prichádzajú myšlienky (hoci sa nachádzajú na rôznych kontinentoch) o jednom a tom istom, no dáva to aj veľa ďalších odpovedí. Jednoduchý príklad: zodpovednosť jedného človeka, ktorý berie na seba ako jednotka zodpovednosť, napr. za štát ako celok, a ako sa to prejavuje na štáte ako celku. Veď jeho pozícia sa vrcholne kolosálne musí odrážať a aj sa odráža, na

živote spoločnosti ako celku. A tu je veľmi dôležité, ako človek sám seba vníma a do akej pozície sa stavia. Ak sa vníma a stavia sa do pozície, napríklad, no, surový ako zviera, tak v podstate, všetky jeho živočíšne výčiny sa tak veľmi na spoločnosti neprejavujú, pretože ona sama žije pod takou živočíšnou konzumnou správou, a všetko je akoby "normálne". Ale ak sa človek začína stavať do pozície a aj na sebe trošku pracuje v duchovnom zmysle, akoby chápe a dotýka sa Duchovného Sveta, tak to je strašné pre samotnú spoločnosť, ktorá žije pod jeho "vládou", v úvodzovkách, no vládou skutočnou. Čo sa deje? Zoberme si banálny príklad: ľudia, ktorí takisto stoja na duchovných pozíciách, obracajú sa k nemu - on ich ignoruje. To znamená, že ignoruje výzvu ľudí, ktorí obhajujú duchovné pozície. Na kom sa to prejavuje? Na jeho osobnom živote a na spoločnosti celkovo, však? A toto sa prejavuje čím? Nešťastím ľudí. Okamžite prichádza reakcia. Prečo? Lebo... no už som uviedol príklad s uterákmi (**T**: Jasný). A tu je tiež obrovská zodpovednosť - je možné delegovať moc jednému človeku? Lepšie je niešť ju spoločne, deliť sa o ňu. Vtedy nebudú také výkyvy a takých nešťastí bude omnoho menej.

T: Igor Michajlovič, už sme sa raz tak trochu dotkli fyziky, a bolo by dobré prejsť ešte aj k téme klimatickej, lebo vedci spozorovali, že povedzme, vulkanická činnosť, na iných planétach slnečného systému sa tak alebo inak prejavuje na zmenách klímy tu, v tomto svete, na tejto planéte. Čo je to za efekt?

IM: Nuž, povedal by som to takto: Veď akurát sme o tom hovorili. To sú tie vzájomné pôsobenia, pre ktoré zatiaľ ľudia nenachádzajú vysvetlenia, a je to dokonca oveľa ďalej ako banálna kvantová previazanosť. Jednoduchý príklad. Tak teraz si povedala: vulkanická aktivita na iných planétach vyvoláva vulkanickú aktivitu, povedzme, (**T:** Na našej planéte, kde sme...) na našej planéte, však. Tak... nebudeme uvádzať posledný príklad, ale ten sa dá ľahko odsledovať, Taliansko, no a... satelity, no to nie je dôležité. Ale pokiaľ ide o klímu, práve si podotkla, prejavuje sa to na klíme... Áno, vulkány, tie do určitej miery vplývajú na klímu, ale ešte... Teraz sme, dajme tomu, zachytili vznik tornáda, však, alebo búrky. Alebo opäť sa vraciame k tomu, že prebieha vzájomné pôsobenie, povedzme, cyklónov a anticyklónov. A čo ľudia neberú do úvahy? Ľudia k dnešnému dňu neberú do úvahy zvýšenú aktivitu, to, čo bolo menej viditeľné, čo nebolo dominantným faktorom. Dnes, ako sme už povedali, od roku 2015 je to prevládajúcim faktorom. Prečo sa klíma menila a niekedy pred rokom 2015 sa to prudko urýchlilo, a od roku 2015 je to už skutočne pohroma? No je to pohroma nielen v klimate, ale aj v hlavách ľudí začalo to isté. Nuž, ku hlavám sa ešte vrátíme, teraz odpovedáme na klímu. Tie procesy, ktoré prebiehajú vo vnútri našej planéty, ako časti jednotného celku, povedzme tak... Mám na mysli, že naša planéta je jednotným celkom niečoho väčšieho. V danom prípade nie celého Vesmíru, ale povedzme, neveľkej skupinky, ktorú nazývame galaxiou. A tieto vzájomné pôsobenia sa prejavujú taktiež na našej klíme. Preto sa stáva, že počítače spočítajú,

že masy horúceho a chladného vzduchu, ktoré sa zrazili, by mali zmeniť smer tým smerom, a ono to dopadne priam opačne. Preto sa aj stáva, že prudký pokles chladného vzduchu bez vzostupu teplého vyvoláva to, čo dnes vidíme. No a čo sa deje... Nachádzame sa na Ukrajine, a koľko už tento rok bolo na Ukrajine tornád?

T: Vedci reálne bijú na poplach, pretože sa (**IM:** a to je len začiatok) tornáda objavujú tu, v Európe, na euroázijskom území, čo vôbec nikdy nebývalo.

IM: No, jednoduchá otázka: kedy tu na Ukrajine pozorovali tornádo? Áno, videli sme ich v televízii, kdesi v Amerike (**T:** Ďaleko, však?), to je normálne, áno, ešte sem-tam veľmi zriedkavo sa objavili. Ale dnes už, prepáčte, váľajú lesy, osídlené územia. A toto sa stáva pravidlom, normou.

T: Je tiež zaujímavé, ako v konzumnej spoločnosti fungujú masmédiá, lebo... Chcela by som teraz uviesť príklad, čo sa týka USA, keď niektorí ľudia, ktorí počúvali to, čo sa hovorilo v médiách, to, čo hovorili niektorí vedci, navrhujú, ako možno zastaviť uragány, navrhujú zastaviť ich jadrovou zbraňou. A obracajú sa, vlastne, na predstaviteľov svojich štátov, aby sa prijali nejaké opatrenia: "Veď sme predsa civilizovaná spoločnosť, veď sme vysoko rozvinutá krajina. Poďme vyriešiť tento problém nejakou." Čo ľudia neberú do úvahy?

IM: Čo neberú do úvahy?

T: Je možné zastaviť uragán jadrovou zbraňou?

IM: No chápeš, ak sa ľuďom stále vnucuje, že "my sme najväčší a najdôležitejší, a máme najväčšiu jadrovú bombu, a s ňou zastavíme všetko", tak si ľudia začínajú myslieť: "no Bože, čo tam potom, búrka sem, akési tornádo tam, treba zastaviť jadrovou zbraňou?!". Nuž predstavme si, vzniká búrka, alebo uvideli niečo... Tuto, nedávno Spojené štáty zažili niekoľko takých ťažkých momentov, za čo s nimi veľmi súcitíme.... Ale čo by bolo, keby povedzme, do epicentra toho, čo sa na nich valilo, do tej búrky odpálili jadrovú bombu? Jednoduchá otázka.

T: Nepredvídateľné dôsledky, samozrejme.

IM: Ale aké až nepredvídateľné? To každá... Priatelia, no toto je fyzika, všetko sa dá jednoducho prepočítať. Nech si to zrátajú sami, tak je to zaujímavejšie. Poviem to jednoduchšie, ja by som chcel byť čo najďalej od toho miesta. Toto je prosté čisto môj osobný názor.

T: Nuž viete, toto vyvoláva ešte ďalšiu dôležitú otázku. Veď oni túto informáciu, tak či onak, počuli z médií. A tu vzniká otázka, čo je úplne zreteľne pozorovateľné v spoločnosti, aj tieto informačné vojny v závislosti na... . Vidíme to podľa toho, čo vkladajú do mysle spoločnosti, čo vkladajú do mysle obyvateľstva. A ty chápeš, že skutočne dnes ten, kto kontroluje informácie, ten vládne svetu.

IM: Nie, nie. To bolo donedávna. Úplne donedávna, povedzme ten, kto skutočne kontroloval informácie, ten vládol a kontroloval svet, povedzme to tak. Teraz nie. Teraz ten, kto

kontroluje klímu, ten kontroluje svet. Toto je správne. Jednoduché vysvetlenie, jednoduchý príklad, však? Informácia. Informácia, áno, tá hrá obrovskú rolu: kto, kde, čo chce, kedy robí. No toto všetko sa dá dnes ľahko preveriť, vytvárajú sa celé systémy, ľudia utrácajú ohromné peniaze na to, aby sa jednoducho dozvedeli, čo kupujem, čo sa mi páči, o čom sa spolu rozprávame, aby sa teraz na nás pozerali cez túto obrazovku. Ak budú chcieť, budú to robiť všade, kdekoľvek by si sa nachádzala. Jednoduché. Takým spôsobom poznajú náladu, všetko vedia, všetko ovládajú... (lusknutie prstami) - a všetko toto sa obrátilo v prach. Klíma. Ona rúca svety, a nielen nejakú informáciu. Ale klíma, prepáčte, tá neexistuje iba na planéte, tá existuje aj v galaxii a tá existuje aj v galaktických spoločenstvách. Všetko má svoju klímu. Preto ten, kto skutočne žije Duchovnom, má právo na čo? Na Život. A kto žije ako zviera, ten má právo na čo? Na smrť. Čierne a biele - to sú absolútne rôzne veci. Teraz sa mnohí opýtajú, kam smerujeme. Ale mnohí nás, našťastie aj pochopili. Ako povedal jeden človek: "Nech sa mŕtvi starajú o mŕtvych - však? - a Živí pôjdu so mnou." A tým je veľa povedané. Tak ako my, povedzme, ľudia začínajú rozhovor, však, tak ako my dvaja, začali sme veselo, ale ako vždy, smutne skončili. Tak aj my dvaja. No, poďme pokračovať.

T: Skončilo to pre systém, áno.

IM: Je to nevyhnutné. A najzaujímavejšie je, že to všetci cítia. Dokonca aj ateisti, ktorí neveria ani v Boha, ani v diabla, no vedomie im tak rozpráva, ale vnútorne cítia, že koniec

systemu je blízko. Ale akým spôsobom, to už musí rozhodnúť spoločnosť. A tak toto celé je, povedzme, jeho besnenie, tieto precedensy, keď ľudia začínajú otvorene hovoriť o tom, že konzumný spôsob života spoločnosti zmeniť na tvorivý - to je práve dôsledok, výsledok veľkej duchovnej slobody ľudí. Ale vedomie mnohých pevne drží a oni nemôžu pochopiť, čo je kde, a hľadajú to vo vonkajšom. No tiež dobrý prejav. Ak ľudia nechcú žiť, keby aspoň svet urobili lepším. Ideálne, samozrejme, aby aj tu bol raj, a z neho aby ľudia odchádzali do Života. Myslím si, že ľudia si to zaslúžia, lebo v nich je čiastočka Duchovného Sveta, v nich je Duch, ktorého dostávajú na ôsmy deň po narodení. A ako ináč, duchovnú zložku zaháňajú do otroctva. Do otroctva komu? Satanovi? A potom ešte aj ničia samotného človeka.

T: Veľmi sa mi páči ten trend, ktorý teraz možno pozorovať v spoločnosti, že ľudia prestali mlčať, že prestali fungovať tie manipulatívne politické technológie.

IM: Prestávajú. Nie, zatiaľ sú, ešte to všetko funguje, ale menej, menej a menej. Už si to všímajú, že sa všetko rozpadáva. To, čo predtým kódovali cez masmédiá, cez všetko, tak teraz sa už aj masmédiá začínajú rozhorčovať. To znamená, že už sa tento systém otriasa. Ale to je opäť....

T: Áno, ľudia k nim už stratili dôveru.

IM: Nie, toto je práve dôsledok vnútornej transformácie ľudí. Ľudia sa stávajú akoby duchovne slobodnejší. V niektorej z predchádzajúcich relácií sme hovorili, že systém

začína šetriť. Pripravuje sa na vlastné závažné zmeny. Bude musieť opäť prepustiť ľudstvo na 6000 rokov, a potom nad ním znova cez nejakých Sumerov zvíťaziť, a všetko začne odznova. Alebo vôbec uzavrieť túto... to, čo my nazývame planéta Zem, túto sféru, a odísť z daného teritória.

T: Spoločnosť, ako jednotka, má tak veľkú šancu vytvoriť.

IM: Samozrejme, že má. Ale problém je v tom, že spoločnosť - to je jednotka skladajúca sa z množstva jednotiek. A celá zložitosť tu spočíva v dominancii vedomia u mnohých ľudí na tomto svete. Veď ľudia sú rozdelení, a o tom sme už veľakrát hovorili, aj náboženstvami, aj sociálnym statusom, aj rôznym chápaním, a znova, aj kontrolou, jednoducho povedané, kontrolou vedomia. A mnohým vedomie rozpráva: "no nie, to tak nie je", a tak podobne. Veď ono je elementárne, vedomie dokonca nedovolí ľuďom zaoberať sa... duchovným sebazdokonaľovaním, skutočne sa zaoberať duchovným sebarozvojom. Jednoducho, nedovolí dokonca ani pozorovať sám seba, viesť si denníček, zapisovať myšlienky. Koľkokrát sme vznášali tieto otázky. Aj ľudia sa s tým stretávajú. No alebo tieto jednoduché príklady, však, keď všetko vedia, všetko ovládajú, chápu, že existuje systém, chápu, že vedomie ich doslova využíva, cítia, už celkovo mávajú také seriózne záblesky dotykov hoci ľahkých, ale prehrávajú. Čas od času si ich vedomie zase doslova podrobí a prinúti ich prežívať emócie, krížiť systém, prežívať v hlave nejaké myšlienky, cítiť vnútorné poníženie, a tak podobne. A pýtajú sa: ale prečo? No lebo systém chce jesť. Vravია: "A čo máme

robiť?" Nuž jednoduchá otázka: čo robiť? Nekrmiť systém. Chceš žiť - ži. Nechceš žiť - krm systém. Všetko je jednoduché.

T: Áno, doteraz ešte, však, vznikajú u ľudí také otázky (**IM:** A je ich hromada), nuž s tým...

IM: No už to je dobré, že ľudia aspoň cítia, už sa dotýkajú, správne? Chápu, že tento svet je duálny. Nie je to schizofrénia, nie sú to halucinácie: keď ti v hlave znie cudzí hlas, tak netreba utekať k doktorovi, veď aj u neho samotného znie. Veď aspoň toto už ľudia chápu. Tiež dobre.

T: Jednoducho veľmi inšpirujú príklady účastníkov "AL-LATRA", ktorí popri práci na svojich tvorivých projektoch pracujú predovšetkým na sebe. A oni naozaj (**IM:** Samozrejme) objasňujú a odhaľujú túto tajnú činnosť systému, to, aké vklady im systém posiela do hlavy. A nedávno bolo zaujímavé, keď sa o tomto rozprávali medzi sebou, ako doslova naraz, v určitej dobe prichádza rôznym ľuďom v rôznych kútoch zeme jedna a tá istá myšlienka o tom, že: "Všetko som pokazil. Som neschopný."

IM: Ponižovanie.

T: Áno, no proste aké dôležité. ..

IM: Forma manipulácie.

T: Tu treba tiež povedať, nakoľko je to dôležité, že to povedali. (**IM:** A to už je pokrok). A čo sa deje, keď?... A čo sa deje, keď také myšlienky držíš v tajnosti? Čo nevidia, keď...

IM: Znamená to, podriaďovať sa systému. (**T:** Ako sa to odráža?...) Ale keď ľudia chápu, tak už o tom otvorene hovoria. Veď po prvé - prestaň klamať a prestaň mlčať. Teda... čo je to slobodná spoločnosť? Slobodná - to je chápanie toho, že človek neklame sám sebe, neklame spoločnosti, že slobodne hovorí o tom, o čom systém nechce, aby hovoril. (**T:** Nie sú dvojité štandardy). Aké tu môžu byť tajomstvá, nejaké... a ďalšie? Tým skôr, čo sa týka toho, nuž, povedzme, toho, čo má vzťah k získaniu Života.

T: Prosto spomenula som si ešte, ako ste sa kedysi delili a rozprávali o tom, že keď človek zamlčuje hlas systému, tak ako sa to odráža na... globálne na spoločnosti, na tom, ktorým smerom ide spoločnosť vzhľadom na...

IM: Práve sme to rozoberali: on ako jednotlivec, ktorý, prepáč, fraktálne opakuje spoločnosť ako celok a je súčasťou jednotného celku. Ak slúži satanovi, čie pozície posilňuje (ak hovoríme o trojrozmernosti)? Pozíciu moci satana nad ľuďmi. Nie nad Duchovným Svetom, nie nad Bohom, nie. A práve klamstvom sa zotročuje Osobnosť. Klamstvom koho? Satana, predovšetkým, ak hovoríme religióznym jazykom. Nuž, je tak? (**T:** Ktorý v tej chvíli zastavuje...) Nastáva čo? Zámena. Človek si myslí, že on je vedomie, že myšlienky v jeho hlave sú jeho myšlienky, že k nemu prichádzajú také hlúpe alebo múdre myšlienky, a on je ich tvorcom, však? Želania, ktoré, prepáč, časom nútia človeka, napríklad, skočiť zo strechy mrakodrapu, že to sú jeho želania. Teda človek smeruje k sebazničeniu, k samovražde. No ono môže byť

rôzne: latentné alebo rýchle. No aký je v tom rozdiel? Ak človek nekráča k Duchovnému Svetu, ak nežije pre duchovnú spásu reálne - tak je to banálny samovrah. Či to nie je tak, priatelia? Teda rýchlo, pomaly, to už je každého voľba, ale faktom je konečný výsledok. Ak počas života nezískaš Život Večný, áno (nuž, mám na mysli krátku skúšobnú dobu), tak aký zmysel má tvoja existencia? Povedz, bude sa taký človek zaoberať duchovnou, tvorivou činnosťou? Nie, samozrejme. On bude posilňovať rady koho? Práve rady tej opačnej strany, teda práve rady satana, ako hovoria v religiách, však.

T: Teda systém tiež chápe, že ľudia chcú budovať tvorivú spoločnosť.

IM: No samozrejme.

T: A teda koná prostredníctvom nich, však?

IM: A prostredníctvom koho? Samozrejme. (**T:** To znamená, že...) Zasa bude manipulácia ľuďmi. Veď pozrite, koľko ľudí bude podporovať túto myšlienku, a povedzme, koľko mŕtvych na ceste živých, začne obhajovať vopred mŕtve. Prečo? Lebo slobodná spoločnosť, ktorá je tvorivá, veď ona rozvíja, dáva čas, dáva slobodu. Človek voľky nevoľky začína pozorovať (nielen si prosto všetko uvedomovať), začína pozorovať to, čo... čo a kto v ňom si uvedomuje. A to už je krok k slobode vnútornej, duchovnej. Pre systém to nie je výhodné.

T: Musíme sa pripraviť na to, že systém bude pôsobiť v nás, prostredníctvom nás, prostredníctvom našich myšlienok preto, aby zastavil (**IM:** Samozrejme) tento tvorivý proces,

aj takými frázami (**IM:** Cez...), ako: "Všetko som pokazil", však?

IM: Nuž tak, ako hovoríš, ako: "Všetko som pokazil, nespravil som to dobre", a tak podobne. Poviem to jednoduchšie, ak človek niečo urobil a nespravil to dobre, vždy je to možné zmeniť. Ale ak človek nič nespravil, tak sa nič nemení. A čo je najhoršie?

T: Nečinnosť.

IM: To sú lenivci.

T: Systém učí nekonať v spoločnosti, však, (**IM:** Samozrejme), prenášať zodpovednosť na druhého. Veď je tiež zaujímavé, dokonca aj čo sa týka tejto otázky, ten kto bude niešť zodpovednosť za tú tvorivú spoločnosť (**IM:** Ľudia), alebo tam, kto musí... No ľudia si myslia, že...

IM: Každý. Nie niekto iný, nie tvoj sused, ale ty. Prečo? Ak si nepresvedčil suseda, aby stál vedľa teba, je to tvoja vina. Ak si to nepriniesol k... ak chápeš a vieš, aká dôležitá je táto otázka, ale neodovzdal si to druhým: priateľom. známym - je to predovšetkým tvoja vina. Či nie je tak?

T: Absolútne správne.

IM: Teda žiješ v tom, čo sa ti páči. Ak ti to vyhovuje, krátkosť existencie v otroctve... Nuž, sú tu pozitívne momenty pre nafúkancov - môžu sa niečím pochvastať a vyvolať závisť u niekoho. Možno pozávidieť, posedieť si, ponariekať, však, poľutovať sa - kto je ako naučený existovať... Lebo životom

sa to nazvať nedá. No, to je údel koho? Údel vopred mŕtvych.

T: Toto mnohé objasňuje, prečo my, každý vo svojom vnútri, chceme (**IM:** Jedno) jedno, ale fakticky.

IM: Robíme niečo úplne

T: ...ako spoločnosť, áno, my vidíme celkom iný výsledok.

IM: Správne. Prečo?

T: Lebo nekonáme, iba v myšlienkach si želáme.

IM: Lebo aj keď to chápeme, pociťujeme, tak nekonáme. Podrobujeme sa satankovi v hlave, malému besovi, a plníme jeho vôľu, ako obyčajní otroci, ako dobre vydrezúrované psy. Ale ľudia - to nie sú psy. Ľudia - to sú potenciálni anjeli, večne živí a slobodní, ale treba sa nimi najprv stať. A k tomu, aby sa stal niekto anjelom, treba najprv vstať z gauča. A nepočúvať vedomie, ktoré vraví: "Ty nič nedokážeš". Dokážeš! Človek dokáže všetko. No ak nezaháľa.

T: Opustiť tieto gaučové vojská.

IM: Presne tak.

T: Veľmi inšpiruje, ako sa ľudia delia po udalostiach 11.5. a 22.6., doslova ako keby sa im rozviazali ruky, objavila sa sloboda hovoriť, sloboda konať.

IM: Precedens. To je doslova to, čo cítiť a chcuť, vidia, ako sa to zhmotňuje. A či je to zle? Je to ako... pozeráť, ako kvietok

rozkvitá. Veď to je zaujímavé, krásne.

T: Ľudia tiež hovorili o tom, že: "Tak nás je veľa, veď sú nás tisíce, veď všetci chceme to isté".

IM: Ale vedomie čo vraví? "Si sám, nič nemôžeš". A stačí otvoriť oči a obrátiť sa k ľuďom a uvidíš, že sú vás milióny, miliardy.

T: Áno, je to ako manipulačná technológia "špirála mlčania", ktorú používajú rôzni politici aj masmédiá, ktoré ľuďom vnucujú, že....

IM: Ale ona už nepracuje.

T: Áno, lebo to vidno.

IM: Ona už tiež praskla. Ich špirálka sa už pokazila. Kedysi pracovala, keď obviňovali, zamlčovali - no a národ sa podriaďoval bez reptania. A teraz, pozri, po celom svete sa národ dvíha a prebúdza a... a už aj tlač si všimla, že sa čosi deje. Áno, a mnohí si všimajú, že v skutočnosti sa deje niečo veľmi nepochopiteľné s ľuďmi ako spoločnosťou vcelku, však? hromadne cítia, že sa niečo deje. A tu je dôležitý moment v tom, že dokonca aj tí, čo odmietajú metafyziku, čokoľvek, tak cítia, že oni nie sú iba odraz v zrkadle, nie iba vedomie, nie jednoducho iba telo. Cítia, že existuje niečo zjednocujúce. A tento pocit začína narastať v každom človeku, a mnohé sa mení. A skutočne, ak sa pozriete pozorne na prácu mozgu (nuž, povedzme, že hlavne špecialistom by to malo byť známe), že tie obvyklé rytmy, ktoré boli, tie majú

prakticky už u všetkých odchýlky. Teda toto sa prejavuje dokonca už aj vo fyzických zákonoch, lebo sa mení všetko, mení sa aj celý tento svet. Zmeny prebiehajú nielen v klíme, nielen na našej planéte, ale aj, ako sa vraví, v našich hlavách. A súčasne prebiehajú tieto zmeny v našich srdciach. Začínajú hlasnejšie tlčť. Obzvlášť v poslednej dobe, keď sa objavilo volanie, toto dominuje. Mnohí ho nepočujú. No nemôžeš ho predsa počuť, pokiaľ naň neobrátiš pozornosť. Ale mnohí cítia, že čosi treba, chápu, že treba niečo spraviť. No, žiaľ, tu im besíky zastanú cestu, vedomie - a začína ľudí strkať tam, kam sa to jemu hodí. Človek sa riadi pocitmi, cíti, že je nevyhnutné niečo spraviť, ale nechápe. A privyknutý je vnímať čo? Vedome chápať vedomím - čo treba spraviť, kam bežať, čo urobiť, teda taká inštrukcia k činnosti. Ale toto, bohužiaľ, využívajú besíky a naháňajú ľudí, kam sa im zachce. Ale najdôležitejšie je, že sa ľudia začali meniť, že sa deje niečo mimoriadne dôležité. Ale je tu ešte iná otázka - ako ľudia využívajú tieto zmeny. Veď to môže aj zničiť ľudstvo, a môže naopak - dať to, o čom ľudia ani nesnívajú, to, čo sa nazývalo "zlatým tisícročím", no ktoré môže trvať aj oveľa dlhšie, ako tisíc rokov. Všetko závisí od voľby ľudí: čo si vyberiete, priatelia moji, to aj bude. Všetko závisí na človeku. No, poďme k našim otázkam, zasa sme odbočili.

T: No toto je veľmi zaujímavé kvôli tomu, že reálne vo vnútri každého, v každom človeku kypí tento život, už vrie (**IM:** No samozrejme, že kypí), narastá a je citeľná táto potreba (**IM:** Nuž, áno) zaväzujúca k činnosti, k tomu, aby prejavil.

IM: Ale ľudia už nevedia vydržať, práve táto potreba skutočne konať. Jednoducho je len jediný problém, že besík je ešte silnejší ako... ako Osobnosť. Osobnosti, povedzme tak, nedospeli, no dostávajú viac energie, a systém šetrí. Nuž, a tento vznikajúci nesúlad privádza k tomu, že ľudia cítia potrebu, ale nevedia čoho. Nevedia - "chceme, ale nevieme čo". Nuž... ale je to dobrá doba (**T:** Premien k lepšiemu), v skutočnosti. Je to doba premien, k lepšiemu alebo horšiemu - to už vyberú ľudia, nie je to na nás, ako sa vraví. Sloboda voľby, ale v každom prípade stále menej a menej zostane tých, ktorí sú ľahostajní. A toto už je výborné.

T: Niet ľahostajných, áno.

IM: A to je najdôležitejšie, že už niet ľahostajných.

T: Veľmi často, keď už hovoríme o tom, čo sme tam spomenuli, o špirále mlčania, možno pozorovať taký moment, prečo ľudia mlčia. Veď systém ich presviedča, že sú v menšine. A ľudia majú tento strach, strach z nejakého trestu systému, alebo strach byť izolovaný od spoločnosti. Teda, zdá sa, že každý človek má vrodené toto chápanie, však, že chce a má byť no akoby v nejakej spoločenskej skupine, byť spolu, v jednote s ľuďmi, v spoločnosti s ľuďmi.

IM: A ja to poviem jednoduchšie, človek, ktorý sa nachádza uprostred veľmi veľkého množstva ľudí, vari nie je sám? On skutočne ostane sám, ak slúži samotnému systému. Veď celá táto spoločnosť hrá rolu, pokiaľ sa s ňou kontaktuješ. Stačí, keď sa otočíš, tak že ich nevidíš, a oni zmiznú. Ak spoločnosť

ide duchovným smerom, tak kdekoľvek by si bol ty, a kdekoľvek oni, aj tak ste spolu. Takže ako?

T: Človek hľadá inú jednotu.

IM: Samozrejme. Ale čo robí satan? Rozdeľuje. V doslovnom slova zmysle rozdeľuje ľudí bezprostredne, teda vedomie je rozdelené a u každého individuálne. A toto vedomie núti človeka veriť, že vedomie - to je on. A takto, na účet masívneho podávania informácií, Osobnosť prestane vnímať a rozlišovať, kde je Osobnosť (kde si ty) a kde je vedomie. A všetko sa prijíma v takom mišmaši, že dieťa, keď rastie... a opäť, dokonca keď dieťa rastie, čo dominuje? Opäť rozvoj vedomia, vnímanie tohto sveta, procesy prežívania, osvojovanie jazyka, však, no a všetko ostatné. A vyrastie kto? Človek obyčajný, však? Teda podrobujúci sa vedomiu, ktorý pevne verí... dokonca aj v súčasnom svete so súčasným rozvojom neurofyziológie, psychológie a všetkého ostatného, človek naďalej sväto-sväte verí, že on je vedomie, on je telo a je vopred mŕtvy. No ak tomu verí, ak to prepláca, to znamená, že takým aj bude, správne, ak tomu dáva svoju pozornosť. Prečo sa človek usiluje byť v spoločnosti? Lebo zažíva úzkosť. A vnútorne chápe (od Osobnosti to chápe), že všetci sme jedno. A tak toto zjednocovanie, to je vnútorná potreba Osobnosti, ktorú vedomie ľahko prevracia, to znamená, nuž..

T: Vedomie jednoducho dáva akési svoje zjednotenia (**IM:** Samozrejme), zastiera...

IM: Nuž, zjednocuje podľa záujmov, spravidla vykorisťovateľských, ale nič viac.

T: Tiež, Igor Michajlovič, keď ste povedali, že Duch Svätý - to je Duch tejto čestnosti, vzniklo pochopenie aj vďaka tomu, že účastníci hnutia "ALLATRA" teraz začali otvorene a verejne hovoriť o tom, čo cítia, aj o skutočnom, o tom, čo je vnútri (**IM:** Samozrejme, o živom). A ty chápeš, nakoľko prebieha transformácia, keď je pre teba v určitej situácii dôležitá práve táto hodnota čestnosti, a nie hodnota pohodlnosti, strachu.... Veď mlčia väčšinou zo strachu (**IM:** Samozrejme), však, hovoriť kvôli strachu...

IM: Ale nie len zo strachu, chápeš, nakoľko diktuje sám systém? Teda opäť lož. Veď aj mlčanie - to je lož. Človek sa podriaďuje vedomiu, podriaďuje sa lži, a jazyk má zviazaný tým istým besom. No a aký je úžitok z tohto človeka? A sám vraví,mám a druhému nedám, však? (**T:** Áno, že...) Opäť pokračovanie slúženia komusi. Dokonca, keď už chápe, keď už vie, aj tak dáva pozornosť vopred mŕtvemu. Prečo? "Pretože, - hovorí, - nemôžem inak". Od koho pochádza to "nemôžem inak"? Veď je to predsa myšlienka, toto pochopenie, hovorí: "Cítim, že nemôžem". Necítiš, ale chápeš. Nemôžeš to cítiť, lebo pocitové vnímanie ide z Duchovného Sveta. A toto je pocit, ilúzia pocitu, ktorá sa dokonca fyzicky prejavuje, ale prejavy fyzické a pocitové - to sú rôzne veci. Ale ak človek nikdy nemal pocitové vnímanie, povedzme, Lásky Božej, tak mu to nič nehovorí. A namiesto toho, aby to pochopil, ide kadiaľ? Jednoduchou cestou, tak, ako mu

našepkáva vedomie, však? A to sú všetky tie fenomény. Opäť vedomie, opäť klam a opäť lož. Ale malo by byť čo? Absolútna česťnosť. Vtedy sa to všetko poskladá, vtedy sa tiež rodí sloboda (**T**: Dôležité hodnoty, áno), vtedy sa rodí Život. Je to veľmi jednoduché.

Teja: Pýtajú sa ešte takú otázku, že vedomie im rozpráva, že v našej spoločnosti, v takýchto podmienkach, aké sú v súčasnosti, nie je možné byť úplne čestný, lebo je to ako keby nebezpečné.

IM: Povedzme to takto, musí byť jasná diferenciácia, však? Mŕtvemu - mŕtve, živému - živé. Ak hovoríme o živom s živými, musíme byť absolútne čestní. Ale, napríklad, na poli obchodu, a tak podobne, ak bude človek uprostred mŕtvych a otvorene bude hovoriť, že je živý, zostane živý, ale zmlátený - presne, z banálnej závidy a nenávidy samotného systému v týchto ľuďoch, a ich vnútorné nedostatky spôsobia, že budú tohto človeka zle vnímať. Kto v človeku odporuje svätým, a všetkému ostatnému, aj svätým písmam, nehovoriac o niečom inom? Práve vopred mŕtve, teda satan, správne, ktorý keď kontroluje Osobnosť, poburuje samotného človeka, a človek je nástrojom diavla práve v tej chvíli, keď odporuje niečomu svätému. Nuž a tak česťnosť musí byť absolútna, ak je človek živý, alebo sa usiluje o to, byť živým, s rovnakými ako je sám a v prvom rade so samým sebou. A rozprávať mŕtvemu, že je mŕtvy, no myslím si, že to minimálne povedie k určitému konfliktu. Ale náboženstvá hovoria: "Ak ňa udrú po ľavom líci, nastav aj pravé". So živými to

funguje, ale s mŕtvymi - nie. Mŕtvi, ktorí používajú a veria v silu, sa boja a rešpektujú čo? Väčšiu silu. A preto, ak chceš byť absolútne čestný s mŕtvymi, buď fyzicky silný.

T: Ale keď ako zdroj čestnosti v skutočnosti vystupuje nie jeden človek, ale veľmi mnoho ľudí, tak systém...

IM: Ale keď vystúpia mnohí, tak mŕtve, prepáčte, ustúpi, pretože je zbabelé.

T: Igor Michajlovič, a ešte takáto otázka, prečo sa vôbec niektorí ľudia boja AllatRa? No nie ľudia sa boja. Človek je duálny, v ňom je aj živočíšna, aj duchovná zložka. A živočíšna, vopred mŕtva, tá sa bojí AllatRa. Všetko je jednoduché. Alebo povedané cirkevným jazykom, ten bes, ktorý v človeku dominuje, ten sa bojí AllatRa, bojí sa, že stratí moc nad Osobnosťou, Osobnosť získa slobodu a bude podobná Imhotepovi, svojho času. To znamená, že skrotí tohto besa a donúti ho pracovať pre Duchovný Svet.

T: Systém si ešte pamätá tie udalosti.

IM: No a ako inak, o čom je reč! Jednoduchý obyčajný príklad: nielen, že sa boja, áno, ale sú takí, čo sú v opozícii k AllatRe, a ktorí považujú AllatRa za akési zlo: "Neprijateľné pre ľudstvo". Ale kto hlavne v človeku neprijíma to, čo je v ňom samotnom najlepšie, to, čo robí človeka človekom, však? Zopakujeme to, veď všetci vedia, naši diváci, naši priatelia, čo je AllatRa. AllatRa je synonymum Ducha Svätého, ak hovoríme kresťanským, náboženským jazykom, však. A čo je to Duch Svätý? To je Božia sila. A v čom je Božia sila? V

jeho Láске. Je to sila, ktorá pretvára tento svet, je to súčasť všetkých náboženstiev, je to to, čo dáva Život, je to to, čo sem poslal Boh, a čím nadelil každému. Odjakživa ľudia vedeli, že sa to volá AllatRa. Aj znak bol taký, ako na tejto knihe. Teda takým spôsobom zobrazovali samotné pochopenie Ducha Svätého. "Allat" a "Ra" - to je sila Božia. To bolo známe od dávnych čias. A tieto symboly, oni existujú vo všetkých náboženstvách, lebo v starodávnych vierach to bol základný symbol. Ale do vzniku náboženstiev bolo jasné chápanie toho, že je to, prepáčte, Duch Svätý (to, ako to my dnes nazývame a čo pod tým chápeme). Je to len synonymum Ducha Svätého.

T: A prečo vôbec, nehľadiac na to, že ľudia sa nachádzajú...? Nuž, že nie všetci ľudia sú zatiaľ povedzme, duchovne slobodní, sú takí, čo sa nachádzajú na vedomí, ale oni i tak...

IM: Cítia všetci, veď všetci cítia. A otázkou je len, či je v nich nahromadeného dostatok tohto Ducha na to, aby sa postavili proti satanovi vo vnútri seba, alebo nie? A kto je človek: vopred živý alebo vopred mŕtvy? Veď proti AllatRa sa živí nepostavia, oni ju cítia. No ako sa môže človek postaviť proti Duchu Svätému? Jednoduchá otázka. Proti Bohu, proti Alahovi (nech by ho nazývali akokoľvek)? To človek povstane proti Pravde, proti Životu. To človek sa búri proti tomu najlepšiemu, čo je v ľuďoch. Ale veď tá istá láska, úcta, všetky kvality, ktoré človeka odlišujú od zvierat, tie najlepšie kvality - to nie je nič iné, ako prejavy Ducha Svätého v človeku, to je to, čo ho oduchovňuje. Je to tak? A búriť sa proti

dobrému, odvrhnúť to všetko, nevnímať to? No vari môže? ...Nikto okrem besa. Len bes môže. A ak v človeku dominuje bes, znamená to, že je vopred mŕtvy, sám seba za živa pochováva. No, môžeš spolucítiť s takými ľuďmi ale nasilu milý nebudeš. Je to opäť sloboda výberu, daná Bohom. Človek má právo si vybrať, komu chce slúžiť, či Bohu alebo satanovi - je to jeho právo. Ak chce žiť - žije. A ak chce človek zomrieť - má na to právo. Ale na úkor mŕtvych žije diabol, to treba vedieť. A čím viac bude živých, tým slabší bude satan.

T: Kedysi ste povedali, že AllatRa je ako zrkadlo.

IM: Samozrejme. Čo ešte mnohých rozčuľuje, však? Ved' keď sa pozrú do AllatRa, vidia svoj odraz, cítia ju. Nevidia pozemskými očami, ale cítia to, jednoducho mnohým ostane zle. Prečo? Zle im je nie z AllatRa, ale z nich samých, lebo sa odráža ten negatív, ktorý je v nich, a odráža sa na nich samotných. Vidia to, sú z toho naštvaní, a je im zle. Ale koho obviňujú? Zasa toho, kto je nevinný. No, poviem to jednoduchšie: nech by na Boha hocikolko nadávali, on preto nebude chudobnejší (**T:** Ale aj tak...). Ale treba sa nad sebou zamyslieť.

T: Ale zdá sa, že ľudí priťahuje duchovno od nepamäti.

IM: Priťahuje, samozrejme. Ale tak sa pozrime, koľko máme náboženstiev, však, a nech ich je hocikolko, existujú dodnes, a ani ich chrámy nie sú prázdne. Odhliadnuc od vymývania mozgov, od toho... konzumného typu súčasnej spoločnosti,

od otrockého zriadenia, od toho všetkého... Ľudí to aj tak priťahuje k Bohu. Prečo? Pretože ich vnútorné ich nabáda aj vedie. Ale iná vec je, že sa často riadia svojim vedomím. A vedomie manipuluje s ich pochopeniami, opäť cez ľudí ich doslova kóduje do opozície ku všetkému a všade, kde im rozpráva: "tam nechod", "toto nerob", "to je dobré, to je zlé" - to za nich rozhodujú nejakí iní ľudia. To znamená, že besíky iných ľudí diktujú jeho besíkovi, ako sa má správať, kam má chodiť, čo má robiť, kde má byť, a kde nemá byť, ale, žiaľ... Ale vnútorne to cítia. A práve celá podstata tkvie v tom, či je človek schopný prekročiť cez diktátora vnútri seba, cez satana, alebo to nedokáže. Veď koľko rozličných, povedzme, nie iba veriacich, ale aj kňazov, je zjednotených v "ALLATRA". Ale to je ukazovateľ pre druhých, tak ako? A mnohých ešte straší, osobitne predstaviteľov, nuž, rôznych náboženských organizácií... Spomenuli sme Imhotepa, to je jeho príklad. Pamätajú si tohto Allatrovca, ktorý zbral všetkých žrecov a poslal ich robiť. A v AllatRe je jasne napísané, že človek si má zarábať na svoj chlieb, a vo voľnom čase slúžiť Bohu, a výnimky neexistujú. Ale predsa len, v systéme konzumnej spoločnosti sa žiada byť niekým významným, alebo byť niečím významný, však?

T: A tak vedomie hľadá niečo v AllatRa, že AllatRa mu niečo dá, tomuto vedomiu, akúsi slávu, alebo...

IM: Áno, áno, toto rozpráva ľuďom vedomie: "Pozri, AllatRa. Áno, prijal si AllatRa. A čo dostaneš? Dokážeš meniť vodu na víno?" alebo tak podobne. Samozrejme môžeš.

Vypestuj hrozno, vyčkaj a budeš mať aj víno. Treba pracovať, nič nie je zadarmo, a mágiou sa zaoberať nesmie. A prosiť Boha o niečo iné, ako o spásu Duše, sa nedá. Ale ako, ...veď všetko prechádza manipuláciou systémom, však? To sa mu nepáči, nepáči sa mu pravda, lebo, prepáčte, Duch Svätý vždy hovorí pravdu, je pravdovravný. Hovorí: ak prosíš Boha o smrteľné, tak prosíš nesprávneho Boha, nie Boha Živého, ale mŕtveho Boha, a taký aj si. Či to nie je tak? Preto Boha Živého proste o Život, a neslúžte mŕtvemu, pretože sami sa takými stanete. Je to všetko jednoduché a čestné.

T: Igor Michajlovič, povedali ste tiež takú pozitívnu vec o tom, že ľudia rôznych vierovyznaní sa zjednocujú, a nielen ľudia, ale aj kňazi rôznych vierovyznaní sa zjednocujú.

IM: Ale veď to sú tiež obyčajní ľudia, takí, ako ostatní. A opäť, na základe čoho sa zjednocujú? Na Láске Božej. Veď tá ich zjednocuje, to sú tí, ktorí si neklamú. A do náboženstva prišli nie preto, aby, s prepáčením, pracovali pre nejakú organizáciu, oberali chudobných a bohatli na tom. Prišli do náboženstva preto, aby získali Život. A prirodzene, nemôžu odmietať Lásku Božiu, pretože bez nej niet spasenia. A Al-latRa - to je Láska Božia.

T: To je radosť, že sú aj takí, ktorí vďaka svojej profesionálnej skúsenosti, vďaka tomu, že... povedzme to tak, nachádzajú sa v systéme, dobre ho spoznali. Máme na mysli aj diplomátov, aj ľudí vo vojenských štruktúrach (**IM:** Aj oni sú ľudia), ktorí vedia, ako pracuje systém. A teraz všetky tieto

skúsenosti...

IM: Oni sú tiež ľudia.

T: Áno.

IM: Tiež ich poskytujú a používajú aj uplatňujú pre blaho celej spoločnosti. A uplatňujú ich v službe Bohu. Všetci sme ľudia: aj vojaci sú ľudia, aj politici sú ľudia. Všetci sme ľudia.

T: Je potešiteľné, že oni... že to teraz v spoločnosti nie je nasmerované tak, aby jeden človek stál proti druhému človeku, jeden štát proti inému štátu, ale je to nasmerované proti skutočnému nepriateľovi ľudstva.

IM: Ľudstvo má len jedného nepriateľa, satana, a inak nikoho. To je ten, čo žije v jeho hlave, diktuje mu, ako má žiť a čo má robiť. Je to ten, čo navádza človeka aby robil hlúposti, ten, kto núti človeka byť zvieraťom a nie človekom. Preto aj spoločenstvo musí... teda, ak sa predsa len rozhodne vytvoriť tvorivú spoločnosť, musí ju vytvoriť tak, aby moc satana bola čo najmenšia, a ešte lepšie, keby nebola vôbec. Ale nepodariť sa, aby nebola vôbec. Materiálny svet - to je jeho svet. Ale v každom prípade je možné obmedziť jeho možnosti a reálne dať ľuďom duchovnú slobodu. Ale preto je opäť potrebné vynaložiť úsilie, vyhrnúť si rukávy a konať, áno, a nie sedieť a snívať, a prekladať zodpovednosť na niekoho, však, že niekto príde, a spraví to za teba. Nepríde a nespraví. Príde možno príde, ale robiť musíš sám. Ale ak robiť nebudeš, je to tvoja voľba, a máš na to právo.

T: V tom je tiež silné skryté pôsobenie systému. Veď ľudia hovoria a dúfajú, že možno niekde v politických kruhoch sa tieto otázky vyriešia pretože, majú silnejšie páky vplyvu. A v politických kruhoch zasa hovoria: "No počkať, ja som len malé koliesko v systéme (**IM:** Samozrejme) Čo ja už môžem spraviť?"

IM: "Bez podpory ľudí nič nezmôžem. Ak ľudia budú chcieť a podporia ma, tak to spravím." A kruh sa uzatvára.

T: Áno.

IM: A zasa, na čí príkaz?

T: Systému.

IM: Systému. On opäť znehybňuje ľudí: aj politikov, aj jednoducho ľudí, tak ako vravíš, však? Ale v podstate všetci sú len ľudia. A je treba spraviť čo? Podľa si navzájom ruky, prestať klamať a zaoberať sa hlúposťami. A naozaj, ak chcete žiť lepšie - žite, spájajte sa a pracujte. Ale veď systém je často "za" zjednotenie.

T: Áno. Ale viete, tak ľudia tiež vravia, že sa už stretli s takou situáciou, že "za" zjednotenie, chcú tvorivú spoločnosť, ale súčasne s takým ako keby podtextom... najradšej podľa vlastných podmienok (**IM:** No a ako inak), na nejakom vlastnom základe....

IM: Taká jednoduchá varianta: ktorá z náboženských organizácií nechce zjednotiť všetky náboženstvá sveta, ale podľa vlastných podmienok? Všetci to chcú. Prepáčte, ktorá z,

povedzme, obchodných organizácií by nechcela spojiť všetky organizácie, zaoberajúce sa obchodom, ale podľa vlastných podmienok? Ktorá zo spoločenských organizácií sa nechce spájať? Všetky chcú. Všetky chcú čo? Dominovať a ovládať.

T: To je absolútne presné. A pritom je to také fraktálne. A vo všetkých dobách fraktálne, pretože...

IM: A hlavné je čo? Nemiešať mŕtve so živým, a vtedy sa všetko podarí. Veď prečo, tak ako spoločenské hnutie "ALLATRA", áno, je prijímané po celom svete a rastie takými... nuž, povedzme, sedemmíľovými krokmi? Pretože tu nikto nemá moc, ľudia prichádzajú a pracujú. A od nich závisí, či niečo bude alebo nebude. Ak človek neprišiel a nič nespravil, tak sa nič nepohlo a nespravilo sa to, čo mohol spraviť. A ľudia to veľmi dobre chápu, že jeden je súčasťou celku, a že od neho veľa závisí. A pritom mu nikto nič neprikazuje. A nikto od neho nič nevyžaduje. Všetko, čo chce, to spraví. Ale robí to pre blaho spoločnosti, robí to pre blaho všetkých ľudí. To znamená, že realizuje svoje najlepšie vlastnosti a rozvíja ich. Okrem pomoci nič nedostane. Môže dostať radu. Áno, existujú nejaké príklady, osobitne z tých, ktorí práve prišli, ktorí sú pod vládou vedomia, a ich vedomie sa snaží nejako niečo vyťažiť, ale to sa všetko nejako rýchlo zastaví, lebo v čistej vode je vidno každú špinu. Pretože AllatRa - to sú najčistejšie vody dnes aj počas celej histórie ľudstva. A to je pravda. Vždy bola a vždy bude. Ľudstvo nebude, ale AllatRa bude, lebo je večná. A ľudská spoločnosť je dočasná, a

to je tiež pravda. Daj Boh, aby skončila duchovným prebudením všetkých, a nie totálnou nadvládou démonov, a povedzme, koncom tejto civilizácie za jej neschopnosť k Životu.

T: Chcela by som tiež pohovoriť aj o tejto fraktálnosti. Teraz sme hovorili o tom, že tak alebo onak, každý chce presadiť svoje podmienky, pretože sa nachádza na vedomí, však? Že takisto aj vo všetkých dobách,

IM: Boj o moc...

T: Keď sledujeme dejiny, (**IM:** ...opäť) vždy každý chcel uzavrieť mier podľa svojich podmienok, ale opäť táto dominancia...

IM: Vieš, čo je najzaujímavejšie? Že v každom človeku, nech zoberieme hocikoho, nájdeme v ňom Napoleona, v ňom proroka. A ten, kto je silnejší, ten aj víťazí. Všetci... Už aj my sme uviedli koľko príkladov, myslím aj s tebou, že dokonca aj ten najspustnutejší človek, ktorý sa celkom zanedbal (ktorých volajú bezdomovci a podobne), opitý, alkoholik, ale považuje sám seba za najmúdrejšieho, ktorý všetko vie, má odpovede na všetko. A prečo? Lebo vedomie je také, takto pracuje. Vždy v ilúziách človeka zveličuje. Ale len čo sa začne zaoberať duchovnom, už ho začne ponížovať. Nuž, a preto, aby nepodľahol úskokom týchto malých besov, je treba ich jednoducho vychovávať. Veď ľudia chytajú a skúmajú kadejaké hady, jašterice. No nie je to tak? Nuž, a prečo neskúmať toho hadíka, ktorý ti v hlave šepká kadejaké hlúposti, a koľkokrát ti aj reve do ucha?

T: Áno, mechanizmy práce tohto systému.

IM: Samozrejme. Ved' všetko je to šablónovité, všetky tie programčky, ktoré sa ľahko študujú. A môžu človeku uškodiť? Nie. Všetko je jednoduché. Ved' dnes sme tu vzniesli otázku, kedy ľudia vravia: "Všetko poznám, viem, zdá sa, že sa už dotýkam, ale aj tak to strácam. Strácam toto duchovné spojenie, pocity, a opäť podlieham nadvláde vedomia. Život sa zamotáva. Ako mám žiť, aby to tak nebolo?" Nefinancuj, a to je všetko. Je to skutočne tak. Uvediem prostý príklad: jednoducho chceš jesť, ale musíš ísť ešte celý týždeň po pustatine, kde nie je žiadny obchod, nie je tam nič, ani korenky, nič na jedenie. Máš napríklad určitú sumu peňazí, a je tu posledný supermarket, kde si môžeš nakúpiť. A tak vchádzaš do tohto supermarketu s tou určitou sumou peňazí, a zrazu vidíš... nuž, čo napríklad? Pekné brošne. Aká krásna brošňa, však? No, ako ju nekúpiť? (**T:** V pustatine). Kúpiš si ju. Potom ešte zbadáš akúsi bižutériu, no je žiarivá a krásna. Kúpiš ju za posledné peniaze a potom celý týždeň ideš po pustatine úplne hladná s brošňami a bižutériou. No mohla si vojsť a kúpiť si za tieto peniaze jedlo na celý týždeň a kráčať syta, spokojná. No však bez brošne a bez bižutérie. Všetko je jednoduché. Prepáčte, priatelia, pozornosť a čas - to je práve to, čo je v konzumnej spoločnosti ekvivalentom peňazí, však? To znamená, že... Ak to porovnáme, tak pozornosť, to je ako peniaze v tejto konzumnej spoločnosti. Ak budeš utrácať peniaze na všelijaké zbytočnosti, tak... keby si ich mala hocikolko, nebude ti to stačiť. Ale ak máš aj nevelkú

sumu, ale utrácaš s rozumom, ako sa povie, na najnevyhnutnejšie veci, tak ti to postačí. Míňaj pozornosť na to, čo potrebuješ. Chceš lásku - preplácaj lásku, ale nepreplácaj nenávisť, zlobu, nedôveru (**T: Pochybnosti**), zlú náladu, pochybnosti. Všetko to, čo systém rád predáva. A pozri, to je to, čomu sa pravdupovediac čudujem, ako si človek sám vie vyrábať problémy. Chápem, že keď sa s tým ľudia nestretávajú, keď to nepoznajú, keď žijú pod diktátom vedomia, nuž, ďaleko od pravdy. Môžu byť aj veľmi nábožensky založení, ale veľmi vzdialení od chápania toho, ako je svet usporiadaný, povedzme, a v skutočnosti čo je Duchovný Svet a čo je to pozemský život, však? No keď sa už ľudia stretli so znalosťami, keď už získali skúsenosť, vedia a chápu, ako pracuje systém, vedia, čo je to ich pozornosť. A o to viac, keď už majú skúsenosť dotyku s Duchovným Svetom, teda keď sa dotýkajú tohto Ducha, so samotnou AllatRa, keď ich naplňa, začínajú cítiť jeden druhého, žijú, naplňajú sa šťastím. Potom ich niečo odvedie, vložili silu svojej pozornosti do úplne materiálnych vecí. Následne podľa šablóny, banálne im začne systém podhadzovať negatívne myšlienky o sebe, o niekom inom, a človek žije na negatívnej emócii, vo vnútri pusto, je mu smutno, ale vie, že je možné sa nejako z toho stavu dostať, ale ťažko je mu z toho vyjsť a vrátiť sa do duchovného, čistého, slobodného stavu. A vravia: "A čo mám teda robiť?" Priatelia, no sila pozornosti. To znamená, že za nedôveru k sebe samému si zaplatil (mimochodom, zaplatil si silou svojej pozornosti), zaplatil si za zlú náladu, zaplatil si za... tie pochybnosti, ktoré máš, a ešte pokračuješ v splácaní,

pochybujúc o tom, čo máš robiť. Nuž, priatelia, nie je vám to samým smiešne, či? Nuž, tak

T: To o tom supermarkete je v skutočnosti veľmi silné, o tom, že... čo si objednávaš (**IM:** Nuž, tak to aj je) a, čo ti v skutočnosti dávajú. Veľmi silné, tiež presne pre ľudí.

IM: Nuž, v skutočnosti je to všetko jednoduché.

T: Silné odpovede aj o čestnosti, že ak je v tebe Duch Svätý, tak je to Duch čestnosti, to čo hovorí....

IM: Tak je zaujímavé, že mnohí naozaj chcú, chcú žiť čestne, chcú žiť slobodne, chcú Lásku Božiu. Ale tu vedomie rozpráva: "A čo rodina? A čo tvoj dlh? A čo práca?" Ale jednoduchá otázka: A kam sa to podeje? Čo sa stane, utečie ti rodina? Alebo ti utečie práca? Robota nie je zajac, neutečie. Ako si pracoval, budeš aj ďalej pracovať. Problém je v tom, že to znehybňuje a odvádza. A človek cíti, chápe, chce, snaží sa, ale teraz nemá kedy. A on (**T:**... alebo systém...), však, vchádza do supermarketu života a nakúpi si kadejakú bižutériu, však? A v tom je ten zmysel.

T: Systém ti podsúva strach zo zmien, z radikálnych zmien.

IM: Strach... je to strach, ktorý ide od systému, od tých besov, oni sa boja. A človek, ktorý sa nemôže oddeliť od vedomia, ktorý ho nepozoruje, povedzme to tak, ten, ktorý nemíňal silu svojej pozornosti na pozorovanie, toho, kto v ňom hovorí, kto v ňom požaduje, a kto plodí myšlienky, ktoré považuje za svoje - tak tento človek, sa samozrejme, zamotáva.

Prečo? Pretože plní, kochá sa, hrá sa s ilúziou vo svojom vedomí, však? Plní vôľu toho satanka, ktorý vraví: "Veď to si ty". Všetko je jednoduché. Dávaj svoju pozornosť šťastiu, láske, radosti. Dávaj vnútornú AllatRa do "Lotosu", no volajú to rôzne. Dávajte silu svojej pozornosti Láske Božej - a dostanete iba Lásku Božiu. Ale ak venuješ pozornosť nenávisti, dostaneš nenávisť. Ak dáš pozornosť pochybnostiam, dostaneš pochybnosti. Ty platíš - ty dostávaš. Platíš životom, v pravom slova zmysle. Veď každý okamih aj sila vašej pozornosti koreluje s časom vášho maličkého, veľmi maličkého časového úseku, ktorý tu jestvujete. A ak míňate jedno, aj druhé, míňate na to, aby ste sa stali mŕtvymi, priatelia, no živými sa nikdy nestanete. Aj keby vám čokoľvek rozprávali, aj keby sa za vás akokoľvek modlili, nie je to reálne, jednoducho neprídete tam, kam idete. Preto netreba platiť za vopred mŕtve veci. Platiť za vlastný pohreb - to je hlúpe.

T: To bola veľmi názorná paralela, to, čo ste uviedli so supermarketom, lebo tak skutočne systém funguje, ako taký šikovný obchodník, ktorý naváži a predá do ich konzumného košíka, však, to, čo netreba.

IM: A čo je nové v tomto marketingu? Nič. Veď to sú opäť také isté metódy samotného systému. Či to tak nefunguje? Poďme sa pozrieť, ako funguje vedomie, a pozrime sa, ako sú usporiadané súčasné supermarkety - je to jedno a to isté, ten istý obrázok, čo je v hlave, čo je v supermarkete - sú to pestré lákadlá, krásne rozprávky a zlý tovar.

T: Na správnom mieste, však, a zlý tovar.

IM: Či to nie je tak? Ale drahé.

T: No, a ešte je zaujímavé, že keď sa tam človeka opýtaš (nejakej gazdinky, a pod.): "Ale akým spôsobom mám ísť do supermarketu a nezobrať si nepotrebné veci?", tak často odpovedajú, že je si treba spraviť zoznam, mať jasný cieľ jasné chápanie toho, prečo tam ideš. Preto, aby....

IM: A či AllatRa neučí tomu, že svoj život máš plánovať?

T: Duchovno, áno.

IM: A treba aj chápať toto: ak ti do hlavy prichádza myšlienka, dokonca najjasnejšia, ale ty ju teraz nepotrebuješ, tak načo ju realizovať, zahodiť to, čo ti je treba ba a platiť za fantáziu svojou pozornosťou? No, a kto sa tým nezaoberá? Prečo? Utešovať mániu veľikášstva? Čiu? Je to rovnaké ako štekliť mŕtveho. No veď je to smiešne. Nuž, je to tak. Veď sami ľudia sa zaoberajú hlúposťami, a potom to nazývajú životom, a potom sa urážajú, a vravia, že je to nespravodlivé: "Boh, veď On je milosrdný a On má po smrti človeku odpustiť. Nemá ho posilať na mučenie. Má ho milovať." Áno, Boh ti dal život. Dal ti čas. Dal ti pozornosť. Dal ti všetko. Či nie je tak?! Všetko ti dal.

T: Darujúci (**IM:** Áno). Najväčšie dary (**IM:** Áno) Boha a Ducha Svätého sú dané človeku.

IM: Áno, samozrejme. Nikto nie je štedrejší. On ti dáva to najcennejšie. V skutočnosti si nikto, ale vedomie človeku

rozpráva: "Ale ako, veď ty si dieťa Božie". Nie, ty nie si dieťa Božie. Kým si nádobou, ktorá sa môže stať niekým. A to je pravda života. Ale kým sa staneš: naplníš túto nádobu smrťou - budeš mŕtvy, alebo naplníš túto nádobu živým - budeš živý. A v tom je tiež pravda. Ale musíš to spraviť, a zase sa všetko opakuje. Kto rozkazuje človeku, kto ho riadi? Ak žije pod vedením Ducha svätého, tak nebude sedieť na gauči a čakať, že niekto spraví, však, niečo v duchovnom aspekte, a prepáchte, v prestavbe spoločnosti. A on sa neoddeľuje od spoločnosti a neoddeľuje spoločnosť od seba. Neusiluje sa stať na čele preto, aby prežil ilúziu, žil maličký okamih, ak si v tomto svete niečo znamenal, ale snaží sa aby niečo znamenal v onom svete. Pretože aj keby si znamenal v tomto svete čokoľvek, je to všetko len okamih. Zavri oči a predstav si, že si cárom celého sveta. Je to jednoduchý príklad, nežartujem. Tak nebuďte leniví a predstavte si, že riadite celý svet. A potom otvorte oči potom, ako ste si to predstavili, ako sa vám všetci klaňajú, a vy ste riaditeľom celého sveta. Ale potom otvorte očička a pozrite sa na realitu, kto je okolo vás a v akej... situácii sa teraz nachádzate, bez akejkoľvek ilúzie. Tak to je najvýstižnejší príklad. Aj keby ste mali tú moc, ktorú ste si teraz všetci predstavili, rýchlo by pominula a vrátila by sa k realite (ale nie tej, v ktorej ste teraz, ale do horšej). Tak život aj ubehne, v okamžiku a rýchle. Ale vtedy už nie je možné nič zmeniť. Ale prečo? Lebo človek si to sám vybral. Ale čo s tým má Boh, že má byť milostivý? Milostivý k čomu? S Duchom Svätým sa nič nestane, on je jeho súčasťou. On ti ho dal preto, aby si ho využil na to, aby si sa stal súčasťou

Duchovného Sveta, ale ty si to nevyužil, ak... áno? Využil si časť, prepáčte, mŕtveho a stal si sa mŕtvym. Znamená to, že si ponesieš, ako sa hovorí, tovar, ktorý si získal v tomto supermarkete života. Či to nie je čestné? Podľa mňa je to veľmi spravodlivé. Ak ti dali prostriedky na získanie potravín, ktoré ti dávajú život na tvojej púti, ale ty si namiesto toho kúpiš hračky, tak jedz hračky, sú nejedlé. A to znamená, kto (ti to dal)? Ten, kto ti dal prostriedky a dal ti možnosť si kúpiť potraviny, ktoré ti dajú život, nie je dobrý, lebo ti dal málo, či ako? Alebo má ešte minúť ďalšie peniaze, zabehnúť do obchodu, prísť ťa nakrmiť? A aký je náš vzťah k Bohu pod diktátom vedomia? (**T:** spotrebiteľský). Spotrebiteľský. Ideme do kostola, alebo vo svojich modlitbách, ani do kostola nejdem, lebo sme leniví, a začneme prosiť o čo? O celé zoznamy prosieb k Bohu, ako v supermarkete. Tak ako dobrá gazdinka: "Sprav pre mňa toto, daj mi toto". A čo je On, váš džin?

T: Bolo by dobré, aby každý človek v tom supermarkete života mal iba jediný cieľ: Cieľom je ľúbiť.

IM: Cieľom je Žiť. Žiť a ľúbiť.

T: Žiť a ľúbiť.

IM: A aký je v tom rozdiel? Ak človek skutočne miluje a žije Láskou Božou (nie láskou k telu druhého, alebo dokonca ani nie k telu, ale k dominancii nad ním, ale skutočnou Láskou k Životu, Láskou k Duchovnému Svetu), vtedy je v ňom Život. Vtedy sa nemá čoho báť, ničoho a nikoho. No, môže sa

satan báť, ale... je to neoddeliteľná časť, ktorá sa uchováva do posledného okamihu pobývania tu. Ale to rýchlo pominie. Je to ako choroba, skôr ľahká, ktorá sa veľmi rýchlo skončí. Preto je hlavné čo?

T: Lúbiť.

IM: ...a byť zdravý, správne? Tak poďme, priatelia moji, ľúbiť jeden druhého, a nebyť chorí.

Šanca na hrane.

T: Tatiana

IM: Igor Michaljovič Danilov

Ž: Žanna

T: Dobrý deň, vážení priatelia! Dnes je s nami v štúdiu AL-LATRA TV vážený Igor Michajlovič Danilov...

IM: Dobrý deň!

T: ... a Žanna

Ž: Dobrý deň!

T: Priatelia, dnes by som si chcela pohovoriť na tému....

IM: Môžem? Skutočnosť je taká, že po jednej z relácií, ktoré sme natáčali spolu so Žannou a s Tatianou, sa na mňa mnohí obrátili s prosbou, že keď budeme spoločne natáčať ďalšiu reláciu, kde bude prítomná Žanna, aby som ju požiadal, aby žmurkla. No, máme obdivovateľov... Žanna, na žiadosť našich priateľov, žmurkni, prosím Ťa! Nie, nie tak, Žmurkni... Ďakujem! Dúfam, že ste spokojní. Poprosili ste... Prepáč, pokračujme!

T: Chcela by som dnes hovoriť na tému - hodnota Života. Je to mimoriadne aktuálna téma, vzhľadom na to, čo sa dnes deje s klímou, vzhľadom na to, čo sa deje s klímou v poslednom období. Pozorujeme, že po celom svete súčasne na rôznych miestach prebiehajú klimatické udalosti. Teraz

hovoríme o tom, že niekde je horúčava, nezvyčajná horúčava. Niekde je... myslím teraz Európu, aj Paríž, aj Nemecko aj Španielsko... Niekde naopak...

IM: No áno, niekde vyhlasujú stav núdze. Dokonca aj New York ho vyhlásil (jedno z najväčších miest).

T: Určite. Šesťstopäťdesiat miest a územnosprávnych jednotiek na tejto planéte, prinajmenšom k dnešnému dňu, vyhlasuje výnimočný stav v súvislosti (**IM:** V súvislosti s klimatickými...) s klimatickou situáciou. Pritom vidíme, že parížska radnica v tejto súvislosti hovorí o tom, že založí klimatickú akadémiu s cieľom informovať ľudí o prebiehajúcich udalostiach, o klimatickej situácii na potvrdenie...

IM: A to je zaujímavé. Založia akadémiu (zamyslite sa, celú akadémiu) na to, aby informovali ľudí. No dodnes ľudia nemajú informácie a všetci o tom vedia. A najmä na ALLATRA TV to vieme obzvlášť, pretože naši členovia sú z celého sveta. Je aj program o klíme - "Klimat kontrol" a podobne. A veľmi veľa informácií pochádza od očitých svedkov, ktorí tam žijú, ale tlač o nich mlčí. Veľmi dobre chápeme i my, podľa mňa, v predchádzajúcej relácii sme spolu na to upozorňovali, že tlač mlčí, aby sa nešírila panika... No, taký spotrebiteľský systém. A teraz si veľa ľudí položí otázku: "A čo robiť? Priatelia, a čo robiť?" Východisko je veľmi jednoduché: poďme všetci spolu a urobme aspoň na platforme ALLATRA TV, skutočne občiansku televíziu, všeludskú televíziu, kde v rovnakom programe o klíme budeme schopní o

tomto spolu otvorene a čestne hovoriť. Ved' ak je človek informovaný, už je vyzbrojený. Nie je to tak?

T: Teraz ste správne povedali, áno...

Ž: Áno, chcela som poznamenať, že mám dojem, že pozemšťania jednoducho nechápu, čo sa môže stať v blízkej budúcnosti, že... (**IM:** Samozrejme, že nechápu) neberú sa do úvahy všetky tie katastrofy v plnom rozsahu. (**IM:** Nezohľadňujú sa). To čo sa stalo v Kalifornii: za dva dni doslova tri silné zemetrasenia. Najdôležitejšie však je, čo je veľmi smutné, že môže byť postihnutých tristo päťdesiat miliónov ľudí. Prosto ľudia, ktorí sa môžu duchovne oslobodiť, ľudia, ktorí sa môžu stať anjelmi, môžu byť postihnutí kataklizmami len preto, že niet jednoty, život nemá cenu, neberie sa vážne to, čo sa deje. A to je čo? Ako... Aký smutný koniec môže nastať, keď namiesto tristo päťdesiat miliónov anjelov, môže vzniknúť tristo päťdesiat miliónov subosobností.

IM: Rozumieš, Žanna, no pozemšťania, ako ty hovoríš, sú príliš pohrúžení v egoizme. Pre nich je tento trojrozmerný život oveľa dôležitejší ako život budúci, duchovný. Ved' v priebehu (hovorili sme o tejto otázke v predchádzajúcej relácii) šesť tisíc rokov sa ľudia jednoducho zombovali. Preto sú ľudia príliš... príliš zameraní na pozemský život, a iný nevidia a nepoznajú. Áno, všetci cítia, áno, všetci chápu. Ale momentálny život je pre nich oveľa dôležitejší ako budúci. Ja chápem, že na Nibiru je to inak, ale u nás na Zemi je to bohužiaľ tak.

Ž: Ľudia si myslia, že sa spasia.

IM: Myslia si, že niekto príde, spasí ich, niekto niečo urobí, Boh sa zľutuje (to sú tí, ktorí veria). A tí, ktorí neveria, si väčšinou myslia, keď opäť počúvajú to, čo hovoria zaplatení rečníci - rapsódi, ktorí im rozprávajú rozprávky, že "to tu už bolo neraz", že "všetko bude v poriadku", že "počasie si trochu zavysráža - a klíma sa upraví". Nechápu tú katastrofu, ktorá sa skutočne blíži. A nechápu, prečo sme vôbec položili túto otázku, ešte boh vie kedy a v priebehu mnohých rokov sa o tom všetkom snažíme ľuďom hovoriť. Pre koho a prečo sme založili ALLATRU?! Pre koho a prečo márnime svoj čas, svoje prostriedky?! Začínajú o nás hovoriť: "Tá ALLATRA - prepáčte, budem hovoriť priamo, - ALLATRA - je sekta" a tak podobne, "to nie je dobré, to je zlé". Strašia ľudí: "vezmú vám byty", "totalitná sekta" a podobne. Tiež sme už o tom hovorili, že ALLATRA nie je sekta a od nikoho nič nepotrebujeme. Opakujem: sme mimo náboženstva, mimo politiky a môžeme sa na to, prepáčte, poviem to priamo, vykašľať, na všetky tie pozemské márnosti. Prečo? Pretože prejde už len neveľa času, keď už ľudstvo nebude môcť nič urobiť, ale dostane to, čo si zaslúžilo. A vtedy už, prepáčte, žiadne náboženstvo, žiadna politika vás nezachráni. Vôbec nestraším. To je jednoducho správny výpočet. Tí, ktorí pochybujete, vezmite si štatistiku za desať rokov a sledujte, čo sa skutočne deje s klímou, čo nastáva. A teraz si odvodte z tejto progresie zajtrajšok - a uvidíte, že nie o sto päťdesiat rokov, ani nie o sto rokov, ale prevažná väčšina

dnes žijúcich ľudí tomu bude čeliť. A to je pravda. Preto už toľko rokov bijeme na poplach a snažíme sa k vám doklopať. Pomýlili sme sa v niečom, jednoduchá otázka, v tom, o čom sme hovorili už boh vie kedy? Ak sme sa v niečom pomýlili, a nemali sme pravdu o Kalifornii a o mnohom inom, znamená to, že nemáme pravdu, znamená, že preháname. Nechceme vás vystrašiť, to v žiadnom prípade. My len hovoríme o tom, že možno ešte niečo urobiť. Chápem, že niektorí, ktorí sa na nás pozerajú, budú počúvať svoje vedomie, ktoré im povie presný opak toho, čo sa vám snažíme vysvetliť, že máme nejaký záujem. Uvedomte si, čo by sme od vás mohli chcieť? Jednoducho. Voličov nepotrebujeme, nepotrebujeme vaše peniaze, my míňame svoje na to, aby sme vám priniesli tieto informácie. Čo ešte od vás môžeme potrebovať? Odpovedzte si na túto otázku, a potom porozmýšľajte, či sme sekta alebo nie sme sekta, či vás chceme nalákať, vtiahnuť do nejakého Hnutia alebo niečoho iného? V Hnutí sú ľudia, ktorí cítia Život, ktorí chcú žiť. Sú to dobrí ľudia, ktorí sa skutočne snažia vytvoriť budúcnosť pre svoje deti, budúcnosť pre ľudstvo. Robia v rámci svojich síl a možností všetko, čo je v ich rukách. A to je pravda. Čo od vás potrebujeme? Len jedno: aby ste sa stali ľuďmi a Žili, ak chcete Žiť. To je všetko. Dať vám príležitosť, príležitosť Žiť. A netreba sa na nikoho spoliehať, verte mi. Ani na žiadne parížske akadémie, ktoré vám budú niečo rozprávať, ani na nejakých vedcov, ktorí budú, ako sme hovorili v predchádzajúcej relácii, jadrovými bombami zastavovať búrky. To sú hlúposti. Žiadna dnešná zbraň (ani tá najperspektívnejšia) nie je

schopná zastaviť klimatickú katastrofu ohrozujúcu ľudstvo. Čo bude potom? Bude pohroma. Ak ľudstvo nenávratne prekročí túto hranicu... Poviem to jednoduchšie, matky budú zabíjať svoje deti a deti zabíjať svoje matky. Myslíte si, že sa to nestane? Jedna vec je, keď sedíte doma na pohovke alebo v kuchyni, na tom nezáleží, máte prestretý stôl, máte čo jesť, máte vodu, ste v teple, v pohodlí, v bezpečí a je vám jedno, že sa niekde ochladilo, nezaujíma vás že v Brazílii je mínus osem.

T: Mínus deväť.

IM: Dokonca už mínus deväť. Je vám to absolútne jedno. Je vám jedno, že sa topia ľadovce: "No trošku sa ponorí. Veď ja nežijem na pobreží oceána", že? Najmä ak tam nežiješ priateľ môj. No prestane ti to byť jedno, ver mi, keď to príde a nič sa nebude dať zmeniť. Keď sa pohnú masy, miliardy ľudí z jednej strany na druhú pri hľadaní jedla a vody, vtedy vám nepomôžu ani peniaze, nič. Všetky elektronické úspory v okamihu zmiznú. To je jednoducho jeden výbuch na Slnku - a je koniec a všetky elektronické peniaze jednoducho zmiznú, prestanú existovať. Za papierové nikde nič nekúpите, a zlatom, prepáčte, sa nenasýtite a za brilianty sa nenapijete. Čo ďalej, priatelia moji? Vysťahovať sa ako všetci? Kam všetci pôjdu? Na čo sa spoliehate? Že vám pomôžu Anunnaki z Nibiru? Budú prví, ktorí odtiaľto zmiznú, len čo si uvedomia, že situácia je nezvratná. Čo ďalej? Čestne si odpovedzte na túto otázku. Vedomie vám hovorí: "To bude (**T:** niekedy) niekedy." Pozrite sa na... aspoň (aj keď ste človek

úplne neveriaci, ateista a podobne) sa pozrite na predpovede, ktoré sa týkajú tejto doby. Veď ľudia už boh vie odkedy hovorili o tom, čo sa teraz deje. A hovorili o tom, ako sa to stane. Áno, existujú nejaké časové posuny. Pre ľudí je ťažké orientovať sa v čase, no hovoria približne o rovnakom čase - je to čas, v ktorom žijeme. Boli to ľudia, ktorí žili, prepáčte, pred stovkami rokov a niekedy aj tisíckami. A my teraz tomu čelíme a v tom žijeme. A my tu toto všetko musíme, povedzme to tak, alebo zastaviť, alebo znášať následky. Sú niektorí politici, ktorí dokonca začali hovoriť, že sme na prahu klimatických výziev. Priatelia, to nie sú výzvy - to je rozsudok. Jediná vec je, že sa teraz vďaka úsiliu nachádza v určitej kasácii (zrušení rozsudku), povedzme to tak. Ale rozsudok je vynesený. Áno, rozsudok ešte nie je celkom právoplatný, ale to, čo vidíme, aj to čo vidíme v spoločnosti: opäť klamstvo, lož, špina a podobne obyčajná neúcta, diktatúra vášho vedomia vo vašej hlave, lenže to nie je vaše, priatelia. A opäť "sektárstvo", "celú dobu hovoríme o vedomí", "snažíme sa ľuďom niečo vsugerovať, vysvetliť". Priatelia, nikomu sa nič nesnažíme vsugerovať. Verte, že ak by sme chceli, tak by sme to urobili. Ale nás nezaujíma ani sekta, ani náboženstvo, nič nás nezaujíma. Zaujíma nás jediné, zopakujem to - je to šanca, šanca pre vás, pre vašich potomkov, šanca pre ľudstvo. Ale túto šancu - prežiť a niečo urobiť - môžeme realizovať len ak sa vezmeme za ruky, všetci spolu. A na úvod, aspoň pre všetkých, ktorí pochybujete, že vedomie nie je vaše, ešte raz zopakujem, neviem už po koľký tisícikrát: jednoducho sa pozrite do svojej hlavy, odkiaľ sa u

vás objavuje myšlienka a skúste prekontrolovať svoje myšlienky - a pochopíte, že nie sú vaše. Len poctivo a vážne. Skúste o niečom porozmýšľať, aspoň päť minút udržať svoju myšlienku. Skúste preveriť emócie, ktoré nezávisia od vás, ale sa vám vnucujú. O tomto hovoríme. Hovoríme a rozprávame o tom, ako sa brániť, a ako to urobiť, aby ľudstvo malo šancu, aby vaše deti a vnúčatá naďalej žili na tejto planéte, aby mohli prežiť. Všetko je jednoduché. A ešte hovoríme o tom, ako prežijete vy. Ale to je vaša voľba. Ak chcete, počúvajte, ak chcete, hneď to vypnite. Načo by ste počúvali "sektára"... "sektára - maséra", že? Len toľko. Veď nie je fakt, že hovorím pravdu. A v skutočnosti, vonku je všetko prekrásne: klíma sa nemení, svoje vedomie máte úplne pod kontrolou. No, tak je to, však? Načo ma počúvať? Všetko je dobre, vaša budúcnosť je skvelá, nemôžete to počúvať, pretože stále vás odvšadiaľ strašia, využívajú vás. Vás priatelia vykorisťujú šesť tisíc rokov. Dovtedy ste neboli vykorisťovaní, dovtedy ľudia žili. Ale posledných šesťtisíc rokov, napriek pokusom, nebudem všetkých menovať, veľa krát sa vám snažili pomôcť. A ako to skončilo? Hovorili sme to v predchádzajúcej relácii - v priebehu mnoho tisíc rokov ste vytvorili náboženstvá a neprestávali ste sa navzájom zabíjať, pokračovali ste bojovať za cudzie. Nie je to tak? Nieкто bojoval, chránil svoje vlastné - to ešte možno pochopiť. Ale keď prichádzali a brali cudzie, ako to možno pochopiť? Zabíjali ste mravnosť, zabíjali ste ľudskosť, stratili ste ľudskú tvár, vyrobili ste zbraň, ktorá dokáže zničiť všetkých. Túto zbraň ste zverili ľuďom nemorálnym, chamtivým, sebeckým,

ktorých pýcha je obrovská. No nie je to tak, jednoduchá otázka? Alebo to tiež nie je pravda?

Ž: Pravda. Viete, dotkli ste sa takej otázky, ktorá je dnes veľmi aktuálna. A skutočne, nakoľko je hnutie ALLATRA otvorené, natoľko je systémom zahalené chápanie ľudí toho, (**IM:** Samozrejme) že v skutočnosti existuje hodnota života a v akej pasci vedomia a systému sa v skutočnosti (**IM:** sa nachádza ľudstvo) áno, sa nachádza samotné ľudstvo. To znamená, že málokto sa vôbec zamýšľa, že názor - "môj názor", "osobný názor", "súkromný názor", je sformovaný, sformovaný vôbec nie samotným človekom (**IM:** Samozrejme, že nie), dokonca ani jeho životnými okolnosťami.

IM: Priatelia, ak si myslíte, že vás niekto využíva, alebo vy niekoho využívate - mýlite sa. V skutočnosti vedomie využíva aj tých, ktorí využívajú, aj tých, ktorí sú využívaní. Vedomie - to je, no, nazývajte to ako chcete, "univerzálna myseľ", "jednotné informačné pole", alebo ešte niečo. Áno, ono čiastočne pomáha a bez neho nie je v tejto trojrozmernosti nič možné, ale ono vám nepatrí. Zlé je na tom to, že ľudia to nevedia, že dnešná politika, ona... (politiku neberiem ako politickú štruktúru, teraz som mal na mysli, že politika - to je to, čo je medzi ľuďmi) je formovaná najmä tak, že sa odmieta všetko morálne, všetko ľudské, začína sa zavádzať všetko paradoxné, to, čo láme vedomie, akoby boj za nejakú slobodu, či niečo iné. Ľudia sa zaoberajú hocičím, ale skutočne sa nezaobierajú tým, čo je dnes najdôležitejšie. Dokonca sa pokúšajú nejakou vylepšiť ekológiu, bojujú s tým, aby

nenarušili ekológiu. Snažia sa, zdôrazňujem. V skutočnosti to nikto nerobí seriózne.

T: Áno. Dnes spotrebiteľská spoločnosť, jediné čo bola schopná urobiť, vytvoriť spoločnosť, ktorá žije podľa princípu: kupuj - vyhadzuj, kupuj - znova vyhadzuj.

IM: Bohatstvo. (**T:** Áno. Jediné...) Bohatstvo, ktoré dáva moc jednotlivcom. A tak sa ľuďom zdá, že keď budú...

Ž: ...bohatší, že bude niečo viac, ak si kúpi niečo nepotrebné, aby sa ukázal, áno...

IM: ...aby to potom všetko zahodil, aby donútil niekoho závidieť. (**Ž:** Áno, aby to všetko vyhodil, jednoducho, aby sa niekto ukázal...) Správne. O tom sme hovorili v predchádzajúcej relácii, práve s Tatianou sme hovorili o problémoch spotrebiteľskej spoločnosti. Nechcem sa k tomu vracieť. Tí, ktorí nás sledujú, nám i tak rozumejú a kto túto reláciu ešte nevidel, prestaňte si klamať a pozrite sa na to, čo chcete, čo vám diktuje vaše vedomie a pozrite sa na svojich susedov, na vaše okolie a všetci pochopíte, akí sme skutočne neľudskí a prečo mali proroci predsa len pravdu v tom, že ľudstvo sa blíži na hranu. Ale proroci hovorili aj o tom, že ľudstvo môže mať šancu, ale preto sa musí zjednotiť. No a v poslednej relácii sme tiež zdôrazňovali, že ľudia sú pripravení sa zjednotiť, ale sú pripravení zjednotiť sa podľa vlastných predstáv a získať z toho vlastné výhody. Ale tu musí byť zjednotenie prospešné pre všetkých, bez ohľadu na ich osobné záujmy. Takže, odpovedzte na otázku, čo vás vo vašom živote

najviac zaujíma? Konať tak, aby vám susedia závideli, alebo aby o vás vedel celý svet? No a potom čo? Zajtra sa staneš subosobnosťou a nič z toho nezískaš, to znamená, že jednoducho povedané, zomrieš. Čo z toho získaš, drahý môj priateľ? Premýšľaj, čo je pre teba skutočne dôležité. Čo môže byť dôležitejšie ako Život? Jednoduchá otázka. A teraz tomu nebudete veriť, je nesmierne zložité povedať ľuďom, že nie je nič cennejšie ako Život. Jednoduchá, prostá vec, ktorú neprijímate kvôli tomu, že vaše vedomie, priatelia, je proti a vy ho počúvate. Pretože ľudstvo je v otroctve vedomia alebo v otroctve systému, ľudstvo robí tieto nezmysly, ktoré sa dnes dejú. A najväčšou hlúposťou je to že ľudstvo sa vzdáva možnosti svojej vlastnej spásy. To je vo všeobecnosti v rozpore nielen so zdravým rozumom, ale aj so zachovaním života, s obvyčajným inštinktom. Veď dokonca aj zvieratá si zachraňujú svoj život, ale ľudstvo si vytrvalo kope svoj vlastný hrob. Zdá sa, že sme nejaké samovražedné spoločenstvo pozemšťanov.

T: Igor Michailovič, ale predsa tá hodnota života ...ľudia si na ňu spomínajú. Ukázali to najmä posledné udalosti: v spomínanej Kalifornii, zemetrasenie 7,1, keď ohlasy očitých svedkov... Myslím tým, keď ľudia hovoria o tom, že najmä v tomto okamihu chápú dočasnosť a pominuteľnosť, ničotu celého tohto materiálneho sveta. A jediné, na čo v tej chvíli myslia, nachodiac sa na hrane, tvárou v tvár smrti, áno, keď sa s tým stretnú - je hodnota vlastného života. Všetko sa stáva zbytočným, všetko sa stáva... sa dostáva na druhé

miesto, pretože najmä (**IM:** Áno, je nezmyselné), áno, najmä tento moment...

IM: Ak sa stráca život, stráca sa všetko (**T:** No veď práve...) Je to naozaj tak.

T: Áno. No čo je práve zaujímavé, že keď pozeráš na príspevky v Twitteri alebo Facebooku, ty chápeš, aké správy tam ľudia píšu. Ľudia sú zúfalí, bezradní, pretože sa tu a teraz stretávajú so situáciou, keď sa opory materiálneho sveta, ktoré vybudovali, jednoducho zrútili a oni nevedia ako ďalej.

IM: To je to, priatelia, o čom sa vám snažíme povedať. Mnohí sa pýtajú: "Načo sa zjednocovať?" Na to, aby sa riešili jednoduché otázky. Práve teraz Tatiana povedala, že ľudia, ktorí sa už s týmto skutočne stretávajú, sú bezradní a jednoducho nechápu ako ďalej. Ale chápú jedno, že nie je nič cennejšie ako život. Ľudia odhadzujú všetko a vyskakujú zo svojich domov, pretože tie sa rúcajú. Mal šťastie, ak vyskočil, a ak nie? Vtedy je v skutočnosti všetko nezmyselné. Ale život sa týmto nekončí. Mám na mysli, že sa prerušuje život, na ktorý sú navyknutí, a práve to, o čom nehovorí, to pokračuje. Ale, žiaľ, nepokračuje v lepších podmienkach. Subosobnosť alebo peklo, ako mu hovoria v náboženstve, je oveľa horšie ako to, čo je tu. Nestrašíme, len informujeme. A práve v danom prípade opäť ako pracuje vedomie? Človek vyskočil, je prestrašený, pochopil, že život je oveľa cennejší. Doslovne za určitý čas, keď sa všetko ukludnilo, opäť vstupuje do tých

istých koľají a vedomie začína opäť diktovať to isté, čo diktovalo predtým: "No toto bolo jednorázové, viacej sa to už nestane." A teraz otázka pre špecialistov, ktorí študujú zemetrasenia a podobné veci: keď sa stane to, čo sa napríklad udialo v Kalifornii, čoho je to predzvesť? Existujú pozorovania, že keď prebieha menšie zemetrasenie s narastaním, potom nastane pokoj a následne sa stane to, o čom všetci títo špecialisti hovoria - o megazemetrasení, ale jeho sa boja, mlčia a odsúvajú ho na vzdialené potom. Nech sa pozrú na mapu zemetrasení, ako narástli. Veď niekoľko rokov dozadu, no, 5 stupňov - to bola mimoriadna situácia. Veľmi zriedkavo bolo niečo silnejšie. A nakoľko narástla teraz táto najvyššia latka? Je to ustavične, stalo sa to zvyčajným. Tomu už akoby nevenujú pozornosť. Vari nie je tak?

T: Jednoducho je zaujímavé... Vychádza, že už koľko rokov, však, a koľko relácií, od jednej relácie k druhej Vy správne hovoríte, že zvoníme na akýsi zvon a len teraz prichádzajú tieto ozveny od tohto zvona. Skutočne nedávno....

Ž: Pretože sa začínajú plniť proroctvá, pretože sa ľudia naozaj ocitajú v týchto udalostiach. Ľudia už sami prežívajú tieto udalosti, je im hrozne, skutočne hrozne, pretože strach zo smrti, on je...

IM: Najväčší strach.

Ž: Najväčší strach, áno, ktorý jednoducho uzatvára človeka. A, no, ľudia, ktorí sa dostávajú do týchto situácií, koľko sa už vyskytuje správ, že: "Chcem konať, chcem pomôcť. Ale

ako? Čo mám robiť? Kam mám ísť?”

IM: K dnešnému dňu preto, aby sme mohli pomôcť, je potrebné jednoducho sa zjednotiť. Naozaj sa chytiť za ruky a prestať rozdeľovať ľudí. Vedomie rozdeľuje. Ono diktuje nenávidieť inú farbu kože, povedzme ľudí, u ktorých sa koža odlišuje, nenávidieť tam akúsi národnosť, nenávidieť ešte kohosi. Nieкто napríklad nenávidí reptiloidov. Čo zlé vám urobili? Všetci sú ľudia. Pri tejto príležitosti, aby som nezaбудol, sa ma taktiež spolu s prosbou žmurknúť spytovali: “A je vás tu veľa na planéte Zem?” Odpovedz, prosím.

Ž: Áno, viacej ako by ste chceli, ale oveľa menej ako dúfate.

T: Teda, v podstate, ľudia dúfajú, že mimozemská inteligencia, mimozemské civilizácie ich zachránia. Opäť toto neustále hľadanie spasiteľa.

IM: Prepáčte. My len tak, aby sme sa trochu odpútali od smutného. Pretože naozaj, čím viac začínaš myslieť na to, ako pomôcť a, povedzme, klopeš na zvon, alebo zvoníš naň - počujú. Ale chápeš, koľko je hluchých.

T: No ale ozvena je. K dnešnému dňu sa už na úrovni nadnárodných spoločností prejednávajú otázky o tom, že áno, naozaj prebiehajú...

IM: To je beznádejnosť. Prepáč, to nie je ozvena toho, že my klopeme, ale to je práve to, že oni (**T:** Príliš) hovoria o tom, že to je pravda, pretože už nevymažeš toto všetko. Je toho už príliš veľa. A všetkým je už jasné, že “globálne

oteplovanie" tam, začínajú rozprávať: "Veď ono povedie k záplavám, zmení sa klíma. Dáždik bude tam, kde nebol. Sucho bude tam, kde nebolo" ... Všetci chápu, že toto sú rozprávky. Svet sa rúca. Ale toto už nie sú rozprávky, keď prebieha všetko naraz. A ono prebieha nielen v prírode, deje sa to aj s ľuďmi. A mnohí teraz cítia, že sa čosi mení. Mení sa, ale nemení sa k lepšiemu: keď je vedomie agresívne, keď je pre človeka ťažké ho udržať, emócie zaplavujú, zdravie sa stráca. Aj deti to vidia... Zdalo by sa, však sú mladí, mali by byť zdraví, naopak, sú... No zdravie sa stráca. Keď je veľa nevysvetliteľného, lekári sa chytajú za hlavu. A to je naozaj tak. A teraz, poďme, predstavme si.... Jednoducho vysvetlíme: teraz už prebieha migrácia ľudí a poďme, predstavme si, že bude ešte väčšia. Aké to vyvolá napätie v spojení so všetkým. A pri dnešných postojoch nenávisti a rozdelenia od vedomia, ktoré podporujú mnohí ľudia, aktívne s tým bojujú a obhajujú, že práve "my sme lepší a oni horší" a ešte čosi... Hádajú sa o nejakú banálnu hlúposť. Podľa mojej mienky, Boh je a to je všetko. A akokoľvek by ste ho nazývali... Je to ako Duch Svätý. On je. Každý ho ináč nazýva. V dávnej minulosti, ako sme hovorili v predošlej relácii, Ho nazývali AllatRa - sila Boha. Jednoducho a pochopiteľne. No načo sa hádať? No, tebe sa páči nazývať Ho "Alahom" - volaj ho tak, páči sa ti nazývať ho "Ježišom" - volaj ho tak, páči sa ti nazývať ho "Bohom" - volaj ho tak, komusi sa páči nazývať ho ináč. Kým neprestaneme bojovať za synonymá, kým sa neprestaneme navzájom rozdeľovať a kým si nesadneme a nezačneme, prepáčte, hľadať to, čo nás zjednocuje, a

zjednocuje nás jedno - túžba po Živote. A zjednocuje nás všetkých, podčiarkujem, nielen pozemšťanov, ale aj ostatných, povedzme... A je veľmi veľa planét, na ktorých je život. Veľmi veľa, sú ich miliardy vo Vesmíre. To len ľudia, povedzme, sú natoľko egoistickí, že si môžu myslieť (opäť počúvajúc takých istých egoistov), že "život je len na planéte Zem", "práve tu sa náhodne zrodil a nikde inde ho niet". Nie, priatelia, sú miliardy planét života. V danom prípade mám na mysli nielen oduchovnený život, ale aj oduševnený. Podmienky pre existenciu človeka sú Duša, vedomie a Osobnosť (a vedomie sa nachádza medzi nimi). A zmysel je práve - stať sa Živým. Keď vedomie odíde, zostane len jeden celok - Osobnosť a Duša. To je to, čo nazývajú Anjelom, to je to, čo sa môže úplne vytrhnúť z týchto 72 dimenzií. V tomto je zmysel existencie všetkého živého. Veď niektorí dávajú otázku (raz sme ju už predsa vzniesli ohľadom našich mimozemšťanov)... Mnohí hovoria: "Ak by niekde bol život, boli by nejaké kontakty." Priatelia, koľkokrát sa už kontaktovali s pozemšťanmi. Pozrite, veď opäť história všetko prekrúca. Vedci hovoria to, čo im vyhovuje. Nikto neobjasňuje prítomnosť artefaktov, nikto nevysvetľuje opisy, ktoré vytvorili v dávnej minulosti ľudia, ktorí, prepáčte, žili pred tisícmi rokov a opisovali, no, dokonca aj súčasné a oveľa viac ako súčasné lietajúce zariadenia, v ktorých sa používali antigravitačné motory, ako to je dnes podľa týchto opisov možné pochopiť. No taktiež je potrebné pochopiť obmedzenie rýchlosti premiestnenia materiálneho objektu v prírode. Napríklad signál, ktorý, no, z pomerne blízkych planét,

jednoduchý rádiový signál môže ísť tisíce rokov. Prečo? Pretože rýchlosť svetla a rádiosignál sa šíria prakticky rovnakou rýchlosťou. A predstavte si, aké množstvo energie je potrebné, aby sa vyslal signál povedzme na vzdialenosť 15 tisíc svetelných rokov, aké musí byť zariadenie a koľko energie musí spotrebovať. Jednoduchá otázka. A aký to má zmysel? Nie je reálne, že sa dostane k civilizácii, ktorá existuje povedzme 200, 300 rokov - toľko v priemere existujú vysoko rozvinuté civilizácie. Sú rozvinutejšie civilizácie, samozrejme, oni musia byť, ale toto... tiež nič dobré neprináša, zmysel nie je v nich. Zmysel je v tom, že keď sa pozrieme na ľudstvo, ako dlho ľudstvo pozná rádio, aby mohlo prijať tento signál? A ak aj bol rok predtým ako vynášli rádio, ale my sme ho nemohli ako ľudia počuť - tento signál, tak bol vyslaný zbytočne. A rádiové signály, ktoré sme my vyslali, budú cestovať veľmi dlho. A opäť tieto signály slabnú vzhľadom na prirodzené príčiny, pretože, aby sa prekonala taká vzdialenosť, je potrebný veľmi silný zdroj energie.

T: Správne ste, Igor Michajlovič, upozornili na to, do akej miery je vedomie egoistické a do akej miery si stále myslí (**IM:** Samozrejme), že Boh je niečo povinný, že my jediní sa nachádzame na tejto planéte. A znovu sú tu tieto spotrebiteľské modely.

IM: Spotrebiteľský formát.

T: Absolútne. Obchod...

IM: Nezodpovednosť. Nezodpovednosť človeka pred

samým sebou, pred, povedzme tak, spoločnosťou a pred Bohom. Ale zato ľudia s potešením slúžia komu? Tomu, koho nazývajú diablom, s obrovským potešením v nádeji, že niečo získajú. Len pri krste si odplávajú a ako im kňaz hovorí: Zriekni sa diabla. Zriekam sa diabla.

T: Trošku sme sa dostali k takej náboženskej téme. Existuje jedno veľmi dôležité prikázanie z desiatich, najmä v kresťanstve je toto prikázanie „Nezabiješ“. A čo vlastne znamená príkaz „nezabiješ“? Koho alebo čo by človek nemal zabiť?

IM: Áno, človek by nemal nikoho zabíjať. Je strašné zabiť človeka, to znamená, zbaviť ho vyhliadky na život, nielen na život tu, ale aj na Život všeobecne. A klamstvá a podvody, ktoré odvádzajú človeka od skutočnej duchovnej cesty - aj to je vražda, možno povedať Anjela (**Ž:** Duchovná), to je už vražda... Je to rovnaké... teraz, prepáčte trochu odbočím... Teraz v niektorých krajinách povedzme, zavádzajú zákaz potratov, akože sa zabíja ľudský život a podobne a ženám ho zakazujú. No a tu vzniká spor: potrat áno alebo nie? Jednoduchá otázka. Veď je to tiež vražda.

T: No ak máš znalosti, vieš čo vlastne umiera.

IM: Prepáčte, je to ako bradavica, ktorá náhodou vyrástla. Na ôsmy deň po narodení sa človek nielenže stáva oduchoveným, ale aj oduševneným. A na deviaty deň alebo aj ôsmy, to už je vražda Anjela, no, ktorý, povedzme, má perspektívu sa ním stať (samozrejme nie Anjela, ale v perspektíve). Takže, ako sa to opäť interpretuje vedomím: „Mať potrat - to

je vražda človeka.” Ešte nie je človekom, ani zďaleka nie je človekom. Je to len delenie buniek, je to proces. Ale z dlhodobého hľadiska - áno, môže sa stať človekom, o tom nikto nehovorí. Ale vražda Anjela v perspektíve môže byť len od deviateho dňa života, alebo ôsmeho, keď sa to už stalo.

T: Viete, spomínajú sa tiež slová z Biblie o tom, že ten, kto nenávidí svojho brata, je vrahom človeka. Vy ste raz v jednej z relácií hovorili o tom, kto je skutočný Človek, že vychovať v sebe človeka je v prvom rade vychovať v sebe práve tohto Anjela, však, teda (**IM:** No a akože)... A prichádza pochopenie, že akým spôsobom nenávisť k blízkeму zabíja človeka, prečo je ubíjajúca aj sebaubíjajúca, pretože ty si zdroj...

IM: No jednoducho... Kto nenávidí? Kto rodí v človeku nenávisť? Vedomie. To znamená, že ono ho úplne ovláda - tohto človeka. Znamená to, že sa nachádza v otroctve alebo pod kontrolou, no, povedzme, že systému, diabla (akokoľvek by sme ho nazvali), no on, tento človek, je neslobodný. Ak je tento človek neslobodný, ak dovoľuje, povedzme, vedomiu manipulovať ním a ovládať ho, vyvolávať v ňom emócie, vnucovať mu nenávisť atď., však, vari je tento človek slobodný? Vari je Živý? Má perspektívu prežiť tento otrok systému? Nijakú, ak sa nezaobera sebou samým. A ak sa človek zaobera sebou samým, ak kontroluje tieto procesy, tak chápe: áno, existuje, akokoľvek by sme to nazvali: satan, besy, informačný program, - priatelia, je úplne jedno ako to nazveme, ale ono existuje. A ono skutočne vplýva na tvoju Voľbu, v každej sekunde. Ono ťa núti byť emotívnym, núti

ťa namiesto tvojej duchovnej práce míňať čas čert vie na čo: sedieť, pozeráť akési nezmyselné seriály, zaoberať sa odsudzovaním kohosi... Teda v doslovnom zmysle slova, ak by sme to previedli do perspektívy, a jednoducho sa pozreli, čím sa človek zaoberá: sedí, občas si detskou lopatkou kope hrob a občas aj normálnou lopatou ryje (**T:** Zabíja čas, však). No celý život si kope hrob. Jednoducho zabíja čas. A tu je jednoduchá otázka: nenávisť človeka ku komusi - dovolí mu stať sa Živým, stať sa Anjelom?

T: Samého seba predovšetkým zabíja a spamuje blízkeho, však.

IM: Samozrejme. Veď keď niekoho nenávidíš, v emóciách pod diktátom zvieraťa, stávaš sa tiež zvieraťom.

T: O čo inakší zmysel týchto slov sa odкрýva (**IM:** Samozrejme), keď sú znalosti, však...

IM: No, znalosť tá je, ale prax chýba. A mnohí i napriek tomu, že to vedia, pokračujú v počúvaní svojho vedomia, ktoré ich robí lenivými, ktoré im rozpráva, že: “Áno, potom sa budeš zaoberať”, alebo hovorí: “Áno, veď ty už všetko vieš”. A tu ti tiež hovorí: “Pozri, aký je to naničhodník”, alebo ešte niečo iné, však? Alebo: “Ako sa ti nič nedarí” a začína človeka odsudzovať, posudzovať. Kto? Vedomie utláča. Ale človek pokračuje “v nakupovaní”, ako sme hovorili minule (**Ž:** Áno, áno) negatívnych myšlienok (**T:** Pochybnosti) a realizovať pochybnosti (**Ž:** Ľudia prestali...) T.j. so smútkom a bolesťou pokračuje v kopaní svojho hrobu.

Ž: Prestali žiť skutočnými pocitmi, ale všetko sa zamenilo za emócie (**IM:** Samozrejme) z toho, čo vôbec nepotrebujú.

IM: Absolútne správne hovoríš, ľudia prestali Žiť.

Ž: Áno, jednoducho prebieha akási individualizácia, kompletne vnútená, prebieha akoby osamostatňovanie, každý človek sám o sebe (**IM:** Oddelený). Oddelenosť, áno, systém rozdeľuje toto všetko vo vedomí.

IM: Áno. Ale zároveň, nestačí, že je sám pre seba, ale vedomie ešte núti človeka robiť tak, aby mu závideli (**Ž:** Áno). Ľudia sa chcú vyčleniť, vyčleniť sa z davu, vyvýšiť sa. Vari to nie je zvieracie, nie je stádový tento pocit - alfa samci, alfa samice a podobne, keď sa mačiak snaží stať vodcom stáda opíc? Ale ľudia, to nie sú mačiaky, ľudia sú slobodní. A práve, keď sa ľudia duchovne rozvíjajú, chápú, že sa stávajú rovnakí ako všetci. Je to jediná, veľká rodina, kde sú si všetci rovní, a to je krásne. Vtedy je pokoj, vtedy je láska, vtedy je radosť, vtedy je šťastie, vtedy je Život. A to, čo sa dnes deje v ľudstve - to je nepretržitý boj, to je.... (**Ž:** O prežitie). Ako zvieratá. Ale prečo je to tak? Ak je človek bezcitný, ak Duša nedominuje, prepáčte, nad životom človeka, tak on aj je zviera. No a stojí za to míňať čas a sily na to, aby existovali ako zvieratá? A druhá otázka, prepáčte, vrátim sa, a stojí za to míňať čas a sily na zvieratá? Vari nie je tak?

T: Igor Michajlovič, chcela by som tiež pohovoriť o takej téme, o tom, ako vedomie klame človeka čo sa týka tohto strachu zo smrti. Veď ono vykresľuje to, že práve ty sa spasiš

v tejto trojrozmernosti. Pritom nie je dôležité, koľko ľudí zostane na tomto svete - 100 tisíc, 200 tisíc, práve ty určite...

IM: Máš na mysli po kataklizmách?

T: Áno.

IM: A vedomie nerozpráva o tom, že ak aj prežiješ a budeš medzi tými 100 alebo 200 tisícmi, či nebudeš závidieť tým, ktorí už umreli, keď zostaneš tu, na rozvalinách tohto sveta? Jednoduchá otázka. Aké podmienky?

T: Dnes sa veľmi veľa hovorí o klimatickom apartheide, rozumie sa tým nerovnosť, ktorá existuje tu a teraz, sociálna nerovnosť, o tom k čomu to vedie, k akým konfliktom, keď sú ľudia, ktorí žijú, povedzme že v rozvojových krajinách, žijú biedne, a keď sú tí, ktorí si zachraňujú svoj život...

Ž: Svoj majetok zachraňujú v prvom rade.

T: Správne, áno, absolútne správne, Žanočka. Hlavne majetok...

IM: Takých príkladov je veľa. Keď prebiehajú kataklizmy, že, a jednotky, tie ktoré majú zachraňovať ľudí, zachraňujú majetok bohatých.

T: Absolútne, áno, áno.

IM: No, priatelia, veď to vy robíte. Jednoduchá otázka a otázka na tých, ktorí to robia. Je možné pochopiť tohto bohatého človeka, ktorému je oveľa viac vzácnejší jeho majetok ako životy ľudí? Veď on si svoje bohatstvo aj tak budoval na

ich životoch. Jeho pochopiť možno ako zvera. Ale je nepochopiteľné správanie tých ľudí, ktorí bežia zachraňovať jeho majetok a pritom nepomáhajú ľuďom (**T:** Absolútne, áno). Veď vy ste tiež ľudia, zajtra vaše deti budú, prepáčte, pod závalom a ktosi namiesto toho, aby ich zachraňoval, pôjde zachraňovať kohosi peňaženku. Ako to prijmete? Priatelia, práve v tom je hlúposť, aj, prepáčte, ľudské bláznovstvo. Možno, že treba niečo zmeniť? Zmeniť hlavne v sebe. Človek nemá nepriateľov okrem svojho vedomia, tých besov, ktorí sú v hlave. A keď zvíťazíš nad týmto besom, tým že prekročíš cez svoj vnútený egoizmus, brat môj, tak.... Pýcha, egoizmus - to všetko prišlo od zvera. Ono... Ja by som povedal, práve tento egoizmus, pýcha, žiadostivosť, táto... všetka tá neľudskosť - to sú dvere na ceste k šťastiu. To sú dvere do vášho raja, ktoré sú zatvorené a zvarené. Preto, aby si sa stal človekom, treba tieto dvere úplne odstrániť. Ale ak ich ponecháte zatvorené, polootvorené, tak sa nikam neposuniete, pretože ak si otvoril jedny dvere, ale ponechal si ich, tak nikdy neotvoríš nasledujúce, to je nemožné.

T: Tak sa aj človek ocitá v pasci týchto zatvorených dverí.

IM: Samozrejme. To opäť núti tých ľudí, ktorí zachraňujú cudzí majetok, ale nezachraňujú ľudí, nádejať sa na to, že sa im potom tento lakomec bohatý odvdáči alebo na príkaz od najvyššieho vedenia, pretože jeden je bohatý, druhý je bohatý, nuž a akože, veď... treba mu pomôcť. A zameriava sa na zachraňovanie kohosi majetku namiesto toho, aby zachránil niečie životy. A toto je pravda našej doby.

T: Absolútne. (**Ž:** Áno.) Teraz už hovoríme dokonca aj o... veľmi vidieť, ako nám médiá vnucujú práve cynický postoj k ľudskému životu, že hodnota života rôznych ľudí môže byť rozdielna. Napríklad existujú prípady, najmä keď sa bezvýhradne, predovšetkým hovoriac o klimatických katastrofách, hovorí čo? Hovorí sa o strate majetku, zničení majetku, o nejakých ekonomických škodách a až potom, niekde na konci v dodatku, sa hovorí o najdôležitejšom, o tom, čo ľudia, aký je ich život, aký je ich osud. A pritom život ľudí...

IM: A kto si to nevšimol, však? Vari o tom nečítate, vari ste tomu nevenovali pozornosť, priatelia moji, že v prvom rade ide o stratu, ktorú utrpel štát, čo všetko bolo zničené a len tak mimochodom ľudské životy...

T: "Nepodstatné" - práve tak to prezentuje systém.

IM: Ale čo môže byť cennejšie ako ľudský život? Jednoduchá otázka. Ale veď takto sa vychováva, tak sa tieto šablóny vnucujú do vedomia ľudí. A tak dostávame, že existujú materiálne hodnoty, ktoré sú oveľa drahšie a dôležitejšie ako ľudské životy.

Ž: Opäť tá dôležitosť, však? Ak je človek obyčajný, tak nikto si na neho nespomenie, ale ak už získal nejaké postavenie, tak o tejto jednej smrti bude vytrubovať celý svet.

IM: Ak je to človek, ktorému závidia milióny, o tom budú tárať milióny (**Ž:** Je to výhodné pre systém). Je to výhodné pre systém (**Ž:** Áno). Tak takýto máme svet, priatelia.

T: Igor Michajlovič, tiež je zaujímavé to, že v poslednom čase sa na internete objavuje stále viac a viac článkov o tom, že sa tak či onak znižujú rozpočty programov zameraných na mravnosť v rôznych štátoch...

IM: Nuž správne, ale stále viac a viac sa sponzorujú a podporujú programy, ktoré ničia mravnosť v človeku, ktoré ničia v ňom to obyčajné, ľudské. A propaguje sa ľudská nenormálnosť, a toto sa nanucuje. Na dobro nie sú prostriedky (**Ž:** Ale na zlé...), ale na zlo, ktoré sa nanucuje vedomiu ľudí, sa tieto prostriedky nachádzajú. Priatelia, pre koho je to výhodné? Toto, prepáčte, robia vysoko duchovné bytosti? Alebo také bábky v rukách systému?

Ž: Viete, vzniká taký dojem, vyzerá to tak, pretože ak si vezmete, ako jednoducho vymývajú ľuďom mozog, však, ako to ovplyvňuje názor vás, to, ako sa zavádza špeciálne programové zabezpečenie, však na ovplyvňovanie mienky, aby ľudia sami nemohli robiť rozhodnutia, zodpovedajúce ľudské rozhodnutia. Teda jednoducho sa formuje akási vyslovene klamná (**IM:** ...„verejná mienka“) verejná mienka, ktorá vedie do slepej uličky, čo je presne to, čo... (**IM:** No, áno) Nastoľujú sa otázky, ktoré sú neľudské, aby ľudia viac spotrebovávali, aby venovali viac času a pozornosti, pretože v spotrebiteľskej spoločnosti človek, ktorý stráca možnosť spotrebovávať, jednoducho nie je cenený, musí pracovať a zarábať.

IM: Veď nie je zaujímavý, je stratový.

Ž: Nezaujímavý.

T: Nezapadá do vzorca.

Ž: Nezapadá do vzorca.

IM: Áno - áno - áno.

Ž: Prestáva financovať.

IM: Vieš, čo je dobré a my sme si to všimli, že bohužiaľ, bohužiaľ pre nich, ich systémy prestávajú fungovať. Všetky tieto manipulácie verejnou mienkou začínajú zlyhávať. Aspoň niečo je dobré. A ľudia začínajú viac cítiť, chápať, pretože sa začína agónia samotného systému, a tým sa oslabuje. A tu by samozrejme pomohli skutočne duchovní ľudia. Len si predstavte, koľko veriacich máme v rôznych náboženstvách, koľko náboženstiev máme. A ak by to všetko skutočne slúžilo Bohu, prepáčte priatelia, hovorím pravdu, a ne-slúžili by svojim záujmom a sebe, a ak by sa veriaci správali k Bohu nie ako k džinovi, ktorý je povinný plniť ich túžby, ale skutočne sa usilovali ísť Domov, títo veriaci, predstavte si, aký by bol teraz celý systém utlmený a aký krotký by bol diabol a aký krásny by bol svet. A skutočne by bolo možné vybudovať Eden (**Ž:** Áno) a vrátiť raj na Zem.

Ž: Áno.

T: A ako môžu ľudia vrátiť raj na Zem?

IM: Treba začať od seba, ale spolu. Prekročiť pýchu a podať ruku susedovi. Všetci sa musia vziať za ruky, ale nie v doslovnom slova zmysle. Od toho, že vyjdete na ulicu a všetci sa budete držať za ruky, ale zostanete zvieratkami, sa svet

nezmení. Hoci aj to už je krok, krok k pochopeniu, že treba niečo robiť. Kým človek sedí a nič nerobí, nič sa nezmení.

Ž: Áno, tu veľmi rezonujú Vaše slová z predošlej relácie o tom, že ľudia, ktorí sa už dotkli duchovného, áno, už majú určité znalosti, zručnosti v duchovných praktikách, ale i tak sa sťažujú: „Ale ako máme žiť neustále v týchto pocitoch? A ako máme milovať? A ako...” Veď koľko ste...

IM: Tak toto je Život (**Ž:** Áno). Život - to je Láska (**Ž:** Áno, áno), je to... A ako inak? (**Ž:** Áno). Život - to je šťastie, to je to krásne... To je ten Oheň, ktorý sa nazýva Život (**Ž:** Áno). Veď on pozostáva, je utkaný z Lásky, utkaný zo šťastia. A ako inak? A čo nazývajú títo ľudia Životom? Prepáčte, tieto stiesnené stavy, depresie (**Ž:** Ktoré nastupujú, prídu po vzostupoch, áno? Prečo nebyť v tomto stave?). A po vzostupoch, prečo prichádzajú? Jednoducho opäť platí, že ľudia na začiatku duchovnej cesty, bez ohľadu na náboženstvo, prichádzajú, aby si vypočuli kázeň, napríklad dobrého kazateľa, inšpirovali sa... človeka, ktorý skutočne prahne po Bohu. Cítia toto všetko, odchádzajú nadšení. Deň, dva, tri - a všetko zmizlo. Prečo? Takisto aj naši títo priatelia, ktorí sa zaoberajú duchovným sebarozvojom, že? Vzostup...

T: Neudržiavajú ho.

Ž: Áno. Jednoducho je také pochopenie...

IM: Míňajú na nesprávnom mieste.

T: Postupne sa to stráca, áno.

IM: Pozornosť sa odvádza, systém preberá moc, a potom ešte viac začína ohýbať a obviňovať človeka, že je vinný. Ale ako to prebieha? (**Ž:** Pretože...) Len s jeho dovolením. (**Ž:** Áno, áno), pretože on sám svojou pozornosťou (**Ž:** Drží sa materiálneho) platí za nariadenia, ktoré mu dáva vedomie. Veď vedomie mu hovorí: "Nestojíš za nič." Toto hovorí všetkým. Ale prečo to kupuješ, platiš a počúvaš? Hovoríš: "Ale akože? Veď ja sa len snažím." T.j. vstupuješ do dialógu a namiesto teba, herci na scéne pokračujú v tomto dialógu (**Ž:** Áno) a ty si v sále, v pozícii poslucháča, ktorý platí celú túto ich bakchanáliu (hýrenie) vo vzťahu k tebe.

Ž: Namiesto sebapoznania seba ospravedlnenie.

IM: Áno. A kto je tu hlupáčik: vedomie alebo Osobnosť? Osobnosť, samozrejme.

T: Ale veď tento vzostup - to je štart len pre to, aby následne....

IM: No je to začiatok, ktorý nemožno zahodiť.

T: Ako to človek nemá stratiť? Ako to má udržiavať...

IM: Nekupovať hlúposti. Nepreplácať nariadenia vedomia a držať sa práve tohto. Silu pozornosti dávať kam? Do Lásky a do tohto pocitu. Tento oheň, udržiavať ho ako... No, predstavme si, že práve tento vzostup, ktorý ľudia získavajú - uskutočnením hadžžu (púť do Mekky), po vypočutí dobrej bohoslužby dobrého kňaza, nadchli sa, alebo ho sami dosiahli, však, dotkli sa toho, cítia túto Božiu Lásku v sebe, cítia v sebe

Život - a teraz si predstavme tento Život ako ohnisko a vašu pozornosť ako drevo. A tieto drevá môžeme hodiť do rieky a oni navlhnú, odplávajú a niekde ju znečistia, alebo môžeme nimi zakúriť na ohnisku a vychutnávať si toto teplo počas chladných dní, keď je naokolo chlad, večný ľad a v tebe je teplo, dobre a príjemne.

T: Teraz si spomínam, že vždy ľudí učili udržiavať tento oheň.

IM: Samozrejme, vnútorné ohnisko.

Ž: Vnútorné ohnisko, ohnisko lásky.

T: A... vnútorný oheň. A prečo sa, podľa všetkého, tak dlho učili?

IM: A prečo ženu nazývali ochrankyňou ohniska (**Ž:** Ohniska), pretože je na nej, samozrejme, veľmi veľká (**Ž:** Áno), povedzme že, na nej leží (**Ž:** Áno) veľmi veľa zodpovednosti (**Ž:** No s postupom času, samozrejme...) aj úloh, aj všetkého ostatného. Ona je ochrankyňou ohniska. No my sme mali na túto tému reláciu, preto sa nebudeme k tomu vracáť. A tak prakticky po celý čas hovoríme o jednom a tom istom. O čom hovoríme: "Priatelia, Žite! Priatelia! Prestaňte robiť hlúposti." Klopeme preto, aby sme prinútili kohosi... Viete, čo mi to pripomína? Je to ako keď dieťa behá, zabáva sa a rodičia vedia, že sa treba najesť. Behajú za ním: "No zjedz, najedz sa, aby si žil (**T:** Starostlivý rodič, však), aby si neochorel, aby si ďalej žil, rozvíjal sa."

Ž: Áno. A na druhej strane, a kto, ak nie my? Ak je systém, na druhej strane, taký aktívny, kto ak nie my, samotní ľudia....

IM: Len ľudia, výlučne ľudia. Nikto nepríde a neurobí to.

Ž: Áno, akoby nebolo dosť príkladov, viete. Všetci hovoria, že...

IM: Nie, prídu, ale neurobia to za vás.

Ž: Áno, záchrana topiaceho sa, je v rukách samotného topiaceho sa.

IM: A neoplatí sa spoliehať na mimozemšťanov, na nejakú pomoc, alebo na čosi iné.

Ž: Áno, pomôcť môžu (**IM:** No urobiť...), ale nič viac.

IM: Ale nič viac. Áno, aj ich pomoc, viete, v čom spočíva? Rovnako ako aj moja - posedieť, podebatovať, poradiť. Ale pracovať musíš ty, brat môj, sám, ak chceš Žiť. Ak nie, to už je tvoje rozhodnutie a mimochodom, ktoré si všetci veľmi vážia a prijímajú. Človek má absolútne právo Žiť alebo umrieť. No vari to nie je spravodlivé?

Ž: Áno.

T: Igor Michajlovič, vy ste teraz, aj v predošlej relácii hovorili o tom, že je potrebné, aby sa všetci spolu pochytili za ruky, ale má sa na mysli v duchovnom zmysle, o tom, že spoločnosť ako...

IM: Ja by som nepovedal “v duchovnom”. Chápeš, vedomie mnohých ľudí nepochopí a práve preto nás obviňujú niektorí “bojovníci so sektármi.”

T: Je to nepostrehnuteľné pre vedomie.

IM: Samozrejme, áno, áno. Hľa, duchovné pozície - všetko je v poriadku. Duchovné sú pre živých. Ale teraz aj mŕtvi musia nejakو prežiť, nielen živí, povedal by som, na ľudských, na vysoko morálnych hodnotách (**T:** Ved' to je alternatíva), práve na tom sa treba zjednocovať, na tom, aby sa ukončilo vzájomné bezbožné vykorisťovanie. No, niektorí povedia: “Ako nevykorisťovať? Ved' ak pre mňa niekto pracuje?” Tak mu plať podľa zásluh a všetko bude čestné. Vari nie? T.j. ľudia musia skutočne prestať klamať a prestať slúžiť, aj keď by... No, dobre, nedá sa všetkým prestať slúžiť satanovi, ja to chápem: je plno ateistov, plno samovrahov a podobne (no, mám na mysli samovrahov v duchovnom zmysle). (**T:** Tí, ktorí stratili zmysel) Áno, ale oni chcú za niečo stať, ved' sú to tiež ľudia, aj oni môžu priniesť vklad k záchrane tohto sveta. Vari nie je tak? Tak je. A čo je preto potrebné? Potrebné je zjednotenie aspoň na myšlienke stať sa ľudskejším, stať sa lepším, prestať zabíjať jeden druhého, prestať sa navzájom hádať a navrátiť práve tie hodnoty, proti ktorým, ako hovoríš, teraz bojujú potichúčky, však, t.j. morálku, no a všetko ľudské, to, čo odlišuje človeka od zvieratá. Aspoň na týchto osnovách. To už je víťazstvo.

T: Ved' do nášho vedomia bola vštepená, povedzme tak, od

samotného detstva, od samotnej školy, táto pyramída Maslowa, známa všetkým, však, to, že... v ktorej sú základom práve tieto základné potreby, materiálne potreby, materiálne hodnoty a ktoré nám akoby garantujú bezpečnosť, však? A až potom "môžeš prísť k oveľa väčším úlohám, vyšším cieľom, k duchovným, k morálnym." No, vari...

IM: A aký je zmysel týchto materiálnych hodnôt bez vysoko morálnych a bez duchovných hodnôt? Čím si teda lepší od opice?

T: Vari môžu materiálne hodnoty garantovať bezpečnosť človeka?

IM: A ako materiálne hodnoty garantujú bezpečnosť?

Ž: Vidíme...

IM: No, priatelia, jednoduchý príklad: vezmite všetky svoje materiálne cennosti a skúste ich vystaviť hoci proti tomu, čo sa v najbližšom čase, vo veľmi blízkom čase, udeje na tejto planéte. Skúste tomu odolávať. Áno, ono je to lokálne, no v mierke celého ľudstva je to bezvýznamné, ale ono je nanajvýš významné pre danú krajinu. No, vezmite, skúste (**T:** Jednoducho tu... Áno) - a uvidíme. Otázka: v minulej relácii sme sa zmieňovali o tom, že tu, u nás na Ukrajine, neďaleko sa už preháňa tornádo, menovite v Žitomýre. Povedzte, koľko dolárov treba zaplatiť tomuto tornádu, aby neprišlo k tvojmu domu? Nech aj suseda zničí, ale nech obíde tvoj dom. Koľko ťa to bude stáť?

T: Viete, táto absurdnosť vedomia, ktoré v hlavách...

IM: Aj absurdnosť otázky, však?

T: Nie, otázka nie je absurdná, absurdné je vedomie. Ako veľmi verí v to, že materiálne hodnoty ho môžu nejakým spôsobom zachrániť (**IM:** Ako?), ako veľmi ho nejaký človek môže zachrániť.

IM: No, poviem to tak: práve hovoríme o tom... Už mnoho rokov ľuďom o tomto nehovoria, ale napriek tomu, budujú pre seba základne tam, kde ich podľa ich výpočtov (mám na mysli... ako oni... vládcovia sveta, však?), podľa ich výpočtov ich nedostihne, no, tento Súdny deň. Ale akože ich nedostihne? Dostihne. Nezmyselné sú všetky tieto základne. Ale koľké roky to už intenzívne robia a ľuďom nič nepovedia.

T: Nuž preto, lebo ich Osobnosti tiež cítia, že treba niečo robiť, treba sa nejako zachraňovať, ale vedomie nechápe, čo presne má robiť, okrem toho, aby stavali nejaké objekty na prežitie...

IM: ...“A načo ľuďom o tom hovoriť, ak aj tak nemôžeme pomôcť.” A spoliehať sa na tých je nezmyselné, veď oni na svoju planétu aj tak nevezmú celé ľudstvo, však? (**T:** Napodiv...) Veď oni sú maximálne selektívni.

T: Je prekvapivé počuť, ako v poslednom čase rôzne hlavy štátov hovoria o tom, že kontrolujú klimatickú situáciu, že sa nachádza pod kontrolou. Objavujú sa tu “ochrancovia sveta”, ktorí si navzájom rozdávať ocenenia na najvyššej

úrovni.

IM: Za čo? Za to, že sú ochrancami sveta? Pred čím? Pred Súdnyň dňom?

T: Ale ľudské vedomie...

IM: Alebo garantujú? Áno, dajme tomu, je to prezident nejakej krajiny a on garantuje, že všetko bude dobré?

T: Že situácia je pod kontrolou, on je garantom bezpečnosti.

IM: "Pod kontrolou", a čo sa chápe pod touto "kontrolou", to nepochopím. Chápeť to tak, že keď sa nachádza pod kontrolou, to je vtedy, ak ovláda klímu, však? No vtedy je to pochopiteľné. Ale podľa mňa sú takéto vyhlásenia obyčajnou manipuláciou preto, aby sa národ spoliehal na svojho garanta a myslel si, že on ich zachráni.

T: Ale pod čistou kontrolou sa nachádza celá táto situácia v skutočnosti...

IM: Ako? Ako ťa človek, rovnaký ako ty, môže ochrániť pred niečím? Jednoduchá otázka. Akým spôsobom?

Ž: A zajtra sa s ním ocitnete na rovnakej úrovni, bez ničoho.

IM: No poviem ti tak, že týmto garantom bude horšie, pretože ľudia budú pobúrení: "Veď ty si garantoval a neurobil."

T: Systém hľadá vinníka.

IM: Ich sa budú pýtať. No a akože, samozrejme, vždy hľadá vinníka. Vinní sú všetci, okrem samotného človeka, ktorý nič

nerobil, ktorý dokonca aj keď nás počul, sedí na gauči a myslí si: "Len rozprávajte." Vedomie mu tak hovorí. Ale živí sa odlišujú od mŕtvych tým, že živí zastavujú hlúposť tohto... tohto vedomia a vstávajú a konajú. A mŕtvi pokračujú v počúvaní a filozofovaní.

T: Je zaujímavé pozorovať ako priamou rečou prostredníctvom masmédií hovorí systém a predkladá ľuďom dva scenáre. Veď čo sa u nás deje? Prebieha nejaká klimatická udalosť a čo píš v novinách, že: "Priatelia, pokojne, ešte nie je čas na paniku, a..."

Ž: "Je skoro".

T: "Skoro, áno, ešte sa neoplatí panikáriť." A toto pochopenie, že systém má dva scenáre, však, ktoré môže predložiť ľuďom - "ešte sa neoplatí panikáriť" alebo "prišiel čas, začíname panikáriť."

IM: Toto mi pripomína anekdotu. Poviem ju v kultúrnej podobe, ak dovolíte. V podstate, kovboj, Amerika, začiatky, no ešte tie časy. Prenasledujú ho Indiáni. On hovorí: "To je koniec". Vnútorňý hlas (práve vedomie) hovorí: "Nie, ešte nie je koniec." Hovorí: "Odhod' zbytočnosti, popchni koňa a skoč." Teda všetko zbytočné odhodil, popchol koňa, skáče. Opäť ho dohánajú, hovorí: "No teraz je koniec." Vnútorňý hlas hovorí: "Nie, nie je koniec" Hovorí: "Odhod' zbrane, sedlo, popchni koňa a tak skoč." Všetko odhodil, koňovi je ľahšie. Skáče, skáče, kôň sa unavil, koniec, spadol, dohánajú ho. Hovorí: "No teraz je už určite koniec." Vnútorňý hlas:

“Nie, nie je koniec, bež!” . Nuž beží, ale ho rýchlo doháňajú, obkľúčili ho. Hovorí: “No teraz je koniec!” Vnútorňý hlas: “Samozrejme, že nie je. Choď a napľuj do tváre náčelníkovi.” Ide a napľuje do tváre náčelníkovi. A vnútorňý hlas hovorí: “A teraz je koniec!” A to sú oni “koniec - a nie je koniec”, však? (**T:** Áno). Čakajú, kým povedia: “A teraz je koniec.” (**T:** Preto sa netreba na neho spoliehať...) Tento scenár, však: “Ešte nie je koniec. A teraz je koniec.”

T: ...na tohto vnútorňého “pomocníka”.

IM: Ale akýže je to pomocník? (**T:** Áno). Človek nepotrebuje nepriateľov, ak má vedomie, povedzme tak, nekontrolované vedomie.

T: Igor Michajlovič, chcela by som tiež pohovoriť o vybudovaní tvorivej spoločnosti. Jednoducho tu nastáva taká paralela ohľadne toho, že ak porovnáme celú našu ľudskú spoločnosť s jediným organizmom, s ľudským organizmom (**IM:** Ako jednotka, no povedzme), áno, potom je zaujímavé akú bunku predstavuje každý z nás. Teraz hovorím o zdravých bunkách, ktoré sa zúčastňujú vo výmenných procesoch, však, ktoré aj dávajú (**IM:** Alebo parazitickú)... alebo parazitických, rakovinových.

IM: Všetko sa fraktálne opakuje, preto aj hovoríme, že človek, ktorý sa nachádza úplne pod kontrolou svojho vedomia, žije a existuje ako zviera, ako spotrebiteľ v spotrebiteľskej spoločnosti alebo ako nejaký diktátor, jednoducho skrutka systému - veď práve on je tým rakovinovým

nádorom. A ten kto zjednocuje, tvorí, robí, ten je tou, povedzme, tvorivou bunkou.

T: Ešte k rakovinovému nádoru, že práve rakovinové bunky sú týmto vedomím egoistu, ktoré (**IM:** No samozrejme, chamtivosť...) neustále spotrebováva, to znamená, že nič nedáva, neustále...

IM: Spotrebúvajú, konzumujú a delia sa a nič nevracajú. Ničia a zabíjajú organizmus. A vari sa to teraz nedeje aj s ľudstvom? A vari sa niečím odlišujeme od rakovinového nádoru? Rozmnožili sme sa, vyjedli sme planétu, doslova sme ju zničili. Došli sme do slepej uličky, nedokážeme sa zmieriť medzi sebou. U nás ako vidno, sa politici nevedia dohovoriť, nevedia vyriešiť. U niekoho je akási krivda na niekoho, u iného zlosť. A kto rozdeľuje? Vedomie rozdeľuje a niečí obchodný záujem, nič viac. A my všetci, ako stádo...

Ž: Toto, viete, je paralela ako v pracovnom kolektíve, keď sa ľudia delia na 4 kategórie. To znamená, ako aj dnes môžeme pozorovať v spoločnosti, však, to, že sú tí, ktorí stále vytvárajú problémy, tí, ktorí sú úplne pod kontrolou systému, vedomia; sú tí, ktorí robia... robia niečo, ale nedostatočne, sú tí, ktorí robia dobre a tí, ktorí sú v prednej línii, ktorí sa snažia čosi zmeniť, uskutočňujú v živote nejaké idey.

IM: 4 typy sú vždy a všade.

Ž: Áno, áno, sú všade.

IM: Prvý typ - je ten, ktorý sa snaží a bojuje, bohoborci.

Okrem neho, egoistu, nikto neexistuje. Druhý typ - aj našim aj vašim, ale môže byť kdesi vedľa vás, to je také... Sú to ľudia, ktorí dúfajú, že niekedy budú niečo cítiť. Je tretí typ, ktorý cíti, oni cítia, chápú, že je Duchovný Svet a tomu podobné, spoľahlivo pracujú (Ž: No "ukážte mi, - áno, - čo robiť"). Áno. A je štvrtý typ, ktorý si vykasal rukávy a chápe nakoľko je toto všetko dôležité a snaží sa doklopať aj k druhému aj k prvému typu a všetko za nich robí. A sláva Bohu, že ešte sú takíto ľudia. Ak by ani ich nebolo, tak... aký by vôbec malo zmysel besedovať a robiť tu, správne? Lepšie by bolo vybrať sa k tebe na Nubiru, tam je to aspoň zaujímavejšie.

T: Tiež by som chcela pohovoriť o vzniku tvorivej spoločnosti. Veď aké je teraz dôležité podnikať tieto kroky. Veď to si vyžaduje určitý čas, na to aby....

IM: Poviem tak, dnes môže ľudstvo zachrániť iba zázrak. Hovorím to otvorene. Je to dosť vážne. A tento zázrak môžu urobiť len ľudia, ktorí sa naozaj skonsolidujú, dospejú, čestne si navzájom pozrú do očí a uskutočnia tento zázrak. Len vtedy - áno, bude mať ľudstvo šancu. Kým plynie kasácia (zrušenie rozsudku). Potom bude všetko zbytočné. A "potom" - to nie je za horami ale je to blízko. A opäť, priatelia, to nie je hrozba, to je konštatovanie faktu, to je skutočnosť a realita dnešného dňa. Dnes je ešte možnosť. Ak by nebola, aký by vôbec malo zmysel o tom hovoriť? Je. Ale preto, aby sme niečo urobili, predstavte si, koľko je potrebné času a účasti každého. A tu je skutočne dôležitá účasť každého

človeka. A skutočne je veľa práce. No opäť nezabúdajte: systém bude hádzať polená nielen do vášho vedomia, ale aj do práce. Preto je dôležité čo? Nevšímať si prekážky a hýbať sa (**T:** Ísť vpred) v presne udanom smere najvyššou rýchlosťou. Vtedy čosi zmôžeme. Ale ak nie, tak nie.

T: Akým spôsobom pretvoriť spoločnosť? Akým spôsobom máme vytvoriť spoločnosť založenú na princípoch lásky, dobre, kde si ľudia prajú navzájom.... stará sa o to, aby bol každý šťastný a radoval sa?

IM: No, ty si už na všetko odpovedala, akým spôsobom, aby bolo to aj to, čo je potrebné? Dovoľ mi spýtať sa ťa: "Akým spôsobom môžu ľudia toto urobiť?" Ja som na túto otázku odpovedal už veľmi veľakrát. (**T:** Viete...) dlhý čas, a vždy jedno a to isté (**T:** Určite...) Poďte a vy o tom povedzte.

T: Ja by som, možno, teraz, ak dovoľíte, navrhla našim divákovi maličký experiment: jednoducho pokúsiť sa odsledovať ako vám vaše vedomie predkladá dva varianty vývoja udalostí. Prvý variant vývoja udalostí - to je spoločnosť egoistov, kde každý žije s cieľom, že "chcem absolútne všetko a pre seba". Aký?

IM: No tento variant si ani nemusíme predstavovať. Kriticky sa pozrite na seba a na svojich priateľov, blízkych. A druhá?

T: A druhý variant udalostí, to je, povedzme, altruistický scenár

IM: Najskôr sa rozumne pozrime na súčasnosť a na seba (**T:**

Absolútne), čestne, však?

T: A vidíme príčinu (**IM:** Samozrejme), čo k tomu dopomohlo.

IM: No, len čestne vidíme príčinu, jasné, a vidíme spoločnosť a chápeme k čomu smerujeme v tom alebo inom prípade. Ak, povedzme že, Boh dá a my sa už dožijeme času, keď nás zničí klíma, ak sa dovtedy nepozabíjame, a v tom je zmysel, ak nám Boh umožní dožiť sa aspoň dovtedy, pretože ešte predtým sa môžeme navzájom požrať. A druhý variant si tiež predstavme.

T: Altruistický scenár, keď sa každý človek nachádza v úprimnej láske k ostatným.

IM: No ak je altruistický, áno, to znamená vo vzájomnej láske. To znamená nie o seba, ako v prvom variante, ale v druhom. Ty sa staráš o druhých a druhí sa starajú o teba (**T:** Áno) a ľudia žijú podľa cti a svedomia. Keď vyjdeme na ulicu, stretávame priateľov, a nevidíme nepriateľov. Keď všetci odstraňujeme nepriateľa zo svojho vedomia. A keď sa snažíme urobiť tento spotrebiteľský, strašný, rozvrátený svet s vyrúbanými stromami, so znečistenými oceánmi, snažíme sa z neho urobiť opäť ten svet, ktorý nám dal Boh. Však? To znamená Eden, rajskú záhradu (**T:** Áno). Podťe, predstavme si to, priatelia. Len sa pozrite, aké sú ženy múdre. Keď som jej navrhol: “Čo môžete povedať, poradiť ľuďom?”, pozrite, ako sa vykrútila. Ona opäť všetko presunula na vás. Viete v čom je podstata? V jednoduchom. Pozri

sa prosto na tento svet, kde sa teraz reálne nachádzaš a aké sú tvoje perspektívy, a potom si predstav svet, ktorý by si ty, priateľ môj, mohol aj vytvoriť. A pritom sama nič neurobila, ona vám len jednoducho navrhla a vy sami sa rozhodnite, aký svet je pre vás lepší. Dobré riešenie (**T:** A mne sa zdá, že...). A práve preto sú to ženy, preto aj udržujú ohnisko.

T: Jednoducho je úplne zrejmé, že je to svet bezpečia, keď si ľudia navzájom dôverujú, keď sa nachádzajú v láske, radosti (**IM:** Nič nenamietam, samozrejme to je krásne). A preto sa budovanie bezpečného sveta, bezpečného ľudstva, môžeme tak povedať, zakladá na týchto princípoch (**IM:** No samozrejme). A je potešiteľné, že ľudia sami k tomuto prišli, k týmto pochopeniam.

Ž: Áno, pretože každý človek vnútorne...

IM: Preto, muži, keď 6000 rokov vládli svetu ženy, na svete bol poriadok a mier. A bolo to, čo vám teraz ona navrhla, aby ste si predstavili - altruistický svet. Ale keď sme my, muži, pred 6000 rokmi začali vládnuť svetu, počas celých týchto 6000 rokov sa deje to, čo sa deje: vojny, spory, egoizmus. A akokoľvek by sme to otočili, je to pravda. Keď patriarchát nahradil matriarchát, mier prestal existovať a ľudia prestali byť slobodní. Vznikla len ilúzia slobody a tak hromadné otroctvo a vykorisťovanie. A po celý čas sa ničili Rajske záhrady, však? A máme to, čo máme dnes. Prichádzame k záverečnému bodu. Je len otázkou v tomto románe "Život človeka" aký bude epilóg?

T: Igor Michajlovič, práve dnes ste sa dotkli témy spotrebiteľského formátu, ktorý existoval 6000 rokov. V predchádzajúcej relácii sme hovorili o veľkých vojnách, ktoré si vyžiadali tisíce životov, o tom (**IM:** Milióny)... o osude miliónov ľudí.

IM: Milióny a miliardy životov bolo zničených.

T: Ale veď tento formát je, určite, ak je v systéme, tak sa fraktálne opakuje aj v našich hlavách. A chcela by....

IM: Určite. A či ľudia nebojú vo svojich hlavách? Prečo? Pretože podporujú práve, ako si navrhla, prvý scenár, nenávisť voči ľuďom a tiež scenár egoistu. A tento formát sa realizuje.

T: Hovorili sme o tom, že systém chce ospravedlniť túto agresiu, povedzme, bojom za spravodlivosť.

IM: Len za akú spravodlivosť? Spravodlivosť egoistickú a nie spravodlivosť pre všetkých. Vari nie je tak? Spravodlivosť je vtedy, keď je pre všetkých. A keď je osobne pre mňa alebo pre nás, však, pre skupinku, to nie je spravodlivosť, to je egoizmus. Egoizmus býva tiež rôzny: býva individuálny a býva kolektívny. Ale on aj tak preto, povedzme, neprestane byť egoizmom, aj tak je to egoizmus. Rovnako sú to zvieracie vlastnosti.

T: Teda z dobrých úmyslov akoby, však, teda.... kolektívny?

IM: No akéže to sú dobré úmysly, ak idú spolu s výzvami, so skazou, s nenávisťou.

T: Jednoducho je zaujímavé, veď ako v celosvetovom, globálnom meradle každý dobyvateľ chcel zachovať svet podľa svojich pravidiel, rovnako aj v rodine pri akomkoľvek konflikte, pri hocijakej hlúposti každý chce...

IM: Vždy je tak, že ktosi obhajuje svoj uhol pohľadu a chce byť víťazom.

T: Súhlasí s mierom, však, ale podľa určitých...

IM: ..."no podľa mojich pravidiel". A potom sa každý hnevá a predpokladá, že aj tak prehral.

T: Ako môžu ľudia eliminovať tento fenomén vojny?

IM: Prestať bojovať. Áno, veľmi jednoducho - začať Žiť. Skutočne začať žiť a vkladať svoje sily, svoju pozornosť venovať na tvorivý rozvoj spoločnosti. Ako v sebe samom, ako v rodine, tak aj vo svete. A vtedy bude poriadok. Ešte môžeme, ešte čosi môžeme, ešte môžeme uspieť. Je to možné... ešte stihneme čosi urobiť.

Ž: Jednoducho je potrebné používať tie nástroje, ktoré v súčasnosti ponúkate, tie znalosti, ktoré odhaľujete.

IM: Tieto nástroje tu boli vždy. Veľa ráz ich priniesli.

Ž: Veľa ráz o ne prichádzali...

IM: V ktorom náboženstve nie sú skutočné zrná?

Ž: Vo všetkých sú.

IM: Samozrejme. Mnohé sa zamenilo, jednoducho diktát

zvierafa v hlave, núti človeka prekrútiť aj pravdu. Problém je v tom, že ľudia zabúdajú, že sú ľuďmi. A táto vnútená myšlienka, túžba, snaha, núti ľudí kupovať to, čo nepotrebujú, opäť sa ukazovať v nejakom svetle pred ľuďmi, len aby sa vzbudila závišť alebo obrátila na seba pozornosť. Nie je dôležité ako, hlavné je pritiahnuť pozornosť, teda aby si ňa ľudia všimli. Pritiahnutie pozornosti na seba - toto sa stáva akoby zmyslom existencie ľudí. A tu sú všetky metódy dobré: od choroby po strašné depresie, keď človek takýmto spôsobom priťahuje na seba pozornosť, do, prepáčte mi, robenia selfie stojac na jednej ruke na vrchole akéhosi žeriavu, chápeš, bláznovstvo.

T: Mimochodom, Igor Michajlovič, a prečo u ľudí nezapracuje pud sebazáchovy? To znamená vidíme krízové situácie, však...

IM: Túžba po sláve, jednoducho aby si ho všimli. Chce aby ho obdivovali. (**T:** T.j. priania?) Kto je to? Jednoduchá otázka. Vari je to človek, ktorý toto robí? Nie. To ho podstrkuje vedomie. A vedomie vždy podnecuje ľudí k samovražde. Rovnako ako jednotlivcov, tak aj spoločnosť ako celok, čo využívajú niektorí, povedzme, priatelia, ktorí vôbec nie sú našimi priateľmi.

T: To je túžba vedomia po sláve, však, ktoré je dokonca pripravené priviesť telo k fyzickej likvidácii.

IM: Určite. A vari to tak nebýva? Pozrite sa, čo robia ľudia, hádžu sa pod vlak s pravdepodobnosťou 50 na 50. A prečo?

Aby natočili pekné video? Aby mali množstvo prezretí na youtube? "Nech aj po smrti, ale budú ma obdivovať." Kto ho bude obdivovať? Taká istá obmedzená opička, ktorá nie je hodna mena Človek? No vari to nie je tak? A kvôli čomu? Len preto, aby... momentálna sláva? Sláva medzi kým?

T: Veď je zaujímavé, že aj v momenty, keď hovoríš o tom, že je potrebné vopred sa pripraviť na globálne klimatické zmeny, tak vedomie niektorých ľudí hovorí o tom, že: "No a načo sa pripravovať? Príde čas, príde... prídu okolnosti...", "budeme sa spoliehať na inštinkt prežitia."

IM: Je u všetkých, nielen u "niektorých", ale u drvivej väčšiny. Vedomie tak aj rozpráva: "Netreba nič robiť, netreba nás strašiť a vôbec všetko ostatné. Všetko je dobré. Len trochu popršalo. No kdesi trošičku potriaslo. Zemetrasenia predsa vždy boli, aj sopky vždy boli. No vždy všetko bolo. Čoho sa báť?"

T: Čo je to za inštinkt prežitia? Oplatí sa človeku spoliehať sa naň?

IM: Opäť, všetko závisí od toho, čo si ľudia vyberú vo svojej hlave, čomu dajú prednosť. To je ako si hovorila: "Poďme, sú dva scenáre, že? Jeden - žijeme v spoločnosti, v ktorej dnes žijeme, predstavme si ju, a druhý - sme altruistickou spoločnosťou." Veď aj sú dva scenáre. Ak si predstavíme spoločnosť, v ktorej žijeme a nič nezmeníme, tak sa dlho nebudeme trápiť. A ak si vyberieme druhý scenár (altruistický), to je mier, šťastie pre našich potomkov, pre našich

prapravnukov. To je to, za čo bojujeme. Preto sa staráme, preto aj nespíme, v tom je zmysel. To je to, čo nám dáva, povedzme tak, stimul míňať svoju silu, čas, pozornosť, keď by sme ich mohli mimoriadne úspešne minúť aj na niečo iné. Ale my ich míňame na toto preto, aby sme dali ľuďom čo? Šancu. Dať ľuďom pochopenie: No vari to nie je tak? Toto tiež má zmysel (**T:** A ohromná vďačnosť Vám za toto). "Bojovať, hovorí sa, za chorého je potrebné do posledného okamihu, kým má šancu prežiť." Ale keď niet šance, to už... tým viac podľa jeho voľby, tu už, prepáčte, je medicína bezmocná, ak pacient chce žiť. Alebo naopak, medicína je tiež bezmocná.

Ž: Áno, preto musí každý vedieť, čo má v sebe nespracované. A ako viete, keď lekári určia diagnózu, ak človek nevie čo má robiť, však, ak nevie, čím sa má liečiť, ťažko sa vylieči (**IM:** Vyliečiť chorobu, samozrejme), však. Potom aj zostane chorým (**IM:** Preto...). Ale ak človek chápe, ak triezvo pozera, ako Táňa navrhla (**IM:** A dodržiava to, čo mu doktor hovorí, potom...), áno. Určite vyzdravie.

IM: Samozrejme, ak pritom chce žiť, tak choroba taktiež ustupuje, lebo je bezmocná.

T: Tiež je taký moment vo vzťahu k tomu ako ľudia, ktorí idú po duchovnej ceste, akým dôležitým prvkom je ešte aj štúdium práce systému, štúdium práce vedomia.

IM: To je prvoradé. Človek nevie uveriť. Ved' ako hovoria: "Ja verím v Boha. Verím v toto..." - to vedomie občas hovorí.

Preto aby človek naozaj uveril, no nie uveril, ale poznal... Znalosti a viera - to sú rôzne veci. My sme o tom už veľa hovorili, presnejšie povedané, zďaleka nie v jednej relácii, ale zmysel spočíva v tomto: preto, aby sa získali Znalosti, je treba študovať. Je potrebné študovať svoje vedomie, je potrebné študovať ako pracuje, je potrebné chápať, čo alebo kto si ty na danej etape, čo chceš a správne a v potrebnom smere vkladať svoju pozornosť, ceníš si ju, aj čas si ceníš. Pretože každý okamih, ktorý ubehol a ty si ho prežil zbytočne, nazad už nevrátiš. Nič nemá takú cenu ako čas a pozornosť, lebo to je to čo strácame a strácame navždy. A strácame šancu spolu s časom a pozornosťou, keď nám vedomie hovorí: "No pohraj sa trošku, odpútaj sa. Načo to potrebuješ? Načo ti je to treba?" Počúvaním démona v hlave sa nestaneš Živým. To je tiež pravda, priatelia moji.

T: Tiež sa ľudia delia svojimi pozorovaniami vo vzťahu k štúdiu práce vedomia a hovoria o tom, že skutočne ako zaujímavo ono našepkáva - študovať ho na niekom. To znamená, vedomie je vždy dobre vidieť, ako pracuje na niekom, však, teda ako sa vyvíjajú situácie vonku. Vari je toto dostatočné preto, aby...

IM: No, vieš ako hovorí príslovie: "V cudzom oku vidíš smietku a v svojom brvno nezbadáš." Študovať na niekom a neštudovať v sebe, nič nepochopíš: Lebo pozorovanie robíš pomocou svojho vedomia. Môže prijať kompromis, povie: "Dobre, pod študovať ako pracuje vedomie u priateľa, suseda, u kohokoľvek, člena rodiny, len nie u seba." A začínať

treba od seba, v pokoji a pochopení odkiaľ prichádzajú myšlienky. Potom ho skúsiť kontrolovať. A potom skúsiť, aby prichádzali len dobré myšlienky, prichádzala dobrá nálada, aj keď je telo choré, no aký je v tom rozdiel. Nálada alebo choroba tela alebo nejaká situácia - veď to sú rôzne veci. Správne?

T: V akom stave sa nachádzaš: v nadšení, láske, alebo?

IM: Samozrejme. Potom odstrániť zlé návyky, ktoré vraj máš. Človek nemá návyky, má vedomie, ktoré je šablónovité... drží ňu za niečo. Zmeniť toto všetko na lepšie. Veď chceš byť lepším? Buď, ak chceš byť lepším. Chceš byť šťastný? Tak buď šťastný! Kto ti to nedovolí, no vari to nie je tak (okrem tvojho vedomia a teba samotného)? Tu je to veľmi jednoduché... Povedzme tak, prichádzaš do obchodu a kupuješ. Je... ty chceš sladké, je tu čokoládka a je, prepáčte, horčica. Ak chceš čokoládku a chceš, aby si mal v ústach sladké, tak prečo kupuješ horčicu, míňaš na ňu svoje prostriedky (a v danom prípade pozornosť - to je prostriedok), potom ju ješ a hovoríš, že ti je zle? Veď si chcel čokoládku. Ale veď si išiel a kúpil namiesto čokoládky... sladučkého, ješ, vychutnávaš si život, pozeráš aké je blankytné nebo, akí krásni sú ľudia navôkol... Nie, kupuješ horčicu, ješ ju, je ti zle, vidíš akí sú všetci zlí, akí sú všetci naničhodníci, aký je vo svete bordel a "oplatí sa mne, takému veľkému a šťastnému snažiť sa preto, aby som kohosi zachraňoval, niekomu v niečom pomáhal a vysvetľoval? Áno, ja sám všetko chápem" - a už je v tom až po uši, však? (**T:** Žiaľ) No, je to

rozdiel. Kto je vinný? Kto je v tomto prípade hlupák? Chceš čokoládku - zjedz čokoládku. Ale ak sa chceš potrápiť - tak zjedz wasabi alebo horčicu. Chápem, že je to neoddeliteľná časť gastronómie a s určitými produktmi je dobrá, ale jednoducho набраť si a zjesť horčicu vtedy, keď sníváš o sladkom a mal si takú možnosť, no aké je to hlúpe. No rovnako ľudia zaobchádzajú aj so svojim životom. Veď opäť, tie isté emócie, tie isté nálady - to je čokoláda a horčica, čo si kúpil, to si aj dostal..

Ž: Áno, viete, spomenula som si na analógiu s plným pohárom. Keď človek žiada, aby mu pomohli, aby mu napovedali ako žiť inak, čo robiť, čo... kam ísť, a...

IM: Ale pritom je ako "plný pohár", (**Ž:** Plný pohár, kam...) do ktorého podľa východnej múdrosti ani kvapku nedoleješ, takže čokoľvek by si hovoril, on to neprijme. Dúfam, že naše ľudstvo predsa len nie je úplne "plný pohár" a napriek tomu sa tam kvapôčka vody dostane. A predsa len sa môžeme doklopať k srdciam a nestrácali sme zbytočne čas.

T: Igor Michajlovič, no natoľko sa dnes verejne a otvorene hovorí ľuďom o tom, čo sa teraz deje, že ja, prosím, ozvučím hlas vedomia, to, čo hovorí vedomie ľuďom. Hovorí: "No ak Igor Michajlovič až tak otvorene odhaľuje takéto pravdy, to znamená, že s najväčšou pravdepodobnosťou sa nachádzame už na takej hrane, že vedomie vyvoláva akési zúfalstvo v hlavách ľudí a takýmto spôsobom sa ich snaží znehybniť."

IM: Teda máš na mysli, že ak som začal hovoriť priamo, nazývať veci pravými menami, tak to znamená, že ľudstvo už nemá perspektívu a môže sa prestať snažiť, ostať sedieť a čakať. Priatelia, ak by toto bol skutočne koniec a už by ste nemali žiadnu šancu, tak to poviem takto... Annunaki by tu dnes s nami neboli, už by si balili kufre. No a ak bez vtipov, ak by nebola šanca, my by sme nemíňali čas. Ale ak je aspoň jedna šanca, sme povinní ju využiť a musíme ju využiť spoločne. Absolútne sa nesnažíme to zveličovať, hovoríme o tom, čo sa v skutočnosti deje a hovoríme o tej šanci, ktorú v skutočnosti my všetci ako ľudstvo, môžeme využiť. Je to naša šanca, spoločná šanca. Či ju využijeme alebo nie, závisí od každého z nás, pričom v danom prípade od každého. Dnes jeden človek môže urobiť veľmi mnoho. Jednoduchý príklad: ak ty, môj priateľ, predpokladáš, že sa ťa to netýka a toto všetko je hlúposť, tak my - celá zostávajúca spoločnosť, bez teba môžeme urobiť oveľa menej ako s tebou. A toto je tiež pravda. V tom je zmysel.

T: Tiež Igor Michajlovič, keď hovoríme o klimatických udalostiach, ktoré teraz prebiehajú, o ktorých hovoríme, že to určite nie je nejaké zastrašovanie, nie je to terapia šokom. Je to realita dnešného dňa, ktorá prebieha. A vedci urobili zaujímavý záver, že dochádza k takým katastrofickým udalostiam, ale našťastie nie je veľa obetí na ľudských životoch. Akoby sa ľuďom ešte dával nejaký čas.

IM: Máš na mysli, že dochádza k nesúladu medzi silou katastrofy a počtom ľudských obetí (**T:** Áno)? No to je opäť...

toto sa deje preto, lebo sú tí, ktorí sú nielen v prvej línii, ale v samotnom pekle, v samotnom ohni týchto udalostí. Ale úprimne povedané, je ich príliš málo. Oni zatiaľ čosi môžu, ale potom tam, kde by mali byť desiatky, si jednotlivci neporadia. To je tiež realita dnešného dňa a toto všetko tiež celkovo závisí od spoločnosti. Ako je to možné, do takej miery sa aj zlepšuje aj uľahčuje, akokoľvek fantasticky by to znelo. Ale toto nie je večné. No dáva to aspoň niekomu nejakú šancu. To je tiež pravda.

T: Je dôležité, aby bolo čo najviac ľudí, ktorí boli...

IM: Poviem to takto, najdôležitejšie - to je to, aby každý človek na zemi toto počul a predsa len sa pustil do realizácie tejto druhej predstavy, ako si hovorila, ale nielen si predstavovať takúto altruistickú spoločnosť, ale skutočne aj jej realizáciu v tomto svete. Vtedy by bolo všetko v poriadku. Veď život je v skutočnosti krásny, priatelia. A keď je v mieri, šťastí, láske, v zjednotení, keď je naozaj s navzájom otvorenou dušou, keď nie je v spotrebiteľskom formáte vykorisťovanie kohosi, podvod alebo ešte niečo, nie je z pozície osobného egoizmu, aby sa povýšil nad kýmisi, ale je v rovnosti a bratstve, v láske a úcte, práve vtedy je to správne, vtedy je svet krásny, vtedy má život naozaj zmysel. Preto, priatelia moji, poďte sa navzájom milovať a poďte sa snažiť urobiť tento svet lepším. Poďte, urobíme všetko, čo je v našich silách, reálne všetko, čo závisí od nás preto, aby sa tento svet stal lepším. Ďakujem vám, priatelia moji, ďakujem.

Nástrahy vedomia.

T: Tatiana

IM: Igor Michaljovič Danilov

T: S pocitom nesmiernej radosti zdravím všetkých, ktorí sú tu dnes s nami. V Štúdiu ALLATRA TV je s nami vážený Igor Michajlovič Danilov.

IM: Zdravím vás.

T: Igor Michajlovič, predchádzajúca relácia "Šanca na hrane" vyvolala nebývalú odozvu. A predovšetkým, ľudí dojala hĺbka a závažnosť vypovedaného. Ale nezaobišlo sa to bez toho, aby niektorých ľudí nezaujal Váš humor ohľadne Anunnakov, pretože tu v štúdiu s nami bola vtedy Žana, tak...

IM: Nuž,...hovorí sa, že aj k vážnym veciam treba pristupovať s humorom, bez humoru je nuda. No a téma Anunnakov, nuž samozrejme, že mohla mnohých našich priateľov zaskočiť. No myslím si, že tí, ktorí sú v obraze, tí, čo chápu no... mám na mysli to o Anunnakoch, a vôbec o bytostiach z iných planét, tí náš vtip pochopili. No a naozaj, ak si pamätáš, keď som povedal, že ak by bolo všetko natoľko vážne, tak prví, ktorí by opustili túto planétu, by boli Anunnakovia. Nuž a všetci, ktorí chápu, tí aj veľmi dobre vedia, že kým sa Anunnakovia pozbierajú, tak Igitovia už budú na celkom opačnom konci našej galaxie. No či to nie je smiešne? Mne sa zdá,

že je.

T: Je to smiešne. Ale vedomie teraz tiež vykreslí, a či nie je dôvodom neprítomnosti Žany tu pri stole to, že...

IM: Joj, oni sú takí "šikovní", netrápte sa, kým sa zbalia - času dosť. Toto je starý vtip, veď všetci ho poznajú.

T: Igor Michajlovič, chcela by som sa porozprávať aj o takej téme. Pri štúdiu histórie, osobitne histórie toho, ako sa zdrali ľudia v rôznych krajinách v minulosti aj v súčasnosti, bola zistená zaujímavá zákonitosť. Kedysi sme v relácii "ŽIVOT" už riešili otázku toho, kedy ľudia prejavujú duchovné inému človeku, napríklad v indickej tradícii, keď hovoria "namasté" a tu tiež, čo zaujalo, bolo... Po prvé, zaujala tá podstata, ktorú vkladali ľudia, keď sa navzájom zdravili v tvorivej spoločnosti, a aj to, k akým zámenám vedomia došlo, ako vedomie zamenilo tieto kľúčové duchovné pojmy.

IM: Systém... prekrútil všetko.

T: No, a tiež je zaujímavé, to, čo nachádzame v Iráne, že keď sa ľudia zdravili, hovorili si navzájom: "Musíš byť radostný! Buď radostný, buď veselý!". Na Kaukaze (u kaukazských národov) sa o slobode hovorilo, že máš vífaziť: "Vyhrávaj! Buď slobodný!" Tí istí hrali v Palmýre si navzájom hovorili, že treba byť bdely: "Buď bdely a neustupuj systému!"

IM: Nuž, povedzme, všetkým známe "zdravstvujte" (pozn. ruský pozdrav), však? Veď z čoho to vzniklo? Zo "zdravstvuj-te", to znamená "buďte zdraví".

T: No Vy ste tiež často v reláciách želali našim divákovi, aby boli zdraví, želali ste im predovšetkým zdravie.

IM: Samozrejme. Nuž, pod pojmom "zdravie (rus. zdravie)" sa tu rozumie nielen jednoducho "zdravie (rus. zdorovie) tela", ale aj "zdravie (rus. zdravie)", ako to kedysi chápali, - to značí "to, čo robí radosť." To znamená, že od "zdra-vie", to je aj "od radosti". "Zdravie (rus. zdorovie) a radosť", t.j., nas-táva spojenie. A radosť vychádza nie zo zdravia (rus. zdoro-via), ale z vnútornej slobody, z vnútornej zložky. A ak sa po-zrieme do histórie, teraz si načala zaujímavú tému, čo želali ľudia priateľom, známym, veď všetky želania boli nasmero-vané na duchovno. Neskôr sa stali materiálnymi. No po-vedzme, taký "dobrý deň" alebo niečo podobné, teda... Zase, "prajem vám dobrý deň" - o čom to hovorí? Želajú dobrý, šťastný deň. A či je to zlé Je to dobré, super, takisto, ako "zdravstvujte". "Zdravstvujte" to sa už viacej týka (hoci sa to píše: "zdravstvujte", však), ale jednako, "zdravstvujte" sa viac vzťahuje k zemskému: "Buďte zdraví (rus. zdorovi)". Ale tvar "zdravie (rus. zdravie)"... - nuž, "zdravie (rus. zdra-vie)" - tu opäť vidíme vzostup, však, a spojenie s "Ra" - to je odkaz na Koho? To je odkaz na Boha. No v konečnom dô-sledku sa všetko mení, všetko sa zamieňa, veď žijeme v ta-kom materialistickom konzumnom svete ľudí.

T: Áno, jednoducho, keď skúmaš túto tradíciu u rôznych ná-rodov, chápeš, že keď ľudia žili v takejto jednotnej, tvorivej spoločnosti, nakoľko až... oni sa tiež s takým chvením zaují-mali o duchovný, duševný stav človeka, ktorý bol vedľa

neho, že to všetko bolo postavené práve na vzájomnej podpore, na starostlivosti o druhého človeka, a na tom, že ľudia o seba navzájom dbali. A ako systém reálne zmenil všetky tieto pojmy, aj vtedy, aj teraz. Preto by som dnes chcela vyzdvihnúť niektoré otázky práve týchto zámen systému, zámen vedomia pri niektorých kľúčových duchovných pojmoch.

IM: Nuž, toto je tiež dosť zaujímavé.

T: Áno, a tiež, čo sme si všimli, že v poslednom čase je veľmi zaujímavá tendencia, napríklad ak by sme preskúmali otázky na Internete, že ľudí stále viac a viac zaujímajú otázky o zmysle života a o duchovnej ceste. Prečo je táto tendencia natoľko aktuálna?

IM: Nuž, opäť, o zmysle života. Ako sme hovorili, veľa sa v posledných rokoch mení, a ľudia cítia nespokojnosť so svojím životom. Niečo dosahujú, niečo pochopia, ale chápu, že to nie je ono. Veľmi veľa ľudí si teraz uvedomuje, že svet je iluzórny, mnohí sa s tým stretávajú. A preto ľuďom dochádza, že niečo nie je v poriadku. A v čom je zmysel ich života? Veď zmysel každodenného života, to, čo sa predtým vnímalo "ako všetko": rodina, život, deti, všetko toto, dom - to všetko je super, veľkolepé a krásne, ale nedáva to realizáciu práve tej vnútornej potreby. A tak ľudia zotrávajú v tomto akomsi nerealizovanom, vnútornom probléme a hľadajú cestu jeho realizácie.

T: Tiež, jednoducho je zaujímavé, že skutočne, keď sú ľudia

znepokojení týmito otázkami, otázkami vnútorného hľadania cesty, hľadaním tohto stavu radosti, pretože pre mnohých je veľmi dôležité ako sa zbaviť útrap dnešného bežného života a...

IM: Nuž, opäť utrpenie - čo to je? Je to výsledok dnešného usporiadania sveta. Je to výsledok, povedzme, konzumného formátu, v ktorom, ako sme už hovorili v predchádzajúcich reláciách, ľudstvo žije vyše 6000 rokov v zotročenom stave, zotročenom práve systémom. Keď v spoločnosti začína dominovať zver, a ak spoločnosť berieme ako jednotku, tak toto preniká do jej súčastí, teda do každého človeka. A ľudia cítia tento tlak, potláčanie, nespravodlivosť, dokonca aj tí, ktorí sa dopúšťajú tejto nespravodlivosti vo vzťahu k druhým ľuďom, ktorí sejú zlo, ako sa vraví, a pritom sa zdá akoby spokojne spali, tak v konečnom dôsledku oni tiež trpia. Lebo ľudia cítia, že svet nie je v poriadku.

T: Jednoducho je zaujímavé, aké všelijaké odpovede dostávajú ľudia od zástupcov rôznych duchovných prúdov v súvislosti s tým, ako dosiahnuť tento stav lásky, stav radosti. Lebo, skutočne, po prvé, odpradávna sa hovorilo, že je to ten stav, ktorý je ťažké dosiahnuť, že je to stav, ktorý aj vysvetliť nejakým pochopiteľným pojmovým aparátom je ťažké. A tu systém začína hrať v tom kontexte, že hovorí - "ak je to ťažké vysvetliť - znamená to, že je to aj ťažké (**IM:** Aj dosiahnuť) dosiahnuť", a robí z toho akési tajomstvo.

IM: Nuž, nie tajomstvo... poviem to tak: ľudia sa pokúšajú

rozumom vysvetliť to, o čom nevedia. A ono sa to javí také zložité, ako aj v súčasnej vede, s množstvom záhadných slov, ktorá nikam nevedie... Nuž, je to všetko jednoducho preto, že tí, čo o tom rozprávajú, nemajú reálnu skúsenosť.

T: To znamená, že nielen z úst sa dostane do uší, ale práve tak, ako v minulosti, to čo ľudia vedeli - od duše k duši (**IM:** A to je najdôležitejšie...), od srdca k srdcu.

IM: No práve, ako si povedala, od srdca k srdcu. Ak človek od srdca k srdcu odovzdáva svoju vnútornú skúsenosť, reálnu skúsenosť, tak aj slová sa nachádzajú, aj vysvetlenia. A človek, keď cíti takéhto človeka, mimovoľne ho začína nasledovať, ak chce. Ale ak v človeku dominuje systém, alebo ako sa hovorí religióznym jazykom, je ovládaný besmi vo vnútri, tak ho to naopak odtrháva, odstrkuje. Vzniká v ňom zlo, nenávisť voči náboženstvám, alebo k tomu, čo rozprávajú. Ale títo ľudia by sa mali zamyslieť, prečo ich, poviem to tak, toto všetko tak desí, a prečo v ich vnútri vzniká taká nenávisť. Od koho? Nuž tak, však?

T: Prijímajú to ako pichnutie bodákom, však, taká akási principiálnosť od...

IM: Nuž, samozrejme. Áno, a mnohí zrazu vravia: "Čo ma po religiách... akurát mi vymývate mozog! Život je taký zložitý", - a zrazu sa objaví množstvo šablónovitých argumentov od vedomia, prečo sa tak správa. Nuž, a ako niektorí vravia: "Mám náboženské knižky, čítam ich, ja som najpobožnejší, všetko chápem. Čo mne idete rozprávať?!" Nuž, to sa

týka všetkých náboženstiev, niet v tom rozdielu. A takíto ľudia sú na rôznych koncoch planéty. (**T:** Áno). Ale najzábavnejšie je, že aj oni cítia. A táto agresivita, ktorá vychádza z vnútorného zvierťa, je vyvolaná práve tým, že zver cíti oslabenie svojej podpory zo strany samotného systému. On cíti, že ho systém odvrhuje.

T: To je zaujímavé.

IM: Nuž, zaujímavé, ale je to zákonité (**T:** A tiež, Igor Michajlovič...) Ale dohodli sme sa, že nebudeme strašiť ľudí, a preto tému nebudeme ďalej rozvíjať, čoho je to dôsledkom.

T: A tiež, Igor Michajlovič, v súvislosti s tým, aké všeobecné odporúčania ľudia dostávajú, aby dosiahli ten stav, povedzme, vnútornej čistoty, aby dosiahli ten stav hlbokej dôvery tomuto svetu, Vesmíru.

IM: Nuž ako je možné dôverovať tomuto svetu a Vesmíru? Sú to materiálne štruktúry, tie sú vždy konečné, a keď sú konečné, tak bojujú o život. A keď už raz bojujú o život, znamená to, že mimovoľne budú lživé. Je to logické? Preto dôverovať tomuto svetu a tomuto Vesmíru - to je to isté, ako klamať sám seba. Dôvera medzi ľuďmi, áno, je to jednoduchá otázka. Napríklad, vezmime si hoci aj organizáciu náboženského typu. Ľudia sa zišli, zaoberajú sa spoločne modlitebnými praktikami a podobne, a v nich sa rodí dôvera, tá dôvera v čistote. Kedy sa rodí? Keď sa skutočne usilujú ísť k Bohu, keď dôverujú jeden druhému ako Osobnosti. Ale či je možné dôverovať satanovi? Je to jednoduchá otázka. Nie.

Ak nad človekom dominuje satan, a je pod kontrolou systému, ako mu možno niečo zveriť, tým skôr to najcennejšie - svoju duchovnú zložku. No či je možné duchovne sa otvoriť pred takým človekom? Nie, samozrejme. Prečo? Lebo diabol to využije vo svoj prospech.

T: Veď systém hrá s týmito kľúčovými pojmami: dôvera, pozorovateľ.

IM: Samozrejme. Tam, kde je nutná dôvera - tam blokuje nedôverou. Tam, kde je potrebné úsilie - zamieňa ho za lenivosť. Tam, kde je nutná Láska - nahrádza ju nenávisťou. A máme to, čo máme. Máme dnešok a strach zo zajtrajška.

T: Ale veď každý človek čaká na tú veľkú Lásku. Je možné nájsť ju, zažiť ten vnútorný stav tým, že ju budeme hľadať vo vonkajšom, áno, tú Lásku?

IM: Ale opäť, každý má svoje ponímanie veľkej Lásky. Nieкто hľadá svoju druhú polovičku - a pre neho to je "veľká Láska", zmysel celej jeho existencie. Našiel ju, láska prešla, ukázalo sa, že to nebola tá polovička, a hľadá ďalej. Nuž a máme aj akýchsi viacdielných, čiže: každý hľadá svoje dieliky a nie polovičky. Jednoducho niet v tomto svete tej Lásky, o ktorej sníva naše vnútro, ako sa vraví - "naše srdce". Táto Láska je v tamtom Svete, ale začína sa tu.

T: A u ľudí je to vnútorné hľadanie, práve preto...

IM: Je to potreba, samozrejme. Veď ľudia vedia a chápu. Celá bieda spočíva v tom, že ľudia v skutočnosti klamú sami

sebe, alebo príliš silno počúvajú svoje vedomie, a odtiaľ ide trocha skreslená informácia, a opäť, v prospech materiálnej stránky človeka. Preto tu všetko akoby systém zjednodušoval, ale v skutočnosti komplikuje desaťnásobne. A život sa mení v neustálu honbu za získaním čohosi. Nuž celkovo, tak premrhávajú život ľudia.

T: To, že človek čaká na tú veľkú Lásku, znamená, že sa jej už kedysi dotkol, každý človek chápe, ako...

IM: A ako inak? Pravdaže. Veď samotný proces zrodu Osobnosti sa formuje na základe... ako sa hovorí, zrkadlového odrazu duše, však? Teda Osobnosť - to nie je nič iné, ako odraz, tá strieborná niť, to spojenie. Veď o nej sa píše vo všetkých náboženstvách (**T:** To je tiež zaujímavé). To je, samozrejme, pocit tej úprimnosti, tej Lásky. No a ako sa to u nás zamieňa? Keď ľudia začínajú o tom rozprávať, to, čo cítia, máme na to psychológov, však? Veda psychológia - veda o duši, ako sa vraví, veď ona hovorí, že: "u dieťaťa je to podvedomé, teda u ľudí, presnejšie povedané, je to podvedomé ešte z detských čias, kedy bolo ešte v materinskom lone, zviazané s matkou pupočnou šnúrou, tak toto sa považuje za striebornú niť". Nuž, takto "všetkého sa ľahko zmocnili a vypustili podrobnosti" a všetko premenili na materiálne. Teda "človek si akoby pamätá stav, keď bol pod ochranou, keď sa nachádzal v lone matky, bol s ňou spojený pupočnou šnúrou. To je tá ochrana, to je láska, to je tá sloboda a to spojenie s milujúcou bytosťou". Nuž, takto sa hovorí...

T: A v skutočnosti je to inak...

IM: Ale je to o inom, samozrejme. Takže bude jednoduchšie vysvetliť si tieto pojmy. Ide o to, že človek si nevie spomenúť na svoj stav, keď bol v tele matky. A hlavné nie je to, že si nevie spomenúť na hodiny, minúty, mesiace. Naša pamäť začína fungovať oveľa neskôr a to, čo niektorí rozprávajú - to je fantázia, fantázia od rozumu. Pamäť sa začína rozvíjať vtedy, keď dieťa začína odpovedať. To znamená - usmiali ste sa na dieťa - a ono sa tiež usmeje. Hovorí sa, že "niektoré (deti) sa usmievajú hneď po narodení" - to sú reflexy, je to práca svalov. Ale keď sa zapoja zrkadlové neuróny, vtedy začína pracovať naša pamäť. Ak sa pozrieme... Prepáčte, trochu odbočím, áno, poviem, prečo to všetko, ak sa na to pozrieme z pohľadu starobyklých učení, tak to povieme jemne (**T:** Zaujímavé), aby nás z niečoho neobvinili. Človek má formu fyzickú, a človek má formu energetickú. Energetická štruktúra človeka - tá má pyramidálnu formu. Je tu aj vysvetlenie prečo. A keď dosiahne svoje duchovné osvietenie alebo, ako sa hovorí, spojenie Osobnosti s Dušou, či oslobodenie (no, volajú to rôzne, ale zmysel je ten istý) - získava Večný Život ešte tu, vtedy dochádza k transformácii celej energetickej štruktúry. Veď na fyzickej úrovni sa s ním nič nestane. A časom to človek ani sám nechápe: jednoducho, ako keby z neho spadol nejaký kameň - a to je všetko, život sa stal ľahším a jednoduchším. No a vedomie, ako pes, začalo z nejakého dôvodu menej havkať. Ono bude aj tak havkať, ale už nie je také agresívne. Tak takéto premeny. Časom

budú neočakávane prichádzať odpovede na hlboké otázky, začne viac cítiť ľudí. Ale inak sa nič nemení, rohy mu nenarástli, ani chvost - znamená to, že nie je démon. Vieš, ako sa hovorí: "Kridla ti nenarástli - znamená to, že nie si Anjel, znamená to, že sa s tebou nič neudialo." V skutočnosti prebieha transformácia a na energetickej úrovni to dobre vidieť. Mení sa z pyramídálnej štruktúry na kubickú. No na to tiež existujú vysvetlenia... Takže, prečo som to všetko hovoril, priatelia naši, pretože keď sa narodí dieťa, má formu kokónu, takú vajcovitú formu, a tá sa začína meniť, ale nie hneď. A keďže sa nemení hneď - znamená to, že dieťa nemôže mať pamäť. Prečo? Pretože opäť sa vrátíme k starým náboženstvám, v ktorých sa hovorí o štyroch bytostiach, ktoré zodpovedajú... povedzme - Ľavá bytosť - za lož, prefíkanosť, Pravá - za zlosť... Čo je to bytosť v danom prípade? Neznamená to, že je to akýsi živý objekt, alebo čosi podobné, niečo... Tak nazývajú jednu zo stien pyramídky, však, teda pyramídálna štruktúra na energetickej úrovni, teda jedna zo strán ktorá má kontakt, povedzme to tak, s jemnejším svetom. Ona skutočne existuje, a tak sa ľudia navzájom môžu cítiť, môžu sa spájať bez mobilných telefónov vďaka, povedzme, práci, napríklad tejto jednej z bytostí. Nebudeme zabiehať do mágie, aby sme ľudí neplietli, lebo začnú blbnúť, kamsi posielat svoje bytosti, vytvárať akýchsi fantómov, lebo tak to funguje (T: Premiestňovať ich v priestore, áno). Takže za našu pamäť zodpovedá Zadná bytosť. Tá má možnosť aj pozerat sa dopredu, to znamená predpovedať a má aj možnosť, povedzme, zapamätávať si všetky naše skutky.

Je bezprostredne spojená so skupinou neurónov v mozgu, teda s prvotným vedomím, a s neurónikmi. Každá informácia, ktorú sme kedy videli, ktorú sme kedy počuli, sa v nej uchováva bázovo. To je to, čo nazývame podvedomím. Je to forma, jedna z foriem, podvedomia. Ak privedieme človeka do umelo vyvolaného stavu tranzu, teda do hypnózy, tak si človek v princípe môže spomenúť doslova na všetko, čo počul, všetko, čo videl. Uvedieme taký jednoduchý prípad, nejako sme sa ho pokúšali reprodukovat'. Postavili sme človeka, jednoducho sme mu povedali, aby 15 minút stál pri prúde idúcich áut. Povedali sme mu: "Sleduj, malo by ísť auto, - povedali sme mu číslo auta. "Keď pôjde, tak mu kývneš". No číslo sme si vymysleli. Nuž v tom čase, kedy sme vykonávali tento experiment, taká premávka, ako dnes, v Kyjeve samozrejme nebola. No v priebehu 15 minút prešli desiatky áut. Kvôli čistote experimentu, prečo to bolo práve 15 minút, lebo videokamery neboli také, ako dnes, priatelia - vtedy stačili pásky na 15 minút záberov. A o kus nižšie Andrejevič snímал na kameru sám, teda celý prúd áut, ktorý išiel oproti - a všetko to zapisoval. Takže po čase, dali sme človeku týždeň prestávku, presne o týždeň sme ho uviedli do stavu tranzu s mojím dobrým priateľom, a ten sa ho začal pýtať na základné veci: farbu áut, čísla automobilov a podobne. Tak teda - ani jedna chyba.

T: Ak berieme do úvahy, že je vedomie v obvyklom režime a zapamätá si viac ako tri pätiny nejakých (údajov), však...

IM: Po tomto, keď vyšiel, no, keď sme ho vrátili zo stavu

tranzu, požiadali sme ho, aby si spomenul na autá - ale nepodarilo sa. Prečo? Opäť, veľký tok informácií sa ukladá na úrovni prvotného vedomia. Ak človek trénuje, môže si niečo zapamätať, môže to rozširovať, ale do podrobností je všetko uchované v podvedomí. Vtedy bolo moderné zdobiť autá: strapce... No, možno si to niekto z priateľov pamätá, také strapce ako na koberci viseli, po okrajoch čelného skla ich vešali, ako koberčeky, v aute boli všelijaké prívesky... Množstvo takýchto (**T:** ...strapčekov) strapčekov. Teda pamäť človeka je kolosálna.

T: Ale ako to spraviť, aby tá Zadná bytosť bola predsa len pomocníkom, a nefahala človeka naspäť? Lebo ľudia často...

IM: Nuž prečo? Ona je väčšinou neutrálna, ale často dominuje. Lebo my... kam vkladáme svoju pozornosť, čo kupujeme, to v skutočnosti aj dostávame. Ak je človek ustarostený kvôli problému z minulosti, žije ním, tak prirodzene, že tento problém bude dominovať z jednej jednoduchej príčiny, a to, že povedzme systému, alebo zvieraťu, je to jedno, len aby sa nakrmil. Ak sem vkladáme do toho veľa svojej pozornosti a strácame na to svoj čas, tak od nás skutočne tento problém nikam neodíde. Ak sa chceš niečoho zbaviť, jednoducho na to zabudni. Vraviali... teda niektorí povedia: "Nedará sa." Napríklad, človek mal nejaký stres, chce zabudnúť, alebo povedzme nešťastná láska, kde je zranená jeho pýcha, a to je jedna z príčin, prečo si to tak dlho pamätá.

T: Je to ťažké.

IM: Nuž, áno. Na to, aby sme zabudli na zlé, treba robiť čo? Dávať pozornosť dobrému. Aby sme zabudli na minulosť, treba dávať pozornosť súčasnosti alebo formovať budúcnosť. To neznamená snívať o milej alebo o milom, snívať o niečom materiálnom, ale dávať pozornosť určitým činnostiam preto, aby sme boli tým, kým chceme byť. No, a tu je už na výbere, komu je čo drahšie.

T: To znamená, že nie čas lieči, ale práve to, keď človek sám formuje toto svoje...

IM: Čas lieči len preto, že sa rozptyľujeme. Nachádzame nové otázky, ktoré musíme riešiť. Zakaždým dávame menej a menej pozornosti minulosti. Ale ak je človek zacyklený na určitom momente v minulosti, tak to je pre systém výhodné. Bude ho stále vracáť do toho istého bodu a neustále ho bude tam, prepáče mi ten výraz, dojiť ako kozu.

T: Igor Michajlovič, tiež nám kládli otázky, týkajúce sa pozornosti. To znamená, že nechápu, čo je to pozornosť. Či sa jej od narodenia dáva človeku rovnaké množstvo alebo objem tak, ako v prípade prány človeka, alebo sa objem tejto pozornosti nejako dopĺňa? Môžeme teda vysvetliť podrobnejšie, čo sa týka pozornosti človeka?

IM: Nuž, na Východe sa predpokladá, že existuje životná energia - prána, áno, aj my to často používame - prána. Prána - čo je to prána? Keď k tomu pristúpime a vezmeme to ako "energiu života" - to znamená odvodenú od "Allatu", teda alebo to, čo... na čo sa transformuje Allat, tak toto je zásoba

životnej energie. Človek jej dostane práve toľko, koľko je nadelené od narodenia po smrť. A teraz prečo? No, teraz sa opäť trocha ponoríme do metafyziky, do... niečoho démonického, nazvite to, ako chcete, no je to nutné. Existujú také, povedzme, bytosti, ľuďmi ich nemožno nazvať, takí ako kanďukovia, áno? Jednoducho toto je známejšie, tí, ktorí sa živia ako upíry. No upíry sa musia živiť krvou, a títo sa živia energiou človeka. Na čo poľujú? Na pránu, teda na energiu života. Prečo? Pretože hromadenie tejto životnej energie predlžuje ich existenciu, no nie ako fyzického tela, ale ako Osobnosti, a oni sa dokážu prevteliť, povedzme, vedome. Takže pre nich existuje reinkarnácia. Prečo? Pretože on prichádza do tohto sveta do nového tela so svojím batohom, svojou pamäťou, so svojimi znalosťami, so svojou skúsenosťami, a s dodatočným množstvom prány pre nové telo. Povedzme to tak, namiesto duše sa objavuje takéto "šťastie".

T: A pozornosť, sila pozornosti, ona...

IM: Takže, sila pozornosti (potichúčky k tomu prejdem)... Sila pozornosti nie je nič iné, ako, opäť, ekvivalent tejto prány. My máme priamo proporcionálne na každý okamih našej existencie presne určené množstvo prány. Je to, povedzme, ako benzín do motora alebo ako elektrina pre elektromotor. Akú batériu si vložil - toľko prejde. Tak... tak táto zásoba elektriny, ktorá sa nachádza v maličkých batérii, ktorú sme vložili do elektromobilu - to je prána, ktorá umožňuje autu prejsť určitý časový úsek. Nech by trval akokoľvek dlho - na každý okamih má pridelené presne stanovené množstvo

energie. Táto energia je natiahnutá, alebo povedzme, prolon-
govaná do priestoru a času, presnejšie rozdelená - tak toto je
naša pozornosť. Teraz mnohí povedia: "To už ako, veď ak
nič nerobím, ležím, tak pozornosť nevkladám. " Vkladáš, a
ešte ako vkladáš. Dokonca plytváme silou, aj keď spíme. My
ňou plytváme.

T: Je zaujímavé, ako systém pestuje v človeku túto lenivosť,
akoby na zachovanie tejto energie, však, to znamená, preto
tento stav akejsi lenivosti...

IM: Nie, keď ju nepridelujeme tam, kam treba, keď v tomto
čase nesmerujeme svoju pozornosť na kontakt s Duchovným
Svetom, ak netvoríme, ak sa, povedzme, nenachádzame v
stave lásky a šťastia, (nikdy nie sme v stave lásky a šťastia ak
nie sme v kontakte s Duchovným Svetom), tak sa nachá-
dzame v ilúziách, ktoré nám zamieňa sám systém znovu
prostredníctvom nášho vedomia, a tu opäť Ľavá bytosť zo-
hráva obrovskú úlohu, a Zadná tiež. No to vychádzame zo
starých náboženstiev, alebo povedzme, z dávnych vied. A z
toho vychádza, že my, ako Osobnosť pociťujeme lživú do-
časnú lásku, stále sme znepokojení, stále sa znervózňujeme
a tak podobne. No tak napríklad (teraz odbočím), keď ideme
autom, strácame energiu. Ak ideme určitou miernou rých-
losťou, nerobíme prudké manévry, náhle nezrýchľujeme,
máme priemerný výdaj energie. Len čo začneme: plyn,
brzda, náhle zmeny, prudké zrýchlenia - strácame oveľa viac
energie. Myslím si, že medzi našimi priateľmi je veľa šofé-
rov. Je jedno, na čom jazdíte, či na aute s motorom na

vnútorné spaľovanie, alebo na elektromobile. Či elektrická energia, či palivové zmesi v benzínovej nádrži vášho auta - strácajú sa rovnako, ako sa mína prána vo vašej... no, povedzme, energeticko-biologickej konštrukcii. Keď sa stresujeme, keď sa rozčuľujeme, čo robíme? Starneme. A tak často vidíme: sú ľudia pokojní, vyrovnaní, menej náchylní k emocionálnym stresom, sú viac v láske, nie sú zacyklení na sebe - oni vždy vyzerajú zdravšie, mladšie. A vidíme emocionálnych ľudí, ktorí sú preťažení, ktorí snívajú, dávajú svoju pozornosť. Napríklad, vezmime si taký súčasný seriózny šport. Čo sa deje? Ľudia "sú zapálení", to znamená, človek "horí". Čo to znamená? Stráca viac energie. (T: Spaľuje). Znovu, dáva viac pozornosti a vzdialenosť, ktorú musí prekonať v priestore za určitý čas, sa obmedzuje. To znamená, že nemôže prejsť z jedného bodu do druhého, ak je v priestore a čase... Čas sa skracuje, prejdená vzdialenosť narastá, ale energie sa mína oveľa viac. Alebo to vysvetlím jednoduchšie: napríklad na dvoch litroch benzínu, alebo na jednom kilowate elektrickej energie (ak je to elektromotor) možno prejsť z bodu A do bodu B do vzdialenosti, povedzme, vymyslím si, 50km. Ale keď jazdí cik-cak, zrýchľuje, prejde nie 50 km, ale zostane v bode V alebo C, čo bude zodpovedať 40 alebo 30 km, podľa toho, ako ide. No také... nastáva také skrátenie ľudského života, nielen v duchovnom zmysle sa... ťažko sa prebýja, prehráva aj vo fyzickom smere, (T: Nestíha...) Áno, životná rezerva alebo zásoba prány, je rozrátaná na oveľa viac, ako je priemerný štatistický vek dnešného človeka. Na oveľa viac.

T: Tiež je zaujímavé, Igor Michajlovič, že vždy, keď rozprávate o takých, povedzme, nových pojmoch, takých, ako strieborná niť, ako ste nám kedysi rozprávali, že je taký pojem...

IM: Akože je to nové? Nie je to nové, bolo to známe už Bohvie odkedy.

T: Jednoducho, že je vždy zaujímavé rozšíriť tieto pojmy, a zahĺbiť sa a vyhľadať o nich informácie. A tiež ako zaujímavovo funguje systém, pretože sme sa stretli aj so striebornou niťou, ktorú nazývali aj "striebornou retiazkou", "svetelnou špirálou", "svietiacou stuhou". Na Východe sa o tom veľmi veľa hovorí. Ale k čomu opäť systém privádza? Po prvé, existuje skupina ľudí, ktorých znepokojuje to, že... ktorí sa domnievajú, že keď sa táto niť akoby nejako rozpadá, oslabuje (**IM:** Trhá), tak sa stráca zdravie, áno, že sa stráca zdravie. Preto hľadajú spôsoby, ako posilniť túto niť preto aby... ako keby to bol recept na dlhovekosť, predĺženie života, posilnenie imunity, zdravia. To znamená...

IM: A sme pri tom, pozri, ako systém všetko, čo má byť nasmerované na duchovno, prevracia na materiálne. A tak, ako sme dnes začali rozprávať, keď si hovorila o pozdravoch, však, veď pozdrav bol prianím duchovnej radosti, lásky, šťastia, duchovných úspechov, nuž, také čosi, ako "chod' a ži", áno, teda také... No v zmysle "ži" - nie proste "túlaj sa" alebo "prechádzaj sa, ži", ale práve prianie skutočného Života, Života Večného. A všetko sa mení a zamieňa. Tak aj tu,

čo robí všetko duchovné? Mení sa na materiálne. (**T:** Áno) Pretože... hovoria: "Na čo treba človeku vymývať a zombovať mozog, keď ho už má vyzombovaný dávno pradávno?"

T: Tiež, ľudia sú ako keby zameraní na... a uvedomujú si, že (niť) má byť hrubšia, že má byť širšia, má byť...

IM: Správne hovoria.

T: Áno, že treba byť bližšie (**IM:** Opäť... bližšie) k mentálnemu telu, než, ako sa domnievajú, k fyzickému.

IM: Nuž tak... aj tu došlo k zámenám (**T:** Áno) a zmenám. A všetko je to iba banálna fyzika. To značí, že, ak sa pozrieme na stavbu človeka, áno, ktorá sa zobrazovala ešte bohvie kedy, a dokonca v niektorých petroglyfoch (pozn. skálne maľby) je možné nájsť štruktúru energetickej konštrukcie človeka. Prečo Osobnosť - ona... nie je časťou fyzického tela? Ani Duša nie je časťou fyzického tela. Prečo rozoberajú človeka na molekuly, ako sa vraví, až na každú bunku, a Dušu nájsť nevedia? Neurofyziológovia, prepáčte, už preštudovali mozog odpredu odzadu, a doteraz, najväčšie mozgy, nechápu, ako to funguje. Vidia. Čo vidia? Vznik obrázku, reakciu určitej skupiny neurónov na obrázok. Ale opäť, môžu vidieť a spočítať podráždenie 20 neurónov alebo 200 neurónov. Ale nevedia objasniť toto: tie isté podmienky, ten istý človek, presúva zrak z trojuholníka na jablko - a uňho sa rozsvieti napr. 200 neurónov, no keď to snímajú. A nasledujúci raz, keď pozerá z trojuholníka na jablko, tak už sa rozsvieti 150 neurónov. A čo poslúžilo týmto presunom,

a prečo dochádza k vybudeniu väčšieho alebo menšieho množstva neurónov, na to nevedia odpovedať. A je veľa takýchto pojmov... Máme už vytvorené, hovoria, telepatické aparáty, ktoré umožňujú človeku už pozeráť na obrazovku a myšlienково ovládať, povedzme, pohybujúce sa predmety, napríklad hrať "tetris", nejaké jednoduché elementárne úkony. Nie je to zložité, vôbec to nie je zložité. Prečo? Lebo je skutočne možné dokonca aj obrázky snímať. Ak si, napríklad, človek predstavuje jablko: zelené jablko, červené jablko - bude sa to líšiť. Prakticky jedna a tá istá časť sa rozsvetuje, ale pridávajú sa určité stopy. Preto tieto obrázky, ktoré sa rozsvetujú v hlave, je možné snímať. Nie je to zložité. Dá sa to snímať, ak človek bude myslieť v obrázkoch. Ale my chápeme, že myšlienky, ktoré k nám prichádzajú, rozvíjajú sa, tie tiež prichádzajú ako obrázky. Na jednej strane to umožňuje, ak človek bude rozmyšľať pomaly a len v obrázkoch, podarí sa niečo zosnímať z jeho hlavy. Ale problém je v tom, že myšlienka vzniká a prichádza k človeku nie z jeho vôle, a človek tento proces neriadi. On môže len financovať svojou pozornosťou, svojou pránou akýsi prúd myšlienok, ale ten sa vždy začne rozptyľovať a on musí vynakladať úsilie, aby ich vrátil späť. Alebo človek, ktorý sa zaoberá povedzme, riešením nejakej zadanej úlohy, sústreďuje celú svoju pozornosť, začína o tom rozmyšľať, skladať, no napríklad, keď rieši aritmetickú úlohu. A tu je skutočne možné s pomocou týchto senzorov snímať, kde je aké číslo alebo niečo podobné. Ale stačí, aby sa človek rozptýlil - a žiadne z tých senzorov nefungujú. Prečo? Pretože spojenie

kombinácií láme všetky schémy. Na to, aby to fungovalo, človek musí byť presne sústredený, a musí pracovať presne táto skupina neurónov. Preto nie všetko je také jednoduché.

T: Tiež, Igor Michajlovič, čo sa týka tiež medicíny a skupiny neurónov, veď aj ľudia, ktorí chcú prekonať tento stav nejakej duševnej bolesti, tak sa predovšetkým, samozrejme, obracajú buď k cirkvi, ale tam sa vraví v princípe o tom, že...

IM: Ospravedlňujem sa, ale ešte sme nedohovorili., čo sa týka tej striebornej nite. Prečo je správne, že sa musí rozširovať, alebo byť hrubšia? Tak napr. v minulosti vedeli, že je duša, ktorá sa nachádza približne v strede tejto pyramidálnej energetickej štruktúry človeka. Potom je vrstvička vedomia, a nad vedomím, ktoré sa nachádza omnoho vyššie než hlava, je Osobnosť. To znamená, že Osobnosť je vyzdvihnutá mimo telo, alebo akoby sme sa nachádzali mimo tela, nad hlavou. Pričom nezáleží na tom, rovno odpovedám, lebo u ľudí môže vzniknúť otázka: "Ak stojím dole hlavou, ležím na boku" - nuž, toto sú štandardné myšlienky, ktoré sa podsúvajú. Nezáleží na polohe vášho tela, štruktúra zachováva formu. Takže, duša je spojená s Osobnosťou práve touto striebornou niťou. Keď človek dáva silu svojej pozornosti Duchovnému Svetu, a Duchovný Svet pre človeka, to je práve jeho duša. Viacej brán nemá, kadiaľ by sa tam mohol dostať. A to, čo rozprávajú, že príde v tele, niekto ho privíta, niekam ho prevedie, - nuž, bolo to treba nejako vysvetľovať, fantazírovali ľudia, ktorí v skutočnosti nič sami nerobili, ale jednoducho rozprávali ľuďom rozprávky. Nuž, tak to aj

bolo. Takže, čím viacej pozornosti tomu človek dáva, tým viac sa Osobnosť približuje. A teraz niektorí povedia: "Tak to ide cez vedomie", Áno, priatelia, ide. Ale vedomie ostane ako vonkajší obal, ktorý ale nerozdeľuje. To je fakt. Preto psík menej havká, ale havká, aj tak ho počuješ. A keď prebieha tento proces spojenia, tak skutočne... A čo je to, tá strieborná niť? Je to, povedzme, taká v určitom zmysle, nazvime ju trubička, ktorou ide svetlo od duše k Osobnosti (to aby ste pochopili, priatelia, je to jednoducho asociácia pre pochopenie). Osobnosť sa odráža zasa kam? V materiálnom svete, v tom vrchole, ako v zrkadle, a formuje sa taká časť, ktorá je zasa spojená s neurónmi mozgu, s prvotným vedomím aj s druhotným vedomím, nuž, zasa cez prvotné. A z toho plynie, že čím je Osobnosť bližšie k duši, tým sa trubička rozširuje, a stane sa čo? Svetla prichádza viac. (**T:** Viac). Tak si predstavme tenkú, povedzme, trubičku, ktorú pripojíme pod kohútik. Otvoríme kohútik - voda tečie tenkou trubičkou. Čím hrubšiu trubičku spravíme, tým ňou prechádza väčší objem vody. Čím väčší objem, povedzme, svojej pozornosti smeruje človek cez túto striebornú niť k duši, tým viac dostáva. A z toho vzniklo dávne: čím viac lásky dáš Bohu, tým viac dostaneš naspäť. A odtiaľ aj vzišlo: "Bohu dáš desatinu - a stonásobne získaš", však? A ukazuje sa, že je treba obetovať svoje zviera, to značí svoju živočíšnu podstatu. To je pre Boha najmilšia obeta. A povedzme, svoju pozornosť treba dávať práve do duchovného rozvoja - a vtedy sa to bude stokrát vracáť. A čo spravilo naše vedomie? Prekrútilo to (**T:** Naopak). My máme prísť a odovzdať desiatok (**T:**

...hmote) A opäť, prečo desatinu? Desatina - to je celé prevrátené. Vravíme, že keď človek ide po duchovnej ceste (a o tom, opäť, vedeli už v starých náboženstvách), keď ideme po duchovnej ceste, tak musíme 80%, a v skutočnosti ideálne 90% svojej pozornosti, svojej sily dávať na radosť, šťastie, lásku - na Život. A 10% treba ponechať tu na svetské. Čo spravili? 10% svojho príjmu máš priniesť a darovať chrámu, však? Ako keby si platil Bohu daň, a on ti za to musí stonásobne dať. Čo a komu vracali žreci? Pretože ty si to neodovzdával Bohu, ale žrecom, takým istým ľuďom, ako si ty. No, na druhej strane, je treba podporovať chrámy, lebo sú to skutočne miesta pre veriacich, čo je veľmi dôležité. No, priatelia, nevravím, že ich netreba podporovať. Treba. Je to... pre veriaceho druhý domov, kam sa chodí stretávať a rozprávať na duchovné témy. Lebo keby sa nepodporovali, tak tam jednoducho bude zima, nebude prúd, a v skutočnosti ani budova nebude. Kde sa budete stretávať? To všetko je potrebné a tiež dôležité. Je to daň tradícii, je to pohodlie komunikácie. Náboženstvá - to je naša kultúra, nie je možné na ne zabúdať, to je tiež dôležité. Ale opäť, priatelia, tak bezpochyby, ak sa naozaj usilujete k Bohu a cítite, že to je pre vás nutnosť, tak musíte chápať, že rozprávky sú rozprávky... Viete, je to tak... ako keď v škôlkach čítajú rozprávky, bavia sa - to je super, skvelé. Ale je aj skutočný Život, ktorý vychádza za hranice, nuž, takéhoto rozprávkového sveta. Takže systém zamieňa (vraciam sa, prepáčte, odbočil som), zamieňa dokonca aj pochopenie toho, čo je prinášanie obetí, pochopenie toho, kam dávame 90% a kam desatinu a podobne. Týmto sme sa

zaoberali. Teraz, keď už dávame 90% na svoj duchovný rozvoj, tak voľky nevoľky sa tá trubička, povedzme, že strieborná niť, rozširuje, a dôjde k čomu, keď sa rozšíri? K zblíženiu. Človek ešte viac cíti, ešte viac môže vrátiť a tento proces privádza k tomu, že dochádza k zblíženiu a formovaniu toho, čo sa v náboženstvách volá Anjel, teda (nuž, volajú to rôzne, niekde Budhom, niekde svätým, niekde osvieteným - na tom nezáleží), povedzme, nesmrteľným. Ale to znamená, že je nesmrteľný v tele. A opäť, čo nám vnucujú? To, že "budeš nesmrteľný v tele", že nakoniec "prebehne akýsi Súdny Deň, a ty budeš vzkriesený z prachu". Ale prečo? Pretože ľudia nevedeli, nechápali, upadli, no alebo možnože kvôli lenivosti na začiatku a potom kvôli chýbajúcej skúsenosti, počúvali svoje vedomie, a upadli do čoho? Do materiálneho. "Ak som v tele - znamená to, že som telo. Keď som telo - to značí, že aj vzkriesený musím byť v tele. Keď je Boh všemohúci - to značí, že On to môže všetko spraviť", však? Tak prepáčte, odbočím, ale je to veľmi zábavné, práve sa to hodí k danej téme. Pri opisovaní raja, alebo života v raji, napr. v islame niektorí ľudia, ktorí majú k tomuto raju ďaleko, filozofujú na tému: "Až raz budeš v raji, v tele si voľkať na vankúšoch (okolo teba budú krásavice, aj chlapci), značí, aj tak musíš jesť." Všet? Bude tam vinič, a všetko, ale samým hroznom sa neuživíš. No, vtedy múdri ľudia vravia: "No akože, aj vtáky budeš jesť". "Dobre, budem jesť vtáky, chápem, aj mäso je potrebné. A čo ja budem jesť, božie tvory, veď to je nesprávne?" A vtedy našli riešenie. Vieš, aké? "Hlavné je nejесť kosti". Takže človek má jesť v raji mäso (T:

Z nich môže...) A potom, ako si zjedol vtáka, pripravili ti ho, a potom narastá na ňom mäso - a on odrazu ožije. A tak je to u nás so všetkým. A tomuto veríme, a pravde, tej pravde, nie tomu, čo ja hovorím, priatelia, ale tomu, čo vy sami skutočne cítite, veď vy cítite pravdu, kde je Pravda, a kde je, prepáčte, škôlka s rozprávkami. Jednoducho práve rozprávkam, ktoré prečo, vedomie viacej verí. A ono bráni a nedá človeku pocítiť pravdu. Či nie je tak?

T: Nuž, áno, prosto, keď ľudia od vedomia...

IM: Áno. A teraz o tom, ako bráni, o tom, ako nedovolí, ako to robí a prečo ľudia prežívajú duševnú bolesť. Zasa sa vrátim ku konštrukcii (človeka). Je vrchol (pyramídy) ako Osobnosť, ak berieme pyramídálnu štruktúru, a v strede je duša. Medzi nimi je vsunuté vedomie, a cez toto vedomie prechádza strieborná niť. A keď prebieha aktivácia vedomia, tak si predstavme našu trubičku, ktorú sme otvárali, a napojením na kohútik, prepúšťali cez ňu vodu. Ak ju stlačíme, čo sa stane?

T: Vnútorne napätie.

IM: Nielenže stúpne vnútorné napätie v samotnej trubičke, ale aj na druhom konci tejto trubičky potečie voda pomalšie. Stačí povoliť a voda tečie normálne, keď stlačíme, voda tečie menej. Prečo to systém robí? Odpoveď je jednoduchá. Keď sa človek pridrža duchovného, je skutočne zaujímavé, že sa začne ponárať do hĺbky, t.j. ako Osobnosť začína v sebe hľadať práve to, či tam je duša, nie je duša, no, a to je pre

vedomie hrozba. Čo robí vedomie? Stláča striebornú niť. Čo robí Osobnosť? Slabne, lebo prúd od duše k Osobnosti slabne. T.j. systém dáva svoju silu vedomiu ako nástroju na zastavenie duchovného rozvoja človeka. A vtedy toto človek môže vnímať ako práve to, čo sa volá duševná bolesť: tento tlak a vnútorná pustota. Prejavuje sa uňho podráždenosť, ústarcenosť alebo hlboká depresia, nezáleží na tom, čo. Uzatvára sa v sebe ako v tele. Čo to dáva systému samotnému? Nuž, je treba chápať, priatelia, a pozeráť sa pravde do očí. Človek je duálny. Je v ňom duchovná aj materiálna podstata. Materiálna podstata existuje vďaka Duchovnej podstate v energetikej rovine. Vo fyzickej rovine sme závislí na tom, čo sme zjedli, t.j. na biologických procesoch a chemických reakciách. Ale všetky chemické reakcie sú podporované ešte aj zabudovaným modelom, povedzme, energetickou konštrukciou. Ak by neexistovala energetická konštrukcia človeka ako program, tak by... nielen človek, ale aj všetko materiálne, ono by sa to jednoducho rozpadlo a zmizlo. Bol by svet chaosu. Bol by Vesmír, naplnený slobodne lietajúcimi molekulami, ktoré by navzájom na seba nepôsobili. Pre tých, čo sa zapodieľajú fyzikou, pojmy ako gravitácia a podobne - nie sú cudzie pojmy. Nuž, ...tak, povedzme, to je ten záhadný "graviton", ktorý hľadáte, nuž, to je pre tých, ktorí ho hľadajú. Vďaka nemu existuje formovanie všetkých telies v tomto materiálnom svete. Takže, pre pochopenie, na čo to všetko treba systému, uvediem jednoduchý príklad. Predstavte si, že máte kozu. Žijete z toho, že používate jej mlieko. A ona, nevďačnica akási, začne čo robiť? Meditovať

namiesto toho, aby jedla trávičku. Sadne si na kameň, a medituje. Je to pre vás stratové? Samozrejme, že je. Namiesto toho, aby jedla trávičku, obhrýzala stromy, vyrábala mliečko, ktoré vy jete, chápeš, sedí na kameni a zaoberá sa svojim duchovným rozvojom, a mlieka nepribúda. Čo spravíte ako gazda? (**T:** Stimulovať ju) Odtiahnete ju z kameňa, priviažete ju na lúčke, aby jedla trávičku, však, a len troška chodila. Budete ju rozptyľovať. A systém je tiež taký dobrý gazda ako vy, ktorý sa stará o čo? O vlastný život, nie o váš. A či sa vy staráte o život svojej kozy? Áno, ako o produkt výživy, ale nie viac. A v tomto je zmysel. A ak sa prestaneme hrať na škôlku, počúvať rozprávky a zdravo sa pozrieme na veci, tak veľmi dobre pochopíme, že materiálny svet - to je svet konzumácie jedného druhým, vždy niekto niekoho je. A vravia, že človek - to je vrchol, povedzme... (**T:** Potravinového reťazca), však. Ale jeho jedia tí, ktorých je človek. Či to nie je tak? Človek zomiera. Ak ho nespálili, tak ho zjedia červy. A červami sa živia vtáky. Vtákmí sa živia aj zvieratá, ktoré jeme my, a my jeme tie isté vtáky. Kruh sa uzatvára, a drak si opäť hryzie svoj chvost.

T: Tiež, Igor Michajlovič, teraz sa vedci stretli s veľkým problémom v súvislosti s tým, ako pomôcť ľuďom, ktorí zažívajú tieto duševné stavy nejakej duševnej bolesti, duchovného utrpenia.

IM: No, práve sme to vysvetlili - je to príčina (**T:** Áno) a následok týchto duchovných útrap. A človek zažíva nie špecifickú bolesť. Nevysvetlíš ju, ani ju nemôžeš utíšiť akýmisi

znecitlivujúcimi analgetikami alebo..., rovnako tak nejakými prípravkami, ktoré pôsobia na vedomie, otupujú, no dočasne ju možno oslabiť.

T: Kto zažíva bolesť v človeku? Prvotné, druhotné vedomie, Osobnosť?

IM: Prvotné vedomie. Nie, Osobnosť nemôže zažívať fyzickú bolesť. tak, ako je s Osobnosťou priamo spojené prvotné vedomie, tak sa táto duševná bolesť, nazvime to tak, mentálne odráža. A práve prvotné vedomie sa líši od druhotného tým, že je schopné vnímať čiastočne aj mentálnu bolesť, mentálne prejavy, povedzme. A čo máme na mysli? Človek, ktorý sa nachádza napríklad v meditačnej praktike, je schopný nielen premietiť v hlave nejaké obrázky, a cítiť niečo fyzicky, ale je schopný vnímať aj metafyzickú úroveň, to znamená, dostáva sa výrazne hlbšie. A tak... tieto ozveny práve zachytáva prvotné vedomie. Dokáže to asociatívne vnímať.

T: Igor Michajlovič, tiež je veľa otázok ohľadne splynutia Osobnosti s dušou. Nuž, na prvú otázku ste už, môžeme povedať, čiastočne odpovedali, ale aj tak ju vyslovím. Je to... či je možné pochopiť vedomím, že prebehol tento proces splynutia Osobnosti s dušou?

IM: Nie, už som odpovedal, nie, vedomie to nepochopí, to je nereálne. Tu, priatelia, aby ste to reálne pochopili, Duchovný Svet je pre vedomie uzatvorený. Všetko, čo sa týka duchovna, je pre vedomie... povedzme, absolútne

nedostupné. A teraz mnohí povedia: "A to už ako, ak to neprijmem vedomím, tak ako to pochopím?" Ako Osobnosť. Ak je vedomie niečím zamestnané a niečo robí, tak aj teraz, keď ma počúvate, je ten, kto to pozoruje, ďalej, než vedomie. Pokým vo vašej hlave herci rozprávajú, že máme v niečom pravdu, tak ju nemáme. Pre tých, čo pozerajú vedomím, "ako vyzerajú a o čom hovoria" a tak podobne, a odsudzujú... Ale je aj ten, kto vnímavo počuje a cíti, o čom hovoríme. Ten... kto v nás chápe - to je Osobnosť, vy, to ste vy skutoční. Ale tí, ktorí odsudzujú, posudzujú, pre ktorých je zaujímavé, čo majú oblečené a podobne, - to sú tí herci na scéne, to nie ste vy, to je hra vedomia. Je to veľmi jednoduché, priatelia.

T: Áno. Tí, čo uchopili duchovno za túto niť, pre tých sa, ako pri vysokej rýchlosti, rozmazáva táto panoráma systému, však.

IM: Ten, čo cíti... Samozrejme, áno, áno, áno, áno... Tí prekrásne chápu, kde od systému, povedzme, herci rozprávajú na scéne, posudzujú a tým vŕhajú. A prečo sa to všetko deje? Lebo sa vraciame k čomu? K práne, k energii. Takýmto spôsobom sa systém živí. Systém vynakladá určité úsilie, dáva nám obrázky, ale veď aj my, aby sme dostali od našej kozy mlieko, vynakladáme úsilie. Či nie je tak? a sama nám ho prinesie na mištičke? Nie. Tak aj systém vynakladá úsilie: vodí nás na prechádzku, ak sme ako koza, dojí nás.

T: A druhá otázka, týkajúca sa splynutia Osobnosti s dušou. Potom, keď sa človek stane duchovnou bytosťou, aj tak

prebýva tu v tomto trojrozmernom svete, a tak alebo inak je aktívny vplyv vedomia, však? Otázka je...

IM: Nuž, je to nevyhnutný nástroj.

T: Áno. Otázka je takáto: je možné, aby človek, ktorý podľahne nástrahám a provokácii systému, stratil svoju duchovnosť, a stal sa, ako sa vraví, padlým anjelom?

IM: Nemôže. Ak sa človek duchovne oslobodil, on sa už nikdy nestane padlým anjelom. A všeobecne sama teória o padlých anjelochoch - nuž, je to spôsob, ako vysvetliť všetky zložitosti tohto usporiadania sveta. No k tomu sa môžeme vrátiť trochu neskôr, ale teraz poviem, že keď je človek už na prahu (nuž, poďme to takto nazývať, keď už sa približuje ako Osobnosť k duši, alebo už mu rastie perie ako Anjelovi, no, v podstate, kým sa ešte nestal Budhom alebo, ako to nazvať, osvieteným, ešte sa len začína presvetľovať), tak vtedy ešte môže padnúť. Ale keď sa už skutočne stal Anjelom - samozrejme, že nie. Nad ním už systém nemá vládu, tento proces nie je možný. Nuž, a teraz sme začali tému o padlých anjelochoch, však. Či môže Anjel padnúť? Nuž, kým je v tele, potknúť sa a spadnúť spolu s telom môže. Ale prepáčte, to je pád tela. Ale zostúpenie Anjela z neba na zem, no v zmysle zrady Boha a služby satanovi - to sú rozprávky. Prečo, pýtam sa, by mali Anjeli padať, keď systém má légie svojich vedomí? Minimálne dve na človeka. Vravia, či je možné spočítať diablove légie? Nuž, táto otázka pôvodne bola rétorická, však, ale dnes je to možné spočítať, s pochopením

toho, čo sme teraz objasnili, ale len čo sa týka tejto oblasti, ničoho iného. V minulej relácii sme hovorili, že takých planét, ako je naša, sú miliardy, to len v našom Vesmíre...

T: Igor Michajlovič, ako sa ľudia majú na tejto ceste chrániť pred systémom? Ako ochrániť Osobnosť pred systémom? Čo je štítom?

IM: Tu, chápeš, existuje paradox povedaného. Ako ľudia majú chrániť Osobnosť? Ale Osobnosť, to je kto? Prepáč, to je tvoje dieťa, že ho potrebuješ... alebo mača, ktoré potrebuješ chrániť? Kým človek nepochopí, že Osobnosť, to je on, nemôže ju chrániť. Veď človek je ochotný spasiť svet, obetovať život, ale poznať sám seba nie je pripravený. A to je prvé, od čoho treba začať - sebapoznanie. A prvé, čo opäť vysvetľujeme, rozprávame (ale nie iba my, to tak bolo oddávna). Prvé je čo? To sú práve spôsoby ochrany. Kým človek nezíska štít a nenaučí sa chrániť, nikto mu nedá meč, lebo útočiť na systém môže iba vtedy, keď je v bezpečí. Teda priame vzdorovanie samotnému systému sa začína potom, keď človek spozná, že je Osobnosť. Veď akože inak? Keď človek študuje, čo je vedomie, ako pracuje, ako ho tí herci v hlave klamú, kde on ako Osobnosť vníma realitu, však, cez prvotné vedomie, však, našu iluzórnu dočasnú trojrozmernú realitu, ale aj tak ju vníma kde prebieha skreslenie, kde prebieha zámena, kde človeka doslova manipulujú. Ak toto všetko človek nepozná, tak otvoriť sa... A veď mnohí tým manipulujú, to je skutočne seriózne téma, môžeme ju v podstate otvoriť, myslím, že to bude pre našich priateľov

zaujímavé. Ak sa človek otvorí pred získaním elementárnych, povedzme, chápaní toho, kto je, a aké má možnosti ochrany, tak bude zraniteľný samotným systémom ešte viac, ako je. Ale keď človek spozná a pochopí, tzn. učí sa uvedomovať si, kto je on, ale pritom sa nenaučí a nepochopí, že je Osobnosť, kto je a kde sa nachádza v celej tejto konštrukcii, v tomto molekulárnom súbore, však, povedzme tak, že potom sa človek nie je schopný duchovne rozvíjať. Tým, že človek bude opakovať mantry, bude sa modliť, meditovať, nazvime to hocijako, keď bude chodiť do kruhu, tlčť na bubon - nič sa tým nezmení. Fakticky jednoduché elementárne vykonávanie nejakých obradov svojím vedomím - však, môže spraviť dojem, môže nejakou naladiť alebo podnecovať, povedzme naše vedomie, vyvolávať emócie... Ale k duchovnej ceste ho to ako môže priviesť? No nijako. K tomu, aby sa človek stal duchovne slobodným, treba elementárne spoznať, kto si. To je prvé. Keď si už spoznal, kto si, tak musíš spoznať čo? Svojho nepriateľa, kto a ako tebou manipuluje. Ale keď človek spozná, kde naozaj vníma, ale veď Osobnosť nevníma prostredníctvom nejakých myšlienok, argumentov alebo podobne. Vedomie myslí v akých kategóriách? Sú to vždy nejaké argumenty. A Osobnosť vníma celistvo, vzťahy príčina - následok sú pre ňu jediným procesom. A pokým sa človek nenaučí a neoslobodí sa od týchto vnútených šablón vedomia, tak duchovne... vlastne sa ani nemôže zaoberať ničím duchovným, lebo sa bude zaoberať paródiou a ilúziou, však. Ale keď už to vie, a chápe, kde sú dobré myšlienky, kladné... A dobré, kladné myšlienky - tie nie sú od

Osobnosti, priatelia. Ten istý systém, kvôli tomu, aby to Osobnosť nezavrhovala a nevidela, je nútený dávať aj dobré, aj zlé, potrebné aj nepotrebné, nuž maskuje sa takýmto spôsobom)... Ved' aj my sa staráme o svoju kozu, však? Vodíme ju na pastvu, češeme ju, umývame, no a ešte ju aj jeme. Tak aj systém s nami zaobchádza. To, že sa o kozu staráme, češeme, pasieme - to je dobre. A to, že jej berieme mlieko, a potom mäso aj srst' - nuž, to už pre kozu nie je až také dobré. Pre nás áno. Takže, aby sa človek nestal kozou pre systém, musí skúmať, ako na neho pôsobia myšlienky, na neho ako na Osobnosť. Po prvé - musí pochopiť, že je Osobnosť. Po druhé - ako ho manipuluje systém a že vôbec existuje. Ved' mnohí to nechápu a neveria tomu, "Ako to? Nejaký systém... Moje myšlienky, čo chcem, na to aj myslím". Ale to už je posť kozy, povedzme to tak. Ale keď chápe, že: "Áno, myšlienky nie sú moje, tu ma manipulujú, systém nás môže rozšŕvať, rozvádľať, a tak podobne, preto sa to všetko robí", tak sa proti tomu môže postaviť. To znamená, že keď v ňom vzniká vrúcne želanie povadiť sa s priateľom, tak to nespraví - a už sa udeje niečo lepšie, však? Alebo, povedzme, špagátik sa prerezáva na kolíku, na ktorom je priviazaná koza (T: Super), však? Teda také základné pojmy. A keď získa určitý stupeň slobody, keď človek slobodne riadi a chápe svojho nepriateľa, vtedy sa nebojí ani kandukov, ani čarodejní, nikoho. Nikto nemôže na neho pôsobiť, lebo on už vie, že je Osobnosť, cíti a vie, čo je Duchovný Svet, a ostatné má pod kontrolou. Vtedy čo? Je v bezpečí. Vtedy, keď pochopil, poznal a precítil, tak môže spraviť čo? Pomáhať druhým,

povedzme, na úrovni... Zasa sa vrátim k našej kozičke: keď sa sám oslobodí, môže prísť k druhej kozičke, prehryzáť špagátik, a oslobodiť ju. A takýmto spôsobom, vidíš, triumfuje aj "Greenpeace", však, a všetky zvieratá budú slobodné. A veď veľkým množstvom kôz je možné oslobodiť aj medveďa. To bol žart, samozrejme, ale je to pravda.

T: Voľakedy ste hovorili, že... človek môže nasmerovať všetky tieto besy proti samotnému systému.

IM: Určite, akože by nie. A v tom je zmysel - podriaadiť si besa, lebo on je časťou systému, samozrejme, že je časťou systému, ale žije na tvoj úkor, z toho, že ty ho krmíš. Akonáhle sa človek duchovne oslobodzuje... Veď systém neberie vedomie späť ako svoju časť. Nie. Táto energoinformačná štruktúra sa jednoducho, prepáčte, povedzme, iba využíva. Hoci to nenarušuje zákon o zachovaní informácie, nie. Jednoducho informácia prestane existovať. Ona existuje vďaka elektrine, povedzme, ktorú dodáva práve prána človeka. A prána existuje vďaka tomu, že existuje Allat. A Allat... no, a tu je pojem... "prána". Prána - to je energia života. Allat - to je to, čo vytvára a udržiava celý tento svet, to čo formuje tento svet, je to energia života a celého bytia vôbec. Allat - to je sila Boha.

T: A tým štítom pred systémom je...

IM: Sloboda Osobnosti (**T:** Sloboda Osobnosti, láska), samozrejme. Samo spoznanie toho, že si slobodný, že si Osobnosť, že nie si vedomie, že telo je tvoja dočasná konštrukcia ako

nástroj. Veď ak sa posadiš do auta, tak nie si auto. Chápeš, že ak si vbehla do jamy - no ak sa s tým človek silno stotožňuje, však, môže pocítiť, že si udel nohu, ale fakticky to je koleso, a nie tvoja noha.

T: Veď je zaujímavé, že v rôznych náboženstvách práve odporúčajú a hovoria o otvorenosti jedného človeka k druhému človeku, o tom, že je treba ľúbiť druhého človeka, ľúbiť celý vesmír, ľúbiť motýle, vtáčiky, ľúbiť všetko.

IM: Nuž, ľúbiť druhého človeka - to sa ešte dá pochopiť. Ale ľúbiť aj motýle, vtáčiky, trávičku, a podobne - tak to už sa stáva nepochopiteľným. Vážiť si a náležite prijímať ako svet, ktorý bol stvorený Bohom, však, no, môžeme ho zachovávať a chrániť, nuž, to je pochopiteľné. Ale povedz: prečo mám ľúbiť muchotrávku? Jednoduchá otázka. Alebo, povedzme, toho, kto ju je, no, napríklad losa? Kto sa stretol v lese s losom... tak zoči-voči? Ja som sa s ním stretol, ale pravdu povediac, ľúbiť ho som nemal kedy. Nebol by som to stihol. Chvála Bohu, že ma nedohnal. A to je všetko, to je pravda života. A toto všetko sa zamieňa. A čo sa vraví a vykladá? Že "všetko je vytvor Boha. Aj muchotrávka je vytvor Boha", a prepáčte, "aj lieky, aj jed, stávajú sa tým, čím sú, kvôli dávkovaniu", však, "musíme ľúbiť aj jed a musíme ľúbiť aj lieky." Nuž práve toto vytvára sám systém, takéto postoje. Propaguje ich medzi ľuďmi, ktorí hľadajú Duchovný Svet, ako k nemu prísť, v hľadaní, a systém vytvára tieto postoje ako prekážky pre tých, ktorých má plne pod kontrolou. Uvediem jednoduchý príklad. Keď sa viac rozprávate s ľuďmi

o duchovne, tak u mnohých vzniká čo? Ostré odmietnutie, zrazu: "A čo nás vy poučujete? - a tak podobne. - Ja viem, ako mám žiť." A jednoduchá otázka: a prečo je človek na tomto svete? Preto, aby len tak jednoducho žil ako opička, alebo iné zviera? Jednoducho si to odžiť, odslúžiť, rozmnožiť sa a odísť? Či pre toto je stvorený tento svet? Či pre toto je stvorený človek? Náboženstvá majú v určitom zmysle pravdu: tento svet je stvorený pre človeka. Ale aj skomplikovaný je pre samotného človeka. Opäť, keď sa vrátíme ku starodávnym náboženstvám, však, tak s čím sa stretávame? Stretávame sa s tým, že ľudia sami poprosili o telo (T: Áno), zložitý svet a zložitú cestu. Prečo? Keď prichádzajú ako zrelé bytosti, stávajú sa rovnoprávnymi, však? Neprichádzajú do škôlky Duchovného Sveta a nemusia strácať čas, oni sa stávajú rovnoprávnymi. Ale teraz...

T: Čím je nebezpečná taká otvorenosť ľudí voči systému?

IM: Nuž, keď sa človek od duše začne otvárať pred všetkými a všetkému... povedzme... Uvediem jednoduchý príklad. My sme pre systém, alebo pre toho, koho nazývajú diablom, krmivom. On (alebo systém) žije náš život miesto nás. Odovzdávame sami seba namiesto svojej duchovnej spásy a získania Života Večného, a takýmto spôsobom trvale predlžujeme existenciu samotného systému. Ak to prevedieme na asociatívny príklad, tak si predstavme, že naša koza (je to naša dnešná hrdinka, ako som pochopil) prichádza, my sa povalujeme na gauči, nič nerobíme. Koza vylezie na nočný stolík, začína si nôžkami stláčať svoje vemenó obsahujúce

mlieko a jednoducho nám rovno do úst posiela mlieko, my sa ani nepohneme, nuž paráda, však? Toto je taká analógia, inak sa to nedá povedať. Teda takto aj my krmíme systém - a on sa už ani snažiť nemusí. Dal pravidlá a my sme kozou, ktorá sa sama dojí priamo do úst. Akurát, že my sa dojíme priamo do úst samotného systému. Ale v tom čase nežijeme. A pokiaľ nie sme nič iné, ako krmivo pre systém, Žiť ani nebudeme.

T: Igor Michajlovič, často sa tiež odporúča, že človek sa má nachádzať v stave uvedomelosti. Zdá sa, že taký stav je dobrý, no čo vravia, čo je to uvedomelosť: že si pri každom svojom kroku (**IM:** Práca rozumu) musíš uvedomovať, ako našľapuješ, ako sa nadychuješ, vydychuješ.

IM: Áno, aj takéto existuje, kto o tom hovorí? Ľudia, ktorí sú vzdialení od skutočného praktického pochopenia, čo je duchovnosť ako taká a ako ju dosiahnuť. A všetko presmerováva k čomu? K disciplíne rozumu, k uvedomovaniu si každého činu, nech by si robil čokoľvek. Veď v skutočnosti, o čom sa hovorilo a o čom sa hovorí? O čom hovorili všetci proroci? Pozri, čo... a k čomu ťa nabáda diabol. Pozri, kde sú anjeli v tvojej hlave, a kde démoni. A teraz si vyber, koho chceš počúvať. "S kým sa skamarátiš - hovorí, - tomu sa budeš podobáť", alebo tým sa aj staneš. Či to nie je tak? Tak je. A čo hlásajú títo občania?

T: Systém našepkáva ľuďom, že pociťiť stav tejto najhlbšej dôvery môžu iba vtedy, keď sa budú nachádzať v

uvedomelom stave tu a teraz, čiže systém im navrhuje, aby sledovali to, ako robia nádych a výdych, že nádych a výdych, to je malé zrodenie a malá smrť, a keď to spoznáš, uvedomíš si to...

IM: Nuž, to je to isté, ako sme vraveli, kontrolovať každý svoj krok, však? No povedzme, že sú niektorí učitelia, no určite nie z Duchovného Sveta, ktorí práve tvrdia, že nádych je mikro - narodenie, a výdych - to je mikro - smrť. Teda aj človek sa neustále rodí a zomiera, ako také mihotanie Života a smrti, ktoré sa deje v samom človeku, ako keby sa nachádzal na hrane. No, čo môžem povedať, nuž, je to filozofia, ktorá v skutočnosti pletie ľudí. Vzájomný vzťah Duchovného Sveta a človeka, to je, priatelia, veľmi prosté a otvorené. Všetko je veľmi prosté: nie sú v tom žiadne zložitosti, ani žiadne komplikované úlohy. Netreba bežať do hôr, najmä ak je človek starý a chorý, však, ale treba liezť na vrchol hory, aby tam holý sedel na mraze v meditácii a sušil na sebe mokré plachty, lebo inak sa nespasí. Nuž, ...veď to je hlúposť. To isté sú aj všetky tie kontroly nádychovej a výdychovej. Nie. No dýchacie cvičenia - to je dobré pre zdravie, ak sú správne, môže byť, no s duchovným spasením to nijako nesúvisí.

T: Že akoby, keď sa nachádzajú v tomto stave, a opisujú ho ako "tu a teraz", však...

IM: "Vivat rozum, vivat vedomie! Disciplína rozumu, kontrola každého nádychu a výdychu tvojho tela, lebo ty nie si

nič iné, ako telo" - to je priame pripútanie k vedomiu, k telu... A kým sa staneš? Doslova krmivom. Či tento človek môže dosiahnuť duchovno? Nie. Ak si uvedomí všetku hlúposť chýb, ktoré urobil a pochopí, že Duchovný Svet - to nie je trojrozmerný svet, a nech by si sa podriaďoval akokoľvek disciplíne, a nech by si akokoľvek pozeral, ktorou nohou a kam kráčaš - to nijako nesúvisí s твоjim duchovným rozvojom. Tento svet sám o sebe existuje, my v ňom musíme byť, a je to škôlka. Ale v tejto škôlke sa máme naučiť čo? Znalosti. Poviem jednoduchý príklad. Dieťa príde do škôlky, a čo tam robí? Rozvíja sa. Áno, rozvíja vedomie, ale dáme analógiu pre pochopenie. Príde do škôlky. A čo je škôlka? To je miestnosť, postieľky, hračky, pedagógovia, však, vychovávateľia. Ale škôlka - či sú to čísla, písmenká, čítanie, písanie a pod.? Nie. Ale je to tam. A v akej forme to tam je?

T: V praktickej.

IM: Áno. Dieťa príde, a čo robí? Rozvíja sa, poznáva. No, myslím si, že je to jednoduchá analógia. A takisto aj celý tento svet. Prichádzame sem a čo tu spoznávame? V tejto tme spoznávame, čo je to svetlo. Prečo? Lebo čím je temnejší, tým sa hoci aj nevýrazné svetlo stáva jasnejším. Správne?

T: Áno, a ľudia cítia, že tieto (**IM:** Všetko je prosté)... ved' tieto zámeny, ktoré uvádzajú do týchto omylov...

IM: A teraz si zodpovedala hlavnú otázku - ľudia cítia. A prvé, čo sa musí človek naučiť, to je rozlišovať ilúziu pocitov, naviazaných myšlienkou od vnútorných hlbokých pocitov.

Čo sa má naučiť? Lúbiť. A Láska - to je čo? Pravá Láska, to je šťastie. Má získať šťastie. A čo je šťastie? To je Život. A tieto tri, povedzme, komponenty... no nie tri komponenty. To je všetko jedno a to isté, no ony sú nerozdeliteľné. Láska, šťastie, ktoré spoločne dávajú Život. A Život nemôže byť ani bez Lásky, ani bez šťastia. Ak človek vnútri nie je šťastný, nemá lásku k Svetu Boha, ak nezažíva, povedzme, jeho odzvu, odpovedajúcu podstatu - to je keď Duchovný svet ľúbi - tak človek nežije. Všetko ostatné je hlúposť a nezmysel.

T: Tak toto je chápanie toho, že kdesi existuje prapôvod toho, čoho zástupcom je na zemi človek?

IM: Nuž, vráťme sa teraz k tomu, že človek je duálny. Keď je raz duálny, tak je v ňom aj časť Duchovného Sveta, aj časť materiálneho sveta. Už sme dnes o tom hovorili (**T:** Áno). Tak duša - to nie je nič iné, ako to, čo predstavuje, nazvime to, atmosféru Duchovného Sveta. A čo znamená atmosféra? Veď aj my žijeme v tomto svete. Sme súčasťou vzduchu? Nie, ale ho dýchame. Znamená to, že je aj v nás, aj okolo nás. A tak duša - to je práve, nuž, zoberme ten fragment, ako to nazvať, teritória vzduchu, ktorý je rozptýlený do tohto sveta z Duchovného Sveta. No nenachádza sa v materiálnej oblasti, ale v energetickej, duchovnej, áno? Ale už sa jedná o jeho rozptýlenie v materiálnom svete. Vďaka tomu sa tu rodí čo? Osobnosť. Osobnosť - to je kto? To sme my. A keď pochopíme túto podstatu a priblížime sa k nej, môžeme vojsť do toho priestoru, lebo duša nie je nič iné, ako časť priestoru Duchovného Sveta. Ale ona nemá možnosť žiť alebo

uvedomovať si, alebo niečo podobné. mnohí hovoria: "Zachraňujeme dušu", - už sme o tom toľkokrát hovorili... A čo je duša? Duša fakticky - to sú dvere. Sú vždy otvorené, ale my ich stále pred sebou usilovne zatvárame, však. A pritom stačí iba, aby človek do nich vošiel - a tam už je iný Svet, úplne iný, večný a nekonečný. Ale človek nemôže vojsť so svojím vedomím ani so svojím telom - (tak) do duše nevojde. A vedomie, dokonca, aj keď sa človek stane subosobnosťou, a opäť nachádzame o tom veľa potvrdení, a vraciame sa zasa k starým náboženstvám... Dnes často pripomínam staré náboženstvá. Ale je to pravda, priatelia moji. Všetky súčasné náboženstvá sa budovali na základe starých učení. A hovorili o tom aj proroci, no pravdaže, museli aj asociatívne rozprávať, vysvetľovať základné veci. Veď my dnes s Táňou tiež celý večer rozprávame o koze, a tým ukazujeme paralelu.

T: Tiež ste voľakedy hovorili, aké je dôležité, aby ľudia, no, dá sa povedať, vytvorili toto Božie zastúpenie na tejto zemi, ako druhé zastupiteľstvo.

IM: Tak aj duša je predstaviteľom Duchovného Sveta. A človek, on ešte nemôže byť... Čo je človek? Človek, to je celistvosť zložiek, je to Osobnosť aj duša v jedinom celku. A vtedy je to, prepáčte, už predstaviteľ Duchovného Sveta, keď sa nachádza ešte tu, ale je už poslom Duchovného Sveta. Je tu, v tomto svete, v tomto tele, s týmto vedomím, ale už je časťou Duchovného sveta. Kým je? Je poslom. A toto posolstvo Božie, však, existuje náboženský prúd, tak sa nazýva... V mojom ponímaní posolstvo Božie - to je zjednotenie

takých anjelikov, ktorí sa ešte nachádzajú tu. Je možné ich nazvať posolstvom Božím. A či je to zle? Je to skvelé.

T: Tiež, Igor Michajlovič, ohľadom duchovnej cesty a formovania ľudí vznikajú otázky: "Ako sa zbaviť myšlienok o svojej prevahe nad druhými?"

IM: Ak sa človek vyvyšuje a bezhranične sa pýši, sám seba klame. Teda rozvíjanie ilúzie vo vnútri ho vedie do bažiny, z ktorej sa nikdy nevyhrabe, t.j. k smrti, nikam inam to neprivedie.

T: K duchovnému pádu, áno...

IM: Ak človek ponizuje seba... a čo tu znamená "ponizuje seba"? Povýšiť a ponížiť môžeme iba svoje vedomie. Keď ponizujeme význam vedomia pred pocitovým svetom, tak sa v každom prípade povyšujeme. Ale v danom prípade sa povyšujeme... dá sa povedať, nepovyšujeme sa na úrovni autority alebo podobne, ale vyjadril by som to tak - povznesieme sa, nuž, v takom zmysle. Vtedy aj budete povznesení.

T: Nakoľko systém vytvára túto vzdialenosť medzi človekom a Bohom, áno...

IM: ...a Bohom. Samozrejme, robí všetko... Prečo som práve podotkol, že systém robí všetko preto, aby sa človek nedostal do Duchovného Sveta - je to preňho nevýhodné. Opäť náš príklad s tou kozou, ktorá sa pokúšala meditovať alebo vykonávať nejaké modlitebné obrady na kameňoch namiesto toho, aby šklbala trávičku a hromadila mlieko pre

nás. No, bude pre nás výhodné, ak sa naša koza dá na náboženstvo? Tak, priatelia, preto vaše vedomie tak odporuje, aby ste sa nedaj bože nedali na duchovnú cestu. Pripomínajte si to, keď sa bude búriť proti Bohu.

T: Tiež ste nám povedali, že keď človek ide po správnej ceste, tak sa ho vedomie snaží neustále ponížovať, však?

IM: Určite, samozrejme. Len čo človek začne získavať prvú skúsenosť... S tým sa stretávajú mnohí naši priatelia, a často počujeme tieto otázky, prečo sa tak deje... Človek začína získavať prvú pocitovú skúsenosť, skutočne sa v ňom rodí Láska, začína cítiť to šťastie, ten dotyk - a tu čo nastupuje? Útok od vedomia, ktoré začína rozprávať o tom, že "tebe sa nikdy nič nepodarí", "ty nič nedokážeš, všetko to sú tvoje halucinácie". Akurát že ti nehovorí, že "tieto halucinácie ti ja diktujem", a že: "v skutočnosti nič z toho neexistuje. Ty nie si hoden, a nikdy nič nedokážeš". Nuž, priatelia, keď rozpráva vedomie takéto niečo, tak to znamená, že na vás mína silu. Keď prichádzajú myšlienky nie podľa vášho želania, nie na vašu objednávku, znamená to, že na vás utrácajú. A keď na vás mínajú, znamená to, že za niečo stojíte, znamená to, idete už správnou cestou, správne? A vedomie, ako gazda, bude vždy chrániť čo? Svoje jedlo, svoju kozu. Na to tiež netreba zabúdať.

T: Ľudia tiež vravia, že keď idú po duchovnej ceste, stretávajú sa s akýmsi špeciálnymi efektmi od vedomia, s nejakými ilúziami, však, že sa približujú, vzdľaňujú objekty,

stávajú sa žiarivejšie, matnejšie (**IM:** To je normálne). A pýtajú sa: "Je to zlyhanie systému? Alebo nestojí za to venovať tomu pozornosť?"

IM: Vôbec nestojí za to venovať tomu pozornosť. Priatelia, nič nestojí za to, aby ste tomu venovali pozornosť. Áno, prejavujú sa rôzne efekty. Niektorí rozprávajú, vravia: "Pozerám na vtáky, leteli - a zastali". Reálne človek je v normálnom stave, všetko, je schopný vnímať tento svet, len svet sa zastavuje, ako vo filme, ktorý sa zastavil. Ľudia navôkol sa zastavujú, všetko zmeravie, je taký jav. Priatelia, len čo človek začne obracať pozornosť na tieto poruchy, alebo povedzme, na tieto prejavy... Nie sú vždy a nie u všetkých, ale stáva sa to. Len čo začne vkladať do toho silu svojej pozornosti, tak tam aj ostane. Nikdy nedôjde k svojmu duchovnému spaseniu, alebo, povedzme to tak, k oslobodeniu, to je správnejšie. Ostane na úrovni extrasenzoriky a všetkých tých špeciálnych efektov systému. Áno, niekedy človek môže vyvolať svojím prudkým vzostupom poruchu (systému) v svojom vlastnom priestore. A vtedy jednoducho vypadáva z celého tohto pozlátka, z celej tejto hry. Môže vidieť... mnohí poznamenávajú, že pozerá na život ako na film. To znamená, že u človeka nastávajú okamihy, najmä po duchovných praktikách, uvedomeniach, dotykov s akýmsi dobrým duchovným podnetom, od niekoho... Keď to človek vníma, vzbĺkne v ňom oheň Lásky, radosti, šťastia - a vtedy vedomie zlyháva. No a stojí za to obracať pozornosť na túto poruchu, na celé toto pozlátko? Nech by sa diali akékoľvek

zaujímavé metafyzické efekty, priatelia, nestoja za to, aby ste strácali Život. Život je nádherný.

T: Chcelo by to tiež ešte ďalej pokračovať, vyjasniť si tieto zámeny systému. Konkrétne, keď si ľudia kladú otázku (toto je už vo východných tradíciách), akým spôsobom sa zbaviť svojej karmy, svojho zlého osudu, tak...

IM: Už sme rozoberali, čo je karma a ako pracujú veštcí, však? Ak človek žije a pritom nič nemení, tak je možné povedať o jeho živote všetko. Je to predpísané ako v knihe. Ak poznáš symboly, ktorými je daná kniha napísaná a vieš ju čítať, potom je veľmi ľahké povedať, čo človeka čaká zajtra, o rok, a podobne. Týka sa to nielen osudu človeka, týka sa to aj osudu ľudstva, štátu... ľubovoľnej entity. Ale akonáhle človek začína žiť duchovne, keď už má oveľa väčšiu slobodu (a čo je to sloboda? Sloboda - to je práve východ z celého tohto systému), tak nie je možné človeku ani predpovedať jeho ďalší osud, ani uhádnuť, čo bude o minútu. A systém zlyháva, lebo mu predpísal scenár, na akej trávě ho bude pásť, ako kozu, dnes, na akej zajtra - a tu koza zmizne. A to je všetko. Človek sa stáva slobodným, a sám môže utvárať svoj osud. A karma - to je karma, no, ako ju nazývajú, niečo, ako neodvratnosť. Priatelia, neexistuje neodvratnosť. Neodvratnosť je iba vtedy, ak ste, ako tá koza, u gazdu. A tu sme uviedli príklad, že aj ona môže ujsť, a človek tým skôr.

T: Tak zaujímavo ste začali odpovedať na otázku, a tiež vypĺvala ešte jedna tak trošku paralelná otázka. Ľudia sa pýtajú

nasledovne: "A súvisia nejakto tieto procesy, ktoré prebiehajú dnes v spoločnosti, tie procesy, ktoré prebiehajú v klíme, s výstupom Zeme, s výstupom planéty do novej dimenzie, na novú frekvenciu?"

IM: Nuž, už som to počul, tiež som také otázky dostal, že: "Prechádzame do inej dimenzie, menia sa vibrácie nás všetkých, budeme iní". Otázka: Akí iní? Samozrejme, že nie, priatelia. Je to cyklus, je to nevyhnutnosť. Nuž... Áno, je veľa paralelných Vesmírov, nikto to nepopiera, to existuje. Sú aj iné dimenzie, ale cykly sú jedna vec, a prechod celého ľudstva do, povedzme, inej dimenzie, je druhá vec.

T: A vráťme sa tiež k otázke tej karmy, čo odporúčajú v tejto východnej tradícii? Odporúčajú, že, bezpodmienečne, musíš dodržiavať určitý pôst, zbaviť sa zlovykov, ale najhlavnejšie je, že nemôžeš dosiahnuť tento stav bez určitej mantry, ktorú ti musí dať učiteľ, a...

IM: A opäť, na čo sa spoliehame? Spoliehame sa, že guru ťa musí naučiť. Ale pred tým, ako ťa niečo naučí, musíš pobudnúť pri ňom ako koza, však, ktorá za neho všetko robí, kŕmi ho, obúva, perie, umýva... A vôbec, také otroctvo: musíš sa vydať do otroctva nejakému dedkovi (dobré, keď je to dedko, ale aj..., v podstate na tom nezáleží), musíš slúžiť človeku a dúfať, že sa ti niečo ujde. Nuž, každý sa baví, ako chce, a utráca svoj život, na čo chce. V tom je veľkosť Boha, v tom, že dal človeku úplnú slobodu voľby, a každý blúdi v tomto živote podľa miery svojich síl a možností, a aj želaní.

T: Igor Michajlovič, a sú potrební učitelia na duchovnej ceste?

IM: V istom zmysle áno, ale nie ako učitelia. Pochop, Učiteľ je jeden, je na nebesiach, Ten, ktorý sem odovzdáva Znalosti. Ale On učiteľov neposiela. Či nie je tak? A keď sa ľudia stávajú učiteľmi, znamená to, že chcú prebrať na seba čo? Funkciu Boha, vo veciach, ktoré sa týkajú duchovných aspektov. Veď taký pojem, ako duchovný učiteľ a podobne - to je vytvorenie autorít, to je to, čo potrebuje samotný systém pre to, aby jednoducho odviezol človeka, uviedol ho do pochybností, zotročil ho... celkovo, je to taký spôsob. A ten žiak, ktorý sa stará o takéhoto guru v nádeji, že ten mu niekedy dá nejakú mantru, ktorá ho spasí, v skutočnosti chodí, poklonkuje, plní všetky jeho želania a nádejá sa, že raz aj on bude učiteľom. Fakticky je to následníctvo, nič viac. A v skutočnosti tento guru nakoniec chápe, že mantry - to sú iba súbory slov, je to prázdne a nezmyselné mrmlanie, akokoľvek by si ich formuloval a čokoľvek by si s nimi robil, magickú silu nemajú. Magickú silu v nás má čo? Allat, však. Je možné na niečo vplývať. Alebo obrovská koncentrácia životnej energie prány, ktorá je vložená do určitého bodu priestoru a času na vytvorenie niečoho, čo fakticky ani nebudeš potrebovať. V tom je zmysel. Ale pomocníci a spoločne putujúci nie sú na škodu. A to je to, prečo sa opäť, vraciame, však, dokonca ani nebudeme chodiť ďaleko, dajme tomu, čo je islam, čo je kresťanstvo. Veď aj posledný Prorok tiež prikazoval ľuďom, aby sa stretávali a spoločne študovali. A o čom

vravel Isa (Ježiš), ktorý sem tiež priniesol Znalosti a dal ich ľuďom v čistej podobe? A keď zoberieme prvých kresťanov, však, ktorí sa spoločne stretávali a diskutovali. Prečo? Lebo je to skúsenosť. Skúsenosť, keď jeden človek pochopí jedno, druhý - iné, a keď ľudia spoločne zbierali tieto skúsenosti, podstatne rýchlejšie sa oslobodzovali. Opäť, keď si zoberieme túto katarziu, však, ktorá prebiehala u ľudí, prečo oni... Ved' nehovorili o hlúpostiach, ako teraz "vinný, nevinný", keď ide na (sv.) prijímanie, však, alebo pred prijímaním, tam sa odpúšťajú hriechy, človeka obviňujú zo všetkého, čo nikdy v živote nespravil, ale on má hovoriť: "Áno, som vinný" a podobne. A tam sa v skutočnosti pracovalo, tam práve aj prebiehalo odhalenie samotného satana. A v čom bol zmysel tohto všetkého? Že ľudia rozprávali o tých myšlienkach, ktoré prichádzajú, o tých šablónach, a manipulatívnych schémach samotného systému - a ako Osobnosti sa stávali slobodnejšími. Prečo? Lebo tým, že poznali skúsenosti iných a uvideli ich v sebe, pochopili, čo treba robiť. Pri prvých krokoch je to veľmi dôležité. Ale opäť... vari sú to učitelia, mentori alebo authority? Nie. Sú to priatelia, kamaráti, tí, čo sú o krok vpred, za kým je možno kráčať v jeho stopách, a zároveň chápať, že to nie je Susanin, do blata ťa nezavedie. No ved' to je skvelé. Ale prepáč, koľko bolo lživých učiteľov, ktorí si na tom vystavali aj meno, aj celé náboženstvá, aj smery, aj čo len chceš, a viedli ľudí namiesto do Duchovného Sveta do močarísk. Prečo? Lebo kvôli svojej chamtivosti, nenásytnosti, pýche používali práve ľudskú túžbu po duchovnej slobode, a zavádzali ich do slepej

uličky.

T: Tiež, Igor Michajlovič, ľudia mali otázky ohľadom katarzie, že chápu, že... za myšlienkou nasleduje slovo a za slovom nasleduje čin (**IM:** Nuž, áno). A teraz majú strach povedať čokoľvek zlé, akoby sa báli, že keď vložia pozornosť do ozvučenia tejto situácie alebo sa o ňu podelili s inými, tak ďalším štádiom bude nejaký negatívny čin.

IM: A pozrimeže, negatívne pôsobenie - veď to je utajenie, utajenie tých šablón, ktoré... alebo tých myšlienok, ktoré sa vnucujú človeku ako Osobnosti od vedomia, keď prebieha proces čoho? Tak, ako si povedala, katarzie. Keď sa skupina ľudí zaoberá (bez ohľadu na to, aké je to náboženstvo alebo niečo podobné), to je skutočne to, čo ľudia majú robiť - majú odhaľovať satana. A čo to je odhaľovanie satana? To je práve katarzia. To sú jeho nástrahy, ako funguje... o tom ľudia musia hovoriť, lebo to je systém. Všetko prúdi, všetko sa mení, a keď vychádza žrec a začína rozprávať: "Nuž, katarzia - to je samotné oslobodenie, odhalenie satana. Odhalenie satana - o tom vám teraz poviem". Však? A ľudom rozpráva, a ľudia mlčky prikývli a odišli domov so svojimi čertami. Je to správne? Nie, nie je to správne. Nie on ich oslobodzuje, on je nikto. Vravia: "Zásluhy našej cirkvi sú obrovské, máme právo". Nuž, aké právo má človek, ktorý prišiel do organizácie... Prepáčte, je to spoločenská organizácia ako každá iná, však, odjakživa bola taká, alebo kult žrecov, tak aký je v tom rozdiel?! Je to organizácia ľudí, obyčajných ľudí. Fajn, ak sa usilujú skutočne o duchovno. A najčastejšie o čo? O

poučovanie, diktatúru, však? Teda nič nerobiť a byť na krku národa. Neobviňujem všetkých, iba jednoducho hovorím, že boli kedysi takí žreci. No boli, že? (T: Boli) Boli, áno. Takže, zmysel spočíva práve v tom, že keď sa ľudia stretávajú kvôli spoločnej duchovnej práci, musia skutočne odhaľovať satana. A ľudia musia chápať, že keď človek niečo rozpráva o tom, čo mu prichádza do hlavy v jeho myšlienkach - to je práve to, čo mu našepkávajú a do čoho ho postrkujú démoni. Ak to chápe, že to nie je jeho, ale sa mu vnucuje hocičo: klam, zlosť, nenávisť, ilúzia lásky k niekomu alebo podobne, želanie vlastniť niekoho alebo niečo - človek otvorene o tom môže hovoriť. A keď ho iní chápu, a rozumejú ako sa to vnucuje, za akých okolností, čo a za čím nasleduje, a čo môže prísť, to práve upevňuje ich ochranu, ich štít, a ten sa stáva odolnejším a silnejším, lebo nabudúce, keď človeku prichádza podobná myšlienka, tak vie, aká príde nasledujúca, a čo od neho v skutočnosti chce. A človek už chápe celostne, ako Osobnosť chápe príčinnno-následné vzťahy. Myšlienka prišla ako príčina - niekomu niečo ukradnúť alebo niekoho oklamať, na niekoho sa nahnevať alebo po niekom zatúžiť - a on chápe následky, ktoré to vyvolá. A on už na následky nečaká, ale jednoducho sa od tejto myšlienky oddelí a presmeruje silu svojej pozornosti na tvorivý prúd myšlienok a núti satana slúžiť Bohu. A to je správne, to je sväté. A keď sa ľudia boja otvoriť ústa, a vravia, že: "Keď to ozvučím, tak slovo získa silu a posunie hory..." No ak jeho slovo posúva hory, tak máme tú česť poznať sa s kým? S pánom svetov.

T: S kniežaťom sveta.

IM: Minimálne s kniežaťom tohto sveta, a to aj so samotným "Bohom", no ale takým stlačeným do jednotky, však?

T: Človek sa chce od prvopočiatku nejakým spôsobom prirovnať, však, k božskému...

IM: A vari človek nestavia seba do pozície Boha? Čo rozpráva vedomie? Mnohým vedomie rozpráva, že "ty si boh" alebo "ty si satan", a vrhá sa od diabla k Bohu. Dobre, ak od démona k anjelovi - ak nie, nuž čo, veď mnohí celkovo...

T: Maximálne.

IM: Áno, áno, áno... My sme už spomínali, že ma stretli aj takí občania, ktorí aj Bohorodičku zo zajatia diabla zachraňovali, aj samotného Krista, aj Bohu pomáhali, "lebo Boh je slabý". Sú také smery, aj náboženské... aj iné, a ľudia tomu veria. A tak sedia, zo všetkých síl sa snažia, čítajú modlitby, pália sviečky, vykonávajú všelijaké obrady, aby Bohu pomohli, "lebo Boh to nedokáže zvládnuť". Prepáčte, priatelia, no tu mi vyvstáva otázka: "A vari naozaj sami veria tomu, že keď vykonávajú nejaký obrad, mrmlú nejaké slová - že to nejako posilní pozíciu Boha pred diablom? No dokonca v ich ponímaní, že Boh a diabol - to je, ako by si boli dokonca "takmer rovní" v ich ponímaní, dokonca Boh je slabší, keď potrebuje ich pomoc." Vieš, čo mi toto pripomína... Prepáčte, predpokladám, nás sledujú dospelí ľudia. Tak si predstavte... uvediem jednoduchý príklad. Ide autom muž, taký zdravý, mocný. Auto zaviazne. Vystúpi - nikde nikto, kto by

mu pomohol. Tlačí, tlačí - nevie auto pohnúť, ale ísť treba. A tak sa obráti k miliónom svojich spermii a vraví: "Chlapci, no pomôžte." A tie mu začínajú horlivo pomáhať, namáhať sa - a on auto vytiahne. Nuž, prepáčte, ale je to tak. Nuž hlúposť a ľudia tomu veria (**T:** Nesmierna, áno). A ľudia utrácajú svoj život na ilúzie rozumu. A toto je to, prečo hovorím, že prvé, čo človek musí rozvíjať - to je štít. To znamená poznávať, ako funguje systém, aby práve takíto učitelia... (A kto ich tomu učí? Akurát, že aj sú učitelia, "spasitelia" všetkého a všetkých (**T:** ...ľudstva, áno). Samozrejme). V prvom rade na ochranu pred akoukoľvek hlúposťou, lžou a všelijakými nepochopeniami. A veď ich systém živí, aktívne ich podporuje, lebo navádza ľudí na to, na pokušenia, o ktorých rozprávajú, hrajú na ľudskú pýchu, a ľudia idú hufom do kadejakých takých hlúpych organizácií. A potom systém sám druhým hovorí: "Pozri, aká hlúposť. A ty čo, veríš tejto hlúposti?" A ihneď začína v ľuďoch, povedzme to tak, (**T:** Zasievať pochybnosti), pochybnosti zasievať, aj odmietnutie všetkého duchovného, a dáva ako príklad práve tieto hlúposti a nerozlišuje, kde je skutočne sväté, a kde je lživý obraz od satana. Tak pracuje systém. No práveže človek musí byť slobodný a počúvať svojím srdcom, a nie rozumom.

T: Tiež je zaujímavé... vyplával (na povrch) teraz taký moment, keď hovoríme o nejakom druhu ľudskej pýchy, často sa používa slovo "spolutvorca", "spoločné tvorenie"...

IM: Spolutvorcovia, to je také, nuž, "Veď Boh nás stvoril, poslal sem a daroval nám časť svojej božskosti. A Boh je čo?

Boh je Stvoriteľ. A ak mu my budeme pomáhať v Jeho diele (**T:** "Od počiatku byť so Stvoriteľom"), znamená, že všetko bude dobré." Všetci? "Sme dobrí". Teraz chápem, prečo Picasso tak maľoval, očividne jeho spolupracovníci (vrátime sa k príkladu s autom, tí, ktorí mu pomohli to auto vytiahnuť), tak títo spolupracovníci pomáhali aj Picassovi: jeden maľoval tu oko, a druhý na druhom konci plátna namaľoval nos. No veď pomáhali každý v svojom rohu, ale čo maľovali? Nuž, také obrazy (**T:** V podstate človek iba...). A druhí stanovili cenu.

T: A človek jednoducho chce byť spolu s Bohom, Stvoriteľom, táto potreba práve byť...

IM: Chápeš, toto všetko sa interpretuje obrátene. Poďme sa na to pozrieť nepredpojaté a jednoducho: Čo je človek? Človek, ktorý sa tu nachádza, ešte raz hovorím, - nevadí... vrátime sa, keď už sme začali túto tému... Osobnosť - to nie je nič iné... môžeme ju prirovnať ku spermii, a dušu možno prirovnať k vajíčku. Pokiaľ nedôjde ku splynutiu, nevznikne človek. A keď vznikne, človek v zmysle ako Anjel, ako časť Duchovného Sveta, tak vtedy sa stáva spolupracovníkom, lebo je časťou Duchovného Sveta. Na jednej strane je to teda správne. Ale, prepáč mi, keď takíto pomocníci ako tí, čo pomáhali tamtomu umelcovi, alebo šoférovi, ktorý uviazol, nuž aký je úžitok z týchto pomocníkov a ako mu môžu pomôcť? Priatelia, no... no trochu dospelšie... Ale mnohí veria takýmto hlúpostiam, sedia, strácajú čas, sily, meditujú, čítajú modlitby, pomáhajú. Jedni zachraňujú Ježiša Krista zo

zajatia diabla spolu s Pannou Máriou, Bohu pomáhajú, lebo "je slabý", však, a druhí Mu pomáhajú tvoriť svet. Vieš, komu tým slúžia? Satanovi. A pomáhajú robiť čo? Lož zasievať, hlúposti stvárať. Takže nie sú nič iné, ako šéfkuchár v kuchyni samotného satana. A cudzie životy, títo učitelia a guruovia, ako kuchári a čašníci, predkladajú na podnose svojmu "bohu". Ibaže ich "boh" nie je ten (pravý), ich boh je satan, ak hovoríme jazykom cirkvi.

T: Prečo si ľudia nepamätajú predchádzajúce životy?

IM: To je otázka. Áno, všetci rozprávajú o reinkarnácii. O reinkarnácii koho? Duše. Či o reinkarnácii Osobnosti? Nie. Ale bývajú prípady, keď dôjde k zábleskom reinkarnácie. Čo to dokazuje? Reinkarnáciu duše, ale nie človeka. Mám na mysli záblesky, kedy subosobnosť začína dominovať, vytesňovať Osobnosť, však, a začína diktovať. Vzniká jednoduchý mechanizmus. Poďme to rozobrať, je to tiež zaujímavé. Keď sa človek dostáva po smrti do pekla, nezaslúžil si raj, alebo, jednoduchšie povedané, stane sa subosobnosťou, teda nemá ruky, nôžky, ale žije naďalej so svojimi emóciami, so všetkým na svete. Prakticky sa pre neho mení iba to, že začína chápať všetko to, o čom spolu hovoríme, o usporiadaní sveta a aké je v skutočnosti. Akurát, že už nič nevie spraviť. Prečo? Lebo nemá ruky, ani nôžky, ani možnosti. Neznamená to, že ruky v tom hrajú nejakú rolu; možnosti nie sú, stal sa subosobnosťou, iba vrstvou na tejto bubline z večnosti. Ale tu už chápe a naďalej žije, vedomie žije. Nemá dušu - nachádza sa na duši. Ale on už nie je súčasťou, však? A Osobnosť,

ona už prakticky... ona je, povedzme, už bez perspektívy. Ale vedomie existuje vďaka Osobnosti. Keďže už aj tak prebieha zrkadlenie, Osobnosť sa udržiava, vedomie sa udržiava - a človek ako Osobnosť, to podčiarkujem, splýva s čím? S vedomím. Transformuje sa už na mŕtve stvorenie, a tak môže existovať veľmi dlhé roky. Ale, prepáčte, ten vlastník, ktorý prichádza z Duchovného Sveta, pokračuje v reinkarnáciách, a tých subosobností je veľmi veľa. A čo vidíme v histórii? Vidíme tam veľa prípadov, kedy si ľudia spomínajú na minulosť, a začínajú o tom rozprávať, a tak podobne. Prečo? práve prebieha záměna. Ale záměna prebieha na úrovni prvotného vedomia viac cez subosobnosť, ako cez Osobnosť. Osobnosť, tá ostáva aktívna, ale je prosto vytesňovaná zo života. A práve tak dochádza k tej záměne za subosobnosť. Určitý čas môže ešte byť aktívna a plne si uvedomovať, kto je a čo je. No človek sa spolieha na svoju životnú skúsenosť, povedzme, na ten istý životný štýl, ktorým žil, a môže o tom porozprávať do detailu. Sú to skutočné fakty, ktoré sú potvrdzované aj vedecky. A v niektorých ľuďoch býva takých subosobností veľmi veľa. Nuž, do istej miery sme uviedli nejaké príklady, kedy v jednom človeku je aj mnoho takých subosobností, ktoré sa čas od času aktivizujú (T: Aktivizujú), však, a prejavujú sa. Preto by som nepovedal, že človek si nepamätá. Pamätá, ak ho berieme ako subosobnosť,... proste zložku... Keď sa reinkarnuje duša, vzniká nová Osobnosť - a to je šanca pre novú Osobnosť stať sa Anjelom, a aj šanca pre subosobnosť získať pokoj. Lebo subosobnosti nespia, večne sa utápajú v emócií, život

je....nuž, je to ťažká existencia. Opäť, toto nie je strašenie, to je pravda. Už sme veľa hovorili o tom, že keď človek upadne pri mozgovej porážke, pri traumách do takého stavu, že necíti telo, ale naďalej počuje, vníma obraz, ale nedokáže zareagovať ani jedným svalom. Je ako zamknutý, uväznený vo svojom tele, ale vedomie je aktívne. Všetko si pamätá, počuje ľudí, vidí ľudí, ale nemôže ničím ani nijako reagovať, akoby strácal kontakt. Tak toto je stav približne podobný stavu subosobnosti. Nuž...(T: Zaujímavé, pretože je veľmi čudné...) Môžete sa s nimi porozprávať, ak chcete a pochopíte, aké to je. A tam sa, mimochodom, veľa potvrdzuje. Dokonca, aj keď k tomu pristúpime vedecky, tak sa existencia subosobnosti veľmi ľahko potvrdí.

T: Áno, jednoducho, keď pozeráme na to, čo tvrdia tí guruovia, však, tak... veď tá absencia pamäti minulých reinkarnácií, chápeš, k čomu aj tak postrkuje systém. Veď hovoria o tom, že zabúdaš, kým si... akú úlohu si hral v minulom filme, nech je to úloha vodcu, učiteľa, alebo romantika, že (IM: Zasa vymývajú mozog) môžeš znova zažívať slasť (IM: No samozrejme), veď aká mimoriadna možnosť sa ti údajne naskytuje.

IM: "A kotúľaš sa, - vravia, - zo života do života (T: Áno), - vravia, - z ryby na králik, z králik na človeka a naopak". Nie, priatelia, človek nie je králik ani ryba a človeku je daný jeden život. Osobnosť má jeden pokus, a preto ho nie je možné premárniť, lebo v banku je najvyššia stávka - Život.

T: Igor Michajlovič, veľmi veľa ľudí, ktorí kráčajú po duchovnej ceste a stretávajú sa s rozličnými zámenami vedomia, nám tiež posiela otázky. Jedna z týchto otázok je: prečo existuje taký efekt, kedy počas duchovnej praktiky cítia buď akési vzostupy alebo nejaké... nejaké vyplienenie, však? Teda prečo sú praktiky také rôzne? Prečo?...

IM: A opäť si to človek pletie, toto nie je duchovná praktika, ale to je meditácia - práca vedomia s vedomím. Priatelia, duchovná praktika - to je práca bez vedomia, je to práca Osobnosti, vás - ako Osobnosti, keď sa jasne identifikujete, kto ste a čo ste, a táto práca je zameraná na posilnenie spojenia s Duchovným Svetom. Vedomie tam nemá čo robiť. A všetky vzostupy a pády, a všetky halucinácie - ostávajú v meditačných praktikách. Je to, viete, tak ako sú hlboké modlitby, však, v rôznych náboženstvách, a človek, keď ich číta, dostane sa do stavu, že okolo neho začnú behať čerti. To je opäť práca vedomia. Človek sa naladí, už je sústredený na to, že prebieha seriózna modlitba, ktorá núti jeho besov besnieť (**T:** Očakávajú...). A rapotáním, opakovaním slov, dáva silu svojej pozornosti kam? Do systému. A čím viac pozornosti dáva, tým viac mu z panského stola padá to, čo si želá. Teda keď diabol hoduje, tak... veď človek to chce... tak musí dať človeku stimul - posiela mu halucinácie.

T: Očakáva od systému odpor, a samozrejme, dostáva to, do čoho vkladá svoju pozornosť.

IM: Nuž, naozaj, čo chce, čo si želá, to aj dostane. Veď všetko

je jednoduché. Za čo platí, to aj dostane. Peniaze, ako sme už hovorili v predchádzajúcich reláciách - to je ekvivalent našej pozornosti. Keď si chceš kúpiť halucinácie, tak si ich kúpiš. Takéto chápanie sa zrodilo v starom Egypte. A, povedzme to tak, veď Sumeri všetko prerobili. Na začiatku u nich neexistoval pojem peňazí, ale potom sa objavil ako zúčtovacia jednotka a bolo to čím ďalej, tým horšie. A čo vidíme v starom Egypte? Aby sa človek dostal do raja, čo bolo treba spraviť? Zaplatiť.

T: Áno, kúpiť si to... pozrieť sa, na aké miesto ti stačia (peniaze), však...

IM: Nuž, všetko závisí od... (**T:** Áno, od stavu financií) áno, všetko prevrátili (**T:** Áno). A zároveň mali Znalosti, aj pochopenie bolo, čo je AllatRa - sila a Láska Božia. Mali pochopenie starších náboženstiev. A tak sa toto všetko premiešavalo, deformovalo vedomím a menilo na to, čo... A prečo? Rozvinula sa korupcia, vieš, ako to... No predsa mal Imhotep pravdu, keď rozohnal žrecov. Ale ľudia... pod diktátom vedomia. On sa na korupcii nepodieľal. To systém. (**T:** Tiež je otázka: či je?...). Úplatky berie aj za to, aby...

T: ...aby sa dostal. Nasľubovať, čo dokonca ani nemôže dať, však.

IM: Nuž, a akože inak, samozrejme.

T: Tiež kladú otázku: či priamo závisí duchovná praktika, jej hĺbka, od toho, akým spôsobom si strávil svoj deň, v akom stave si bol cez deň? V skutočnosti od čoho závisí hĺbka

duchovnej praktiky?

IM: Nuž, povedzme, tak znova, ak človek počas dňa úplne zabúda, kto je a čo je, žije priemernými pozemskými starosťami, dáva im celú svoju pozornosť, nič necíti, nič nevidí - podarí sa mu na konci dňa duchovná praktika? Meditácia - áno, nejaká mantra - áno, ale duchovná praktika - nie. Prečo? Človek vkladá a žije pozemským. To znamená, že ak je celý deň mŕtvy, a večer chce byť 5 minút živý (alebo hodinu, v tom nie je rozdiel) - to sa nikdy nestane. Pre to, aby sa skutočne človeku podarila duchovná praktika tak, ako sa má, musí celý deň byť v čom? V Duchu, s Duchom, však? To znamená, že musí aspoň 80% svojej pozornosti vždy dávať na to vnútorné, božské spojenie s Duchovným Svetom, na tú Lásku, na tú radosť, na to šťastie. Vo vnútri to nesmie strácať. A v praktike to musí ešte viac zosilniť, úplne odmietajúc všetko. Aj tých 10-20% (pozornosti), ktoré minul na existenciu v tomto svete na obsluhu svojho tela, na to, aby mohol niečo robiť spoločne s ľuďmi (práca, život, existencia, príbuzní), tak aj táto časť pozornosti, ktorá sa na to dávala, by mala byť daná na to (spojenie). Tak vtedy to je duchovná praktika. Ak si 100% zobral - tak pre vedomie tu už niet miesta. Vtedy je to duchovná praktika, lebo sa vykonáva Duchom. Či nie je tak? Ak sa vykonáva, prepáčte, rozumom, tak to nie je duchovná praktika, je to akási antiduchovná...

T: Igor Michajlovič, je možné, aby vedomie zamieňalo hlboké pocity?

IM: Nie, ale opäť, hlboké pocity - to je spojenie Osobnosti s Duchovným Svetom. To je to, čo prebieha vnútri striebornej nite, vnútri tej hadičky (spomeňte si, ako sme o nej hovorili, keď ju priškrcovali - vodička sa zastavovala). A to je tá vodička, čo preteká z nekonečného Duchovného Sveta čiastočne do časti svojho priestoru, to znamená do Duše. A z nej ako cez hadičku tečie po tejto striebornej niti, vytvára odraz ako Osobnosť, ktorá je schopná sa samo identifikovať. Teda prebieha samo identifikácia, pretože sa dotýka s týmto svetom. A to... to pretekánie..., to aj je tá "tekutina"...

T: A klamlivé pocity?

IM: A tu, v tejto vodičke, nemôže byť nič materiálne, teda vedomie tam vôbec nemôže byť. Je to svet pre vedomie nepochopiteľný a nedostupný - druhý svet. No pre pochopenie niektorých ľudí, povedzme to tak, ktorých to zaujíma: v procese, vo fyzickej rovine, povedzme, poďme si predstaviť trojrozmerný svet a ako keby ho niekoľkonásobne zväčšíme.

T: Áno... A existujú nejaké pseudo - pocity od vedomia?

IM: Pseudo -, áno, samozrejme. Ale sú to viac emocionálne... také vychvaľovanie. Ale veľmi ľahko sa dajú identifikovať, teda, ak človek má už nejakú skúsenosť pozorovateľa hoci aj od prvotného vedomia, tak ľahko chápe, odkiaľ to ide. Už ani nehovorím, že ak chápe alebo vníma seba celkovo ako Osobnosť, tak sa všetko ľahko identifikuje, keď sa vedomie snaží zameniť túto pocitynosť. Vždy v aktívnej práci vedomia sú: povýšenosť, ponížovanie a podobne -

silná manipulácia, tá sa ľahko rozpozná.

T: Super, kľúčový rozdiel je to, však, to, čo sa spúšťa...

IM: Ono nedáva šťastie, dáva pseudošťastie. A opäť, čo je to šťastie človeka? Tak kto to môže povedať... no, šťastie v obyčajnom živote, však: "Šťastie - išiel, našiel 100 dolárov - to je šťastie. Stratil - koniec, nemá šťastie. Tak, - hovorí, - nešťastie (**T:** Pseudoradosť)... čo je nešťastie? Stratil tých 100 dolárov, čo našiel", však?

T: Pseudoradosť, áno, taká... Igor Michajlovič, dávajú aj inú zaujímavú otázku: "V súčasnosti sa mnohí zaoberajú témou biometrie a čipovaním človeka. Viedie to automaticky všetkých k subosobnosti a ako to vo všeobecnosti vplýva na duchovnú zložku človeka?"

IM: Na duchovnú zložku - nijako, ale na organizácie to vplyv má. Prečo? Lebo je to nesprávna interpretácia toho, čo bolo napísané ku vlastnému prospechu. A toto všetko sa na čom vytvára? Že na čele bude napísané "666" a tak podobne, všetko si to pamätáme. A práve z tohto to všetko vzišlo. Aj spomienky na nedávno minulé. Keď sme hovorili o Atlantíde, k čomu toto všetko viedlo, no toto je opäť zvláštny prípad tej civilizácie... a pritom tuto naša? A keď to posúdime v skutočnosti: čo to poskytuje? Jednoduchý príklad. Nuž, predstav si, že nemusíš nosiť so sebou žiadne doklady, vôbec žiadne ani vodičák, nič, vždy máš všetko so sebou. Máš stále všetky informácie o sebe vždy pri sebe, nemôžeš ich stratiť. Nuž... nuž, podľa mňa je to veľkolepé a pohodlné,

však? Nech si hocikde, stále máš všetky potrebné informácie pri sebe, sám môžeš... či pas aj vodičák, aj všetko ostatné: cestuj, chod' - nič nestratíš. Aj bankomatová karta... povedzme, nie je potrebné nosiť peniaze vo vrecku, ani iné karty ti nikto neukradne, lebo máš všetko so sebou. Tak na jednej strane - je to veľmi pohodlné. Ale na druhej strane, vravia, že to privedie k čomu? K zotročeniu. Kto udržiava a rozdúchava túto vlnu? Poďme sa na to poriadne pozrieť. Ten, pre koho je nevýhodné byť pod trvalou kontrolou, povedzme, služieb, úradov a tak podobne. A pre koho je to nevýhodné? Pre toho, kto žije čestne a otvorene? Nuž, ak nemám čo skrývať, tak na to zvysoka kašlem, však, nuž tak po pravde, mám ja čo skrývať? Žijem, ako žijem. Komu sa to nepáči - nech sa jednoducho nepozerá. Zákony neporušujem, nemám čo skrývať. Čo sa mám ja čo báť čipovania a podobných vecí? Pre mňa je to veľké pohodlie, nič viac. No maximálne proti sú tí, ktorých, prepáčte, príjmy nezodpovedajú... presnejšie, výdavky nezodpovedajú príjmom; tí čo sa zaoberajú kadejakými nelegálnymi, nezákonnými vecami, ktorí používajú falošné doklady a podobne. Všeobecne, tí, čo žijú v tieni, tak pre tých je to vrcholne nevýhodné. A oni rozširujú takú vlnu, že tam je napísané: "poznáte ich podľa nápisu, - a tak podobne. Veď pozrite, to nie je nič iné, ako biometria, čipovanie, a tak podobne..." Však si pozorne prečítajte, čo je tam napísané a o čom sa tam hovorí.

T: Spájajú to s poslednými časmi?

IM: No samozrejme. A ak prijmeš niečo také, ako

identifikačné číslo, však, áno, tak mnohí to odmietajú: "To je koniec, to je odsúdenie, si sluhom satana" - a súčasne sám v plnej miere slúži satanovi. Prečo? Lebo opäť ide o neriadené činy, nepochopenie, chýba práca na sebe, a vôbec. Je to klaňanie sa niekomu. Aký je v tom rozdiel, kde je napísané tvoje meno? Či je napísané v pase, či je napísané, prepáč, v tomto čipe. Nuž, "je to temný les" ... Nie, nie je to temný les. Ak prebieha takáto vlna, znamená to, že pre niekoho je to výhodné. Pozrime sa na to, rozumne a slobodne - komu sa to hodí? Iba tomu, kto sa chce skrývať v tieni, aby si ho nevšimol kto? Úrady, ľudia. A pre koho to je výhodné? Pre tých, ktorí okrádajú tento národ, ktorí okrádajú vládu... Štát, nie vládu, štát, povedzme tak, lebo najčastejšie sú práve proti tomu tí, ktorí sú pri moci (**T**: No najhlavnejšie je, že...). A v skutočnosti je to pohodlná forma.

T: Teraz ľudia vedia, že na duchovnú zložku (**IM**: Ako by to aj na ňu mohlo mať vplyv?) človeka to nijako neovplyvňuje, ani na jeho osud.

IM: Nuž, prvý doklad - rodný list, zápis v cirkevnej knihe, však, tak to bolo kedysi, - je to to isté, absolútne. Je to identifikácia človeka. Je to písomný doklad, kde je napísaná identifikácia človeka podľa mena. A aký je v tom rozdiel? Udáva sa tam aj číslo: "Narodil sa dnes, pätnásteho". A tento "pätnásty" - to už je tvoje identifikačné číslo v cirkevnej knihe narodení. V pase je číslo. Nuž, priatelia, ste ako malí, čestné slovo. No, každý sa baví ako chce a počúva koho chce. No, spravidla, kto robí najväčší rozruch? Úplne správne: ten,

komu je to výhodné.

T: Igor Michajlovič, tiež existuje... mienka, že kontrola stravy - to už je 50% slobody od vedomia. Má strava vplyv na kontrolu vedomia? Sú pôsty užitočné, napríklad indické (ekadaši (pozn. 11. deň po splne alebo nove)) alebo kresťanské pôsty?

IM: A čo je to pôst? Už sme to rozoberali, neraz sme o tom hovorili. Pôst - predovšetkým, je v hlave. Človek musí držať satana pevnou rukou vo svojom vnútri na uzde. Musí byť slobodný ako Osobnosť, duchovne slobodný a nezávislý na túžbach a želaniach práve materiálneho sveta, samotného systému: vnútiť a zotročiť ho. A pôst - to je 100% odmietnutie podrobenia sa systému, východisko. Teda je to ako duchovná praktika, ktorá je, no, menej prejavená, lebo treba udržať kontakt so svetom. Poviem tak: čo je pôst? Správne, to je každodenný život človeka, idúceho po duchovnej ceste... 80% (pre začiatok 70-80%, a ideálne - 90%) pozornosti, sily pozornosti sa má dávať na spojenie s Duchovným Svetom, na Lásku, ktorú posielaš Duchovnému Svetu, ak chceš odtiaľ dostať odozvu, však? Čo je pôst? To je, prepáč, nie 90, ale 95%. T.j., trošičku uberaš práve potravu satanovi: nie ty nejješ, ale satan nejje. Tak to je pôst - ty ho nútiš postiť sa. A z toho, že ty telo nekrmiš, no prepáč, nikomu nie je zima ani horúco. Z toho, či si si dala zmrzlinu, alebo nedala, či si si dala alebo nedala kúsok mäsa... Nuž kedysi to bolo pochopiteľné, v tých temných časoch - sezónnosť potravín, a pod., alebo niekde z ekonomických dôvodov. Opäť, môže

byť dokonca aj prospešné chvíľu hladovať, na odľahčenie organizmu kvôli zdraviu. Ale aký to má vzťah k duchovnému rozvoju človeka, a tým viac k duchovnému oslobodeniu? Áno, žiadny. Ale keď satanovi vydeľuješ a uberáš zo stravy, povedzme tak (T: Keď hladuje), menej ho krmíš - to je správne, tak to je pôst.

T: Ľudia tiež spozorovali, že kým sa sústreďujú na nejaké vnútorné duchovné procesy, tak prebieha ich abstrahovanie od vonkajšieho sveta, a ako keby pociťovali, že ľudia v ich okolí prejavujú nejakú agresivitu. Pýtajú sa: "Čo to je? Čo je to, odobral som svoju pozornosť a takto akoby nekrmím ich vedomie?" Čo sú to za špeciálne efekty? Mali by vôbec vznikáť?

IM: Áno. Povedzme to takto. V momente duchovného rozvoja človeka, ktorý žije v určitom ustálenom spoločenstve, tak keď sa, hoci aj tajne, začína duchovne rozvíjať, začína pociťovať na sebe zvýšenú agresivitu zo strany okolia. Prečo? Lebo oni ho cítia. A strach vedomia (ako časti systému) u druhých ľudí, že by sa aj oni mohli nakaziť duchovnou slobodou rovnako, ako aj tamten človek, vyvoláva u týchto ľudí zvýšenú agresivitu voči nemu. Ak sa spýtate tých ľudí, ktorí sa začínajú agresívne voči nemu chovať, prečo a za čo, tak nepovedia nič. Dokonca, keď sa človek stane lepším, keď sa duchovne rozvíja: je menej agresívny, je pokojnejší, je lepší. Aj keď sa pokúša nosiť masku, aby sa nevyčleňoval, aj tak sú v ňom záblesky. Nuž, keď Duša spieva, tak zlostiť sa, sa dokonca ani v maske nie veľmi dobre darí - je to hrané. Ale

napriek tomu to ľudia cítia, a v skutočnosti môžu prejavovať určitú agresivitu voči nemu, ale to sa systém chráni. Nie je to vždy, zďaleka to nie je vždy, ale býva aj také. Závisí to od kolektívu, od okolia. Ak sa človek pomaly rozvíja, tak to nenastane: dochádza k adaptácii, systém nájde, ako ostatných zablokovať, a to je všetko. Zvyčajne začína... osobitne, ak je človek slobodný, slobodný vo svojich rozhovoroch, a oveľa otvorenejšie sa delí s priateľmi, povedzme (**T:** Áno), však, alebo s kolegami, systém ho označuje v hlavách svojich otrokov. Podčiarkujem, je to reálne, v hlavách jeho otrokov... kôž, ako sme dnes dávali príklad. Dávajú mu taký štempel, že "to je sektár", ako je dnes v móde hovoriť - a to je všetko, a tí už "slobodní", vraj: "Len si omieľaj...", a keby čokoľvek rozprával, ich to netrápi, lebo v tom čase... A ešte je zaujímavé, že keď začína rozprávať, u nich sa zvýši rozumová aktivita, a oni určite vkladajú svoje... aj keď zo slušnosti počúvajú. Ale ak sa na nich pozrieš, začína ich mykať, zvyšuje sa ich motorika, aktivita mozgu... začínajú im behať oči kvôli vysokej aktivite mozgu, začínajú rozmýšľať o všetkom možnom ale zo slušnosti to proste trpia a snažia sa ho nepočúvať, lebo to je nebezpečie, nebezpečie pre systém, že stratí svoju kozu. Ale tu už si každý vyberá, čím chce byť: kozou alebo človekom - a to už je dobrovoľné.

T: Ešte sa ľudia pýtajú: kedysi ste odporúčali pozerať jednu reláciu v určitom cykle 12 krát. A tu...

IM: Nuž, odporúčal, áno, lebo opäť, nie vždy vedomie dovoľuje človeku uvedomiť si, o čom sa hovorilo a pochopiť to

všetko. A tak sme hovorili: "Aspoň 5-7 krát pozrieť, keď už nie tak, ako by sa malo, 12 krát". No, tak to tam zaznelo, však?

T: Pýtajú sa: "A treba to robiť každý deň? Lebo sa stretli s..."

IM: Nie. Hovorili sme práve, že lepšie je predsa len na tretí deň, alebo raz za týždeň, ako sa podarí. Nuž, a na tretí deň - to je najvhodnejšie, ale bolo by dobré zvoliť si vždy rovnaký čas. No ak sa podarí a opäť, ak je prianie. No prekvapujúce je to, že keď ľudia tak postupujú, a niektorí tak postupujú, tak budú nachádzať v tejto relácii to, čo nepočuli pri predchádzajúcom sledovaní. No a to je normálne.

T: Za tento čas ako keby prebiehajú nejaké udalosti, ktoré sa potom ukážu a odpovede dostávajú už o 2-3 dni.

IM: Nuž, keď človek vkladá svoju pozornosť do svojho duchovného rozvoja, a vznikne v ňom určitá rezonancia s Duchovným Svetom, tak z relácií získava viacej informácií, systém slabne. Ale od relácie k relácii, t.j. od jedného pozerania ku druhému, môže získať viac a viac preňho skutočne dôležitých informácií. No tak v tej rovine. Ale zase, všetko je to o želaní a... o tom, komu sa chce.

T: Igor Michajlovič, tiež panuje taká mienka, že "spokojnosť - to je ohromná sila, a systém sa bojí spokojných a uvoľnených ľudí".

IM: ...váľajúcich sa na gauči, ktorí nič nerobia. Takže potom poviem: najsilnejší bol Oblomov), však? Spokojný, nič

nerobí, leží na gauči, sníva - a systém sa ho bojí...

T: Veď k tomu je práve tá otázka: "Platí vždy, že spokojný človek - to je ten, v kom dominuje Osobnosť, v kom je slobodná Osobnosť, alebo?..".

IM: Samozrejme, že nie, absolútne nie. To nie je ukazovateľ. Opäť, dominancia Osobnosti nad systémom, t.j. nad vedomím, sa neprejavuje pokojom, vyrovnanosťou... Vieš, ako... ako vedomie vykresľuje obraz duchovného človeka: má byť taký bez emócií, musí byť dôstojný, rozvážny, má rozprávať (**T:** Iba dobré, však.) len k veci, iba dobré, musí všetko a všetkých ľúbiť, a tak podobne. No veď to sú banálne obrazy. Pre kontakt s týmto svetom používame čo? Vedomie. Dokonca, aj keď ho máme pod kontrolou, no ono je šablónovite zvyknuté na určitú skupinu výrazov, alebo určitý jazyk, je to ako návyk, však, a tento návyk používame, preto, povedzme... Poviem to jednoduchšie: môže svätec poslať niekoho kamsi (tak kultúrne)? Áno, ľahko. A nie je na tom nič zlé. Vari to niečo narušuje? Samozrejme nie. Má to vzťah k nejakému duchovnému alebo neduchovnému procesu? Nie, absolútne nie. A opäť prichádzame k čomu? K východným metódam výchovy.

T: V jednej relácii ste hovorili... o moslimoch, ktorí sa po hadži nachádzajú ešte celý rok v tomto duchovnom rozpolžení. A nám napísal človek, ktorý píše: "Na tretí deň som z toho vypadol - vrátilo sa svetské vnímanie. Ako je možné v tom stave vzletu prežiť celý rok?"

IM: Nevypadávať. V podstate je všetko jednoduché, priatelia moji, no až veľmi jednoduché. Všetko závisí od teba. Ak nevieš kontrolovať systém, ak nevieš kontrolovať vedomie, a ono ti posiela, podhadzuje kadejaké obrázky a myšlienky, a podobne - pokušenia od satana, ak im dávaš pozornosť a zapodievaš sa nimi a zabúdaš pri tom na duchovno - nuž, to hovorí o tom, že v podstate tvoje úsilie dôjsť k Svetu Hospodina je iluzórne. Možno, že aj chceš, možno sa aj snažíš, ale nežiješ tým. Ale keď už naozaj žiješ láskou, radosťou, keď už žiješ Duchovným Svetom, keď tak, ako v danom prípade, je Alah pre teba nadovšetko, či by si Ho mohol stratiť? Samozrejme, že nie. Keď už ho raz získa, človek by sa ho nikdy nezriekol, ani keby ho mučili, za žiadnych okolností - pretože všetko prejde - život preletí, mučenie prejde ale Láska k Alahovi garantuje Večný Život. Ale v danom prípade on banálne podľahol pokušeniu, odpútal sa. A spravidla čo vidíme? Zasa tretí deň. Prečo som vravel, že film je lepšie pozerať práve na tretí deň - lebo nastáva oslabenie, aktivácia systému. Dokonca, aj keď človek silno vzplanul, ale ešte je slabý, je na svojej duchovnej ceste, ešte sa nesformoval ako Osobnosť, takže skutočne tento vzlet po určitom čase vyprcháva. Zvyčajne v prvých etapách na tretí deň to človek stráca, a to aj za 5 minút. Všetko závisí opäť od jeho sily ako Osobnosti a od odporu samotného systému v ňom cez jeho vedomie. Nuž, priatelia, nezabúdajte: sila pozornosti ekvivalente, ako peniaze, povedzme, ako peňaženka... peňaženka vo vašich rukách, preto kupujete a platíte za myšlienky, emócie, dobrú náladu, zlú náladu, lásku k Bohu,

slúženie satanovi - všetko si kupujete. Platíte za to perspektívou vlastného Života.

T: Igor Michajlovič, ešte je tu posledná otázka: "Existuje taký názor, že snažiť sa počas praktiky netreba, že snaha - to je želanie niečo získať, želanie mať moc nad niečím. Že sa treba jednoducho uvoľniť a nič nerobiť, a dôverovať tomu prúdu".

IM: No počkaj. Natíska sa mi otázka... prepáčte, anekdota. Dvaja kmotrovia sa vybrali na lov. A tu sa jeden druhého pýta: - Počuj, - vraví, - ideme na medveďa. A predstav si: Medveď. Ja som odišiel, a ty si ostal sám... Čo budeš robiť? - Akože čo? - vraví. - Vezmem pušku a vystrelím. - Ale keď netrafíš? Vraví: - Znova nabijem. - A ak bude medveď blízko? - Nuž ako, zahodím pušku a chytím nôž, - vraví. - A ty, - vraví, - naťahuješ sa pre nôž, a on ti vypadne, - No, počkaj kmotor, - vraví, - a ty komu fandíš, mne alebo medveďovi? A tak mám otázku: ty komu fandíš? Kde si nabrala také otázky, Tánička?

T: Ľudia sa spolu stretávajú a občas v rozhovoroch jeden druhému dávajú takéto odporúčania.

IM: No všetky tvoje otázky fandia medveďovi. No dobre, dávaj ďalšiu. Budeme dúfať, že to našim priateľom pomôže.

T: Tak treba to?... T.j. systém odporúča nevynakladať úsilie, keď sa nachádzaš v tomto duchovnom rozporení.

IM: Priatelia, akože nevynakladať úsilie?

T: Ved' to je pohyb, však.

IM: Pod ležiaci kameň sa voda nedostane. Život, to je pohyb. Čo znamená sústrediť svoju pozornosť na Duchovný Svet pre človeka, ktorý sa trvale nachádza v agresii? To je to isté, ako koze udržať v sebe mlieko, nedávať ho tomu, kto ju dojí. Je to zložité, však? Tak je to aj s človekom: nedávať silu svojej pozornosti systému, keď ju ako zvyčajne vyžaduje, ale udržať ju v sebe. Vložiť to najcennejšie, to, čo človek má, to je ten zdroj, ktorým... za ktorý môže získať Život Večný, - vložiť ju do Lásky Božej, do Lásky k Duchovnému Svetu, do šťastia, radosti, vložiť ju do kontaktu s Duchovným Svetom, aby sme rozšírili tú striebornú niť, aby... Ale ty vravíš, nič nerobiť, však? Teda nie ty, ale priatelia to vravia. A kto to v nich hovorí? A práve preto treba študovať, aby, keď im takéto myšlienky prichádzajú do hlavy, chápali: "Od koho prichádzajú tieto myšlienky? Od satana". "Nič nerob a Boh ti dá. Boh je dobrý, o všetkých sa stará." Už sme o tom kedysi hovorili. A dnes sme už hovorili o koze, o spermiách, nuž starajte sa o každú svoju... dajte jej meno, svojim vajíčkam, starajte sa o ne - veď vy o nich ani neviete. A nevytvárajte si ilúzie, že Boh vás pozná. On vás spozná, keď sa objavíte v Jeho svete. Ale toto je svet ilúzií, svet satana, je to také... Dokonca to ani nie je stav v maternici. Je to jedna z možností, ktorá môže byť alebo nebyť, ale to závisí od nás, či sa budeme hýbať, hmýriť a konať, alebo sa budeme povalovať, nič nerobiť a čakať na milosť od Boha. Človek musí pracovať. Duchovná práca na sebe - to nie je nič iné, ako záruka tvojho úspechu. A nečinnosť vyhovuje len satanovi - on znehybňuje, Prepáčte mi priamosť odpovedí, ale myslím si, že je to

tak zrozumiteľnejšie a pochopiteľnejšie. V podstate je všetko jednoduché: neslúž satanovi a ľúb Boha - a bude s tebou všetko v poriadku. Preto, priatelia moji, poďme sa navzájom úprimne ľúbiť a radovať sa z tohto života, už len za to, že nám môže dať aj hlbší Život, ten, ktorý sa nekončí, ale pod podmienkou, že nebudeme, ako Tatiana vravela, ležať, čakať, chcieť, a nebudeme ako tá koza. Preto poďme byť ľuďmi. Ďakujem, priatelia moji.

Štít.

IM: Igor Michajlovič Danilov

T: Tatiana

Ž: Žanna

U: Účastník

T: Srdečne Vás zdravím, milí priatelia! Dnes je s nami v štúdiu ALLATRA TV vážený Igor Michajlovič Danilov...

IM: Dobrý deň.

T: ...a Žanna.

Ž: Dobrý deň.

T: Dnes by som chcela začať, zohľadňujúc to, že je tu dnes s nami Žanna, je taká možnosť... pre mnohých je to pekný, dobrý znak toho, že...(IM: ...ešte neutiekli, však?), ...Anunakovia ešte neutiekli na inú planétu...

Ž: Nezbalili kufre...

T: Áno.

IM: No tak, už ich balíte, či ešte zatiaľ nie?

Ž: Nuž, rozmýšľame.

IM: Pochopiteľne.

T: Možno sa prišli poroz... rozlúčiť...

IM: Ale neprišli ste sa rozlúčiť, nie..? Nie, nuž vidíte, fajn.

T: Áno, preto by som chcela možno začať takou otázkou, ktorá nám prišla mailom, týkajúcou sa nazvania jednej veľmi mystickej, tajomnej planéty. „Ako sa predsa len správne vyslovuje názov tejto planéty – Nubiru, či Nibiru?“ Pýtajú sa ľudia.

IM: Ani tak, ani tak. V skutočnosti treba chápať, čo je to Nubira či Nibira – píšú to rôzne, a odkiaľ to prišlo. V skutočnosti sa táto planéta nazýva úplne inak. A ak to preložíme správne, čo je to Nubira, alebo správnejšie Nubira-ťania (existuje taký výraz, že?), Nubira – to v preklade znie „spoza Slnka“. „Nubi“ a „Ra“ – to keď ešte v tých dobách Slnko nazývali tiež Ra. A opäť prečo? Pretože Slnko zrovnávali s bohom Ra, no „dávajúci život“ a podobne. Preto „spoza Slnka“, „spoza boha Ra“ (**T:** Mhm. To sa myslí...) došli sem, áno. Práve to bolo „Nubiraťania“.

T: Teda to je vo fyziologickom zmysle, či v duchovnom zmysle?

IM: Nie, to je v priamom zmysle. (**T:** Mhm). To je v priamom materiálnom zmysle, takže pre nich sme my tiež Nubiraťania.

T: Teda tí, čo sú z druhej strany Slnka...

IM: Áno, ale ako sa správne nazýva tá planéta, sa možno samozrejme spýtať Anunnakov, no aký je v tom rozdiel?

T: Trošku ste sa dotkli takej, povedzme, kozmologickej témy (**IM:** Mhm.). Spomenula som si, že ste kedysi rozprávali o

africkom kmeni Dogonov a tí sú dnes známi tým, že akoby pri všetkom tom ich primitívnom spôsobe života – podľa mierky dnešnej civilizácie – sa u nich ešte zachovali znalosti z astronómie a kozmológie, konkrétne o najjasnejšej hviezde súhvezdia Veľký pes, o hviezde Síríus. A naozaj sme o tom našli mnoho dôkazov, mnoho zmienok v ich tradíciách, že za pradávnych čias na Zem prilietali v lodiach prišielci z hviezdneho systému Síríia.

IM: A nielen o tom, ale oni tiež uctievali zástupcu Boha, ktorý prišiel z tohto súhvezdia k nim (**T:** Nommo), ktorého tiež uctievali, odievajú sa do kostýmov, konajú sa u nich analogické oslavy.

T: Áno, sviatok Sigi, ktorý sa oslavuje raz za šesťdesiat rokov a spája sa práve s určitou 50-ročnou periódou hviezdy Síríus. Zaujímavé je ešte aj to, že Síríus sa nachádza v súhvezdí Veľkého psa. Ale čo je zaujímavé, že ako sa vysvetľuje, ako došlo k tomu nazvaniu „Veľký pes“. Starí Sumeri súhvezdie Síríus nazývali „Pes Slnka“ a až oveľa neskôr ho starí Gréci a Rímanovia začali nazývať jednoducho „Pes“.

IM: Súhvezdím Psa (**T:** Áno, to je už ten skreslený názov) ho začali nazývať práve preto, že prišiel „boh“ (**T:** Prišelec zo Síríia, áno), ktorý ich učil, vzdelával, dával znalosti vrátane kozmologických, aj duchovné poznanie, aj praktické v tomto svete. A podľa ich tradície ho nazývali „Psisko“. Podľa jednej legendy „Pes“ (pozn. – rusky „sobaka“, vyslovuje sa „sabaka“), podľa inej „Veľký Pes“, nuž tak sa to donieslo.

Ale tu je zaujímavé iné – hra slov. A ako skutočne zvali toho človeka? Sach-Ba-Ach, čiže ak sa to zlúči, je to úplne iné, a pes (sabaka) s tým nemá nič. Oni tu poplietli Sach-Ba-Ach so sa-ba-ak a až potom ho nazvali psom a ak nazrieme do starých textov, nuž do časov sanskritu, no tak práve tu sa splietlo Sach-Ba-Ach a Sa-ba-ka.

T: Čiže práve „Ba“, to je to, čo duša (**IM:** Samozrejme). „Ach“ – vonkajšie obaly, „Sach“ – duch (**IM:** Áno), vôľa, najvyššie osvietenie, čiže osvietená duša prišla do tohto sveta... (**IM:** Áno)... o duchovných pochopeniach sa viedlo...

IM: No o tomto sa píše v knihách (**T:** Áno, v knihách Anastasie Novych), čo sú zač a prečo.

T: Jednoducho to vychádza, že akoby taká malička, podľa mierok systému nevýznamná (**IM:** No samozrejme), taká malinká zámena a úplne skresľuje duchovný zmysel toho, čo bolo založené pôvodne.

IM: No tam nie je tak duchovný, ako praktický zmysel. Duchovné je tam sekundárne. (**T:** Mhm.) Odovzdávali sa tam konkrétne znalosti, vrátane tých o usporiadaní sveta, nuž také čisto materialistické chápanie. No zato boli presné. V každom prípade to odbúrava otázku o tom, či bol paleokontakt, alebo nebol, áno? Teda ľudí s mimozemšťanmi, či sa stretávali, alebo nestretávali. Stretávali, pravdaže. To je ešte jeden z dôkazov, hoci takých dôkazov je mnoho. Je mnoho takých otázok, ktoré predkladajú a hovoria: „Ak by bol aspoň jeden dôveryhodný kontakt v dejinách ľudstva s

mimozemšťanmi...” Priatelia, no koľko bolo týchto kontaktov? No kopa. Kedy sa aj kreslili zariadenia, ešte v hlbokéj minulosti, vybavenie týchto kozmických lodí, ľudia v skafandroch a podobne. Artefaktov je kopa. Jednoducho ak to človek nechce vidieť, neuvidí to. To je opäť rovnaké ako duchovné znalosti, ak sa človek nachádza pod kontrolou vlastného vedomia, tak to nevidí. Nevidí to, že existuje duchovné, či niečo iné. To je normálne.

T: Znovu sa vracajúc k týmto Dogonom, naozaj, to, čo teraz hovoríte, je tak, pretože v ich mytológii, zdá sa, že sú to mýty, ale v podstate sa hovorí o fyzike. Hovoria o bohovi Amma, ktorý stvoril svet zo špirály, teda sa tam konkrétne ukazujú (**IM:** Pravdaže) mimoriadne zákony pôsobenia... (**IM:** Fyzikálne zákony) tejto prapôvodnej fyziky, áno.

IM: Nuž, ak sa opäť pozrieme hlbšie na chápanie, zachované znalosti u Dogonov, porovnáme s tou istou „PRAPÔVODNOU FYZIKOU ALLATRA“ správa o ktorej bola zverejnená už bohviekedy, tak paralely sú veľmi podobné. (**T:** Áno) Všetko je veľmi jednoduché.

T: Myslím, že najdôležitejšie, najcennejšie je to, že v každej dobe, v celom Vesmíre, smerovali ľudia k tomuto pocitu slobody, k tomuto duchovnému rozvoju... a v súčasnom svete veľmi mnohí ľudia tak či onak cítia, že sa chcú oslobodiť od nejakých takých rámcov systému, od okov systému.

IM: S pomocou systému.

T: Ale ani systém nespí, veru.

IM: Nuž poďme hovoriť čestne, že prakticky celá populácia našej planéty Zem, áno (našej Nubira..., no vo vzťahu k ich planéte), všetci sa snažíme oslobodiť od vedomia avšak pomocou nášho vedomia, alebo teda hľadáme slobodu vo vonkajšom, ale nie vo vnútornom. No ale je to tak (Ž: Áno). Koľkokrát sme už o tom hovorili, na tom to všetko končí.

Ž: Áno, len je tu ešte aj to, že keď sme hľadali, dívali sa na otázky pri príprave k relácii, našli sme takú tému ako retreat (pozn. – odchod do samoty, ústrania, izolovanosti). Je to teraz veľmi populárnou témou, týkajúcou sa práve... Na jednej strane sa ľudia chcú duchovne rozvíjať a idú do tohto, nuž, aby... získali akúsi slobodu, odišli za rámec, ako povedala Tánička.

IM: Nesúhlasím s tebou. Ľudia tam nejdu kvôli získaniu slobody, ľudia tam idú, aby získali vplyv, silu. Ľudia sa venujú hľadaniu sily. Prečo? Kvôli vplyvu na vás, aby im lepšie fungoval biznis, kvôli tomu, aby sa utvrdili v tomto svete pred niekým. Nuž pred nami, povedzme to tak. (Ž: Mhm) Preto tam idú a učia sa. Učia sa rôzne techniky, nejaké NLP, nejaká hypnóza, tajné pôsobenie a pod., magické techniky, aj techniky tejšej psychológie, no a zároveň niekedy aj trošku duchovného. Ak opäť pozrieme na tie meditatívne praktiky, ktoré sa využívajú na rozličných retreatoch (Ž: Mhm), alebo povedzme v ášramoch (T: Mhm, mhm), všetko sa zužuje na egoizmus, všetko sa zužuje na spotrebiteľstvo a všetko sa opäť zastavuje kde? Na úrovni svojho ega, nič viac. Vari sa ľudia usilujú o duchovné? Nooo... no je to pravda.

T: Koncentrácia na seba.

Ž: Áno. No lenže vedomie zamieňa, (**IM:** Pravdaže zamieňa) že oni na jednej strane akoby sebarozvoj, že práve...

T: Smerujú niekde vnútorne.

Ž: Hej.

IM: Správne. A tu súhlasím, na 100%. Človek vnútorne zažíva túžbu a želanie získať duchovnú slobodu, a opäť, predovšetkým od koho? Od diktátora v hlave. Človek je duálny, áno, a hovorili sme o tom. Na jednej strane je v ňom aj Anjel, na druhej strane je v ňom zver. A od tohto zvera sa Anjel snaží oslobodiť. Ale zver to práve všetko prekrúca a núti bojovať s vonkajším, nad niekým dominovať. V jeho ponímaní je sloboda to, keď sa ti podriaďujú masy. Ale zabúda hovoriť ľuďom, že všetko je konečné a za toto sa bude musieť zaplatiť, nech by si disponoval akoukoľvek mocou. A absolútnou mocou tu nikto nemôže disponovať. Nikto. (**Ž:** Veru) Dokonca ani diabol nedisponuje absolútnou mocou, ani vo svojej doméne, hoci toto je jeho teritórium, toto je jeho kniežatstvo (**T:** Mhm) a hovoria o tom všetky náboženstvá, však? Stačí si spomenúť – „knieža tohto sveta“. (**Ž:** Mhm) Už sme o tomto hovorili, nechcem sa vracieť. Keď Ježiša Krista... (**T:** Pokúšal, hej, v púšti, moc...) ...pokúšal, áno a navrhoval mu pokloniť sa pred ním a „ja ti dám moc nad celým týmto svetom“ – čiže takto chcel ukázať, že celá moc v materiálnom svete patrí jemu, ale táto moc je obmedzená. A aj tak mu celá nepatrí. Ale... vo väčšine – áno.

Ž: Tiež sme ohľadne toho istého narazili na to, že ľudia práve hľadajú, naháňajú sa za duchovným a otázkami, ktoré ich vnútorne znepokojujú. Žena sa obracia akoby k duchovnému učiteľovi a pýta sa, že „Pre mňa je veľmi ťažké nájsť spoločný jazyk s ľuďmi. Teda nemôžem, nezaujíma ma a nechce sa mi a je mi nuž akosi... Nemôžem ich pochopiť a ani mňa nikto nechápe“. A odpoveď – čo bolo také akoby najneprijemnejšie na tom – to je odpoveď, že „To preto, lebo ste vyvolená, pretože ste akoby duchovne vyššie ako všetci ostatní, preto je pre Vás komplikované nájsť, udržiavať...“

IM: A čo možno očakávať na takých, povedzme, retreatoch či na takých cvičeniach, že? Čo tá žena mohla počuť? Z jej reči počujeme jedno – je egoistka, pre ňu sa svet krúti okolo nej, ona je osou celého sveta. Je pre ňu ťažké s niekým hovoriť, nezaujíma ju to, nechce sa jej, „nechápu ma“. Hlavný problém je v čom? Chce dominovať a nepočúvajú ju – v tom je celý problém. A ona chce byť nad všetkými a chce, aby sa pred ňou klaňali. Preto ju nikto nechápe. Nuž nikto neverí, nechápe a nesúcití s biednou ženou, ktorá chce všetkých ovládať. Nuž, ešte jeden nezrelý „Napoleon“. Čo chce počuť? To, že je nad všetkými. No a tu funguje takpovediac obyčajná psychológia, nie je to ani cigánska mágia, je to ešte jednoduchšie. Rozpráva jej tento učiteľ, guru, alebo čo je zač, že „Všetko je veľmi jednoduché – si duchovne oveľa vyššie ako všetci, preto ti nerozumejú“. No a to je všetko, a žena je jeho otrokyňou, že? (**Ž:** Veru) No áno, samozrejme.

T: Odkiaľ ide táto snaha o výnimočnosť? Veď ľudia často

hovorí také frázy, že (**IM:** Z egoizmu) „moja situácia je jedinečná“, „moja situácia je výnimočná“ (**IM:** Pravdaže), „len mne sa niečo deje“, „práve len ku mne sa tak dobýja vedomie“.

IM: Poďme to rozobrať. Jednoduchý príklad: stoja dvaja egoisti a zhovárajú sa medzi sebou. Jeden egoista rozpráva: „Mňa dnes tak bolelo!“, - hovorí, no, napríklad pečenka. A druhý hovorí: „Ale čo teba... Mňa hlava bolela!“ – a okamžite sa vytráca záujem o rozhovor u jedného i druhého. Prečo? Nikto nikoho nepočúva, každý rozpráva o svojich boľákach. No koľko sme toho videli? Ak niekto počúva o druhého boľáčke, to znamená, že je „dobrý človek“, však? Počúva o tvojej boľáčke, teda je to „dobrý človek, prístupný“. Prečo? Pretože takto nad ním dominuješ. Ale ak ňa ihneď prerušuje a začína hovoriť o svojich, teda je to „zlý človek“, je...

T: „Tebe je vlastný súcit, ty nie si egoista“, áno? (**IM:** Ty... áno) Teda „ty sa môžeš podeliť o bolesť s iným človekom“. (**IM:** Samozrejme, áno) A mimochodom, zaujímavý je tento okamih, týkajúci sa dajme tomu vypočutia a hovorenia. Ukazuje sa, že keď človek počúva, tak odovzdáva svoj čas a pozornosť, ak sa pozrieme hlbšie?

IM: Nuž, hľadiac ako... napríklad aj pri prázdnych rečiach, alebo keď sa niekto žaluje, ak nie si napríklad doktor, hej, a hovoria ti, ako im bolo zle a podobne. Človek si to pletie, stretol známeho a zabudol, že to nie je doktor a chce sa

vyžalovať. Kvôli čomu to robí? Pritiahnuť k sebe pozornosť. Ten druhý človek, ak je rozumnejší, tak kvôli kultúre počúva (no načo sa hádať so známym, alebo povedzme so spolupracovníkom, s kolegom v práci?), ale v tom čase rieši svoje úlohy v hlave, iba prikyvuje

T: A to je tiež veľmi zaujímavé...

IM: Vtedy je to správna pozícia (**T:** Áno). Zostane pre tohto človeka akoby dobrým (**T:** Dobrým spoločníkom), vnímačným, áno, ale v tom istom čase neutráca svoj život na púste. Ale v skutočnosti prebieha boj o čo? Ak všetko odhodíme a pozorne sa pozrieme, priatelia moji, čo myslíte, za čo my všetci bojujeme? Za vzájomnú pozornosť, za čísi život. Veď napríklad teraz ti budem rozprávať o svojich boľáčkách, áno? Ty ma budeš pozorne počúvať, kývať hlavou a rozmyšľať: „Ako... mám svojich problémov...“ – ale márneš čas, mrháš život na to, aby si ma počúvala, túto hlúposť o mojich boľáčkách, či ešte čosi... potrebuješ ich? Nie, nepotrebuješ, však nie si doktor.

Ž: Preto... z toho dôvodu som len chcela dodať, že je tiež taká otázka, ktorú kladú v komentároch, áno? To, čo nám prišlo v listoch, že keď si niečo povedal a človek emocionálne nezareagoval na to, čo si povedal, teda ti práve nevenoval pozornosť v potrebnom množstve – a tu zrazu prichádza taká nevôľa, alebo... no, najskôr nevôľa a potom: „A čo keď som niečo povedal nesprávne“ a podobné pochybnosti (**T:** Poníženie od systému). No čiže ako sa zhoršujú vzťahy, áno, (**IM:**

Ale prečo?), kvôli tomu, že sa nerealizoval egoizmus...

IM: Nie, práve tu je práca systému veľmi jednoduchá. Samozrejme, hovoríš správne, že sa nerealizoval egoizmus, ale aby ľudia pochopili, treba to povedať jednoduchšie. Tvoje vedomie sa rozhodlo prevládnúť nad mojím vedomím a priťahuje práve témou tvojho egoizmu. Čiže ja musím vložiť svoju pozornosť, utrátiť svoj čas, vypočúť si ňu, poľutovať a podobne, ale ja som to neurobil. To znamená, že vedomie vynaložilo silu. Je to niečo zvonku, ktoré chce iba ješť, nič svätého, žiadna ľudomilnosť. Je to obyčajný program, ktorý veľa žerie a žerie donekonečna veľa, koľkokoľvek by si mu dal. Ale trošičku premárnil na teba, áno? Na to, že sa pokúšaš prevládnúť nado mnou. V tom čase som nezareagoval. On chce zabrať čo? Svoje. On vždy... nikdy nechce pracovať pre svoj úbytok. Čo bude robiť? Bude ňu ponížovať ako Osobnosť: „Si nezaujímavá“, „Nedokázala si to“ a podobne, t.j. začali sa obvinenia tvojím smerom. Ale to je na každom kroku. To značí, ak raz nemohla zješť iného, nezapracovala si v tom momente ako sprostredkovateľ, teda bude ješť teba (**T:** Znútra, hej). Často a zhusta. Samozrejme, obviňujúc všetko bez výnimky.

T: Ale tiež, Igor Michajlovič, na internete je teraz veľmi veľa otázok i odpovedí a dokonca aj celé vedecké smery (psychohygiena), týkajúce sa toho, že ľudia zo vzájomnej komunikácie cítia nejakú ustatosť, opisujú stavy „ako vyžmýkaný citrón“ (**IM:** Istotne), o tom, že... a ako sa pred tým ochrániť a čo je to vôbec za jav. A toto... nuž, akoby vznikalo skoro vždy

aj v nejakých kolektívoch, aj v rodinách, aj v práci. A ľudia sa jednoducho reálne boja vzájomnej komunikácie...

IM: Akurát sme to prebrali – je to rozdeľovanie života, no, nazveme to tak. Nech by sa to nazývalo akokoľvek – životná energia, či ešte inak, prána, Allat... nie je dôležité ako – povedzme, že je to substancia, ktorá je životom. A toto jej prerozdelenie medzi sebou, jej neustále odoberanie u kohosi z dôvodu nepotrebnosti. Jedna vec, existujú pracovné vzťahy či niečo také, ale často a zhusta je to práve vyvolanie emócií, vyvolanie, pritiahnutie pozornosti, vloženie pozornosti a podobne. Alebo, ako sa hovorí, kultúrna komunikácia, áno? No jej zmyslom je čo? Zajesť si jeden druhého. Je to všetko veľmi jednoduché. Práve preto sa ľudia cítia po komunikácii veľmi neprijemne. Koľko je ľudí, ktorí napríklad nepracujú na tržnici, ale po návšteve trhoviska sa cítia mimoriadne zle. Kopa ľudí, tlačénica a podobne. Na jednej strane (už sme to podľa mňa nejakým spôsobom preberali)... na jednej strane, áno, tlačénica, kmitanie ľudí, vyhovuje-nevyhovuje ti vec, niečo kupuješ, nadobúdaš. No tento nezmyselný zhon akoby vyčerpáva, akoby morálne či psychologicky vyčerpáva a preto sú ľudia rozbití, cítia sa ustatí. A v skutočnosti, keď sa na to pozrieme, k čomu dochádza? Niektorí sa cítia výborne a iní sa cítia otrasne.

Ž: Prerozdelenie.

IM: Existujú prenášači a existujú donori. Prenášači sú tí, cez ktorých prechádza energia. A čím je tento aktívnejší, čím

viac môže odčerpať z niekoho a prepustiť cez seba na systém, tým viac mu zostane, tým menej systém žerie jeho. Nuž áno, možno sa k tomu stavať rôzne a možno to vysvetľovať z pohľadu psychológie, ale možno sa jednoducho pozrieť na fyziku, na samotnú fyziku procesu, čo sú to masy ľudí, čo je to komunikácia medzi ľuďmi. Rovnako preskúmať, čo sú to davy či zhromaždenia ľudí a k čomu naozaj dochádza, pre koho je to zaujímavé, komu je to výhodné a načo to je – a všetko sa postaví na miesto. Ale treba tu brať do úvahy jedno, že zver ako súčasť systému, alebo naše vedomie (opäť sa vraciame k vedomiu, priatelia moji) – to je súčasť samotného systému a on chce vždy ješ. A všetko ostatné – to sú programčeky, to sú halucinácie.

T: Ale predsa len, ako sa má ochrániť človek, jednoduchý človek cez deň?

IM: A mne sa zdá, že prvé, čo musia ľudia skúmať, keď pocítili čosi, že svet nie je celkom taký, ako im rozprávajú a vysvetľujú, a chápú, že nie sú iba dvojnohou opicou, ale niečím viac, tak pred tým, než sa budú venovať nejakým praktikám, musia sa naučiť čomu? (**Ž:** Chrániť sa) Chrániť sa, čiže práve v tom je zmysel. Čo dáva AllatRa ihneď? Dáva ľuďom do ruky štít, správne? A kým človek neovláda štít, nemôže brať do rúk meč proti samotnému systému. Ale u nás sa všetci snažia práve naopak, zriekajú sa diabla a podobne (**Ž:** Áno, zaujímavá otázka). Ale čo je to štít? Poďme to rozobrať (**T:** Poďme). To je práve tá záštita, ktorú mimoriadne nutne potrebuje človek na jeho životnej ceste. Prečo? Preto, aby mohol

chodiť po tržnici kludne a cítiť sa potom normálne, preto, aby mohol počúvať plačkov, ktorí rozprávajú o svojich chorobách, alebo oznamujú také správy, že rovno všetci musia vkladať pozornosť, či jednoducho pred dominátormi a podobne. Je úplne jedno, či sú to viditeľné alebo neviditeľné tvory, substancie, duchovia, nech by to bol ktokoľvek, nech by sa akokoľvek snažil pôsobiť na človeka, nepodariť sa mu to, nepodariť sa im to, pretože človek disponuje čím? (T: Štítom). Schopnosťou kontrolovať svoje vedomie. Čiže je ako Osobnosť slobodný pred manipuláciami vedomia, nič viac. Čo je prvé, o čom sa rozpráva v „AllatRa“? O tom, že vedomie – nie si ty, správne? Keď je Osobnosť slobodná, chápe... ty ako Osobnosť a ty si práve Osobnosť, ľahko registruješ myšlienky, ktoré k tebe prichádzajú a už chápeš, či ich treba realizovať alebo netreba, či je možné ich niekomu prenášať, tlmočiť, alebo radšej túto myšlienku úplne ubrať. Teda od koho pochádza, prečo prichádza a aký má vplyv... Ale keď predsa všetko ide opäť cez vedomie.

Ž: Áno, dotkli ste sa teraz takej veľmi dobrej témy ohľadne toho, ako nereagovať na vedomie, ako byť v rozšírenom stave a...

IM: A práve to je získanie štítu (Ž: Áno, áno). Chrániť sa (Ž: Áno). A bez rozdielu, pred kým – či je to nejaká mágia, či je to vplyv davu, či je to čokoľvek. Zoberme jednoducho vplyv davu (Ž: Áno, áno). Teda človek je v divadle, človek je na futbalovom ihrisku či na protestnej akcii, áno, tak kultúrne sa vyjadríme. To je jedno. Stáva sa súčasťou čoho? (Ž: Davu)

Súčasťou jednotného vedomia, áno, vytvorí sa taký spoločný egregor, ako to nazývajú, také spoločné zjednotené vedomie. A tu to tiež možno elementárne posudzovať z pozície obyčajnej fyziky a potom to poskytne lepšie pochopenie. Človek je individuálny. Napríklad pri rozhovore s akýmkoľvek človekom, áno, v ňom vidíme čo? Vidíme v ňom jednotlivca, ktorý je schopný myslieť, viac-menej slobodne čosi vykladať. Len čo sa ocitá v dave, a vtiahol sa do procesu (je jedno akého, hlavne, aby to uchvátilo jeho pozornosť), stáva sa čím? Zložkovou jednotkou celistvej jednotky. V tomto prípade je už dav jednotkou a on je jeho súčasťou a tvorí jeho celistvosť. Teda ak vezmeme mravenisko... mali sme nejaké relácie, rozprávali sme o tom, tiež je to zaujímavé. Áno, a v princípe je o tom mnoho informácií, môžete si nájsť ako sa správajú včely, ako sa správajú mravce. Keď sú všetky spolu – je to jednotný, rozumný organizmus. Len čo... stačí ubrať jedného alebo niekoľkých jednotlivcov, strácajú sa a stávajú sa jednoducho ako... bezradní, povedzme to tak. Ako bez rozumu a chápania, vlastne sa ani nemôžu vrátiť domov. Posúďme jednoduchý mechanizmus. V tomto prípade, aby to bolo jasné, preskúmame naše vedomie nielen ako neurónovú sieť, pretože už mnohí chápú, že neuróny mozgu (T: Nie sú vedomie, áno) nie sú nositeľom nášho vedomia, áno. Chvalabohu, veda už k tomu prichádza a už chápe, že vedomie, to je niečo zvonka. A to, čo sa odráža, obrázky a podobne, nuž, to je také... rádioprijímač, povedzme to tak. A vedomie – to je viac vlnová štruktúra, nazvime ju energetická či tak nejak. Ale aby sme si to vedeli predstaviť,

obráťme sa predsa len na „FYZIKU ALLATRA“. Pripusťme čisto hypoteticky, ako v teórii, že energia pozostáva z čoho? Z nejakej vlny. A z čoho pozostáva vlna? No nazvime to tak – zo spojenia medzi septónikmi, takými mikročiasťkami, ktoré sú naozaj nedeliteľné a tvoria celý svet, áno? To sme sa opäť vrátili k Dogonom, oni toto všetko nazývali čiastčkou Po a my to tu nazveme septónikom, tak, ako je to popísané vo „FYZIKE ALLATRA“ a tak, ako to popisovali pred 12 000 rokmi. A z týchto septónikov, polárnych štruktúr, sa skladá taký, nuž, objemný obláčik, ktorý sa nachádza napríklad nad hlavou človeka. Ďalej... Existuje energetická konštrukcia samotného človeka, okrem fyzickej konštrukcie. To je už nepopierateľný fakt, Kirlianove efekty, no a mnohé iné (T: Áno, áno, aury a podobne), áno, to je už takpovediac vyriešená a dokázaná otázka. Kto chce, nájde dôkazy. Samozrejme, vedomie niektorých to bude odmietať, povedia: „Ukážte mi, dokážte“. Priatelia, prelistujte, prečítajte – nájdete. Ďalej... Keď sa nachádzame v určitej vzdialenosti jeden od druhého, naše energetické konštrukcie sa nedotýkajú. To je čo? Náš individuálny (Ž: Osobný priestor), áno, priestor, osobný priestor. Naše vedomia majú určitý objem, tiež sa nedotýkajú, keď sú takpovediac vo voľnej interakcii cez verbálne mechanizmy, energetické, to je jedno, telepatické, ale nie sú spolu (T: Zaujímavé). A teraz nás stláčame, povedzme ako haringy v plechovke, to je nepodstatné, do maršrutky (pozn. – malý autobus). No kto nejazdil autobusom v špičke alebo napríklad v metre – kopa ľudí. A čo vidíme? Stačí len, aby sa vznietil jeden knôtik: jeden prenášač začína nerváčiť, začína

byť hlučný – a u všetkých prechádza vlna. Prečo? Pretože táto masa sa mení na jediný mechanizmus. Ale to je krátkodobý jav. Ale ak napríklad zoberieme štadión, kde je opäť masa ľudí s narušeným osobným priestorom a čiastočne sú dokonca pospájaní poľami tohto vedomia... Ale opäť – čo je to vedomie? Vedomie – to je súčasť spoločného poľa, nuž, povedzme to tak. Nazvime to... no opäť z pozície zmienenej „FYZIKY ALLATRA“, naše vedomie – to sú fantómové čiastočky a to, čo ešte nazývajú temnou hmotou – to sú práve stacionárne čiastočky (T: Čiastočky), ktoré sa nachádzajú v štruktúre tohto vesmíru, alebo ešte takzvaná ezoosmická mriežka, áno, čiže v tejto štruktúre. Naše vedomie je fantómovou čiastočkou, tá prechádza a systém je ako matrica, on je stabilný. Čiže všetko prechádza cez ňu, ale aj interakcia prebieha stále, pretože sú to mikro-mikro-rozmary. A keď sa dotýkame našimi štruktúrami poľa, naším vedomím, premieňame sa na čo? Na mravenisko. A ukazuje sa to, čo vidíme – normálni, kultúrni ľudia, dokonca v triezvom stave, keď sa ocitnú sa na štadióne, emocionálne ich to zachvacuje. Ako to vysvetľujú psychológovia? Nechal sa strhnúť, vložil pozornosť emocionálne... a pácha priestupok, či neadekvátne skutky. Ale je to jednoducho iba zachvátenie systémom. T.j. človek úplne vkladá pozornosť a nachádza sa v stave ľahkého tranzu, teda takého ľahkého ovládania či manipulovania zvonka. Taktiež k tomu dochádza, ako si hovorila, na tých protestných zhromaždeniach, či kde (T: Plece pri pleci z nejakého dôvodu, áno?). Veľmi natesno, rytmika... A všade pozorujeme čo? Skandovanie, rytmiku, pôsobenie,

prirodzené kolísanie. K čomu je to treba? Zrovnať a synchronizovať. Keď zrovnali a synchronizovali skupinu, donútili ich niečo robiť, vyskakovať, kričať „My chceme gól! My chceme gól!“ či „Gól!“, alebo „Hurá, hurá!“, to je jedno, alebo ešte nejaké iné činnosti – práve to dav premieňa na jediný mechanizmus, ktorý je ľahko manipulovateľný a prirodzene, je extrémne ďaleko od duchovného. A tu je pre človeka mimoriadne dôležité disponovať týmto štítom. A štít, to je vlastne čo? Sloboda od vplyvu vedomia. Ak je človek skutočne duchovne rozvinutý, ak je slobodný ako Osobnosť, tak aj keď je v dave, alebo ešte kdesi, vidí, ako do neho vstupuje cudzorodé, teda do jeho územia prechádza cudzí vplyv. Vníma myšlienku ako potrebnú alebo nepotrebnú. Čo znamená „potrebná“? Nuž niečo robiť treba, všetci žijeme v tomto svete, musíme žiť, komunikovať, obliekať sa, no a mnohé iné prirodzené činnosti. Samozrejme je to spravádzané aj myšlienkami – napríklad vybrať akú košeľu si obliecť, áno? Problémy nie sú, možno aj vedomie poslúchnuť, čo napovie. Ale keď hovorí hlúposť, musíš to plynule rozlišovať, teda každú myšlienku, ktorá môže mať určité následky pre teba ako Osobnosť. A toto pochopenie a poznanie tohto procesu, ľahké odvrhnutie nepotrebného, ale ešte lepšie vôbec zabrániť jeho vstupu, nepotrebného a agresívneho, toho, čo manipuluje, toho, čo žerie tvoj život, áno, povedzme takých zlodejčiekov – to je práve ovládanie štítu. Teda keď je taký človek v maršrutke, na štadióne, v protestnom hnutí, nech by bol kdekoľvek, na akejkolvek akcii, na hocijakom podujatí, i tak zostane jedincom. A bude jasne vidieť, čo sa

deje s ľuďmi, ako sa ľudia, najmúdrejší jednotlivci, premieňajú no... na sprosté tvory. Je to tiež ľahké zbadáť, keď si za jedným stolom s kultúrnymi, vzdelanými ľuďmi a nepiješ, ale oni – „po poldeci“. Hľadiš, trošku sa im už vytráca ľudskosť. Ešte poldeci – a ešte viac. No a po treťom-piatom kalíštek už sedíš za jedným stolom s opicami alebo sviňami s diplomami.

T: Blokuje, však, toto..?

IM: Pravdaže, pretože sa stávajú zvermi. Hlúposti a všetko ostatné: agresia, chvastanie, egoizmus – všetko vylieza, všetko neľudské. Prečo? Pretože sa stávajú manipulovateľní. A ako vieme - jeden z nástrojov je alkohol a narkotiká, ktoré (**T:** Zaujímavé) dovoľujú systému úplne manipulovať s človekom.

T: Ale veď vedomie našepkáva, že tieto závislosti... často predpisujú práve trankvilizéry a podobne... že existuje nejaký, povedzme, zmenený stav vedomia, ktorý podľa kritérií systému daruje akýsi pocit slobody. Môže...?

IM: Nie, on práve nedaruje pocit slobody. Ako hovoríš, tie samé trankvilizéry, ony naopak utláčajú vedomie. Človek sa nachádza v polospánkovom stave, nie celkom adekvátnom a je absolútne ovplyvniteľný, je kontrolovaný systémom.

Ž: Otupuje sa citlivosť, jednoducho sa stráca taký...

IM: Sloboda Osobnosti, pochopenie, že si Osobnosť, úplne odchádza. Čiže (**Ž:** Skľúčenosť) pozícia Pozorovateľa mizne.

Dominuje hlavne prvotné vedomie, tu to tiež treba dobre diferencovať. Áno, otupujú sa ataky od druhotného vedomia, ale je to absolútna dominancia prvotného (Ž: Prvotného) vedomia, samozrejme.

T: Prečo sa ľudia dostávajú do takých závislostí? Je to slabá Osobnosť?

IM: Nie je rozvitá. Čo znamená „slabá“? No, povedzme to jednoduchšie, narodilo sa dieťa – je slabé, alebo silné? Keď vyrastie – dozvieme sa. Ale keď on... človek prežil celý život do, povedzme, hlbokkej staroby a v jeho vnútri je nemluvňa, ktoré ešte ani rozprávať nevie – je slabá Osobnosť, alebo silná? Nijaká. A kto sa u nás zaoberá rozvojom Osobnosti? Kto chápe, že on je Osobnosť? U nás si prakticky všetci, no, celá populácia zemegule myslí, že sú vedomím, že sú telom a podobne. A opäť, nástroje, ktoré majú poskytovať túto slobodu, sú uzurpované, prerobené a využívajú sa opäť ako nástroje zotročenia. No vari to nie je tak? (Ž: Je). Čiže to, čo priňášali proroci, svätí a podobne to, čo sa ľuďom dávalo ako nástroj oslobodenia, sa deformuje a jednoducho to funguje ako nástroj manipulácie. Kvôli čomu? Kvôli disponovaniu mocou nad tými istými, ktorí hľadajú túto slobodu. Získavajú ju oni ako takú? Získavajú. Tí, ktorí chcú, tí nachádzajú zrná Pravdy navôkol. A vďaka týmto zrnám – aj oslobodenie (tí, ktorí sa skutočne snažia). A hlavná masa? Tak to aj vychádza. A naša hlavná masa... ona ani nič nechce. Ona chce opäť čo? Obyčajné všedné – viac peňazí, menej robiť, aby ich mali radi a vážili si ich, počúvali ich, báli sa ich... nuž, byť

takými kráľmi. Hoci malinkými, ale kráľmi a ešte lepšie veľkými kráľmi. Ale život, to je veľmi krátka vec. Čo bude zajtra? No o tom vedomie nerozpráva. Vedomie však hovorí, že život bude pokračovať. Prečo? Pretože vedomiu život bude pokračovať. Vedomiu horšie nebude, ale človeku ako Osobnosti, jemu je v tomto živote nijak, ale v tom bude ešte horšie.

Ž: Áno, je to veľmi častá otázka, pretože my sme tiež narážali, keď sme sa pripravovali, že... ako pochopiť, kde koná vedomie a kde koná Osobnosť? Čiže aj po získaní nejakých skúseností, no, priamo otázky, ktoré znejú, keď už človek reálne precítil, ako... kde je vedomie, kde je Osobnosť, no okamžite zase kladie otázku z inej strany, začína toto...

IM: Otázka ide od vedomia. Prečo? Pretože vedomie začína zamieňať a imitovať seba ako Osobnosť, vedomie začína našepkávať a riadiť. Teda ono sa okamžite spúšťa, robí všetko pre to, aby, prepáčte... ako sme hovorili v minulej relácii, koza, áno? Človek je pre systém koza, ktorá dáva mlieko. Potom dá vlnu, dá mäso a všetko ostatné. No aby sa táto koza nestala slobodnou a neušla do lesa, systém bude robiť všetko, preto na seba berie aj všetku duchovnú prácu za človeka. Okamžite ho vyvyšuje, hovorí, aký je duchovný či ešte niečo, alebo naopak, začína ho zachraňovať pred duchovnosťou a hovorí: „Čo robíš?! Však sa zakóduješ! Ved' budeš ovládateľný a manipulovateľný!“ Kým?

Ž: Prečo vznikajú takéto momenty, keď už človek

pochopil..? Čiže, akoby rozmýšľajúc, hovorí správne veci, práve ako...

IM: Rozmýšľajúc sa opiera o vedomie a vedomie mu rozpráva.

Ž: Ono akoby vedelo, čo je to duchovné. Teda na nejaké otázky odpovedá...

IM: Jednoducho diktatúra od vedomia. Teda Osobnosť zostáva kontrolovaná, podriadená samému systému a nezískala takú silu, aby donútila vedomie slúžiť sebe a... takpovediac na svojej duchovnej ceste, ale všetko presne naopak. Človek pocítil, získal prvú skúsenosť, nadchol sa, zapáčilo sa mu to. Vedomie ihneď začína využívať ten istý nástroj, ale okamžite ho aj obviňuje: „Nič sa ti nepodarí, nič nemôžeš“, a vzápätí hovorí: „Ty si oveľa duchovnejší, ako všetci ostatní. Všetci ostatní zablúdili, ty jediný poznáš správnu cestu“. A potom ti rozpráva: „Ale načo ti to treba, toto všetko? No aká duchovnosť?! Pozri, jeden deň žiješ! No veď zajtra možno ani nič nebudeš mať. Odkiaľ vieš, čo je tam po tej smrti? No ale naozaj, odkiaľ to vieš? No nevieš, však? Nuž naši priatelia nevedia, no veď nikto nevie, čo bude po smrti. A tebe rozprávajú rozprávky, ty strácaš čas, strácaš život na akési duchovné praktiky, na akúsi komunikáciu... Pozerať tam kadejakých v televízore či v gadgetoch, počúvať, čo rozprávajú – veď ty strácaš svoj čas. Choď si radšej vodky vypíť, futbal si zahraj, povenuj sa niečomu (**Ž:** Uži si naplno), uži si naplno, áno. Veď si ešte nebol so všetkými, všetko si nevyskúšal. No

pozri, život má byť nádherný, prejavíť sa v celej sile“, - tvrdo a po hlave.

Ž: To je integrácia, že?

IM: Tak rozpráva vedomie: (**Ž:** Áno) „Sloboda – to je ako všetci: postaviť dom, porodiť deti, zasadiť strom, vyskúšať všetko, čo sa len dá a umrieť šťastný“.

Ž: „Život kvôli radovánkam“, že, ako u hedonistov.

IM: Len tak. Život musí prinášať zábavu. A akurát tu sa ukrýva zámena. Čo je to skutočný Život? Je to radosť, šťastie a Láska (**Ž:** Áno). Je to naozaj tak, ale (**Ž:** Áno) to je vnútorný stav. Ale vedomie nemôže... sám systém nemôže dať človeku vnútornú Lásku a toto šťastie. Čo teda robí? Zamieňa to na vonkajšie, vytvárajúc ilúziu šťastia. Čo je to šťastie? Šťastie, to je... no, u koho čo: keď si dajme tomu môžeš dovoliť drahé hodinky a všetci ti závidia, spytujú sa, koľko je hodín – ty odhaľuješ, máš hodinky aspoň za, no, neviem, za 50 000 dolárov, áno? A všetci: „Fíha!!“ „Človek má plat 100 dolárov a ty máš hodinky za 50 000 dolárov. Nuž... „to je šťastie“. Alebo je šťastím drahé auto, že? Nikto to nemôže v tvojej dedine, ale ty si kupuješ najlepšie auto. Keď ideš, všetci hľadia, odplávajú si a hovoria: „Baran!“ Ale veď je to šťastie, však ťa všetcividia, nie? To, že ti pľujú na kufor – no, to je už tak, „ale oni všetci predsa závidia a to je šťastie“. To je šťastie pre systém – urobiť ťa nenávideným pre všetkých, objektom závidi, ale zároveň objektom pätolizačstva a poklonkovania a to je šťastie. To je šťastie, priatelia moji? No ak

je toto pre vás šťastie, vypnite nás a nepočúvajte ďalej, ne-strácajte svoj čas na také hlúposti, čo tu rozprávame, správne (T: Zaujímavé), ak je toto pre vás šťastie.

Ž: Áno, teraz ste sa dotkli takej témy o živote, áno o ľudskom. A zaznela taká otázka o tom, ako žiť jednoducho...

IM: Veľmi jednoducho.

Ž: Ako je to jednoducho žiť?

IM: Veď nie jednoducho žiť, ale Žiť jednoducho. (Ž: V čom je tá jednoduchosť?) A v tom je tá jednoduchosť. Čo je to Život a kedy vzniká? Život – to je vtedy, keď je v tebe plno Lásky, si naplnený Láskou, si zdrojom Lásky. A kedy k tomu dochádza? Práve vtedy, keď na teba prestáva mať vplyv systém. Láska – to je opäť Láska, šťastie, radosť, áno? Nech to akokoľvek opisujeme – vnútorné... je to práve tá sila, ktorou začína disponovať Osobnosť. Je to plnohodnotný Život Osobnosti. Ak počas tohto života človek nezačal Žiť, po smrti tohto fyzického tela s ním nebude nič. Zoberme kokón, v ktorom sa rodí motýľ. A len čo sa húsenica zakuklila, vzali sme tento kokón a rozlomili ho. Čo sa stane? Vyjde z toho motýľ? Už nebude, prepáčte, ani húsenice, ale už ani motýľa. Bude to smrť. Ale človek nie je motýľ ani húsenica, správne, však? Preto musí mať v prvom rade slobodu od samotného systému. Keď ho ten nepožiera, keď túto silu pozornosti, silu Života vynakladá na to, aby sa dotkol Duchovného Sveta, keď svoju pozornosť a svoju Lásku posielal Duchovnému Svetu, tak získava 100 krát viac. Toto sa v ňom hromadí a

dáva skutočný Život. Ale my sme už rozprávali aj o fyzike, čo je to strieborná niť, čo je to Duša, čo je to Osobnosť, ako splývajú, rozširujú sa a podobne. Ale fakticky, to je skutočný Život. Vtedy sa objavuje Láska, radosť, Život a vtedy je pochopenie... minimálne, s kým sa zhováraš. Aj keď streneš hociktorého človeka, chápeš, kto v ňom dominuje, aký démon, ako sa hovorí, avšak to je jeho problém. Môžeš pomôcť – pomôž, ale ak nemôžeš... (Ž: Áno) Ak človek nechce – pomôcť mu nemožno. Prečo? Pretože existuje sloboda voľby človeka. Človek volí, komu slúžiť. Byť kozou pre systém či byť rovný medzi rovnými. Teda stať sa slobodnou bytosťou, alebo Anjelom, ako sa hovorí v náboženstvách, získať (Ž: Žiť v Láske)... v Láske a radosti a v šťastí. Alebo v závidi, v egoizme... no celkovo tak, ako žijeme väčšinou, že (Ž: V spotrebiteľskom) na tomto svete (T: Ľudia, Ž: Áno), v kope problémov.

Ž: Áno... Viete, bola aj s týmto súvisiaca otázka ohľadne pozornosti, že človek sa akoby snaží žiť jednoducho a presmerováva svoju pozornosť s celou snahou deň za dňom, snaží sa a prikladá...

IM: Ale takého niet. Ty tu už hovoríš: „Človek presmerováva s celou snahou...” (Ž: Snahou, áno, áno, priam...) a dokonca tak imituješ (T: Ako nebožiec, vŕta dušu, hej), hľa takto priamo smeruje...

Ž: Keď sa zadávala otázka, priamo vtlačiť (IM: Tak, tak) jeho pozornosť, do duše ju predsa treba (IM: Do duše, áno)... So

všetkou zodpovednosťou.

IM: To všetko ide od vedomia, od rozumu a on je takto kým? Kozou, ktorá sa pokúša vydojiť do najposlednejšej kvapky, všetko odovzdať pánovi. No veď je to tak. Láska sa násilím nezískava, to v prvom rade. Opäť, keď sa vedomie vmiešava do daného procesu, dochádza práve k tomuto zosilneniu, zámenám. A ľudia opäť hovoria: „Ako to? Snažím sa a je mi zle, hlava ma bolí, som nadmerne napätý“. (**T:** V hrudi ma bolí, áno). No... no a ako ináč? No samozrejme (**Ž:** No áno, áno... to zvieranie), ak tu dochádza k fyzickému násiliu, ak to využíva vedomie, diktuje, pod diktátom vedomia... Priatelia, nuž pre začiatok... Všetko je jednoduché, všetko sa začína od toho, uvoľníš sa a pozrieš, čo máš v hlave – odkiaľ prichádzajú myšlienky a kam idú, kto ti ich posiela, keď si to neželáš. Bez špeciálnej prípravy... človek jednoducho sedí, o ničom nepremýšľa, uvoľnil sa... zrazu bác – opica v hlave. No či si ty zoopark, že v tvojej hlave opice behajú alebo ježkovia lozia? Však je to tak. Oni žijú v obrázkoch – priatelia, známi, ktorí začínajú tárať, ktorých vôbec nepotrebuješ – a človek ihneď zabúda, že si sadol akože urobiť nejakú praktiku pre osvojenie. Rozptýlil sa myšlienkami – a posiel sa niečím zaoberať, okamžite kopa vecí... No kto... kto sa s tým skutočne nestretával, však? A celý trik spočíva v tom, že si si sadol, sedíš a pozoruješ. Keď pochopíš, že myšlienky nie sú tvoje a ty ich neriadiš, vtedy začínaš chápať – a kto si teda ty, keď neriadiš myšlienky? Objavuje sa prvý moment rozdelenia – myšlienky, prúdy, ktoré napádajú: agresívne,

neagresívne. Prichádza pochopenie, že je to to, čo ide z vonkajšieho kruhu. Vonkajší kruh – to je čo? Druhotné vedomie. Teda to, čo ide zvonku, od systému. Hodnotenie: „Ale ja sa cítim, vnímam sa v tejto chvíli. Chápem – prišla myšlienka a začalo mi byť nejako... spustila sa chémia – začalo mi byť neprijemne, som nesvoj. Je jasné, kto som v tomto prípade. V tomto prípade sa vnímam ako prvotné vedomie“. Bezťak je to pripútané k matérii, je to hodnotenie, ale je aj pochopenie, že existuje aj nepriateľ. A práve jedna z prvých etáp je – ako Osobnosť pocítiť, kto si ty ako Osobnosť, že si vôbec... nie to, že „kto si“, všeobecne, že si ako Osobnosť, že nie si vedomie. Potom precítiť, že existuje prvotné vedomie, existuje druhotné. Ale na začiatku prvé, čo cítíme – to je druhotné vedomie, agresia na prvotné. Ešte sa nachádzame na pozícii prvotného vedomia. Len potom môžeme ísť ako Osobnosť. Ale i z pozície prvotného vedomia, už keď začíname odvrhávať vplyv samotného systému zvonka, posilňujeme pozíciu Osobnosti. My toľko energie (tej, ktorá nám je poskytovaná na život) ne... Opäť však, netreba si pliesť energiu... To, že ste zjedli mrkvičku so salámou, to všetko je fajn, ale to je energia pre vaše auto. Ale vy ako šofér tohto automobilu, vy práve disponujete inou energiou a vyživovaní ste trochu inak. A v danom prípade sa táto energia života, energia pozornosti, ktorá núti ísť tento automobil (ktorý ste práve nantankovali salámou a mrkvičkou) doprava či doľava, tak tá sa musí prerozdeľovať správne. Potom, ako ste pochopili, že existuje aj vonkajšie pôsobenie, začali sa ho zriekať, vnímať, obmedzovať, začína pochopenie: a kto si ďalej? Čiže

jednoduchý variant, najobyčajnejší jednoduchý variant. Keď cítite, chápete, že ste, dajme tomu z pozície prvotného vedomia... No čo ono chce? Ono pôsobí na telo, no, povedzme, kontroluje také elementárne životné procesy. A vy chápete, že je intelektuálne obmedzené, kto toto všetko sleduje, čiže vy – ten, kto vydáva túto energiu, vďaka ktorej existuje i prvotné vedomie, i druhotné vedomie. A kto teda ste vy? A toto „kto ste vy?“ To je práve ten, komu prvotné vedomie rozpráva, ukazuje, vytvára nejakú životnú situáciu pod dik-tátom druhotného vedomia. Preto je takou našou najzákladnejšou svetovou obrazovkou, alebo obrazovkou celého sveta, odkiaľ prichádzajú všetky tečúce informácie – druhotné vedomie. Prvotné vedomie – to je dieťa, ktoré... A mnohí sa cítia ako dieťa, ktoré sa chce pohrať, nehľadiac na to, že je to už dedko či babka, s bábikami alebo pištoľkou kdesi pobehať, zahrať sa na strieľačky – to je práve prvotné vedomie. Ono spravidla zostáva na úrovni rozvoja asi 5-6 ročného dieťaťa, ale za celým týmto procesom stojí Osobnosť. Keď teda chápeš, kto si, od tohto začína to prvé, samé prvé momenty, samé prvé kroky na duchovnej ceste. Prečo? Pretože ako Osobnosť môžeš vkladať pozornosť do prvotného vedomia, do druhotného, a môžeš rozvíjať svoje duchovno. A len čo začínaš ako Osobnosť vymedzovať svoju pozornosť – je to pokojné, je to radostné, je to bez akéhokoľvek nátlaku a násilia, pretože telo s tým nič nemá. Hovoria: „Ak sa po duchovnej praktike človek zle cíti?“ Ale nemôže sa človek po duchovnej praktike cítiť zle, či tak nejak. To vôbec nijako nevplýva na telo, pretože všetky procesy

prebiehajú mimo tela, čiže až na energetickej úrovni. A keď už ako Osobnosť začínaš vkladať pozornosť, prerozdeľovať: vedomiu dáš trochu, ale do duchovného viac – objavuje sa čo? To vnútorné teplo. Nie fyzické teplo, ale povedzme, že energetické ktoré je práve tým svetlom, to teplo, ktoré my, aby sme ho nejako v tejto trojrozmernosti vyjadrili, nazývame Láskou, šťastím, no a mnohými inými takýmito synonymami toho, čo je skutočne krásne. Opísať ho je mimoriadne zložité, to všetko sú... všetky druhy farby. A všetko najzaujímavejšie, čo tu je, sa stáva zašlým a sivým v porovnaní s tým pocitom, tým, čo dáva pocit Života, správne? A čím viac to rozvíjame, tým slobodnejší a nezávislejší sa stávame od prvotného i druhotného vedomia. V konečnom výsledku to ľudia dosahujú... A pritom je to veľmi jednoduché, vôbec to nie je zložité. Ale opäť, ak sa do tohto procesu ako našepkávač, alebo „pomocník“ vmiešava vedomie... dokonca aj keď prvotné – už je zle, ale keď druhotné začne diktovať, tak človek ide kamkoľvek. A práve tu vznikajú pochody nevedno kam, nepochopiteľne prečo, kvôli tomu, aby sa stal duchovným a získal čo? Moc nad inými, takými ako... A vzniká taký postoj: „musím zachraňovať“ – a tu ľudia začínajú byť aktívni. Pričom i keď sú na celých 100% ateistami, bežia zachraňovať Pannu Máriu, Ježiša Krista či pomáhať Bohu. Nuž čo... no my sme sa už stretávali s týmto veľmi veľa, vypočuješ si, čím sa ľudia zaoberajú... Ale keď začneš rozhovor – on v Boha vôbec neverí. Ponúka sa otázka: prečo strácaš kopu času, sedíš v nejakých meditáciách, pomáhaš Bohu oslobodiť sa zo zajatia diabla? No... no veď to je

marazmus, to sú, s prepáčením, obrovské sekty, v ktorých sú milióny ľudí a oni márnia čas na to, sedia v meditácii a zachraňujú Boha. Ako? Čím? To je rovnaké, ako aj nedávno v súvislosti s tým, že došlo k veľkému požiaru, tiež národná iniciatíva: „Poďme, všetci spolu budeme (Ž: ...spojíme sa) vykonávať praktiku, duchovne sa spojíme (T: ...vizualizovať dážď) a budeme vizualizovať dážď...“ či ešte čosi (T: Hej, hej; Ž: Áno, áno, prosím...). Nuž vizualizujte si mesiac peňazí a radujte sa, alebo klobásku – stanete sa tým sýti, nie? Kým si vizualizuješ, slinka ti tečie, ale otvoríš očka – a ničoho niet. Tak aj.... váš dážď, priatelia.

U: Ľudia začínajú meditovať, aby vyvolali dážď. Ale sú aj také návrhy od ľudí, vidíš to v sociálnych sieťach, že navrhujú nasmerovať lásku k Zemi, alebo dokonca urobiť meditáciu „Lotosový kvet“, aby sa zastavili kataklizmy.

IM: Opäť, všetky tieto snahy idú od vedomia kvôli tomu, aby si, s prepáčením, ako čerstvo upečené pirôžky zajedlo týchto ľudí, ktorí sa v dobrom snažia pomôcť, ale v skutočnosti konajú veľmi hlúpo. Okrem samotného systému od toho nikomu lepšie nebude. Ako to urobiť „Lotos“, vykonať „Lotos“, aby... kvôli Zemi, aby vyvolali dážď? No to je využitie duchovnej praktiky na mágiu. Je to... no zamyslite sa, je to rovnaké, ako vziať ikonu (no, to ja pre tých ľudí, ktorí sú nábožní, v kresťanstve), vziať ikonu, áno, aj svätý kríž a pomocou tohto vykonávať magický rituál. Nuž, je to správne? No ja si práve myslím, že je to absolútne nesprávne. Ale aj tak im to vedomie vnucuje a rozpráva, že „Veď je to dobre“.

Opäť však, kvôli čomu sa títo ľudia venujú duchovnému rozvoju? Venujú sa duchovnému rozvoju, či mágii? Jednoduchá otázka. Čo v nich dominuje? Túžba disponovať metafyzickými schopnosťami kvôli tomu, aby ľuďom urobili lepšie? Nie. Pretože na pozadí stojí opäť túžba dominovať nad inými pomocou týchto metafyzických schopností. Je to správne? Čo hľadajú – Život, alebo moc nad inými ľuďmi? Nad týmto sa treba zamyslieť. Správne? A hlúposti netreba robiť. Čas premárnite – systém si zahryzne. Kým vizualizujete – systém sa sýti. (T: Žerie život.) Áno, keď celá spoločnosť ako jednotka prijíma práve duchovnú stránku, teda samotné pozitívum sa nachádza mimo... nie je podriadené systému, odmieta egoizmus – áno, tu môže dochádzať ku zázrakom. Ale keď je v skutočnosti veľmi malé množstvo ľudí, ako sa to navrhovalo: „Podme všetci spolu“. Kto sú „všetci spolu“? Ľudskí jedinci, ktorí sa aj tak potácajú? A začnú ešte vizualizovať, venovať sa mágii – a toto nie je nič iné, ako mágia, že? Nuž, nakrmiť systém, a ďalej čo? Pre to, aby vplývali na tieto procesy... Nehovorím, že je to nemožné, ale na to sami musia byť bezúhonní a ovládať špeciálne techniky. Ale takto iba stratíte čas a silu.

T: Igor Michajlovič, ohľadne meditácie tiež existuje taký moderný duchovný smer – odporúčajú ľuďom pre dosiahnutie tohto duchovného sebazdokonalenia... Znie to takto: „Na koho medituješ – tým sa aj staneš“ A odporúča sa vybrať si človeka duchovného, či už je to vysoko duchovný človek, svätý, Boh...

IM: Ale ak on je pritom... Počkaj, počkaj... napríklad (no nehovorím o sebe, hovorím všeobecne) mladý, vysoký, urastený, krásavec, áno? A tu si vyberá za ideál nejakého starého, plešatého, pupkatého, takého strašného? A on čo – tiež sa musí zmenšiť, oplešatieť, stlstnúť, hej?

T: Zaujímavé je, hovorí sa, že je potrebné preberať kvality charakteru tohto človeka (**IM:** No áno), častejšie na neho myslieť, rozmýšľať o ňom (**Ž:** Konať v jeho stopách), áno, dumať o Bohu, dumať o svätých – a to je potom akoby spôsob, (A potom...) ktorý ňa približuje k sebazdokonaleniu.

IM: A potom bude systém sýty, bude ňa milovať, povznesie tvoju pýchu a povie ti, že si tiež svätý, že?

T: Chce také isté, aby potom na neho tiež...

IM: Ale v skutočnosti je to čo? Ako sa to nazýva v kresťanstve? Simónia (pozn. – svätokupectvo). Banálne a jednoduché, však? Keď si Šimon zaželel, aby ho milovali rovnako ako Krista, ale pritom absolútne nič nerobiac, nepracujúc na sebe, prahol po čom? Po sláve, túžil, aby mu ruky bozkávali. Nuž čo chcel, to aj dostal. A zmysel? Kde je Ježiš a kde Šimon?

Ž: Viete, dotkli sme sa témy ohňa (**T:** Áno), ohľadne spálenia problémov, že teraz existuje tiež taký smer, kde (**T:** Áno, spaľovanie problémov)... áno, spaľujú, jednoducho na papieri spaľujú, píšú, zapisujú problémy a spaľujú ich, akoby sa zbavovali nepríjemností.

IM: Viete, ja ako medik chápem: áno, existuje problém, napríklad nepotrebné znamienko – vzali sme laser, odstránili ho, áno, spálili, tomu rozumiem. Ale ak má človek nejaký problém, hej, a človek pomocou ohňa napísal (**T:** Vizualizuje toto spaľovanie)... Jednoduchý príklad: prepáčte, prepálil sa tlmič výfuku na automobile. Ako mám správne napísať, vizualizovať, čím poliať akou svätou sviečkou, posvätenou, čiernou čarodejníckou... pre to, aby sa mi opravil tlmič? Alebo mám ísť do servisu (**Ž:** ...a opraviť) a opraviť? Ako správne postupovať?

Ž: Opraviť.

IM: Priatelia, všetko, čo je materiálne, ide do servisu a opravuje sa. Rovnako aj zdravie: polámalo sa – prídeš k údržbárovi (chirurgovi), dá pár skrutiek, a ideš domov. Ale ak už doktor povedal: „Prepáčte, už iba do márnice“ – nuž teda sa raduj: buď je blízka sloboda, alebo to druhé. Nuž, kto... s prepáčením, kto kam keroval na tom automobile, a čomu sa venoval. A to je neodvratné.

T: Tiež na doplnenie toho spaľovania ohňom, čo sa hovorí: že sa treba obklopiť týmto nepreniknuteľným plameňom. Ale veď pôvodne je to predsa iné... Kvôli ochrane pred ľuďmi, ochrane pred systémom vonku, sa treba obklopiť stenou nejakého nepreniknuteľného plameňa, čo je akoby záštitou...

IM: vymysleného v hlave. Nuž to je opäť...

T: Však v pôvodnom ponímaní sa myslelo iné...

IM: No pravdaže sa myslelo iné. Ale ako to vedomie všetko interpretuje a ako rozpráva? A tak človek sedí, fantazíruje v meditácii, to je jedno. Sedí a fantazíruje, že ho obkolesuje plameň a on cíti toto ohnivé teplo, ktoré ho páli a je ochránený. Pred kým? Pred čím? Nuž, jednoduchá otázka. A čo mu to dá? Sebaistotu a vyvýši jeho pýchu? Nad kým? No nad ním, nič viac. Pretože všetci ostatní sa môžu vykašľať jeden na druhého. Zvlášť, keď sa zhromažďujú takito (ako ich pomenovať) „hasiace prístroje“... nie, salamandry, ktoré žijú v ohni. Nuž...

T: Igor Michajlovič, keď sa tiež vrátíme k momentu, kedy človek musí... keď ste opisovali túto prvú etapu – posedieť, vysledovať odkiaľ prichádzajú myšlienky...

IM: Samozrejme, veď tu treba pracovať, rozumieš? (**T:** Áno) Tu je naozaj práca, tu je naozaj pozorovanie, ale pre vedomie to nie je zaujímavé. A s čím sa stretávajú ľudia? S tým, že to vedomie začína popierať, je to nezaujímavé, vyvoláva akési emócie, všelijaké také fyziologické... no prvotné sa okamžite zapája a človeku treba kdesi bežať – súrne, neodkladne. Len čo ho odlákalo, spustilo sa druhotné. Len čo odbehol kvôli neodkladným veciam, ihneď ho prihnalo k chladničke: „No teraz zješ sendvič... Fajn, a kým ješ sendvič, pozri si na youtube videjko o mačičkách“. Nuž a to je všetko, a človek zabudol na praktiku, správne? (**T:** Áno). Koľko takého bolo, priatelia, keď hovoria: „No už dosť, od pondelka sa určite začnem venovať sebe, zavediem si denníček, myšlienky si tam budem všetky zapisovať, začnem na sebe pracovať“.

Všetko je banálne, toto je to, ako funguje systém. No veď je oveľa jednoduchšie posediť, posnávať, pofantazírovať, navyše nie sú žiadne komplikácie. Pre to, aby človeka pustil práve... dovoliť samému systému... dovoliť mu venovať sa duchovnému, aby sa vytrhol... A v prvých etapách, kým systém úplne kontroluje človeka, je to pre človeka nanajvýš komplikované. Potrebuje nejaký duchovný impulz k tomu, aby urobil prvý krok. Potom je dôležité neustúpiť kvôli tomu, aby systém nevrátil svoje dominovanie nad ním a neustále sa rozvíjať. Nuž, vtedy u neho existuje šanca. V takom prípade je pre systém oveľa jednoduchšie zaujať človeka takým: „Hľa sedíš, navôkol oheň horí, – ako ty hovoríš, – plameň je akurát taký nepreniknuteľný a s prepáčením, ani mikróby neprelezú. Si zaštitený na 100%, robíš všetko...”

T: Áno, tak veľmi mnohé je s týmto ohňom spojené...

IM: Existuje niekoľko vecí: ako niekto pracuje, ako tečie voda a ako horí oheň – na ktoré sa možno pozeráť a celý deň zaháľať, že? Súhlasím s tým, na oheň sa možno dlho pozeráť – je to príťažlivé. Voda tečie – to je tiež zaujímavé. Hlavné je nič pri tom nerobiť. No práve tak sa rodia hlúposti, vari to nie je tak? A kto je na vine? Vinný je práve ten, kto skláňa štít. Správne? Ak človek štít neskloní, snehová guľa mu do čela nevletí.

Ž: No áno, vychádza to tak, že ak vkladáš pozornosť do materiálneho života, tak rozvoj prebieha v materiálnom. Ak vkladáš do duchovného, tak ide...

IM: Absolútne správne. A tu, čomu sa pripodobňuješ, vraciame sa k tomu tlstému učiteľovi (**T:** Tým sa aj stávaš, že?), starému, lysému, tak sa rovnakým (**Ž:** Rovnakým) aj staneš. Ak snívaš o materiálnom – matériou i zostaneš. Ale prepáčte, ak sa naozaj usilujete o duchovné, tak vás systém neudrží. Je to veľmi ľahké, priatelia. Všetko je to ilúzia, akékoľvek materiálne problémy – to je ilúzia, to všetko skončí. Najhroznejšie útrapy, muky, všetko, čo môže vymyslieť systém tu – to všetko prejde. To, že je život veľmi krátky, je jeden deň, dokonca menej. Nám sa iba zdá, že je dlhý, preskacká veľmi rýchlo. Nech by sa človek nachádzal v akomkoľvek stave stave – v najbolestivejšom, v najhroznejšom, v najdesivejšom... – všetko prejde. Ale keď získa Život, tak to je navždy. A to je dôležité. Dokonca aj subosobnosť – aj to je dočasný stav. No, samozrejme, trochu dlhší ako jeden deň, ako ľudský život... možno, komu sa ako pošťastí niekomu stovky, niekomu tisíce krát, avšak aj tak to prejde, beztak to nie je večné. Ale Život je večný. Preto je lepšie večne v radosť a Láske, v tom, čo sa nikdy nemôže zunovať. Je tu ešte fenomén, áno? Vedomie ľuďom vždy rozpráva: „No ako zo-trvávať v radosť, v Láske? Predsa to zunuje“. Tak ale prečo všetci po tom prahnú? Všetci túžia po radosť, Láske, po naozaj skutočnom, po plnohodnotnom, ale vedomie rozpráva, že to zunuje. Teda byť zlý, trápiť sa, sužovať – to nezunuje, však? To je rovnaké, ako: „duchovnosť – to sú slzy, to je oplakávanie seba, to je oľutovanie hriechov“ a podobne. (**Ž:** Áno) (**Ž:** Áno) Ale najstrašnejší hriech, to je čo? Slúženie satanovi. Najstrašnejší hriech, to je zrada Boha. Niet strašnejšieho

hriechu, pretože je smrteľný, tento hriech. Ak si zradil Boha, ak slúžiš satanovi, nech by si čokoľvek vymýšľal a nech by ti vedomie čokoľvek rozprávalo, priateľ môj, – to je pečať, ktorá je nezmazateľná. Avšak ty ju dávaš a ty sám ju môžeš odstrániť. Všetko je v твоjich rukách.

Ž: Je ešte taká otázka o pravom predurčení. Existujú také omyly, čo hovoria ľudia, že: Ak robím to, čo neprotirečí môjmu vedomiu, ak robím to, čo sa mi páči, teda z toho získavam potešenie, tak je to moje predurčenie a nejakým spôsobom vplýva na môj duchovný osud, pomáha Osobnosti otvoriť sa – a je to dokonca akási charakteristika duše. Je to pre človeka pravdivá informácia?

IM: Najzaujímavejšie je, že sa opäť vraciame k téme „charakteristika duše“. A opäť, ako sa má Osobnosť otvoriť? No treba pamätať, že v psychológii, tam je pojem „čo je to Osobnosť“ príliš široký a vzťahuje sa k individuálnosti človeka s jeho návykmi a podobne. To nie je chápanie Osobnosti ako človeka, je to všeobecná charakteristika samotného človeka. Ale opäť, charakteristiky duše... Nuž akú charakteristiku môžu mať dvere, že? Duša – to sú dvere, dvere z tohto smrteľného sveta do tamtoho, nesmrteľného. Nemá charakteristiky... v každom prípade v tomto svete. A tu: „čo neprotirečí vedomiu“, však?

T: Niet odporu“, – ono hovorí. „Ak ide všetko podľa plánu, niet odporu, niet nijakých... úskalí, tak vtedy je to tvoja misia v živote (Ž: Hej, tak to vychádza), je to tvoje predurčenie.“

IM: A čo konkrétne?

Ž: Napríklad (**T:** Všetko bežné, hej) bol... bol taký príklad, že „Ak sa dobre pripravím, darí sa mi (**T:** Hráam futbal...), keď mi to prináša potešenie (**T:** Áno), áno, a ja sa v tom realizujem, a pomáha mi to, a je to, no ako... roztvára ma to znútra. Teda moja Osobnosť...”

IM: Poviem to tak, ak to človeku nebráni získať skutočný Život, tak je to skvelé. Ale častejšie a hustejšie sa to deje práve presne naopak. Čiže človek hrá futbal, ako si povedala, alebo výborne varí, je kuchár či futbalista. A je to to, čím si zarába na život, alebo to, čím sa chvastá pred inými, teda nad niekým dominuje. Znova, prečo to človek robí? Preto, aby počul od kohosi pochvalu, nie preto, aby sa potešil a povedzme sa realizoval v tomto svete ako... no, ako Osobnosť duchovná, či niečo také, áno? Nie. Ak to vyhovuje vedomiu, tak to vždy bude iba s cieľom dominovať nad niekým, bude to kvôli tomu, aby niekto závidel a ktosi sa ním nadchýnal, nič viac. Čiže človek tu získava, no, takpovediac, akési dividendy od tohto sveta a dostáva odmenu tu. Ale ak človek získal odmenu tu, tak ona tu spolu s ním aj zostane. Čo s tým má Osobnosť, čo s tým má napríklad duša? A znova, človek môže pracovať v akejkoľvek profesii. Nech by pracoval ako ktokoľvek, to mu nemôže zabrániť získať večný Život, správne? Ale ak má človek talent napríklad kresliť, alebo talent klásť podvaly... no to je tiež talent, povedzme, rovno uložiť, urobiť to tak, aby sa vlak nevykoľajil. Talent? Talent. No či je to zle? Je to skvelé, je to veľkolepé. Je jedno, čomu sa

človek venuje. Ak sa mu to darí, ak ho to nenamáha, je to dobre. Ale ak chce, snaží sa robiť niečo, aby získal odmenu tu (nemám na mysli finančnú výplatu, či niečo také, ale myslím obdiv a pochvalu od ľudí) a ak žije práve kvôli týmto odmenám, aby ho vychválili, a robí to kvôli tomu, aby mu závideli, no (T: A ešte...)

Ž: Aby ho pochválili, áno, je to otázka... ocenili, áno...

IM: Ocenili, pochválili, áno. Alebo „je mi to jedno“, však? „Pripravujem, pripravujem si to len pre seba a tak sa mi to darí. Nepotrebujem pochvalu, – hovorí, – no ale... predsa len okoštuj, spravil som to chutné, nie?“ Však? Hovorí. „Ochutnaj, ako... aké je to? (Ž: „Pravda, pravda je to chutné?“) Pravda, že? Pravda je to chutné?“ Však? Nuž opäť, čo človek chce? Len pochvalu.

T: Igor Michajlovič, je ešte taká otázka, že tieto... (IM: Čo s tým má duchovnosť?) áno... že tieto schopnosti, že tieto talenty... Veď ako hovorí systém? Že sú to akoby nejaké individuálne talenty, ktoré sú vlastné určitej Osobnosti.

IM: Nie. Treba chápať, že Osobnosť – to je čistý list, to je nemlúvňa, z ktorého možno vychovať čokoľvek. Ale z Osobnosti môže vyrásť buď subosobnosť, alebo Anjel. To je všetko, čoho je Osobnosť schopná. A všetko ostatné je individuálne – to všetko je už práca vedomia, tiež fyzické dispozície tela a mnohé iné faktory. Materiálne a fyzické, zdôrazňujem. Ak napríklad človek, nuž ak mu samotná antropometria dovoľuje hrať basketbal, môže sa v basketbale

realizovať. Ale ak je trpaslík, ako sa môže realizovať v basketbale? No môže sa realizovať v niečom inom. Čiže tu nič zlé nie je. Ale opäť, treba chápať, že človek je schopný všetkého. Taký malý príbeh zo života... Kedysi dávno bola krajina, ktorej už dávno niet a my sme žili v tej krajine... Mal som priateľa, ktorý (no chvalabohu aj je)... ktorý sa oddával skúmaniu v tej dobe takpovediac zakázaných tém, polouzavretých (no ony sú aj dnes polouzavreté) – sú to rozličné metódy pôsobenia na ľudí, čo a ako prebieha, vrátane hypnózy. A jeho doktorská dizertácia sa práve týkala, povedzme, tém na hrane metafyziky. Jednou časťou bola hypnóza a zmenenie osobnosti človeka. Ale osobnosť bola chápaná v tomto prípade nie ako duchovná zložka človeka, ale osobnosť jednoducho ako to, za čo sa človek pokladá, alebo za koho sa pokladá (T: Moderná psychológia...). Áno, osobnosť..., že „futbalista – to je osobnosť“. Futbalista... čo s tým má, dajme tomu, niečo ďalšie? A my sme s ním po súhlase priateľov vykonávali určité experimenty pre jeho dizertáciu. No, povedzme, že to boli voluntéri, dobrovoľníci, ktorí sa podieľali na týchto experimentoch. No a jednoduchý príklad. Telocvičňa. Venovali sme sa, bolo veľa ľudí, venovali sme sa východným bojovým umeniam, ich výuke. A mladí, ktorí sa tomu venovali, ako sa hovorí „bez roku týždeň“, no, s prvotnými návykmi, videli, ako pracujú starší chalani, teda rýchlosť, technika a všetko ostatné. A keď boli uvedení do zvláštnych stavov, ako sa hovorí „zmenených stavov vedomia“ a ich osobnosť (zdôrazňujem, nie skutočná Osobnosť, toto nie, ale to, čo maľuje vedomie) bola zmenená alebo

zamenená niekým z tých starších chalanov, koho pokladali za idol, začali sa vnímať presne ako tí chalani. Ich technika bola absolútne neodlíšiteľná. Rýchlosť, technické vyplnenie, všetky reakcie – fungovali presne rovnako. Čiže existoval taký pocit, že oddreli 20 rokov v doslovnom zmysle slova. Keď ich vyviedli z tohto stavu, opäť sa stávali sebou, tými, ktorí musia veľa-veľa rokov cvičiť. Otázka: tak prečo cvičíme, keď sa dá tento návyk ľahko osvojiť? Iný príklad. Ľudia, ktorí nemohli zladať dve noty pri uvedení do tohto stavu nádherne spievali, jednoducho veľkolepo, pričom s kultivovaným hlasom, na profesionálnej úrovni. Potom, keď sa znova vracali do tohto stavu, vedomie im rozprávalo, kým sú ako „osobnosť“ (v úvodzovkách) – a opäť, žiadne návyky. Hovorí sa, že „hluchí ako polená“. Taký jednoduchý príklad.

T: Čiže v podstate vedomie človeku načrtáva, hej, tieto...
(**IM:** Ohraničuje ho) ohraničuje a hovorí, že...

IM: A celá naša snaha a učenie sa nie sú ničím iným, ako vydobýjaním si svojho územia v tom či onom návyku. Márnime na to život, aby sme získali akúsi zručnosť, ktorú možno získať za 6 sekúnd. Ale toto všetko je materiálny svet, preto je to tu tak zariadené.

T: Človek jednoducho uveril vedomiu, áno, teda pripustil, že to môže byť tak a nehýbe sa vpred. (**IM:** Presne tak. Samozrejme.)

Ž: Viete, je k tomu tiež taký príklad, keď sa človek rozhodol akoby robiť viac vecí naraz. Čiže „fajn, urobím to takto: urob

toto, urob aj tamto..." a všetko paralelne. A všetko akoby... nuž také naladenie „podarí sa to, podarí, teraz robím tri úlohy, ešte si pridám a všetko sa darí a darí“. A zrazu taký údiv: „Ako... ako to? (T: Áno, v takom duchu) Áno. „Koľko času treba na to všetko?“ a vedomie mu rysuje: „To je nemožné, neutiahneš to, nevyjde to“, – a všetko vychádza, všetko ide dobre, všetko sa darí v lehote, všetko sa robí, robí... A potom jedna jediná myšlienka na to, že „Teraz zoberiem ešte jednu vec – a koniec, to nezvládnem“. A... a tak sa aj stane, že sa berie ešte jedna vec (T: Všetko sa rozsype) – a všetko sa rozsype.

IM: Opäť prišli obmedzenia od vedomia. Sama si povedala kľúčovú frázu: myšlienka, že „nezvládnem to – a všetko sa rozsype“. Kým človek konal od Ducha, teda napriek tomu obmedzeniu, ktoré strojí vedomie, všetko sa darí. Akonáhle sa zjavil prebytok pozornosti, ktorý využilo vedomie (Ž: Áno, ihneď...), všetko sa jednoducho rozvrátilo. (Ž: Áno, a...) Všetko je veľmi jednoduché. V skutočnosti je to banálna fyzika, priatelia, nuž tak je všetko jednoduché.

Ž: Ľudia sa boja toho, že majú vnútri subosobnosti, teda im akoby prekážajú žiť, ako oni...

IM: Vnútri môžu mať rôzne parazity, ak sa dotkneme toho, čo majú vnútri. A znova, ak sa vnímajú ako telo, tak aj všetko ostatné...

Ž: Ale subosobnosti akoby môžu byť..?

IM: Vnútri nich? Nemôžu. Vnútri môžu byť, priatelia,

nechcem vymenovávať, no od bičkovcov po lamblie, a všetko možné, celý súbor.

Ž: Tá otázka sa týka toho, že človek sa akoby obáva nejakých týchto prejavov, toho, že na neho akoby pôsobí, má/nemá vplyv, že on... registruje...

IM: A čo má málo vedomia, či čo? (**Ž:** No...) Viac ako dosť. Ale ak máme hovoriť vážne, tak subosobnosti sú, nuž... v každom do jedného (**T:** V kom ich niet?) v obrovskom množstve, áno, sú prítomné v mnohých ľuďoch.

Ž: Pre vedomie je to, viete, ako taký záblesk, že „veď všetci majú subosobnosti“.

IM: Ale subosobnosť disponuje nielen Osobnosťou, ale aj vedomím, ktoré mohlo žiť bohvie kedy. Subosobnosť možno banálne porovnať s počítačom, ktorý s prepáčením, pri chýbaní, alebo zlom antivíruše nachytal kadejaké parazitické programy. No a opäť, ak disponuje nejakým návykom, nejakou silou, nuž neviem, bol nejakým žrecom, alebo sa človek svojho času venoval vážne mágii, disponoval zručnosťou nahromadenia sily, energie – nuž áno, môže sa v živote aj trochu prejaviť. Často sa stretávame s tým, kedy sa to v ľuďoch prejavuje. Práve subosobnosť, práve minulý život sa prejavuje v tomto živote ľudí. No ale tu tiež ako k tomu pristupovať.

Ž: A môže to človek nejakou využiť vo svoj prospech, tento prejav?

IM: Nie môže, ale musí. Dokonca, kým je aktívna subosobnosť, to znamená, že čosi môže. Jasné, veď je to, veď je to pokladnica doplnkových možností. (**Ž:** Poskytne jej to úľavu, že, ak je symbióza?) Subosobnosti? Áno, samozrejme, pretože u nej bezprostredne začína dochádzať k vloženiu sily pozornosti od Osobnosti. Pre ňu je to zmiznutie takého pocitu hladu, strachu, no i viac. Na výmenu možno od nej získať ohromné zručnosti niečieho celého života, no to je predsa tiež skvelé. Čo je tu zlé? (**T:** Ešte tiež...) Netreba sa toho báť (**T:** Tiež sa pýtali...) Báť sa treba... Opäť, ak je človek so štítom, tak sa nemusí absolútne nikoho báť. A nie je dôležité, či sú to subosobnosti, čarodejníci, ako sa hovorí, vedomie (**Ž:** Tiene), tiene... nech by ktokoľvek napadal – človek je zaštitený, pretože neprijíma to, čo nepotrebuje, žije Duchovným Svetom, Láskou, radosťou a šťastím. A ak sa niekto prejavuje na jeho horizonte, koho môže využiť v prospech slúženia Duchovnému Svetu, tak je hriechom odmietať to. No prečo? Aký je v tom rozdiel? Je to naopak zaujímavé, ak dokonca čerta donútiš slúžiť Bohu. No veď to je fajn! Správne? (**Ž:** Áno). Avšak tu je osobitne subosobnosť – no veď to je to, čo disponuje skúsenosťami, zručnosťami, ale i to, čo dočasne získava úľavu. Všetko je čestné, obyčajná čestná dohoda, preto sa toho netreba báť. Ale báť sa treba toho, aby si sa sám nestal subosobnosťou... ešte jednou na doplnenie k tomu nositeľovi, tomu, čo my nazývame dušou, pretože nasledujúcej Osobnosti bude ešte horšie.

T: Ešte tam vznikali aj také otázky ohľadne toho, že strach

pred smrťou – to je či strach? (**IM:** Prvotného vedomia.) Je to skúsenosť subosobnosti, či sa bojí vedomie?

IM: Druhotné vedomie sa nebojí smrti, ono sa v skutočnosti bojí Života. A strach zo smrti vzniká od prvotného vedomia, ale najviac a najčastejšie predsa len od subosobnosti. Rovnako nevysvetliteľné stavy klaustrofóbie no a mnohé iné. No nebudeme sem liezť (**T:** Nuž hej, to, že je uväznené), lebo nás obvinia, že strašíme ľudí. Načo? Ak to bude pre našich priateľov zaujímavé, môžeme tieto témy rozvinúť podrobnejšie. Jednoducho ich treba ukazovať širšie, aby bolo celostné chápanie. Preto Žiž, priatelia – to je v skutočnosti veľmi ľahké a jednoduché a je to nádherné, Len netreba dávať opraty riadenia svojho života do rúk svojmu nepriateľovi. A prepáčte, systém, resp. to, čo sa nazýva besmi, nech by sme ich akoľkoľvek nazývali, čiže naše vedomie – to nie je nič iné, ako náš nepriateľ. Nikdy nič dobré pre ľudí neurobí, pretože je to v doslovnom zmysle dojací prístroj samotného systému. Preto treba prvé čo? Zaistiť si bezpečnosť (**Ž:** Áno), čiže naučiť sa, ako pracuje ten štít. Správne?

T: Áno. Mimochodom, Igor Michajlovič, čo sa týka štítu, ľudia si uvedomia, že systém je nepriateľsky naladený vo vzťahu k Osobnosti sú pripravení bojovať s ním a chápu (**IM:** No áno), že je nutná odolnosť ducha, že je potrebná táto bojovnosť. A vzápätí sa spúšťajú kvality...

IM: Akonáhle sa objavuje bojovnosť, akonáhle je nálada bojovať – okamžite sa objavuje čo? Moc systému nad človekom.

A človek sa začína hrať na duchovnosť. Nežije duchovným. Hrá sa.

Ž: Teraz ste hovorili o tom, že to jednoducho besy manipulujú človekom, že vedomie (**IM:** Pravdaže). A také pochopenie ohľadom otázky, že besov je možné obrátiť proti samotnému systému. (**IM:** Nie možné, ale je to nutné.)

T: V minulej relácii sme hovorili (**Ž:** Áno), že si reálne kladú otázku, áno...

Ž: Áno, kladú si otázku, ako to možno urobiť? Ako to možno urobiť tak, aby ti besy nerozkazovali, ale iba plnili úlohu, no teda aby vedomie plnilo úlohu, ktorá je mu zadaná?

T: Čo to v praxi znamená – obrátiť besov proti systému? Pre človeka, kvôli pochopeniu.

IM: Dobre, vysvetlime to tak. Je vlk zo svojej svorky. Komu bude slúžiť: človeku (poľovníkovi), či svorke? Svorke, pretože je jej oddaný (**T:** Tak je). Je súčasťou tej svorky a bude robiť všetko pre to, aby svorka žila dobre, správne? Ale chce jesť. Ak ho izoluješ od svorky a nekrmíš, ale krmíš ho len za to a vtedy, keď plní to, čo chceš ty, čo bude s tým vlkom? (**Ž:** Drezíruje sa.) Všetko je jednoduché. Tak aj vedomie. Ak ide proti vám, nech by čokoľvek rozprávalo a nech by akékoľvek argumenty predkladalo, ak to vy nepodporujete a nekrmíte, upokojí sa. A keď vedomie začína dávať to, čo potrebujete vy, prijímať tie rozhodnutia, ktoré potrebujete vy, tomu sa venuje pozornosť. Je to veľmi jednoduché. Keď ho obmedzujeme v kŕmení a v realizácii tých želaní, ktoré nám vnucuje

system... Na to, aby nám vnútil nejakú myšlienku, áno, sformuloval, on mína energiu. No ako sme už dnes hovorili, a aj predtým mnohokrát hovorili, on mína trochu, aby získal veľa. Čiže nám hodí myšlienku, napríklad, že náš kamarát na nás krivo pozrel a začína ju rozvíjať. Ukazuje nejaký obrázok, nejakú spomienku – my sa tomu poddáme, začíname to pozorne počúvať ako Osobnosť. A ak sa pozrieme, pozorne sa budeme sledovať, tak to tak aj prebieha. T.j. vedomie nás prilákalo myšlienkou, my sme vložili pozornosť – ono ju začína ďalej rozbaľovať a vyťahovať všetko zlé, spojené s týmto naším kamarátom (T: Áno). Neukazuje dobré, nevstupuje do dialógu, ono obviňuje a u nás sa objavuje také ochladnutie k tomu človeku. Ale treba chápať: všetky vedomia sú medzi sebou spojené cez samotný systém. V konečnom dôsledku to človek cíti, naše ochladenie k nemu, a začína prejavovať analogické ochladenie voči nám. K čomu dochádza? Presvedčujeme sa, vedomie nám rozpráva: „Pozri, vidíš ako sa k tebe chová?“ Postupne to všetko prechádza do nejakého... z ochladenia do nevraživosti a stávame sa kým? Nepriateľmi. (T: Nekomunikujúc navzájom, veru.) Je to banálne. Ale pre systém je to mimoriadne výhodné. Prečo? Zvlášť, ak sme sa s týmto kamarátom zaujímalí o niečo duchovné, alebo niečo zaujímavé, či sme sa rozhodli niečo také... to, čo sa nepáči systému, niečomu sa venovať. On nás rozdelí a bude manipulovať obomi. A celý zmysel spočíva práve v tom, postaviť do služby dokonca aj démona, do služby Duchovnému Svetu. Ako sa to robí? Kontrolou. A zopakujem, minimálne 80% pozornosti ide na to, aby sa

nestrácal kontakt s Duchovným Svetom: na Lásku, radosť, na to šťastie – to je to, čo sa posiela dovnútra. Nie fyzicky, nie pomocou rozumu, ale práve od Osobnosti k duši, priamo. Presnejšie, cez dušu do Duchovného Sveta. No je jedno, ako to my... Uvediem... je to nesprávny príklad, ale 80% času svietime baterkou cez dvere do temnoty v nasledujúcej miestnosti. Nuž tak, aby tam tiež... tam šlo svetlo. V konečnom dôsledku odtiaľ získame oveľa viac svetla, stokrát, ako tam posielame. A zvyšných 20% našej pozornosti, resp. tohože svetla, prerozdělujeme mimoriadne starostlivo, výberovo na to, čo nám nanucuje systém: toto chceme, toto nechceme. Potom dochádza k tomu, že sa vedomie stane krotkým a poslušným, všetko plní a my vidíme, že nám začína podsúvať, práve sme hovorili, že podsúva myšlienku – my plníme 5 úloh súčasne, všetko sa darí, chceme vziať šieste a vedomie hovorí: „To nezvládneš“. A my to počujeme – a všetko sa nám rozpadá. Čiže, keď nám začína vkladáť nejaké vsuvky, teda berieme čo? Viacej (**T**: Ešte viac záťaž)... Ešte viac mu uberáme z krmidla, správne? Teda už nie 80%, ale 90% presmerujeme na kontakt s Duchovným Svetom, na Život, na radosť, na to, čo je skutočne večné, na to, čo je naozaj cenné, na to, kvôli čomu sme tu – na získanie Života. A 10% – na existovanie tu. Systém sa dostáva do takých (v tomto prípade systémom myslím naše vedomie... ako súčasť systému)... vedomie sa ocitá v takých nepohodlných podmienkach, ale existuje vďaka tomu, že ho krmíme. Ak ho prestaneme krmiť, systém ho (vedomie) prestane podporovať. To znamená, že preň je oveľa výhodnejšie

zradiť svojho pána a začať slúžiť nám, tým, ktorí ho krmia. Priatelia, práve odtiaľto je tak veľa zradcov v tomto svete, pretože všetko sa fraktálne opakuje. Človek sa priatelí, ale keď sa mu objaví nejaká väčšia výhoda, prestáva sa priateľiť s jednými, začína sa priateľiť s druhými – a basta, zrazu akoby... „Ako to? Taký dobrý človek, veď sme sa tak priatelili – a on sa vychytil a zradil“. Prečo? Objavil sa väčší záujem, egoizmus, pýcha. Zachcelo sa mu disponovať tým, čím napríklad disponujete vy. Nuž zradí vás a bude mať to, čo chcel, len radosť potom nezíska. Avšak to je až potom. Pre neho je samotnou radosťou stať sa takým, pretože si myslí, že je ktosi šťastnejší. Práve tak sa vedomie zaháňa do kúta, teda obmedzením pozornosti naň. Veľmi jednoducho. A nakoniec bude donútené slúžiť Duchovnému Svetu, podriaďovať sa Osobnosti a vzdorovať samotnému systému – nemá východisko.

T: Výborne. Odpovedali ste na otázku, ktorú akurát mali ľudia (Ž: Áno, áno), áno, o tom, že „Ako donútiť vedomie hľadať?“

IM: A poviem vám: oveľa rýchlejšie a ľahšie sa drezíruje, ako medveď jazde na bicykli. Tam sa treba pohrať, ale tu je to jednoduchšie. Tu je len – nedávaj. Tam dávať treba a tak presne, aby neuhryzol, že? Ale tu len: „Toto neprijímam, toto schvaľujem. Toto sa mi páči, vystavte to, položte, toto preplatím. Ale to nie, to zoberte späť“. A to je všetko. Obmedziac ho.

Ž: Fajn. Tiež ohľadne obmedzenia dávajú otázku o tom, že „pokúšal som sa zbaviť zbytočných emócií, emocionálnosti a došlo k tomu, že úplne prestávam mať emócie a akokoľvek reagovať“, no teda vôbec...

T: Úplná kontrola emócií. Chladnosť ku všetkému... (**Ž:** Úplná kontrola, áno.)

IM: Také neexistuje. Nebýva také, nebýva. Dochádza k tomu opäť pod diktátom samotného vedomia a ono vnucuje tieto stavy absencie emócií, „vysokej duchovnosti“ a podobne. Čo znamená absencia emócií? Emócia – to je zobrazenie, zobrazenie toho, čo si prijal. Od čoho si prijal? Ak to prijímaš od Duchovného Sveta, tak je to, povedzme, spontánne preplnenie radosťou a šťastím samotnej Osobnosti na prvotné vedomie – veď ono je ako dieťa, bude sa radovať. Rovnako to... uchvacuje ňa to aj fyzicky. Znova, ak prijímaš postoj od vedomia, niečo zlé, nedobré začína ňa to dláviť, prejaví sa u teba emócia, bublanie, znova prenos z jedného na druhého ako vírus, od niečoho nedobrého. No my sa hráme s vedomím neustále. Ale existuje jedna funkcia emócií – je to takpovediac nulový stav, anulovanie, áno, keď niet nijakých emócií. Ale to žerie ešte viac, ako akákoľvek emócia (**T:** Ešte kontrola toho), pretože človek mrhá pozornosť na to, aby nemal to, čo je v skutočnosti pre človeka prirodzené, povedzme to tak. Otázka je len v tom, od koho čo prijímaš. Ak žiješ ako zver, budeš sa riadiť zvieračimi emóciami. Ak žiješ životom Anjela, povedzme, ako si hovorila ty, áno, človek sa pripodobňuje, z kohosi si berie príklad... No ak žiť a

pripodobňovať sa, tak sa treba pripodobňovať Anjelovi a žiť ako on – milovať, milovať Boha (T: Pocity), cítiť, áno, Žiť. Najdôležitejšie je – začať Žiť. A to všetko sa pridá. A o toto sa treba snažiť a nie kopírovať nejaký materiálny objekt s jeho manierami, chôdzou, účesmi a podobne.

Ž: Je tiež taká otázka k týmto emóciám – no o smiechu o smiechu a radosti. Teraz ste odpovedali, ale existujú také omyly ohľadne toho, že radosť je, no, akoby vždy vhodná. Keď sa raduješ... no, ako druhá strana, že radosť je, viete, ako... Prebieha nejaký rozhovor o duchovnom, preberajú sa nejaké vážne veci, ktoré reálne môžu akoby... pomôcť Osobnosti oslobodiť sa... (**IM:** A tu sa niekto hlúpo zasmee, áno?)

T: Systém je vlastne ako posmeškár, áno...

IM: No samozrejme, áno. To je ako keď pochovávajú blízkeho človeka a hovorí sa, že „ktosi sa veselí a tancuje a smeje“, že? Nuž, je to akosi neslušné. Medze slušnosti a opäť ich dodržiavanie – nuž to sú kultúrno-morálne veci predovšetkým a znova aj sebakontrola tohto človeka, kde je čo vhodné a kde nevhodné. Ale vedomie nepekne žartuje, niekedy podsúva hlúposti. Práve kvôli tomu je potrebný štít, aby hlúposti neprechádzali, čiže prvoradé je naučiť sa kontrolovať samotné vedomie. A vôbec je tu otázka: kontrolovať vedomie či sa rozvíjať sám ako Osobnosť? Tu...

T: Je zaujímavé, že veď preto sa v týchto učeniach hovorí, že prvým stupňom je očistiť svoje vedomie, plná kontrola svojich myšlienok. A ak si to neurobil, ak to ešte nemáš, tak sa

nemôžeš hýbať napred po akýchsi stupňoch duchovnosti, ano... A ľudia všeobecne márnia celý svoj život, kopa literatúry, kopa kadejakých týchto retreatov, kopa všetkého kvôli tomu, aby uchovali vedomie v čistote, aby kontrolovali prúd myšlienok.

IM: A čo znamená vedomie v čistote a kontrolovať prúd myšlienok? Prúd myšlienok nijako neskontroluješ. Môžeš prijímať myšlienky, môžeš ich neprijímať. Nuž, pre každého: sadni si, uvoľni sa (znova sa vraciam) a pozri sa, čo ti lezie do hlavy. Ty si to neobjednávaš, ale tam ide celistvý tok. Je to roj včiel, pričom jedna vlieta a desať vylietava, tak ako sa im podarí... to je vo všeobecnosti. Nuž či to nie je tak? A čo, ja mám tieto včely kontrolovať, spočítavať, nožičky im myť alebo čo? Načo sú mi treba? Ak nejakú včielku potrebujem, vezmem ju, ale ak ju nepotrebujem – nech si letí ďalej, však to sú jej problémy, nech si hľadá iný kvietok. Potrebné je rásť ako Osobnosť.

T: Áno, že ty... že pozornosť ľudí nemá ísť na toto, áno...

IM: No samozrejme. „Kontrola myšlienok“. Nie kontrola myšlienok, ale práve kontrola pozornosti – do čoho vkladáš pozornosť. Teda... teda tu musí byť kontrola – čo realizuješ a čo nerealizuješ. Je to rovnaké, no už sme o tom rozprávali, ako rádioprijímač. Veď teraz sa súčasne vysielajú kopa rozličných relácií rôznych rádiových staníc, ale prijímač vyberá vždy jednu. Teda... toto jemné ladenie je práve... Ak sa ti chce popočúvať tichú hudbu, tak prečo zapínaš rock, že? Ale

v hlave to... súčasne funguje kopa staníc. No vyberáš to, čo potrebuješ a počúvaš. Nuž, to ako príklad. To, čo je pozitívne, to, čo je prospešné, to... no veď systém vždy nepodáva všetko zlé. On je práve zaujatý každodennosťou, kopou problémov a akoby medzi iným určite vkladá nejaké mizernosti voči tebe, voči priateľom. Však to je jeho „rozdeľuj a panuj, ponížuj“ a zároveň „snaž sa dominovať nad všetkými“. Čiže také typické opičie postoje, povedal by som, zvieracie. No v skutočnosti sa veľmi jednoducho a ľahko toto všetko určuje, pozoruje a rovnako ľahko obmedzuje, nepúšťa k sebe. Jednoducho ňa to neznepokojuje, pretože to nie je tvoje. Prileteli včely a preleteli. No... no ak chceš každú počítať, kontrolovať, zapisovať, kam ako letí, aká... (T: Skúmať, že?) – nuž, život ti nestačí. Načo skúmať a kochať sa tým, čo ti nepatrí, a čo ti škodí? Správne? Všetko je veľmi jednoduché.

Ž: Áno, proste je to tiež o napodobení duchovnosti vedomím, t.j. ono sa vždy chce podobať duchovnému. Bol aj taký príklad, kedy dievča hovorí, že: „Napísala som správu, no a akoby... a ihneď vedomie začína hodnotiť nakoľko duchovnú správu som napísala? A ako mi na ňu odpovedia? No, pochvália, nepochvália (T: Dostať sa k vyvoleným), pomyslia si, že som duchovná...”

IM: To je práve to, o čom hovoríme. Ak púšťa tieto myšlienky, realizuje ich, tak o akej duchovnosti tu môžeme hovoriť? To je predvádzanie, čiže sa chce javiť. No nech sa potom aj správne vyjadruje: „Ako veľmi sa javím v očiach toho

človeka duchovnou? Pretože ja sa s prepáčením venujem svätokupectvu, ja nechcem byť duchovne slobodnou Osobnosťou. Chcem vyzerieť ako duchovne slobodná Osobnosť, aby mi závideli, aby sa mnou nadchýnali“. No veď je to tak? Ale preboha, je kopa náboženstiev – choď, obleč si odev... a slúž. Tiež zaujímavá otázka o práci na sebe: „Stačí iba milovať?“ Možno to ozvučíš? Tiež to bolo zaujímavé. Podľa toho, čo milovať a koho milovať a ako milovať (Ž: Otázka proste...). Už sme neraz rozoberali, čo je to láska. A tu „stačí iba milovať“. Otázka je jednoduchá: milovať čo? Krupicovú kašu? Alebo, prepáčte, iného človeka?

T: Bez skúmania práce systému.

Ž: Ešte je tu... áno. Je tu ešte taká... taká otázka, že neskúmať systém, neodmietť to, čo ponúka vedomie, len všetko odhadzovať a naplno sa vrhať do lásky. Teda ako veľmi to pomáha?

IM: Do akej lásky? Pomáha. Ak tak všetko odhodíte a vrhnete sa do lásky v pozemskom chápaní – to pomôže doktorovi kúpiť si nové auto, keď bude liečiť vašu hepatitídu C, v lepšom prípade, ak budete mať šťastie. Ale ak AIDS – tiež na tom môžu doktori dobre zarobiť. Im to pomôže. Ale vám? Odpovedal som?

T: Má sa na mysli v duchovnom zmysle, bez študovania systému.

IM: Ale v duchovnom zmysle treba drieť. Ak nepoznáš nepriateľa, tak ako..? No, jednoduchý príklad, nuž opäť sa

vraciam k najjednoduchšiemu, prepáčte priatelia, k najzákladnejšiemu: existuje vedomie, ktoré ňa neustále atakuje a zamieňa. Ak nevieš, ako to robí, tak bude tebou manipulovať, bude ňa nútiť s prepáčením vrhať sa do lásky... no, brat od života všetko, snažiť sa dominovať nad všetkými – to sú predsa jeho dispozície. A tebe je to načo? Nuž, jednoduchá otázka. Načo ti je, aby ňa trebárs všetci milovali? Čo znamená „všetci milovali“ a čo je to za lásku? Aby ti to do očí rozprávali, ale v skutočnosti závideli a nenávideli? Máme kopu hercov, ktorých všetci milujú. Ale rozoberme to, vezmeme človeka a rozoberieme ho. A čo miluje? Nie. Ženy, dajme tomu, obraz muža. Ženy ho chcú ovládať, chcú, aby im slúžil, aby sa im podriaďoval. Nenávidia každého, kto je vedľa neho a nenávidia jeho, že nie je s nimi. No vari to nie je tak? A celá ich láska je zauzlená na čom? Na nenávisti. Vezmíme to naopak – a vidíme to isté. Modlou je žena a obdivovateľom muž. On ju chce ovládať, aby mu ráno, s prepáčením, praženicu chystala a v bikinách behala. Ak to nerobí, no tak hotovo, holá nenávisť, ale zároveň pripútanosť a túžby. Nuž tak pracuje vedomie. Ak tento bordel systému z hlavy nevyhodíš, no... No preto sa tomu treba venovať, drieť. (T: Študovať ho, áno) Duchovnosť, priatelia, to je predovšetkým práca, práca na sebe. Ak pracuješ pod diktátom vedomia, budeš sa biffovať mnoho zväzkov všelijakej literatúry, ktorá ňa ani o milimeter nepriblíži k Životu, chápete? A to je pravda.

T: Je tu tiež ešte jedna otázka, keď ľudia nemôžu začať, áno,

teda práve v tom zmysle, že (**IM**: A čo začať?) celú dobu študujú...

Ž: Viete, akoby vedomie chcelo takpovediac všetko a hneď. (**T**: Vedieť hneď.)

IM: Vedomie robí všetko: odvádza, priťahuje, núti cestovať čertvie kam, hľadať kto sa naďabí... robiť čokoľvek, len skutočne nezačať Žiť. Prečo? Opäť preto, že kými... Dobrý gazda, ak koza prestane jesť, zamyslela sa nad duchovnom a prestala dávať mlieko, on jej začne dávať rôzne bylinky, jabĺčka, kapustičku, mrkvičku, nuž aby jej vrátil apetít a sebe mlieko. (**T**: Zaujímavé.) No veď je tak, nie? (**T**: Áno.) Pre systém sme koza. A kým nepochopíš to, že nie si kráľ, nie si Boh a tým viac už nie si spolustvoriteľ s Bohom, ale iba koza pre systém... A Život si treba zaslúžiť. Kým nezačneš pracovať – nezískaš ani slobodu, nič, potom aj zostaneš v ilúzii. Nech by si patril do akéhokoľvek náboženstva, nech by si robil čokoľvek... nech by si čokoľvek čítal, ak nezačneš pracovať na sebe, nič sa nepodarí. Ale pracovať na sebe... systém opäť hovorí: „Vstávať o 5. ráno, urobiť 3 kliky...“ (**T**: Disciplína.) Áno. „Obuj si biele papučky, alebo sivé – pozor, nepopleť ich!“ No a... a hlúposťou celú kopu, podmieneností, ktoré nemajú žiadny vzťah k duchovnosti. Nie je dôležité, ako sa obliekaš, čo robíš, či stojíš na hlave, alebo nestojíš – veď to sú veci svetské a prázdne. Ale ak nekontroluješ vedomie, tak kontroluje ono teba. A keď ťa raz kontroluje – si 100% subosobnosť, nech by ktokoľvek robil čokoľvek.

Ž: No tu je tiež také želanie okamžite získať výsledok. Čiže človek...

IM: To je od systému. Opäť, vedomie vždy hovorí, aby získalo ihneď a všetko. Ono: „Zázrak existuje. Veď je to predsa Boh, on môže všetko. A ak... No ako, on ti je ešte aj dlžný – veď je to tvoj otec“. Áno? „Ak si sa rozhodol stať duchovným, okamžite ti musí byť všetko dané.“ Ale tebe nikto nie je dlžný. Pokiaľ človek nepochopí, že v tomto svete nikto nie je nikomu nič dlžný. V skutočnosti je to pravda. Ani tebe nikto nie je dlžný, ani ty nie si nikomu dlžný. No ak chceš Žiť, tak systém je tu, s prepáčením, bezmocný. Ale na tom treba jednoducho pracovať – pokojne, ticho sa zoberieš a pracuješ. Všetko sa začína získaním štítu a potom berieš do rúk bič alebo meč, nuž, čo sa komu páči. Sú ľudia, ktorí sú schopní aktívne vzdorovať samotnému systému kvôli tomu, aby sa iným ľahšie dýchalo. No a sú tí, ktorí berú bič, začínajú drezirovať samotný systém a nútia svoje vedomie slúžiť Duchovnému Svetu. Nuž to je tiež prekrásne, tiež to nie je zlé. Všetko je skvelé, ale treba pre to pracovať. Možno byť lenivý, možno snívať, možno nerobiť, ale ak nad tebou dominuje systém, prehral si, a v stávke je – Život. Oplatí sa hrať „ďura“ s tým, kto vidí karty? Ja by som nehral – nemá to zmysel. On vidí karty i rozdáva.

T: Veľmi zaujímavé prirovnanie. Áno.

IM: Aj tak ťa oklame. Každá hra... všetko sú to pozemské podmienenosti.

T: Ľudia majú reálne predpísaný tento scenár, že? Teda systém...

IM: Systém má predpísaný scenár života každého človeka.

T: Všetkým sa rozďajú roly.

IM: Rozhodne. Človek hrá svoju rolu, ktorú je v skutočnosti veľmi ľahké zmeniť. Ale otázka nie je v tej roli, ktorú hrá. Aj pri zotrvaní v tejto hre možno získať Život... a vôbec nevzdorovať. No, dajme tomu ti dal talent spievať, áno? Tak preboha spievaj. Dal ti napríklad vyšívaf – tak vyšívaj. Niekomu zas nič nedal, okrem zametania podláh. No a čo je tu zlé? Aký je rozdiel zametať, zmývať či ešte... Nie je dôležité, čím sa človek zaoberá, dôležité je, aký je vnútri a k čomu smeruje. A ak človek ako Osobnosť chce – istotne získa Život, systém mu nedokáže odporovať. No ale ak nechce – bude počúvať rozprávky, opäť velikášstvo a všetko ostatné. V skutočnosti... pácha to, že zrádza Boha, zrádza tie ideály ku ktorým smeroval. Bude hľadať slobodu vo vonkajšom, bude vidieť nepriateľov medzi ľuďmi, medzi pomocníkmi, bude plúť v kostoloch na ikony, hovoriac, že všetkých prevyšuje. No čo, vari takého niet, či čo? Všetko bude, okrem Života. Preto je všetko jednoduché: vyhrňaf si rukávy a vpred. Správne?

T: Perfektne.

Ž: Je tu aj otázka ohľadne toho, že vedomie nepúšťa do duchovnej praxtiky. Nuž, ako hovorí, že „Získaš duchovnú skúsenosť – a potom sa ti akoby urobí špatne“.

IM: Počkaj, počkaj. No tu, no... Prepáčte, priatelia, za smiech. No... no ako vedomie a duchovná praktika? No to sú nezlučiteľné veci. Materiálne do nemateriálneho nezasunieš. No... no nepodarí sa to. Preto vedomie nemôže diktovať človeku. Ak vedomie diktuje človeku, nepúšťa ho do duchovnej praxe, tak tento človek musí ešte pracovať na úrovni meditatívnych praktík alebo modlitebných praktík – to je jedno, ale nie na duchovných praktikách, pretože ním manipuluje vedomie. Ale on sa už pokúša liezť do duchovných praktík – a nič sa mu nedarí. A tu skutočne po pokuse pod diktátom a riadením jeho samého satanom (no, jeho drobnými, ničomnými démonmi), realizovať duchovnú praktiku jej vykonanie neprinesie nijaký úžitok. V lepšom prípade získa ilúziu, v horšom – zhoršenie zdravotného stavu, do ktorého však potom opäť tieto besy budú pichať a hovoriť: „Pozri, robíš nejakú praktiku a je ti stále horšie, horšie a horšie“. Ale ono tak aj bude – horšie, horšie a horšie, pretože oni ho ovládajú, oni ho riadia. Ako môže človek vykonávať duchovnú praktiku? Duchovná praktika – to sú, povedzme to tak, tesné individuálne vzájomné vzťahy Osobnosti s Duchovným Svetom, v ktorom niet miesta pre nič materiálne a nikoho materiálneho, a už tým viac pre vedomie, ale vedomie sa pokúša tento proces ovládať a riadiť, viete? Prepáčte mi, ale je to rovnaké, ako keď si predstavíte: novomanželská noc a testiná pomáha ženíchovi vykonať svoj manželský dlh, stojac nad ním so sviečkou. Absolútne rovnaké. (Ž: Ale tu je ešte...). Nuž, každý má svoje mravy, niekomu sa to možno páči. Ale k dobrému to neprivedie.

Ž: Je tu ešte taký moment, že ono hovorí, že „keď sa otváraš, keď sa odpútavaš od vedomia, úplne si sa otvoril a došlo k takému dobrému vzostupu, takému dobrému naplneniu, ale potom akoby nasledoval pokles na živočíšnu vlnu“.

IM: Určite .

Ž: Na vedomie.

IM: Čiže stačí, aby sa človek nadchol a získava určitú slobodu. Tiež sme už o tom rozprávali. A čo sa deje ďalej? (**T:** Zosilňuje sa...) Ide vlna ataku systému. Prečo? Jednoduchý príklad, opäť sa vrátime k našej koze, prepáčte priatelia. Koza preskočila za oplotenie a okúsila bylinky naokolo, lístie, ktorého je veľmi veľa, uvidela nekonečný les, ona... priam sa jej slinky zbiehajú. Tu pribieha majiteľ a hovorí: „A ty čo! Kam ideš?!“ Chytá ju – a ešte silnejšie ju priväzuje. Prečo? Predsa preto, že mu ujde. A teraz nebude len za ohradou, on ju bude ešte aj priväzovať, aby ho koza neokradla. A v skutočnosti, ak sa pozrieme z pozície systému, my ho veľmi okrádame, keď smerujeme k duchovnému. A keď ľudia získavajú Život, nuž oni v doslovnom zmysle slova kradnú kozu systému. Ešte aj viac – mnohí ešte začínajú nie len sami odchádzať, ale viete, ako to... sama koza ušla, potom pribieha a druhých vyťahuje. No to je už pre systém vôbec... (**T:** Našla cestičku.) No samozrejme, veď možno prísť na mizinu. Samozrejme, že sa rozhorčuje.

T: Áno (**Ž:** Akurát...). Pritom ako podlo systém pôsobí, veď myšlienky, ktoré podsúva ľuďom kvôli tomu, aby ich

jednoducho vôbec zastavil v tomto úsilí Žiť – to sú myšlienky o zrade, že čím viac sa naplňaš, tak určite sa ti tam nepodarí udržať na tej pozícii či postúpiť ešte hlbšie. (Ž: Objavuje sa strach). Áno. Práve strachmi zastavuje.

Ž: Utrpieť neúspech, no a dostať tieto provokácie od systému

T: Áno. Strach dopustiť sa chyby. Áno.

Ž: Vychádza to tak, že je pre neho strašné vôbec posadiť sa do praxe, pretože už akoby očakáva následky toho, že ak sa otvorí... (T: Čaká – a stane sa to. Áno).

IM: No a znova – k čomu smeruje, čo chce to aj dostáva. Ak si človek kupuje – v doslovnom zmysle mu ale prichádza myšlienka, a on ju prijíma – to znamená, že za ňu platí časťou svojho Života. Kupuje si strach pre vyplnenie tejto praxe. Všet on to predsa zaplatil. Viete, je to ako v anekdote: „Mydlo, nemydlo, – hovorí, – zaplatil si, tak si to teraz zjedz, hoc aj praskneš“. Áno? No tak je aj toto. Ak si si kúpil, s prepáčením, nedobré, nuž užívaj to, nos to. No aký človek so zdravým rozumom si kupuje obuv o číslo menšiu? Nuž, jednoduchá otázka. Ale my to robíme. Pred duchovnou praxou vyplácame neúspech duchovnej praxe. No a čo sa stane? Podarí sa? Jednoduchá otázka. Samozrejme, že nie. Vedomie sa nemôže miešať do duchovného rozvoja človeka, nemôže a basta. A potom bude všetko dobre.

T: Tiež je tu taká otázka, Igor Michajlovič, týka sa aj ľudí vo všetkom dni, v princípe vzniká aj u ľudí, idúcich po

duchovnej ceste, ohľadne strachu z urieknutia. Často sú ľudia, ktorí sa otvorene delia a sú ľudia, ktorí... nerozprávajú žiadne informácie, pretože podelenie je pre nich akoby odovzdať časť niečoho. Ale ako sa to v duchovnom zmysle prejavuje – že ľudia sa boja deliť o pocity skúsenosti, pretože tie sa akoby v tej chvíli strácajú, boja sa rozprávať o nástrojoch, ktoré pracujú proti vedomiu, pretože pre nich tieto nástroje akoby predstavujú fungovať, či pracovať proti systému, proti vedomiu. A tak sa stáva, že ľudia jednoducho zamlčujú to, viete, ako... to, čo by mohlo pomôcť inému.

IM: No opäť sa vraciame k tomu: čo si kúpil, to si i dostal. No, je to tak. Všetky strachy, všetko ostatné – to predsa opäť diktuje kto? Tí istí herci na scéne od vedomia. A človek robí čo? Prijíma to ako svoje, nič viac.

T: Keď sa delí s iným človekom o svoje pocity, vari sa to človeku odoberá? Veď ako vedomie kreslí...

IM: Keď sa delí o svoje pocity?

T: Áno.

IM: No ako to môže..? Ak človek naozaj dostáva duchovný vzostup, tak sa nemôže nedeliť, pretože ho to prepĺňa. To je, viete, berieme vzdušný balónik a naplníme ho vodou a ak ho zaviažeme – praskne (ak je tlak dostatočný). Ale ak ho iba držíme, bude sa prepĺňať, bude veľký, ale nepraskne. Človek, samozrejme, od duchovného nepraskne, ale aby bolo aspoň nejaké asociatívne pochopenie, prečo sa človek, keď sa duchovne naplňuje, spontánne o to delí. Prečo? Pretože

Lásku v sebe neudržíš, pretože je to pocit – je to Život, je to šťastie, o ktoré sa chceš jednoducho rozdeliť. Je to spoločné šťastie, nie tvoje osobné, to... ty si súčasť tohto šťastia. A krásne chápeš, že v každom človeku je taká istá Osobnosť, že v každom človeku je Duša ako súčasť Duchovného Sveta a že každý človek sa môže stať Anjelom. No je to skutočne tak. A práve táto snaha podeliť sa o toto šťastie – to je kvôli tomu, aby prebudil, skutočne aj v inom človeku prebudil to isté šťastie. Je to potreba. No analogickú potrebu má aj systém. Keď je človek pod kontrolou samotného systému, dominuje v ňom lož, zlo a podobne, o ktoré sa taktiež ľahko delí a infikuje touto špinavosťou, podchyťavajúc masy pod seba. No vari to nie je tak? Čiže systém veľmi mnohé kopíruje, ale znovu – skresľuje a zamieňa znaky zo Živého na mŕtve.

Ž: Je ešte taká otázka. Vedomie človeka mátie: urobil voľbu, či neurobil. Ten sedí a rozmýšľa: „Ako mám pochopiť, či som urobil voľbu alebo neurobil?“

IM: Neurobil. Poviem to tak – neurobil. Keď človek sedí a dumá: „Urobil som voľbu v duchovnom zmysle, pracovať na sebe, či ešte niečo, nejaké slúženie, či ešte čosi? Aké slúženie, ak človek sedí a dumá? T.j. za neho všetko rozhoduje vedomie. Je to vnútorná potreba. Ak človek cíti, že nie je, s prepáčením, opica, ak človek cíti, že je tu zovretý a ohraničený a že tento svet je ako, nuž, ako matica, ilúzia... a podobne, ak je mu tu ťažké dýchať... (**T:** Úprimne) Áno, keď je k sebe úprimný a keď vidí, že sa mu vnucuje to, čo nechce –

nie sú to jeho myšlienky, želania, nie sú to jeho emócie, ale ním manipulujú, využívajú ho ako..., no, ako biostroj. A ak to človek nechce a mieri akurát k slobode, smeruje k Životu a koná v tomto smere, to znamená, že urobil voľbu, teda ide. Ale keď sedí a dumá, tak nič neurobil a nikam nejde. Ako sedel na gaučíku, tak aj sedí, sníva a práve herci na scéne za neho o tomto všetkom i filozofujú. A nič sa u neho nezmení, kým bude sedieť na gaučíku a počúvať, ako sa za neho rozhoduje jeho život, jeho osud. No nie je to tak? Všetko je jednoduché.

T: Systém tiež často rozpráva ľuďom, že „určité, no, akoby prejavy systému, to sú následky, povedzme, tvojich minulých omylov“ a vešia na ľudí tento pocit viny. Je to tak vždy..?

IM: Jeden z nástrojov je vešať vinu, poníženie a všetko ostatné. Ale ak človek takpovediac začína svoju duchovnú cestu, tak sa znovu vraciame predovšetkým k čomu? Ku štítu. Je to pochopenie, že všetko, čo je v tomto svete, všetko, čo človek v tomto svete robí, mu je vnucované jeho vedomím. Od neho závisí, čo si volí – dobré či zlé. Ale keď o tom človek nevedel a nepoznal to, bol iba manipuláciou v rukách systému. Čiže je to hračka, viete, rádiovo ovládaná – kam zatočíš, tam aj ide. Rovnako aj človek: žil v spoločnosti, hral svoju rolu, no ako koza na špagáte, je ich veľa, môže ich byť celá kozia rodina. A oni na špagátoch behajú, žijú. Zdá sa im, že je u nich všetko krásne a dobré, ale nechápu, že ich osud je práve v rukách gazdu. No vari nie? Rovnako je to aj tu. A

urobiť treba čo? Čo treba urobiť, priatelia moji? Jednoduchá otázka. A aj odpoveď je jednoduchá, priatelia – prestať byť capmi a kozami, treba sa stať slobodnými ľuďmi a žiť ako sa patrí človeku.

T: Igor Michajlovič, sú tu otázky, ale trochu sa už týkajú neviditeľného sveta. Také stavy, ktoré opisujú ľudia, keď sa ich niekto zo spolubývajúcich pýta: „Nad čím si sa zamyslel?“ – tak chápem, že sa nachádzajú v stave akejsi bezmyšlienkovitosti či nerozmýšľania o ničom. Teda ako sa ocitajú v tomto stave nevedia, čiže nedochádza k tomu vďaka nejakej ich osobnej voľbe... (**IM:** Nijakej voľbe, ničoho...) Čo sú to za stavy?

IM: Ľudia majú tieto stavy, o ktorých ľudia niekedy ani nevedia. Často a husto ľudia zostanú, nuž viete, ako prázdny pohár na stole, len ako predmet v spoločnosti, dokonca aj môže niečo robiť, ale nežije a nie je prítomný. Dochádza k tomu, keď je rozpojenie medzi Osobnosťou a prvotným vedomím, alebo pri dominancii, výraznej dominancii druhotného vedomia – rozpojenie medzi druhotným a prvotným vedomím, kedy systém šetrí na ľuďoch. Teraz sa to často a zhusta objavuje a žiaľ, bude to pribúdať. Už sme hovorili o tom, že systém začína šetriť a šetrí na mnohom. A v posledných rokoch sa to zvlášť zosilňuje. No nielen v posledných rokoch, v posledných desaťročiach je to viac a viac a viac, ale teraz sa to všetko často... A veď ľudia môžu sami pozorovať, že akoby ich vytiahli zo zásuvky, sedia ako robot na dobíjaní.

T: Besedoval a zrazu akoby jednoducho reštart.

IM: A vôbec nič nepochopil.

T: Ako sa dostal do tohto stavu, že?

IM: Presne tak. Čiže dochádza k výpadku časových úsekov. Jednoducho na nich šetria. Je to... nuž podľa mňa je to vôbec urážlivé, ak na tebe dokonca aj systém šetrí. Znamená to, že ani on si ňa neváži.

T: Možno je to taký kompliment od systému...

IM: Ale akýže je to kompliment? Je to absolútna kontrola systému. Nebojí sa dominancie Osobnosti.

Ž: Niektorí jednoducho dúfajú, že je to predsa dobrý výpadok do akéhosi duchovného stavu. No teda to, zaznamenáva vedomie..

IM: Akéže sú to duchovné... prázdnoty? Nie, počkajte. To, že je človek pod kontrolou, nachádza sa pod kontrolou na 100%. Je nikde a nijak. Je to absolútne vynulovanie. To nie to, čo sme hovorili, keď človek kontroluje emocionálne vzostupy, aby nijaké nemal, také... privádza sa do akéhosi nulového stavu, ani k lepšiemu, ani k horšiemu. Ale tu vôbec vypadáva. Akoby o niečom dupal, no nepamätá si o čom. Čiže je ako robot vytiahnutý zo zásuvky. Tak čo je tu dobré, ak žije ako robot, ak je jeho pánom, s prepáčením, predpísaný program? Čože je tu duchovné a kde je tu duchovnosť?

T: Igor Michajlovič, a taký jav ako „sen vo sne“. Teda ako to

vôbec funguje? Čo sa deje s pozície Znalostí?

IM: To je tiež zaujímavé, áno. Zvlášť, keď sa človek prebúda vo sne, uvedomí si, že je to sen, že ho ďalej vidí, chápe, ale nemôže vyjsť a začína sa tam bohvie čo. To je... Nuž, ak posúdime samotný mechanizmus, tak sen sa začína aktívne prejavovať, osobitne sen vo sne, keď druhotné vedomie cez prvotné, čiastočne nefunkčné, keď ono zamrzne (prvotné vedomie), má priamy vplyv na Osobnosť. A Osobnosť vtedy prijíma blúznenie, ktoré pochádza od druhotného vedomia a často je absolútne nelogické, teda ani stavby logiky v ňom niet. A keď sa začne prebúdať prvotné vedomie, predsa len prichádzať a brať svoje základné pozície pod kontrolu, tak tu si už človek uvedomí, že sníva, ale vytrhnúť sa nemôže. Kým k niečomu nedôjde, aby... buď už vloží maximum pozornosti, alebo ako Osobnosť povie „stop“, alebo až kým nevloží maximum pozornosti, aby prerušil túto reťaz. V skutočnosti sú to zaujímavé vzťahy. Často sa stáva, že ľudia sa do nich dostávajú ako do začarovaného kruhu a začínajú toto všetko aj cez mágiu, aj cez čokoľvek... Ale v skutočnosti je to fyzika, všetko je to banálne.

T: Mimochodom, taktiež jedným z úskokov systému je práve buď záujem ľudí o mágiu, alebo, naopak, zastrašovanie (**IM:** ...mágiou, áno). A konkrétne zastrašovanie...

Ž: Strachy, ktoré vznikajú, áno. S materializáciou tvorov neviditeľného sveta, alebo...

T: Áno, tiež je to zaujímavé. Môže sa materializovať tento

neviditeľný tvor? A v každom dome sedí niekde v temnote?

IM: Nuž opäť začnime z toho, že týchto tvorov je ako v oceáne rýb, je ich kvantum a sú rozličné. A „materializovať sa“... čo, oni sa všetci materializujú, či čo? Sú tie, áno, ktoré majú schopnosť materializácie, disponujú rozumom, no a podobne. Sú takpovediac oduchovnelé, ale neoduševnelé (pozn. nemajú dušu), to treba tiež chápať, nedisponujú dušou. Ale ak vydávajú energiu, a energia pre materializáciu jemnohmotných štruktúr musí byť, no, taktiež obrovská, áno, na to, aby sa materializovali. Ak sú to skyfishe, tak tam funguje obyčajná fyzika – priťahujú ióniky, no ionizované... dobre, tak.... nechajme tieto skyfishe, lebo odbočíme od témy, prepáčte, priatelia. Ak sa materializujú na hutnejšiu zložku, takú, ktorá začína odrážať svetlo, alebo naopak, pohlcovať ho, a my to môžeme vizuálne vidieť, tak treba chápať, že tu ide o šialené výdaje energie. Keď to, a musí to byť rozumné, keď to raz robí, robí to a môže ovládať energie, to znamená, že neprišlo len tak, prišlo vás veľmi silne nastrašiť, aby ste sa báli, boli k nemu pripútaní, spomínali, vkladali do neho pozornosť. Čiže ho krmili. Prišlo to za tým, aby minulo 10 centov, ale zobralo u vás min. euro.

T: Môžu spôsobiť fyzickú ujmu Osobnosti, alebo len takú akoby psychologickú?

IM: Nuž, takpovediac, môžu pôsobiť aj fyzicky, ale to sú veľmi slabé pôsobenia. Môžu sa zosilňovať len, keď do nich vkladáte pozornosť. Je to jednoduchý mechanizmus. Ak

cítite strach hľadiac do tieňa, jednoducho je tieň a vy cítite... A ľudia cítia, v skutočnosti mnohí cítia týchto tvorov, prejavuje sa to až chladom vnútri, no a všelijakými takými prejavmi, povedzme, tejto metafyziky vôkol nás. Ak sa človek začal báť a vkladať pozornosť do tieňa, a odtiaľ sa začalo čosi materializovať, tak teda si už vložil dosť síl, aby sa to prejavilo a ďalej možno očakávať čokoľvek. Ak sa ho budeš ďalej báť, tak môže začať pôsobiť aj fyzicky kvôli tomu, aby si sa ešte viac bál. No veď je to elementárne, aby si čo možno najviac zaplatil za svoje... Nuž všeobecne, čo kupuješ, to aj máš. Ak ideš... tieň – no tak tieň, no žije – tak nech žije. Prechádzaš trebárs okolo riečky, žije tam karas a či sa ho ty bojíš, či čo? Aj šfuka zubatá, ty však ideš po brehu. Tak je aj tu. Nerozmýšľaj o zlom – a ono sa nezmaterializuje.

T: Ľudia ešte majú taký strach, konkrétne tiež strach zo zrkadiel (**IM:** Samozrejme). Nakoľko je vôbec opodstatnený? Treba sa obávať..?

IM: Opäť je všetko veľmi jednoduché. Ak pri pozeraní do zrkadla vidíš svoj obraz, ak ho obdivuješ, kocháš sa ním, no alebo napríklad ignoruješ pri pozeraní, kto sa pozerá do zrkadla, tak sa nič strašné nestane. Ale ak pozeráš ďalej a hlbšie a začínaš sa pohrávať z pozície vloženia svojej pozornosti, tak je možné, nuž, takpovediac... existuje taký výraz „uzamknúť systém sám na sebe“ – vtedy bude zle. Toto sa nesmie robiť. Netreba sa hrať so zrkadlami. Zrkadlá sú určené na to, aby ste sa obdivovali, alebo, s prepáčením, tam videli odraz toho, čo sa deje z neviditeľnej strany,

povedzme, ako periférnym videním, keď idete v automobile, či tak podobne, áno? Čiže, no, ako pomocníci, nič viac. Ale využívanie ako nástroja pre metafyzické prejavy sa dobre neskončí. Neoplatí sa to robiť. Áno, Nostradamus používal zrkadlá, mnohí, ktorí niečo rozprávajú i mnohí iní... Dobre sa to nekončilo. (T: Áno, na duchovnej ceste...). Nelezte tam, kam sa nemá, pretože opäť, z pozície duchovného rozvoja vás nikto nebude postrkávať k zaoberaniu sa mágiou. Všetky snahy a túžby zaoberať sa mágiou idú od samotného systému len kvôli povýšeniu sa nad kýmisi. Ak sa snažíte v tomto svete povýšiť nad niekým, no... tak o duchovnosti nemá cenu ani snívať.

T: Spomenula som si, ako ste kedysi rozprávali, že ak si pohýbal rukou a odsunula sa vidlička, tak jednoducho vymeň ruku.

IM: Pravdaže.

T: Že „nehraj sa, nezahrávaj sa...“.

IM: Vymeň ruku, vezmi... nezahrávaj sa.

Ž: Tiež som si spomenula na otázku ohľadne toho, že, no, vyvolávať duchov, áno? Duch. To je nazvanie akýchsi tvorov, akýchsi záhrobných, áno, duchom. A Svätý Duch, čo sa javí byť absolútne, no, akoby protikladné.

T: Systém núti ľudí báť sa duchovného, Ducha.

IM: Nuž opäť, v chápaní systému, v obyčajnom chápaní ľudí

„všetko je..., všetko, čo je neviditeľné, to sú duchovia“, že? No opäť, aj v rozličných náboženstvách sa veľa vykladá o tom istom. A Svätý Duch, to... nuž on je v ich chápaní vyfarbený inou farbou, ale je to tiež tá istá podstata. A preto je to všetko tak a... a existuje v takom zamotanom stave. No samozrejme, otázka je zaujímavá, poďme ju jednoducho vyjasniť. Všetky jemnohmotné štruktúry, ktoré sú nazývané duchmi, ktoré... opakujem, jemnohmotné štruktúry, väčšinou konkrétne k Duchu, k Svätému Duchu, nemajú žiadny vzťah. Svätý Duch – to je vtrúsenina Toho, čo nie je z tohto sveta, je to vôbec za hranicou celého materiálneho sveta, za sedemdesiatimi dvomi dimenziami. On je tu, tým sa aj odlišuje. Rovnako, ako je tu prítomný aj Allat. Ak by nebolo Allatu, nebolo by vôbec ničoho živého, správne? Rovnako aj Svätý Duch. Je to Ten, Ktorý je tu, Ten, Ktorý prichádza len vtedy, keď Ho volajú. No ale opäť, existencia samotného človeka – to je čo? Nuž, zoberme... nech je to najmateriálnejší človek – žije v systéme, v nič neverí, je absolútne ovládateľný ako biorobot, so zlosťou, nenávisťou a agresiou k celému ľudstvu a ku všetkému svätému. Ale, prepáčte, má dušu a má Osobnosť. A prečo to je? Vďaka Svätému Duchu, pretože práve On dáva Život. On dáva pochopenie Osobnosti, že to je. Ale v danom prípade, ak je človek zver, samozrejme, že sa človek viac riadi... tým, čo dáva systém – postojmi, programami a manipuláciami. No v každom prípade existuje vďaka Allatu a Svätému Duchu. Ale i tak má šancu jednoducho sa zobrať a začať Žiť. No je to tak? Pretrhnúť bludný kruh a vyjsť z podriadenia, z otroctva, spod systému. Všetko

je jednoduché. A to, čo je tu – jemnohmotné štruktúry, nuž... nuž to sú všelijaké obyčajné parazity, rovnako živé, ako aj my. My sme pre nich tiež presne také isté parazity, len my sme ešte zdroj napájania a preto sme ešte horší pre nich, ako oni pre nás. Prečo? Aj potravou disponujeme, aj sa nedelíme so všetkými – to je pre nich ponižujúce. Preto si to netreba pliesť. No ak sa opäť pozrieme... z pohľadu fyziky je zaujímavé, ak sa začneme zahľbovať do stavby tela človeka, tak prideme k čomu? Prideme k tomu, že naše zložky sa nachádzajú v obrovských vzdialenostiach jedna od druhej, áno, sú tam atómy, elektróny, sú tam obrovské vzdialenosti a podobne. Ale my sme zostavení tesnejšie, preto vidíme, tento svet pre nás vzájomne pôsobí, každá látka je hustejšia, tiež vzájomne pôsobí. Ale existuje aj viac zriedená. Trebárs... sú zriedené o 10% voči nám – a voľne cez všetko prechádzajú. V doslovnom zmysle slova pre nich táto látka dokonca neexistuje. No ona pre nich existuje, ale to je, viete... uvediem jednoduchý príklad. Nuž, predstavte si, idete po širokáskej ceste, široká-široká cesta, jeden strom z jednej strany, druhý strom z druhej strany a vy idete voľne medzi nimi. Ale ak to všetko poskladáme, tak pre niekoho je to iba hustý les, že? No akože pre nás. Všetko závisí od mierky a z akej strany sa pozeráme. Pre vás, keď idete, je to široká cesta, dokonca sa ich nedotýkate, len vidíte tieto stromy po stranách. Ale ak sa pozrieme z vyššie, no, napríklad z kozmu, no čo uvidíme? Samé stromy, správne? Nuž tak nejak (T: Jasné). Preto existujú v tomto oceáne materiálneho sveta všelijaké živé, myslivé, rozumné, povedzme, že večne hladné tvory, ktoré

vzájomne pôsobia s hrubším trojrozmerným materiálnym svetom.

T: Jednoducho, ako podlo tu pôsobí systém, že vlastne farbí do takých negatívnych odtieňov a farieb všetko, čo je spojené s...

IM: ...metafyzikou? Ahá, s duchovným?

T: To, že Duch je, áno, teda je to úplne rovnaké...

IM: No nie, on nefarbí podlo. Len to všetko spočiatku zmiešava dokopy, rozumieš, že „To sú neviditeľní duchovia, ale oni sú materiálni, no a tento Duch tiež. Všetko to... všetko sú to duchovia. Sú dobrí duchovia, sú zlí duchovia.“ Je jeden dobrý duch – to je Svätý Duch, ako ho nazývajú. A ostatné jemnohmotné štruktúry – to nie sú duchovia, sú to materiálne štruktúry, tie isté tehly, mysliace a bolestivo udierajúce po hlave, padajúce zo strechy práve vtedy, keď to nechceš. Ich práca je taká – v pravý čas spadnúť.

T: Ešte, Igor Michajlovič, v strede našej besedy... ste hovorili, že človek seba pečatí.

IM: Nie, že pečatí seba, ale sám seba môže rozpečatiť. Je to predsa jeho voľba. Tu sa práve hovorilo o tom, že človek je slobodný vo svojej voľbe – čo chce, to i môže urobiť. Ak sa, s prepáčením, jednoducho zapečatil ako zviera, nuž tadiaľ vedie aj jeho cesta. Ale veď on môže aj sňať túto pečať, pretože kto dáva pečať, ten ju aj sníma. Správne? Systém neriadi. Systém navádza, pokúša. No ale cieľom človeka je práve čo?

Nepodliehať pokušeniam, prehováraniam a strašeniam samotného systému. A zostávať akým? Živým

T: Živým.

IM: Jednoducho Žiť, Žiť a milovať jeden druhého. Takže, priatelia moji, ďakujem vám. Milujte jeden druhého a jednoducho Žite.

Pôsobenie a Zášťita.

T: Tatiana

IM: Igor Michaljovič Danilov

A: Alexander

D: Diana

AD: Anna Dubrovskaja

Ž: Žanna

Úprimné poďakovanie patrí môjmu dobrému priateľovi (Z tej strany obrazovky) za náš spoločný dobrý skutok.

S úctou, Igor Michajlovič Danilov

T: Zdravíme vás, drahí priatelia. Každý človek sa vo svojom živote zaoberá otázkou: „Kto som? Ako mám porozumieť tomu, čo sa so mnou deje, čo sa deje s mojimi blízkymi, a ako vysvetliť všetky tieto javy? A ako mám vôbec rozlíšiť, kto som ja - skutočný, a kde ide o výsledok činnosti môjho vedomia? Čo je skutočné šťastie, a čo je len ilúzia šťastného života?“ Dnešný človek sa väčšinou poznáva cez vnútorné pocity, cez rozličné sympatie, antipatie, želania, myšlienky, nádeje, a nechápe, ako a prečo v ňom vôbec vznikajú. A na báze tohto nepochopenia sa v princípe formuje jeho svetonázor, ktorý určuje ďalší zmysel života každého človeka. A je to svetonázor, ktorý sa vlastne buduje na rôznych ilúziách, na sebaklame, na omyloch. A človek jednoducho nevidí, akým spôsobom je ovládaný prostredníctvom jeho ťižiadostiivosti, jeho želaní, jeho egoizmu. Pred mnohými ľuďmi,

vrátane zvedavých psychoterapeutov a psychiatrov, v rôznych dobách vyvstávala tá istá otázka: „Kto je vôbec človek so svojou zdanlivo slobodnou vôľou a so správaním a činmi absolútne nepredvídateľnými aj pre neho samého?“ A psychiatri a psychoterapeuti väčšinou začínali svoju profesionálnu cestu predovšetkým preto, aby sa vyznali v sebe samých. A ich práce - to je pokus pochopiť seba samého cez pozorovanie druhých ľudí. A preto ich práce nie sú axiómy, ich práce nie sú posledná inštancia, nie je to presná matematika psychiatrie. Sú to len ich pozorovania, je to len ich uhol pohľadu, je to len ich filozofia a ich chápanie toho, ako je vybudovaná štruktúra človeka, kto je to „ja“, a ako toto „ja“ a kolektívne „ja“ na seba navzájom pôsobia. A preto sa dnes chceme porozprávať o téme psychiatrie a psychoterapie. Položiť, povedzme, nevyriešené otázky v danej oblasti vedy, veľmi hmlistej oblasti vedy, a vniesť do nich určité svetlo Znalostí. Na kanáli ALLATRA TV je cyklus programov, ktoré sú venované tejto téme. Je to HRA PROFESIONÁLOV, v rámci ktorej sa psychiatri, psychoterapeuti, psychológovia z rôznych štátov, aj jednoducho všímaví ľudia pokúšali nastoliť niektoré nevyriešené otázky z tejto oblasti. Spektrum otázok je veľmi široké: od nevyriešených otázok vedy, po fenomény, na ktoré moderná veda takisto zatiaľ ešte nenašla žiadnu odpoveď. A iste by mohlo byť pre ľudí z tejto oblasti veľmi zaujímavé vyjasniť si tieto zložité problémy. A takisto by ešte mohlo byť zaujímavé dozvedieť sa z prvej ruky o projekte HRA PROFESIONÁLOV. Dnes sú s nami spolu za jedným stolom účastníci tohto projektu: vedúci projektu

Alexander...

A: Dobrý deň.

T: Diana, hovorca projektu HRA PROFESIONÁLOV.

D: Dobrý deň.

T: Tiež je tu s nami koordinátor projektu JEDINÉ ZRNO, Anna.

AD: Dobrý deň.

T: A vážený Igor Michajlovič Danilov.

IM: Dobrý deň. Nuž, predtým, ako prejdeme k téme, ktorú si ohlásila, máličko odbočíme kvôli našim priateľom, lebo mnohí naši kamaráti budú cítiť, že je tu s nami ešte jeden človek. Nuž, nie je ho vidno na kamere, a to môže u nich vyvolať divný pocit. Jednoducho tomu nebudú rozumieť. Žana, prosím Ťa, príd' bližšie (špeciálne pre tých z vás, na vašu prosbu ukážeme, že je s nami), pozdrav sa s našimi priateľmi.

Ž: Zdravím vás.

IM: Ako vidíte, Žana je s nami, všetko je normálne, nikam neodcestovala. Ospravedlňujem sa, prosím, pokračujme.

T: Alexandr povedzte, prosím, o myšlienke vytvorenia projektu HRA PROFESIONÁLOV, ako sa zrodila, s čím ste sa stretli. A vôbec, či sa podarilo zamýšľané realizovať, tak, ako ste to koncipovali?

A: Projekt HRA PROFESIONÁLOV v skutočnosti vznikol ako odpoveď na dopyt spoločnosti, a to práve odborníkov v oblasti psychiatrie. Lebo dnes už nie je žiadne tajomstvo, že veda všeobecne, ako súčasť civilizácie, sa nachádza v slepej uličke. A do tejto slepej uličky sa zahnila sama, svojimi dogmami, áno, tými teóriami, ktoré dnes nevedia riešiť elementárne problémy, ktoré majú obyčajní ľudia. Takže, čo z toho vyplýva? V podstate dnes nehovorím len o psychiatrii, ale aj o druhých vedných odboroch. Veda prestala pracovať pre ľudí, prestala slúžiť ľuďom. To znamená, že tí ľudia, ktorí išli do vedy, vytvárajú niečo pre seba, píšú nejaké práce, vymýšľajú kadejaké termíny, ale vlastne opäť akosi..., však? Som obyčajný človek, nie som odborníkom v tej oblasti. Jednoducho ma to zaujíma, mám obyčajný živý záujem, tak ako ho má aj ľubovoľný človek v spoločnosti, pochopiť, kto som, čo sa so mnou vlastne deje, odkiaľ sa berú myšlienky. A čo sú to základné... základné pojmy. Nuž, a aj to, čo je to rozvoj seba samého, a kam ideme, však? My v skutočnosti ideme tam, kam nás smeruje spoločnosť, kam nás smerujú trendy, teda veda. Idem k odborníkovi. A keď prídem k odborníkovi, s čím sa stretávam? Áno, práve počas celej doby projektu ukazujeme, s čím sa stretávajú obyčajní ľudia. Namísto jasných jednoduchých odpovedí, dostáva človek zložité diagnózy. Áno, a dosť dlhý zoznam liekov, ktoré má brať, alebo možno vo finále zvieraciú kazajku. Nuž, a to je, žiaľ, dnes fakt, a hovoria o tom sami odborníci. Preto unikátnosť projektu je práve v tom, aby ľudia dostali nový impulz. A práve tejto vede - psychiatrii, ktorá má pomáhať ľuďom,

dať znova možnosť rozvíjať sa. A tak práve odborníci, ktorí sa obrátili na spoločenské hnutie ALLATRA, prišli s požiadavkou: „Chápeme, že niečo nie je v poriadku, chápeme, že sme zapadli do blata a prešľapujeme na mieste“. Ale už keď sa odborníci začali oboznamovať s pravými Znalosťami, tak pochopili, pocítili, že na tom niečo je, že: „Tu sú možno tie odpovede, ktoré dnes jednoducho nevieme dať sebe a potom ani našim klientom, prostým ľuďom, ktorí k nám prichádzajú, a ani pacientom“. Povedzme to takto, ako spôsob komunikácie prijali, aby to prebiehalo ako takzvaná hra. V dnešnej dobe ho často využívajú fyzici. Pri tomto spôsobe odborníci bez toho, že by ohrozili svoju profesionálnu reputáciu, je jedno, či sa jedná o mladého, ktorý len začína svoju cestu, alebo naopak, či už dosiahol významný úspech a má meno, tak pri tomto spôsobe, môže vyjadrovať ľubovoľné idey, ľubovoľné hypotézy, a toto umožňuje, povedzme, že nikto tým neutrpí. Toto sme zobrali ako základ... ako hypotézu sme zobrali Znalosti, ktoré sú uvedené v knihách Anastasie Novych, a v reláciách s vašou účasťou, a začali sme to skúšať. Začali sme to skúšať, začali sme klásť otázky predovšetkým sami sebe, začali sme si klásť otázky navzájom, a podľa mňa výsledok bol dosť zaujímavý. Nuž, chápeme však, že divák má svoj vlastný názor.

IM: Nuž, relácie sú aktuálne, a týkajú sa mnohých závažných otázok súčasnosti, to je pravda. Jediná vec, že (prepáčte, trochu kritiky, nuž mi odpustite), chýba hlbšie pochopenie toho, o čom odborníci hovoria. Avšak je to skôr

povrchné hodnotenie a rozbor rôznych situácií. No, aspoň je to už seriózny krok. Ako sa hovorí, maličký krôčik pre vás, ale veľký pre ľudstvo - parafrázujem známy citát, ale je to skutočne tak. Lebo skutočne daný projekt je veľmi zaujímavý a závažný, a myslím si, že ho treba rozvíjať (ale o tom si pohovoríme trochu neskôr), možno, že trochu iným spôsobom.

A: Veľmi správne. Aj samotní účastníci projektu to zistili. A dokonca je vidno po každej relácii, ktorú vydáme, keď sa potom rozprávame, aj my odborníci (Diana to ľahko potvrdí) chápeme, že problematika je načrtnutá, že sa nachádzame akosi tak niekde okolo toho....

IM: Určuje to cieľ. (**A:** Áno). Ale väčšina rozhovorov sa týka pozorovaní, následkov, ale prehliada sa samotná príčina. (**D:** Príčina). Ale ľudia potrebujú v prvom rade riešenie problémov. Potrebujú jednoduché odpovede na svoje zložité problémy. Potrebujú také zrno, ktoré vzíde. Ale trošička, ako keby sa to prehliadalo. Zasa, na jednej strane je veľmi dobre, že sa tým zaoberá veľa odborníkov, ale často sa to mení len na rozhovory, a často odbočia od podstaty, ktorú si všimne nejaký odborník. Veľa som sledoval, pozeral si vaše relácie... Najmä Diana, zachytí (tému), začne ju sledovať, ale niekto ju určite preruší. Dôjde k určitému neveľkému odklonu, a preto.... Je to normálne, je to prirodzené v takýchto reláciách, a vaše pokusy... udržať slobodné myslenie formou hry bez ohrozenia reputácie. No teraz by som navrhoval to trochu preformátovať. No povedzme, v takomto

zmysle: nie množstvo odborníkov, ale tak napríklad, moderátor a odborník, a pozývate už tých, ktorých považujete za potrebných k posúdeniu daného problému, ale oveľa dôkladnejšie. Vtedy to bude pre nás, potenciálnych pacientov, ľahšie a zrozumiteľnejšie pochopiť, o čom lekár rozpráva, však? Ale to je môj názor. Chápem, samozrejme, že aj tento formát je možné zachovať. Je aj potrebný, lebo umožňuje mnohým vyjadriť sa, diskutovať na rôzne témy. Ale veď chápeme, koľko je dnes teórií, ktoré boli vytvorené a spracované na báze Freudovej teórie, na jeho psychoanalýze - 800, alebo dokonca aj viac, však, už vari....

T: Áno, vyše 800.

IM: Vyše 800

T: Áno, a v psychoterapeutickej encyklopédii bolo viac ako 800 metód na začiatku roku 2000.... Teda okrem toho, že sú tam rozličné formy aj individuálne, rodinné... a tým je toho ešte viac...

IM: Počas tejto doby... počas tejto doby sa toho ešte toľko vytvorilo, každý deň vznikajú nové metódy v psychológii... V psychiatrii... tá sa rozvíja troška pomalšie, pretože je dosť objemná, má svoje problémy. Ale psychológia sa všeobecne rozvíja šialeným tempom, a tento rozvoj vedie ku zmätkom. Na jednej strane by sa zdalo, že čím viacej metód, tým jednoduchšie sa dajú riešiť zadané úlohy. Ale ktovie prečo sa deje opak. A ako potvrdí psychoterapeutka Diana, že pacienti sa, žiaľ, nemajú lepšie. Neexistuje jednoduché riešenie

a chýba pochopenie podstaty príčin.

T: Bolo by zaujímavé aj zistiť, na akom stupni vývoja sa všeobecne teraz nachádza moderná veda: aj psychoterapia, aj psychiatria, čo sa vôbec deje v našej vede.

IM: Myslím si, že sa môžeme obrátiť na odborníka.

T: Diana, a čo sa teraz deje v psychiatrii ako vede?

D: Nuž, keď máme hovoriť o psychiatrii ako vede a vybrať taký nejaký jej základný problém (sama som o tom rozmýšľala), tak prvý a základný problém je - a treba si to priznať, že celá veda - psychiatria sa ocitla v kríze. Jednoducho sme v slepej uličke. To je fakt.

IM: Môžem zažartovať? Hovorí sa, že základný problém súčasnej psychiatrie je v psychiatroch. Takisto, ako problémy fyziky sú vo fyzikoch a pod.

D: Áno.

A: Áno, k tomuto vtipu sa je ľahko pridať... zasa, v priebehu hry sme preberali nástroje, ktoré využívajú moderní psychiatri, a pravdepodobne sa viac podobajú na nástroje nejakého šamana alebo kúzelníka, ako na pomôcky odborníka, najmä v oblasti vedy.

IM: Nuž, tu sa opäť dá povedať, že tí šamani a kúzelníci občas dosiahli lepšie výsledky, ako...

D: Ako dnešní odborníci.

IM: Samozrejme. A či to nie je tak? Ešte menej prijímame také seriózne smery, povedzme, ako ľudové liečiteľstvo. Správnejšie, je to tradičná medicína, pretože vychádza z tradície národov. Ale dnešná medicína, ktorú nazývajú tradičná - nuž, to... je moderná medicína. A tradičná - je tradičná. Ak by sme zobrali nejaké vynikajúce, však, ...myslím, všetci vedia, nakoľko pôsobivé výsledky, ktoré občas aj zaženú vedu do kúta, poskytujú ľudové, alebo správnejšie povedané, tradičné medicíny, ako sú čínska medicína, tibetská medicína, a tak, však?

D: Áno.

IM: Všetci o tom počuli, všetci o tom vedia. Preto šaman s bubnom občas tiež nie je zlý.

T: Je efektívnejší, áno.

D: Je efektívnejší.

IM: Občas je efektívnejší. V každom prípade, je menej rôznych preparátov a oveľa, povedzme, ľahšie sa znášajú následky danej terapie pre samotného pacienta. Veď, opäť, nie je tajomstvo, aké komplikácie občas prinesú nesprávne zvolené metódy liečby pri tom alebo inom ochorení, obzvlášť psychiatrickom. Nuž, a zase, čo to znamená „ochorenie“? A je to vôbec ochorenie? Ak zoberieme len oblasť schizofrénie, áno, koľko ku dnešnému dňu.... 2% obyvateľstva trpí oficiálne (**D:** ...schizofréniou... oficiálne údaje). A neoficiálne? Ešte viac. Tí, ktorí sú nedovyšetrení, tí, ktorí ušli od lekára alebo sú príliš plachí na to, aby išli na vyšetrenie (**D:** Tí, ktorí

nedôverujú, áno) (**T:** Áno, áno... stereotypy). Veľmi správne. (**T:** Áno, áno... stereotypy). Veľmi správne. A poďme si ukázať také jednoduché prirovnávanie. Základné kritérium pre stanovenie diagnózy „schizofrénia“ je aké?

D: Stav psychózy, to je stav, kedy je chorý nebezpečný buď pre okolie, alebo pre vlastný život (**IM:** Pre seba samého) je hrozbou, áno.

IM: Čo je príčinou vzniku psychózy?

D: Nuž, kritériá akými sa vyznačuje psychóza, - je to strata chápania (**IM:** Kontroly), ako keby orientácie vlastnej osobnosti, akoby z pohľadu (**IM:** Kontroly) ...áno, predovšetkým kontroly nad svojim stavom. Áno, a chorý stráca jednoducho... on sa neorientuje ani vo vlastnej osobnosti... Tu je v skutočnosti jedno veľmi zaujímavé kritérium. Človek sa neorientuje ani vo vlastnej osobnosti (**IM:** A prichádzame k tomu zaujímavému), áno, neorientuje sa ani v priestore a čase.

IM: Dobré. Čo je to „vlastná osobnosť“ v ponímaní modernej psychiatrie?

D: Joj, to... to je najzaujímavejšia a kľúčová otázka. (**A:** Dobrá otázka), áno, to je jeden z najspornejších a nejednoznačných pojmov, ako tvrdia sami odborníci.

IM: Počkajte, ak otázka je sporná a psychiatri nevedia prísť ku konsenzu (**D:** Doteraz sa nezhodli), tak... ako sa potom stanovuje diagnóza, ak človek stráca to, čo nepoznajú

odborníci? A na základe (**T:** Vlastne, na základe...) toho sa stanovuje diagnóza.

T: Vlastne podľa údajov toho samotného pacienta a jeho blízkych sa určí diagnóza, pričom je lekárom interpretovaná...

IM: Nie, je jasné, že ak má človek silnú psychózu, je nebezpečný, - tak to označujú ako „schizofréniu“. No vari len pri tomto sa stanovuje diagnóza schizofrenie, len vtedy keď je človek nebezpečný a keď sa neadekvátne chová, nekontroluje svoje činy? To je, myslím si, základné kritérium určenia diagnózy. A koľko je ešte ďalších kritérií? Alebo sa to len v takomto prípade dnes určuje?

D: V takom prípade je to jednoducho najčastejšie, to sú tie 2%, ktoré udáva štatistika. Spadajú do kompetencie psychiatra.

IM: To je vtedy... keď sa dostane do ich kompetencie v momente zhoršenia (stavu).

D: Áno.

IM: A koľko neadekvátneho správania vidíme dokonca aj u prakticky normálnych ľudí, áno, ľudí, ktorí sa nám, povedzme, aj pre mnohých javia akýmsi vzorom dnešného života, ľudia, ktorí niečo dosiahli? A keď vidíme ich neadekvátne správanie...

D: A preto v psychiatrii zaviedli pojem „schizoidná osobnosť“ - to je taká prípravná fáza, kedy ešte hranica nie je

zjavne prekročená.

IM: Dobre. Teraz jednoduchá otázka: ale kto z dnešných idolov sa nesprával ako „schizoidná osobnosť“? A keď prakticky všetci nasledujeme túto masku, ktorú vidíme, teda ten náš idol.... Nuž, jeden má jeden idol, druhý má iný, niekomu sa páči Jackie Chan, prepáčte, niekomu sa páčia speváci, niekomu bývalí alebo súčasní prezidenti. Ale každý nejaký vzor má, však? No, a všetci majú prejavy toho, čo je hodné diagnózy, však? Ale ak sa s nimi porovnávame a snažíme sa im podobať, znamená to, že už aj my to niekde v nás máme. No, nie je to tak?

D: Áno, a dokonca aj oveľa viac ako tie vzory...

IM: Jednoducho rozširujeme okruh patologicky chorých.

D: Dokonca, keď sa vrátíme ku zdrojom psychiatrie, k jej zakladateľom, tak sa dá povedať, že celá psychiatria dnes vytvorená a napísaná..., jej základy boli vytvorené narkomanmi a schizofrenikmi, ak teda máme vraviť pravdu.

IM: A tak to aj je.

D: Áno.

IM: Vezmime si takého Freuda.

D: Jung.

IM: Jung.

D: Kandinskij.

IM: Absolútne správne.

D: No, to sú zakladatelia, to sú tí poprední predstavitelia, o ktorých sa dodnes opiera celá veda, a považujú ich za....

IM: Áno, a opäť dotkli sme sa Junga, Freuda, ale málokto vie, na čom sa zakladala ich filozofia. Pretože ich teórie inak, ako „filozofia v oblasti psychiatrie“ nenazveš. (**D:** Áno). Nuž, je to naozaj tak. Napríklad, u toho Junga mala základ konkrétne vo filozofii. Bol všestrannou osobnosťou, občas prepadal do beznádeje, ako keď sa, prepáčte, nemohol stať archeológom, egyptológom, tak sa stal psychiatrom. Ale intenzívne sa zaoberal filozofiou, filozofiou východných smerov, štúdiom Egypta, starých rituálov a tak podobne. A čo vidíme? Jungovu teóriu, však, ktorá sa začala rozvíjať, dominovať tiež ako osobitný smer. A ak si zoberieme napríklad takého Freuda. Freud bol na hony vzdialený filozofii. Ale viac sa orientoval na prax. A málokto pozná... jeho, povedzme, psychoanalýzu, však? Na čom stojí? Aký je základ?

D: Nuž, za základ sa považuje.... Jeho úspechom je, že zaviedol štruktúru troch zložiek osobnosti, však? Definoval vedomie, objavil...

IM: Áno, vedomie, predvedomie a nevedomie.

D: Áno, vedomé, áno, áno, áno... Áno, ego, superego a id. Áno, vedomé a nevedomé. Objavil túto oblasť, opísal ju.

IM: Absolútne správne. No to všetko sú len slová. Opísal práve tieto vzájomné väzby. Je to ako základ, báza (**D:** Áno)

jeho psychoanalýzy. A v čom je podstata? Podstata je v jeho metóde psychoanalýzy, ktorú takisto zaviedol.

D: Metóda voľných asociácií.

IM: Samozrejme. A ako špecialistu sa ťa opýtam, odkiaľ to vzal? Nič vám to nepripomína?

D: Ale keď hovoríme o Freudovi, tak je vôbec ťažko pochopiť, z akej praktiky to vzal.

IM: No to je jasné. Nie, nie je to ťažké. V skutočnosti to nie je ťažké. Boli takí nasledovníci Ježiša Krista, nazývali ich ešte prvými kresťanmi, čistejšími, ktorí sa pokúšali zachovať viac - menej v čistote Znalosti, ktoré odovzdal. Sú to takzvaní katarí (**D:** Katari). Mali taký pojem, ako katarzia (**D:** Katarzia). Tak vidíte, ako ľahko, áno, trošičku som naznačil. A Freud to všetko veľmi detailne študoval. No, prirodzene, on to predsa nemohol pomenovať a ukázať tak, ako to je, zaviedol svoje ponímanie. Pokúšal sa vyznať sám v sebe, vo svojich problémoch, zaviedol toto vedomie, podvedomie, nevedomie, to, o čom ľudia rozprávajú, ako sa zverujú a prečo je im potom ľahšie. Čomu venoval pozornosť od počiatku v samotnej katarzii? Tomu, že ľuďom skutočne začínalo byť ľahšie. Odstránil však základ katarzie, celý jej zmysel a zachoval len techniku (**D:** Formu) (**AD:** Tak). Absolútne (**D:** Áno) len prázdna forma (**D:** Prúd). Je to úplne jedno, že je to forma budovy bez vnútorného naplnenia. Povedzme tak, táto budova, v ktorej teraz natáčame. Ak vyjdeme von, tak táto budova, ona nemá zmysel pri všetkej svojej forme, keď v nej

nebudeme my. Vari to nie je tak? To isté spravil aj Freud. Teda živé proste zadupal, ponechal mŕtve, vymyslené. Preto aj jeho metóda je taká, ktorá spôsobuje dosť vážne následky. Aké následky, myslím, Vy ako špecialista/odborník, veľmi dobre viete, že... K čomu viedli, áno, bohužiaľ, i vedú jeho metódy a všetko ostatné. Obzvlášť sa mi páči jeho výklad „Čo nám prinášajú naše sny“ áno? Jeho pokus vyznať sa v tom, opäť sklon k mágii (**D:** K mágii), tiež narkománia a všetko ostatné.

D: Uspokojovanie vlastnej významnosti, o ktorú sa usiloval celý život.

IM: Akoby nie? Egoizmus. Pýcha, egoizmus no a jeho problémy. A jeho problémy opäť v ktorom okamihu uviazli? Je to druhotný vzostup - problém Freuda. A aký problém mal Jung, o ktorom rád rozprával a opisoval ako akési osvietenie, ako slobodu v 11 rokoch? (**D:** Kontakt s duchmi) Znovu ten istý problém, ako aj u Freuda: vzostup a strach zo smrti. Ako jeden, tak druhý. Ale to sú najsilnejšie nástroje, ktorými celkovo manipuluje systém za pomoci nášho vedomia, ak pristupujeme klasicky k AllatRa, v jej ponímaní je to všetko. Vari to nie je tak?

D: Tak je to v teórii Freuda aj založené. No tak viete, najviac cynické je, dá sa povedať, aj systém sa otvorene akoby preriekol o svojich nástrojoch manipulácie nad človekom cez tých (**IM:** Absolútne správne) ...cez Freuda (**IM:** Úplne). U všetkých ostatných, no áno...

IM: A skutočne je veľmi zaujímavé čítať jeho práce kvôli skúmaniu, ako dochádza k zámenám. A teraz, keď berieme rôzne učenia, ktoré boli prinesené do tohto sveta: učenie Ježiša Krista, totiž Jeho zjavenie, proroka Mohameda, ale aj druhých, Budhu... - nech vezmeme kohokoľvek, vidíme, ako sa všetko prekrúca podľa toho istého princípu. Všetko je veľmi jednoduché, ľudský faktor, túžby ľudí. A v skutočnosti je všetko veľmi jednoduché. Rovnako tak aj u mnohých ochorení, povedzme, tých, ktoré opisujeme rôzne, veľa o nich rozprávame. Tak poďme, povedzme to jednoduchšie, choroby boli vždy, ľudstvo existuje dávno, a dokonca tie, do dnešného dňa nevyriešené problémy, boli kedysi kýmisi vyriešené. Vari to nie je tak? Vari môže Pravda zmiznúť? Nie, nemôže. Preto niečo niekde je, no... Aj metódy sú zaujímavé, existovali aj existujú, aj budú existovať, dokonca aj potom, keď my nebudeme.

T: Zaujímavé je, že práve vďaka tomuto zrnú Pravdy, ktoré bolo založené aj do tejto psychoanalýzy, práve (**IM:** Je príťažlivá) toto aj napredovalo, aj je príťažlivé pre ľudí (**IM:** A tak je to všade). To znamená že sa to šíri len vďaka tomuto zrníčku, a ľudia predsa cítia, že niečo nie je v poriadku, áno? Že...

D: A toľko rokov, áno, sa udržuje...

T: Áno, áno....

IM: Tak... Samozrejme. Je tu s nami dnes koordinátor projektu JEDINÉ ZRNO, Anička naša, však? A ona vie, ako

nikto, ako sa ľudia usilujú o jedno a to isté na celom svete. A všetci majú jeden cieľ - je to mier, láska, priateľstvo, je to sloboda a šťastie, to, čo ľudia hľadajú. Vari to nie je tak?

AD: Áno, skutočne je to tak. Teraz už to vedia tisíce účastníkov v hnutí ALLATRA po celom svete, ktorí aktívne uskutočňujú sociálne prieskumy, interview s ľuďmi, s predstaviteľmi rôznych národností, aj vierovyznaní. A keď sa bavíš s človekom a pýtaš sa ho: „Čo nás skutočne spája? O čo sa všetci usilujeme?“ - tak odpovede zo všetkých koncov sveta sú rovnaké. To znamená, že ľudia skutočne všade hovoria o tom, že „nás spája to, že všetci sme ľudia“, „všetci chceme byť šťastní“, „všetci máme dušu“ - mnohí tento moment tiež hovoria (**T:** Ozvučujú). To znamená veľmi často ľudia, keď hovoria, o tom čo nás spája, uvádzajú v prvom rade... spojenie s duchovnou zložkou človeka a chápu, že všetci chceme mier, že nikto nechce nikde žiadne rozbroje, spory, depresie a tak ďalej. Všetci chcú, aby sa k nim dobre chovali, chcú žiť v kolektíve, v spoločnosti, kde vládne priateľstvo, vzájomné porozumenie, pokoj. A toto počuješ v rôznych jazykoch od ľudí z rôznych kontinentov a národností a chápeš, nakoľko je to všetkým blízke, aj nakoľko je to jednoduché. A že teraz, hľadiac na túto spotrebiteľskú spoločnosť, v ktorej teraz žijeme, chápeš, že niekde je... taký pocit, že nás kdesi oklamali, no povedané, že vraj jednoducho teraz akési iné ciele vládnu. Aj keď v skutočnosti, ak nazrieš dovnútra každého, chápeš, že vnútri človeka žijú úplne rovnaké ciele a rovnaké snahy. A to privádza k pochopeniu toho, nakoľko

dôležité je dnes všetko, čo robia účastníci hnutia ALLATRA: HRY PROFESIONÁLOV, ktoré sa uskutočňujú na rôzne témy: psychológie, ekonomiky, klímy, pretože to všetko pomáha nám, ako spoločnosti pochopiť, akými skutočnými hodnotami a zameraniami chceme a môžeme žiť, to znamená, že... no, akoby na to máme plné právo, pretože...

IM: A môžem sa opýtať? Uskutočňuje sa mnoho hier, uskutočňuje sa veľa sociologických ankiet, a to ukazuje, že všetci ľudia chcú jedno a to isté. Všetci cítia a chápu, že nás oklamali, ako vravíš... Tak našli toho, kto nás oklamal, či nie? No čo je to za darebáka?

AD: Vedomie, ono sa... zdá sa mi, že ono sa (**T:** Šikovne skrýva) šikovne skrýva za všetky sféry, vrátane, tej psychologickej pretože...

IM: A teraz jednoduchá otázka na psychiatra: normálne pre človeka pochybovať o vlastnom vedomí? Nie je to diagnóza? (**D:** Dobrá otázka) Ako človek môže študovať svoje vedomie? Ako povedal jeden Váš kolega: „Je to ako, keď vedomie pozoruje vedomie? Nie je to - hovorí - vari patológia?“

D: Samostatná psychiatrická diagnóza.

IM: Absolútne správne. A čo tu zrazu máme? Prekážky. To znamená, že preto, aby sa to človek naučil vidieť, preto, aby získal slobodu, pochopenie, aj odstránil tohto nepriateľa (ani nie tak človeka, ale ľudstva celkovo), potrebuje prekonať ešte aj, povedzme, množstvo rôznych diagnóz, však? Opäť hlas v hlave - to je diagnóza schizofrénie?

D: Samozrejme, jeden zo základných symptómov.

IM: Počujete, drahí priatelia? Jeden zo základných symptómov - hlas v hlave. A teraz čestne zdvihnite ruku: Kto nepočuje hlas v hlave. Netreba klamať. (**T:** Nepretržite). Ak niekto nepočuje, tak je absolútne pod kontrolou toho, koho oddávna nazývali démonom, natoľko je mimo, alebo je narkoman, alebo alkoholik, natoľko je zaujatý vonkajším, že vôbec nepremýšľa ani o duchovnom, ani o sebe ako o Osobnosti a nikdy nepozoroval, kto mu vkladá myšlienky do hlavy. Len taký človek môže nepočuť hlas v hlave. A s ostatnými... so všetkými tieto rôzne hlasy rozprávajú. Vari psychiatri nemajú hlas v hlave?

D: Neustále. A skús sa ho ešte zbaviť, dosiahnuť, aby aspoň na minútu zmlkol, aspoň na okamih zmlkol.

IM: Zaujímavé že, áno, priatelia moji, u psychiatrov hlas neutícha, a keď sa u nás hoci raz objavil, stanovujú nám diagnózu. Nespravodlivé.

AD: Ešte som chcela dodať, že v takom prípade treba stanoviť diagnózu všetkým, ktorí písali starodávne učenia po celom svete. V JEDINOM ZRNE teraz aktívne skúmame tému duálnosti, čo je, v princípe, predstava o tom, že v človeku je nejaká zložka, ktorá ho podvára, privára ku lži a do rôznych negatívnych následkov, existujúca vo všetkých náboženstvách. (**IM:** Absolútne správne). Pričom to nie je len z kníh, osobne sme komunikovali s predstaviteľmi...

IM: Viete, o čom teraz hovorí Anna? Anna teraz hovorí, že

vaši proroci, oni tiež môžu byť podrobení stanoveniu diagnózy... však? Ja som tak presne... prepáčte, ja som o tom nehovoril, nie (**AD:** Jednoducho o hlase v hlave, o démonoch - veď to je všade) (**T:** Áno, áno, áno). To sú súčasné pravidlá stanovenia diagnózy.

D: ...súčasnej vedy.

IM: Áno, súčasnej vedy, áno. Hľa, oni zaháňajú našich prorokov pod svoju diagnózu.

T: Je napočudovanie vôbec čítať také práce, kde píš, že aj tak sa rozvracia naše sebauvedomenie. A práve píš o tom, že u človeka vzniká...

IM: A čo je to sebauvedomenie? Pozrime „ničí naše sebauvedomenie“. Čo je to sebauvedomenie? Obrátime sa opäť na odborníka (**T:** Ako Jung hovoril,...) Prepáčte, Diana, my trošku, no tak...

T: Chceme sa v tom vyznať.

IM: Vy ako hovorca dlho pracujete s Alexandrom, Vy ste si už, myslím, zvykli na také otázky.

D: Áno, to je dobrá otázka, čo je to sebauvedomenie. Najzaujímavejšie je, že špecialisti na ňu nemôžu odpovedať, čo je to sebauvedomenie.

IM: Dobré, špecialisti nemôžu odpovedať, čo je to sebauvedomenie. Tak čo potom ničíme?

AD: No potom je skutočne k počudovaniu, ako sa opornými

pojmy v psychiatrii stávajú pojmy, ktorých definície nikto nemôže poskytnúť. Pričom, že sú tieto pojmy nosné, prenášajú sa do praxe, to znamená do činnosti, však? To znamená, že praktická činnosť sa opiera o to, čo sa nedá definovať?

D: Pochopenia, o ktoré sa veda opiera, áno: vedomé, nevedomé... - oni ustavične týmito termínmi... no my všetci používame tieto termíny, no ak sa opýtaš - nikto jasne neodpovie, čo to je.

IM: A môžem dať ešte otázku ako špecialistovi? Viete kde sa nachádza vedomie? Ako špecialista, čo o tom hovorí súčasná veda?

D: Keď ako špecialista, z hľadiska vedy - nie... Ja to viem...

IM: Z hľadiska vedy.

D: Z hľadiska vedy - nie.

IM: No posledné... posledné tvrdenia hovoria, že naše vedomie, pretože už preskúmali činnosť kôry, podkôrovú...

D: Neurofyziológovia vravia, že je mimo tela človeka...

IM: Áno, nič tam nenašli. Tam, v činnosti neurónov, naše vedomie nie je, ani nemôže byť (**D:** Áno). Je to veľmi jednoduchá vec. Čo je to? Kde? Vzájomné pôsobenie axónov, možno, alebo kde sa schováva vedomie? Našli ho v mozgovom kmeni (**D:** Našli...). Ono vraj zaberá veľmi málo miesta. Naše vedomie je diskkrétne, vytrháva po troškách. A znovu, prečo? Odtiaľ, z mozgového kmeňa dáva príkazy - no a po

všetkých neurónikoch a zo všetkých neurónikov sa informácia zbíha opäť sem. Je to podobné ako predtým boli na báze katódových trubíc lúčové televízory s kineskopmi, kde stála trubica žiariča. V tejto trubici je hlavný panel - tak ako v našom mozgovom kmeni, práve toto bolo vedomie, a všetko ostatné - to je projekcia od neho. No a to je tvrdenie niektorých špecialistov, ešte jedna z teórií. No tak znovu a čo to je tieto staré štruktúry mozgu, o ktorých hovoria? Áno, pochopiteľne, tam sa tvorí... tam sú centrá, ktoré zodpovedajú za činnosť vegetatívnej sústavy, bez nich ani srdiečko nebude biť, ani, prepáčte, pľúca dýchať nebudú, však? Pochopiteľne, že keď sa ľudia dostanú do vegetatívneho stavu, - vedomia niet ale telo žije. Za to zodpovedajú práve staré štruktúry. A prečo? Aby mozog neprekážal. No mozog mu často prekáža. Tak znovu a s čím sa stretávame? Prepáčte, s vegetatívnymi krízami, stretávame sa s rôznymi neurózami, fóbiami a ďalším, ktoré vplyvajú na čo? Cez predĺženú miechu sa na reakciu organizmu spúšťajú chemické reakcie, u človeka v panike dochádza k zvýšeniu adrenalínu a pod., vari to nie je tak? Tak.

D: Tak.

IM: Práve preto je potrebná táto stará štruktúra mozgu. No to, že tam našli vedomie - to sú v skutočnosti odborníci, samozrejme...

A: A mimochodom, zaujímavá informácia, pretože celý názov projektu je - HRA PROFESIONÁLOV. Čo je to

vedomie?. A akurát tu práve sami účastníci, špecialisti, povedali doslova na našich prvých stretnutiach o tom, že definícia „vedomia“ sa javí v psychiatrii kľúčovou, a pokiaľ nebude normálna, zrozumiteľná, môžeme povedať skutočná odpoveď na túto otázku, táto veda sa proste rozvíjať nebude.

IM: No a odpoveď je?

A: Nie. **IM:** A čo nazývajú vedomím? Oj, no tam v skutočnosti uvádzali definíciu (**IM:** Jedna z foriem „Ja“, však?) Áno, definícia,...

IM: Jedna z foriem „Ja“. Koľko „Ja“ k dnešnému dňu eviduje psychiatria?

D: To, čo dnes nahradilo vo vede pojem Osobnosti, skutočný pojem Osobnosti.

IM: Áno a tak znovu Osobnosť. Čo je to Osobnosť?

D: Z hľadiska vedy, prvý výklad, ktorý môžeme nájsť: „Je to veľmi zložitý a nejednoznačný pojem“. Tým sa začína výklad.

IM: Tak, predsa len niečo hovoria. Osobnosť... ak berieme práce psychiatrie. Nuž jednoduchá otázka: Ako sa definuje osobnosť? Veď často všade vidíme osobnosť, osobnosť a osobnosť. Čo je to osobnosť? Tak uvádzajú aspoň nejakú definíciu?

D: Uvádzajú. Po prvé, tieto pojmy sa stále akoby navzájom zamieňajú: „osobnosť“, „subjektívny objekt“, „jedinec“... A

tak tieto pletúce sa pojmy, zamieňané jeden za druhý...

IM: Dobre. Čo je to charakter?

D: Charakter - to je to, čo sa definuje (**IM:** Čo?) vôľovými vlastnosťami človeka.

IM: A vari to nie je osobnosť?

D: Vtedy sa treba pozrieť, ako sa chápe pojem, vôľa vo vede. Ved' vôľa vo vede, je spojená s...

IM: A čo je to vôľa podľa vedy?

D: Ved' práve.

IM: To je „nechcem, ale robím“. To znamená, „že mám vôľu“ áno?

D: No, z hľadiska vedy, je vôľa vo všeobecnosti spätá s myšlienkovými procesmi, a bola zavedená, ako taký vysvetľujúci pojem.

IM: „Keď ma myšlienka núti, aj keď nechcem - robím“.

D: Áno, „môžem...“.

IM: Tak, stop, opäť sme zašli do slepej uličky. „Myšlienka ma núti, a ja chápem, že musím urobiť krok“. No napríklad, musím spraviť krok do studenej vody, no akási časť vnútri mňa hovorí, že je ti to na nič. A toto je prejav vôle, keď predsa len robím tento krok, pretože sa na mňa niekto díva, áno?

D: „Prijímam rozhodnutie“.

IM: A toto je vôľa - „Ja robím rozhodnutie“, áno. A „ja“ - to je kto?

D: „Ja“ - to je ten... „Ja“, - to sú moje myšlienky, zdá sa.

IM: Dobre. A kto je ten, kto nechce? Kto z nich je Osobnosť?

D: A tu je slepá ulička. A tu je slepá ulička, pretože, áno...

IM: Jednoduchá otázka. A čo je to charakteristika človeka, alebo charakter človeka? Nuž tak som hneď odpovedal: charakteristika človeka - to je charakter človeka. Čo je to? Je to opis jeho masky, ktorú nosí, nie je to tak? A kto z ľudí nenosí masky? Jednoduchá otázka: je aspoň jeden človek na zemi, obyčajný, všedný (neberiem tých, ktorí sú v duchovných nejakých, ešte v niečom, ale tak jednoducho my - bežní ľudia, občania) a aspoň jeden z nás, ten, kto nosí jednu masku? Mám doma, prepáčte, čivavku, tak u nej samotnej som napočítal 5 masiek, u čivavy, a u ľudí aj oveľa viac. Prečo? Podťte, pozrime si jednoduchý príklad. Mnohí povedia: „Ako? Ako tak...?“ Priatelia, veľmi jednoducho. Ako sa správate ku svojim rodičom? Ako sa správate ku svojim kolegom? Ak máte nadriadených, ako sa k nim správate a ako sa správate ku svojim podriadeným? Ako sa správate k tým, s kým flirtujete, a ku svojim, prepáčte, polovičkám? Koľko je to masiek?

D: No už napočítali.

IM: Tak kde je pravda? Táto charakteristika, charakteristika-masky? Ako môžeme poskytnúť charakteristiku človeka,

ktorý je vždy všade rovnaký? Niet takých ľudí, ktorí sú vždy a všade rovnakí. Je prudký a hrubý, dovoľuje, povedzme, prejavenie svojho charakteru tam, kde je to prípustné. No tam, kde je to neprípustné, je úplne iný. Prečo, ak je to tvoj charakter?

D: Dobrá otázka.

IM: Jednoduchá otázka, však?

T: To je veľký omyl, že charakter sa nemení po celý život, ako sa ľudia často odvolávajú na tieto pojmy.

IM: Charakter neexistuje (**T:** Áno). Charakter človeka - to (**T:** Masky) je jeho maska, ktorú si vytvoril. To je ten obraz, akým chce vidieť sám seba, a snaží sa ho ukazovať. No situácia ho núti byť takým alebo onakým človekom. A keď opisujú človeka: „Má taký charakter...” - a podobne. No to všetko je opäť len opis jeho masiek, ktoré človek môže ľahko vystriedať, vychádzajúc z tej alebo inej situácie, no vari to nie je tak?

D: Kvôli tomu aby sa jej prispôbil a ovládal ju.

IM: Absolútne správne.

D: Ilúzia. Ilúzia ovládania.

IM: Ilúzie, ilúzie, ilúzie.

D: ...moci nad situáciou, nad inými ľuďmi.

IM: Úplne správne: prispôsobenie, pohodlie. Všetko je

jednoduché. Tak sme sa s odborníkmi dopátrali, že náš charakter je premenlivý, Osobnosť je - čosi nepochopiteľné, a koľko máme „ja“ - zatiaľ nám náš rečník neodpovedal. Koľko „ja“ psychiatria predpokladá u človeka?

D: Tri základné „ja“ podľa Freuda.

IM: Tri základné. Priatelia, máte tri základné „ja“, ktoré potvrdzuje psychiatria.

D: A ďalej určujeme diagnózy na základe rozdvojenia osobnosti.

IM: Počkejte, ako to, rozdvojenie osobnosti? To jedno „ja“ ušlo? (**D:** Keď...) Zostali len dve? To máme rozdvojenie, však? To preto, že niet tretieho, nedá sa posediť v trojici, ostali len dve - to znamená diagnózu, a keď sú tri, tak je to normálne? Alebo ako?

D: Áno, takto veselo žartujete o psychiatrii.

IM: V skutočnosti veľmi dobre chápem teraz aj to, v akom stave je Diana, pretože jej kladiem hlúpe otázky. Tak tí, ktorí sa na nás budú pozeráť, psychiatri, si budú hovoriť: „To ja by som mu odpovedala, ja by som mu...“, „Povedal by som toto“, „Povedal by som toto“. Priatelia, je veľmi ľahké sedieť na druhej strane a vymýšľať odpovede. Tu je to oveľa zaujímavejšie. Navrhujem vám, urobiť takú reláciu, vo dvojici: tanto Alexander - tu na mojom mieste bude on, a bude klásť otázky. Takýmto štýlom to bude rozoberané, pokým to ty sám nepochopíš (**A:** Áno). vtedy to bude zaujímavé, a budú

to chápať aj iní, však? Pretože, keď prebiehala tá hra, tak ty sám si nedostal odpovede. A keď si ich nedostal ty, tak ako ich dostaneme my, vaši diváci, je to tak?

D: V podstate sú to veľmi dobré otázky, tie, ktoré ste sa pýtali. Sú veľmi presné.

IM: Sú správne. (**D:** Áno). Nútia nás (**D:** ...uvidieť, čo v podstate, však...) ako lekárov... Prepáčte, tiež mám blízko k medicíne, a tak sa v žiadnom prípade nesnažím zahnať Dianu do kúta, to v žiadnom prípade. Ani sa mi to nepodarí, pretože ona je koniec koncov psychiater, a ja nie, vďaka bohu. Ale ako človek, ktorý má vzťah k medicíne, veľmi dobre všetkému rozumiem a chápem problémy modernej medicíny, vrátane psychiatrie, aj akejkolvek inej oblasti. Či sa nám to páči, alebo nie, nuž, odpovede hľadať predsa len musíme... neformálnym spôsobom. Veď čoho sa mnohí boja? poviem nejaké slovo nesprávne, znamená to, že ma nebudú považovať za odborníka, a stratím svoju autoritu. Ako sa ku mne budú chovať? Priatelia, keby sme tak boli slobodnejší... ako hovorila Anna: ľudia sa snažia o slobodu, o Lásku, o priateľstvo a tak podobne. Tak budme takí, akými chceme byť v skutočnosti, už dávno by sme si kládli tieto otázky... otvorene a čestne. A vtedy by sme museli hľadať odpovede, či to nie je tak? a človek zaoberá hľadaním odpovede - určite ju nájde. Je to všetko jednoduché. Veď koľko pochopenia ste získali počas HRY PROFESIONÁLOV?

D: Veľmi veľa.

IM: Je to užitočné pre vašu prax?

D: Je to... Viete, dokonca by som nazvala HRU PROFESIONÁLOV... je to taký vzdelávací projekt a to predovšetkým pre samotných účastníkov.

IM: Určite.

D: V prvom rade.

IM: Určite.

D: Podľa môjho názoru, čím je hodnotný, veľmi hodnotný, tým že sa to udialo (a to už bol čin) a možnosťou hovoriť o tom, o čom sa otvorene nehovorí.

IM: Pretože sa nedá hovoriť... to bolo.

D: Nebolo to prijímané.

IM: Nebolo to prijímané. (**D:** Nebolo to prijímané): „Ak o tom hovoríš, znamená to, ako môžeš pochybovať, keď si odborník?“

D: Áno: „To ako teda pracuješ?“

IM: „To ako potom pracuješ?“

D: „...a pomáhaš vôbec?“ A veľmi závažným momentom bolo, viete, sprostredkovať, že dnes existujú hypotézy. Skutočná funkčná hypotéza.

IM: Určite, a ako inak?

D: To bol veľmi závažný okamih. A ak mám hovoriť o tom,

aké pochopenia prišli a kde sme sa dostali do slepej uličky v tejto HRE PROFESIONÁLOV, tak podľa mojich vlastných pocitov... Chápete, tak možno... teraz hovoríme o informácii, aká informácia je vo vede, nie je pochopenie... pretože niet pochopenia. A v HRE PROFESIONÁLOV bolo veľmi dôležité začať práve od témy „Čo je to vedomie?“, lebo kým to nepochopíš a nezačneš sa od toho oddeľovať (**IM:** A to je kľúčové), áno... Akú Osobnosť kde hľadať, ak sme presvedčení, presvedčili nás, a my sme s tým súhlasili, že vedomie - to som „ja“, moje myšlienky - to som „ja“, a o čom potom môžeme hovoriť? O ničom.

IM: A takýmto spôsobom sa dostávame do totálnej slepej uličky (**D:** Áno). Ak naša myšlienka - to som „ja“, znamená to, že všetko ostatné (nám) jednoducho uniká. (**D:** Áno, áno). Ako môžeme liečiť to, čo nepoznáme, a opäť, môžeme hľadať to, o čom nevieme? V pravom slova zmysle, môžeme nájsť to, keď neviem, čo? A ešte to hľadať tam (ako v rozprávke), neviem kde, však?

D: A zaujímavé je, že veda pripútava dokonca cez pojem vôle, vytvára ilúziu, že ovládame svoje myšlienkové procesy.

IM: Tu je jednoduchý príklad: v dávnych náboženstvách sa hovorilo, že človek nemá vôľu. (**D:** Nemá). Má slobodnú voľbu (D: Áno). Stretáva sa s dvoma vôľami. Pasívna vôľa - idúca z Duchovného sveta. Prečo je pasívna? Lebo nič nevnučuje,

jednoducho existuje, a človek vnútorne na úrovni Osobnosti (ale teraz hovoríme skôr v zmysle AllatRa, však, než ako sa celkovo tento pojem používa v psychológii alebo psychiatrii)... Na úrovni Osobnosti človek cíti, ako treba správne postupovať v tom či inom prípade. A je aktívna vôľa, ktorá ide od toho, koho v dávnych náboženstvách, a aj dodnes nazývajú diablom, alebo systém (nuž, hocijako), volajú to rôzne, aj celosvetový rozum (nezáleží na tom, ako), jednotné informačné pole, každý nech to nazýva, ako sa mu páči, hlavne nech sa v ňom nepodráždia jeho démoni. A táto vôľa, ktorá z neho vychádza, je veľmi aktívna a vnucuje sa, a núti človeka robiť hlúposti, dobre argumentuje, ukazuje perspektívu budúcnosti a sny, v ktoré ho núti veriť, a utvrdzuje ho v tom, že sa môžu zrealizovať. Ale fakticky sa tieto sny nerealizujú. Potom, keď človek spravil hlúposť, chápe, že nespravil dobre, že si uškodil.... No, nech zarobil nejaký ten groš, a vedomie mu vraví: „Povýšil si sa nad ostatných, okradol si biednych. Ale veď oni sú preto biedni, aby ty si bol vyššie“. No, a všelijaké podobné hlúposti. Dá sa o tom veľa rozprávať, ale faktom je, že, vedomie stále manipuluje. Nemusí ísť práve o krádež, nemusí ísť o povyšovanie sa, stačí jednoducho pomyslieť si zle o kamarátovi, úplne banálne. Ak je ti to kamarát, načo na neho v zlom myslíš? Ak máš s ním nejaký problém, alebo je tam nejaké napätie, choď za ním, opýtaj sa ho, veď je to tvoj kamarát, ale keď za ním nepôjdeš a neopýtaš sa, tak ho nenazývaj svojim kamarátom. Či to nie je tak? Kamarát - to je priateľ. Priateľ je niekto, ku komu treba byť úprimný. Takisto, ako v časoch katarov. Veď čo sa

praktikovalo? Nie len, povedzme, cvičenia, kedy dochádzalo ku katarzii, keď sa schádzali, ale išlo aj o každodennú katarziu. To znamená, negatívnu myšlienku, ktorá sa zatúlala k človeku a snažila sa v ňom uchytiť a človek sa jej nechtyl. Išiel za tým, proti komu tá myšlienka bola namierená, a povedal: „Prichádza mi myšlienka od démona - on to takto vravel: od démona - veď ja proti tebe nič nemám, ale ona sa vnucuje. Prečo?“ A vo väčšine prípadov také isté myšlienky vznikali aj u toho druhého, ku ktorému s tým prišiel, pretože zvyčajne príkaz išiel ku obom, s cieľom ich rozdeliť, rozhádať ľudí a vytvoriť taký svet, aký máme teraz. A preto (ako Anička hovorila v projekte JEDINÉ ZRNO) všetci ľudia po celom svete chcú jedno a to isté: nepokračovať v takomto spôsobe existencie: všetci sme rozdelení, bojujeme, podvádzame sa navzájom, klameme jeden druhému, závidíme. Či to nie je tak? Snažíme sa nad niekým povýšiť pre to, aby sme zažili rozčarovanie. A povedzte, či sa niekto z tých, ktorí dosiahli maximum, stal šťastnejším? Nuž, mám na mysli, stal sa prezidentom štátu, alebo ako Alexander Macedónsky, ktorý si podmanil veľkú časť sveta, áno? Alebo Hitler, ten tiež veľa vybojoval. Bol šťastný? A kde je jeho šťastie, a kde je on? A môže šťastie byť dočasné? Nemôže, a v dávnych náboženských traktátoch sa písalo, že šťastie je trvalá vec. Nemôže byť len chvíľami. To proste nemôže byť, a všetci ľudia to cítia, vedia a chápu. Však, Anna?

AD: Áno, samozrejme. Šťastie - to je jeden z takých hlavných pojmov, ktoré ľudia menujú a vyslovujú. A skutočne bolo

zaujímavé, že keď som sa nedávno pýtala Diany, či existuje v psychoterapii pojem šťastia ako takého - ale nie je tam. Existuje pojem primeranej pohody, alebo niečo na ten spôsob, hoci šťastie - to je...

IM: Spokojnosť so situáciou (**AD:** Áno), povedzme tak. Keď sa človek nachádza v stave pokoja, so všetkým je spokojný - a to je jeden z opisov práve šťastia.

AD: A ty vieš, prečo. Pretože vedomie, ono nepozná ten stav, nevie ho opísať. (**IM:** Samozrejme, nepozná). Pretože šťastie - to je práve stav najbližší k Osobnosti, k tomu, kto som ja ozajstný, t.j. ja skutočný, Živý. Veď to aj je to, ako to môžeš opísať - šťastie. Ale pri tomto vedomie žiadnym spôsobom nemôže hodnotiť alebo opísať, prísť na to, čo to je. Preňho to ako keby... nejestvuje, ale pritom ľudia to cítia. To znamená, že tu pojmy už hrajú druhoradú úlohu, veď prvoradé sú samotné pocity ľudí po celom svete, a tie existujú.

IM: Samozrejme, ale vedomie nenávidí ľudí, a v tom to je. Časť človeka, to, čo ide z duchovného (opäť sa vraciame k dualite človeka), sa usiluje o jednotu, o lásku, o spoločný svet. Ale druhá časť, ktorá ide od démona, je vždy egoistická, chce slávu, chce sa povyšovať, chce manipulovať. Pracovať nechce, ale chce veľa dostávať, vždy nenávidí ľudí, a vždy rozdeľuje. Povedzte, veď my všetci máme, milovaných, blízkych, alebo ľudí, ktorých si vážime. A či vaše vedomie na nich nenadávalo? Jednoduchá otázka. Nuž, ako...? Ako môžeme na človeka, o ktorom hovoríme, že ho ľúbime,

ktorý je nám blízky alebo drahý - a predsa u nás vzniká vo vzťahu k nemu veľa negatívnych myšlienok. No je to správne? Povedzme tak, je to spravodlivé? Áno, môžeme to vysvetliť z hľadiska psychiatrie, psychológie, a mnohých ďalších metód...

D: Traumami z detstva.

IM: Nuž, traumami, áno. Traumami z detstva a mnohým ďalším. Ale je to nesprávne, nemôže to byť, a nemalo by to byť.

AD: Áno, pretože chápeš, že medzi ľuďmi je veľmi veľa omylov, je to skutočne preto, že nevedia o tejto duálnej povahe (človeka). Pretože chápeš, že keď máš Znalosti, tak si chránený v tom zmysle, že môžeš....

IM: Anička, vieš, v čom je problém? Nie je to v tom, že ľudia nevedia. Vedia. Koľko ľudí na svete sú moslimovia? Viac ako miliarda.

AD: Viac ako miliarda, áno.

T: ...miliarda, áno

IM: A koľko máme kresťanov?

AD: Nuž, tiež veľmi veľa. Zdá sa mi, že približne... približne...

IM: Viac ako miliarda. Koľko je budhistov... no, a v iných náboženstvách? A v ktorom z týchto náboženstiev sa nehovorí o duálnej povahe človeka?

AD: Hovorí sa to všade.

IM: Tak ty vravíš, že ľudia o tom nevedia? Tak viete to, alebo neviete?

AD: Oni to akosi neuplatňujú v praxi. Teda toto poznanie existuje teoreticky (**IM:** A tu máš odpoveď). Pravdepodobne sa to nenachádza v praktickej oblasti, ale skôr v oblasti teórie.

IM: Veď teraz si odpoveď aj vyslovila, že znalosti sú, ale prax nie. Nikto sa tým nechce zapodievať: študovať, skúšať v praxi a všetko ostatné. Prečo? Jednoduchá otázka. Vedomie to nedovoľuje. Tak čo je to vedomie? Vedomie - som to ja? Ja sám sebe zakazujem duchovne sa rozvíjať? Ja sám sebe zakazujem získať Život? To z toho vyplýva? Alebo to nie som ja? To sú dobré otázky na psychiatra.

AD: Áno.

D: V HRE PROFESIONÁLOV sme už práve prišli k tomuto pochopeniu, a dúfam, že aspoň na príkladoch aj ukázali, že vedomie - to je voči človeku agresívna štruktúra. (**IM:** Veľmi, je toxická), je to zviera v tebe. A my dokonca... Vy...

IM: Sú to toxické programy.

D: Áno, to vražedný maniak vo vnútri každého človeka.

IM: Absolútne. A prečo? Pýtam sa vás ako odborníka: úprimne mi odpovedzte, prečo máme vražedných mania-
kov vcelku len jednotlivcov, ale pritom sedí v každom?

A: Existuje akýsi brzdiaci mechanizmus, na ktorý sme, opäť, ...práve, na ktorý sme ešte presne neprišli. Nenašli sme odpoveď na túto otázku.

D: Nepoznáme ju.

IM: Úplne správne. A toto je nanajvýš zaujímavé. Veď tí istí vražední maniaci (mali sme dokonca o tom reláciu), oni sami boli v šoku z tých stavov, a nemohli sa nijako vzpierať tomu, kto ich ovládal. Jednoduchá otázka, však, boli skutočne vinní tí ľudia, ktorí dopustili možnosť takéhoto vplyvu na seba. Ale presne takisto to môže ovplyvniť hociktorého človeka, ak k nemu príde táto sila. To znamená, že prichádzame k pochopeniu existencie tretích síl. Toto už zaváňa metafyzikou (**D:** Ako celá psychiatria, áno). Vaši kolegovia nám už začínajú stanovovať diagnózy, ale to je normálne.

D: Všeobecne celá psychiatria sa ako keby na priamo stretla s neviditeľným svetom.

IM: Určite, nemohla sa nestretnúť.

D: Alebo, povedzme, s jeho prejavmi, ktoré nie sú zjavné.

IM: Koľko špecialistov (**D:** Áno), vašich kolegov, sa priblížilo celkom blízko k metafyzike, vyľakali sa a odskočili od toho. (**D:** A odskočili, áno). A začali popierať, že by to bolo možné. Prečo? Čoho sa báli, veď sa len stretli s pravdou? Pohodlné pracovné miesto, nič iné im nebránilo. Osobná autorita, zárobok, a úcta kolegov práve stoja proti pravde. Prispôbenie.

A: Na tú tému bola, povedzme to tak, situácia práve počas prípravy HRY na tému strachu. Uviedli sme, povedzme, príklady a posudzovali ich. Práve Dianini kolegovia, odborníci, uvádzali dosť dobré jasné príklady, a každý si sám určil, o čom chce hovoriť, čo zistil. A uvádzali sa tam rôzne príklady, týkajúce sa strachu z verejného vystúpenia, strachu z hodnotenia a tak podobne. Prebiehala živá beseda, pokiaľ sa neozvala otázka: a čo bráni práve odborníkovi hovoriť otvorene o tých problémoch, ktoré existujú? Zrazu vznikla pauza.

IM: Nuž zjavne - to je to, čo som teraz povedal: je to autorita a podobne. Ale to je ospravedľňovanie od vedomia. Takýmto spôsobom sa pokúša ospravedlniť svoj strach. Prečo nehovorí o tom, s čím sa reálne stretáva? Nuž, ako keby „nepochopia“, „odsúdia“, „prídem o robotu“, „stratím autoritu“. To nie, samozrejme. Veď každý, hocikto chápe, že naopak, áno, že on síce môže prísť o miesto, ale pacientov bude ešte viac. Prečo? Kvôli popularite, sláve. Veď, prepáčte, ani Freud, ani Jung oni ničím neopovrhovali, však? Oni by, prepáčte, aj s tamburínou behali, keby bol aspoň nejaký náznak toho, že to zafunguje. Ale veď oni chceli vyzeráť vedecky, bola vtedy taká móda, - a snažili sa o to, aby ukázali svoje rozumové závery v takej zložitej formulácii. A tamburínu vynechali preto, aby nezjednodušili systém. Čím je to vo vede zložitejšie, tým je to vedeckejšie. Ale v skutočnosti, čo je za tým? Strach vedomia, ktoré to zakazuje. A odborníkovi stačí len prekročiť vlastné vedomie. Nuž, ale ak verí, že

vedomie - to je on, tak ako môže prekročiť sám seba? (**D:** Sám seba...) A čo sa spustí? Odborníkovi sa zhorší jeho vlastná schizofrénia. Vystraší sa, stanoví si diagnózu, a začne utekať čo najďalej, lebo skutočne počuje nielen myšlienky ako hlasy, ale reálne hlasy (tak, ako my verbálne počujeme) vo svojom vnútri, s jasnými príkazmi. Veď systém začína diktovať svoju vôľu aj tak, keď človek reálne, nie iba počuje hlasy, však, šepoty a kadejaké rečičky, ale reálny hlas tak silno (systém sa tak prejavuje), že keď sa s tým stretne, pochopí - schizofrénia.

T: A naopak...

IM: Samozrejme. Systém samotný má veľmi široké páky manipulácie a riadenia odborníkov. Ale v čom je problém? Problém je v tom, že sa človek neposudzuje, rovnako aj v psychiatrii, ako štruktúra, však? To znamená, kde je duša, je Osobnosť, je vedomie, je telo. Opäť, okrem tela je aj energetická konštrukcia. Prečo o tom vždy v dávnych časoch hovorili? Stáli na tom všetky praktiky. Veď dnes sme spomínali, povedzme, starú čínsku a starú tibetskú medicínu, ktorá do dnešného dňa existuje a občas vylieči tie choroby, ktoré, prepáčte, my, súčasní lekári nemôžeme vyliečiť. Prečo? Jednoduchá otázka. Pretože ku človeku nepristupujú celostne a posudzujú... Hoci, opäť, ale čo je to tá čínska a tibetská medicína? Veď to je... nuž, je to... povedzme tak, je to len dozvuk, je to tieň toho umenia, ktoré posledných 1000 rokov nazývajú umenie Dim-Mak, však? Ale z nejakého dôvodu panuje názor, že toto umenie je zamerané na to, aby

pripravilo niekoho o život. Nie, priatelia, toto umenie bolo od počiatku zamerané (aj dokonca vo svojej prerobenej verzii, v light -verzii, takej veľmi ľahkej, ako je Dim-Mak, to, čo ostalo dodnes) je to umenie získania života a jeho zachovania. Však to celé bolo postavené na to, aby človek získal život už tým samotným umením. A pôsobenia, ktoré vyučujú, sú oveľa viac na to, aby oživil, zachránili život človeka, uviedli ho do rovnováhy, energetickej rovnováhy, a psychologickkej, aby normálne žil a existoval.... A celkom málo na to, aby sa daný človek, nuž, v nevyhnutnom prípade ubránil proti tomu, kto sa voči nemu agresívne správa. Nuž, napríklad, koluje veľa legend, samozrejme, o tomto umení, no a mnohé z nich sú opodstatnené. Povieme to jednoduchšie. Áno, existuje a uchoval sa taký pojem, ako pôsobenie na diaľku, kedy človek o tom ani nevie, ale je ovplyvňovaný. No, rozoberme si to jednoducho: a či sa v každodennom živote nestretávame s týmto pôsobením na diaľku, ale úprimne? Prichádza ti myšlienka na človeka, na ktorého si 10 rokov nespomenul. Za päť minút ti zavolá. A ty čo, predvídal si jeho telefonát? Alebo existuje nejaké telepatické spojenie? Je to náhoda? A komu sa to v živote nestalo? A koľkokrát sa takéto.... Spomenieme si na niekoho, veľmi dávno sme ho nespomínali a nevideli - a zrazu (za deň, za dva, o týždeň) sa s ním stretáme. Čo je to - predpoveď, predvídanie, ako to nazvať? Nuž, jednoduchá otázka. A berúc do úvahy, že sa to deje často, skúmali podobné javy takí majstri v oblasti neurofyziológie, áno, alebo biológie, takí, ako Pavlov, Bechtěrev, a ďalší, však? Veď vtedy... nuž, áno, chápem, vtedy sa opierali

o taký pojem, ako „éter“. A všetko to jasne dokazovali, robili pokusy, a tieto pokusy fungovali. A koľko bolo vtedy prác, ktoré ukazovali na reálnu existenciu telepatie, predvídavosti, telekinézy. A potom, zrazu, to všetko zmizlo spolu s éterom. Nuž, nebudeme zabiehať do toho, čo je to éter a kam sa podel. Jednoducho éter veľmi ľahko vysvetľoval všetky tieto prejavy, a ako to funguje. Keď odstránili éter - nebolo s čím spájať, všetko... všetok rozvoj sa zastavil, aj táto veda sa zastavila. Potom to všetko vyhlásili za pseudovedu: „Metafyzika neexistuje“. Nuž, je to tak jednoduchšie. Ale prečo to u vás funguje, priatelia moji, ak to neexistuje? Dobrá otázka, však? A tak sme sa vzdialili od základného. Mimochodom, éter vysvetľoval to, čo teraz z pohľadu fyziky je veľmi ťažké vysvetliť. Uvediem jednoduchý príklad. Preto, aby sme pochopili, že máme tento problém nielen v oblasti psychiatrie, nuž, povedzme, ale problém máme aj vo fyzike. Zoberme jednoduché vzájomné pôsobenie... planetárne: Zem, Mesiac a Slnko - vzájomné gravitačné pôsobenie týchto troch telies. Prečo je Mesiac doteraz na svojom mieste? Či to neporušuje zákony fyziky? Jednoduchá otázka. Vychádzajúc zo všetkých zákonov, nech sa pozeráme na to akokoľvek, - chápem, odstredivé... atď., ale nie je to tak, priatelia. Ak sa na to nepredpokladáme pozrieť, už by nám Slnko dávno bolo malo zobrať Mesiac. Ale Mesiac je stále na svojom mieste. A toto tiež éter ľahko vysvetľoval, samotný jeho pojem. No, niet ho, nemáme sa o čo oprieť a nemáme to ako vysvetliť. Tuto maliar, ak mu zoberieme farby a plátno, - kým sa stane? Jednoduchá otázka. Fanntastom, rojkom. Takisto aj postupy, ktoré

celkom nedávno vytvorili preukázané pokusy a ukázali v praxi to, čo teraz nazývame neexistujúcim faktom. Takže ako? Takže na tomto, na týchto „neexistujúcich faktoch“ spočívali dávne znalosti, ako pomôcť človeku, vrátane umenia Dim-Mak, a pôsobenia na diaľku, a mnohého ďalšieho. No, opäť, ak zoberieme.... Nuž, zoberme si to najjednoduchšie, niečo zo súčasnosti, nuž, povedzme, z vašej špecializácie, čo najviac trápi ľudí, čo ich straší, a robí život neznesiteľným. Nuž, zdalo by sa, že je to súčasne jednoduché, aj zložité. Napríklad, vegetatívne krízy, ktoré sme dnes spomínali, však? (**D:** Áno) Stavby paniky, tieto ataky/záchvaty.

D: Teraz je to veľmi rozšírené.

IM: Veľmi. Všeobecne sa udáva, že nimi trvale trpí 5% populácie. Nuž, prakticky každý dospelý človek v súčasnosti aspoň raz za život, a niekedy zďaleka nie len raz, zažil takýto záchvat paniky. A čím viac sa bude rozvíjať náš, povedzme, informačný svet, čím viac sa bude komplikovať informačne, tým častejšie budú tieto ataky. Všetko medzi sebou koreluje a vzájomne pôsobí. A keď to opäť uvažíme, však sme doslova nedávno o tomto uvažovali, že keď spravíme krivku a koreláciu medzi ekonomikou, medzi kataklizmami a vývojom, (**T:** Vývojom ... kataklizmiem) povedzme, (**T:** Depresii, rôznych porúch, však...) (**D:** Rastom psychických porúch, áno), áno, rôznych ochorení z vašej branže, tak rastú rovnako (**D:** Rovnako). Jednoduchá otázka: ale prečo? Ako to všetko spolu súvisí? Samozrejme, je možné predložiť teórie a pokúsiť sa to nejako vysvetliť a dokázať, ale aj tak sa

pravda neukáže. Vráťme sa k našim vegetatívnym krízam (t.j. záchvatom paniky). Aká je súčasná liečba?

D: Už sa mi natíska rovnaká otázka. Veď dnes sú základom liečby všetkých atakov paniky trankvilizátory, antidepresíva a rôzne kombinácie. Sú absolútne neúčinné... hovoria to už všetci pacienti (**IM:** Správne, ale považujú sa....) No, v podstate... áno. Ale v základe to aj všetci chápu, dokonca sami pacienti, je zaujímavé, že prichádzajú a vravia: „Len mi nevravte, že sa musím naučiť prepínať pozornosť. Už som bol u mnohých odborníkov, všetci mi to vravia. (Ale) Ako? Ako to mám spraviť?“.

IM: Všetci vravia „prepnúť pozornosť“ a tak podobne (**D:** Áno). Ale práve vaši kolegovia čo tvrdia? Že záchvat paniky sa sám od seba neobjaví. Je to následok, nuž, počínajúc od prolapsu chlopne, však, končiac ochoreniami štítnej žľazy, na niečom je to založené, a vďaka tomu sa aktivuje spúšťací mechanizmus - vyplavenie adrenalínu, niečo tomu musí napomáhať. A aby to vyliečili, treba nájsť, čo je spúšťacím mechanizmom. Koľko je pacientov, no alebo, povedzme, ľudí s prolapsom mitrálnej chlopne? Veľa. A majú všetci záchvaty paniky (**D:** Nie)? A s ochorením štítnej žľazy? Nie. To isté je, prepáčte, u porúch tvorby a vylučovania žlče, a mnohých ďalších. Je toho veľa, však? Ale záchvaty paniky vznikajú aj pri jednom, aj pri druhom, a sú veľmi podobné. Sú teda dôsledkom týchto chorôb, alebo niečoho iného?

D: Tak, dnes všetci títo prívrženci biologických teórií sami

práve na to už narazili a zapochybovali: a či je možné, že je všetko práve naopak - dlho prežívané emócie vyvolávajú zmeny v tele, a nie zmeny v tele spôsobujú nejaké emocionálne stavy?

IM: Toto je zaujímavá otázka, však?

D: Už sa na ňu začínajú sami seba pýtať.

IM: Sami sa pýtajú. (**D:** Áno). se všetko vedia: treba prepnúť pozornosť. Prečo? Lebo prichádza nutkavá myšlienka, pociťujeme nejaké zmeny, a následne sa to všetko rozvíja. Prichádzame k vegetatívnej kríze, dostaneme ju, prežili sme ju a potom sa jej bojíme. Keď sa jej raz už bojíme, vráti sa? Nuž samozrejme sa vráti (**D:** Áno). Nuž, a znova, čo tu máme? Vychádza z toho, že psychologickú zložku?

D: Tak podstatou záchvatu paniky je sústredenie sa na určité myšlienky. Jeho podstata je v tom. Aj sami pacienti vravia: „Keď sa mi podarí prepnúť pozornosť hoci aj len dočasne - je koniec. Aj dokonca keď pri stretnutí s pacientom prepneš jeho pozornosť, koniec - záchvat je preč. Ale ak sa to nepodarí... nuž, tak nie...

T: Nezávisle?

D: Áno.

IM: A či je možné takouto metódou prepnutia (pozornosti) vyliečiť túto chorobu?

D: Nie, iba jedno prepnutie.... Hoci, keby sa človek naučil,

chápál, kto riadi vedomie a vedel to - koniec, vtedy by žiadne záchvaty paniky neboli.

IM: Áno, to by bolo zrazu všetko oveľa jednoduchšie, však. Ale povedzme, tak jedna z dávnych meditačných praktík (no, ona už hraničí s duchovnou), volá sa „Štyri bytosti“, a je opísaná v knihe AllatRa, však? A praktikovali ju už pred tisícami rokov. A prečo? Preto, aby človek, keď spozná svoju konštrukciu, začínal cítiť. Ešte tu žiaden záchvat paniky nie je, ale on už vníma aktivitu jednej zo strán (pyramídy) a môže vykonať niečo, čo zablokuje alebo zmierni tú (vegetatívnu) krízu (**D:** Áno), kým sa ešte nespustila. Takisto to má vzťah aj ku mnohým iným faktorom. No, opäť, ale čo má robiť človek, ak sa spúšťa záchvat paniky a on nemôže preniesť na niečo svoju pozornosť, alebo niečo podobné? Brať trankvilizátory?!

D: Nuž, ku dnešnému dňu nič iné nenavrhujú.

IM: A čo mu dajú trankvilizátory?

D: Nič, znehybnia ho na nejaký čas. No, akoby snímu z neho ten nepokoj, dočasne ho zmenšia. Dočasne, veď ako...

IM: A vari mechanizmus účinku nie je pre človeka podobne škodlivý ako alkohol a narkotiká?

D: Áno, to je to, na čo stále zabúdame, keď vravíme, že ako keby môžeme liečiť (zástanci farmakologickej liečby chorôb, áno, chemickej liečby), ale zabúdame na to, že vedľajším účinkom všetkých psychotropných preparátov je celý

zoznam psychických chorôb.

IM: Samozrejme, ktoré prispievajú k ich rozvoju.

D: Áno, áno. Spúšťame tie mechanizmy.

IM: A abstinenčný syndróm je oveľa ťažší, ako to, na čo ho liečili.

D: Áno, vyvoláva to vážne zhoršenie.

IM: Samozrejme, vezmime naopak to najjednoduchšie: vzniká depresia, vegetatívne krízy, záchvaty paniky, tak, ako vravíme. Človek berie proti tomu preparáty, prestane ich brať (**D:** koniec, a zrazu príde...) - aké množstvo samovrážd?

D: Áno. Zrazu to narastá.

IM: Jednoduchá otázka, berieme to najťažšie. Takže sa to znásobuje. Nezabíjajú až toľko záchvaty paniky, ako následné prerušenie liečby, a to všetci vedia. A prečo k tomu prichádza? Lebo človek sa dostane do bezvýchodiskovej situácie. Snaží sa z toho dostať, a robí to, čo chce jeho vedomie. Veď to vedomie ho núti k samovražde aj v čase, kedy to on nechce. A keď to nechce, tak ten, čo to nechce, je Osobnosť. Tak vidíte, ako ľahko sme to našli. No nájsť je ľahko, ale žiť tým je ťažko. Takže, keď sa vrátíme k pradávnyim metódam, ako je metóda Dim-Mak, áno, alebo umenie Dim-Mak. Veď tam sú základné praktické postupy, ktoré umožňujú ľahko zmierňovať tieto stavy, a povedzme tak, nielen panických atakov, ale aj rôzne neodbytné stavy (**D:** Neodbytné...), z

ktorých sa dá ľahko dostať vďaka základným postupom. Tak napríklad, pre... no, je to jeden z prvých, to, čo používajú ako prostriedok svojpomoci, povedzme, ako sa vyhnúť tak psychologickým problémom, ale taktiež táto primárna metóda má oveľa širšiu účinnosť. Umožňuje vyhnúť sa, povedzme, ťažkým následkom pri otravách rôznymi jedmi. Pritom je opäť udivujúce (teraz poviem tú techniku, myslím, že to bude pre vás zaujímavé (**D:** Áno), aj pre našich priateľov, kamarátov)... Udivujúce je to, (trošku predbieham), však, že táto technika pôsobí na body, však, potom správne dýchanie, sústredenosť pozornosti. Nuž, akoby sa to ľahko vysvetlilo z pozície psychiatrie: človek odvrátil pozornosť, spôsobil si bolesť, uľavilo sa mu, plus zadržanie dychu, opäť obohatenie oxidom uhličitým, kapiláry sa rozšírili, nuž, a tak kríza akoby prešla. Vtedy mám ale jednoduchú otázku: veď táto jednoduchá základná technika (nie je to len pomoc sebe samému, ale aj resuscitácia seba samého, tak by som povedal), pomáha aj pri otravách rôznymi jedmi a pri uhryznutiach rôznymi hadmi, škorpiónom a podobne. Pritom niekedy úplne nahrádza všetky ostatné akcie. To znamená, že (keď) človeka uštipne zmija, človek vykoná túto techniku, ak nemá nič poruke alebo ako pomocnú techniku.... Nuž, je jasné, že treba dostať zo seba jed, spraviť profylaxiu, znížiť koncentráciu toxickkej látky v organizme.... Ale napriek tomu, keď sa vykoná táto technika, ľudia prežijú. Paradox. Ako môže obyčajný tlak na body, povedzme, na nervové uzly, zadržanie dychu a koncentrácia pozornosti, viesť k tomu, že zmizne toxicita jedu? Nuž, ťažko povedať. Tak

najzaujímavejšie je, že... opäť predbieham, poviem, že sme svojho času, ešte kedysi dávno, jednoducho nás zaujímalo, aké budú výsledky tejto techniky. Pozerali sme sa na encefalograf, MRT (magneticko - rezonančnú tomografiu), to bolo trochu ťažšie... nevideli sme žiadne zjavné zmeny, ale v mozgu, v práci mozgu - vo frekvencii amplitúd, tam boli zmeny kolosálne. Vyvolať to nejakým iným spôsobom alebo analogicky, pri jemnej zmene techniky, sa to nepodarilo. Opäť, vráťme sa, prepáčte, zafilozofoval som si, je to skrátka zaujímavé pohovoriť si s kolegom. V týchto umeniach, v tomto umení Dim-Mak a starších, čo je veľmi dôležité - je to správne dodržiavanie všetkého do najmenších detailov. Malý odklon, a už sa výsledok nedostaví. Napríklad, všetci poznajú bod Hegu, poznajú Waiguan, Neiguan - to sú tri základné body, ktoré sú (do toho) zapojené. Ale sú tri alebo dva? A tu sa dostávame do sporu so súčasnými metódami. Bod Waiguan: pôsobenie naň je zhora (no, možno ihličkou, stlačením, akupresúrou alebo hoci aj moxovaním), no je možné, že tu to funguje viac ako reflexoterapia, odpútanie alebo podobne. Takisto aj Neiguan, a aj bod Hegu: keď budeme stlačať z hocikakej strany, nebude to mať ten efekt, ktorý sa dá docieľiť správnym prístupom a postupom. Prečo? Pretože... no poďme, vysvetlím to. V súčasnosti existujú vedomosti o meridiánoch, kanáloch a tak podobne. Ale už oddávna sa vedelo, že: jestvuje vrchná strana (vonkajšia strana), jestvuje vnútorná strana a jestvuje stredná strana. To znamená meridiány, ktoré sa nachádzajú zvonka, vnútri a v strede. Tak, a tie tri body, ktoré som menoval (v skutočnosti

sú dva), a pôsobenie na ne ide práve stlačením z dvoch strán. A v čom je ešte rozdiel? Pôsobenie vždy ide pravou rukou na ľavú stranu - to vtedy, keď človek chce liečiť. Veď máme už v súčasnosti akupunktúru, alebo akupresúru, alebo podobne: stláčame hocikde hocičo. A rozdiel je obrovský. Napríklad na to, aby pracoval bod Hegu, stláčame ho tak, ako ukazujem, t.j. palec sa nachádza na spodku, ukazovák sa nachádza zvrchu. Nájsť tento bod je, mimochodom, veľmi ľahko: takto ho dávame, medzi palec a ukazovák. To, čo máte ako keby pod vankúšikom, ukazuje sa to z dvoch strán - stláčame - a troška to zabolí. A tam, kde to bolí - to je presne ten bodík. Spúšťa sa to len takýmto spôsobom. Iným spôsobom keby ste na to aj ako pôsobili, môžeme tak (nanajvýš) dráždiť nervové receptory, podráždite neuróniky mozgu, vyvoláte všelijaké výrony energie, ale ten fenomenálny účinok nenastane. Teda, povedzme, zneškodniť jed sa nijako nepodarí. Zasa, ako nájsť ten bod (vraciam sa k Waiguan)? Veľmi jednoducho. Berieme prostredník a prstenník (3. a 4. prst), dvíhame takto ruku kladieme prsty takto sem pod zápästie, a vedľa nich ukazovák. To, čo sa tu nachádza, tomu sa hovorí Waiguan. Z opačnej strany je Neiguan. Ale keď stláčame medzi vretennou a lakťovou kosťou, a tak trošku dopredu-dozadu, nájdeme ten bod, je to najbolestivejší bod - a opäť, to je to, o čom hovoríme. No, a tieto, v princípe dva body (alebo, podľa dnešnej klasifikácie, tri) sa práve aktivovali aj v umení Dim-Mak, alebo ešte aj kvôli tomu, aby sa skutočne dalo zbaviť tých stavov v zárodku, povedzme, zmierniť ich útok. Napríklad, človek začína cítiť záchvat

paniky. Všetci dobre vedia, ako sa to deje, objavia sa myšlienky. Čo treba spraviť ako prvé, ak vychádzame z tejto metódy? Je to veľmi jednoduché. Vysvetlím, poviem. Ešte raz zopakujem, že je veľmi dôležité to nepopliesť. Ak stlačíte takto - nebude to účinné. Ak budete mať šťastie - bude placebo-efekt, alebo zaberie zadržiavanie dychu, koncentrácia a tak podobne, jednoducho syndróm bolesti. Stláčame takto. Ukazovákom zvrchu, palcom (prvým prstom) zdola. To je prvé, čo sa robí, ale robí sa súčasne ešte aj s druhým. Tak poviem tú techniku poporiadku. Jednoducho dávam dôraz na body, aby bolo pochopiteľnejšie, ako to čo najsprávnejšie urobiť. Ideme podľa danej techniky... Po prvé, čo treba? Nájdeme bod, nastavíme prsty, nestláčame. Potom sa robí hlboký nádych, výdych a zadržiava sa dych. Je možný plytký vdych, alebo výdych, alebo ľahký nádych (ľahký povrchný, bez hlbokého). Zadržíme dych, sústredíme pohľad na špičku nosa. Výhradne na špičku nosa, nesmie sa (a to je veľmi dôležitý moment), opäť, nesmie sa odpútať pohľad od špičky nosa. Zadržali sme dýchanie, sústredili sa na špičke nosa - a maximálne do prahu bolesti stlačíme ten bodík Hegu. Pokračujeme s otvorenými očami v sledovaní špičky nosa, zadržiavame dych, stláčame a odpočítame 12 sekúnd. T.j. časový úsek, ktorý v súčasnom počítaní je rovný 12 sekundám. Potom zatvoríme oči, zmenšíme tlak (t.j. dáme preč ruky) spravíme výdych, ak ste zadržiavali dýchanie, alebo vdych, ak ste predtým vydýchli, na tom nezáleží. Spravíme dva krátke vdychy, ale koncentrácia... Zavrieme oči, ale naďalej sa opäť sústreďujeme na špičku nosa, a snažíme sa ho vidieť aj so

zavretými očami. Potom nájdeme bod Waiguan, Nei Guan. T.j. ešte raz vravím, takto ste zodvihli ruku, položili tretí-štvrtý prst, a k tomu položili ukazovák, a zdola palec. Takto nie - to nebude fungovať. Takto to bude fungovať. Potom, (čo ste našli bod a spravili to, súčasne naďalej pohľad sústreďujete so zatvorenými očami na špičku nosa), spravíme dva krátke ľahké nádychy a výdychy, bez zadržiavania dychu, tzn. opäť, bez zapájania spodnej časti brucha, ľahký hrudný dych. Zadržíme dych - a začíname opäť pôsobiť, tlačíme do bolesti na ten bod, povedzme, na našom predlaktí. Toto pôsobenie trvá tiež tak približne 12 sekúnd (tak od 11 po 12... 12 je to jednoduchšie). Potom spravíme jednoducho výdych, otvoríme oči, prestaneme stláčať, a potom už môžeme voľne dýchať. Správne vykonávanie danej techniky je veľmi ľahko, povedzme, pocítiť, či to človek urobil správne alebo nie. Je to rozlievanie horúčavy medzi lopatkami, táto horúčava prechádza aj na hrud', na zátylok a pod. Chápem, že naši kolegovia to budú vedieť ľahko vysvetliť. - stláčanie, bolesť, po druhé - sústredenie, odvedli sme všetky myšlienky, na nič nemyslíme, udržiavame pohľad, lebo nedajbože, aby si ho odvrátil. Zadržiavanie dychu, no, ako sme už hovorili - to je nasýtenie oxidom uhličitým, samozrejme, že každý záchvat paniky zmizne, veď to je jasné. Prepáčte, ale čo predinfarktové stavy, ktoré sa tým zmierňujú, miznú? A čo tie jedy, tie čo...? Človek, keď sa nachádza v hraničných situáciách - je to technika reanimácie seba samého, ktorá mu umožňuje prežiť. A ako je to s poranením jedovatou zbraňou, ako tomu v minulosti bývalo? A, prepáčte, hojili sa. Z toho vyplýva, že

toxické látky prestávali účinkovať. A to, že jedy prestávali účinkovať - to je fakt, je to preukázané, ale neradím sa s tým zabávať a skúšať to. Hneď teraz chcem povedať k tejto technike: nesmie sa robiť viac ako dvakrát za sebou, nech by bolo človeku akokoľvek ťažko, a nech by bol v akomkoľvek stave. A skôr, alebo lepšie povedané, nesmie sa opakovať skôr ako po 12 hodinách, a netreba ju zneužívať. Všetko je liek, a všetko je jed, závisí to od dávkovania. A tiež netreba experimentovať: pôsobiť ľavou rukou na pravú stranu - efekt bude opačný. A to je tiež pravda. A tu sme si veľa všimli, však (trocha odbočím), ako sa ľudia zdravia. A pre pochopenie - toto sú prsty, ktoré účinkujú na povrchu. Teda, môžeme nimi pôsobiť na povrchovú časť, ale na vnútornú časť nie. Palec ide po meridiáne, z vnútornej časti, a tak ním môžeme pôsobiť na vnútornú stranu (týka sa nohy, brucha, chrbta - je to jedno) Vtedy táto technika funguje, ale pracuje s detailami. Nesprávne si zadržal dych, rozptýľil sa, nesprávne si sa pozrel - a už dochádza k chybe a technika zlyháva. Ak si to robil správne, tak funguje. Vráťme sa k jednoduchému pôsobeniu, k príkladu, nuž, o Dim-Mak sme hovorili, lebo je to proste zaujímavé. Tak ľudia sa zdravia, podaj mi ruku, prosím. Všetci to poznajú, zdravia sa. A teraz sa pozrite, na koľko je zaujímavé, aké pôsobenie je pri tom pozdrave... Vravajú: „Ľudia môžu nejako pôsobiť...“ Nemôžu. Prečo? Pretože to, čo má pracovať (otoč, prosím ťa, ruku) tuto - to sa nachádza tu. To, čo má fungovať tuto, - to sa nachádza tu (T: Zhora). A vravia: „To sú tie tajné stisky...“ - to všetko funguje v kine. Ale v Dim-Mak sa často používali iné postupy.

(**T:** ...vnútorné). A často vidíme, ako určitá organizácia, ktorá to všetko zaviedla (ale to už je... nuž veľmi dávno, niekoľko tisíc rokov to existuje) zaviedla osobitné podanie ruky, vidíme to v televízii.

T: Prikrýva zhora, áno, ako dlaňou...

IM: A teraz vážne, bez srandy, (ako sme teraz ukázali postup)... jednoduché pôsobenia môžu ovplyvňovať zdravie ľudí - a časom sa to prejavuje. Jednoduchý príklad pre tých, ktorí sa v tom orientujú. Keby tento jednoduchý postup samo-reanimácie poznal jeden človek, (ktorý nielen že bol známy, ale, povedal by som, že bol legenda) nebol by umrel v 1973 na opuch mozgu. Takže, ktorí vedia, tí pochopia. Prečo? Lebo sú nielen metódy reanimácie, ale aj pôsobenia, ktoré môžu vyvolať rôzne choroby. Ale ešte raz vravím, že to nie je základom Dim-Mak, Dim-Mak bolo vytvorené pre iné. A všeobecne, história Dim-Mak je veľmi zaujímavá. Prvé zmienky sú kdesi, ak berieme písomné, tak niekde pred 1000 rokov, kedy sa to po prvýkrát spomína. Predtým bolo to isté ale volalo sa to inak, ale bolo to oveľa širšie. Tento Dim-Mak - to už je taká light-verzia „Cesty starého lámu“. Takto sa nazývalo toto umenie, ktoré teraz volajú Dim-Mak. A ešte 1000 rokov predtým sa to volalo „Tri kroky Gautamu“. Tak sa pozrite, aká.... Ale „Tri kroky Gautamu“, ony mali v sebe zakomponované ešte viacej znalostí, než bolo už v „Ceste starého lámu“. Teda, ako vidno, nerozvíjame sa, ale rokmi degradujeme. Tie „Tri kroky Gautamu“ sú tiež zaujímavé, v zásade o tom môžeme hovoriť, ak

nepôjdeme príliš do podrobností. Pre tých ktorých to zaujíma. Nuž, o Budhovi vedia mnohí, preto sa možno nebudeme príliš ponárať do tejto témy, ale myslím si, že pre ľudí bude zaujímavé, prečo sa tak volá a odkiaľ sa to vzalo. Dnes môžeme nájsť v budhistických zdrojoch o tom, že mladý Gautama hľadal posvätné, osvietenie, ešte sa nachádzal, povedzme, v období hľadania svojho osvietenia, odcestoval za hranice Indie a navštívil Tibet a Altaj. A nie len jednoducho navštívil - hľadal Šambalu. A dá sa ešte nájsť o tom, čo hľadal, ale to, čo (už) nenájdeme, a čo jeho nasledovníci úplne vymazali, je to, že ho do Šambaly nevpustili. No ako to, „Budhu nevpustili do Šambaly“, preto to odstránili a vymazali. Ale to, že vykonal takéto cesty, to je pravda. A najzaujímavejšie je, že aj do preddveria Šambaly - v Bielovodí na Altaji - ho pustili na piaty pokus. To nehovorí (nič) o tom, že by nebol dobrý. Naopak, pre jeho nástojčivosť, úprimnú vnútornú čistotu, ho nielenže pustili ale zoznámili ho so Znalosťami AllatRa. Navyše ho oboznámili aj s učením „Báiliánjiao“, alebo, ako sa to inak povie, „Učenie Bieleho Lotosu“. A takto AllatRa a „Biely Lotos“ vytvorili základ a sú tými nástrojmi, vďaka ktorým sa následne Gautama stal Budhom. A tie Znalosti tak, ako boli, ako ich dostal, odovzdával, pokým žil, svojim najbližším žiakom. Tí ich v priebehu ďalších prakticky 100 rokov odovzdávali svojim žiakom. Ale neprešlo ani 100 rokov po odchode Gautamu odtiaľto, keď vymizlo tak celé pochopenie Znalostí AllatRa, ako aj pochopenie „Učenia Bieleho Lotosu“, ono.... Veľká časť bola vyradená, lebo nechápali, prečo je to potrebné, a

ostáva len praktické, to, čo sa dalo vtedy uplatniť, s ohľadom na rozvoj - nuž, už sú to práve metódy rôzneho pôsobenia s rôznym účinkom, trochu tajného učenia a trochu metafyziky. Toto všetko sa volá „Tri kroky Gautamu“, a to sa šíri po svete. A to, čo bola AllatRa, to sa z nejakého dôvodu tak prekrútilo, prerobilo, skomplikovalo, a vôbec všetko sa prerobilo na nepoznanie, ako vždy sa to skreslilo. Nuž, a teraz si mnohí povedia: „Nuž, ako vždy, všetko skreslili“. Priatelia, v skutočnosti to, čo priniesol Budha, a prakticky 100 rokov po ňom, sa všetko udržalo v čistote, v tejto ľudskej civilizácii - to je rekord. V skutočnosti Po Ježišovi prerobili všetko hneď, pri prorokovi Mohamedovi začali už... on ešte...

AD: ...za jeho života, už pretvárať...

IM: ...ešte za jeho života začali už všetko prerábať a skresľovať. Takže v skutočnosti tie zdroje, ktoré boli prinesené, nezáleží na tom odkiaľ a ako, ale to, čo sa darovalo ľuďom otvorene, sa všetko skresľovalo oveľa rýchlejšie. Áno, Gautama je doteraz najlepší... najdlhšie sa to udržalo. Takže to, čo tu je, má aj svoje plusy. Vidíte, ako je všetko zaujímavé, a nie tak celkom jednoduché. A je zaujímavé aj iné, že, však, že všetko preonačili a zmenili, avšak znak AllatRa a „Biely Lotos“ podnes dominujú v budhizme, hoci ani budhisti nevedia, prečo. Nuž, je veľa teórií, rozprávok, ale fakticky je, no, všetko jednoduché. Zaujímavé je iné: že v Bielovodí, ako Znalosti AllatRa, tak aj „Učenie Bieleho Lotosu“, tak ako boli za mladého Gautamu, tak aj do dnešného dňa zostali

nezmenené. Zaujímavé je, samozrejme, všetko, ale za takmer 100 rokov - „Tri kroky Gautamu“, áno, tu to začalo. Potom prešlo ešte ďalších 500 rokov a („Tri kroky Gautamu“ odišli) už sa objavila „Cesta starého Lámu“. Prakticky 1000 rokov existovalo toto učenie, a potom sa vytratilo, a objavil sa takzvaný Dim-Mak. Nuž, také sú dejiny života ľudského. A v podstate je všetko jednoduché. Techniky sú jednoduché, pôsobenie je jednoduché, ale sú účinné, funguje to. Zdalo by sa, že je to banálne, áno, sústredili sme sa, zadržali dych (je to technika, ktorú som ukazoval), postlávali body.... A keď sa pozriete viac do šírky, čo sa vtedy naozaj deje s človekom z pohľadu energetickej konštrukcie.... Veď pôsobíme na energetické body, a nie len na receptory bolesti. Dobré, ešte raz poviem, že sme pozorovali zmeny aj amplitúd aj frekvencií v práci mozgu počas tohto pôsobenia a po ňom - a sú ohromujúce a to je zaujímavé. Komu sa chce, nech si to zopakuje, t.j. pozrie si to. Ale najdôležitejšie je, že človek to pri správnom vykonávaní techniky pocíti aj na fyzickej úrovni. Prebieha aktivácia najmä jeho energetických možností. A ony neutralizujú účinok jedov, aktivizujú také sily, že človek, ktorý by mal stopercentne zomrieť, ožíva. Nuž, a skutočne aj zmiernujú to, s čím sme začínali - vegetatívne krízy. Nevylieči ich to, ale je to metóda zmiernovania na dlhú dobu. Je jasné, že príčina tejto krízy sa nachádza práve v úplne inej rovine. A metódy účinku na konštrukciu - to je to isté, ako metódy pôsobenia, dajme tomu, tamto na televízor: nepáči sa ti program - prepni. No umožňuje ti prepnúť na program, kde sa hovorí o zdraví, ale tamten program tam ostal. Pokiaľ

sa človek nenaučí pracovať sám so svojimi myšlienkami, kým sa ich nenaučí kontrolovať, tak aj tak ho čas od času dostanú, a budú ho nútiť robiť chyby, však?

T: Igor Michajlovič, teraz ste tiež hovorili o „troch krokoch Gautamu“ a spomínali ste aj Znalosti AllatRa. V AllatRa sú tiež tie tri kroky, či...?

IM: Nie, počkajte. Poďme si to jednoducho vyjasniť. Znalosti AllatRa, ony... sú veľmi široké, zahŕňajú v sebe všetko. A zahŕňajú v sebe aj učenie „Báiliánjiao“, alebo, ako sa to inak nazýva, „Učenie Bieleho Lotosu“. Toto učenie je skôr, povedzme, taká praktická výuka, ale AllatRa - to je predsa duchovné učenie. Čo je zmyslom samej AllatRa? AllatRa - to je Láska Božia, a cieľ samotnej AllatRa - to je práve tá cesta, ako sa z človeka, ktorý pokorne počúva satana, stane Anjel. V tom je zmysel AllatRa. Nuž, áno, ak berieme Znalosti AllatRa ako celok, obsahuje v sebe aj náuku „Báiliánjiao“.

T: Praktiky.

IM: No samozrejme, je to orientované na prax, je tam toho veľa, nielen, kde... ako kde pritlačiť. Aj keď je to užitočné, veď doslova teraz sme to preberali.

T: Srdečná vďaka, Igor Michajlovič, lebo v skutočnosti je to dnes pravdepodobne najcennejší dar pre ľudí, ktorí sa nachádzajú v takýchto stavoch, pretože v našej dobe sa pravdepodobne v stave depresií a v záchvatoch paniky nachádza prakticky celé ľudstvo.

IM: Nuž, depresia - to je trochu niečo iné. Táto depresia... už sme to preberali, aj vy ste to rozoberali vo svojich hrách, veľmi dobre chápeme, čo to je. To nie sú záchvaty paniky, je to egoizmus.

D: Mimoriadny.

IM: A je zaujímavé, že... nuž, možno to nebude správne, čo poviem, nuž.... Povedzme to tak, v mimoriadne ťažkých životných podmienkach ľudia nemávajú depresie. (**D:** Nebývajú depresie), poviem to tak kultivovane. A historických prípadov je veľmi mnoho. Takže...

D: Zaujímavé je, že príbuzní samotných pacientov, keď prichádzajú, no a je pochopiteľné, že sa usilujú porozprávať s lekárom, a vravia: „Doktor, prepáčte, samozrejme, chápeme, má diagnózu, a je to veľmi ťažké, treba jej pomôcť, no ako to my chápeme, je to ten najčistejší egoizmus.“ (**IM:** Nuž, a tak to aj je). Teda, ľudia sami dokonale chápu podstatu.

IM: Nuž, všetci to chápu, všetci to vedia (**D:** Áno). Za to ten, kto sa nachádza v stave depresie, sa naozaj považuje za chorého (**D:** Áno). A nikto mu nerozumie, nikto ho neľúbi, preto sa tak ľutuje a podobne. Nuž, všetko je jednoduché, tu už je, prepáčte, opäť manipulácia človeka vedomím. Človek sa dostáva do pre neho veľmi nepohodlného stavu, z ktorého je pre neho ťažké sa dostať. Nuž, opäť, prečo je to ťažké? Pretože sa mu nechce. Nuž, či je pre nás ťažké vstať a vyjsť z dverí? Nie, nie je, nie je to ťažké, ale čo je preto treba spraviť? Vstať a ísť, ale vedomie mu to nedovoľuje.

AD: A ešte by bolo zaujímavé sa opýtať (už sme o tom tiež hovorili), aká je definícia zdravého človeka? Lebo všetci vravia o tom že „liečia“, „vyliečia“, „uzdravujú“, ale aký je obraz akoby toho... presnejšie nie obrázok, ale aké je chápanie toho, aký je ten duchovne zdravý človek, a aký je naozaj zdravý človek?

IM: Skutočne zdravý človek, poviem to tak, - je s Anjelom v hrudi. Nie len osobitne Osobnosť, osobitne Duša, osobitne vedomie, ale vtelený Anjel. To je skutočne zdravý človek. A kašľať na to, či je telo choré alebo nie. Už je zdravý, pretože nezomrie. Získal život, a skutočne žije naplno, v Láske a v šťastí. Podľa mňa je to najlepšie, čo môže byť, správne? Takže, drahí priatelia, ďakujem vám za to, že ste boli s nami. Poďme jednoducho ľúbiť jeden druhého, a usilujme sa o to, aby sme boli zdraví všetci. Ďakujem.

Paranormálne javy v človeku.

IM: Igor Michajlovič Danilov

T: Tatiana

Ž: Žanna

O: Operátor

T: Dobrý deň milí priatelia. Dnes je s nami v štúdiu AL-LATRA TV vážený Igor Michajlovič Danilov.

IM: Dobrý deň.

T: A tiež Žanna.

Ž: Dobrý deň.

T: Dnes by sme chceli pohovoriť o nevysvetliteľných javoch, o tom, čo v dnešnom svete nedokáže interpretovať ani veda, a zdá sa, že ani ľudská logika, o tých medzerách vo vedomostiach, ktoré nám nedovoľujú študovať a vysvetliť niektoré javy. Ako viete, ak chýbajú znalosti, ak nie sú žiadne fakty, tak zostáva len spoliehať sa na slepú vieru. A práve viera bez znalostí vyvoláva určité pochybnosti. A záujem o tému parapsychológie a paranormálnych javov systém podporuje práve touto vierou. Ale keď sa pýtaš ľudí a kladieš otázky o tom, čo si myslia o paranormálnych javoch a nevysvetliteľných javoch v ich živote, často hovoria, že "áno, verím, že na tom niečo predsa len je, ale čo je toto "niečo", to je úplne nepochopiteľné." A tu sa pýtaš sám seba: "Ale kvôli čomu stále takto ľudia míňajú toľko úsilia a toľko času? A

stojí to za to?" A dnes by sme sa chceli pokúsiť porozumieť týmto problémom. Ale okrem otázok o nevysvetliteľných javoch k nám tiež prichádza veľmi veľa otázok s výzvou otvoriť niektoré témy. Konkrétne v minulých programoch sme Vám zadávali otázky od divákov, týkajúce sa čipovania a biometrie, a Vy ste na ne odpovedali. Je zaujímavé, že teraz prišiel aj list s takou prosbou o vysvetlenie, povedzme, niektorých upresňujúcich momentov. Najmä, otázka čipovania a moderných technológií. "Celý materiálny svet, spolu s jeho technológiami, je kontrolovaný Luciferom a on koná prostredníctvom vedomia svojich otrokov. A ako hovorili svätí, Antikrist bude pomocou svojich technológií označovať svojou značkou. Spočiatku budú elektronické karty a na konci už budú tieto značky. Svätí hovorili, že tieto technológie ovplyvnia vedomie takým spôsobom, že tí ľudia, ktorí budú označení, uvidia vo svojom vedomí obrazy, ktoré obyčajný človek nevidí, pretože jeho vedomie je nezávislé od týchto technológií.

IM: Môžem hneď položiť otázku? Kde sa o tom hovorí a ktorí svätí o tom hovorili: o čipovaní, o tom, že sa to nesmie robiť, že je to zlé? Na čo sa odvolávajú a na koho sa odvolávajú?

T: Na apoštola Jána...

IM: Počkajte. Kedy napísal apoštol svoje (**T:** "Zjavenie") "Zjavenie"? Kedy? A čo napísal? "Priatelia, čipy sa nesmú dávať, áno?" "Ani individuálny kód (daňový) nemôžete dostať?"

T: INN (u nás DIČ), áno.

IM: Takto to napísal? Jednoduchá otázka. Čo o tom povedal apoštol Ján?

T: Prečítam to: "A on urobí to, že každý, malý i veľký, bohatý aj chudobný, slobodný aj otrok, bude mať na svojej pravici alebo na čele označenie, a že nikto nebude môcť kupovať ani predávať okrem toho, kto má túto značku alebo meno šelmy alebo číslo jeho mena. Tu je múdrosť. Kto má rozum, nech spočíta číslo šelmy, pretože je to číslo človeka; jeho číslo je šesťstošesťdesiatšesť."

IM: A teraz to tým, ktorí majú rozum, to vysvetlím. Po prvé: alebo... alebo... alebo... Po druhé: "na pravú ruku a na čelo." A odkiaľ to vzal apoštol Ján? A o akej dobe sa vôbec hovorilo? Odkiaľ ste zobrali, že je to o našej budúcnosti, v jeho chápaní o nastávajúcom (**T:** Veď, existuje veľa verzií) o našej dobe alebo našej budúcnosti, keď to bude zavedené? A hovoril: "Nerobte to"? Hovoril: "Biometrické pasy nie; čipovanie nie", áno? Tak hovoril? Nie (**T:** Elektronické...). On hovoril: "... na pravú ruku a na čelo," - alebo tam, alebo tam. Odkiaľ to prišlo? Židia v tej dobe mali na čele aj na ľavej ruke uviazanú stužku. Znamenalo to, že sú Židia, v pravom slova zmysle. Uvediem jednoduchý príklad pre pochopenie, prečo to uviedol. Po prvé, presný opak: ľavá a pravá ruka. Ľavá ruka je dobrá, tak na nej musela byť stužka preto, aby bolo jasné, kto je a čo je. Najmä pri plnení nejakých náboženských úkonov, povinností a podobne si navliekali tieto stužky, aby

videli, že sú svoji. On zaviedol túto praktiku priamo proti-chodne: že diabol prinúti nosiť stužku na pravej ruke, na ktorej bude napísané buď meno satana alebo jeho číslo alebo ešte čosi. O čo sa zachytili? O čísla. Nuž priatelia, čísla máme na autách, v pasoch, čísla sú všade. Je to individuálne číslo - takto jednoducho a pohodlne preto, aby sa chápalo kto, čo a za koho. Teda to nastoľuje elementárny poriadok. Ale apoštol Ján nehovoril o budúcnosti, on hovoril o svojej dobe. Bola to najobyčajnejšia politika. Ak si to podrobnejšie rozoberieme a porovnáme s daným obdobím, on hovoril práve o tom čase, keď im Rimania vnútili svoju moc a tých 7 hláv a podobne... u démonov (**T**: Imperátori). To všetko bolo o imperátoroch, samozrejme, hovorilo sa o tých časoch a jednoducho sa takouto formou nastavovala spoločnosť preto, aby im nejako vzdorovali. Každý obhajuje svoju moc a svoje pravidlá. No prečo to teraz tak dominuje v hlavách, prepáčte, veriacich ľudí? Veď proti sú v podstate ľudia, ktorí veria v Boha, patria k tým alebo iným konfesiam. A prečo sa to vnučuje? No ja sa v žiadnom prípade nechcem dotknúť žiadneho z veriacich alebo podobne, ja to len chcem jednoducho vysvetliť. A na vysvetlenie to poviem trošku alegoricky, prečo ich tak pripravujú, odvolávajú sa na apoštola Jána, odvolávajú sa na nejakých svätých, ktorí akoby to hovorili. Oni žili bohvie kedy a vykladali to každý o svojej dobe, ako im vyhovovalo. Je to banálna manipulácia vášho vedomia, alebo kohosi vedomia nad vašim vedomím, preto, aby ste tomu verili. A v skutočnosti to potrebujú len tí, ktorí skrývajú svoju lož, špinu a nepravdu. Poďme, uvediem vám

príklad, ktorý sa vôbec netýka náboženstiev. Napríklad: je skupina ľudí, v ktorej je niekto vážený, povedzme tak, ktorý prišiel z Nubiru, alebo ako hovoria, z Nibiru, však? Ved' mnohí tiež... (ja hovorím "Nubiru" a oni hovoria "Nibiru"). No bola o tom relácia. Nuž napríklad, je vážený predstaviteľ z Nibiru alebo Nubiru a je skupina ľudí, ktorí si ho vážia. No keďže sa tento vážený nachádza ďaleko na svojej planéte, sú tu jeho predstavitelia. A ľudia sa mu snažia vyhovieť a títo predstavitelia hovoria: "On má rád, keď mu prinášate daň. No aspoň 10% zo svojho príjmu mu musíte obetovať. Vtedy sa bude o vás baviť so svojimi Anunnakmi, akoby dojednávať, aby vám potom bolo dobre, keby sa niečo stalo, aby práve vás vzali z tejto planéty, ktorá sa rúca alebo ešte čosi, nuž, budete mať nejaké privilégia." A ľudia tomu veria - a prinášajú daň. A keďže ju nemôžu odovzdať váženému, odovzdávajú ju sprostredkovateľom a dúfajú, že ju oni odovzdajú. A hovoria napríklad, "John Smith odovzdal 10 dolárov." Toto sprostredkovateľ odovzdá svojmu váženému Anunnakovi - a človek žije spokojne, pretože raz mesačne alebo raz ročne... na nejaký sviatok platí daň. A všetko je v poriadku: človek je spokojný a všetko je normálne. Ale objavuje sa téma nazývaná "čipovanie", v ktorej sú všetky príjmy viditeľné a rodí sa taká spoločnosť, v ktorej neexistujú tajomstvá. Doslova neexistujú tajomstvá. Celá banková činnosť je voľne dostupná na internete. Jednoduchý príklad. Napríklad človek... No, zatúžila si vedieť, koľko zarobím, kde utrácam. Vôbec žiadny problém: klikla si a vidíš. Ale, prepáčte, prečo by som sa mal hanbiť? Ak čestne pracujem,

čestne zarábam, nikomu neubližujem, nikomu neberiem, utrácam tam, kde chcem. No, zistila si to, alebo ste to zistili, no a čo? Čo sa mi stane? Nič. Nie je tak? Čo je to za tajomstvo, prepáčte, že kupujem nejaký tovar, ktorý vy možno nepreferujete, ale mne sa páči? No a tak isto aj naopak. Nie je tu žiadne tajomstvo, nie je nič také zlé. Nuž, teda čo táto technológia umožňuje? Táto skupina ľudí, ktorí odovzdávajú daň váženému Anunnakovi prostredníctvom sprostredkovateľov, vidí, že títo sprostredkovatelia nič neodovzdávajú váženému Anunnakovi. Jednoducho to utrávajú na seba. Ukazuje sa, že ani jeden deň nepracovali a ani klinec nezatĺkli a len balamutia hlavu tejto skupine ľudí. Títo ľudia v nádeji, že prostredníci to odovzdali a oni akoby si tým kúpili pre seba niečo dobré od Anunnakov. A naraz zisťujú, že si nič nekúpili. Títo sprostredkovatelia ich kruto podviedli, kúpili si domy, kúpili si majetok, na ktorý nemali vôbec žiadne právo. Veď oni sú prostredníkmi, sprostredkovateľmi medzi váženým - majú žiť v jaskyniach, používať sviečky a živiť sa kobyolkami a Duchom Svätým, však? A ukazuje sa, že vaše prostriedky (no nie vaše, myslím tejto spoločnosti) mínajú doslova na vlastnú existenciu - podvodníci. A čo sa deje?

T: Človek, ktorý vidí tento život, si myslí, že im je tak dobre, pretože...

IM: Samozrejme, ľudia sa hnevajú. No, ako?... Čože?... Spýtajú sa: "Prečo to neodovzdal?". A ako môžu odovzdať? Kde sú títo sprostredkovatelia (veď sú rovnakí ako vy, vedľa vás) a kde sú Anunnakovia (veď oni sú na svojej planéte, bohvie,

kde). No ako im to odovzdajú? Z toho vzniká konflikt. Títo sprostredkovatelia, aby táto skupina ľudí, nedajbože, nezisťovala, kde skutočne utrácajú prostriedky, ktoré ľudia odovzdávajú váženému Anunnakovi, hovoria im: "Pán Boh ochraňuj, veď ešte apoštol hovoril: žiadne čipovanie, nič také... Budú vás sledovať, všetko o vás budú vedieť, budú vás ovládať." Mám takú jednoduchú otázku: A vy ste kto? Ste James Bond, ktorý potrebuje všetko skrývať? Oberáte, okrádajte niekoho? Ste vrahovia, ktorí musia... dostávajú za to, že zabili človeka, peniaze, alebo podobne? No tí áno, ľudia, ktorí sa zaoberajú takouto činnosťou, tí majú čo skrývať. Žijú a pracujú proti spoločnosti. A tým, že pracujú proti spoločnosti a robia spoločnosti zle, prepáčte, robia dobre sebe. Oni majú čo skrývať a je to v ich záujme. Rovnako ako títo sprostredkovatelia, absolútne, oni majú čo skrývať. A čo potrebujeme skrývať my, prostí ľudia? Jednoduchá otázka. To čo prinesie toto čipovanie? Čipovanie poskytne akurát len pochopenie toho, kto, kde a na čo mŕňa, všetko to vynáša z tieňa. Samotné čipovanie však neznamená vplyv na vaše vedomie alebo podobne. Sú to všetko vaše dokumenty: vaše pasy, vaša banková karta - všetko je tam, je to v čipe, ktorý máte. Hovoria, že niekto to vezme a vymaže. Priatelia, dovedy, kým budete na niekoho delegovať svoju právomoc, kým bude za vás niekto rozhodovať, ako máte žiť a ktorou nohou vstávať, samozrejme, také veci sa nesmú robiť. Prečo? Pretože je to nástroj na manipuláciu vami. Ale v predchádzajúcej relácii sme hovorili práve o novej tvorivej spoločnosti. Kde si ľudia pripomenuli, že v Ústave je napísané, že

všetka moc patrí im, že oni prestali prenášať zodpovednosť na niekoho, zdôrazňujem, na niekoho. Ten, kto bude pracovať pre seba (nie pre vás), vám bude rozprávať ešte predtým, ako budete za neho... no, predtým, ako budete za neho... no, predtým, ako mu delegujete svoju právomoc. Bude rozprávať, že pre vás robí všetko a žije len pre vás. Priatelia, ktorý človek o niekom premýšľa, keď žije a je ovládaný vedomím? Robia dojem, ale žijú a pracujú pre seba, potom pre svojich príbuzných a blízkych, priateľov, ktorí na nich spievajú chválospevy. No, a v poslednom rade, keď zostane trochu času, rozmyšľajúc o tom, že príde čas a vy si budete znova vyberať, komu odovzdáte svoju moc, potom už trochu niečo robia aj pre vás, no nie je to tak (T: Áno)? No úprimne, je to pravda. V ktorej krajine to tak nie je? Áno, všade je to tak. A my sme hovorili práve o novej tvorivej spoločnosti, tam, kde ľudia... To sme len tak hypoteticky pripustili takúto možnosť a predstavili sme si, že existuje spoločenstvo, ľudia, ktorí sa rozhodli, že moc musí patriť ľuďom, musí byť elektronická demokracia, však? Teda tam, kde ľudia slobodne riešia všetky problémy, kde, prepáčte, nedelegujú moc na niekoho, ale jednoducho vymenúvajú vykonávateľov, ktorí verejne, úplne otvorene vykonávajú svoju prácu za mzdu. Ale ak, sa nedajbože, preukáže nejaká korupcia, alebo niečo iné (a ak to všetko vidno, toto všetko by malo byť úplne otvorené, žiadne tajomstvá, nič by nemalo byť), pri najmenšom nesplnení si svojej práce - no, prepáčte, človek sa jednoducho vymení a zodpovedá za svoje činy. To znamená, že ak sa pokúsil urobiť nejakú korupciu alebo

niečo iné, alebo sa obohatiť na úkor spoločnosti - musí to byť, samozrejme, byť postihnuteľné tak, aby to ostatných odradilo. To znamená otvorene a čestne a tak, ako má byť. Takto by to v skutočnosti malo byť. No v takej spoločnosti, akú hrozbu bude predstavovať čipovanie? Predsa žiadnu, ak je všetko čestné, ak je všetko správne, ak vy rozhodujete, a nie niekto iný. Je vari ťažké otvoriť nejaký počítač, prečítať si raz týždenne otázky týkajúce sa nejakých zákonov a vyjadriť sa, či je to pre teba prijateľné alebo neprijateľné? Taká základná elektronická demokracia, tá rieši všetko. No takých príkladov je plno a napríklad v niektorých krajinách to funguje. A prečo to nerozšíriť do celého sveta? Len v jednej krajine to nie je možné urobiť, ale na celom svete - je to úplne reálne. Veď ste ľudia: ak to zachcete urobiť - urobíte to, ak zachcete, a ak nechcete - neurobíte to. A v dnešnom svete je, samozrejme, čipovanie nástrojom na manipulovanie vás aj akéhokoľvek iného človeka. Prirodzene, že v našej dobe, zavádzanie takýchto technológií, to sú ďalšie, povedzme, okovy pre bežného človeka. Nie preto, že to povedal apoštol alebo nejaký svätý, nie preto, že vládne diabol, alebo niekto. Priatelia, a komu nevládne diabol? Jednoduchá otázka.

T: Obrazy v hlave, však... Sú potrebné súčasné technológie? Áno...

IM: Rovnaké obrazy, rovnaké myšlienky. Načo sú akési elektronické technológie, keď sedí v našej hlave? Ak väčšina... nejaká... drvivá väčšina, prakticky všetci ľudia veria, že to je ich "ja" - to je práve nahradenie rovnakými besmi. To

znamená, že besy nazývajú sebou, pretože tak rozmýšľajú, vzrušujú sa, tak žijú a prijímajú to ako "ja". To znamená, že za nich v pravom slova zmysle žije bes. Niekedy človek činí, chápe, čo robí, cíti (a pocitové - to je práve Osobnosť, ona je človekom), cíti, že robí zle, ale naďalej to robí. Jednoduchá otázka: prečo to človek naďalej robí? Vezmi to a odmietni. Nie, on to robí, pretože tak rozhodlo vedomie, povedalo. A kto je to vedomie?

T: Jednoducho, ako veľa ľudí, ktorí dokonca...

IM: Aj čipov sa boja.

T: Boja.

IM: Čo chcem povedať? Že vinní nie sú prostredníci, ktorí sú vaši (no, nie vaši, prepáčte, ale tejto spoločnosti, ktorú sme uviedli čisto ako domnienku, ako príklad), títo prostredníci medzi spoločnosťou a Anunnakmi, oni nie sú na vine, oni sú takí istí ľudia, ako aj vy a sú rovnakí ako táto spoločnosť: podarilo sa im ukradnúť - tak kradnú. Každý bude kradnúť, vezmi z tejto spoločnosti, postav sem - ved' oni budú žiť tak isto, ako tí, ktorých ovláda vedomie. A vinná je samotná spoločnosť, pretože vytvorila prostredníkov, pretože sa rozhodla, že si môže niečo kúpiť od Anunnakov. Prečo? U Anunnakov peniaze neexistujú, nemajú niečo ako "výmennú mincu". My to máme, pretože sme civilizovaní a sme skutočne veľmi zaostalí. Máme ešte aj peniaze, prepáčte, aj moc a máme aj hranice. Máme veľa toho, čo by už nemalo byť v 21. storočí u vyspelých sociálne

adaptovaných ľudí.

T: To je dobrý filter, o ktorom hovoríte, táto česťnosť a otvorenosť je taká - je to dobrý filter na overenie, kto je skutočne zodpovedný... a chce slúžiť hlavne, najmä spoločnosti a ľuďom.

IM: Filter je dobrý... Filter je dobrý, ale je veľmi nepohodlný - v čom je problém, chápeš? Tento filter je nepohodlný tým, že nebude komu slúžiť v spoločnosti.

T: Jeden druhému...

Ž: Áno. Tu som sa chcela dotknúť skutočnosti, že ľudia sú natoľko manipulovaní vedomím, že vznikajú situácie, dokonca aj zo skúsenosti v hnutí, že sa stáva, že prichádzajú ľudia, ktorí akoby diktujú ľuďom na základe mysticizmu, na základe nejakých akože sakrálnych vedomostí, ktoré sú známe len im, s odkazom na skutočnosť, že ste ich poverili nejakou určitou misiou, že "Igor Michajlovič to povedal, a povedal to len mne a poveril ma"...

IM: Vyvolení, áno?

Ž: Áno, nejakí vyvolení. A stáva sa, že aj akosi odvedú...

IM: A všetko sklzáne do mágie s nedopovedaným.

Ž: Do mágie, áno...

IM: Samozrejme. A opäť sa stavajú do úlohy koho? Do úlohy práve týchto prostredníkov.

Ž: Prostredníkov, áno.

IM: Priatelia, v čom je problém? No... no, veď všetko je otvorené a všetko je tu jasné a v podstate tu nie je žiadna mágia. V "ALLATRA" nemôže byť...

Ž: Odtiaľto pochádzajú tieto tajné skupiny a vytvárajú nejaké vzťahy na báze dôvery, a potom sú ľudia z toho sklamaní.

IM: A prečo? Prirodzene preto, že ľudia idú do týchto tajných spoločností, aby sa naučili mágii (**Ž:** Áno). A mágia (už sme to rozoberali)... načo je ľuďom mágia? Aby sa naučili, na niekoho vplývať, preto aby... (**Ž:** Moc), správne, získali nad niekým moc. Skutočná moc je veľmi lákavá, pretože dáva príležitosti ukradnúť veľa peňazí, bozkávajú ti ruky a vážia si ťa. Vieš, že si ťa nikto neváži, nenávidia ťa, ale každý predstiera, že si ťa váži, vytvára sa taký dojem. Kráľa robí jeho družina. A družina - to sme my s vami, takže kým budete nadávať na kráľa, tak si napľujete do očí - bude to správne a čestné. A opäť túžba po tajnej moci. Veď, najlákavejšia pre človeka je tajná moc. Vtedy, keď máš silu, možnosť niečo zmeniť, vytvoriť niečo takým spôsobom, že nikto nebude vedieť, že si to spravil ty. Ale ak ťa niekto urazil, povedzme, tak mu vyvoláš úplavicu, na ktorú neexistuje žiadny liek, však, no, a potom sa budeš smiať od radosti. Čo, vás také myšlienky nenapadli, priatelia? Mnohí teraz povedia: "Ale nie, nie!" Vedomie podhadzuje všetkým šablónovite to isté v rôznych životných situáciách. A všetkých pobáda k túžbe po

moci, k túžbe vlastniť niečo magické, nadprirodzené, nie preto, aby slúžili spoločnosti, nie preto, aby slúžili Duchovnému Svetu, ale aby si vybudovali impérium len pre seba. Dokonca aj bez budovania impéria, ale disponovať mocou, aby ste potrestali tých, voči ktorým niečo máte. Nieкто vás oklamal na trhu, nieкто, prepáčte, vám stúpil na nohu v minibuse - tak "nech mu vypadajú všetky vlasy". No je to "normálne"?

Ž: Áno. Existujú dokonca aj také prípady tiež zo skúsenosti, s ktorou sme sa nedávno stretli, o tom, že keď človek jednoducho chcel ovplyvniť, oboznámený so Znalosťami, keď sa už objavila nejaká sila, práve sila, ktorá je daná na duchovné činy, áno, sila, ktorá je daná na slúženie, to znamená, ako by sila daná na báze dôvery, ak to tak môžem povedať, a...

IM: Pamätáte si Ježišove podobenstvo o vinohradníkoch?

Ž: Áno... A bola taká situácia, že sa konali majstrovstvá vo futbale. A človek chcel jednoducho ovplyvniť výsledok hry. To znamená, že mu proste prišla myšlienka, o tom že "a bolo by dobre, keby tento človek teraz strelil gól". A podarilo sa to (**IM:** Menovite tento človek). Práve tento človek (**T:** Práve teraz...), aby sa to stalo práve v tejto minúte. A človek jednoducho urobil vklad, to znamená, vložil tam silu svojej pozornosti - a tak sa aj stalo. Ďalší vklad, ktorý sa rozhodol urobiť, bol, aby po nejakom čase zase iný hráč urobil to isté, to znamená aby tiež trafil bránu.

IM: To znamená, že si znova vybral konkrétnu osobu?

Ž: Opäť si vybral konkrétneho človeka, vybral si konkrétnu minútu - a znova sa stalo to isté.

IM: A načo mu to bolo? Taká jednoduchá otázka. Aby sa presvedčil: funguje to alebo nefunguje, však?

Ž: Áno, áno, áno. Overiť si svoje schopnosti, to znamená, po-darilo sa to, alebo je to len náhoda? Alebo?...

IM: A opäť, však, zaujímalo ho to: "Funguje sila alebo nefunguje?" " Ved' sa predsa dal na službu, však? Tento príbeh samozrejme poznám a nie je u nás jediný. Ale nejde o to. Problém je v tomto: vedomie mu diktuje, podľahne tejto provokácii vedomia a je presvedčený o sile, ktorú má (**T:** ...že má to, čím môže okamžite ovplyvňovať), áno. A to ho povznáša a on priamo... online ovplyvňuje situáciu. Nezamýšľa sa, koľko ľudí, kvôli nemu, parazitovi, prehralo. Koľko sklamaní, však? Stávkové kancelárie, niekto vsadil s nádejou posledné peniaze, a tu máš! - kohosi záujem a banálna zvedavosť - a podvedie kopu ľudí. Teraz, ak niekto z našich bude takto vystrájať, budeme jeho meno zverejňovať v éteri (**Ž:** Zaujímavé...) Robím si žarty, samozrejme.

T: A je tá sila jeho?

Ž: Áno.

IM: Prečo? A tu je správna odpoveď práve od Tatiany (**Ž:** Áno, áno). Nie on použil silu, ale systém si s ním zažartoval. Systém má v materiálnom svete predpísaný scenár, čo využívajú, prepáčte, mnohí, takpovediac, veštcí a im podobní.

Rozprávajú o tom... správnejšie, cez nich ako cez amplitón systém rozpráva o svojich plánoch. Je uvravený, naozaj a veľmi veľa rozpráva. A takto človek predpovedá, čo bude, a ono sa deje. A v danom prípade, keď človek začína s duchovnou prácou na sebe s cieľom nielen dosiahnuť duchovné oslobodenie, ale v konečnom dôsledku slúžiť spoločnosti, ľuďom a slúžiť Duchovnému Svetu - a tu mu systém podáva: "Musíš si to preveriť, veď cítiš silu, veď cítiš, že môžeš niečo urobiť... A ako si to preveríš? Však elementárne. Pozri, online hra (T: "Nič strašné, však, trošičku doslovne"...). Veď si "nič strašné" neurobil, samozrejme, jednoducho len ovplyvňuješ. "Vyberáš, behá tam nejaký s číslom jedenásť, sedem... Nech strelí v priebehu 2 minút gól. Maličkosť, veď to nikoho neovplyvní". A človek skóruje. Vedomie hovorí: "Nie, to je náhoda. Mohol si jednoducho... pozeráš hru, vieš, že je to silný hráč. Poďme, preveríme si to: nie s číslom 7, vezmi s číslom 11. Nech číslo 11 strelí gól do troch minút". O tri minúty 11 strelí gól. Vedomie hovorí: si ale chlapík, disponuješ silou (T: Je potrebná štatistika). A pod' ešte raz, aby si sa naozaj utvrdil". Človek ešte raz strelí gól - všeličo sa stáva. Vedomie hovorí: "No, si Budha... takmer. Ale preto, aby si sa presvedčil, či si Budha, je potrebné ešte niečo urobiť. Poď, urobíme to takto: teraz budeš cestovať, ak stretneš, povedzme že, prevrátené červené auto, v ktorom zomreli dvaja ľudia - to znamená, že si Budha a ak stretneš biele auto, to znamená, že nie si úplne Budha, ešte sa musíš snažiť". A človek ide a stretáva alebo červené alebo biele auto. Nestane sa, že by prešiel a nestretol ani červené ani biele auto. Tak

pracuje systém. Ale v skutočnosti je v systéme všetko predpísané. Systém vie, kto a v akej minúte čo strelí, pretože sú to všetko šachové hry so samým sebou s pridelenými ťahmi. Systém vie, aké auto, kde... aj komu prišiel čas odísť. Je to jeho svet, je to jeho hra, je to svet diabla a on je tu vládca. Ale takých ľudí, ktorí nie celkom pevne stoja na svojej duchovnej ceste, ktorí sú nestabilní a náchylní na pokušenie, systém toho, kto nevyrástol a nestal sa pre neho silným súperom, začína zrážať a začína ho zavádzať do hier mágie. Opäť túžba po moci, ktorá u samotného človeka pochádza od vedomia. Čoho je to zámena. Je to zámena toho, o čo sa usiluje Osobnosť. Veď Osobnosť každého človeka, a to vie každý človek, že keď odhodí nános hlúposti, môže sa stať časťou Duchovného Sveta. A čo je to Duchovný Svet? Duchovný Svet - to sú práve tí Anjeli, ktorí sú schopní vytvárať svety. V doslovnom zmysle slova. Náš svet sa len tak neobjavil. Vytvárajú svety z ničoho, zdalo by sa... Ale vari ozaj z ničoho? Kedysi sme uvádzali príklad o rumančeku. Jednoduchý príklad: predstavte si v hlave rumanček. Predstavte si kvietok rumančeka. A teraz naň zabudnite. Práve tak ľahko a jednoducho je pre Duchovný Svet vytvoriť naše materiálne svety, v ktorých je množstvo galaxií, planét a všetkého ostatného (a my sa tu naháňame) a vytvoriť podmienky pre to, aby sme zreli, preto, aby sme si volili. Veď sloboda voľby nie je daná človeku len tak. A nie je daná len tak... aj diabol nie je stvorený len tak. Tak aj mnohí porovnávajú diabla s Bohom: akoby "si boli rovní v sile, bojujú". Priatelia, celý svet je ilúzia, je to všetko to, čo okamžite zmizne v porovnaní s

Duchovným Svetom, ktorý je stabilný a ktorý je večný. Naše vedomie nie je schopné pochopiť jednoduché, elementárne veci, čo je to nekonečný svet, ktorý vždy bol a vždy bude. Je stabilný, niet v ňom tieňov. Pre nás je to nepochopiteľné. Naše vedomie žije v tieni, v množstve odrazov, vo všetkých týchto ilúziách, a žije veľmi krátky časový interval. Celý náš Vesmír je materiálny, existuje kratšie ako jeden okamih - to v skutočnosti nie je... Kde je, mimochodom, váš rumanček v hlave, priatelia? Práve tak aj všetky naše svety miznú. A keď existoval, keď ste si ho predstavovali. Všetko je veľmi jednoduché. Povedzte, ak raz existoval rumanček, mohli v ňom žiť kadejaké chrobáčky, pavúčky, mohli žiť svoj život - a pre nich je to celý život. Aj pre váš rumanček to bol celý život. A pre vás - to bol len okamih, ktorý uplynul a vy ste naň zabudli. Ak by som vám to nepripomenul, ani by ste si nespomenuli. Hľa tu je porovnanie. Ale pokiaľ existuje tento "naš rumanček" vo forme nášho sveta a v ňom existuje Vládca, on aj vytvára podmienky, ktoré musíme prekročiť preto, aby sme boli hodní toho sveta. Veď pod ležiaci kameň voda netečie. Vedomie často hovorí: "Nič nerob"... obzvlášť v náboženstvách: "modli sa, urobia to za teba" alebo "Svätý Duch, hromad' ho"... Ako Oblomov: "Lež na diváne, hromad' - a všetko sa samé za teba udeje". Nič sa nestane. Ak človek nič nerobí, tak sa ani nič nestane. Nedá sa čosi dosiahnuť, ak sa nič nerobí.

T: Igor Michajlovič, tiež ste povedali, že každý človek ako Osobnosť skutočne cíti, že Duch je oveľa silnejší ako matéria.

Zdá sa, že systém prekrúca toto pochopenie na to, že človek musí ovládať matériu prostredníctvom mágie.

IM: Ale ľudia to cítia. Ľudia cítia, že... Opäť, prečo cítia? Na úrovni Osobnosti vedia, že matéria sa fakticky musí podriaďovať, a aj sa podriaďuje práve tým silám, s ktorými má Osobnosť spojenie, mám na mysli s Duchovným Svetom a tomu podobné. No vedomie všetko prekrúca opäť na želanie manipulácie, na priania, ktoré prichádzajú priamo od neho, samotného systému. A niekedy aj vytvorí také podmienky, kde človek, keď prepadne ilúzii, tak sa mu zdá, že to on ovplyvňuje. V skutočnosti to tak nie je a systém sa len zahráva.

T: A ešte je zaujímavé, že každý človek tak alebo inak vnútri cíti, že v priebehu práve tohto života by malo prísť k akémusi otvoreniu zázračnej sily vo vnútri.

IM: Ale nie u všetkých sa otvára. Mnohí cítia. Nie sú ľudia, ktorí by necítili, povedzme, že je nejaká sila, neexistujú takí ateisti. Prepáčte, zdraví, chorí, akokoľvek by sme ich nazývali, no všetci ľudia cítia. Niektorí, áno, natoľko odchádzajú, unikajú do vedomia, natoľko sa vzdávajú od týchto síl, od celej tejto mystiky, jednoducho sa boja. Je to strach a strach odháňa. Nič nerobí ľudí ateistami, okrem vnútorného strachu reálnosti existencie Boha. Prečo? Pretože len čo človek chápe a začína poznávať, o to viac keď spozná, že Boh je, to ho núti zmeniť celý obraz jeho života, nanútený systémom. To nie je jeho obraz života, za neho žijú herci, ale herci sú

proti zmene, povedzme tak, svojho obrazu života. Uvediem jednoduchý príklad. Predstavte si: vy ste herci, no a vy tiež. Dobre zarábate, málo pracujete, dobre žijete - no tak sa pošťastilo. A tu vám hovoria: "Musíte veľa pracovať a zarábať budete 10 krát menej". Bude sa vám to páčiť? A vám (no tak, čestne)? Nuž nie veľmi, však? A budú klásť odpor? Nuž aj vy by ste kládli odpor, však? Povedali by ste: "No čo je to?! Budem hľadať niekde inú..." Nuž to my v tomto živote budeme hľadať inú prácu ale naši herci v hlave, oni nemôžu nájsť inú prácu. Prepáčte, pre nich je zložitý zmeniť javisko, preto sa musia zmieriť s producentom, režisérom a im podobným, ale budú sa rozhorčovať.

Ž: Áno, práve teraz mi v pamäti vyplávali stavy, ktoré vznikajú v detstve, keď prebieha pochopenie, že úplne mizne realita. Teda ako odtrhnutie od matérie, ako odtrhnutie od vedomia. Teda strata takého... nuž vzniká taký pocit, akoby si sa odcudzoval od matérie a cítiš proste stav akejsi slobody a akejsi skrátka bez tiaže a priestranstva.

T: Je zaujímavé, že v psychiatrii sú okamihy, keď ľudia opisujú to, že v podstate realita, ktorá sa im zdala reálnou: v akýsi moment sa priestor zhusťuje a oni pozorujú tento svet skrz akúsi tenkú blanku. A tento svet stráca svoje farby, stáva sa falošným, absolútne umelým, úplne nerealistickým, čierno-bielym, u nich samotných sa v podstate stráca emocionálny vzťah k nemu. A tento syndróm sa volá "derealizácia". A čo je to v skutočnosti, takéto prejavy? Ide o to, že sa s nimi stretávajú nielen...

IM: Všetci.

T: Všetci. Áno, áno.

IM: S nimi sa stretávajú v rôznom veku a v rôznych prípadoch všetci. (**T:** Áno). Ale mnohí sa snažia tak zatriasť hlavou, okamžite z toho stavu vyjsť, berú to ako omyl, chcú z toho odísť. V čom je ale problém? Ako sme už vysvetľovali, prvotné vedomie je zodpovedné za spojenie s trojrozmernosťou (práve aj s druhotným vedomím), nesie zodpovednosť pred Osobnosťou. Osobnosť nijako nevníma trojrozmerný svet. Ona ho vníma z pozície minimálne šiestej dimenzie - to je všetko úplne iné, nuž v iných tónoch a iných farbách, povedzme tak. Ale keď sú momenty akéhosi oduševnenia, alebo oslabenia prvotného vedomia, vtedy ľudia vnímajú tento iluzórny svet oveľa realistickejšie a všetko sa začína ako vo filme Matrix. A veľmi často sa stáva, že sa ľudia stretávajú s tým, že svet je iluzórny. Prichádza dokonca vnímanie a pochopenie, široké pochopenie. Ale potom, dokonca aj na úrovni vedomia, im to začína dávať zmysel, na úrovni prvotného vedomia. Ale, len čo sa zamieša druhotné vedomie - všetko zmizne a tu sa všetko postaví na svoje miesta, vedomie začína rozprávať: "Zazdalo sa..." - ešte čosi. Ale často bývajú aj také momenty, keď si ľudia môžu tento stav vyvolať. Teda odpojením druhotného vedomia, zmenšením sily pozornosti prvotnému vedomiu, keď dajú slobodu Osobnosti a, povedzme, na priamo pozerajú na tento svet oveľa slobodnejšie - a vtedy nastupuje tento efekt...

T: Pozícia pozorovateľa, pozorovať seba.

IM: Úplne správne, áno. A svet sa skreslí. Ale toto je veľmi zriedkavý jav, obzvlášť ak je často v detstve. No u vás, u Anunnakov, je rozvinutý od detstva, od narodenia, jednoducho od prírody, vy väčšinou trochu inak vnímate svet. A ľudia, oni... Stáva sa u tých, ktorí majú na to predpoklady, nuž, ktorých Osobnosť disponuje povedzme, väčšou duchovnou silou. A toto všetko v prvom rade závisí nielen od daru, ktorý ľudia majú, ale súčasne aj od vzdelania. Jednoduchý príklad, prepáčte, človek sa narodil v rodine, v ktorej ho buď utláčali, týrali alebo naopak rozmaznali. Teda práve toto prostredie dáva Osobnosti možnosť rozvíjať sa silnejšie alebo slabšie. Ale čo u nás prebieha? Nám sa aktívne rozvíja vedomie. Prvotné vedomie, druhotné vedomie: "ja", "ja", "ja", "tvoje", "moje", "tam nemôžeš", "tu môžeš" nuž a tak podobne. Teda utláčaný človek aktívne rozvíja vedomie, ale nerozvíja Osobnosť. A tu už vzniká, samozrejme, dominancia vedomia nad Osobnosťou, a pre tohto človeka nie je ťažké to, aby sa presadil, ale aby takého prejavy dokonca, ak prebiehajú spontánne (no v zmysle určitých vzniknutých okolností), tak je preňho ťažké dokonca sa zorientovať, čo to je. Toto naháňa strach... A ak sa toto opakuje častejšie, tak sa ľudia dostávajú na psychiatriu, pretože vedomie rozpráva: "Si chorý, potrebuješ sa liečiť". A vedomie nie je zainteresované v týchto prejavoch: ani prvotné ani druhotné. A samozrejme, u človeka sa toto všetko udržiava za pomoci vedomia: začínajú aj panické ataky, začínajú aj kadejaké ťažké neurózy

a pod. a človek skončí na psychiatrii. Aj keď je to normálny, prirodzený jav. Navyše samotný systém tvorí poruchy, už sme o tom hovorili. A čím viac duchovne slobodných ľudí sa bude objavovať, čím viac, priatelia, budete skutočne pracovať na sebe... nie v rozprávkach a hrách, nesediť na... kdesi a čosi očakávať, ale skutočne pracovať na sebe, pracovať na duchovnej úrovni, študovať samotný systém, študovať seba, skúmať vedomie. A nielen skúmať, ale čeliť zlu a podporovať dobré. To je jednoduché. Všetko závisí od toho, čomu venujete pozornosť. Sloboda voľby, ktorá je daná... a čím viac človek začína, povedzme, vkladať silu svojej pozornosti do dobrého, duchovného, toho, čo je užitočné pre spoločnosť, toho, čo je užitočné pre neho ako Osobnosť-v prvom rade (ale nie jemu ako jeho ilúzii, však, teda nie vedomiu), tým slabší bude systém a tým bude mať viac porúch. A poruchy má neustále. A potom ich bude viac a viac. Budú viditeľné a každý to bude vidieť. A poruchy systém občas tvorí veľmi zaujímavé. Toto, prepáčte, dokonca aj koľko videí na túto tému natočili a pod. A nie nadarmo mnohí hovoria: "Ako vo filme Matrix". Ale film Matrix, veď on sa tiež z niečoho objavil (T: No, áno): ľudia pozorovali, všímali si, pozerali, tak aj...

Ž: ...uviaznutie predmetov vo vzduchu, lietadiel, zmiznutie vtákov, autá narážajú do neviditeľných prekážok.

IM: No toto sú skutočne opäť poruchy pri aktívnosti Osobnosti.

Ž: Ľudia sa objavujú, miznú.

IM: Aj to sa stáva. Samozrejme, systém je schopný vytvoriť tiež také čudá, že... Veď je to jeho svet.

T: A tieto poruchy sú tiež spojené aj s tým, že počet duchovne slobodných ľudí, ktorí sa rozvíjajú ako Osobnosť, narastá, však?

IM: No, práve som to povedal, však: čím viac ich bude, tým viac bude nedostatkov (**T:** Viac porúch) Prečo? Pre neho je to ako dierka v sieti, ktorú musí zaplášť. Kým to pláta, berie odniekiaľ silu. Nuž a opäť naša nepozornosť a práca nášho vedomia a nášho mozgu. Veď mozog neustále niečo dokresľuje, dorába. Vedomie toto všetko domýšľa a informácia, ktorá sa dostáva k Osobnosti je, že "všetko je v poriadku". Teda prakticky ani nič nevidíme. My, opäť, vidíme cez prvotné vedomie, prostredníctvom mozgu... "Mozog má procesy myslenia" - ale nemá nijaké... Je to chémia, je to orgán. Prepáčte, má naprogramované funkcie pre dýchanie, pre úder srdca, chémiu (chemické reakcie) a na premenu elektrických signálov na obraz a obrazov na elektrický signál a potom ich odovzdáva ako celkom iné, povedzme, druhy energie, ktoré sa spájajú s Osobnosťou. Len tak. Nič viac.

T: Tiež je zaujímavá téma ohľadom mozgu, to, čo ste povedali, pretože u mnohých sebazdokonalenie... je taká zámena od systému, spojená s tým, že sa musíš stať super-človekom. A preto, aby si sa stal týmto super-človekom, je potrebné zaangažovať všetky možnosti mozgu.

Ž.: na 100%.

T: Nielen na 5, 6, 10% - koľko je to teraz, ale na 100%.

IM: Nuž, priatelia, ale opäť, mozog človeka je zapojený (a je zapojený prakticky vždy) práve tak, ako je to nevyhnutné. Koľkokoľvek by sme ho dráždili, koľkokoľvek by sme s ním pracovali, náš intelekt sa nezväčší. Bolo veľa géniov s maličkým mozgom, prepácte, svetových géniov a objem mozgu mali menší ako je u priemerného človeka. Našli sa ľudia, ktorí boli debili v doslovnom slova zmysle, ale pri pitve sa našiel mozog, ktorý bol 2 krát väčší ako u obyčajného človeka. S veľkou hlavou by mal mať IQ, prepáč, minimálne 250 ale bol to najobyčajnejší debil, celý svoj život prepil, prechodil, nepotreboval to. Ale opäť, prečo to bolo tak? Preto, lebo jeho talent sa nerozvíjal? Veď hociktorý človek má talent, niet ľudí bez talentu. Jednoducho často sa nezaobráame tým, čím by sme sa mali zaoberať. A práve v tom je problém. Teda pod tlakom určitých vzniknutých okolností sa namiesto toho, aby sme sa zaoberali tým, čo sa nám chce, zaoberáme sa úplne inými vecami. Alebo naopak: chce sa nám zaoberať práve tým, čo nám neprináleží, ale nám sa chce. Pozrel si: priatelia, kamaráti, pozrel som si televízor... však, nikdy nevieš, odkiaľ sa v tebe zrodil obraz, odkiaľ ti ho vedomie podsunulo a podporuje, že sa musíš práve týmto zaoberať. Jednoducho si vezmíme: máme pár skutočných maliarov, ale maľujú mnohí. A maliarov za celú históriu bolo pár. No aj tí, ktorých označujú ako najväčších umelcov, vynášajú ich do nebies, však, prepácte, ja by som za ich obraz no... vari len

dierku na stene zakryl. Viete, to je ako sa v divadelnej hre hovorí: "Tu máme, - hovorí, - dierku, práve sme ju zakryli", však? Taký Picasso, nuž ja nechápem, iní v tom vidia... Ešte je tam surrealizmus, ešte čosi. Iní v tom vidia krásu, pochopenie, nuž a ktosi nevidí, však? Nuž ako? Pretože vymyslieť sa dá všeličo. Kedysi sme rozoberali Čierny štvorec od Maleviča a mnohé iné. Nieкто v tomto vidí najvyššiu genialitu. No vidia, nuž sú to chlapíci, chvalabohu. Ale k životu je treba pristupovať akosi realistickejšie, správnejšie, bez vnučovania prázdneho. Keď vychvaľujú a vyzdvihujú maliarov, ktorí... dospelý človek maľuje ako dieťa. No priatelia, nuž ja chápem, keď dospelý maľuje ako dieťa - tak primitívne a nepekne, ale rozprávať, že je to nejaká vznešenosť - nuž toto treba vedieť, samozrejme.

T: Igor Michajlovič, tiež by som chcela... raz ste sa dotkli témy obrazov a maliarov a rôznych epoch... V psychiatrii je taký syndróm, ktorý sa nazýva Stendhalov syndróm. V čom spočíva: je to to, keď ľudia, ktorí navštevujú určité miesta v Taliansku a oboznamujú sa najmä s obdobím renesancie, epochy znovuzrodenia antiky, po oboznámení sa s týmito výtvormi umenia upadajú do rôznych stavov: sú dezorientovaní v priestore, majú akési emocionálne stavy eufórie, potom zasa akési stavy obáv, zúfalstva. A nezriedka tieto stavy trvajú niekoľko dní. A skutočne sú nútení vyhľadať (**IM:** pomoc, áno, psychiatrickú) psychiatrov, pomoc. A veda nevie, čo a ako to je...

IM: Áno, prečo nevedia? Ved' všetci vedia a všetci všetko

chápu, jednoducho je nevhodné o tom hovoriť. No kto môže pripustiť, že obraz môže vplývať na psychiku človeka, však? Veď je to len obraz, prepáčte, farby na plátne namaľované. Ale človek pozerá: "No kombinácia farieb. Ak má človek sklony k nejakej chorobe, nuž môže to u neho vyvolať akési zhoršenie", však? No nie u každého. Ale keď veľmi často jedny a tie isté obrazy vyvolávajú u ľudí emocionálne poruchy, tak tu sa už pozoruje akási vzájomná súvislosť, však? A ak je akási vzájomná súvislosť, tak samozrejme už prichádzame k metafyzike, k akémusi paranormálnemu javu, veď to je len obraz. Ale ako to môže byť, že pokojný obraz (T: ...taký vplyv) zrazu vyvoláva u človeka psychický poruch, však? Je to normálne?

Ž: Interpretujú to, samozrejme, vcelku veľmi (**IM:** Rozdielne) rozdielne, však.

IM: A v skutočnosti je to veľmi jednoduché. Keď človek, maliar, maľuje obraz, zvyčajne ho nemaľuje jeden deň a rozdielne psychologické stavy úplne anulujú emóciu samotného obrazu. Teda, keď maliar robí určité vklady, veď on pracuje, vkladá silu svojej pozornosti do plátna, do farby, do nanášania rôznych línií a pod. - vytvorí komplex, nabitý nejakou emóciou. A keď je obraz namaľovaný nech za týždeň, dva, teda človek 7, 10, 20 krát k nemu pristupoval v rôznych stavoch, tak vtedy nič nenesie, okrem nejakého obrázku, zobrazenia. Ale keď... Ale v tom čase bolo módne maľovať obraz odrazu. A preto ľudia používali rozličné psychotropné preparáty: aj hrbíky, aj koreňky alebo podobne,

potom pozdejšie, však, absintík... Kvôli čomu? Preto, aby bol obraz výrazný. A tieto obrazy, nárazové obrazy, teda emócia, ktorá sa odovzdávala a vkladala naraz, samozrejme, nesie tú emóciu, ktorá bola vložená, veď nebola prekrytá ničím iným. A to, keď ľudia začnú rezonovať, pozerajú a do nich vchádza: prvé sa objavuje to, čo chcel povedať maliar, a oni sa sústredia na samotný obraz, vkladajú pozornosť... Teda len čo človek zarezonoval, dostáva sa do takého istého stavu, v akom bol maliar, ktorý maľoval. Je to banálna zákonitosť a nič také tu nie je. Ale týmto spôsobom pripúšťame paranormálne javy, tak sa dotýkame parapsychológie alebo metafyziky - a vtedy musíme vedecky priznať, že "áno môže byť taký jav". Ale veď u nás ho vedecky nedokážeš. Prepáčte, tisíce pacientov, ktorí sa z jedných a tých istých obrazov ocitajú u doktorov (**T:** V jedných a tých istých stavoch, však). To je čo, to je maličkosť, že? To nie je dôkaz.

T: Nevedecké.

IM: Nevedecké.

Ž: Áno, ale hovorí sa, e to sú sklony samotných ľudí.

IM: Ale nevedecké - no, áno, "sklony ľudí", samozrejme, áno...

Ž: Sklon ľudí, že jednoducho existuje určité percento ľudí, ktorí z takéhoto "vyššieho umenia", ktoré vyjadruje takú krásu...

IM: Presne práve tak, ako sa ľudovo hovorí, "zblbli", však?

Ž: Áno, áno, áno, teda interpretujú to ako kompliment umelcovi, že je to také vynikajúce, že ľudia z týchto obrazov jednoducho padajú do mdlôb...

IM: Samozrejme, a prepáčte, nielen vtedy, ale aj teraz to sú nielen umelecké diela, ale aj diela, povedzme hudobné, ktoré v interpretácii najmä v interpretácii autorov, keď sa táto téma tvorí pod vplyvom nejakých ťažkých narkotík, ktoré vyvolávajú halucinácie, silné ťažké emocionálne zážitky, ale človek sám toto vytvoril. A ak sa nachádza opäť pod vplyvom psychotropných látok, a interpretuje, čím vyvoláva v sebe ten istý stav, čo vidíme? Masy ľudí, ktorí upadajú (T: Tiež ...) do rovnakých stavov. A triezvi ľudia, aj keď nič neužili, sa dostávajú do toho istého stavu. A opäť, potom potrebujú koho? Rovnakých psychiatrov, aby používali iné preparáty na potlačenie tohto javu a vplyvu. No nie je to tak? Neexistuje to, alebo čo? Áno, je toho plno. Ak sa pozrieme na štatistiku... je pravda, že tieto štatistiky sa príliš nevedú - nie sú zaujímavé. Prečo? Pretože dokazujú určitý vplyv zvonku. Je oveľa jednoduchšie vysvetliť to tak, ako povedala Žana, že existuje určité percento ľudí, ktorí nie sú celkom normálni, ktorí tak emocionálne prežívajú "vysoké umenie", tak to na nich vplýva, vyvoláva to u nich psychotraumu a... tá sa neskôr ešte upevní v určitej psychickej poruche.

Ž: Áno. Tiež to interpretujú tak, že u tých, ktorí trpia schizofréniou, tiež prebieha akoby neadekvátne vnímanie aj umeleckých diel a takisto spevu a hudby.

IM: Pokiaľ ide o schizofréniu, nedávno sme mali program, v ktorom sme povedali, o čo ide, nebudeme sa k tomu vracieť. No mnoho nejasného je ľahšie pripísať chorobe bez toho, aby sme pochopili, o aký druh ochorenia ide (Ž: Áno), alebo jednoducho povedať: "To neexistuje, je to náhoda. Ale čo, keď sa to opakuje tisíckrát? Zhoda okolností, to sa stáva. Môže sa stať čokoľvek, však? Vo vede sa stáva všeličo."

O: Dnes sme sa zaoberali témou obrazov, tvorby a tu niektorí tvoriví ľudia hovoria, keď vysvetľujú, prečo do svojej práce vkladajú negativitu. Niekedy hovoria, že ten negatívny pocit, ktorý cítia, cítia tlak, všetko to vkladajú do diela a... začnú sa cítiť lepšie. Prečo?

IM: Cítia sa lepšie. Správne. Pretože sa s nami podelili o svoju negativitu. A potom, keď sa pozeráme na ich obrazy, začne nám byť ťažko, pretože sa stotožňujeme so stavom týchto umelcov. Chvalabohu, v histórii je len málo takých umelcov, ktorí skutočne môžu vkladať, alebo skôr mohli vkladať svoje vlastné - rozpoloženie. A verte mi, že nič z toho nepochádza od Ducha Svätého. Je to všetko práca systému a všelijakých jeho prisluhovačov - démonov. No a skutočne je to ich potreba. Tak ako maniaci: dobrý človek, skvelý, všetko, ale vojde doňho tretia sila a spácha, prepáča, strašné zločiny. Ale aj on sám je z týchto zločinov zdesený. O tom sú "Hry profesionálov", áno, v oblasti psychológie diskutovali práve o týchto témach a je to naozaj tak. A mnohí z nich o tom hovorili, kajali sa a podobne, že nedokázali odolať týmto túžbam. Tak to je aj s umelcami. Ocitnú sa v tomto

stave a vidia a chápu, že ak tento obraz nevytvoria práve teraz a takýmto spôsobom, bude im ťažko, preto aj nespali, preto používali rôzne preparáty s narkotickým účinkom aj alkohol, aby sa nejako oslobodili, ale zároveň vkladali všetok svoj negatívny stav do týchto obrazov. A potom, ako hovorila Tatiana, sa objavujú rôzne psychiatrické Stendhalove syndrómy a všeličo iné, čo sa nedá vysvetliť - prečo. Všetko je veľmi jednoduché. Je to psychická energia. Sú to stavy, ktoré sa prenášajú na konkrétny predmet. Ľudia sa potom na to pozerajú a trochu zarezonujú... A opäť, čo to znamená rezonancia s umeleckým dielom? Trošku sa zahĺbil, vložil svoju pozornosť a spustila sa spätná väzba. A spätná väzba ide cez vloženie našej pozornosti - to znamená, že dostávame to, čo tam bolo vložené, nič viac. Všetko je veľmi jednoduché. Takéto veci treba jednoducho vylúčiť, povedzme, aby ich ľudia nevideli. Je to pre ľudí škodlivé. Týmto spôsobom sa znásobuje zlo.

T: A u nás sa zaraďujú medzi drahé umelecké diela.

IM: No čo už... Všetko, čo je exkluzívne a smutné, je vždy drahé... zbytočné a nepotrebné, povedzme tak.

O: A ešte niečo o "exkluzívnom a smutnom"... Keď sme sa pýtali túto otázku, hovorili sme, že veď rovnako môžete tvoriť niečo dobré. Tie dobré pocity, ktoré zažívate, môžete vkladať do svojho diela. Niekedy sa stáva, že na túto otázku počujete odpoveď, že "ale veď v nejakej dráme, v nej tiež môže byť istá krása, nejaké vlastné odtiene"...

IM: No opäť, samozrejme, niekto sa zaľúbi do satana, dokonca do satanovho obrazu, kde je namaľovaný s rohami, kopytami. Pre nich je to vrchol krásy a pôžitku. Mnohí si vyberajú slúženie satanovi úmyselne a vedomo. A veria, že týmto spôsobom sa zavďačia Bohu. Veď, prepáčte, kto je satan a kto je Boh? A ľudia vnútorne chápu, že satan je len okamihom myšlienky samotného Boha, ale "ak ho Boh stvoril, znamená, že je potrebný, keď budem slúžiť satanovi, znamená, že budem robiť po vôli Bohu". A za to získavajú odmenu, ktorú, povedzme, si zaslúžia - subosobnosť so všetkým, čo z toho vyplýva. Slúžiš mŕtvemu - dostávaš mŕtve. Slúžiš živému - dostávaš Živé. Všetko je jednoduché a čestné.

O: Z toho vyplýva, že ešte jednoducho vedomie argumentuje tým, že, "naopak, je potrebné ukazovať túto drámu, aby človek mohol porovnať a ešte viac oceniť krásu". Ale veď to je všetko...

IM: Samozrejme. Ale akurát preto sú aj ťažkosti na duchovnej ceste, však? A aké ťažkosti má na duchovnej ceste ktorýkoľvek človek? Je to jeho vedomie. To je ten kameň, cez ktorý mnohí nemôžu prekročiť. V skutočnosti je to, viete, taký malý - maličký kamienok, že ak ideš pešo, ani si ho nevšimneš a na ktorom sa ani nemôžeš potknúť, ak si skutočne naplnený Láskou a túžbou slúžiť Bohu. Ale ak si neistý, sebecký, ak sa ti páči, povedzme, stelesňovať všetky šablóny systému, tak tento maličký nenápadný kamienok sa zmení na nezdolateľnú a nedobytnú horu. Všetko závisí od teba.

Týmto spôsobom môžu ľudia, vidíš, zhmotniť veci: aj hory premeniť v nič aj nič zmeniť na hory. Všetko záleží na človeku, na jeho výbere, na jeho želaní, A od toho, kto je: človek alebo ilúzia. V skutočnosti ten, o sa nenarodil, ten aj ilúziou zostal. Nie je to tak? Je. Jemu, samozrejme, preto nie je ľahšie, ale čo si zaslúži.

T: Proste aká veľká je zodpovednosť každého človeka, dokonca aj v priebehu dňa, čo robí, aký má prístup väčšinou, kam vkladá (**IM:** ...silu svojej pozornosti) a čo vkladá, kam vkladá silu svojej pozornosti (**IM:** A kto je a čím žije) a ako to bude v budúcnosti vplývať na tých ľudí, ktorí...

IM: No, ak by o tom ľudia rozmýšľali, bolo by to, samozrejme, skvelé. Ale bohužiaľ...

Ž: Áno. v kontexte tejto témy by som sa chcela dotknúť takého javu, akým je to, že teraz liečia tak, že, privádzajú človeka do hypnózy a vyvolávajú jeho minulé životy. Nazýva sa to metóda regresie minulých životov. To znamená, že človeka privádzajú do hypnózy a nútia ho, aby si spomenul na údajné minulé životy...

IM: ...a človek rozpráva, vymýšľa si a podobne.

Ž: Človek rozpráva, áno, o nejakých problémoch, ktoré mal v minulom živote...

IM: Najmä ak mu lekár vysvetlil, že má problém

Ž: Áno, samozrejme, samozrejme). "Určite ťa v minulom živote žena udrela," hovorí, "panvicou po hlave, a preto máš

taký odpor k ženám, však? " Prejavuje sa agresia, a preto si alkoholik a hlupák, však? Musíš si len spomenúť, prežiť - práve tento moment, zbavíš sa ho a budeš dobrý ako mačiatko, všetci ťa budú milovať a rešpektovať. "

T: Ale vari to pomáha vyriešiť situáciu?

IM: Doktorovi, áno, finančne mu to pomáha (**T:** Proste aké zaujímavé...), ale pacientovi - nie. Vysvetľujem: predsa len povedzme, že v hinduizme sa veľa hovorí o reinkarnácii, v iných náboženstvách je zmienka o reinkarnácii, reinkarnácii duše. Ale z nejakého dôvodu časom vymysleli, že to ty sa reinkarnuješ. Priatelia, ale ty žiješ jeden raz, ty - Osobnosť. Osobnosť má jednu šancu, ďalšiu šancu nemá. Človek nemôže žiť dva - tri životy. Ale spolu s dušou (už sme to vysvetľovali, kto chce, prečíta si "AllatRa"), sa človek reinkarnuje, ale už nie je schopný žiť, teda žiť plnohodnotným životom ako Osobnosť, však? No trochu odbočím... A či žije Osobnosť plnohodnotným životom na tomto svete? Tiež nie. A tu naráža jeden problém na druhý, však? Aby to bolo vysvetlené jednoduchšie a zrozumiteľnejšie... Človek, ktorý prežil svoj život, sa stáva subosobnosťou, teda spoločníkom, ktorý sa nachádza vedľa duše. A ona, áno, duša sa reinkarnuje, ale to nie si ty. Ty - si to, čo sa narodí len raz, to je Osobnosť. A ty, pokiaľ si Osobnosť, máš príležitosť skutočne získať Život alebo ho stratiť. Ale z nejakého dôvodu sa hovorí, že (najmä v hinduizme) s každým životom získavaš stále viac a viac skúseností, zhromažďuješ ich, a potom sa staneš kráľom, potom sa jednoducho staneš Budhom, alebo

podobne. Všetko sú to hlúposti, je to lož samotného vedomia. Ono nedovolí ísť človeku v tomto živote skutočne po duchovnej ceste, hovorí: "Len buď dobručký, počúvaj, čo ti hovorím a v ďalšom živote ti bude ešte lepšie a potom ešte lepšie." No a pretože si človek nepamätá a nepozná minulý život - nastáva problém. Ale sú chvíle... Čo treba urobiť? Veď táto prax rôznych (T: Regresii) regresných metód existovala aj v minulosti a predtým sa ňou zaoberali šamani. Systém pradávnou manipuluje prostredníctvom vedomia takýmito metódami, aby človeku pripomenul: tam je minulý život, alebo podobne, tu sú efekty deja vu, ktoré nesúvisia s minulým životom, ale vznikajú v človeku, akoby potvrdenie toho, že toto je tvoja reinkarnácia. No ak by človek žil, pamätal by si všetko, nazhromaždil by obrovské skúsenosti, stal by sa talentovaným. V minulom živote by si bola, povedzme, nejakým remeselníkom, vyrábala by si hrnce. V tomto živote by si sa mohla zdokonaľovať: ešte by si sa ich naučila zdobiť, tieto hrnce, však? A prepáčte, v ďalšom živote by si sa ich naučila predávať. A ajhľa, stala by si sa normálnou... Dobre, to bol vtip... No, mal som na mysli súlad, talent by sa rozvíjal, však? Ale človek sa narodí čistý list a buduje si svoj vlastný život. Existujú však metódy, ktoré môžu vyvolať, povedzme tak, alebo prebudiť subosobnosť. Môže nastať aj ich spontánne prebudenie, stáva sa, že dominujú nad Osobnosťou. Ale toto nie je reinkarnácia, aj tak je to mŕtve. Aj keď subosobnosť preberá aktivitu nad Osobnosťou a žije, dá sa to nazvať reinkarnáciou človeka? Nie. Subosobnosť je mŕtva, mala jednu šancu, už nemá žiadnu

možnosť stať sa živou, v žiadnom prípade. Ale potlačiť aktivitu Osobnosti a prejavovať sa ako dominantná - to môže. A sú aj metódy, ktoré umožňujú, povedzme, vyvolať, prebudiť subosobnosť, len sa líšia od toho, čo používajú psychológovia dnes, a tam je situácia trochu iná... Ak by človek z pozície Osobnosti uvidel toto všetko, nuž, tak by mu to, však, pomáhalo. Áno, boli prípady, keď to človeku naozaj veľmi pomáhalo dostať sa z najhoršieho a prejsť na správny spôsob života, povedzme, pretože, pochopil perspektívu do budúcnosti. Ale v tomto prípade je to obyčajná lož, obyčajná sugescia. Ako sa to teda deje? Je prvotné, je druhotné vedomie a je Osobnosť. Hypnóza je práve vtedy, keď vstupujú do toku informácie a informácia ide už priamo k Osobnosti... To znamená, že sa zaspáva... druhotné ustupuje a prvotné trochu zaspáva - a teraz môže tretí niečo vkladať. A vtedy Osobnosť vníma, vníma nekriticky, je jej to jedno. Už sme to neraz uvádzali...

T: Ako vníma tento svet?

IM: To, čo vníma prvotné vedomie, vníma aj Osobnosť. Dnes je to John Smith, zajtra, prepáčte, s nejakým úľakom alebo za pomoci nejakej sugescie zvonku, prvotné vedomie (alebo ten, kto zaujal jeho miesto pred Osobnosťou)... prichádza informácia, prúd, že už viac nie si John Smith ale si Smith John. Nuž, keď Smith John tak Smith John. Teda v danom prípade u Osobnosti nie je samoidentifikácia na meno a pod, pretože Osobnosť v tomto prípade nie je celkom, ako to povedať, subjektivizovaná. To znamená, že sa stane celistvou len

vtedy, keď už prebehne úplné splynutie Osobnosti s Dušou. Potom sa skutočne objaví meno, potom sa u nej objavuje jej úplné, „ja“. Ale dovtedy je to, povedzme, tak trochu rozmazané. Vnímanie šiestej dimenzie a tretej dimenzie, to je obrovský rozdiel. Ale vzhľadom na to, že tento svet sa pre ňu stáva jediným, hlavným a tá informácia, ktorá odtiaľto prichádza, ide v tomto prípade len cez vedomie, cez prvotné priamo k druhotnému - ale to je zriedkavý prípad a má to veľmi vážne následky, keď druhotné vedomie mína prvotné, povedzme to tak. No, vezmeme si sen, však? Veď, opäť snové stavy a všetko, čo sa v nich odohráva, plus príkazy, keď človek manipuluje, ovláda, vedome ovládaný sen - čo to v skutočnosti je? Je to vplyv druhotného vedomia, keď je oslabená kritická zložka prvotného vedomia a druhotné začína vytvárať podmienky, bohvie aké. Vo sne môže byť človek kýmkoľvek: aj iného pohlavia a úplne inak sa vníma, absolútne reálne. A všetok zmätok a výmysly sú vnímané úplne logicky, úplne prirodzene. A človek dokonca ani neodmieta, že, prepáčte, voda tam netečie zhora nadol, ale zdola nahor - je to normálne; to, že chýba gravitácia, lieta a vie, ako lietať - aj to je normálne, skúsenosť. Mnohí sa pýtajú: "Keď som sa vo sne odrazil, letel som, viem ako lietať. Znamená to, že človek môže lietať?" Prepáčte, odkiaľ pochádza táto informácia, priatelia moji? Zo systému, to znamená od druhotného vedomia. Systém vie, ako lietať: veď aj vtáčik lieta... a to všetko - všetko je systém. Prirodzene, táto skúsenosť sa ukladá a prenáša: ako vzlieta vták, lebo chápe a vie, rovnako aj vám toto pochopenie a poznanie prichádza vo

sne. Pretože sen je sen, je to práca druhotného vedomia. A tu sa opäť vraciame k Freudovi a všetkým ostatným, ktorí sa pokúsili rozlúštiť: "Čo to znamená?" To nič, obľubujú vás (T: Vo sne...). V snoch samozrejme: "Je to práca mozgu, - pokúsili sa niečo uprednostniť, čosi sa tam dáva, niečo to tam robí ..." Nič nefunguje. Je ťažké prinútiť vedomie, aby prestalo pracovať, dokonca aj počas spánku. Môžete, môžete ho učiť disciplíny, aj počas spánku, keď spíte, ono pracuje, potom vám poskytne potrebnú informáciu. Ale na to musí byť disciplinované, to si vyžaduje veľmi veľa práce. A keď vami manipuluje, a vy na neho pracujete, na systém, prepáčte, a na vedomie, potom od neho očakávať, že vám dá niečo dobré - to je hlúpe a neopodstatnené: je to jednoducho strata času a energie a dodatočné krmivo pre samotný systém na váš úkor.

T: Aj v týchto snoch... A chceli aj o predpovediach - to, že ľudia chcú predvídať...

IM: No opäť čo je to proskopia, však? Je to nahliadnutie do budúcnosti, nuž, opäť, túžba zistiť, čo bude. Už sme na to odpovedali, a tiež o všetkých tých prorokoch, o každom. Kvôli čomu to funguje? Áno, niektorí ľudia dostanú takú príležitosť, keď to veľmi chcú alebo povedzme z určitých dôvodov. Pre systém je výhodné prenášať cez nich svoje programy. Systém je utáraný a často hlása, čo chce. Ak ľudia pracujú na sebe, začínajú vidieť a chápať, ako funguje vedomie, čo od nich chce systém, prečo nimi tak manipuluje, alebo inými slovami, aké vklady prichádzajú a ľudia si ich

začínajú všímať - nakoniec vidia, počujú a chápu. Systém im hovorí: "Chcem, aby si urobil toto, aby to bolo takto", a ty chápeš, že ak to tak bude - nebude to pre teba veľmi výhodné. Ty hovoríš: "Nie, to sa nestane." Systém hovorí: "Dobre, urobíme to inak." To znamená, že dokonca začína vyjednávať. Kto si to nevšimol, priatelia, z tých, ktorí sa skutočne sebou zaoberajú? A to nie sú šialené nezmysly, to je absolútna realita. To je práca. A keď je človek pod kontrolou, tu už systém... no, vládne. Hovorí, že toto všetko sú nezmysly, všetko toto je hlúposť, paranormálnosť neexistuje: "Ak chceš byť zbožný - choď do cirkvi a budeš zbožný. Nepleť sa do svojho vedomia - zabľúdiš". Zabľúdiš.

T: Je tu aj taký fenomén: predpovede a proroctvá. To znamená, že proroctvá... ľudia to stupňujú tak, že sú proroctvá, ktoré sú bohumilé a sú proroctvá, ktoré nie sú bohumilé...

IM: V chápaní ľudí sú niektoré bohumilé, a niektoré nie sú bohumilé. Ak je pre toho, kto o tom rozhoduje, prijateľný tento svätý, ktorý dáva výhodné proroctvá, a je to človek, ktorý má moc, a je to pre neho výhodné, potom je to bohumilé, pretože jemu to... A ak je to jemu nevýhodné a nepohodlné, znamená to, že to nie je bohumilé. Povedzme, že bol taký Wolf Messing, každý si ho pamätá, však? Hitler povedal, že to nebolo bohumilé, pretože mu predpovedal prehru, a Stalin povedal, že je to bohumilé. No priatelia, existuje predpovedanie - neexistuje, existuje veštba - neexistuje: ale je toľko faktov, ktoré nevymažeš, však? Je tu Wolf Messing, no kam ho zaradíte, priatelia? Nuž, nikam. Tento muž

naozaj existoval a robil veľa. Opäť platí, však, že cez neho hovoril systém, áno, mohol tým usmerňovať. Je svätý? No aký je on svätý, prepáčte. Využil okamih, povedzme, že (Ž: Áno, áno, sám to priznal...), systém ho využil. A on to veľmi dobre vedel a chápal, ale nemohol sa toho zbaviť. Dokonca okrem toho, áno (Ž: Áno, povedal, že "neviem, ako sa to deje..."), vezmime si... no, pretože sme ho už spomínali, Stalina a podobne, tú dobu, tak si vezmime (no, málokto to vie) Maxima Gorkého. V tom čase to bol slávny človek, bol svetoznáмым spisovateľom a podobne. Málokto však vie, že bol posadnutý. Málokto vie, že sa chcel zabiť, zastreliť. Ale tí, ktorí to vedia, životopisci, sa to snažili ospravedlniť.): nejaká nenaplnená láska, sklamanie, mladosť, hlúposť a podobne. Ale čo napísal vo svojom odkaze? "Pri pitve sa pozrite, kde je diabol, či mám v sebe diabla." To znamená, že to je ten, kto ho ničil, tej dvojakosti, ktorú cítil, sa nemohol zbaviť. No a nakoniec s ním uzavrel dohodu - a stal sa svetoznáмым. Ale mal pekný život? Celý život sa túlal a podobne. Ale vo svojej dobe mal určitú moc, dokonca Stalin sa ho bál. Prestrelil si hrud'. Zasa, študoval stavbu ľudského tela, anatómiu (T: Anatómiu), zaobstaral si zbraň, strelil si do srdca - ale minul, zasiahol pľúca. Čo spravíš? To je tu opäť: štvorkár (T: Pre koho bolo výhodné aby minul, však? Pre systém). Štvorkár je štvorkár ako sa učil, tak aj prežil.

T: Je zaujímavé, že teraz hovoríme aj o Wolfovi Messingovi a je zaujímavé, že opisoval, čo sa s ním deje počas čítania myšlienok, že v tom nie je nič nadprirodzené, že je to...

IM: To vôbec nie je nadprirodzené.

T: Áno. No opäť, tí, priatelia, ktorí skutočne, povedzme, idú za hranice egoizmu, pochopiteľne... to znamená, že sa snažia žiť nielen pre seba, ale žiť širšie - pre ostatných, ktorí už potrebovali oveľa hlbšie praktiky, s čím sa stretávajú? So všetkými týmito prejavmi. Je to ťažké? Prepáčte, ak sa ten, kto bol včera pastierom, dnes stal človekom, ako by... keby išiel medzi ľudí, však, s nadprirodzenými schopnosťami, myslím, že by vyhral akúkoľvek súťaž medzi senzibilmi (poznajú všetky podvody, falšovanie, a tu to ľudia naozaj môžu). Tak prečo to nepoužívajú v každodennom živote? Pretože dobre vedia, že je to trestné. Opäť, prečo to nerobia? Pretože dobre vedia, že je to priama cesta k subosobnosti. No je to tak?

Ž: Áno, áno na nás sa už tiež obracajú ľudia, ktorí pracujú v skupinách, to znamená, že rozoberajú nejaké otázky, s ktorými sa stretávajú, o tom, že Osobnosť žije nejakú krátku dobu, však, Osobnosť? A subosobnosť trpí tisíce rokov, stovky rokov. "Ale to je trochu", nespravodlivé - ľudia sa sťažujú na to, že...

IM: Počkajte, čo znamená nespravodlivé? Ak človek, Život, ktorý mu bol daný, nežije v tejto dobe z pozície Osobnosti, z duchovnej pozície tak, ako by mal človek žiť, zradí Boha, vyberá si slúženie satanovi, slúženie svojmu pozemskému egu a stane sa subosobnosťou - je nespravodlivé, áno, to, že sa bude tisíce rokov kopírovať ako subosobnosť? V čom je tu

nespravodlivosť, nepochopím? Čo je najhoršie, čo môže byť? To je zrada Boha. Veď toto všetci vedia a všetci cítia. Niet ľudí, ktorí by necítili, že Boh existuje. Kedy sa človek zrieka Boha? Keď ho zradí. Dieťa sa narodí, rastie a cíti, že existuje niečo. Hociktoré dieťa cíti, že je Niečo. Keď rastie, chápe, čo je dobré a čo zlé. No "dobré a správne je urobiť to tak, ale toto nevyhovuje môjmu egu a ja konám takto", teda ide proti svedomiu, ide proti duchovnému a koná s cieľom akéhosi bezpracného zisku, obohatenia sa, neviem, pýchy a podobne. Koná nesprávne, zradí všetko sväté, robí všetko, čo je preňho výhodnejšie v materiálnom svete s materiálnymi cieľmi - nezáleží na tom, či už je to moc, či pýcha, či bezpracný zisk, alebo nejaká hlúposť. Ale kým je hlúposť nadiktovaná? Opäť, pochádza od vedomia. Ale každý človek cíti a chápe, čo je dobré a čo je zlé, čo je správne a čo nie. Ale výhodnejšie a pohodlnejšie je zachovať sa tak... Človek koná, zradí Boha a zrada Boha sa trestá. A potom sa snaží ospravedlniť, potom sa v ňom rodí nenávisť ku všetkému svätému, zrieka sa: "Boh neexistuje, existuje len veda. Hneď teraz mi daj dôkazy, že Boh je - a ja uverím". A ktože si ty, že Boh by ti mal niečo dokazovať, keď si cítil a vedel?! No nie je to tak? A preto sa stáva subosobnosťou. Tak si to sám vybral. Vyberá si svoju cestu, vyberá si peklo. A čo by malo byť peklo? Prepáčte... Osobnosť žije napríklad 100 rokov. Zomrel a 100 rokov môže stráviť ako subosobnosť a potom - pokoj, a za čo pokoj? Za to, že zradil Boha?! Za to, že zabil Anjela?! A čo je to človek, ktorý sa stal subosobnosťou? Je to nádej Boha, ktorá bola odovzdaná v prospech satana. Je

potrebné pozrieť sa pravde do očí. Ak si vyberáš slúženie diablu - zrádzaš Boha: a za toto by On mal byť k tebe milostivý, že? Veď on je milostivý, však? Je milostivý, dal ti šancu Žiť, ale ty si si vybral smrť, vybral si si mučenie, peklo. Čo si si vybral, to si aj dostal. Kde je tu nespravodlivosť? Každý človek má právo voľby a jeho voľbu nikto nepopiera. Veď Boh nezasahuje, prepáčte, do ľudského života. Nezasahuje do jeho voľby, vari to nie je tak?

T: Teda ateizmus je lož samému sebe a všetci vedia, že Boh je, však?

IM: Ateizmus - to je ospravedlňovanie svojho egoizmu: "Dokážte mi a ja vám uverím". Najskôr ty dokáž, že si človek, že si ako Osobnosť zaslúžiš získať Život - a získaš ho vtedy, ak to dokážeš. A ak to nedokážeš - budeš subosobnosťou. Všetko je čestné a spravodlivé. A vtedy u človeka nevznikajú žiadne otázky (u subosobnosti a nie u človeka, pretože človekom sa nestane). A už nevznikajú žiadne otázky, či Boh je alebo nie. Keď sa stane subosobnosťou, človek spozná všetko, že aj Boh je, aj diabol existuje.

Ž: Áno. Taktiež je otázka... ľudia poslali otázku, že na jednej strane Boh nikdy neopúšťa človeka, a na druhej strane Boh, nuž ako ste teraz povedali, však (**IM:** Nezasahuje): "Dokáž Bohu, že si človek a Boh v teba uverí", teda Boh Ťa uvidí (**IM:** Samozrejme), keď duchovne dozreješ. Ľudia žiadajú objasniť tento moment: "Ako to je? Vidí alebo nevidí?"

T: Z jednej strany, že Boh nepočuje človeka (**Ž:** Áno, áno),

však, a z druhej strany, že On...

IM: Veľakrát sme o tomto hovorili: Boh nemôže ani počuť ani vidieť človeka, kým sa človek nestal Človekom. Človek sa stáva Človekom (alebo Anjelom, však, ako to nazývame) len vtedy, keď nastane splynutie Osobnosti s Dušou. Vtedy vzniká nesmrteľná bytosť. Uvádžali sme tento príklad na ľuďoch: fraktálne sa opakujúce udalosti, keď, prepáčte, mama a otec počali dieťa. Kým ešte nebolo počaté, nevedeli o existencii ani svojich vajíčok ani spermií. Ale keď splynuli, keď sa už objavilo dieťa, práve vtedy už začínajú vidieť, už začínajú chápať, že sa zrodil život. A tento život sa začína vyvíjať a už sa na svete objavuje človek, však? Tak je to aj tu.

T: A čo znamená, Boh nikdy neopúšťa človeka?

IM: Prepáčte, a Duša? Ľudská duša, ľudská Osobnosť. Ľudská Osobnosť sa, no povedzme tak, nachádza v dvoch stavoch naraz: je živá aj mŕtva, teda je subosobnosť aj Osobnosť. Prečo subosobnosť? Veď svojou voľbou opäť od koho?... Ako Osobnosť sa musí vyvíjať, musí rásť práve ako Osobnosť. A čo znamená rast Osobnosti? To je dobrá otázka, trochu odbočím. Čím je Osobnosť bližšie k Duši, tým je zrelšia. Čo to znamená? Čím viac pozornosti človek venuje svojmu duchovnému rastu, čím viac rastie ako duchovná Osobnosť, tým sa viac približuje, tým zrelšie a väčšie sa pre neho otvára. Ale ak človek žije materiálnymi záujmami, výlučne materiálnymi, výlučne úsudkami rozumu a nie pocitovým vnímaním... Veď v skutočnosti je všetko veľmi jednoduché,

priatelia moji. Poďme, predstavme si tento stôl rozdelený na dve polovice (ja ich nedelím, delím len stôl pre vaše pochopenie). Ľavá strana a pravá strana z môjho pohľadu, u vás naopak - na tom nezáleží. Táto strana je svet Boha, táto strana je svet diabla, však? A človek si vyberá, kde mu to viac vyhovuje, kde je to preňho zaujímavejšie. Narodil sa práve s voľbou tejto alebo druhej strany, ale keď nie je ani sem, ani tam... Tu je materiálne, tu je všetko jasné, pochopiteľné a vysvetliteľné z pozície vedomia, trojrozmernosti. Ale každý človek, nech by bol akýkoľvek, ešte raz hovorím, najzarytejší, zakorenený ateista, vždy na začiatku svojej zarytosti a úplného odmietania Boha cítil, že sú dve strany: že je Duchovný Svet a je svet materiálny, teda vopred mŕtvy - svet diabla. A vždy stál na rázcestí. Nuž kto si čo vyberá? Sú tí, ktorí sa kolíšu sem-tam a nikam neprichádzajú, nuž stávajú sa subosobnosťou. Prečo? Na získanie Života, je potrebné byť jasne na pozícii Duchovného Sveta, slúžiť Bohu tu. Ak neslúžiš a nič nerobíš (neodmietaš, no nič nerobíš, nerastieš), to znamená, aj tak vopred získaš nie veľmi dobrý posmrtný osud. Ale keď si človek vyberá úmyselne kvôli určitým okolnostiam, pretože sa k Bohu postavil tak (počúvajúc vedomie, počúvajúc rady naokolo), že Boh ti je niečo dlžný... Boh nie je džin. Nie je nikomu nič dlžný a nič nikomu nerobí. On ti dal to najdôležitejšie a najväčšie - On ti dal šancu. Ale vedomie opäť rozpráva: "Ak Boh je, musí byť aj svet dobrý, musí byť v poriadku, musí sa o teba starať, nemal by si ochorieť, nemal by si živiť a pod., nemal by si mať v skutočnosti nijaké nepríjemnosti". Je tak? "Taký je Boh, však... Ja by som

Ho, ak by bol, ja by som ho miloval, On by ma chránil, ja by som robil, čo by som chcel, žil ako chcel a On by mi slúžil". Nuž nepripomína vám to rozprávku o starčekovi a rybe, ako babka pri rozbitom koryte, však? Ved' potreba vedomia, keď vedomie diktuje, je nekonečná. Uvádzali sme príklad toho človeka, ktorý... o futbale si hovorila (Ž: Áno, áno) dnešný príklad, že "nech toto číslo strelí gól" a pod... Ved' vedomie sa bude vysmievaf a celý čas týraf, skúšaf a nútiť slúžiť. Je to tak, však?

T: Jednoducho... Áno.

Ž: Áno. Diabol je nenásytný a preto "Boh je dobrý, keď slúži diablovi"? Priatelia, nezbláznili ste sa: dávať dokonca aj takéto otázky? Jednoducho... dá sa mi, že dokonca aj z logiky rozumu je to absolútne nelogické. Boh nikdy nebude slúžiť satanovi a plniť jeho želania, pretože satan v chápaní Boha - to je ilúzia, to je váš rumanček. Pamätáte si, o rumančeku sme hovorili na začiatku relácie? A prečo neslúžite... tam je švábik (akýsi tam zaliezol), alebo tam je chrobáček kdesi pod piestikom vášho rumančka, ktorého si už teraz ani nepamätáte. A žiada, aby ste dokázali, že existujete. Žiada, aby ste mu dali viac nektáru, mäkkú posteľ postlali a ešte pár takýchto chrobáčikov pozvali - nuž vtedy by vo vás uveril. Nie je vám to smiešne? A prečo by mal Boh robiť po vôli rumančeku a tým skôr chrobáčikovi? A to sú dokonca aj neporovnateľné veci. To, čo som vám teraz uviedol ako príklad, no, bol materiálny, taký presvedčivý. A predstavte si obrovské množstvo svetov, a v týchto svetoch obrovské množstvo

galaxií, a v týchto galaxiách obrovské množstvo rumančkov, na ktorých je plno chrobáčikov. A Boh je povinný všetkým posluhovať? On, je vám čo, ... Kto je vám? Ukazuje sa, že megalománia satana je jednoducho zarážajúca. A keď sa človek poddáva týmto nutkaniam, nuž aj výsledok je taký: vari je koprcanie sa po celé veky nezaslúžené, keď sa vyvyšuješ do takých výšin? Ty si kto?

T: To je tiež zaujímavý príklad, čo ste povedali. Skutočne, kto si? Systém natoľko obmedzuje človeka do jeho "ja", že nevidí, ako veľa pascí nastavuje jedna situácia.

IM: Samozrejme. On nezužuje, povyšuje ho (**T:** Povýšuje...), povyšuje ho na takú úroveň, že dokonca aj Boh je povinný mu slúžiť. Je povinný mu niečo dokazovať. A prečo? Pretože človek cíti, že tu prišiel na tento svet, ak sa narodil, ak je tu, to znamená, že to všetko nie je len tak. A aká by tam... podporovanie, odmietanie existencie Boha alebo sveta - nuž, niečo nie je v poriadku: "Prišiel som sem s nejakou misiou". S akou misiou sem prišiel každý človek? Získať Život, stať sa Anjelom. Jediná misia človeka je stať sa Anjelom, stať sa nesmrteľnou bytosťou, stať sa súčasťou Duchovného Sveta. Jediná misia. Všetko ostatné v tomto svete je nezmyselné, hlúpe a nereálne, pretože to nemá žiaden vzťah k Duchovnému svetu. No na ceste formovania... opäť je to cesta, a cesta - to je slúženie, to je opäť práca na sebe a pod., však? Naozaj, hovoria, je to zložité. A čo je na tom zložité? Neslúž satanovi - a to je všetko. Nezabúdaj na Boha, usiluj sa o splynutie - a staneš sa tým, veď nie je nič jednoduchšie. Ži

šťastne, raduj sa, miluj, získaj Život, kým existuješ - a on ti zostane. Ale keď ti vedomie rozpráva "chcem to", "urobiť toto takto", "toho oklamať", "tam ísť", "tu počarovať", "tu si zaželať" a ty toto všetko financuješ, financuješ, získavaš mŕtve, bojuješ za mŕtve, zabúdajúc na Živé - no a kdeže je tu nespravodlivosť, že sa staneš subosobnosťou? Podľa mňa je to viac ako spravodlivé.

Ž: Áno, ľuďom akoby chýbalo pochopenie, že o Duchovný svet sa treba nielen snažiť, ale musí to byť potreba, a to životná potreba (**IM:** Samozrejme), tne dôležitá potreba, ako dýchanie. Ako ste (**IM:** Absolútne, áno) správne hovorili v reláciách, že skutočne človek, akoby míňal na všetky tieto želania, na všetky tieto materiálne potešenia, uspokojenia svojho egoizmu, na celú túto mániu... (**IM:** Na prázdne) na prázdne, áno, stráca životné sily a nechápe, teda nedoceňuje to, že za to musí zaplatiť práve týmto stavom subosobnosti.

IM: Samozrejme. Čokoľvek by človek dosiahol v tomto svete (**Ž:** Áno) - všetko je to ilúzia. A tá ti nedá tú radosť (**Ž:** Áno). Človek, vezmime si napríklad, prahne po nejakej moci, však? A čo je to moc? Podťe, rozoberieme si to. Moc a bohatstvo - to je rebrík bez opôr. Nie je to ten rebrík s podestami, ktorý je medzi poschodiami, kde si môžeš postáť a podržať sa zábradlia, ale je to obyčajný rebrík - najobyčajnejší, však, ako hovoria, záhradný, len bez opory. A preto aby si liezol po tomto rebríku moci, aby si sa zavďačil satanovi, balansuješ vo vzduchu na dvoch oporách a potichučky vystupuješ po stupienkoch. Hovoria: "A vrchol moci - čo to je?" Vrchol

moci - to je najvyšší stupienok, kde sa dokonca ani nemáš za čo držať. A stojíš a balansuješ, pretože vieš: nesprávny pohyb a spadneš. Vari to nie je tak, priatelia moji? A pád bude bolestivý.

Ž: Len tu v honbe za týmito cieľmi ľudia skutočne pristúpia na všetko...

IM: Pristúpia, samozrejme.

Ž: Áno, je tu toto nepochopenie: "Veď pracujem na sebe" - však? - "Veď aj žijem duchovným, teda nejaké percento míňam na duchovné praktiky, navštevujem akési cvičenia, však, čítam duchovnú literatúru, nuž, to znamená, že sa približujem k Bohu", ale stráca sa pochopenie, že veď toto je život v každom okamihu, teda táto voľba, ktorú musíš...

IM: Samozrejme. Opäť k čomu prichádzame? K tomu, k čomu nás privykali posledných 6000 rokov (**Ž:** Áno). Prišiel, postavil sviečku, odslúžil akúsi tam, no... príjemné podujatie - a opäť išiel slúžiť satanovi... Teda nezašiel si ani na ľavú polovicu stola, do stredu stola si sa dostal (tu stojí tvoj chrám nezávisle od tvojho náboženstva). Prišiel si odtiaľto, pomodlil si sa, kajal sa, poprosil Boha väčšinou o niečo materiálne, najlepšie pre seba a išiel si späť slúžiť satanovi. Všetkým? Teda žiť pod jeho diktátom. A čo je to získanie Života? to je ani na okamih sa nerozlúčiť s Duchovným svetom. Hovoria: "No to je ťažké, to je nemožné". Počkajte a čo je ťažké na tom, žiť v radosť, láske a šťastí? Naozaj sa tohto nevzdávať. Prečo hovoria: "Nuž ako je možné žiť v radosť a šťastí, keď je náš svet

taký zložitý?". A náš svet je zložitý, priatelia moji, preto, lebo žijete na tejto strane pod diktátom diabla. A keď začínate žiť v Duchovnom Svete, tak veľmi dobre chápete, že táto strana satana - to všetko je len márnosť. Je to prázdna márnosť, v ktorej všetko prejde. Všetko tu prejde, život prelieta ako jeden okamih. V skutočnosti to veľmi rýchlo prejde. Ale toto (duchovná strana) dáva neustály pocit. Keď človek získava Život, čo sa deje? V jeho vnútri sa stráca pojem času. Prečo? Pretože dokonca aj keď je v tele, pozoruje jeho starnutie, ako sa opotrebuje a rozpadá. Je ako vodič: jazdí na vozidle a pozerá ako sa postupne rozpadá a chápe - že je treba nové. Ale keď človek získa Život, vynikajúco chápe, že "daj bože, nech čo najskôr dojazdím - a nové už nepotrebujem (Ž: Áno), pretože už stačilo".

Ž: Áno, a v skutočnosti v takomto stave chápe, že sa nevzdáva, ale už ho jednoducho nezaujíma materiálny svet. Objavuje sa celkom iný záujem.

IM: No pravdaže. No u niektorých vedomie začína manipulovať: "Veď ako žiť? Je rodina, blízki..." Áno, nikam sa nestratí: ani vaša práca sa nikam nestratí, aj o telo sa treba starať (o tomto sme neraz hovorili). Aj pojem zodpovednosti pred rodnými, blízkymi zostáva. Pojem zodpovednosti, zdôrazňujem. A nikam sa nič nestratí a nikam nezmizne, len mínaš 10% pozornosti na toto všetko a to je viac ako dostatočné. A počas tejto doby pozornosť postačuje na to, aby diabol slúžil Bohu ale nie Boh diablovi. V čom je zmysel služby: prinútiť vedomie byť disciplinované a pracovať na seba.

Všetko je jednoduché: prijímaš jedny myšlienky, druhé neprijímaš. Ako rádiový prijímač: zapínaš to, čo sa ti páči, a ak ide relácia, ktorá sa ti nepáči - vypni ju a nepočúvaj ju. Nuž tak.

Ž: Prečo sa rozhorčovať? Veď idú...

IM: Načo sa rozhorčovať? Áno

Ž: Áno, ak...) A kto sa rozhorčuje? (**Ž:** Áno). Kto sa rozhorčuje (**T:** Herci), kto viac haní Boha, haní všetko? Hľadá, je v boji, zápasí, snaží sa dokázať pravdu, že Boha niet, že všetko sú to hlúposti (**Ž:** Míňa na to sily, pozornosť, však)... Kto? Satan. A koho to ešte zaujíma. Nikoho, okrem diabla v hlave. Všetak je to tak (**Ž:** Áno)? Tak je usporiadaný svet. No a prečo diabol tak bojuje? Pretože on... diabol bojuje za každého, za každú subosobnosť. Prečo? Pretože to je potrava. Ako dobrý hospodár bojuje za zdravie svojej kozy. Musí byť zdravá a dávať veľa mlieka, vtedy je to dobrá koza. Ak koza ochorela, čo robí? Lieči ju. Rovnako aj diabol. Len čo sa človek začína dokonca iba nadchýňať duchovným, zamýšľať sa nad duchovnom, hneď prichádza hospodár a začína ho liečiť. A v procese liečenia začína objasňovať: "Toto nemôže byť, to neexistuje. Nech ti ukážu, nech ti dajú. Ak hovoríš, že Boh je, no nech pre teba niečo urobí, nech urobí zázrak, nech dokáže". Boh dokáže satanovi svoju existenciu... paradox.

T: Tiež Igor Michajlovič, dávajú otázky ohľadom Osobnosti a čo sa týka Duchovného Sveta: "Keď sa človek stane Anjelom, čo sa deje s Osobnosťou človeka? Zachováva sa

Osobnosť, alebo sa zachováva akási jej sebaidentifikácia... tejto Osobnosti?"

IM: Čo sa stane so spermiiou, keď prebieha spojenie s vajíčkom? Spermia si uchováva svoju identitu, alebo prebieha akási mutácia? Veď hovorím, že je to fraktálne (**T:** Vytvára sa nové...). No tu látka a tam na úrovni Ducha (no, ako sme to zvykli vyjadrovať). Osobnosť, hovorím, má dvojakú podstatu, je vopred mŕtva aj vopred Živá. Teda práve človek ako Osobnosť si musí vybrať, čo bude financovať, a o čo sa usilovať. A túžba Osobnosti vždy smeruje k Bohu. Ale vedomie sa vždy snaží o čo? O smrť Osobnosti, pretože pre neho je to výhodné, pre neho je to koza, potrava. Čo bude robiť? Bude robiť všetko, aby Osobnosť umrela (v našom chápaní), aby sa stala subosobnosťou. Správne? Ale Osobnosť cíti iné. Všetci cítia, keď zbystria sluch. Ale vedomie - čo začína hneď rozprávať (obzvlášť, kto cíti s pomocou vedomia)? Začína hneď rozprávať: "To nemôže byť", "To nie je to, čo cítiš", "To sa ti všetko len zdá", "Vnútili ti to", "Oklamali ťa", "Len ja som spravodlivý a ty sa musíš stať subosobnosťou". Priatelia, keď to počúvate, potom nehovorte, že Boh je nespravodlivý.

Ž: Áno... toto je tiež k téme paranormálneho, že ľudia po klinickej smrti opisujú rôzne stavy. Najčastejšie sa opisuje a popularizuje práve stav, že človek videl svetlo, že mu bolo blaho, dobre, príjemne, radostne, svetlo. Teda práve akási takáto najsvetlejšie a najlepšie epiteta. No často akoby dokonca aj samotní pacienti sú skromní vo vyjadreniach

svojich pocitov, keď mali také zážitky ako sú zážitky pekelné: horenie v ohni...

IM: To všetko je v skutočnosti veľmi jednoduché. Existuje prvotné vedomie. Po smrti fyzického tela, keď prebieha odtrhnutie polárnych štruktúr (povedzme, vedomia, Osobnosti a pod.) od materiálnej štruktúry, tak počiatkové oslobodenie od fyzického tela je pociťované ako jasné svetlo, sloboda, mizne fyzický tlak. Veď v skutočnosti aj vedomie aj Osobnosť, nachádzajúc sa v konštrukcii, zažívajú tlak, zažívajú uzavretosť. Teda... toto my nevnímame, pretože sme si zvykli takto existovať. No predstavte si: chodíte s ruksakom. Narodili ste sa, máte ruksak a postupne vám pridávajú tehličky. Chodíte a nezbadáte to, je to vaša neoddeliteľná časť. Potom ste si raz dali ruksak dole. Čo pocítite? Lahkosť a slobodu (**Ž:** Odľahčenie), (**T:** Lahkosť). A práve tieto odtiene sú na prvotnom odtrhnutí. Keď ľudí reanimujú a vrátia po prvotnom oddelení, u nich je všetko vždy v prekrásnych tónoch. Ale keď zajdu trochu ďalej - tam, trochu ďalej sa začína realita. Tí, ktorých sa podarilo reanimovať (oživiť) odtiaľ, kto odišiel trochu ďalej, tam už farby získavajú skutočné tóny, tam sa už začína subosobnosť, tam je tlak a všetko ostatné. No samozrejme tí, ktorí odišli, povedzme tak, na stranu Anjela, ak odišli trochu ďalej, tých sa nepodarí oživiť. Prečo? získali slobodu, už sa nikdy nevrátia. Vytrhnúť, ak človek dlho pobudol v klinickej smrti, napríklad, vytrhnúť ho z tej strany dokonca aj po dlhom čase je možné len vtedy, ak plánuje, že sa stane subosobnosťou. Ak tí, ktorých nazývajú

svätými, ak naozaj dosiahli anjelského spojenia, tak reanimovať ich je veľmi - veľmi zložité. Nuž ja si také prípady nepamätám, že by sa udiali. Oni sa nevracajú.

O: Je zaujímavé, ak môžem, k téme klinickej smrti... A v kóme čo prebieha? Pretože kómu tiež opisujú, že je tam šťastie alebo nešťastie...

IM: A to je to isté ako sme hovorili. Sú to vegetatívne stavy. Veľmi často v stave kómy býva obyčajne rozpojenie Osobnosti s prvotným vedomím. Pre človeka môžu prejsť mesiace ale na tejto úrovni je to okamih, preto tu je otázka trošku taká...

O: Nuž áno, teda oni neprichádzajú do... no do pekla, do týchto pekelných...

IM: No samozrejme. To je obyčajný stav, stav spánku, oddychu, teda rozpojenia. Každé existuje oddelene, no keď sú spolu, keď sa navzájom krmia, povedzme, pozornosťou vedomia, vtedy je človek aktívny. A tak je neaktívny, ako v čase spánku, áno, a to je všetko, preto ani spomienky nie sú na to, čo prebiehalo.

O: A ak sú, tak hneď do mágie potom títo ľudia...

IM: Nuž, do mágie, to je vždy tak. Jednoducho vedomie potom často dokresľuje všelijaké hry. Vedomie sa napočúvalo, chce si pokúziť, pritiahnuť na seba pozornosť a používa to ako manipuláciu na upútanie pozornosti na seba. Opäť, nejde mu ani tak o pozornosť ostatných, ako v prvom rade o

pozornosť Osobnosti. Začína hovoriť, čo sa stalo, a všelijaké domnienky a postoje od systému.

T: Ešte sú aj otázky týkajúce sa Osobnosti. Hovorí sa, že vedomie má pud sebazáchovy, ktorý je v podstate založený na strachu. Má však Osobnosť pud sebazáchovy, napríklad ako protipól strachu - lásky?

IM: Nie, nie. Treba chápať: to sú rôzne veci. Vedomie jasne chápe, vedomie je súčasťou systému. Veď prvé vedomie má tiež pud sebazáchovy. Druhotné vedomie má výrazný pud sebazáchovy. Prvé vedomie ho má menej výrazné, ale prejavuje sa. No tu opäť, pod diktátom druhotného vedomia je človek schopný robiť hlúposti. Už sme spolu o tom hovorili, že visí jednou rukou na žeriave a robí si selfie. Prečo? Pýcha prevláda dokonca aj nad pudom sebazáchovy. Upútanie niečej pozornosti, preto, aby ho dobre nakrmili, toto vedomie, dokonca aj takto riskuje. Sú to hlúposti. Ale Osobnosť pud sebazáchovy ako taký nemá, ona má túžbu. Ale túžba - to nie je pud sebazáchovy. Prečo? Pretože v chápaní pudu sebazáchovy v boji o život v tomto prípade, samozrejme, vedomie vyhráva. Prečo? Pretože ono dokonale chápe hmotný svet. A má pochopenie (u prvého je slabo rozvinuté)... u druhotného je jasné pochopenie, čo je to subosobnosť a atď. Tu už nastupuje časť systému. A ono to jasne chápe a chápe svoj program: čo musí urobiť, pre to, aby sa človek, nedajbože, nestal nesmrteľným Anjelom, pretože pre nich je to strata, pre nich je to... pre prvé je to celkovo smrť, pre druhotné je to tiež obrovská strata, je to

nevýhodné. A Osobnosť chápe svoje smerovanie, má pocit Domova, má zmysel pre spravodlivosť, radosť, má zmysel pre Život, o ktorý sa usiluje. Tento svet však vníma výlučne pod diktátom prvotného vedomia. V tom je problém. Ale v skutočnosti je to veľmi spravodlivé - voľba... Veď ty cítiš, a pocity sa výrazne líšia od emócií aj od vedomia, od toho, čo diktuje vedomie. Je to ako vzduch a zem, povedzme. Teda tvrdé, hrubé, materiálne a vzdušné - no, rozdiel je obrovský.

Ž: Áno, veď aj v kontexte toho, o čom ste hovorili vyššie, však, o klinickej smrti, ľudia sú tiež zmätení v otázke bolesti. Kto cíti bolesť: Osobnosť alebo vedomie?

IM: Osobnosť vníma bolesť, ale cíti a prežíva bolesť práve vedomie, prvotné vedomie. Druhotné - nie, prvotné - áno. Prečo? pretože práve k nemu prichádza základný impulz. Ono sústreďuje pozornosť Osobnosti, ktorá zakúša bolesť (zakúša - to nie je, že sa trápi, že cíti), ale tento signál úzko priamo spolu pôsobí najmä s naším telom, s našou bolesťou... Čo je to bolesť? Poďme si to rozobrať. Je to signál, je to elektrický signál, však, impulz. Tento impulz vedie k čomu? K podráždeniu určitej skupiny neurónov silnejšiemu alebo slabšiemu. Toto vníma prvotné vedomie, prvotné vedomie to cíti. Ale znovu, stačí ovplyvniť nejakou hypnózou - a bolesť mizne, však? Teraz si spomeňme, povedzme... ale netreba chodiť ďaleko, na Kašpirovského. Keď človek pod vplyvom hypnózy jednoducho necítil bolesť. 27 stehov, prepáče - to je dosť vážne. Prebiehala laparoskopická operácia - a nedošlo ani k zrakovej reakcii, ani k žiadnej mimickej

reakcii, človek komunikoval, všetko bolo normálne. Všetko sa to robilo pred kamerou v priamom prenose, nebola žiadna bolesť, žiadne nepohodlie. Čo je to bolesť? Toto je už dobrá otázka (**T**: Informácia). Informácia, áno, intenzívne prenášaná, nepríjemná ako hrozba alebo nie ako hrozba. Hneď ako sa odstráni pojem "hrozba", bolesť významne ustupuje. Opäť platí, že ak správne pristupujeme k pojmu bolesti, tak sa z 80% stráca, sfarbenie aj bolesť ustupujú, len čo si to človek, pracujúc nad sebou, začne uvedomovať. Alebo existuje, ako sa hovorí, zvykanie si na bolesť. No zvyknúť si na bolesť je nemožné. Prečo? Pretože to je podnet, ktorý vedie k podráždeniu. Otázka znie, ako sa to týka vedomia, ako to interpretuje. Vysvetlím to jednoducho. Predstavíme si: máme firmu, v ktorej pracujeme. Máme riaditeľa, ktorý všetko financuje, to je Tatiana, som tam ja, napríklad ako manažér. Manažér - to je prvotné vedomie. Tatiana je Osobnosť, ona má všetky financie. Prichádza Žana a hovorí: "Tu je tovar, treba ho okamžite kúpiť, treba na to takúto sumu." Ja, ako manažér (prvotné vedomie), sa obraciam na Tatianu. Hovorím: "Pozri, dobrý tovar, je súrne potrebných toľkoto peňazí." Ona mi dáva peniaze - to je pozornosť. Ja ich odovzdávam druhotnému vedomiu (v tomto prípade tuto) - a všetko sa pohlo, koleso sa roztočilo, však, my sme získali tovar, potom nasleduje všetko ostatné. Alebo iná možnosť. Príde, povedzme, informácia o poškodení niečoho: sklady horia. Ja, ako manažér hovorím: "Horia sklady!" - Obávam sa, pretože ja som zodpovedný, veď som manažér, som finančne zodpovedný, pre mňa je to bolesť, utrpenie. A ona čo

robí? Nebojí sa, však? Ona má veľa takých firiem, skladov, nebojí sa veľmi. Ja mám veľké obavy, som manažér, ja som zodpovedný za tento sklad. A ona stratí trochu peňazí. Ale čo robím ja? Zužujem jej pozornosť, ona zabúda na iné sklady a začína akoby intenzívnejšie pomáhať: zavolá všetkým hasičom, zapája kontakty, teda všetku pozornosť, všetky finančné prostriedky k dnešnému dňu vynakladá na to, aby sa oheň rýchlejšie uhasil. No, nejako takto, obrazne, nie celkom presne, ale približne tak.

T: Zaujímavé... Ešte, Igor Michajlovič, ohľadne duchovného rozvoja, ľudia sa tiež pýtajú, že keď jednoducho zavrhuješ rôzne negatívne myšlienky a všeobecne všetko negatívne, dochádza vtedy k naplneniu Duchom Svätým alebo nastáva vtedy duchovný rozvoj človeka, duchovný rozvoj Osobnosti?

IM: Nie, počkajte, všetko je veľmi jednoduché. Takže zavrhuješ všetky negatívne myšlienky, však? A ponecháš aké?

T: Nemožno odstrániť tento myšlienkový prúd, však.

IM: Je to to isté, ako zabrániť vetru aby fúkal. Aj tak bude fúkať. Správne?

T: Teda prepnutie na dobré - to je len taká počiatočná fáza?

IM: Presne tak. Prepnutie na dobré - a teraz, na čo prepínaš a kam smeruješ? A z tohoto všetko začína. Preto, aby sa človek, povedzme, skutočne duchovne rozvíjal... A duchovný rozvoj - to je čo? Nie je to nič iné ako naplnenie Duchom

Svätým, ako ty hovoríš, však? Čo je potrebné? Treba pracovať v tom smere, to znamená vkladať silu svojej pozornosti nielen do pozitívnych myšlienok, ale treba aj konať, musí byť pohyb, pohyb na ľavej strane stola. Správne? Vtedy bude naplnenie. A ak len "sedím a nič nerobím" - tak prepáč, kde si bol, tam aj zostaneš a východ - ten je tamto. Takže sa musíš viac hýbať. Preto, jednoducho odstrániť negatívne myšlienky - to neznamená naplniť sa Duchom Svätým. No, poďte, opäť, prejdime k tomu, že človek, povedzme... V každom človeku je čiastočka Ducha Svätého, v ňom je Život. A Život v ňom je večný - je to Duša. Čiastočne aj dočasný život, ale dočasný život sa tiež udržuje na úkor čoho? Prány, Allatu atď. Teda akokoľvek to povieme, to všetko... aj tak je jeden zdroj, správne? Teda sila a Láska Božia.

T: Ešte, Igor Michajlovič, tiež by som chcela položiť otázku ohľadom pociťového vnímania, pretože sa stretávame s tým, že ľudia si často mýlia, čo je pociťové vnímanie v skutočnosti. Hovoria o tom, že "áno, ja mám veľmi silné a významné pociťové vnímanie..."

IM: "Silné významné..."

T: "Veľmi silnú intuíciu, cítim druhých ľudí".

Ž: "Narodil som sa so šiestym zmyslom."

T: Áno, "narodil sa so šiestym zmyslom".

Ž: "Všetko cítim - druhých ľudí cítim a chápem"

IM: Tak poďme, začnime: ak cíti a chápe druhých ľudí, opäť,

na úrovni čoho? úrovni prvotného vedomia, na úrovni druhotného vedomia (na úkor čoho sa to deje), alebo z pozície Osobnosti. Veď to sa dá ľahko vyriešiť. Keď to, prepáčte, prebieha otvorene, keď to ide z duchovnej pozície, ak človek cíti, no povedzme tak, ak je... Po prvé, toto vnímanie prebieha celkovo viac na energeticko - konštruktívnej úrovni, a nie na materiálnej. A druhá vec, keď je človek, povedzme, v negativite (opäť, veď on môže toto všetko vnímať aj pociťovať z pozície prvotného vedomia a na základe jeho hodnotenia). A tu je jasný rozdiel: čo cíti a ako hovoríš, akú "intuíciu" má rozvinutú od detstva? Hoci mnohí ľudia od detstva (no nie mnohí, ale všetci) vnímajú svet viac pociťovo, no a potom si už privykajú práve z dominujúcej pozície vnímania vedomia.

Ž: Áno, ešte je taký moment, že veď ľudia sa môžu sami vkladať do toho, že akoby pocítili a potom sa to splnilo, pretože tomu uverili...

IM: No a opäť sme sa vrátili k mágii - veď to sú už hry vedomia (**Ž:** Áno, áno). Pocítil, splnilo sa - a hra sa začala. "Cítim - plní sa, necítim - neplní sa" - no veď toto všetko sú hry.

Ž: Áno, alebo téma povier. Viete, tiež sa pýtajú, že no, už akoby chápú, čo je to v skutočnosti... do čoho vkladáš, to aj dostávaš. Ale nemôžu sa zbaviť povier, teda ako... na spôsob... "čierna mačka prebehla cez cestu"?

IM: Nuž v čom je otázka, opäť povery - je to ešte časť tradície. Mačka prebehne cez cestu (**Ž:** Áno-áno-áno): všetko vieš,

chápeš, ale pre každý prípad, hovorí, ponad plece si odplul, za gombík sa chytil, oči zavrel a pod... alebo počkal, kým niekto prejde. No toto je už viac úroveň tradícií, to nie je mágia, toto je skôr hra. A sú ľudia, ktorí naozaj žijú práve týmito... hľadajú znamenia. No...

T: Zázraky... prejavy.

IM: Áno, akési zázraky a podobne, však.

Ž: A kto našepkáva v takýchto prípadoch?

IM: Vedomie (**Ž:** Teda toto, viete, ako hovorí...). Všetky tradície sa upevňujú, opäť na úrovni dieťaťa. Dieťa je v nás celý život - to je prvotné vedomie. Toto všetko sú jeho vklady, toto všetko sú jeho hry. No na tom v podstate nie je nič strašné: nuž chce sa hrať - nech sa hrá. Hlavné je, dokonca aj keď človek, povedzme, získava slobodu od systému, že veľmi dobre chápe: nuž mačka je mačka. Čo na tom záleží, ktorým smerom a ako chodí? Ale vedomie tam chce zakryť oči alebo počkať, kým niekto neprejde. Ale veď to sú jeho problémy, problémy vedomia a ty môžeš ísť spokojne.

Ž: Je tu ešte jedna otázka o materializácii bytostí, ktoré akoby neboli medzi živými, no a ľudia sa schádzajú na špiritistických seansách a nielenže vyzývajú duchov, ale prebieha vlastne materializácia bytostí.

IM: Žiadny rozdiel. A ako je to s tým, že "nielen duchov" a podobne? No v skutočnosti si predstavte: zišli sa ľudia, ktorí vkladajú silu svojej pozornosti (pričom s vysokou

sústredenosťou) do toho, aby sa čosi zjavilo. Nuž čo, v skutočnosti nebožtík, čiasi subosobnosť sa tam prejaví alebo podobne, príde s nimi do kontaktu? Nie. Nuž skutočne, áno, bývajú také prejavy, ale to musia byť, ako sa hovorí, silné médiá, ony musia byť zaujímavé pre systém. Ak je to pre systém výhodné a zaujímavé, tak áno, môžu byť nejaké prejavy, ktoré sa dokonca na takej metafyzickej úrovni prejavujú. Hoci väčšinou sú to jednoducho hry, kúzelníci a pod. Ale stáva sa to aj v realite. Celkovo, ak sa dotkneme témy prejavovania, však, tak povedzme že, rôznych bytostí alebo ešte čohosi, fantómov (Ž: Áno), ktoré sa môžu prejavovať... Veď téma fantómov je tiež zaujímavá (Ž: Áno). Môžu azda ľudia vytvoriť fantóm? Môžu. Ale tu je určitá zákonitosť: musí byť určité množstvo ľudí. To nie je, prepáčte, 5-7 ľudí, ktorí tam sedia za stolom, ale oveľa viac. Musia vkladať svoju pozornosť natoľko skoncentrovanú na to, aby sa zrodil práve tento obraz. Musia vynaložiť maximum úsilia na jeho prejavenie a on sa skutočne môže sformovať. No, spravidla, fantóm nie je materiálnou štruktúrou, je viac jemnohmotným prejavom a istotne bude žiť na ich úkor, teda je to taká svojrázna dohoda. No, napríklad, zatúžili sme... Ako to pracuje? Jednoducho vysvetlím. Nuž zišli sme sa v potrebnom počte, nie menej. Viac je možné, menej nie. Koľko, nepoviem, lebo inak sa budú zabávať. Hoci tieto praktiky je možné nájsť v popise, viac sú popísané v tibetskej literatúre. Nuž v čom je zmysel? Zatúžili sme vytvoriť si "boha", napríklad, alebo takého džina - a začíname koncentrovať na neho pozornosť s jeho určitými charakteristikami. Napríklad, chceme, aby

sme mali... aby sa objavil akýsi pomocník Mickey Mouse, však, teda myšiačik. Najzaujímavejšie je, že po čase doslova všetci, ktorí boli zainteresovaní v tomto procese tvorby a skutočne skoncentrované pracovali... Tí, ktorí jednoducho sedeli, pozorovali a nič nerobili, u tých... to nebude fungovať. Ale tí, ktorí skutočne dobre vkladali, tí začnú vidieť množstvo myší, ktoré sa budú objavovať okolo nich. A z čista jasna sa budú objavovať myšky, bude sa to prejavovať... - to sú prvé prejavy toho, že to začína fungovať. Čím ďalej tým horšie: ďalej sa stretli, prebieha akýsi vklad, materiálne prosby, ako k džinovi, a čosi kdesi sa môže dariť, čosi kdesi môže začať fungovať. Zdalo by sa, že nespĺniteľné veci sa môžu plniť, ale všetko v materiálnom svete, ak je to vyhovujúce a výhodné pre systém. Také, áno, existuje, ale treba chápať, že toto je priama cesta k subosobnosti. Pretože platíš za to životom, pretože za vás bude žiť ktosi, ale nie vy. Preto sa hovorí: "Toto sa nespí. To je neprípustné". Nič dobré to v konečnom dôsledku neprinesie, pretože všetko, čo tu na pravej strane stola získaš - to tu aj zostane. So sebou si nič nevezmeš. Subosobnosť stráca všetko, okrem spomienok a všetkej špiny života.

T: Áno, a keď získavaš Znalosti, je taký moment, že začínaš už pochybovať o takých optických ilúziách, ale čo skutočne vidia ľudia?

IM: Nuž nič. Tá ilúzia je, ona existuje. Ale v čomsi, dokonca aj brahmani mohli mať pravdu, keď vytvárali bohov: ku komu sa modlíť a ku komu nie. Pretože oni naozaj vytvárali

takú ilúziu, ako hovoríš, optickú ilúziu, ktorá rovnako ako tá myška, trošku začínala existovať. No akýže je to boh? Je to ilúzia, je to tak, nie je to dokonca ani džin.

T: Je taký zaujímavý moment, že vedomie neustále požaduje od človeka akési zázraky.

IM: Nuž vedomie vždy požaduje, a ako ináč.

T: A zároveň stále pochybuje...

IM: Nepožaduje od človeka, od Boha požaduje. Núti človeka požadovať od Boha dôkazy.

T: A vari sa môže vôbec Boh zhmotniť do človeka?

IM: Nie, samozrejme. Samozrejme, že nie. Preto aby ste pochopili, sa opäť vrátime k nášmu rumančeku, áno? Vari sa môžete vy, vážení priatelia, tí, ktorí ste si skutočne predstavili rumanček v našom experimente, a tam, ako sme už hovorili, je akýsi chrobáček, sedí kdesi pod piestikom - zmestiť do tohto chrobáčka? A teraz si predstavte tí, u ktorých vznikajú takéto otázky: ako by ste chceli všetko, čo je nekonečné a bezhraničné vtesnať do konečného a smrteľného? Nekonečné, bezhraničné, nesmrteľné - do konečného, malého a smrteľného? No vedomie hneď povie: "Boh je všemohúci, On všetko môže". Ale v danom prípade ste vy tiež boli všemohúci: predstavili ste si rumanček, na ktorom behajú chrobáčky. Vari ste nestvorili na okamih iluzórny život vo svojom vedomí? Stvorili ste existenciu rumančeka s akýmisi chrobáčikmi. A práve pre toto vedomie začína hrať, samotný

system začína manipulovať človekom, manipulovať prihrávaním takýchto myšlienok, zaháňať človeka do slepej uličky... no, ako človeka - Osobnosť. Veď Osobnosť sa vždy nachádza na duchovnej ceste, ale zvyčajne vždy financuje svoju premenu na subosobnosť, kvôli čomu? Tak takéto otázky, takéto zdôvodnenia, takéto nepochopenia: "Boh je všemohúci. On môže všetko, dokonca sa môže aj zjaviť"...

T: "Stelesniť" sa...

IM: Pamätám si kreslený film, keď oklamali čarodejníka, ktorý bol veľký a silný. Hovorí: "A môžeš sa premeniť na myšku?" To bol "Kocúr v čižmách". Tamten hovorí: "Samozrejme môžem, veď som všemocný čarodejník". Ale kocúr hovorí: "Neverím, nuž na ľudožrúta - to je jednoduché - hovorí - ale na maličkého myšiačika". Ten sa premenil a kocúr ho chytil a zjedol. Tak je to aj v systéme, môže byť, že chce, aby sa Boh stelesnil a prejavil sa v nejakom človeku, alebo v niečom materiálnom, malom, aby ho pohltil. No to je nereálne. To je také hlúpe a smiešne.

O: Bola otázka, keď ste hovorili, že Boh sa nemôže zhmotniť v tele, spomenuli ste rôzne starodávne náboženstvá, kde sa hovorí, že sa bohovia zhmotňovali v tele. No zdá sa, že... A čo mali na mysli? Nuž akoby sa teda predstavitelia Duchovného sveta mohli stelesniť v tele? Teda, ak sa Boh nemôže, tak čo predstavitelia Duchovného sveta?

IM: Akékoľvek prejavenie predstaviteľov Duchovného Sveta v materiálnom svete môže prebiehať výlučne v tele.

Ale namiesto, povedzme, Duše, Osobnosti a pod. v obvyklom režime prichádza Ten, koho nazývajú Anjelom, nič viac. Alebo prejavenie Ducha Svätého namiesto Osobnosti a duše.

O: Teda to vyzerá, že...

IM: Ale Boh nemôže. Rozdiel je obrovský, netreba si to zamieňať: pliesť si Boha a Jeho vyslanca. A Svätý Duch, to je tiež vykonávateľ vôle Boha, koná výlučne podľa Jeho vôle.

T: Ešte takáto otázka: "Prečo svätí ľudia, keď dosahujú určitého stavu zjednotenia s Duchovným svetom, prečo sa neopisuje to, čo prebieha na tomto prahu?"

IM: Na prahu...

T: Splynutia s Duchovným svetom.

IM: Ale vedomie to nepostrehne a porovnať to nie je s čím. No, povedzme že, potom, keď človek skutočne dosiahne Život, splynutie, vari vedomie prestane havkať? Nie, jednoducho nastáva jasné rozdelenie.

T: Po svojom si vysvetľuje všetky tieto momenty.

IM: Samozrejme. tu už nastupuje absolútna kontrola nad vedomím. Teda Osobnosť financuje len to, čo je nevyhnutné. A pre vedomie je to krajne nevýhodné a nikdy to nebude popularizovať.

T: Tiež je taký zaujímavý moment... V slovnej zásobe ľudí vidáme také výrazy, napríklad, že keď Osobnosť splynie s obrazom, stráca svoju sebaidentifikáciu, že Osobnosť, keď

splynie s vedomím...

IM: Počkajte, čo je Osobnosť, poďme rozoberme si to. "Osobnosť splynie s obrazom". Osobnosť nemôže splynúť s obrazom. Ona splýva s obrazom, keď sa stáva subosobnosťou. Vtedy prebieha jej splynutie s obrazom, ale obrazy sa rodia v našom mozgu, dokonca ani nie vo vedomí. Vo vedomí, prepáčte, to je rádiová vlna, v nej sa nič nerodí. Je to banálny súbor šablón, povedzme, iba akýchsi programov. A obraz vytvára mozog, obrázok, ktorý prijímame, a s týmto obrázkom môže narábať prvotné vedomie, a prezentovať ho Osobnosti ako skutočnosť, ktorá prebieha tu. Prečo je ľahké oklamať človeka? Lebo sa nachádza v stave hypnózy, polohypnózy, zasahovali sme... na tom nezáleží: dali sme mu cibuľu a povedali mu, že je to jablko, a človek je cibuľu, a myslí si, že je jablko. Potom sa ho pýtajú: "Ako?" a on vraví " Áno, veľmi chutné, áno, dobré sladké jablko". Ale on v tom čase je cibuľu a vôbec to nevníma. Prečo? Lebo Osobnosť na to kašle, ona necíti chuť, ani nič iné. Toto všetko cíti prvotné vedomie. Ale ak vstupuje operátor, t.j. niekto tretí, ktorý sa zapojí a môže, povedzme, utlmiť prvotné vedomie, tak dokonca, aj keď telo bude jesť cibuľu, ale Osobnosti pôjde informácia, že sa konzumuje niečo chutné, ona to proste bez všetkého bude financovať. Ale s obrazom sa spojiť nemôže, lebo je vzdialená od obrazu prostredníctvom prvotného vedomia.

Ž: Áno. A ľudia sa tiež pýtajú: "Je možné sa naplniť prostredníctvom relácií?". Takže ľudia...

IM: Naplniť sa čím?

Ž: Naplniť sa nejakou energiou, získať nejakú silu.

IM: Ako nabiť batériu, či také niečo.

Ž: Áno, áno. Také niečo...

IM: Nuž, povedzme tak, digitálne médiá môžu prenášať tie prúdy, tie stavy, alebo, povedzme, tie allatovské sily, ktoré skutočne môžu u človeka, pokiaľ je otvorený a pripravený ich prijať, môžu posilniť pozíciu alebo upevniť pozíciu Osobnosti voči systému. Môžu, ale je to impulz. Neznamená to, že mu tam dodatočne dali nejaký náboj, dali mu silu, ktorou je schopný vzdorovať... Je to impulz, a ten účinkuje krátku dobu, ale použiť túto silu... Avšak mnohí z našich priateľov sa o to pokúšajú: keď ju precítili, naplnili sa, získali slobodu, okamžite na príkaz vedomia to začínajú skúšať využívať na mágiu, na premiestňovanie predmetov, na ovplyvňovanie iného alebo to použijú na uzdravenie svojho tela.

T: Čiže obyčajná mágia, však...

IM: Banálne obyčajná mágia, áno. Nuž, ľudia často toto všetko aj využívajú. Pozerajú relácie preto, aby sa uzdravili, a tak podobne, lebo sa potom cítia ľahšie a lepšie. Prečo ľahšie a lepšie? Priame pôsobenie, áno, samozrejme, ono môže... To nie je hypnóza, ani sugescia, priatelia. V danom prípade ide o pôsobenie - to je to, čo my nazývame duchovné sily, allatovské sily, alebo to, čo sa v náboženstvách nazýva Duch Svätý, a podobne, to je posila. Nemá to nič spoločné ani s

hypnózou, ani so sugesciou, ani s ničím iným (to preto, aby neoperovali našimi slovami). Na nikoho nepôsobíme, nemáme taký cieľ. Len troška oslabujeme pôsobenie vedomia na Osobnosť, nič viac. Vedomie vníma informáciu ako hrozbu, vníma tú silu, ktorú považuje za hrozbu pre seba, a preto robí všetko možné pre to, aby si uchovalo vplyv a svoju diktatúru nad Osobnosťou, a priam odporuje. Ale oveľa viac je ľudí, ktorí práve naopak, ako Osobnosť chápu počas relácií, vnímajú aj našu neverbálnu komunikáciu, posilňujú svoju pozíciu ako Osobnosti vo vzťahu k systému, k vedomiu a ku všetkému ostatnému. Veď takých je, chvala-bohu, omnoho viacej, a vďaka tomu, že sú, pre nich aj robíme naše relácie. Poviem to tak, nemáme za cieľ niekoho oslobodzovať z otroctva systému: tých, čo tam sami seba zahnali, - je to ich voľba. Naším cieľom je práve pomôcť tým, ktorí sa skutočne snažia o duchovné oslobodenie, ale nič viac.

Ž: Je tu otázka, týkajúca sa toho, čo stále zaznieva - že bude koniec sveta. Dokonca sú zoznamy dátumov koncov sveta, ktoré boli predpovedané...

IM: Nuž, je to neodvratné, nech je akokoľvek, ale materiálny svet je dočasný. Raz to každopádne nastane.

Ž: Áno, ale práve ten pojem, že hovoria "koniec sveta" (pozn., svet v ruštine znamená svetlo), ale nehovoria "koniec tmy".

IM: Nuž, skutočne, toto prekrútenie je od koho? Toto

prekrútenie ide od samotného systému. Ale tu, ak sa riadne zamyslíte, čo je to svetlo? Svetlo v tejto interpretácii sa chápe ako zdroj života. A keď prestáva plynúť do tohto vymysleného rumančeka, tak on jednoducho iba prestáva existovať. A koniec tmy - to znamená prevahu svetla dokonca aj v materiálnej konštrukcii, teda v takej štruktúre, ako je tuto náš Vesmír, alebo, prepáčte, hoci aj naša planétka, však? Ale v ideálnom prípade celý Vesmír.

T: Mimochodom, ohľadne toho, aby nastalo viac svetla... Veľmi veľa otázok sa týka Ducha Svätého, lebo ľudia si uvedomujú, že Jeho úloha je veľmi veľká, a že Osobnosť je časťou Ducha Svätého, a úloha Ducha Svätého je veľká v rovine rozvoja človeka ako Anjela. A preto je rad takých nepochopení, otázok a prianí dozvedieť sa o tom trochu viac. Konkrétne prvá otázka je taká, že sa zamotali v tomto: "Takže je duch ľudský, je Duch Svätý, že duch ľudský je akoby chladný, že je nutné ho neustále zohrievať, že chýba pochopenie toho, čo je duch ľudský, čo je Duch Svätý. Duch Svätý, to je Osobnosť, alebo nie?

IM: Nie.

T: Pretože je veľmi veľa... "energia - to je Osobnosť, Boh"?

IM: Počkajte, nie. Duch Svätý nemôže byť Osobnosťou, Osobnosť - to je Osobnosť, Osobnosť - to je napoly živé, napoly mŕtve. Osobnosť - to je to, čo sa ešte ne... je to niečo, čo sa samé ešte len vymedzuje, ale nateraz to ešte neexistuje. Je to dočasne tu prebývajúce. A Svätý Duch - ten je večný, je to

neoddeliteľná časť Duchovného Sveta. Vôbec, poďme si to vyjasniť, pripomeňme si, čo to je Duch Svätý - to je sila Božia. A v čom je sila Božia? V Jeho Láske. Tak kto je Duch Svätý? To je AllatRa, to, čo my nazývame Láska Božia, to, čo dáva Život, čo dáva radosť a večnosť a bezhraničnosť existencie, povedzme, Duchovného Sveta.

T: A čo je najväčším darom Ducha Svätého? Lebo veľmi veľa...

IM: Život - to je jedinečný dar od Ducha Svätého, ktorý je daný človeku. Je to perspektíva jeho Života, je to dočasná existencia aj perspektíva jeho Života Večného. Je to Život.

Ž: Jednoducho existujú ešte také mylné predstavy, že treba sedieť a čakať na Ducha Svätého, že On určite príde, že On naplní tvoje srdce, že On bude pracovať, tvoriť (**T:** Stačí len viera však?) (**IM:** Sedieť a čakať, a On za teba celú robotu spraví), však, a On spraví všetko za teba, On príde, vyberie si ňu, a nie ty...

IM: Opäť sme sa vrátili k čomu? K túžbe vedomia, aby niekto prišiel. Keď už Boh nepríde, tak nech príde aspoň Duch Svätý, však? Opäť, majú to všetko rozdelené: rozdelenie Jediného, Jediného nekonečného a celého. Boh - to je Duchovný svet, On je nekonečný, On je večný, je to to, čo si vedomie nie je schopné dokonca ani predstaviť. A čo je Svätý Duch? To je pôsobiaca sila Boha. Je to to, čo nazývame vôľou Božou. A to je Duch Svätý - je to súčasť, neoddeliteľná súčasť Duchovného Sveta, je to vykonávajúca sila Boha, povedzme

to takto. Avšak sú aj pravidlá: voľba človeka. Ak sa človek nesnaží a nekoná s cieľom získať Život Večný, tak prepáčte, to akože k nemu príde Duch Svätý, posadí sa, a povie: "Počkaj, veď nepočúvaj satana, počúvaj mňa, čo ti ja hovorím", však? Ale súčasne, vari nekoná Duch Svätý prostredníctvom prorokov, povedzme, tých, ktorých sem posielajú z Duchovného Sveta na to, aby dali ľuďom možnosť získať Život Večný? Či to nie z Jeho vôle, povedzme, sa sem prinášajú tie Znalosti, ktoré vedomie (alebo systém) neustále v ľuďoch ničí? Ak sa pozrieme na dejiny ľudstva, uvidíme nepriame vzdorovanie Duchovného Sveta a sveta tmy. To nie je boj svetla s tmou. Svetlo nikdy nebojuje s tmou: kde sa prejavuje svetlo, tam mizne tma. Ale svetlo sa nemôže bez vôle (nuž, nie vôle, ale voľby človeka) v ňom prejaviť. Človek má právo vybrať si Život aj smrť. Toto právo je dané Bohom preto, aby toho hodní, silní, tí, ktorí si Ho vyberú, dospeli k Životu, a aby tí, ktorí si zvolia smrteľné, zradcovia Boha, získali smrť, získali muky, alebo subosobnosť, alebo tak podobne. Všetko je absolútne spravodlivé, absolútne čestné, a tak to má byť. Nuž, tak si to v istom čase priali sami ľudia, tak čo? (T: Áno) Chceli prichádzať do Duchovného Sveta ako zrelé bytosti, rovní medzi rovnými. Je to voľba ľudí.

T: Telo nemôže prinášať také stavy, ako radosť... Iba prítomnosť Ducha Svätého v človeku môže priniesť tieto plody: plody vo forme lásky, radosti...

IM: Vymenujte mi hoci len jedného živého človeka, v ktorom nie je prítomný Duch Svätý. Existencia Osobnosti a duše

je spôsobená prítomnosťou Jeho malej časti. Prečo? Pretože to je to, čo dáva Život, je to neoddeliteľná časť.

T: A aký je vklad človeka? Veď voľba samotného človeka je dôležitá, pretože...

IM: Určite. Veď práve odpovedáš na tú otázku. Voľbou človeka sa všetko deje, podľa jeho voľby sa stane. Ak sa snaží získať Život, tak sa tým bude naplňať. Opäť uvediem jednoduchý príklad: čím bližšie je Osobnosť k Duchovnému Svetu, tým viac dostáva Lásky, tým viac sa naplňuje práve Duchom Svätým, tým viac radosti a Lásky prijíma, tým viac je láskaná, tým viac je chránená. Ale je to predsa jeho úsilie, je to predsa úsilie samotného človeka. Nevkladá do vopred mŕtveho, do vopred lživého, do toho, prepáčte, čo si so sebou nevezme, vkladá do toho, čo s ním bude navždy. Vkladá svoj Život, vkladá svoju pozornosť - najcennejší zdroj, vkladá svoj čas dočasnej existencie tu. A všetko je banálne, percentuálny vzťah, všetko sa prepočítava a vyčísluje ľahko, tak, ako v matematike. Tebe ako "riaditeľke" musí byť toto všetko jasne pochopiteľné (vraciam sa k nášmu príkladu), ale ja som iba "manažér".

Ž: Áno. Práve ste odpovedali na otázku, ktorú sa ľudia pýtajú: "Ako byť trvale v Duchu? Ako si to uchovať?..."

IM: A nevychádzať z Neho a nevyháňať Ho. Opäť, kedy Duch Svätý opúšťa človeka? No úplne ho nikdy neopustí, ale povedzme to tak, čiastočky odchádzajú vždy, len čo sa človek obráti k satanovi. Prepáčte, nedá sa súčasne

rozprávať s Duchovným Svetom aj so svetom vopred mŕtvym. Človek je duálny, ale prináleží buď mŕtvemu alebo Živému jednoznačne. A ak človek chce byť, povedzme, tam aj tam - tak to sa nedá, nepodari sa to. Ale vedomie rozpráva, že áno, že sa to dá, že môžeš aj žiť, ako chceš, a súčasne získať Život večný. Ale to nejde.

Ž: Áno. Práve taká je aj otázka k tomu, že ľudia chcú jedno aj druhé, nadchýňajú sa jedným alebo druhým. A tiež je taká otázka...

IM: Opäť, ak sa človek nadchýňa duchovnom, formuje zo seba subosobnosť, pretože nadšenie - to je blízke zábave. On sa na to hrá, ale nežije. A hra - to sú výčiny satana. Ak sa hrá na duchovnosť, nikam sa neposunie a nikdy sa nespasí, nikdy.

T: To znamená, že práve veľké nadšenie - to je závislosť...

IM: Nadšenie - to je hra (**T:** Hra...), opäť, a hra - to nie je život. Ale Duchovným Svetom treba žiť. Veď ty sa nenadchýňaš tým, že dýchaš? A prečo? Ponadchýňaj sa, a potom sa nadchni niečím iným, nedýchaj - a my sa pozrieme, ako dlho prežije tvoje telo. Tak je to aj s Duchovným Svetom, tak je to aj so získaním práve tej Lásky Božej, alebo s naplnením Duchom Svätým, ono nastáva práve vtedy, keď tomu človek dáva pozornosť, keď je to preňho ako nádych pre telo, áno, natoľko dôležité. Tak, ako je dôležitý kyslík pre organizmus, tak aj Duch Svätý musí byť dôležitý pre Osobnosť. Trvalé spojenie, trvalý kontakt - áno, vtedy sa všetko poskladá.

Ž: Tu, ako to ja chápem, prebieha taká zámena, áno, od vedomia, že človek akoby preto, aby sa nenadchýnal niečím materiálnym, hrubohmotným, tak hovorí: "aha, zaoberám sa duchovnom". Teda toto...

IM: Nuž to vychádza spravidla zvnútra, z potreby Osobnosti, ale zámeny vychádzajú z vedomia. To znamená, že ho posielajú tam, kde je ako keby duchovno, ale v skutočnosti sú to všetko banálne hry, ale rozpráva mu: "nuž, veď vždy to bolo tu, však". Bolo, aj zrná sú, aj všetko je. No opäť, človek sa ponadchýňal, a potom sa ho opýta: "A čo ti to dalo? Veď si sa zaoberal..." Dokonca aj tých, ktorí sa začínajú seriózne zaoberať duchovnom, vedomie stále troluje: "A čo si získal? Čo ti to dalo? Čo si sa naučil? A môžeš pohnúť horou? Dobré, horu, tak aspoň zrnko piesku presuň...". Počkajte, nuž, ako, tento človek je ešte nikto a nič, a vedomie už začína testovať jeho duchovnosť? Duchovnosť, to nie je mágia. Mágia, to je osud práve samotného systému, to v jeho svete sa pohybujú čiastočky, ale opäť, veď ony sa pohybujú podľa Božej vôle, povedzme to tak, ak sa odoberieme svetlo z tmy, tma zmizne. Mám na mysli, že v danom prípade je to sila Božia, ktorá tak ako zrodila rumanček, tak zrodila aj celý tento materiálny svet. Všetko v mihu zmizne.

T: Často hovoria jednoducho o tom, že keď človek prebýva v Duchu Svätom, alebo ak je človek už spasený vďaka Duchu Svätému, tak je naňho vložená pečať Ducha Svätého. Čo je to pečať Ducha Svätého?

IM: Nuž, v danom prípade pečať Ducha Svätého - že je vybraný Duchom Svätým, že tam patrí. Stáva sa, že ju človek dostane za zásluhy, opäť, za zásluhy pred Duchovným Svetom. On, ešte neistý, nechápe ani Duchovný Svet, nespoznal ani materiálny svet, ale cíti, že treba niečo správne spraviť, a spraví to nie pre seba, ale pre ľudstvo, bez nároku na nejaké ohromné blaho pre seba v materiálnom svete, a robí to z čistého srdca, podľa cítenia. Vtedy to môže získať (zasa, ak je jeho prínos pre duchovno, povedzme tak, pre rozvoj spoločnosti enormný), môže dostať tzv. ochrannú pečať, alebo pečať Ducha Svätého. To znamená to, že ak neskôr nezradí Boha, tak bude mať dobrú budúcnosť.

T: Je možné zarmútiť Ducha Svätého? To sa tiež pýtajú.

IM: Je to možné, samozrejme, a ľahko. Povedzme to takto, naplniť sa Duchom Svätým a byť s Ním v dialógu, byť s Ním v duchovnom spojení, to je veľmi ľahko. No aj zarmútiť Ho je veľmi ľahké, aj stratiť Ho je veľmi ľahké. Stačí iba zradiť a obrátiť sa k smrteľnému. Všetko je veľmi jednoduché.

T: A ešte sa často o Duchu Svätom, dokonca v zásade vždy... v písmach Ho stotožňujú s ohňom, že je to buď stĺp svetla a ohňa...

IM: Opäť, Jeho prejavenie v materiálnom svete prirovnávajú k nejakým vizuálnym efektom. Ale treba chápať, opäť, čo je to Duch Svätý. Duch Svätý, veď to nie je žiadna osoba, ani jedinec... Je to pôsobiaca sila a každý Ho vníma po svojom. A keď sa človek naplňa, alebo vníma spojenie s ním, tak

môže vizuálne samotné vedomie kresliť nejaký obraz vplyvu. A nejaký obraz vplyvu, to, čo rúca hmotu, to sa vždy spája s ohňom, s ničením. Odtiaľ ten oheň, oheň horiaci, ale nie spaľujúci. To znamená, že je taká asociácia, to, čo vníma vedomie, ako prejav, povedzme, väčší prejav Ducha Svätého v kontakte s Osobnosťou. Veď Duch Svätý sa s vedomím nekontaktuje.

T: Tu sa stáva zrozumiteľným to, prečo sa v písmach písalo o tom, že Duch Svätý v princípe ničí svety ohňom. To znamená, že táto sila je natoľko duchovná, že bledne materiálne a nie je ničím v porovnaní s týmto vnútorným ohňom.

IM: Nuž ako... Je to proste sila, ktorá rodí vesmíry, a ktorá ich berie.

O: Čo sa týka duchovných praktík a všeobecne v živote, už povedalo, že Boh ako keby nevidí človeka dovedy, kým sa človek nestane Anjelom. A ten pocit (**IM:** No veď On ho nikdy ani neopúšťa)... Áno, On ho neopúšťa. A tak, keď chápeš... Kedysi som tento pocit hodnotila ako "cítim Boha". Ale potom som pochopila: veď ja Ho nemôžem cítiť, lebo On ma nevidí, a z toho plyní, že cítim Ducha Svätého? No, je to pocit vnútri - ľudia cítia (**IM:** Duchovný svet, povedzme to tak) to nie Boha cítia, ale cítia ako keby Duchovný svet a Ducha Svätého.

IM: A tu zase začali interpretácie a rozdelenia od vedomia. Duchovný svet - to je čo? (**T:** Množstvo Anjelov, Láska...) Takže tu je odpoveď - množstvo v jednote a jednota v

mnohosti. A Boh je podľa teba kto?

O: Jednoducho, ja som to tak pochopila, že akoby napriamo, pokiaľ nie si duchovná bytosť, tak napriamo sa Ho nemôžeš dotknúť, t.j. môžeš sa Ho dotknúť iba cez Ducha Svätého, či nie?

IM: S čím sa kontaktuje Osobnosť pri vzostupe? (Operátor: S Duchom Svätým, zdá sa) Samozrejme, s Duchom Svätým sa kontaktuje, s Duchovným Svetom atď. Ale, prepáč, keď počujem tvoje slová, tak počujem teba alebo koho? A čo je to Duch Svätý, keď s tebou komunikuje? To je "reč" ktorú vyslovuje sám Boh. Ak ti On posiela svoju Lásku, svojho Ducha Svätého, tak či je tá Láska? (**T:** Božia)

O: Božia Láska, plynie z toho.

IM: A či ešte? A tu práve, keď posielaš lásku Bohu, tak to prijíma, samozrejme, Duch Svätý. Ale to je práve ten prostredník, ktorý si sám pre seba nič neberie, On všetko odovzdá Tomu, komu to ty posielaš.

T: No veľmi silné, samozrejme, boli slová, čo ste povedali, že sú práve takí, však, prostredníci, ktorí spotrebovávajú, ale že Duch Svätý - to je absolútny prenos Lásky priamo Duchovného Sveta k človeku a od človeka k Bohu.

IM: Ale opäť, prečo? Tak ak ti hovorím "Ľúbim ťa", ty ma počuješ?

T: Áno.

IM: A kto to hovorí? Ja. (**T:** Áno). A kto to počuje? Ty to počuješ. (**T:** Áno). Počuješ, opäť, prostredníctvom čoho? Hlasu. (**T:** Reči, áno). Správne. Takže Hlas Boží, to je Duch Svätý. A Sluch Boží, to je takisto Duch Svätý.

T: Láska - to je nástroj dialógu s Bohom.

IM: Správne. Preto, keď človek hovorí, že ľúbi Boha, Boh ho počuje, povedzme to tak, prostredníctvom Ducha Svätého, nuž, vtedy, keď už sa človek stane hodným toho, aby s ním Duch Svätý komunikoval. Takže, priatelia moji, poďme žiť tak, aby v nás vždy prebýval Duch Svätý v dostatočnom množstve, aby sme nikdy nepoznali smrť. Poďme jednoducho ľúbiť jeden druhého. Poďme sa stať jednoducho časťou Duchovného Sveta, jeho neoddeliteľnou časťou. Ďakujem za pozornosť.

O deviatom kruhu.

T: Tatiana

Ž: Žanna

IM: Igor Michajlovič Danilov

T: Dobrý deň, milí priatelia! Dnes je s nami v štúdiu Alltra TV vážený Igor Michajlovič Danilov.

IM: Dobrý deň.

T: A Žanna.

Ž: Dobrý deň.

T: Do štúdia nám od vás prišlo veľmi veľa listov s prosbou, okomentovať a odpovedať na otázky, týkajúce sa starodávneho tajného spoločenstva "Deviaty kruh satana". Bohužiaľ, v dnešnej relácii môžeme hovoriť len v rámci tých materiálov a tej informácie, ktorá je dnes všeobecne známa a neraz sa preberala a publikovala v médiách, pretože táto informácia sa priamo bezprostredne týka hláv štátov aj hláv svetových náboženstiev. "Deviaty kruh Satana" ovláda ako náboženské organizácie, tak aj okultné rády a všetky vetvy "Slobodomurárov". Toto je viditeľná časť súčasnej pyramídy moci. A tak, čo je to starodávny tajný rád "Deviaty kruh Satana"? V súčasnej civilizácii táto organizácia začala svoju existenciu ešte v časoch Sumerov, keď sa objavila prvá moc nad ľuďmi. Práve predstavitelia "Deviatego kruhu Satana" vykonávali detské obete, najmä nemluvniat, aby posilnili

svoju moc nad nami. Odvtedy až dodnes, sú predstavitelia "Deviateho kruhu Satana" špičkou svetovej elity. A je o tom dostatočne veľa materiálov... Terapeutka z Holandska Toos Nijenhuis (dcéra slobodomurára vysokej hodnosti) svedčila pred sudcami medzinárodného súdu ICLCJ v Bruseli. Porozprávala, ako sa v detstve stala svedkom vražd detí, ktorých sa zúčastňovali bývalý pápež Ratzinger (teda pápež Benedikt XVI.), holandský katolícky kardinál Alfrink a zakladateľ Bilderbergského klubu - holandský princ Bernard. Ešte jeden svedok potvrdil, že "videl ako Jozef Ratzinger zabíjal dievča. Všetko sa to dialo na francúzskom zámku na jeseň 1987. Bolo to príšerné, strašné a dialo sa to opakovane. Ratzinger a Bernard patrili k tým veľmi známym ľuďom, ktorí sa zúčastňovali na vraždách." Na súd ICLCJ sa dostalo niekoľko dokumentov z archívnych zápisov Rádu Jezuitov o kulte obetovania detí pod názvom "Rytieri tmy". Ako hovorí archívne zápisy, Jozef Ratzinger bol jedným z "Rytierov tmy" v čase, keď pracoval ako pomocník kaplána SS v koncentračnom tábore Ravensburg v Nemecku. Ratzinger sa zúčastňoval na rituáloch obetovania detí, v ktorých využívali deti z táborov a deti politických väzňov. V roku 2013 Medzinárodný súd ICLCJ uznal kráľovnú Alžbetu a princa Filipa vinnými z únosu 10 detí z internátnej katolíckej školy v meste Kamloops, Britská Kolumbia, (Kanada) v roku 1964. William Combes, bývalý chovanec internátu, ktorý bol jedným z očitých svedkov tejto udalosti, zomiera po rozhlasovom interview, v ktorom porozprával o únose. A čo presne povedal: "10. októbra 1964, keď som mal 12 rokov, nás

navštívila kráľovná Alžbeta a princ Filip. Bol som v tej skupine detí, ktorá bola na pikniku s ňou, jej manželom a niektorými duchovnými, dole na lúke vedľa Dead Man's Creek (Zátoka mŕtvych mužov). Sedem chlapcov a tri dievčatá vo veku od 6 do 14 rokov kráľovná Alžbeta a princ Filip odviedli so sebou. Odvtedy ich nikto z nás nevidel, dokonca ani keď sme dospeli." A čo sa deje so svedkami? Ešte jeden svedok týchto udalostí: Johnny "Bingo" Dawson, ktorý plánoval svedčiť pred súdom, organizoval piketovanie (protest) pred sídlom anglikánskej a zjednotenej cirkvi vo Vancouveri, bol zbitý políciou a zomrel na nasledujúci deň. Oficiálna príčina smrti - otrava alkoholom, hoci v závere z pitvy bolo uvedené, že stopy alkoholu v jeho krvi sa nenašli. V roku 2013 sa David Compan stal obeťou rovnakého o vzdo-rovania proti kráľovnej Alžbete a princovi Filipovi. Bol zatknutý a uväznený vo väznici pri Londýnskom kráľovskom psychiatrickom centre zdravia. Boli mu podstrčené narkotiká. Presne taký istý scenár sa opakoval aj s britským vojakom Vivianom Cunninghamom, ktorý sa odvážil požiadať nadriadených o vydanie príkazu na zadržanie kráľovnej Alžbety na základe súdnych materiálov. Dokument z archívov v Vatikánu poskytnutý tribunálu vypovedá, že v januári 2012 arcibiskup z Canterbury Justin Welby na príkaz kráľovnej Alžbety likvidoval usvedčujúce dôkazy vražd detí - obetí Kultu Deviateho kruhu. Dvaja očití svedkovia svedčili, že ako deti boli prítomní pri vražde dievčaťa v pivnici pod západným krídlom detského internátu pre deti kmeňa Mohawk v Brentone, Ontario, Kanada. A videli ako šesťročné

dievčatko so šúľkom v ústach zviazané na oltári, bolo niekoľkokrát znásilnené, potom zabité, vypitvané a rozkúskované. Jej krv vypili deviaty účastníci rituálu oblečení v červených plášťoch, medzi ktorými bol člen britskej kráľovskej rodiny. Zo svedeckých výpovedí Anny Marie van Blijenburgh: "Na príkaz holandskej kráľovnej Beatrix organizovali vraždy, mučenia, znásilnenia detí na verejných miestach. Organizovali to prostredníctvom centier starostlivosti o mladistvých (komunit pre neplnoletých) v Holandsku. Spomedzi nich vyberali dieťa, ktoré nemalo ani rodinu ani príbuzných. Dieťa previezli vlakom do Zwolle, tam ho umiestnili do budovy, ktorá bola zariadená ako hotel. Dieťa kládli na stôl a dávali mu vypiť nejaký narkotický nápoj... V sále sedeli ľudia a v určitom momente prinášali toto dieťa, mučili ho, znásilňovali a pred očami prítomných beštiálne zabíjali. Celá spoločnosť sa krútila okolo princa Johanna Friso, druhého syna kráľovnej Beatrix, spolu s ním boli jeho priatelia a príbuzní, takže celá budova bola zaplnená najslávnejšími Holanďanmi: ministrami, vysokopostavenými úradnými osobami." Svedecké výpovede Toos Nijenhuis: "Obrovský zámok na juhu Nemecka, tam sa zhromaždili katolícki biskupi z rôznych častí krajiny a taktiež tam bol pápež Ján Pavol II. (pápež, ktorý pochádzal z Poľska). A tiež Menachem Schneerson a môj lekár... Oni všetci ma znásilňovali, skupinovo znásilňovali a robili si žarty na môj účet, páčilo sa im pozorovať moje utrpenie. Potom ma priviezli do Saudskej Arábie, kde boli aj iné deti. Tam opäť bol Schneerson, katolícky kardinál Alfrink a tiež tam bol lekár. Položili ma

obnaženú, boli tam traja: Schneerson v strede, po stranách môj lekár a kardinál Alfrink. Musela som sa skloniť, Schneerson prišiel ku mne odzadu, potom ma zvalil na podlahu a znásilnil. Po Saudskej Arábii ma vystavovali násiliu do 12 rokov, potom sa to skončilo." Igor Michajlovič, tu v mnohých svedeckých výpovediach figuruje práve tento vek, že vystavovali znásilneniu a mučeniu najmä deti do 12 rokov. A v podstate ani samotní svedkovia nechápu, prečo práve tento vek. S čím je to spojené?

IM: Druhý vzostup. To je práve obdobie, kedy sa človek rozhoduje, komu bude slúžiť. Toto je zaznamenané v mnohých náboženstvách, najmä v starodávnych. Do druhého vzostupu sa človek nachádza akoby v stave výberu, po druhom vzostupe sa človek musí rozhodnúť, komu slúži - Bohu alebo satanovi. Po svojom rozhodnutí už niekomu patrí. A tak už nie je dôvod vysmievaj sa mu - nedostanú tú silu, ktorú dostávali predtým.

T: Svedecké výpovede holandskej terapeutky Toos Nijenhuis: "Keď sme leteli lietadlom... stalo sa niečo hrozné: vyhodili deti zaživa z lietadla, mali pôžitok z toho, ako deti kričali od hrôzy." Podľa jej slov to bolo typické pre Alfrinka. Na potvrdenie toho, že toto všetko nie je výmysel, ale skutočné fakty, uvediem citát z tlačovej správy Medzinárodného tribunálu pre zločiny cirkvi a štátu: "Podľa slov bývalého zamestnanca katolíckej Katedrály vo Vancouveri sú deti domorodcov - Indiánov unášané, dopravované na súkromné jachty, kde ich zneužívajú, zabíjajú a zbavujú sa ich tiel tak,

že ich hádžu do oceánu za dvanásť míľovou hranicou kanadských teritoriálnych vôd. Zúčastňujú sa na tom predstavitelia katolíckeho duchovenstva, podnikatelia, sudcovia, vojaci a politici, ktorí patria ku Kultu Deviateho kruhu satanských detských obetí..." Interview s pätnásťročným dieťaťom Deborah, svedkyňou krvavého rituálu obetovania: Bol stôl a okolo sviečky. Boli tam ľudia, tí, ktorí ma znásilňovali. Môžeš povedať, ako to prebiehalo? Oni rozrezali dieťa, odrezali mu chodidlá a nechali ho umierať a zároveň ho znásilňovali, teda znásilňovali dieťa a ostatní sa pozerali. Z výpovedí očitých svedkov, ktorých v detstve používali pri love ako živé ciele a trofeje. Tam boli oni aj ďalšie deti znásilnené, niektoré boli zabité. Penisy zabitém chlapcom odrezali a vyvesovali ich na steny ako lovecké trofeje v jednom z palácov v Holandsku. Toos Nijenhuis hovorí, že vedľa zámku, kde sa zhromaždili členovia rádu, bol les, v ktorom poľovali na deti pre zábavu. "Bola tma, okolo deviatej hodiny večer, deti boli nahé a bola zima, na nohách sme mali niečo ako železá, aby sme sa nemohli rýchlo pohybovať. Bol to lov so psami. Oni samotní boli na koňoch. Bol tam holandský princ Bernard a kardinál Alfrink. Vypustili psy, aby na nás poľovali. Ale viete, nemohli sme bežať, pretože nohy sme mali spútané. Oni sa smiali a žartovali a deti plakali a kričali. Deti zabíjali. Potom sa s nimi stalo to isté, čo so zvieratami, ktoré lovili - so zajacmi a vtákmi - jedli ich alebo ich dali zožrať psom. Musela som sa na to pozerať. Potom ma vláčili na lov do Anglicka, Walesu a Škótska. V Škótsku bol Menachem Mendel Schneerson, najvyšší židovský rabín." Zo svedectiev

Fiony Barnettovej, austrálskej občianky: "Na moje šieste narodeniny som bola dopravená do lesa v blízkosti Kayamy. Dostala som narkotikum. Keď som sa zobudila, bola tma. Ležala som nahá, ako rozťahnutý vták, na piknikovom stole so zviazanými rukami a nohami. Dospelí postupne prichádzali ku mne. Prišla veľká skupina ľudí na nákladných autách. Niesli pušky a viedli so sebou svorku hladných psov - dobermanov... Niektorým deťom pomalovali farbou chrbát, niektorým hrud' a potom nás pustili... Zazneli výstrely a deti okolo mňa začali padať. Keď som stratila nádej na záchranu ostatných detí, rozbehla som sa, aby som si zachránila vlastný život." Fiona Barnettová uviedla medzi účastníkmi zločinov Kultu Deviateho kruhu satanských detských obetí aj dvoch bývalých austrálskych premiérov, predsedu parlamentu a komisára štátnej polície. A ešte - Anthony Davida Kidmana, otca Nicole Kidman. On bol špecialistom klinickej psychológie, biochemikom a univerzitným profesorom. Existuje aj množstvo svedeckých výpovedí dospelých ľudí, ktorí boli svedkami podobných zverstiev predstaviteľov navyššej svetovej elity, ktorí sú členmi tajného rádu "Deviateho kruhu Satana". Možno uvediem jeden z nich, jeden taký príklad. Žena - svedkyňa rozprávala, že v roku 2004 bola nedobrovoľnou svedkyňou mučenia, znásilnení a vraždenia drogami omámených detí, ktoré spáchala skupina vysoko postavených osôb Holandska. Dopravili ju na poľovačku do Belgicka neďaleko Bruselu. Tam videla, ako boli dvaja chlapci a dievča vo veku 14 až 16 rokov zabíjajú počas lovu na nich. Túto poľovačku obzvlášť dôkladne strážila Holandská

kráľovská garda, zúčastnil sa na nej sám belgický kráľ Albert. Z výpovede bývalého holandského bankára Ronalda Bernarda, ktorého našli mŕtveho na Floride po interview, v ktorom odhalil okultné praktiky a obetovanie detí v kruhoch bankovej elity. O čom hovorí: "Môžete povedať, že náboženstvo - to je rozprávka a Boh neexistuje, a toto všetko je nereálne. Pre týchto ľudí je to pravda a realita. A oni slúžia tomu, koho nazývajú Luciferom... Keď človek dospeje do určitého stavu, je vyzvaný, aby prijal určité pravidlá hry." Ronald si spočiatku myslel, že je to všetko divadlo. Ale potom, v istom momente, ho pozvali, aby sa zúčastnil na obetovaní (v zahraničí)... "Prekročilo to všetky hranice - deti... "Navrhovali vám, aby ste to urobili?" "Áno, ale nemohol som to urobiť. A od toho momentu mi začalo byť stále horšie. Upozornili ma, keď som sa do toho zaplietol - nerob to, ak nemôžeš skryť svoje svedomie na 100 % do mrazničky. Vtedy som sa tomu zasmial, ale ukázalo sa, že to nie je vtip." Toto hovorí v interview Američanka Svali zo San Diega. Celá moja rodina od počiatku vzniku, (aj) môj manžel - sú členmi skupiny Illuminátov. Illumináti - to sú Luciferiáni, ich korene siahajú k starým mystickým náboženstvám Babylonu, Egypta a keltským druidom... Mnohé skupiny na miestnej úrovni sa klaňajú starým božstvám, takým ako je El, Baal a iní... Keď som mala 12, rodičia ma zaviezli na obrad zasvätenia do Vatikánu. Pod Vatikánom je veľká miestnosť... do nej vedie 13 komôr - katakomb. Keď zostupujete dolu po schodoch do tejto miestnosti, vidíte, že je kruhová... v centre miestnosti stál veľký stôl. Bol umiestnený na ohromnom zlatom

pentagramy... V strede stola bol chlapec v stave narkotického opojenia. Myslím, že mu podali narkotiká, pretože sa správal veľmi pokojne. Potom priniesli dieťa na obeť. Ten človek mal purpurový plášť a hovoril po latinsky. Povedal: "Prosím, dnes prijmite obeť". A potom: "Obeta posilní obrad". A potom to spravil. Potom nám povedali (pomaly a jasne): "Nech sa to isté, alebo ešte horšie, stane vám, ak porušíte túto prísahu." Prešla som niekoľkými takými obradmi, museli sme ich absolvovať. Ale zo svojej skúsenosti môžem povedať, že to boli najstrašnejšie zážitky môjho života. Ani neviem vyjadriť, koľko tmy sa zhustilo v miestnosti. Bolo to zlo v jeho najčistejšej podobe. Podobné príbehy vyrozprávalo ešte niekoľko ľudí, ktorí boli v organizácii od samotného narodenia a patrili k veľmi bohatým rodinám. Dokument, nazývaný *Magisterial Privilege*, sa stal vlastníctvom Medzinárodného tribunálu ako dôkaz. V súlade s týmto dokumentom od 25.12.1967: "... je každý nový rímsky pápež pri nástupe do úradu povinný zúčastniť sa obradu Kultu Deviateho kruhu satanských detských obetí, počas ktorého dochádza k zabitiu novorodeného dieťaťa a k požitiu jeho krvi." Z reči hlavného prokurátora: "Toto konanie vyplýva z ich zvrátených predstáv o tom, že tak čerpajú duchovnú silu z krvi nevinných, a zabezpečujú tým politickú stabilitu pápežstva v Ríme. Tieto akty genocídy boli systémové a kodifikované. Prinajmenšom od roku 1773 ich vykonávala rímsko - katolícka cirkev, jezuiti a pápeži. Na súd sa tieto činy nedostávajú, výpovede svedkov sa neprijímajú. Ak ich aj prijmú, sú zamietnuté pre nedostatok dôkazov. V princípe v

žiadnych masmédiách sa táto otázka nepublikuje a neobjasňuje. Nezávislí medzinárodní ochrancovia práva a samotní svedkovia hovoria nasledujúce: "Tí, ktorí majú vyšetrovať zločiny, buď sú sami mi predstaviteľmi Deviateho kruhu, alebo ich dosadenými ľuďmi. Ak by sa elita skutočne chcela zbaviť tohto všetkého, už by to dávno urobila. Vidíme však, že sa nič nemení, lebo oni to všetko riadia a podporujú - je to ich bezprácný zisk a biznis. Takisto, ako v prípade s alkoholom a narkotikami - okrem biznisu je to pre elitu nástroj ohlupovania obrovskej časti ľudskej spoločnosti". V decembri 2013 katolícky pápež František Bergoglio odignoroval dopyt OSN a neposkytol údaje o účasti cirkvi na obchode s deťmi. Bergoglio si ponechal pod svojou ochranou vo Vatikáne Ratzingera a zároveň odmietol spolupracovať s Výborom OSN pre práva detí vo veci vyšetrovania prípadov sexuálneho násillia na deťoch v katolíckej cirkvi. V rokoch 2013-14 súd ICLCJ vzniesol obvinenia zo zločinov proti ľudstvu, proti ľudskosti (zahŕňajúce také body, ako porušenie ľudských práv, obchod s deťmi a vraždy, zločinecké sprisahanie) na adresu katolíckych pápežov Ratzingera a Františka, kráľovnej Alžbety, princa Filipa, arcibiskupa z Canterbury Justina Welbyho, hlavného predstaveného Jezuitského rádu Adolfa Pachóna a ďalších 27 predstaviteľov svetovej elity. A trochu štatistiky: Boli nájdené ostatky 796 írskych detí vo veku 2 mesiace až 9 rokov v kanalizačnej nádrži katolíckeho "Domu matky a dieťaťa" Sv. Márie v Tuame (Írsko). Írsky vyšetrovateľ informoval súd ICLCJ: "Experti súdneho lekárstva hovoria o tom, že všetky vraždy sa diali podľa toho istého

scenára. Odsekávanie hláv a štvrtenie svedčia o tom, že to boli rituálne vraždy". Objavili sa dôkazy spájajúce smrť týchto detí s predstaviteľmi svetovej elity, zjednotených Kultom Deviateho kruhu satanských obetovaní detí. Viac ako 50 800 nezvestných detí bolo objavených v 32 katolíckych masových hrobách po celej Kanade, Írsku a Španielsku. Objavili sa dôkazy o ich spojení s činnosťou členov Kultu Deviateho kruhu. Ani jeden z 32 hrobov nebol uznaný ani katolíckou cirkvou, ani kanadskou vládou. Podľa slov Diany Kor, vedúcej organizácie "ChildWatch", iba v samotnom Anglicku je každý rok 4000 detí obetovaných satanovi. V roku 2000 bolo Svetovou zdravotníckou organizáciou (WHO) dokázaných 57 000 prípadov vražd detí do 15 rokov. Globálne odhady vražd detí ukazujú, že dojčatá a najmenšie deti sú vystavené najväčšiemu riziku, pričom ukazovateľ pre skupinu do 4 rokov dvojnásobne prevyšuje ukazovatele pre skupiny od 5 do 14 rokov. V súlade s oficiálnymi údajmi Medzinárodného o centra zaoberajúceho sa hľadaním nezvestných detí, sa každoročne na našej planéte stráca 8 miliónov detí. Podľa niektorých odhadov je však toto číslo nízke - reálne za rok na svete mizne nie 8 miliónov, ale minimálne 12 miliónov detí. Keď to všetko zosumarizujeme... Podľa výpovedí svedkov, poskytnutých Medzinárodnému súdu všeobecného práva v Bruseli, sa pravidelné prinášanie obetí v rámci tohto kultu (satanistického Kultu Deviateho kruhu) uskutočňovalo: v katakombách pod katolíckymi vatikánskymi kostolmi, na súkromných usadlostiach a lesných hospodárstvach, na štátnych vojenských základniach v

Belgicku, Holandsku, Španielsku, Austrálii, Írsku, Francúzsku, Anglicku a USA. Ako aktéri Kultu Deviateho kruhu boli označení: úradujúci pápež František, bývalý pápež Ratzinger, Anglikánska zjednotená cirkev Kanady, katolícka cirkev, cirkevní kardináli, členovia európskych kráľovských dvorov, vrátane kráľovnej Alžbety a princa Filipa, úradné osoby Kanady, Austrálie, Veľkej Británie a USA, armádni činitelia, členovia vlád, vrátane CIA, vysokopostavení štátni činitelia, ministri, sudcovia, politici a biznismani z USA, Belgicka, Holandska, Kanady, Austrálie, Francúzska, Írska a Veľkej Británie. A najsmutnejšie je to, že celé naše dejiny sú plné svedectiev o podobnom prinášaní obetí, keby sme zobrali hoc len tú elitu Kartága, ktorá jednoducho odovzdávala svoje deti na zničenie. Presne tak, ako aj klaňanie sa soche Molocha, kedy zaživa upaľovali deti, keď ich jednoducho hádzali do rúk medenej sochy. A okrem prinášania obetí sú v dejinách známe aj prípady kanibalizmu. Najmä u pradávnych Židov boli dva základné druhy krvavých obetí - "zevakh" (kedy sa mäso obetí pojedalo) a "ola" (kedy sa obeť nechala úplne zhorieť). Ľudia aj dobytok, podľa predpisov v Tóre, boli prinášané podľa jedného a toho istého rituálu. Čo hovorí Kniha "Exodus"? Obsahuje požiadavky voči Židom zasväcovať alebo odovzdávať Jahvemu každého matkinho prvorodenca mužského rodu spomedzi ľudí aj zvierat. "Prvorodenca zo synov svojich odovzdaj mne; to isté spraviš s volom svojím, aj ovcou svojou. Sedem dní nech sú pri matke svojej, a na ôsmy deň ich odovzdaj mne." Tak...

IM: Ťažko sa to počúva. A ešte ťažšie, keď vieš o tom viac.

T: Žiaľ, všetko, čo sa deje, sa v skutočnosti týka života absolútne každého človeka, lebo podobné témy a témy násilia jednoducho stále hlbšie a hlbšie prenikajú do našich životov. A prispievajú k tomu predovšetkým masmédiá, aj filmový priemysel, vytvárajú sa démonické obrazy, ktoré potom živia sami ľudia a posilňujú ich. A, skutočne, žiaľ, ľudia nevidia a nevidia o týchto výsledkoch, ako to...

IM: Nechcú vidieť. Ľudia vedia a o mnohom počuli, ale nechcú. Nikto tomu nechce veriť, nikto nechce s tým nič mať, tak... "mňa sa to netýka". A či ľudia nevidia, čo im ukazujú v televízii? A či ľudia nevidia, čo ukazujú ich deťom? Aké kreslené filmy dávajú, v ktorých dominuje násilie, satanizmus a tak podobne? Či ľudia nevidia, akú hudbu počúvajú ich deti, a akú počúvajú oni sami... či? Hudbu tých, čo sa klaňajú satanovi? Je to vedomý výber, absolútne vedomý. Alebo vedomá nečinnosť ľudí. Preto ľudia aj pochybujú: existuje Boh alebo niet Boha... A koho obviňujú? Sami si vyberajú, ale obviňujú Boha: "Keby sa Bohu zachcelo - satanizmu by nebolo". Boh chcel, aby ste boli slobodní vo svojej voľbe. A celý tento satanizmus, ten sa deje len preto, že ho ľudia podporujú. Je to skutočne tak. Nuž, povedzme, v danom prípade..... chápem, že môže u ľudí vyvstať otázka: "A čo sa s tým dá robiť?", však? Taký moment rozhorčenia. "Teda, zmeniť elitu..." Nič sa nepodarí. Môžete ísť hlasovať za iných, ak nechcete hlasovať za... tých, koho sa to týkalo a čie mená sa spomínali. Ale k ničomu to nepovedie.

Jednoduchý príklad: poďme, zoberme si prezidenta USA pána Trumpa. On je absolútne nesystémový. A skutočne nie je súčasťou Deviateho kruhu a nemá k nemu žiadny vzťah. A mohol by spraviť veľa dobrého aj pre svoj štát, aj pre ľudí. Ale kde sa ocitá? Ocitá sa v neustálych rozporoch so špičkami elity (nuž, je to rozumné, ak sa pozrieme). My žijeme v inom štáte, nuž, Amerika je Amerika, tá má vplyv na celý svet. A on naozaj aj chcel a chce spraviť aj Ameriku veľkou, a chce spraviť aj veľa dobrého. Vyhlási jedno, a potom sa dostane do situácie, kedy je prinútený povedať úplný opak. Prečo? Pretože on je taký istý človek, ako aj my. Má rodinu, má deti, vnukov a jeho možnosti sú krajne obmedzené práve preto, že je obklopený takými predstaviteľmi, ktorí majú priam opačné záujmy. A teda v konečnom dôsledku, aby sa niečo zmenilo, treba úplne zmeniť celý systém. Keby ste zmenili aj hocikolko jednotlivých osobností - nič nedosiahnete. Toto všetko sa deje a bude sa diať dovtedy, pokiaľ ľudia budú odovzdávať moc komukoľvek inému. Dokonca, ak aj zoberiete najsvätejšieho človeka, a postavíte ho nad seba a udelíte mu moc nad sebou (teda, delegujete svoju zodpovednosť na niekoho), dokonca ak aj bude vynikajúci, tak za ním prídu predstavitelia Deviateho kruhu. To je neodvratné, to je moc. Boj o moc. Tak vidíte, ako je napísané, že na ôsmy deň treba dieťa odovzdať, obetovať aj vola, aj ovcu. Samozrejme, teraz hovoria trochu iné, že sa to nie celkom správne vykladá, že obetovať - znamená posvätiť. Nuž, je to ako v kresťanstve proces krstu, tak aj u nich na ôsmy deň prebieha taký proces, ktorý je podmienený - ak sa jedná o chlapcov,

tak je to obriezka, a tak podobne. A dieťa už prináleží Bohu, a už nie je možné ho obetovať. Ale ako potom, pýtam sa, to je s ovcou a byvolom?

T: Akási nezrovnalosť, však?

IM: Nuž, nezrovnalosť, samozrejme.

T: Áno.

IM: Chápem, mnohí sa pokúšajú aj svoje náboženstvo ospravedlniť, a podobne: "No, všeličo bolo v dejinách, však? Ale dnes?"... No bieda je v tom, že dnes sa toto všetko deje. Je to problém. Na to, aby sa to všetko zmenilo, jediné, čo je nutné, je bojovať s následkami. S následkami tiež treba bojovať aj vinníci musia byť odhalení, samozrejme, ale najdôležitejšie je odstraňovať príčinu. A príčina týchto problémov je jedna - moc, tá, ktorú pridelujete komusi. A skutočne, on urobí všetko, aby si udržal túto moc nad vami. A komu náleží moc? Spomeňte si na slová: "Skloň sa predom mnou - a spravím ťa kráľom nad všetkými kráľmi", - však? Samozrejme satanovi. A tak sa aj snažia.

T: Áno. Jednoducho je strašné, že sú to tí ľudia, ktorých neprestajne vidí ľudské vedomie, ktorí akoby boli vzorom pre napodobňovanie, ktorých naše zrkadlové neuróny kopírujú. A ľudia sa proste snažia (**IM:** Závidia..., chcú byť tiež takí istí) - mnohí, závidia, chcú byť takí istí, a pritom nechápu, čo sa tam v skutočnosti odohráva.

IM: Samozrejme. A veď do tohto Deviateho kruhu vstupujú

práve aj predstavitelia popkultúry, šoubiznisu, a podobne -
lídri mládeže.

Ž: V tejto súvislosti sme tiež pripravili materiál o tom, že súčasné výskumy v oblasti filmového priemyslu a hudby, ktoré študujú agresívny vplyv na človeka, priviedol vedcov k záveru, že "nemôžu byť žiadne pochybnosti o tom, že intenzívne pôsobenie televíznych programov, ktoré obsahujú scény násilia, sú jednou z príčin agresívneho správania, zločinov a násilia v spoločnosti". Agent FBI Ted Gunderson povedal v interview: "27,5 roka som pracoval ako starší špecialista oddelenia FBI v Los Angeles. Získal som kvalifikáciu na súde ako expert na satanistické rituály a zvrátenosti. Mám informáciu, že väčšina známych svetových hercov a spevákov je zapojených do činností tohto druhu." Ku všetkému vyššie uvedenému je film Stanley Kubricka *Spaľujúca vášň* (*Eyes Wides Shut*), v ktorom ukázal tieto scény násilia a okultné praktiky. Udalosti, ktoré mu predchádzali: v decembri 1972 sa na francúzskom panstve Rothschildovcov Chateau de Ferrieres konal maškarný večierok Iluminátov v surrealistickom štýle. Dizajnérom večierka bol Salvador Dali. Bál fotografoval barón Alexis de Redé. Koncom 70-tych rokov sa barón neuvážene dostal do rozporu s Rothschildovcami a z pomsty zverejnil fotografie z večierka. Rothschild ho vyhlásil za choromyseľného a barón čoskoro zbankrotoval. Neskôr Stanley Kubrick natočil film na prímestskej usadlosti rodiny Rothschildovcov *Spaľujúca vášň*, kde ukázal reálny život elity a ukázal ich tajné okultné stretnutie.

Energia, ktorú vodcovia elity získavali z temných okultných činností, im dávala silu na ovládnutie sveta. Po tom, ako predstavil spoločnosti Warner Bros finálnu verziu filmu s názvom *Spaľujúca vášeň*, o 4 dni neskôr Stanley Kubrick umiera. Pritom jeho priatelia, rodina a taktiež herci a kameramani tvrdili, že to nemôže byť, pretože sa počas celého natáčania ani raz nesťažoval na problémy so zdravím. Mel Gibson hovorí, že hollywoodska elita zabíja nevinné deti a pije ich krv. V šokujúcom odhalení filmová hviezda Mel Gibson hovorí o epidémii satanistov, ktorí "kontrolujú celý Hollywood", ktorí sa zúčastňujú obetovania detí a pedofílie. Taktiež Gibson vyhlásil, že "každé štúdio v Hollywoode je vykúpené a zaplatené krvou nevinných detí", a dodal, že "najcennejšia valuta to je krv nemluvniat". "Sám to úplne nechápem, ale berú si tieto deti kvôli energii, pijú ich krv. Nerobia to milosrdne, najskôr ich strašia, skôr ako ich obetujú. Čím je dieťa nevinnejšie, tým je pre nich lepšie. Nerobia to ako nejakú formu umeleckého prejavu: jednoducho pijú krv detí a jedia ich mäso, pretože si myslia, že im to dá akúsi "životnú silu". Čím dieťa viac psychicky a fyzicky trpí, keď umiera, tým viac im dáva "doplňujúcej životnej sily". Gibson, ktorý strávil posledných 30 rokov prácou vnútri aj mimo hollywoodskeho režimu, hovorí, že hierarchia odvetvia "prosperuje zo zneužívania, bolesti, mučenia, stresov a utrpenia. Podľa jeho slov pranie robiť takéto veci sa neobmedzuje len na hollywoodsku elitu. Sú to všetci tí, ktorí sú na vrchole potravinového reťazca, ktorí si môžu dovoliť takúto "rozkoš", hoci v tomto odvetví je ich veľmi veľa." Jim Carrey vystúpil v

New Yorku na udalosti venovanej dokumentárnemu filmu Jim & Andy: The Great Beyond a povedal, že Vianoce a Nový rok sú obdobím roka, keď "temná energia pulzuje navôkol" a že má vedomosť, že "je to obdobie roka, keď za zatvorenými dverami palácov elít prebieha niečo strašné." "Čas Vianoc dnes - to je ich satanistické obdobie zabíjania. Luciferiáni v Hollywoode sú plne odhodlaní prevrátiť najkrajšie obdobie roka a premeniť ho na najtemnejšie, na svoj osobný "sviatok utrpenia a krvi". "Zábavný priemysel - to je oveľa viac ako priemysel. Hollywood to je najdôležitejšia vetva vymývania mozgov pred nástupom nového svetového poriadku." Taktiež to platí o animovaných filmoch, ktoré sa premietajú, a tých, ktorí pracujú na televíznych kanáloch, ktoré sa venujú detským a mládežníckym témam. Spoločnosť Disney si najala pedofila Briana Pecka, ktorý účinkoval vo filmoch X-Men. A medzi dvoma filmami bol súdený za mravné rozvrátenie 15-ročného chlapca. Taktiež učil mladých hercov umeniu. Po prepustení z väzenia sa vrátil k pôvodnej práci. Pre tento raz si ho najala spoločnosť Disney na seriál Sladký život Zacka a Codyho. Martina Weisza uväznili za znásilnenie chlapca... Po prepustení ho do televízie znovu prijali. Nikto nevedel, že Martin využíval svoje postavenie, aby znásilňoval 11 ročného chlapca Evana Henzi. Pričom to urobil viac ako 30-krát za rok. Toto trvalo až dovtedy, kým Evan nedovršil 14 rokov a nenabral odvahu, aby podal obvinenie voči svojmu agentovi. Martin bol vzatý do väzby, ale po 6 mesiacoch väzenia ho pustili na slobodu. Pomocník producenta Nickelodeonu (pozn. TV sieť)

využíval svoje postavenie na znásilňovanie detí. Sám o sebe prehlásil, že je "plnohodnotný pedofil" a ani toto nezastavilo spoločnosť Nickelodeon pred tým, aby ho prijala do zamestnania. Prostredníctvom internetu sa spojil so 14 ročnou dievčinou a predstavil sa ako producent Nickelodeonu a sľúbil jej televíznu kariéru. Nádej na slávu, ktorá dievčaťu svietla, jej zatemnila hlavu, a pozvala Handyho, aby priletel k nej do Michiganu, následne ním bola znásilnená. Potom, ako u neho doma našli úkryt s detskou pornografiou, ho uväznili. Je to hrozný príbeh. Ale najstrašnejšie je to, že sa nič nezmenilo. Potom, ako si odpykal svoj trest, opätovne spáchal ten istý zločin. A komu sa klaňajú hviezdy showbiznisu dnes? Je množstvo vyhlásení o tom, že predali duše diablu. Napríklad priama reč rappera N.O.R.E.: "Existuje určitá úroveň, ktorú keď dosiahnete, objavujú sa dvere, cez ktoré treba prejsť. No rozhodnúť sa musíš ty. Ale akonáhle do nich vojdeš, niet cesty späť." Avšak vystúpiť na piedestál svetovej popularity v svetovom showbiznise je možné len cez jedny dvere.

IM: A tieto dvere sú, žiaľ, "Deviaty kruh Satana".

Ž: John Lennon sa priznal: "Ja viem, že Beatles budú mať taký úspech, aký nemal ani jeden rockový hudobník, ani jedna skupina, veď ja som pre to predal dušu diablu". Ralph Rieckermann, bývalý basgitarista skupiny Scorpions, sa priznal, že navštevoval večierky, kde pre zábavu elity zabíjali ľudí. Za privilegium zúčastniť sa podobných večierkov hostia platili po 100 000 dolárov. Katy Perry hovorí: "... takto

som sa zoznámila s hudobným priemyslom. Prisahám, chcela som byť Richardom Grantom v hudbe, ale nepodarilo sa a vtedy som predala dušu diablovi". Kanye West bol obvyčajným interpretom, akých sú tisíce. Ale za krátky čas jeho kariéra vyletela do výšin. Jeho reč zo scény: "Predal som svoju dušu diablovi. Viem, že to bol mizerný obchod, ale aspoň prišiel s darčekom...". Na odovzdávaní cien MTV Video Music Awards v roku 2009 Jack Black zo scény predniesol takéto slová: "Kto sa chce pomodliť k diablovi so mnou? Vezmite za ruku svojho suseda. Poďme, Layton (obracia sa na moderátorku). Drahý, temný vládca Satan! Dúfam, že si v poriadku. Chcel som ťa len pozdraviť a poprosiť, aby si poskytol dnešným nominantom dlhotrvajúci úspech v hudobnom priemysle". Čo je zarážajúce - všetci zúčastnení vstali a urobili to!

IM: A tu máte odpoveď.

Ž: Na otvorení Grammy v roku 2015 znela pieseň AC/DC "I am on the highway to hell" (Som na ceste do pekla). Je divné, že celá sála stála a spievala tieto slová a toto diabolské vystúpenie sa ukončilo svetelným trojuholníkom - znakom slobodomurárov. Sólista skupiny Red Hot Chilli Peppers Anthony Kiedis na ceremónii MTV ďakoval satanovi a jeho priama reč obsahovala takéto slová: "V prvom rade by som sa chcel poďakovať Satanovi..." Taktiež veľmi známou osobnosťou Hollywoodu je Jonas Akerlund, tvorca klipov (satanista) svetového showbiznisu. Aktívny adept svetového hudobného priemyslu, tvorca klipov pre najpopulárnejšie

hviezdy, sa vo svojej činnosti obzvlášť vyznačuje temnotou a militantným satanizmom - to je švédsky tvorca klipov Jonas Akerlund. K nemu, ako k režisérovi klipov s najvyšším statusom, sa obracajú najpopulárnejšie hudobné hviezdy ako: Madonna, Beyonce, Britney Spears, Rammstein, David Guetta, The Rolling Stones, Metallica. Jonas vytvára klipy, ktoré nezodpovedajú textu piesne, lebo celkovo menia pôvodné poslanie kompozície, pridávaním nemravností, prekrúcaním, pridávaním obrazov smrti, peňazí a narkotík. Čo je zaujímavé, že svoju umeleckú cestu začal 18 ročný, ako bubeník švédskej hudobnej skupiny Báthory. samotná skupina bola nazvaná na počesť uhorskej grófkyni Alžbety Báthoryovej, ktorá je zapísaná v Guinnessovej knihe rekordov ako žena, ktorá spáchala najväčší počet vražd. Teda už v osemdesiatych rokoch minulého storočia sa Jonas Akerlund spolu s ďalšími hudobníkmi presadzoval ideológiu satanizmu v prostredí mládeže. (T: Áno) A to zďaleka nie sú všetci, ktorí to môžu verejne vyhlásiť.

T: Igor Michajlovič, je tu otázka od našich účastníkov: a prečo to všetko vôbec robia? Akoby sa zdalo, zdá sa, akoby to boli ľudia, ktorí majú zdravý rozum, ktorí sa nachádzajú na vrchole svojej moci. Načo toto všetko potrebujú?

IM: No preto sú na vrchole moci a popularity. Ale satan je podvodník, dá im ilúziu, ilúziu moci, ilúziu pôžitku zo života, ilúziu toho, že za niečo stoja. Všetko sa končí a to veľmi rýchlo. Ale akú cenu za to zaplatia? No paradox je aj v tom, že všetci títo adepti satana, oni slúžia satanovi 24 hodín

denne, a skutočne na tom veľa pracujú. Keby ľudia, povedzme, tak horlivo pracovali na duchovnej ceste, neviete si predstaviť, koľko by bolo svätých. Ale žiaľ, intenzívne pracujú len v službe satanovi.

T: Veľmi často sa hovorí, že podobné skutky násilia im pridávajú nejakú silu a že...

IM: Nuž, je to skutočne tak. Toto im dáva moc nad ľuďmi, ich slovo sa stáva takým, ktoré ľudia počujú. Je to prirodzený proces, pretože tento svet a ľudské vedomia ako časti tohto sveta, patria tomu, komu sa klaňajú. Ale ľudská Osobnosť nepatrí satanovi a človek je v skutočnosti oveľa silnejší a vyššie ako toto všetko. Ale opäť... opäť sa vraciame k vedomiu. Naše vedomie je materiálne, absolútne materiálne a ono patrí práve systému, alebo Luciferovi, alebo akokoľvek by sme ho nazvali. Odtiaľ sú aj želania, odtiaľ je aj ľudské zlo, odtiaľ je túžba, závisť a všetka špina, ale všetko prejde.

T: Ešte sú tiež, Igor Michajlovič, príklady svedeckých výpovedí, že v podstate dieťa prinášajú ako obeť na 8. deň po narodení, ale taktiež sú prípady, keď deťom, ktoré sú už trochu staršie (už okolo 5 rokov a viac), podávajú narkotiká, aby ich obetovali. Ale sú ešte prípady, keď sa zažíva rozrezáva telo tehotnej ženy, vyberá sa z nej plod, rozštvrtuje sa, zabíja sa, vypije sa krv a v danom prípade (**IM:** Konzumuje sa jeho telo)... sa konzumuje jeho telo, áno. Ale v danom prípade práve samotnej matke nevypichujú narkotické látky, povedzme preto, aby... ako predpokladajú, aby vylúčila viac

krvi do... viac adrenalínu do krvi (**IM:** Aby zažívala väčší strach...), áno, áno a že potom je akoby viac adrenalínu v krvi dieťaťa. A čo v skutočnosti prebieha?

IM: V skutočnosti, nie. Vychádzajúc z ich doktríny sa predpokladá, že keď matka vidí nevyhnutnosť vlastnej smrti (veď usmrcovanie neprebieha rýchlo) a v utrpení, so strachom sa snaží ochrániť svoje dieťa, svoj plod a tak vkladá do neho maximum svojho života, akoby mu odovzdávala svoju pránu, svoj život. Ak jej vtedy odoberú plod, odoberajú ho s dvojnásobným životom a to im dáva akoby dvojnásobnú silu, dvojnásobnú moc nad nami. Pre toto aj bojujú s nami.

T: Jednoducho teraz, keď sa... niekde, dokonca aj v masmédiách vyskytujú vyjadrenia o tom, že určitý človek má určitú armádu obdivovateľov, takže teraz chápeš, komu sa v skutočnosti klaňajú títo ľudia.

IM: Čo ich priťahuje? Práve táto práca vedomia, toto upútanie, nuž to aj je výsledok práve tohto pôsobenia. Pre toto zabíjajú deti a konzumujú telá nemluvniat, preto, aby mali silu a príťažlivosť, aby mali armádu obdivovateľov. No a čo im to dá? Všetko prechádza.

T: Je ľahké pre ľudí, ktorí sa teraz nachádzajú tam, v spoločnosti "Deviaty kruh Satana", zrieknuť sa moci?

IM: Tí, ktorí predali dušu diablovi, sa ho už zrieknuť nemôžu, pretože dušu už nemajú a on ich úplne ovláda. A sám seba sa zriekať nebude. Jednoduchá odpoveď. Nikdy nepredávajú ani nezrádzajte Boha... nikdy.

T: A to, že si predstavitelia "Deviatego kruhu Satana" myslia, že sú najbližší kruh k Luciferovi, že sú... To je... tento najbližší kruh - to je kruh zradcov.

IM: Veď oni sú najväčší egoisti a nafúkanci spomedzi všetkých ľudí, ak na to pristanú. Samozrejme, budú si myslieť, že je to tak.

T: No v skutočnosti oni sú...

IM: V skutočnosti sú vzdialení. Okrem nich v tomto trojrozmernom vládnutí, okrem tohto Deviateho kruhu, ktorý, ako predpokladajú - že oni sú elita celého sveta, nad touto elitou sú takí chlapci, ako "Zelený Drak", ktorí... my ako súčasní obyvatelia si ich pamätáme z ochrany Hitlera, kde boli členovia rádu "Zeleného Draka". A v skutočnosti je tento rád militantný, on existoval už v období Ela. Bola to jeho stráž, boli to jeho ľudia. A s ich pomocou kontroloval svoje deti, ktoré vyhlásil za bohov - Jahve a ďalší - rozdelil medzi nich svoje národy. Okrem toho, že ich kontroloval pomocou lekárskeho preparátov, ktoré im predlžovali život, kontroloval aj to, aby sa proti nemu nesprisahali alebo nespravili niečo iné. A práve osobná stráž, ktorá verne slúžila samotnému Elovi, výlučne jemu - to bol "Zelený drak". No "Zelený drak" sa úplne podriaďuje Archóntom. A Archónti - však, tí majú blízko k samotnému Satanovi. Takže, ako vidíte, nie Deviaty kruh je blízky jemu. Na každého Vidžaja sa nájde Radža.

T: A tiež, čo hovorí vedomie po vzhliadnutí? Vraj áno,

dôležitá informácia. A čo sa napriek tomu stane po čase? Systém tieto pochopenia zatiera.

IM: Samozrejme, zatiera. Problém je však v tom, že dnes sme porozprávali o vážnych veciach, ale doslova po krátkom čase to ľudia všetko zabudnú. Vedomie začne hovoriť: "Veď, to nemôže byť, oni sú dobrí. Toľko fám sme sa načítali, napozerali", a tak ďalej. Že "nie, to všetko je inak, všetko je v poriadku." Prečo? Pretože človek sa začne zo strachu jednoducho skrývať, a vedomie sa mu bude vtierať. A opäť, tá ich sila, vďaka ktorej sú tu takmer všemocnými bohmi, táto sila núti ľudí meniť svoj názor na nich. No a tu je výsledok, prečo to robia. Preto, aby ste ich videli takých, ako oni chcú, a nie takých, akými sú. Kvôli tomu aj predali svoju dušu, aby ste ich napodobňovali, aby ste sa im snažili priblížiť a podriaďovali sa im. Všetko je jednoduché. Všetko je veľmi jednoduché. No znovu, treba povedať, že títo... Deviaty kruh, ako som už spomínal, je ľahké, takpovediac, postaviť tam, kam patrí: stačí len spotrebiteľský formát spoločnosti (to je jediná spoločnosť, v ktorej sa môžu rozvíjať)... tento spotrebiteľský formát zmeniť na tvorivú spoločnosť, kde sú si všetci rovní, kde niet moci nad ľuďmi, kde sú ľudia slobodní a dôstojní, a to všetko prestane. Jednoducho nebude možné takto konať. Touto cestou je ešte stále možné s tým skončiť, ale okrem satanistov, takýchto zjavných, sú aj oveľa horšie sily. Vezmime si, napríklad, takých kandukov. Nie je to to najvyššie, takpovediac, nie najbližšie (**T:** ...Luciferovi) Luciferovi, však. Veď oni ľudí nezabíjajú otvorene, nevystatujú sa tým, nesnažia sa

získať moc, pretože skutočne poznajú hodnotu života, pretože pre nich každý deň - to sú posledné slobodné nádychy. No napriek tomu (mám na mysli týchto kandukov) sa nechajú zvädzať práve mocou. Nie touto mocou, ale skutočnou mocou, tajnou mocou, keď si berú ľudské životy ako svoju potravu, dokonca sa ani nepriblížia k človeku, nachádzajú sa v obrovskej vzdialenosti od neho - a chytiť ich za rúčku sa nepodarí. Oni sú nútení spôsobovať nešťastie v trojrozmernosti, ale sami sa nachádzajú na druhej strane. A teraz si predstavte, že dnes je na svete takých neľudí, ako sú kandukovia, no v priemere niekde okolo 10 tisíc. Je skutočne dosť ľahké vypočítať, akú škodu spôsobujú ľudstvu. Kanduk požíra niekoho život každé 3 dni. Aktivita kanduka trvá v priemere 70 rokov. Tak pozrite, banálne za rok zožerie 120 ľudí. Dnes ich je približne 10 tisíc. Stačí vynásobiť 120 číslom 10 - a uvidíte, akú armádu ľudí kandukovia požerú. To je okrem týchto predstaviteľov Deviateho kruhu. Jednoduchá matematika, za rok požerie... nie ich telo, ale to, čo sa nazýva životnou silou, na východe to nazývajú pránou. A toto odoberá, a preto poľuje na ľudí. No, spravidla sa to v našom trojrozmernom svete prejavuje ako samovražda, nešťastná nehoda, autohavária, nevysvetliteľná smrť.

T: Teraz je ľahko pochopiteľná štatistika WHO (Svetová zdravotnícka organizácia), podľa ktorej každých 40 sekúnd niekto na planéte zomrie na samovraždu.

IM: Presne tak. Každých 40 sekúnd si niekto nakrmi svoje nenásyté črevo. Ale čo s nimi robiť - to už je problém.

T: Áno, jednoducho teraz, keď vidíš a chápeš, kto patrí takpovediac k rádu (**IM:** Deviateho kruhu)... Deviateho kruhu, potom chápeš, že... a kto má predsa pracovať a ako čeliť kandukom...

IM: No a opäť, kto bude skutočne propagovať slúženie Bohu a odkiaľ sa vezmú hrdinovia? Veď, opäť, egoizmus, pýcha, lož, vnútená predstaviteľmi tohto Deviateho kruhu. A majú všetko: majú televíziu, majú moc, majú súdy a všetko ostatné. Ale ľudia majú svedomie, ľudia majú dušu, ľudia majú Osobnosť. A čo je najdôležitejšie, ľudia majú vieru v Boha. Tak ako je to možné, že to dopúšťajú?!

T: Ako sa môže človek ochrániť pred vplyvom kanduka, ochrániť seba a svojich blízkych?

IM: Nuž, pred vplyvom kanduka sa človek ochrániť môže a neraz sme o tom hovorili. Ak je človek skutočne slobodný, slobodný ako Osobnosť, keď slúži Bohu, stojí pevne na duchovnej ceste, potom sa žiadny kanduk ani nikto iný nepriblíži. Pred kandukom sa človek môže ochrániť, ale pred predstaviteľmi Deviateho kruhu - to je už otázka, pretože oni majú aj armádu, aj mocenské štruktúry. A jeden človek nemôže vzdorovať týmto. ... najvyššej elite dnešného sveta, bohužiaľ.

T: Igor Michajlovič, keďže sme sa teraz dotkli témy Vatikánu aj témy Deviateho kruhu, je tu tiež otázka. .. Prečítam jednu otázku od našich divákov: "V posledných rokoch sa objavujú správy z Vatikánu o pripravenosti na kontakty s

mimozemšťanmi. Aj keď ešte celkom nedávno Vatikán hovoril, že sme sami vo Vesmíre, že žiadni mimozemšťania nie sú, že to všetko sú démoni. A v tom istom čase má Svätá stolica svoj vlastný vesmírny program, observatórium, svojich astronómov a dokonca aj konzultantov pre otázky ufológie. A zrazu sa rétorika prudko mení. Rímsky pápež František v apríli 2016 vyhlásil: "Nie sme sami vo Vesmíre, veda už ide dopredu a pravdepodobne sa v najbližšej dobe dozvieme o existencii našich nových bratov a sestier, s ktorými si navzájom vymeníme znamenia mieru. Bude to najväčší deň pre celý kresťanský svet". Povedal tiež, že keby mimozemšťan prišiel k nemu a požiadal o krst, určite by to urobil: "My musíme otvoriť dvere a dovoliť mimozemskej bytosti vojsť. Cirkev je vždy otvorená pre všetkých." Predchádzajúci pápež Benedikt XVI. taktiež nastolil tému dostupnosti cirkevných sviatostí pre obyvateľov iných svetov už 10 rokov pred Františkom: "Činnosť eucharistie sa neobmedzuje hranicami cirkvi, jej význam a hodnota majú kozmické rozmery." Hneď po Vatikáne o mimozemšťanoch začali hovoriť v OSN. V roku 2010 sa v Organizácii Spojených Národov objavila nová funkcia "zodpovedný za prvý kontakt s mimozemskými civilizáciami". UNICEF, detský fond OSN, v roku 2015 dokonca vydáva video, ktoré ukazuje, ako sa mimozemské dieťa integruje do triedy s bežnými deťmi. Prečo sa prostredníctvom Overtonovho okna preformátováva a kolektívne vedomie na úplne nový spôsob? kolektívne vedomie na úplne nový spôsob? A odkiaľ takáto potreba vznikla? A najmä, na čo je to Deviatemu kruhu? A je to všetko dobré

alebo zlé? Ako to je?... "

IM: A je zaujímavé, v dnešnom svete, však, kde je kopa problémov, kde, prepáčte, sú ľudia, ktorí sú donútení migrovať do inej krajiny, a vzniká u nich problém s adaptáciou, kde vzniká problém práve vo vzťahoch... A namiesto toho, aby učili ľudí ako treba spolu žiť, začínajú hovoriť, ako sa má v škole prispôbiť, prepáčte, nie nedobrovoľný imigrant, ale mimozemské dieťa (**T:** Mimoszemšťan). To je dobrá otázka, áno, prečo sa to deje.

T: A načo to potrebuje Deviaty kruh?

IM: A opäť. .. sú mimozemšťania alebo nie sú mimozemšťania, No keďže o tom hovoria predstavitelia vyšších... predstavitelia Deviateho kruhu o tom hovoria, mal by sa nad tým zamyslieť aj každý obyvateľ, či áno, či nie. Možno to všetko porozprávam vo forme legendy, bájky, ako je to príjemné vášmu vedomiu. Pokiaľ vieme, v roku 2007 ich elita dostala od svojich vedcov správu o, v podstate neodvratnej apokalypse, ktorá bude spôsobená klimatickými zmenami v blízkej a veľmi blízkej budúcnosti. Tam aj začali počiatkové kroky predstaviteľov Deviateho kruhu, ako hovoríš, v rozvoji a zavádzaní týchto Overtonových okien. To znamená, že sa do kolektívneho vedomia začala vnucovať myšlienka, že mimozemšťania predsa existujú a že sú dobrí. A aký má zmysel toto všetko? Zmysel je veľmi jednoduchý. Dúfajú, že prídu mimozemšťania, ktorí ich zachránia. Zdôrazňujem - ich zachránia. No a pre úplné pochopenie, prečo ich a prečo

nie nás, hádam má cenu pre našich priateľov ešte trošku rozšíriť pochopenie. V poslednej dobe sa často objavuje (aj tí, ktorých zaujíma ufológia, si to mohli všimnúť), že niekto vnucuje ľuďom takú myšlienku, že ľudia začínajú tvrdiť, že rušia dohodu s Anunnakmi a aby Anunnakovia zmizli z tejto planéty. Myslím, že mnohí to počuli, videli. Obviňujú ich z toho, že si chcú od ľudí zobrať energiu, že vykorisťujú a podobne. Nie je dôležité obvinenie, najdôležitejšie je to, že deklarujú svoje želanie prerušiť zmluvu s Anunnakmi. Nie s niekým, ale konkrétne s Anunnakmi. A teraz sa vráťme trošku nazad do histórie o 24 000 rokov späť. Je prekvapujúce, ako rýchlo ľudia zabúdajú. Chápem, Darwinova teória, ktorá hovorí, že pred 24 000 rokmi naši predkovia len chvost odhodili, vzali do rúk palicu a behali s ňou za mamutom. Ale v skutočnosti pred 24 000 rokmi (trošku viac, to nie je dôležité), ľudská rasa pozemšťanov pracovala a bola otrokmi tých, ktorých teraz nazývajú Apexovia. No tak ich nazývajú ľudia, v skutočnosti je to inak... Často ich opisujú ufológovia, že sú: nízkeho vzrastu, približne okolo metra, šedí ľudkovia. Ale sú to tvory s nenásytným pocitom hladu a nemajú dušu. No navyše majú veľmi vysoký intelekt a v skutočnosti predstihujú vývoj ľudstva v technológiách, v evolúcii (technickej evolúcii) o niekoľko miliárd rokov. Je to jedna z najhorších rás vo Vesmíre. A svojho času zotročila ľudí a ľudia jednoducho zabudli ako boli takpovediac potravinovým prídavkom k ich prídelu. To je naozaj bez žartov, oni požírali ľudí, my sme pre nich boli len biologickou potravou, tak ako sú pre nás kravy, ošípané, vtáky atď. Ale

okrem tohto boli ľudia ich otrokmi. A pracovali v lomoch, na ťachtách pri ťažbe nerastných surovín, no, a mnoho ďalšieho. Na toto sa zabudlo. Človek bol absolútne bezprávnym tvorom. A predsa ľudia našli v sebe možnosti zjednotiť sa a spolu poprosiť o ochranu týchto Anunnakov. A na rade Meru bolo Anunnakom povolené zasiahnuť. Anunnakovia, sú skutočne jednou z najrozvinutejších civilizácií v súčasnosti. Sú to človeku podobné oduševnené bytosti s obrovskou, povedzme že, vedeckou, v súčasnosti dokonca nedosiahnuteľnou evolúciou. Samozrejme, oni ich ľahko zlikvidovali. Ale je taký pojem, ako sloboda voľby človeka. A všetka ochrana Anunnakov je obmedzená tým, že dali absolútnu slobodu ľuďom a nezasahujú do života ľudí. A to je naozaj tak, že počas tejto doby, boli kontakty, bola pomoc (nepatrná, zriedkavá a minimálna). Ale ani jedna, povedzme, zlá rasa sem neprenikla a nepodmanila si ľudí v priebehu 24 tisíc rokov. Anunnakovia ochraňujú v súčasnosti milióny planét, podobných našej. No v tomto svete (mám na mysli náš Vesmír) sú v skutočnosti miliardy a miliardy planét, na ktorých žijú takí istí ako aj my, menej alebo viac rozvinutí, so svojimi genetickými, povedzme že, nedostatkami, alebo naopak prednosťami. Niektorí žmurká inak ako je treba a vyvoláva tým v nás nie to, čo by sme chceli, niektorí, prepáčte majú dlhé ušá, niektorí má kratší nosík, ale všetkých zjednocuje jedno - prítomnosť duše. Ak raz je duša, to znamená, že je aj Osobnosť. A to, znamená, nezávisle od toho, aké rozdielne by sme mali telá, alebo akými telesnými schopnosťami by sme disponovali v tomto svete, máme

jedno spoločné, to, čo nás v konečnom dôsledku robí rovnakými, ak to získavame - to je Život. Anjeli sú všetci rovnakí, sú slobodní. Tak u mňa vznikla jednoduchá otázka (vrátim sa): odkiaľ ľudia zistili, že stačí dokonca malá časť ľudí, ktorí verejne vyhlásia, že rušia dohovor s Anunnakmi a Anunnakovia budú nútení opustiť túto planétu? Taký je zákon. Ale ide o to, že len čo Anunnakovia opustia túto planétu, prídu sem. ...

T: Apexovia.

IM: Presne tak. Tieto zlé tvory. A táto špička robí jednoduchú kalkuláciu (to je banálna ekonomika, banálna matematika): veď oni - špička ľudskej moci, sa spoliehajú na to, že prídu práve tieto zvery, potom ako Anunnakovia odídu a oni budú prostredníkmi medzi týmito zvermi a ľuďmi. Budú rozprávať, že "tak je to stanovené", "tak sa to páči Bohu" atď., nuž preto, aby ľudia boli pokorní a nezmysleli si žiadať o ochranu Anunnakov. A oni na revanš zastavia tieto nevyhnutné klimatické zmeny. Oni skutočne... technologicky to môžu urobiť, je to veľmi rozvinutá rasa. No tu môže vzniknúť otázka: A čo Anunnakovia? Anunnakovia taktiež môžu. No, prepáčte, ale to je náš problém a deje sa len preto, že my sme sa tak rozhodli. Verte mi, rozhodli sme sa tak my a my približujeme tieto kataklizmy svojou nečinnosťou, svojou bezcitnosťou a povedzme, hoci len tichou, no predsa podporou práve týchto predstaviteľov Deviateho kruhu. A sami chápete, čo sa dnes deje vo svete. Dokonca aj keď vychádzame z toho, čo sme teraz počuli, povedzte úprimne:

zaslúži si toto ľudstvo budúcnosť? Nuž, ak budete úprimní, tak pochopíte odpoveď sami. Preto sa aj približuje to, čo ľudstvo môže zmeniť, ak sa mu zachce, ale chcieť tu nestačí - treba sa aj snažiť. Veď Deviaty kruh - oni sa snažia. A práve takúto jednoduchú schému si vymysleli: preto, aby prežili a uchovali si moc, rozhodli sa nás všetkých podarovať zverom. A kto, ak nie oni, mohol u ľudí naštartovať také myšlienky, že Anunnakovia - to je zle. Veď pod ich ochranou sa nachádza celé ľudstvo 24 tisíc rokov - a to je zle... v slobode. Áno, my zabíjame jeden druhého, áno, dokonca aj satanisti majú právo existovať. A vari to nie je vyššia sloboda ľudstva, že môžeme robiť to, čo chceme? Podľa mňa je to najvyššie, čo môže dať Boh ľuďom, takým, ako sme my. A ak sa zmeníme, tak On nám dá ešte aj Lásku, okrem našej slobody tu. To je, samozrejme, to najvyššie a najlepšie, ale o to sa treba usilovať. Tak, takáto je situácia. Prepáčte, priatelia, za dnešnú reláciu, je skutočne smutná, nie veľmi príjemná, no aké sú otázky, také sú odpovede. Ďakujem za pozornosť. Dnes trochu poruším tradície, poviem tak: poďte žiť tak, aby ste neslúžili satanovi, priatelia moji. Ďakujem za pozornosť.

Myšlienka je materiálna. Dokázané.

IM: Igor Michajlovič Danilov

T: Tatiana

Ž: Žanna

D: Diana

A: Andrej

T: Dobrý deň, vážení priatelia. S radosťou vám predstavujem účastníkov našej dnešnej besedy. Sú to: vážený Igor Michajlovič Danilov.

IM: Dobrý deň.

T: Žanna.

Ž: Dobrý deň.

T: Diana.

D: Dobrý deň.

T: A Andrej.

A: Dobrý deň.

T: Mnohí z vás počuli také výroky, že „myšlienka je materiálna“, alebo že „bojte sa zlých myšlienok“, alebo „čo sa nemá robiť, to nerobte dokonca ani v myšlienkach“. A otázkami o tom, čo vlastne sú naše myšlienky, či sú predsa len materiálne, sa zaoberalo tiež veľké množstvo vedcov v rôznych dobách v rôznych krajinách sveta. Názory sa

rozchádzali. Jedni hovorili, že myšlienka je materiálna, druhí hovorili o tom, že myšlienka je nehmotná. A dnes by sme chceli, vyjasniť túto otázku. Ak dovoľíte, začnem našu reláciu prácami a výskumami vedca, psychiatra Gennadija Pavloviča Krochaleva, ktorému sa podarilo experimentálne vyfotografovať zrkové halucinácie. Práve Gennadij Pavlovič ako jeden z prvých dokázal, že zrkové obrazy a zrková informácia k nám nielenže prichádza z vonkajšieho sveta, ale že ju môžeme ešte aj vysielat' do vonkajšieho sveta, a nie len odovzdávať, ale že je možné to i zaznamenávať na fotografické materiály. Všetko sa začalo v roku 1972, kedy mu jeho brat priniesol časopis „Technika mládeže“, kde si všiml článok vtedajšieho moskovského fyzika Valerija Skurlatova, článok sa nazýval „Pozri sa z opačnej strany“. A v tomto článku sa práve predpokladala a predkladala táto hypotéza, že áno, skutočne, zrkové obrazy a zrkové halucinácie je možné fotografovať. A čo je zaujímavé, oveľa skôr, v roku 1880, francúzsky maliar, fotograf Pierre Boucher, práve celkom náhodne vyfotografoval zrkové obrazy. Čo sa udialo. Raz po rušnom večierku sa ráno zobudil kvôli tomu, aby išiel do laboratória vyvolať fotky. A veľmi dlho nemohol nájsť tento snímok, nemohol sa sústrediť na svoju prácu, pretože ho mučil, povedzme, hluk v hlave i obrazy z nočných mor. A v momente, keď vyvolal prvý snímok, uvidel nie fotografiu klienta, ale práve fotografie týchto obrazov, ktoré ho prenasledovali celú noc, a v podstate, obrazy z jeho nočných mor. Isteže, od tohto obdobia, od roku 1880 do doby experimentov a praxe Gennadija Krochaleva prešiel celkom

dlhý čas... A, samozrejme, skúsenosti, experimenty a práce tohto vedca, permského psychiatra, zaujali aj našich operátorov, ktorí chceli zopakovať tieto skúsenosti, pretože to je skutočne reálny dôkaz toho, že myšlienka je práve materiálna, a čo je najdôležitejšie, že všetky tieto hlasy v hlave, zrkové obrazy, halucinácie majú exogénny, t.j. vonkajší pôvod. Že existuje nejaké pole, jemnohmotné prostredie, ktoré veľmi agresívne vplýva na človeka a agresívne sa k človeku správa. Preto by sme teraz poprosili Andreja, aby porozprával o experimentoch podrobnejšie, pretože on bol účastníkom tejto experimentálnej skupiny.

A: Áno, my sme sa tiež zoznámili s materiálmi, ktoré sú voľne dostupné na internete, o prácach Gennadija Krochaleva, a tiež sme si prečítali niečo o histórii, povedzme, mystickej fotografii. Zaoberali sa tým na konci 19. storočia, tak tiež slávny Nikola Tesla tiež vo svojej dobe hovoril o tom, že oči môžu nielen prijímať, ale aj (**T:** Vysielať) niečo vysielať do priestoru. Mnohí vedci už v období pôsobenia Gennadija Krochaleva tiež prichádzali k názoru, že oko môže fungovať ako fotodióda, na princípe fotodiódy. To znamená, že keď dopadá svetlo, prechádza v ňom prúd. A tak predpokladali, že je možné, že ak sa dodá potenciál, tak môže prebiehať vyžarovanie navonok. To nás veľmi zaujalo. V prácach použil Gennadij Krochalev bežné fotografické filmy s rôznou citlivosťou na svetlo, počnúc od sto do päťsto jednotiek. Ale v súčasnosti sme použili dokonca citlivosť tri dvesto (3200). To znamená, že technologický pokrok v tomto smere veľmi

pokročil a povedzme, že spektrum fotografického materiálu, ktorý je možné použiť na experiment sa značne rozšíril. Je teda jasné, že dnes je najjednoduchšie použiť túto digitálnu techniku. Dnes ju používame všetci, natáčame naše relácie, však? A zdalo by sa, že je to najjednoduchší spôsob, aj spektrum pokrytia v digitálnom prístroji je omnoho vyšší, ako v analógovom. Máme možnosť používať rôznu techniku. Teraz natáčame... veď koľko máme výrobcov kamier, však? Použili sme rôzne objektívy, ale na digitálnom prístroji neboli vôbec žiadne výsledky. Potom sme našli fotoaparáty, ktoré sa vyrábali, povedzme, pred dvadsiatimi až tridsiatimi rokmi. (T: Pred 30 rokmi.) Pritom sme samozrejme použili obrovské množstvo filmov, ani nedokážem povedať... To znamená, že veľmi veľa, a s rôznou citlivosťou na svetlo. Použili sme viac ako 5 rôznych fotoaparátov na film: ako Zenit – 11, Zenit – E, no rovnakého typu.

IM: Ešte starej výroby. (A: Áno, ešte staré, takisto...) No, v podstate Krochalev tiež používal Zenit aj, v podstate... (A: Áno.) Ja, priatelia moji, som trochu v obraze. Rovno hovorím, že som sa týchto experimentov nezúčastňoval, ale počul som, ako to robili. A čím začali?

A: Začali sme tým, že sme rozdelili experiment na tri hlavné etapy. Prvá etapa – fotografovanie sekvenčných obrazov. V čom to spočíva? Dajme tomu, že ste v tme, v úplnej tme rozsvietite dajme tomu jasné svetlo, povedzme fotoblesk, alebo silnú žiarovku, a vypnete ju, vtedy si každý človek môže všimnúť, že v jeho očiach zostane akoby zostatkové (**IM:**

Žiarenie) žiarenie, ktoré postupne mizne. To znamená...

IM: Prichádza k prudkému podráždeniu, a to zostáva.

A: Áno, a to... Ak, povedzme, urobíme niekoľko, keď sme pracovali so sekvenčnými obrazmi a keď sa niekoľkokrát použije blesk, možno, tri, štyri, päť, a dá sa nájsť určitý interval, že v očiach človeka zostane dokonca celá miestnosť v ktorej sa nachádza, aj so všetkými vecami. To znamená, že svetlo už nie je, ale celkový obraz miestnosti je v jeho očiach. Teda ako 3D. To je skutočne zaujímavý moment, no je taký...

IM: A na film sa zaznamenal?

A: Áno, čiže najprv sme použili fotoaparát, fotili sme zblízka. Potom sme sa snažili nájsť ohniskovú vzdialenosť, na ktorej je to možné zachytiť. Potom sme si znova prečítali práce a tam bolo napísané, čo fotografovať, väčšina fotografií pochádzala najmä z očnej sietnice. Takže boli použité jednoducho fotofilmy, to znamená bez prístrojov. Ako to teda vyzeralo? Dajme tomu, stlačí sa blesk, človek si fixuje obraz, ale čo je dôležité, dôležité je nehýbať očami, pretože len čo človek pohne očami, obraz hneď zmizne. To znamená, že sa musí, povedzme, trochu skoncentrovať na jeden bod. A potom sme jednoducho zobrali filmy a prikladali ich k očiam. Ako projekciu. Potom sme mali ešte spôsob, keď sme žiadali ľudí, aby premietli svoje obrazy. To znamená, že rovnako ako aj Gennadij Krochalev, ktorý vo svojich prácach používal, povedzme, ľudí, ktorí mali nadmieru neodbytné obrazy. No...

IM: No on pracoval so psychicky chorými ľuďmi, s tými, ktorým skutočne prichádzali tieto obrazy, boli im nanútené a keď sa pre pacientov stali reálnymi, tak tú realitu vyfotografoval.

A: Áno. Fotili sme aj ľudí, povedzme, ktorí u seba tiež zaznamenali prítomnosť neodbytných obrazov. Sú to ľudia úplne zdraví, normálni, adekvátni, ale pozorujú vo svojom vedomí prítomnosť týchto obrazov. Tiež sme sa to pokúsili zaznamenať. Takže sme v rámci experimentu, tiež nás to zaujímalo, zrekonštruovali Krochalevovu masku, rovnako sme použili kožený mech z fotoaparátu z tridsiatych rokov dvadsiateho storočia, našli sme ho, áno, to bolo tiež zaujímavé. Vlastne je to zaujímavé tým, že to umožňuje fotografovanie myšlienok – obrazov v úplne svetlej miestnosti. To znamená, že nie je potrebné vytvárať špeciálne podmienky, aby tam bola úplná tma, a ako sme...

IM: No on to robil preto, že pracoval s psychicky chorými ľuďmi (**A:** Áno), a zatvoril ich v tmavej miestnosti preto, aby odfoťil halucináciu, to bolo veľmi zložité mali by panické ataky a podobne. Takže, aby nezhoršoval ich stav, vytvoril takúto masku. A počas dňa, v miestnosti, alebo na svetle to mohol jednoducho využívať. Myslím si, že tam nešlo o nič iné, ako o zatemnenie. To je hlavný cieľ. (**A:** Áno). Nemala žiadnu funkciu, ako koncentrátora, alebo niečo podobné.

A: Nie, určite nie. Tiež sme s tou maskou experimentovali. V skutočnosti jej hlavnou výhodou je, že poskytuje dobré

zatemnenie. Použili sme aj fotopapier, tiež túto projekciu, ale to si už vyžadovalo dlhší expozičný čas, no tam bolo prasto, povedzme, potrebné silnejšie naň premietaf. Ďalší, jeden zo spôsobov fotografovania, ktorý sme použili, to sme už požiadali človeka, aby udržal a premietal nejaký jednoduchý tvar alebo číslo. Takže sme vyrobili, vystrihli a vytlačili na list papiera biele útvary s číslami na čiernom pozadí. Požiadali sme priateľov, tých, ktorí povedzme vedia dobre udržiať také obrazy, aby nejakú dobu trénovali. A potom sme ich požiadali, aby premietli tieto obrazy na digitálny fotoaparát aj na filmový fotoaparát, na film, na fotopapier.

IM: No premietnuť, myslíš tým vizualizovať, však?

A: Vizualizovať.

IM: Vizualizovať v priestore a zároveň to odfoťiť. (**A:** Áno). Podarilo sa?

A: Nie. Veľmi, veľmi sa to nepodarilo, tak... My sme dovtedy už vyskúšali, povedzme, rôzne filmy. Boli to digitálne, pozitívne, negatívne. Použili sme dokonca slajdy, to je film, na ktorom sa obraz zobrazuje tak, ako je, dá sa použiť jednoducho, ako v diafilmoch. Krochalev sa zmieňoval, že na takom filme sa mu to tiež podarilo. Použili sme tiež infračervené filmy, pretože v jeho dielach sa poukazovalo na to, čo... no, ako vedci predpokladali, že žiarenie z očí môže byť infračervené, infračerveného rozsahu. Ale aj tak nebol žiadny výsledok. A to sme už asi dva týždne (**IM:** Zaoberali sa experimentami.) experimentovali, áno, bolo to samozrejme

zaujímavé, pretože povedzme... (**IM:** Preto som sa priatelia nezúčastňoval... veľa času, škoda márne...) Boli aj komické situácie, ľuďom, ktorých trápili neodbytné obrazy, len čo sme ich chceli odfotiť, zrazu mizli všetky obrazy, myšlienky, všetko, všetko v podstate mizlo, dalo by sa povedať, taký terapeutický efekt, ak niekto chce... Niektorých našich účastníkov sme sa tiež pýtali, či nechcú, aby sme odfotili ich myšlienky. Hovorili: „Nie, ďakujeme, netreba, nechceme.“

IM: Zaujímavé, o čom takom rozmýšľali (**A:** Áno, áno...), že nechceli.

A: A potom, v procese, povedzme, po zvážení rôznych možností, sme dospeli k pochopeniu, že Gennadij Pavlovič fotografoval v podstate, no, ako píše vo svojich prácach, že sú to vnútené obrazy, teda exogénne, však, ako sme už dnes hovorili, tie, ktoré prichádzajú zvonku. V skutočnosti tí ľudia, s ktorými pracoval, boli ľudia, ktorí ich prijímajú, a my sme neustále fotili ľudí, ktorí sa ich usilovali vytvoriť.

IM: To znamená, že ste fotili tých, ktorí sa snažili vizualizovať, to znamená vytvoriť tento obraz. A on fotografoval tých, ktorí vysielali, to znamená, že oni dokonca ani neboli vysielacími, oni vnímali tento obraz ako skutočný. Nuž, myslím, že dnes sa k tomu ešte dostaneme, zaujímavá téma, no...

A: Áno, a v skutočnosti nás to priviedlo k myšlienke, že by sme sa mali pokúsiť vytvoriť rovnaké experimentálne podmienky, aké mal Krochalev. To znamená, že sme si uvedomili, že potrebujeme operátora, teda človeka, ktorý bude

vysielat' obraz inej osobe, a fotografovať nie operátora, toho, ktorý vysielala, ale toho, komu vysielala. Vybrali sme prípraveného operátora. Zobrali sme človeka, ktorý s tým už má skúsenosti, áno. Pozvali sme Júliu, ktorú ste mohli vidieť v experimente s pyramídou s prenosu čísel. A tento experiment sme začali... A mimochodom, v tomto experimente (konal sa v našom suteréne v Koordinačnom centre)... v tomto experimente sme práve použili Krochalevovu masku, pretože sme chceli, povedzme, aby boli dobré podmienky, aby bola tma, no povedzme, aby sa to dalo ľahko urobiť. A práve vtedy sa nám hodila Krochalevova maska. A teraz, v skutočnosti, už je to, povedzme, po dvoch týždňoch rôznych experimentov nás zaujíma, čo sa podarilo. A tu sú výsledky, povedzme... Výsledky... Takže sme požiadali operátora... Experiment pozostával, povedzme, z piatich etáp, požiadali sme operátora, aby vysielal postupne piatim ľuďom, číslo jedna, dve, tri, trojuholník a kruh. Operátor sám, povedzme, reguloval čas, teda ako to bolo. Naladil sa na človeka, sprostredkoval obraz, a keď zdvihol ruku, otvorili sme clonu fotoaparátu a zachytávali sme obraz, no a snímali oči človeka. Keď operátor povedal stop, tak to bolo asi... podľa chronometra to bolo od minúty do troch, takže..

IM: A podľa toho, ako sa naladil, je nastavený operátor.

A: Áno, áno. A výsledky sú zaujímavé, povedzme, teraz vám ich ukážem. Toto je číslo jedna, ktoré bolo zaznamenané... Tiež sa prenášali čísla dva, tri, ktoré sa tiež premietali. No ešte máme materiály, ktoré spracovávame, vo vývojke,

tu. Toto je kruh. To je to, čo bolo – prvok kruhu. Áno, samozrejme...

IM: No, možno povedať škvrna, možno povedať kruh, nerovný pampúch, no celkovo, niečo tam je.

A: Áno. No, povedzme, v súlade s... Áno, keď sme robili experiment, všetko sme zachytili, takže povedzme, poznateľne, povedzme, no je jasné, že by sme to chceli lepšie, ale myslím si, že ak by, napríklad, operátorka popracovala trochu viac, pretože v podstate sme vlastne robili tento experiment pred reláciou, preto to robila takmer bez prípravy, preto to...

IM: No, už je tu nejaká skúsenosť (**A:** Áno, skúsenosť je, áno...), aj to je niečo.

A: Bolo to zaujímavé. Najmä tu chlapci upozorňujú, tí, ktorí sa zúčastnili na experimente, že v skutočnosti obraz vznikal okamžite, to znamená, že ešte predtým, ako operátor začal hovoriť...

IM: Ale je to úplne inak. Jedna vec je, keď človek vizualizuje a druhá vec, keď prichádza hotový obraz a človek ho vidí. Tento rozdiel je, samozrejme, citeľný.

A: Áno. Ako písal Gennadij Krochalev, je to dôkaz toho, že myšlienka sa môže prenášať, teda je materiálna. Ale ako vieme, sú to len jeho nápady, ktoré neboli prijaté, pretože, ako vieme, oficiálne stanovisko vedy je, že myšlienka je nemotná, nie materiálna...

IM: Tento výraz použil Vladimír Iljič Lenin, že myšlienka nemôže byť materiálna, pretože je nehmotná. (**A:** Áno, a...) Ukázalo sa, a Krochalev to tiež dokázal, že myšlienka je materiálna a Lenin sa mýlil a vy, ako sa zdá, ste to už potvrdili.

A: Áno, potvrdili sme Krochalevove experimenty o tom, že myšlienka je skutočne materiálna. Opäť to dokazuje, že ak sa dá myšlienka prenášať...

IM: No, to dokazuje veľa vecí (**A:** Áno). Ale to znamená že ju môžete nejako tieniť. Krochalev, v jednej (**T:** Úplne náhodou, áno) z prác opisoval, áno, že pri tienení vchádza človek, u ktorého predtým snímali halucinácie, do zvláštnej miestnosti, a všetko sa podarilo. (**T:** Zrkové obrazy miznú...) Veľmi správne. Keď ho umiestnite do odtienenej miestnosti, obrazy zmiznú. A takým spôsobom dospel k tomu, že prichádzajú zvonku. (**T:** Áno.) Dokonca v ňom ani nevznikajú. A takou cestou dokázal, že druhotné vedomie, cez ktoré prichádzajú (obrazy), nie je ľudské, nepatrí človeku. (**A:** Áno.) To znamená, že patrí niekomu a niečomu.

A: Mimochodom, čo sa týka tienenia... Tienili sme aj operátora, ale netienili sme miestnosť, mysleli sme si, že načo tieniť toho kto prijíma, ak môžeme tieniť zdroj.

IM: Celkovo v tom nie je žiadny rozdiel. On pracoval, prepáčte, proti systému, odkiaľ tento obraz pochádzal, teda proti druhotnému vedomiu a vo vašom prípade bol zdroj blízko, takže možno tieniť to, alebo to, aj tak to dokazuje prenos myšlienok. (**A:** Áno.) Zatvárali ste do miestnosti?

Tienili...

A: Nie, zobrali sme, išli... urobili sme to jednoduchšie, zobrali sme hliníkový hrniec, omotali sme ho fóliou...

IM: A posadili ste tam operátora a zakryli pokrievkou.

A: Áno, v podstate tak...

IM: Úprimne, čo ste ešte pridali? Bobkový list, česnačik?

A: Nič také sme nepridali, ale sama operátorka hovorila, že sa cítila celkom pohodlne. (**IM:** Sedieť v hrnci?) To znamená, že... Áno. Cítila tú...

IM: Vy ste ju naozaj posadili do hrnca, či ako?

A: Nie, neposadili sme ju do hrnca, do hrnca sme vložili špeciálny mäkký uterák a dali sme jej ho na hlavu. To znamená, že sme zakryli (**IM:** No s Bohom...), povedzme...

IM: No viete, ľudová tvorivosť, priatelia, niekedy privádza... mohli ste nájsť veľký hliníkový kotol a posadiť tam operátorku, ničomu by som sa nečudoval.

A: Áno, a potom, ako sme takto zatienili zdroj, zatienili sme operátorku, na filme nebolo vôbec nič. Takže potom, ako sme to urobili...

IM: To znamená, že ak aj operátorka akoby nič nevysielala, tienenie aj tak fungovalo. (**A:** Áno, tak teda...) Ale čo je ešte zaujímavé, keby bol len hliníkový hrniec bez fólie, prenos by fungoval. Tenká fólia funguje oveľa lepšie ako hrubý hliník.

No, ak berieme obyčajný alobal. Keď nám vyrábali pyramídu, tam sa použila špeciálna zliatina, tam je to všetko seriózne, odborné. Mimochodom, mohli ste ju zatvoriť do pyramídy.

A: Bolo to možné.

T: Tiež tieni, však?

IM: Ale v pyramíde by to nebolo ono, s hrncom na hlave je veselšie.

A: Tieto experimenty, ako písal sám Krochalev a materiálna povaha myšlienky práve dokazujú to, čo dnes oficiálna veda odmieta. A to je existencia jemnohmotného sveta, astrálneho sveta a tých javov, s ktorými sa ľudia každodenne stretávajú a ktoré existujú, ale ich existencia sa popiera. A v tomto ohľade, áno, pracovali sme s druhotným vedomím, pomocou ktorého sa prenášal obraz, ale...

IM: Áno, to je hlavný zdroj.

A: Áno. V tomto zmysle môžeme obrátiť pozornosť na tému ovplyvňovania ľudí, áno, konkrétne povedzme, ako sa píše v knihe Ezoosmóza a dnes vidíme obrovské množstvo dôkazov o samovraždách ľudí, ktorí ich páchajú... Len nedávno poslali naši účastníci video z metra, kde dvaja mladíci, úplne normálni, mladí, sami skáču pod vlak, pod idúci vlak v metre. Ako vieme z knihy Ezoosmóza, je to práca bytostí, nazývaných kanduci. A...

IM: A mimochodom, ak by bolo možné týchto ľudí, ktorí

páchajú samovraždu pod vplyvom tretích síl, konkrétne týchto kandukov, natočiť v tom okamihu podľa Krochalevovej metódy, ľahko by sme tam videli obraz, obraz tej zámeny, ktorá sa im vnucuje. Veď ľudia vykročia aj z okna, aj z balkóna aj zo striech, pretože vidia niečo iné. Táto zámena prebieha už na úrovni vnímania obrazu, vyplýva z toho, že sa mení priestor, práve to, čo človek vníma. Tieto zmeny, ktoré sa dejú okolo neho, tieto obrazy vníma a v tom máš pravdu.

A: Áno, to znamená, že popieranie toho, že myšlienka je materiálna, nedovoľuje alebo neumožňuje ľuďom správne zhodnotiť situáciu a pozrieť sa inak na tie veci, ktoré sa im denne dejú. Teda brať do úvahy to, že myšlienka je materiálna, áno, a nie zbytočne sa vo všetkých náboženských spisoch hovorí o tom, že človek nemá rozmýšľať o zlom, nemá sa zameriavať na zlé, pretože ono, ...pretože sa to stane. Jediné, čo Krochalev a vedci tvrdili, že myšlienka má obrovskú energiu. No ako všetci vieme, myšlienka, ak jej človek nedal svoju pozornosť, nemá energiu, dokonca, ani keď ju človek, povedzme, pozoruje vo svojom vedomí.

IM: Jednoduchá otázka, vy fotografujete, práve si nám ukazoval praclík, jednotku a podobne, to čo operátor odovzdal a vy ste fotili vašu myšlienku (**A:** Nie), vašu silu? Alebo to, čo robil operátor, jeho silu?

A: V podstate v tomto experimente operátor vystupoval v úlohe tretej sily. Teda, poviem to tak, tento experiment

dokázal, že človeku sa môže rovnako dobre vnucovať akýmkoľvek iným operátorom čokoľvek. (**IM:** Tretie sily.) Tretie sily, áno, je to tak.

IM: Vysvetlíme to jednoducho tým našim priateľom, ktorí nie celkom chápu, čo sú to tretie, druhé sily a podobne. V tomto kontexte sa tým rozumie zásah, nech by to bol ktokoľvek, buď kanduci, alebo operátori, alebo ľudia, alebo niečo iné, to znamená tretie sily. Za druhú silu je považovaná... Prvotná sila, to je sila, idúca od Osobnosti od samotného človeka. Za druhú pôsobiacu silu je považovaný sám systém, alebo to, čo nazývame materiálnou myšliacou substanciou, alebo to nazývame absolútnom, univerzálnym rozumom, diablom, no, nech by sme to nazvali akokoľvek, napríklad aj informačné pole a podobne. To znamená vonkajšie vplyvy, alebo tá časť, ktorej patrí naše druhotné vedomie. A práve cez druhotné vedomie prebieha pôsobenie týchto tretích síl. V danom prípade je to operátor.

A: Áno, a z toho vyplýva, že ak človek nesleduje prácu svojho vedomia, nepozoruje tie myšlienky, ktoré nie sú jeho, ktoré sa mu vnucujú, tak v tom prípade z toho vyplýva, že...

IM: Lahko sa môže stať obeťou.

A: Áno. Lahko sa môže stať obeťou a stať sa ovládaným...

IM: A nerozozná, či sú to jeho myšlienky, jeho túžba, prianie, alebo mu to niekto vnútil. Áno. A to sa veľmi široko používa. Myslím si, že táto téma je dosť vážna, je dosť obsiahla, ale predtým, ako sa k nej dostaneme, som si spomenul, že si

rozprával, že ste použili veľa rôznych fotoaparátov, používali ste digitálne, používali ste aj jednoduché a podobne. A spomenul som si, že keď sme tiež začínali taký zaujímavý dobrovoľnícky projekt na štúdium skyfishov, vyskúšali sme tiež veľa rôznych fotoaparátov, začali sme s filmovými, pretože... potom digitálne. Potom na nich začali skúšať rôzne filtre a hľadali, kde sa dajú tieto skyfishe nájsť a podobne. Ukázalo sa však veľmi jednoducho, že medzi určitým počtom kamier sa našla jedna, ktorá začala všetko jednoducho snímať a ukázalo sa, že ich je všade veľa. A tu dokonca máme, áno, tu pri natáčaní je okolo tucta kamier a okolo sa tu často objavujú skyfishe, v skutočnosti to sú buď plazmoidy alebo skyfishe. Deväť kamier to nevidí, ale jedna vidí. A tiež deväť kamier nevidí, ako napríklad niekto nesprávne mrká, ale jedna kamera to vidí. A opäť, čo sa tu deje? Že práve citlivosť tejto kamery, je schopná zachytiť to, čo my nedokážeme vnímať okom, čo nevnímame, čo nie sme schopní snímať, povedzme, s inými kamerami áno, to znamená, zachytiť, a táto jedna kamera... Ale nebudeme hovoriť jej názov, chápem, že sa zosypú otázky. Priatelia, nebudeme robiť reklamu tejto firmy, pretože začnú hľadať tieto kamery po celom svete, nie je z tých najdrahších, z tých najobľúbenejších, ale z nejakého dôvodu ich sníma. A tiež, prečo to neurobíme, je mi ľúto, budem hovoriť priamo, vezmete tieto kamery a budete behať a hľadať, tých, ktorí vedia nesprávne mrkať, aby ste ich objavili a zničili ľuďom životy. Žite pokojne. A nech sú aj oni pokojne s nami, sú len na úžitok, nie na škodu. Teraz sa opäť vraciame k našim prichádzajúcim

materiálnym myšlienkam. A ako sa to skončilo...? Ako sa skončili vaše experimenty, chápeme. Ako vidím, že si vytlačil len niekoľko, aby videli aj ostatní. A ako sa skončili Krochalevove experimenty, jeho osud? Veď tento človek urobil obrovský objav. (**T:** Áno.) Mal byť minimálne nominovaný na Nobelovu cenu. (**D:** Áno.) Mali by ho všetci poznať, ale väčšina našich priateľov, počuje prvýkrát od vás, že existuje taký človek. Veď to je prelom. Je to prelom, prepáčte v psychiatrii. Je to tak? Je to prelom v našom každodennom živote. Všetci duchovní by mali mať doma jeho portrét, pretože to dokazuje predovšetkým existenciu vonkajších síl. A to je priamy dôkaz existencie Duchovného Sveta. Môžeme túto tému rozvinúť a prísť k tomu, ak vás to bude zaujímať, ale je to reálne. Dokazuje to predovšetkým svet diabla, čo znamená, že to dokazuje aj svet Boha. To znamená, že negatívne vplyvy prichádzajú k človeku zvonku. A najmä tento vplyv robí človeka, no, povedzme, nie celkom človekom, a mení ho na zviera. Pod týmto vplyvom začína v ľuďoch dominovať ich živočíšna časť. Ale je to aj dôkaz toho, že existuje aj druhá časť – duchovná zložka človeka. A to je priamy dôkaz toho, že Boh je. Nie je to tak? Ale vidíme to? Pochybujem, že niekde nájdeme zmienku, že niečo za to získal, že ho niekto uznal, alebo niečo iné. Aký bol jeho osud?

T: Dokonca rozprával o tom, že... ako vôbec vedecké prostredie prijalo tieto jeho experimenty. A skutočne dvojakým spôsobom, tak ako hovoríte. Niektorí hovorili, že je to určite senzácia... (**IM:** Boli to čestní ľudia.) Boli to čestní ľudia.

Oni... (**IM:** Boli to čestní, slušní ľudia.) Áno. Že je to jedinečný výskum. A druhí hovorili, že to samozrejme nie je možné. A keď sa pýtali samotného Krochaleva: „A čo si myslíte, prečo nedajú priechod týmto experimentom?“ On odpovedal: „Viete, ja svojimi experimentami jednoducho rúcam túto leninskú koncepciu o tom, že myšlienka nie je materiálna, ale je nehmotná.“

IM: No, počkaj. Tu musím oponovať. Veď mu nedali priechod ani v zahraničí. No dobre, žil v sovietskej dobe, bol, no... taký komunistický materializmus a podobne, keď sa skutočne nemohlo oponovať takej autorite, ako bol Lenin. Keď povedal: „Myšlienka je nehmotná a nie materiálna“, – muselo to tak byť, tomu rozumieme. Ale čo v zahraničí? Veď o jeho prácach sa vedelo aj v zahraničí – a tiež bolo ticho.

T: To je zaujímavé, áno o tom, že veda...

D: A práve o to ide, že tí, ktorí najviac (**T:** Áno) kládli odpor jeho myšlienke, boli práve jeho kolegovia, ktorým sa týmto spôsobom rozpadala vedecká psychiatrická koncepcia, že myšlienka je psychická funkcia mozgu.

IM: Produkt činnosti nášho mozgu.

D: Áno. A to, že on (**IM:** Áno) pracoval práve... hlavný zdroj, s ktorým pracoval, to boli jednoducho psychicky chorí ľudia z oddelenia alkoholikov, povedzme, ktorí mali halucinácie pod vplyvom...

IM: No, v dôsledku intoxikácie, povedzme.

D: Intoxikácie, áno. A to bolo vtedy aj hlavným vedeckým vysvetlením, že všetky tieto obrazy vznikajú v dôsledku poškodenia, narušenia mozgovej činnosti. A vyplýva z toho, že Krochalev rozvracal celú túto koncepciu. Ale čo je zaujímavé...

IM: A teraz urobíme paralelu, (prepáčte, trochu odbočím, preto že sme... momentík). Prečo práve psychicky chorý plus alkohol a halucinácie také silné, že ich možno fotografovať (tak, ako prostredníctvom operátora)? To znamená, že sú to veľmi silno vnucované myšlienky. A prečo sa to nedá u obyčajného človeka? No, tu priatelia skúšali, veľa fotografovali a nepodarilo sa.

T: Existuje nejaká bariéra, ktorá sa stráca po použití alkoholu.

IM: A alkohol... Či už alkohol, či už narkotiká, alebo iné preparáty (**D:** Úplné potlačenie Osobnosti, áno), áno, umožňujú (**Ž:** Druhotnému) druhotnému vedomiu úplne manipulovať Osobnosťou, pretože tieto preparáty, povedzme, s toxickými účinkami, natoľko oslabujú prvé vedomie, že ono neúprosne prepúšťa informácie napriamo – a človek sa stáva tým, koho nazývali otrokom satana, však? To znamená, že je absolútne ovládaná bábka, je zombie, doslova sa stáva zombovaným a ovládaným. A koľko takýchto ľudí vidíme, keď sa človek podobá skôr na zviera, ako na človeka, so zriedkavými zábleskami ľudskosti a tak podobne? Nie je to tak? V tomto svete nie je všetko také jednoduché, všetko je

vzájomne prepojené. A máte absolútnu pravdu, že nejde vždy o duševnú chorobu. A samozrejme to búralo koncepciu (**D:** Všetko, tam ešte... áno) a vyvolávalo napätie medzi kolegami.

D: Aj tu je to trochu paradoxné: ako by sa vo vede uznávali materiálne priority. To znamená, človek – to je telo, áno, je to matéria, je to biologická bytosť. A zároveň, akoby obzvlášť, neuznávala tieto duchovné... Duchovný svet, v podstate neviditeľný svet, a pritom hovorí: „Nie, nuž ľudská psychika (**IM:** A potom čo?) nemôže byť dokázaná ako... že je materiálna“, však? (**T:** Ani fyzická, ani chemická...)

IM: Nuž, mám... mám tu tiež malú nezrovnalosť (**D:** A ja tiež). Ako myšlienka nemôže byť materiálna, keď dokonca, vezmeme obyčajnú vedeckú paradigmu, áno, odvodenú od práce neurónov a tak podobne. A čo je to neurón? To je materiálna (**D:** Hmota), však? Tam prebiehajú bežné chemické reakcie, elektromagnetické impulzy a všetko ostatné. Dobré. Ony vyvolávajú tieto impulzy. Ony vytvárajú čo? Interakciu medzi sebou (**D:** Nuž, áno) vďaka elektrickému impulzu. Vari toto nie je hmota? A tiež, keď vychádzame z vedeckej koncepcie, myšlienka, ako sa ukázalo je materiálna.

D: Ale nie. Zrazu boli námietky, to znamená, také...

IM: Ale nie. Viete, v čom je problém? Budem nazývať veci pravými menami... Pretože tí, ktorých, prepáčte, nazývajú zástupcami Deviateho kruhu, vôbec, ale vôbec nechcú, aby sme my ostatní vedeli, že prostredníctvom materiálnych

myšlienok sme veľmi ľahko ovládateľní. Je veľmi ľahké prinútiť nás, ako dav, aby sme niekoho milovali, niekoho poslúchali. Dokonca v myšlienkach, keď vidíme, že človek nezodpovedá tomu obrazu, ktorý sa nám vnucuje, to chápeme, no ešte ani v myšlienkach si nedovoľíme povedať „nie“, alebo hlasovať za iného, alebo niečo iné, alebo nejako niečo spochybniť, pretože nám naše myšlienky, ktoré sú akože produktom nášho vedomia, nášho mozgu a tento... tento produkt nášho mozgu nám hovorí, že „tento človek je dobrý, namáha sa kvôli nám. Nuž kráľ, ten má vždy svoje maniere, ale kráľ je aj tak dobrý.“ Alebo, hovorí: „Príde ďalší kráľ – a bude tiež dobre.“ Nie je to tak? (T: Áno) Pretože, práve tieto silové momenty pôsobenia, ktoré... v poslednej relácii Deviaty kruh sme otvorili túto otázku. Preto sú im všetky tieto neprístojnosti, ktoré tvoria, aj potrebné, aby nás ich operátori držali ako stádo vo vymedzených ohradách svojho vedomia. A preto je pre nich krajne neprijateľné, aby sa táto informácia skutočne dostala k ľuďom, aby sme vedeli a chápali. Veď keď chápeme a vieme, už sa stávame vyzbrojenými a chápeme, že sa toho môžeme zbaviť. Napríklad, jednoducho, študuj svoje vedomie, alebo si prečítaj knihu AllatRa, použi to – a budeš vedieť, ako sa proti tomu postaviť. Nie je to ťažké. Kontrolovať tieto myšlienky je veľmi jednoduché, ak to chceš. Z toho vychádza, že človeku nemožno čosi vnútiť, pretože akákoľvek myšlienka, ktorá prichádza zvonku, je zablokovaná už pri vstupe. A človek je už dostatočne slobodný v tomto svete. No, a vtedy sa vyčleňuje zo stáda, stáva sa divým zverom pre predstaviteľov Deviateho kruhu. A to

je pre nich strašné. Ešte raz by bolo potrebné, prepáčte, ak sme sa už trochu dotkli Deviateho kruhu... Ospravedlňujem sa, že sa vraciame k tejto relácii, je nesmierne ťaživá, ale rád by som zdôraznil: čo myslíte, prečo sa snažia o to, aby sa počet ľudí výrazne znížil? „V ideálnom prípade, “ hovoria, „päťsto miliónov“ to by bolo skvelé. „Dokonca aj na ich poradných kameňoch je vytesané, že päťsto miliónov“ (T: Georgijské poradné kamene, áno), áno, to je... to je ideálne (T: Prvý bod). Vysvetlím, aby ste si nelámali hlavy – tak sa ľahšie ovládajú. Keď počet ľudí rastie, musia do svojich vládnych kruhov zapájať ešte podružných ľudí preto, aby nás mohli kontrolovať, preto, aby držali naše myšlienky na uzde. Tu, samozrejme, zohrávajú veľkú úlohu aj médiá, aj televízia aj ich rapsódi. Ale opäť, nie pred každým možno hovoriť o všetkom otvorene, no zasvätení musia byť. Prečo? Aby mohli kontrolovať napríklad predstaviteľov žurnalistiky, však? Nie každý sa dá kúpiť. Ale prakticky všetkých možno kontrolovať na úrovni vedomia: vyvolávať v nich pochybnosti, odmietanie a tak rôzne. Myšlienka – je vec materiálna, ľahko sa prenáša. A čo to vyvoláva v ľuďoch? Poslušnosť, súhlas a podobne. No a preto zapájajú veľa podružných ľudí. A títo podružní ľudia, sú preto podružní, lebo niekedy začínajú tárať. A všetky ich informácie, ktoré veľmi dlho skrývali, uchovávali... Samozrejme, bolo o nich v priebehu storočí veľa informácií. Ale teraz sa to jednoducho začalo všetko vyplavovať na povrch, pretože ako hovoria aj v šoubiznise atď., keď si dosiahol určitú hranicu (pamätáte si z posledného programu), musíš k nim alebo vstúpiť, alebo

zostať na okraji života. A myšlienka je predsa len materiálna a je ľahké sa jej zbaviť, dokonca veľmi ľahké.

T: A Vy, Igor Michajlovič, ste tiež...

IM: Takže vraciame sa k osudu (**T:** Áno) Krochaleva.

T: Tu som sa len chcela vrátiť k tejto... k tomuto momentu, pretože ste hovorili o predstaviteľoch Deviateho kruhu. Ved' skutočne sa vývoj a výskum vykonávali, no vykonávali sa v uzavretých kuloároch, v uzavretých laboratóriách. A tieto výskumy pokračovali, pretože sám Krochalev hovoril v jednom zo svojich posledných článkov pred svojou smrťou, že už existujú informácie o tom, že sa vyvíja psychotronická zbraň a že je vytvorená v iných štátoch a je možné, že sa už vyvíja, vytvára v našej krajine.

IM: Je absolútne neefektívna. Môže pôsobiť, môže mať určitý polárny vplyv, ktorý spôsobuje popáleniny, ako mikrovlnná rúra, trochu strachu (pri určitých frekvenciách). Nuž, je to dosť energeticky náročné, ale dostatočne efektívne. No to, o čom hovoril Krochalev (len to vysvetlím ľuďom), on hovoril o tom, že je možné vytvoriť falošné obrazy, ktoré uvidia predstavitelia, povedzme, nepriateľskej strany a budú strieľať na falošné ciele. Je nesmierne ťažké na dlhý čas fixovať, a podmaňovať si celú skupinu ľudí. Prečo? Pretože existujú zrkadlové efekty. Tie isté lživé obrázky začnú vidieť aj vlastní ľudia. Odtieňovať sa je mimoriadne ťažké. Ešte jeden problém. Ak má človek aspoň trochu kontrolu nad svojím vedomím, ovláda techniku vojakov, môže na to kašľať,

nevnútiš mu tento obraz, neprijme ho, pretože... Áno, študovali. Toto naozaj študujú, pretože, opäť, zdokonaľujú spôsoby, ako nás ovplyvniť. No, to je normálne.

T: Áno, on práve tiež hovoril... V takých jeho posledných rodných archívoch sú... záznamy, myslím, z 95. roku, kde zdieľa a hovorí, že: „Už sa nezaobieram len psychiatriou, už som zašiel oveľa ďalej, mám už tisíce sledovaní príčin vplyvu tejto psychickej energie na realitu, na to, čo sa deje...“

IM: Nuž, dotkol sa toho, čo nazývajú psychickou energiou, dotkol sa takého pochopenia, ako je sila pozornosti. A teda, kam človek vkladá pod určitým uhlom pozornosť, to sa začína aj, to nastáva. Prečo? On do toho skutočne hlbšie prenikol. A čo ďalej?

T: Nuž áno.

A: No ukázalo sa, že jeho dôkazy, že myšlienka je materiálna... on sám vo svojich prácach písal, že to už nie je záležitosť psychiatrie, ale fyziky, pretože je to...

IM: No, pravdaže, to sú fyzikálne procesy, samozrejme.

A: A opäť, materiálnosť myšlienky, áno, veľmi zaujímavé, ukazuje sa, že niektorých ľudí... máme sériu relácií „Hra profesionálov“, kde sa rozoberala téma o maniakoch, ktorí sami rozprávali, že páchali zločiny pod akýmsi obrovským energetickým tlakom (no ako to sami opisujú). To znamená, že to núti niektorých ľudí zabíjať a iných ľudí, hádzať sa pod vlak. Teda nejaká tretia sila (**IM:** Samozrejme), ktorá, zdá sa,

riadi životy ľudí. A v skutočnosti, pre ňu sú ľudia, ako bábkky, pretože sa ukazuje, že... tak dobre, pozrime sa na situáciu, že sedí niekde niekto, kto na diaľku ovláda iného človeka, ako nejakého biorobota, a ten vykonáva za neho nejaké činnosti...

IM: Dobre, pozri, uvedieme príklad (teraz si sa zmenil o maniakov o ktorých sa hovorilo v relácii)... Vezmeme si príbeh Čikatila, áno? Keď obeť vylákal, on išiel napred, obeť ho nasledovala do lesného porastu, pričom dokonale chápala, ako to skončí, no poslušne išla. Keď už prakticky začal páchať svoj čin, niekoľko metrov od nich bola cestička. (**D:** A po nej išli ľudia), ľudia šli, a on tu týral ženu. A oni si ho nevšimli. To znamená, že tu bol určitý vplyv nielen na obeť, ktorá videla, že prichádzajú ľudia nie jedna osoba, ale skupina ľudí, a mohla vydať akýkoľvek zvuk, bolo to vo vzdialenosti niekoľkých metrov a oni by si to všimli. Ale, ako si to mohli nevšimnúť. Prepáčte, veď nebolo leto oni neboli v kríkoch. Bolo to také obdobie, keď neboli listy. To znamená, že v tom čase ho niekto kryje, niekto ovláda omnoho viac. A ako dlho ho nemohli chytiť. Keď už boli úplne blízko, tak odišli. Je tam veľa takých záhadných momentov, čo sa maniakov týka no nechcem veľmi načiť túto tému. Prečo? Pretože vznikne dojem, že ich ospravedlňujeme. Ale v skutočnosti, keď k tomu pristupujeme čestne, tak aj oni sú obetami. Boli nástrojom v cudzích rukách. Ale ich vina, podľa môjho názoru, je v tom, že sa duchovne nerozvíjali, neoslobodzovali sa. Ak je človek duchovne slobodný, nie je možné

na neho pôsobiť, to je nereálne. Žiadnou treťou silou. A teraz vezmeme čisto medicínu, áno? Napríklad, keď je človek v modlitebnom stave, tak sa jeho mozgová frekvencia výrazne spomaľuje, jeho činnosť. Prakticky sa prirovnáva k človeku v kóme. Ak sa človek nachádza v hlbokom meditatívnom stave, výrazne sa znižuje. A, prepáčte mi, ak niekto skutočne ovláda duchovnú praktiku a odchádza, potom prakticky naše encefalografy, ukazujú priamku, to znamená, že ukazujú, že je mŕtvy. A človek v tom čase dýcha, má srdcový rytmus ale informácie nevidíme. Prečo? Pretože, sú to len materiálne veci. Alebo, povedzme, sú praktiky – taký „Lotos“. Teda, prevedenie Lotosu, keď ho človek vykonáva seriózne, čo vidíme? Vidíme stav, ako u dieťaťa na ôsmy až deviaty deň. Je to vzácny stav, ktorý trvá doslova hodiny. Potom sa mení. Veď dieťa sa narodí a má veľmi pomalý rytmus. Prudký nárast – je na ôsmy až deviaty deň. Musí sa zachytiť, pretože to trvá len pár minút. A prebieha s určitou frekvenciou na ôsmy deň. Po určitom čase, nuž, je to doslova niečo vyše hodiny a tieto vzostupy, je ich dvanásť, ani viac ani menej, a ony sa veľmi líšia. A opäť je ticho. A potom počas troch mesiacov je opäť pomalý rytmus. A až potom sa začne rytmus zvyšovať. A teda prečo, keď sa človek nachádza skutočne v hlbokom meditatívnom stave, u neho analogicky k týmto vzostupom... Ibaže ak tam to trvá niečo vyše hodiny, tak tu to trvá niekoľko minút. To znamená, že tieto vzostupy prebiehajú prakticky v absolútnom tichu. To hovorí o mnohom. To je, samozrejme zaujímavé. No, odbočili sme, prepáčte. O týchto témach môžeme hovoriť dlho.

A: Áno, o Krochalevovi.

IM: Vrátime sa ku Krochalevovi.

A: Áno, jeho osud je veľmi zaujímavý, pretože na konci svojho života sa dosť aktívne venoval vedeckej práci a písal knihy, rôzne diela. A práve pred svojou smrťou bol veľmi veselý a chystal sa vydať svoju šiestu knihu. Ale ako vieme, spáchal samovraždu. A tu sa natíska otázka: nemohol Krochalev zomrieť kvôli pôsobeniu toho, čo študoval, to znamená tých tretích síl?

IM: Áno, samozrejme, veď keď nevieš plávať, nelez do vody. Náhodou narazil na nepoznané. Vieme, že tieto temné lesy sú plné dravcov, a on sa im jednoducho priplietol do cesty. Preto jeho samovražda.

A: Takže kvôli tomu, že nemal znalosti...

IM: On začal... Absolútne nemal znalosti, ale náhodou na to narazil, a unesený tým, že myšlienka je materiálna, začal to študovať... A potom išiel ešte ďalej: začal študovať, vkladať silu svojej pozornosti, no ako koncentrácia, sila myšlienky, začal sa to učiť – a začal si všímať podivné veci. Jednoducho, stal sa viditeľným pre predátorov. Predstavte si, zajac, ktorý behá so zvončekom a takou vlajkou na chvoste, vieš, aby ho videli všetci vlci a líšky. On sa stal takým zajačikom, pomalovaným na oranžovo so zvončekom a vlajkou. Samozrejme, že by ho zjedli. Bohužiaľ, ale je to pravda. To je neodvratnosť.

A: Tak teda, Igor Michajlovič, taká otázka, že tu máme teraz ohromné množstvo ľudí, myslím si, ktorí sa s týmto stretávajú, s nadprirodzeným. No, čo by sme im mohli poradiť, pomôcť, ako... ako môžu povedzme, študovať, no...

IM: Študujte svoje náboženstvá a dôkladne. Akékoľvek náboženstvo dnes... no, mám na mysli fundamentálne náboženstvá, tie pochádzajú z čistého zdroja, a v nich sú znalosti o tom, ako sa chrániť, ako sa nestáť obeťou týchto vlkov a líšok. Toto je najdôležitejšie.

T: Teraz je jasné, prečo Krochalevovi kolegovia neriskovali a nepokračovali v týchto experimentoch a...

IM: Pretože nie sú samovrahovia.

T: Áno. Bez znalostí...

IM: Prirodzene. Chápali veľmi dobre a mnohí už o tom premýšľali aj počas jeho života, že to takto skončí, pretože ľudia to v hĺbke, na podvedomej úrovni dokonale cítia a všetko to chápu. Myslím si, že sám dokonale chápal, že bez ochrany s holými rukami, prepáčte, lezie na vedenie pod napätím. Ale zvedavosť zvíťazila. V skutočnosti chcel priniesť toto pochopenie a snažil sa, a skúšal, pokúšal sa, predieral sa no... V súkromných rozhovoroch ho každý obdivoval, ale len čo sa vzdialil, ľudia si začali medzi sebou rozprávať: „To nemôže byť“ – hoci sami videli výsledky.

T: Áno. Igor Michajlovič, ale ak hovoríme o experimentoch a štúdiách Durova a Kažinského, tam bol tiež taký

zaujímavý moment týkajúci sa telepatie, že človek, ktorému vsugerovali nejakú činnosť, nielenže videl obrázok, ale skutočne u neho vznikala akási potreba zvnútra. Dajme tomu, že Durov zadal Kažinskému úlohu poškrabať si ucho...

IM: Zasyrbelo ťa ucho a ty to automaticky robíš. Je to automatický pohyb. Je nepremyslený.

T: To znamená, že vklad ide konkrétne, na prvotné vedomie...

IM: Presne tak. A prečo sa to deje? Pretože opäť, akým spôsobom sa prenáša obraz? Andrej teraz práve odhalil v podstate najväčšie tajomstvo Deviateho kruhu, priatelia to je pre tých, ktorí dokážu premýšľať. Prečo? Pretože práve odovzdávanie obrazu to je moment manipulácie. Kdekoľvek by (si) bol, akoby... Ani keby bol, akoby... no mám na mysli, nech by akokoľvek ovládali, snažili sa, aj tak pôsobia prostredníctvom obrazu. Niet takej sugescie, a nie je možné vsugerovať – len v hypnóze. Napríklad ješ slané a hovoria ti, že je to sladké, a ty: „Áno, je to sladké“ a podobne. Hypnotizér musí hovoriť, on potrebuje, aby ho počuli atď. Závisí to opäť, od toho, aká hypnóza. Neberieme... bývajú rôzne a podobne, rôzne úrovne. Ale to skutočné, to, čomu sa hovorí vklad, to prebieha bez ohľadu na vzdialenosť, nech je človek kdekoľvek. Ale opäť, tienené miestnosti, povedzme, áno, oni pomáhajú zbaviť sa (**T:** Blokujú) tejto sugescie aj tretích síl, ale ty predsa nebudeš celý život sedieť v tienenej miestnosti, aby sa k tebe nikto nedostal. A stačí vyjsť – už sa valí na teba

kolosálny útok. Je to nepretržitý útok, takpovediac z vonku. Je to od samotného systému a každý to vidí – z ničoho nič vzniká nejaká emócia. Alebo hneď prichádzajú obrazy, o ktorých neustále premýšľaš, herci v hlave premietajú všelijaké filmy, s niekým sa rozprávaš, niečo hľadáš, no... vedomie nemlčí. Vôbec to nepotrebuješ, ale vŕhujú ťa do tohto procesu. Kto sa s tým nestretol? Nepotrebuješ to. Musíš rozmýšľať, no neviem napríklad, čo dnes navariť, alebo čo zjesť, no... Banálne beriem obyčajné ľudské. A tebe do hlavy lezie, ako sa s niekým rozprávaš, o čomsi sa hádaš. Pokúšaš sa niečo dokázať, alebo ešte niečo. Alebo, snažia sa ti niečo dokázať, ale ty nechceš. No, hovorím to obrazne. Neustále besedy, neustále rozhovory, neustále preťahovanie lana od toho, čo potrebuješ. A preto, aby mohol človek pokojne, povedzme, premýšľať o tom, čo navariť, alebo čo zjesť, musí sa zaoberať svojim vedomím. Vtedy bude všetko v poriadku. Správne? Existujú však aj iné vklady. Nie je to len subjektívny obraz, to znamená, že... Jednoduchý príklad. Človeku sa zachcelo poškrabať si ucho a vydáva tento príkaz. To je proste príkaz k činnosti. Ale tieto príkazy k činnosti vyvolávajú tiež veľa následkov. Ak jeden vie vysieľať, teda je operátorom a druhý, povedzme, je otvorený k vnímaniu. A kto z nás je, prepáčte, uzatvorený voči tomuto vnímaniu?

T: Toto je to najhoršie, áno.

IM: Zoberme si náboženstvo. Áno, práve sme hovorili o zmenenom stave vedomia, kedy sa človek nachádza v modlitebnom stave, v hlbokom modlitebnom. Kto sa u nás vie

modliť? Kedysi sme prevádzali veľmi zaujímavý experiment, naozaj nás to mimoriadne zaujímalo, kvôli tomu sme urobili v podstate tisíce meraní s rôznymi ľuďmi pomocou encefalografu, tak ako treba. A otestovali sme množstvo kňazov a veriacich. A poviem úprimne, že len jednotlivci sú schopní vstúpiť do stavu modlitby, kde to všetko vidíme podľa rytmov. Prevažná väčšina je povrchná, skoková, sem-tam sa trošičku približuje. Ale jednotlivci – áno, skutočne sú, ponárajú sa. Toto sú skutočné modlitebné stavy, sú veľmi blízke k meditatívnyim stavom. A meditácie? To isté. Koľko ľudí sme testovali, ktorí robili meditačné praktiky: prepáčte, aj Tibeťanov, a kohokoľvek, lámov, ktorí na tom boli ešte horšie. Ale prečo, to nevedia. Oni určite nikdy nerobili meditácie, len o nich jednoducho učia a rozprávajú. Prepáčte, ale ja, pravda... my sme sa s mnohými stretli a veľa z nich prešlo výskumom, ale výsledok bol veľmi slabý v porovnaní s... Opäť, zoberme si kresťanstvo, zoberieme islam (tieto základné náboženstvá), a v porovnaní s lámami, no, to je obrovské percento, dokonca aj medzi kňazmi. Prečo dokonca? Pretože, u veriacich je to omnoho viac (ak to vezmeme podľa počtu), ako u duchovenstva. Tu je tiež vysvetlenie: človek je zaneprázdnený, pracuje, musí predsa učiť druhých ako sa modliť, a sám má veľa problémov – no kedy sa má modliť, nemá na to čas. Vtipné, ale je to pravda. (T: Áno.) Sú však aj duchovní v rôznych náboženstvách, ktorí môžu vyvolávať tieto stavy. Teda, počas týchto stavov nie je možné žiadnym spôsobom pôsobiť na človeka. Ale, keď opustí tento stav, ak v ňom nie je zbehlý, opäť sa vystavuje tomuto pôsobeniu. A,

keď som hovoril s týmito ľuďmi, keď som sa s nimi rozprával, kládol som priame otázky: A čo útoky, želania, prichádzajú? No áno, kajáme sa, odporujeme. A spýtal som sa: „Prečo ich vôbec vpúšťate?“ Predsa aj v Ježišovom učení, sa hovorilo... tak a prečo Prorok tiež dával ponaučenia, ako sa toho zbaviť, aby sa to nestávalo. „Ale veď to je pre svätých a my sme...“ A svätí sú kto? Jednoduchá otázka. Čo oni, príleteli z inej planéty, ako niektorí...? Nie, oni sú naši. Sú takí, ako vy. Oni do toho len vložili väčšie úsilie, neboli leniví a postavili sa k tomu svedomito, preto sa stali svätými. No ja mám na mysli skutočných svätých, a nie tých, ktorých kanonizovali podľa nariadenia zhora.

T: Áno, každému je poskytnutý univerzálny nástroj absolútne, áno.

IM: Samozrejme je. Samozrejme. Pre človeka je v tomto svete všetko otvorené. Len musí byť želanie a snaha. Prepáčte, ale na túto tému môžeme dlho hovoriť, vrátime sa k experimentu dvoch vážených vedcov. Tak, tam je to tiež zaujímavé. Jeden vysielal pocitové príkazy telepaticky, a jeho, povedzme, partner, ich prijímal. Ale, keď vstúpili do odtienenej miestnosti, príkazy nefungovali. Opäť, čo to potvrdzuje? Materiálnosť myšlienky a všetkého ostatného. No, keď sa otvorila čo i len škáročka, príkaz fungoval. Môžeme to preveriť, viete, znova si vezmeme obyčajný mobilný telefón, vezmeme potravinársky alobal a dobre ho zabalíme. Dokonca sme mobilný telefón zabalili len do jednej vrstvy a skúšame z druhého naň zavolať. Nebude to fungovať,

pretože to zacloní všetko. A to je obyčajný alobal. No, stačí otvoriť malé okienko, a signál hneď prechádza. Tak ako aj tu.

T: Áno, a vďaka týmto experimentom a Vaším odpovediam chápeš...

IM: Ale o čom to vypovedá? Vypovedá to o štruktúre poľa vysielaného signálu, alebo obrazu. Toto je potrebné pochopiť.

T: Áno, premýšľajš jednoducho nad tým, či skutočne, či skutočne myšlienky, ktoré k nám prichádzajú, sú našimi myšlienkami, našimi skvelými nápadmi alebo nie? A tu ľudia, samozrejme, premýšľajú o tom, či je to ich želanie... či je to skutočne ich želanie, alebo to niekto prosto potrebuje.

IM: No tak si vezmime hoci slávnych vynálezcov, áno? (**T:** Áno.) Teda, najslávnejší vynálezca. Väčšine hneď napadne – Tesla, áno? Môžem ešte doplniť? Tesla, Bartini – sú vedľa seba. Sú to absolventi jedného, „hniezda“. Vyšli odtiaľ, kde ich učili a vychovávali, ako sa stať človekom, ako odolať myšlienkam, duchovne sa rozvíjať a mnohému inému. Ale, čo si jeden i druhý z toho vzali? Zobrali si len zručnosť, ako...

T: ...dosiahnuť slávu.

IM: Ako vytiahnuť informácie zo samotného systému. Ako získať tie obrazy, ktoré potrebujú. A to je všetko. Áno, urobili obrovské pokroky vo vede. O Teslovi sa vo všeobecnosti nedá hovoriť. O Bartinim málokto vie. Ale, aby sme

rozumeli, Bartini, sa zaoberal tým, že staval lietadlá. Jeho lietadlá... On, prepáčte, zomrel už dávno a nebol veľmi uznávaný, ako aj, vlastne Tesla počas svojho života tiež nič dobré nedostal. Túžili po sláve, usilovali sa o uspokojenie svojho vlastného ega a pýchy. To ich zviedlo na scestie, ale postavilo ich na akýsi inžiniersko-vedecký, povedzme, piedestál. Ale ako ľudia, v tomto živote to, čo chceli, nedostali. Len ilúziu tohto všetkého. Ale urobili veľa. Tento Bartini, vrátim sa, áno, urobil také objavy, ktoré sa využívajú dodnes. Spätné krídlo (záporný uhol šíp), a mnohé iné. Odkiaľ čerpal túto informáciu? Rovnako ako aj Tesla. A opäť, čo znamená prijatie tohto obrazu? Dostávali hotový obraz. To znamená, všetko do detailu. No, bez ohľadu na to, čo človek robí. Ak použije tieto metódy získavania informácií, dostáva hotový produkt v úplnom popise, konkrétnom a podrobnom. Keď listuješ v jeho výkresoch, všetko je tu rozkreslené. Ale preto, aby sa to dalo pochopiť, treba to samozrejme študovať, treba sa o to usilovať a potom to všetko funguje. Všetko je. Všetko už bolo dávno-pradávno objavené.

D: Je zaujímavé, ako sa to podáva, že to bola jeho jedinečná schopnosť, ktorú rozvíjal...

IM: Ale neustále sa vyvíjal...

D: (tzv. eidetické obrazy), ktoré veľmi zaujímavo...

IM: Áno, prepáčte, tieto obrazy, rozvíjal ako Bartini tak aj Tesla. Učili ich to. Ale ich učili, prepáčte, kvôli úplne inému, áno, a aj výsledok mal byť iný.

D: Ale verejne dostupná informácia je predkladaná v úplne inom podaní. (**IM:** Úplne správne.) Že je to jedinečná schopnosť.

T: A ešte jedna vec...

IM: Zriedkavá.

D: Áno.

IM: Áno.

D: Avšak všetci títo géniovia, z ktorých mnohí...

IM: No, toto hraničí so schizofróniou.

D: Práve preto sa predpokladalo, že tieto eidetické obrazy, mechanizmus ich vzniku, sa veľmi približuje k vzniku halucinácií. A tento predpoklad...

IM: A toto aj je halucinácia. A čo v skutočnosti dostávali? Dostávali rovnakú halucináciu v rozšírenej podobe, povedzme, ako v technickej dokumentácii, kde je všetko rozpísané (**D:** Áno, áno), a tak aj oni. Dostávali hotový predmet, ktorým mohli otáčať, prezerať si ho (**D:** Áno) zo všetkých strán a nazerať dovnútra. To nie je nič iné, ako halucinácia. No alebo, dá sa povedať, že je to ako hologram, s ktorým môžeš manipulovať. Zatiaľ ešte nemáme také počítače, ale spejeme k tomu, dokonca už v sci-fi filmoch sa kde-tu zobrazujú, no tieto počítače už dávno sú a dávno fungujú. Prosto, takí ľudia, ako Tesla, Bartini a mnoho ďalších to vedeli používať. A mimochodom, znova je to o materiálnosti

myšlienky, vezmime si hoci Einsteina. Či o tom nehovoril? O tomto (**T**: Áno). No, a pred ním tiež.

T: Ako raz povedal Einstein, že predstavivosť je oveľa dôležitejšia ako vedomosti. Tiež... komu slúžil... Áno.

IM: Nuž, to nie je fantázia, to je prijímanie. Veď je potrebné vedieť vložiť silu svojej pozornosti do toho, čo treba. Ak ňa tomu nenaučia, akokoľvek by si sa namáhal, akokoľvek by si sa snažil, nepodarí sa ti to, pretože sú vlastné techniky, sú vlastné... no, postupy a drobnosti. (**Ž**: Rečnícke umenie.) Nuž, rečnícke umenie – to je predsa to isté, prepáčte. Treba mať určitú silu, ktorú treba niekde vziať. Je potrebné vedieť podať, treba vedieť zaujať. Teda, opäť sme narazili na rečnícke umenie... Čo je najdôležitejšie v rečníckom umení? Spýtame sa psychiatra.

D: Umenie odovzdávať obrazy, udržať ich. Ten, kto vie prostredníctvom obrazov podávať informáciu, toho budú vnímať oveľa silnejšie.

IM: Najdôležitejšie, priatelia moji, najdôležitejšie v rečníckom umení, je pritiahnúť pozornosť. (**D**: Pozornosť.) Zvyšok sú maličkosti, záležitosť techniky (**T**: Ako to nazývajú, áno). A tam len musíte ovládať umenie, na serióznej úrovni, musíte ovládať umenie správne podávať informácie, udržiavať pozornosť, ale toto sú maličkosti. Najdôležitejšie je robiť „vklady“. A vklady sú vo forme obrazov, však? No a toto je už utajovaná informácia. Hitlera to učili vyše roka, len aby ste vedeli. To bolo vtedy, keď už bol prijatý a keď rozhodli,

že, áno, on bude už Hitlerom. Tajná spoločnosť stratila veľa času na to, aby ho to naučila, no a výsledok vidíme, videli sme, pamätáme si. A takých ako on je veľa: zoberme si Trockého, načo chodiť ďaleko. Ale na to, aby ich počuli, museli disponovať silou. A preto, aby touto silou disponovali, museli ju niekde brať. A prepáčte, sila, to je... zo zásuvky sa nenabiješ. Sú len dva spôsoby. Jeden spôsob – to je cez niečí život a utrpenie, druhý spôsob je cez lásku. Cez lásku nebude pracovať pre zlo, bude pracovať pre tvorivosť – a to im nevyhovuje. To znamená, že spôsob získať silu cez lásku im nevyhovuje. Znamená to, že zostáva len to, ako v Deviatom kruhu, no prečo ako? To aj je Deviaty kruh je to priame využívanie zla a všetkého ostatného. Niekomu treba zobrať život preto, aby disponovali určitou mocou. A koľko ľudí zničil taký Trockij? A koľko ľudí zničil Hitler? Rovnako Lenin? (T: Áno.) A mnoho ďalších. Čo to nevedeli? Opäť to isté, povedzme, Vladimír Iljič Lenin, však? Ktorý tvrdil, že myšlienka nemôže byť materiálna, pretože je nehmotná a v tom istom čase žehnali expedíciám do Tibetu, ktoré nasledovali jedna za druhou, na čele s...

T: Bokijom... Barčenkom...

IM: A mnohými ďalšími. Áno. Prečo? Hľadali znalosti. Tam sa potom vydával... posielal svoje expedície Hitler. Nie je to tak?

T: Ale prečo sa prijíma, Igor Michajlovič, že všetkým ľuďom hovoria jednu verziu, že myšlienka je ideálna, a zároveň

sami chápu, že je to nesprávne...

IM: To preto, že disponujú tajnými znalosťami, pretože vďaka týmto znalostiam sa stali takými, akých ich poznáme, rozumieš?

T: Áno. A teraz, mimochodom, k téme ovládania davu, pretože, je dôležité, ako hovoria, je to, že tento rečník musí mať osobité čaro a byť...

D: Charizmatický.

IM: Upútať pozornosť. Aké čaro mal Hitler? Prepáč mi. A Trockij?

T: Napoleon tak isto, áno.

IM: A Napoleon.

T: Ktorého sa báli a triasli sa pred ním viac...

IM: Takže sa ho báli jednoducho preto, že... keď ho videli, báli sa ho. (**T:** Áno.) Avšak nebolo sa koho báť. Mal meter aj s klobúkom? V skutočnosti.

T: Áno, a bolo zvláštne, že sa ľudia takto správali, keď sa s ním stretli...

IM: A všimnite si, ako ľudia pri ich vystúpeniach strácali vedomie. Všetko klasicky, všetko tak, ako má byť. To znamená, že keď sa obraz predhadzuje s obrovskou silou, tak skutočne to všetko... Ale prečo o tom nehovoria, čo bolo za tým, ako získavali túto silu a odkiaľ, a kto ich učil. V histórii to

nájdem ľahko. Vo všetkých prípadoch veľmi ľahko. Kedy, kto, kým bol vyškolený a podobne. Všetko sa dá vysledovať, ak je želanie a túžba. A je to pravda. A z toho sa už nevykrútiš.

T: Áno, jednoducho, že súčasní ľudia poznajú rečnícke umenie z úplne inej strany. Pre nich je to...

IM: Existuje rečnícke umenie, keď človek rozpráva zaujímavé veci a ľahko ich podáva. Je to ako učiteľ, vieš, napríklad na univerzite alebo v škole. Ak je nudný, nezaujímavý, tak aj predmet málokto vie. Ale ak ho podá rozmanito, farbisto, ak dokáže predostrieť nejaké obrazy, jednoduché bez silových momentov, tak sa aj žiaci dobre správajú aj prospech majú dobrý. Prečo? Pretože je to zaujímavé. Rovnako aj rečník. Musí upútať pozornosť a udržať ju. Ale sú rečníci a sú diktátori. A rozdiel je obrovský. Tí, ktorých sme menovali to sú diktátori, prosto potláčali dav a to nezávisle od toho, či bol malý, veľký, akékoľvek bolo množstvo ľudí. Jednoducho ich potláčali. A tí ich počúvali a plnili ich vôľu.

T: Áno vo všetkých dobách práve tí, ktorí práve sledovali týchto diktátorov, ako hovoríte, tak... Konkrétne som sa stretla s tým, ako dokonca Bechtereľ hovoril o tom, že ľudia používaním rôznych intonácií, mávnutím ruky jednoducho prinútili dav uchýliť sa k ich najnižším inštinktom. Múdri ľudia...

IM: Ale Bechtereľ opisoval, opäť, vonkajšie pôsobenie, to znamená vrhnutie... Používalo sa to ešte pred Rímom, ale

najznámejším sa to stalo v Ríme, keď rečníci gestikulovali rukami, vyzývali, priťahovali pozornosť. Čo v skutočnosti vyvolávajú gestá rukami? Jednoduchá otázka. Je to vrh energie? Vzal a vrhol ju? Alebo čo to je?

T: Pritiahnutie pozornosti.

IM: Obyčajné upútavanie pozornosti. Nie je nudné sa pozerieť. Naše oko má tendenciu sa unaviť. Keď sa pozeráme na toho istého nehybného človeka, ktorý nám nejakú dobu niečo rozpráva a len tak sedí a to je všetko. Napríklad ako Andrej teraz zmeravel a dosť. No, bude to nudné, súhlasíte. Človek musí žiť, musí sa hýbať a podobne. (**T:** Dynamicky.) Uvediem jednoduchý príklad, áno? Rozprávať sa s chovateľom sobov z Jakutska, alebo rozprávať sa s Talianom, s kým je to zaujímavejšie?

A: S Talianom.

IM: Správne. Ak to ľudia poznajú, komunikovali s jedným, s dvomi, tak to chápu. Prečo? Pretože Taliani sú (**T:** charizmatickí)... charizmatickí, čulí a podobne. A ak sa rečník správa ako Talian, proste jeho obraz nie je nudný. Tak obrazne, jednoducho. A celé podanie sa odohráva na neviditeľnej strane a nezáleží na tom, či máva rukami, alebo nemáva. Ale na to, aby udržal dav, musí ho k sebe pritiahnuť, ako prvé, nič iné. A ďalej, to sú už obrazy, len techniky a technológie.

T: Je tiež zaujímavé, že keď sme hľadali informácie, narazili sme na to, že práve Hitler, keď plánoval svoje vystúpenia,

plánoval ich hlavne na večer, alebo (**D:** na noc...) dokonca na noc.

IM: V noci, samozrejme.

T: S čím to teda súvisí?

IM: Poviem to jednoducho, keď zájde slnko, je oveľa jednoduchšie, bez strát, udržať obrovský dav. Pričom, čím väčší dav, tým jednoduchšie sa ovláda. Ale keď svieti slnko, je to problém. Treba vynaložiť veľa síl. Prečo? Opäť sa dostávame k tomu, že sa predhadzujú tie obrazy, pomocou ktorých operátor riadi dav. Majú polárnu štruktúru. A fotónová záťaž... to znamená, keď svetlo silno svieti, tak bude veľký odpor, veľké straty. A noc – to je veľkolepé. Práve to je hlavný čas na zlo. A to vedeli odpradávať.

T: Áno, a teraz v dnešnom svete to tiež používajú, stačí si tiež pozrieť televíziu, ako sa rozvíja...

IM: Samozrejme.

Ž: Hlavný vysielací čas v televízii.

T: Áno, najpopulárnejší čas. Áno. Keď je práve... najdrahší čas.

Ž: A čo ukazujú v tom čase.

IM: A ukazujú presne to, čo máme, presnejšie ukazujú to, čo chcú oni, aby sme chápali, vnímali (**Ž:** Aby tie obrazy zostali...) bezvýhradne tieto obrazy... áno, aby sme vnímali a plnili to, čo chcú. To je normálne.

T: Jednoducho som si spomenula, ako sa robili výskumy ešte v sedemdesiatych rokoch, čo sa týka televízie, keď vo dvoch kanadských mestách sledovali úroveň agresivity medzi teenagermi, medzi školákmi. A práve s príchodom televízie sa v meste zvýšil počet potýčiek o dominanciu aj množstvo agresie medzi deťmi, pričom to bolo vysoké percento.

Ž: Áno. Stošesťdesiat percent.

T: Áno, preto je skutočne vidno, že všetky masovokomunikačné prostriedky sú využívané na našu manipuláciu a využívali sa oddávna, rapsódi tak isto.

IM: Spomínaní rapsódi a všetko ostatné. (**Ž:** A Solón...)

T: Áno. Archónt Solón, áno.

Ž: Áno, to isté. Nové pravidlo, ktoré zaviedol, že nie je možné sa nezúčastniť (**T:** Áno) v nejakých nezhodách. Pri nezhodách (**T:** rôzne nezhody) áno, človek musel povinne zaujať niečí postoj (**IM:** Určite). Ten kto nezaujíma politický postoj (**IM:** Samozrejme), má svoj názor, musí sa pridať k nejakej skupine.

IM: K tej či onej, však?

T: Nemožno stáť stranou.

Ž: Dokonca boli aj tresty...

IM: A či sme to nevideli, prepáčte, keď to vtedy zaviedol. A či to všetko podľa jeho metódy nefunguje dodnes? Buď si priateľ, alebo nepriateľ. Buď si s nami, alebo si proti nám a

podobne. No...

T: Neutralita nebola vítaná. Ľudia boli do toho všetkého masovo vťahovaní. Ale čo je tiež zaujímavé, vždy naozaj od dávnych čias aj prostredníctvom diel, nie, povedzme výtvarného umenia, ale cez literárne diela.

IM: A to je umenie, je to umenie manipulácie. Tiež umenie, tiež vklady.

T: Tento Solón práve využíval svoje diela, žalospevy na to, aby jednoducho ovládol dav a dosahoval svoje politické ciele.

IM: No jednoducho uspokojenie osobných ambícií, ako si myslel. Ale sú to osobné ambície?

T: Ale bolo tiež dôležité to, čo ste hovorili, obrázky boli dôležité, teda to, čo práve...

IM: Samozrejme. A opäť, ako nás systém ovláda? Veď nám vkladá obrázok toho, čo si máme priať. To, o čo sa máme snažiť, toho, kým sa chceme stať. Vkladá nám, že sa máme stať duchovne vyspelými, slobodnými ľuďmi? Že sa máme snažiť o Večný Život a nie o iluzórny a dočasný? Nie. Nikdy. Systém také veci nevkladá. Vkladá nám, že musíme niečo dosiahnuť, niekým sa stať, niekomu vládnuť. Dokonca aj keď nemáme perspektívu, teda chápeme, že nič“, ale, aspoň niekoho“, ak nie je koho doma, tak aspoň suseda. Pre niekoho musíme byť diktátorom. Nie je to tak? Vždy a všade. (T: Áno.) Preto je to systém.

D: Igor Michailovič a taká otázka môže... mi napadla a možno napadne aj mnohým divákom. Ten, kto sa zaujímal o Durovove pokusy, ako ich uskutočňoval, privádzal tieto... zvieratá do hypnotického stavu, ako vydával tieto príkazy, prečo ho zvieratá tak poslúchali. Tak, čo ma zaujalo. No, poprvé, ako to prebiehalo. Spočiatku len takým dosahovaním súhry skoro sa rukami nedotýkal srsti, len zľahka zviera spočiatku hladkal, ale nie dlho, doslova dve minúty, áno, nadväzoval kontakt. A ako sám opisoval, že: „Stali sme sa s tým zvieraťom jedným celkom. Strácalo vôľu, v tej chvíli som ho podriaďoval svojej vôli.“ Sám to tak opisoval. Okrem toho bol veľmi dôležitý očný kontakt, určite, z očí do očí. Mimochodom, veľmi zaujímavý bol prvý prípad, keď prvýkrát, ešte ako dospievajúci, takto skrotil divokého psa. Keď ho zadržali v dome s týmto psom. Hovoril: „Vrúcne som si želal, sústredil som sa na to, aby som donútil psa cúvnuť...“

IM: Môžem prerušiť?

D: Áno.

IM: Skutočne zábavný príbeh sa stal aj mojim priateľom. Raz, už dávnejšie, môj dobrý priateľ, študoval odbor psychiatrie, váš kolega a podobne. Viedli sme podobné rozhovory a tiež sa preberala otázka Durovova o „z očí do očí“, o zvieratách, robili experimenty a podobne. Taký veľký experimentátor. No a samozrejme, boli s ním priatelia, ktorí to počuli, videli, sledovali, pretože sa to všetko nedialo jeden deň. A tiež pomáhali, povedzme, získavať, nachádzať

zvieratá na experimenty a podobne. V čom spočívala podstata toho všetkého? Hypnóza sama o sebe, najmä so zvieratami, skutočne predpokladá očný kontakt, primárne. Jednoducho to vysvetlím, a potom poviem niečo vtipné. Prečो letmé dotyky rukami, hladkanie? To znamená, že je potrebné, aby sa zviera upokojilo a uvoľnilo. Podruhé – očný kontakt. Oči – to sú otvorené čakry. Už chápeme, z vyššie uvedeného, že myšlienka je materiálna vec, ľahko sa prenáša, zvieratá ju ľahko vnímajú a podobne. A cez otvorenú čakru prechádza bez straty, prebieha priamy kontakt a podobne. Aj práve skrotenie psa, ako ste povedali. V podstate, jeden náš dobrý priateľ... Tí, ktorí čítali knihy Anastasie Novych, je taká autorka, sú tam opísané dve veselé postavy. Jeden sa volal Žeňa, druhý sa volal Váňa. A v podstate sa títo dvaja dobrí kamaráti pokúsili skrotiť psa. Mali šťastie, že pes bol malý. Hladili ho a jeden sa začal pozeráť psovi do očí a začal mu dávať povelу, signály. A signál sa prenáša, mimochodom, pomocou obrazu, povelu. Predstavoval si obrázok, čo by mal pes urobiť. Ale samozrejme, pretože obaja mali zmysel pre humor, pes nebol veľký, myslel si, že ak už dá psovi príkaz, aby napadol jeho priateľa, a ak to splní, znamená to, že má nejaké schopnosti. Podarilo sa. Napadol jeho (D: jeho). Bola to skutočne smiešna situácia, pretože druhý urobil presne to isté. Dve veselé postavy. Týmto spôsobom si však uvedomili, že to funguje, a že Durov bol predsa len na správnej ceste.

D: Pretože vznikla otázka, je skutočne hypnóza prenášaná

prostredníctvom obrazov?

IM: Samozrejme, posielala sa len obraz. (**D:** Ale zvieratá nemajú...) Toto... Poprvé, odovzdáva sa signál k činu, to je ako sme hovorili, ako si poškrabkať uško, to je bez všetkého, len sa odovzdá vykonanie činu. A odovzdáva sa obraz na vykonanie konečného výsledku. Ak sa bude zvieraťu odovzdávať informácia „chcem, aby si si sadla...“ tak, ako zvyčajne v hypnóze, zviera to nikdy nespraví. Nesadne si. Ale keď sa odovzdá obraz, že zviera sedí, vtedy, keď stojí, tak si sadne. Ak odovzdá obraz, aby si sadol vedľa neho, príde a sadne si vedľa neho. To sú jednoduché príkazy. To znamená, že vykonaný dej, to je ten obraz. A najťažšie je, ak sa niekomu zachce sa s tým hrať, a stopercentne sa niekto začne, tak najzložitejšie na tom je, aby sa samotný operátor naučil správne koncentrovať. Keď si človek nedokáže predstaviť ten príkaz, aby ho mohol vyslať, zviera ho nikdy neprijme. A pri práci so zvieratami, ako sa ukázalo je najťažšie a najzložitejšie udržať a sformovať správny obraz s konečným výsledkom toho, čo má zviera urobiť. No a nie nadarmo som spomenul našich priateľov, mojich priateľov, povedzme to tak, ktorí dokázali, že to funguje.

T: Funguje.

IM: Funguje, áno.

D: Opisoval to tak, že keď dával príkazy, tak si predstavoval, ako dáva zvieraťu príkaz, však, až do detailov si tento proces predstavoval, so všetkými podrobnosťami. Áno, na čo sa

koncentrovať? Nie? Tak to popisoval...

IM: On išiel dlhou cestou, veď hovorím, že my sme jednoducho skúmali tento proces (**D:** Stačí len dať konečný...), nuž človek, áno, človek sa zaoberal veľmi hĺbkovým štúdiom toho, čo je to hypnóza, a mnoho iného. Potreboval to na serióznu dizertačnú prácu, preto prechádzali od zvierat k ľuďom a späť sa k nim vracali. Mnoho odôvodnení, pretože všetko muselo byť zdôvodnené a to fundamentálne, na experimentoch. Sami chápete, ako sa to robí. A tak prišli k určitému záveru... Nuž ja som bezprostredne nástojil na konečnom výsledku, ale on postupoval podľa Durovovej metódy. Ak sa predpisujú postupne všetky činnosti, tak sa zviera zmätie. Prečo mal Durov také percento odchýlok? Pretože, keď je zadaná náročná úloha- splnenie, to znamená, že pes by mal vstať, podísť, niečo očuchať, niekoho uhryznúť, niečo od niekoho vziať a priniesť ti to. Nie, zviera toho nie je schopné. Zviera vždy vykonalo posledný príkaz, z mnohých operácií... keď je príliš veľa úloh. Ale človek, to je iná vec. Človek je schopný pokročilejších akcií. A pri práci s človekom, keď sa zadá... No, opäť hovoríme o neverbálnej hypnóze, to je vtedy, keď prebieha neverbálna forma podania, povedzme, raportu... U človeka to funguje práve trochu inak. Človek potrebuje podrobnosti, a nie konečný výsledok. Ak dáte konečný výsledok, človek sa stráca, pretože má koncepciu plánovania. Zviera to nemá. A tu je veľký rozdiel medzi zvieraťom a človekom. A znovu, prečo? Pretože človek má viac rozvinuté prvotné vedomie. A čo je ešte veľmi

dôležité, primáti ho majú tiež zložitejšie. Primát sa odlišuje napríklad od psa, od mačky a povedzme od ostatných zvierat tým, že pre neho je postupnosť v podstate rovnako dôležitá ako pre človeka. Už sme to rozoberali v jednej z relácií, že ľudia sú blízko, povedzme, že prvotné vedomie je blízko k rozvoju vedomia primátov. To znamená, že zostáva približne na rovnakej úrovni, vo veku päť až šesť rokov.

T: Áno. Tiež sa uskutočnili zaujímavé experimenty... Rozdelili ľudí do dvoch skupín. Jedna skupina bola v hypnóze poverená stavbou múru. A skutočne ho stavali, chápali, že majú v rukách tehly, cement, stavali...

IM: Preruším ťa, pre spresnenie, prepáč, hovoríš o experimente (**T:** Áno), tu sú dôležité podrobnosti. Postavili skutočnú stenu, alebo im bolo v hypnóze vsugerované, že ju stavajú, ale žiadna stena tam nebola?

T: Áno, veľmi správne. A stena ako taká neexistovala, ale človek, ktorý ju postavil, chápal, že tam je, že ju ohmatával. A potom tu bola druhá skupina. Po odchode prvej skupiny nastúpila druhá skupina. Tiež bola uvedená do stavu hypnózy a skutočne v tomto stave našli túto imaginárnu stenu.

IM: To je štruktúra poľa (**T:** Áno). Na tom nie je nič komplikované. Ak vezmeme tor, už sme niekedy tiež v jednej z relácií o tom hovorili, pamätáš sa, o pyramíde. Vezmeme tor, zapneme ho a podržíme na tomto mieste. A keď napríklad v nasledujúci deň prídeme s magnetometrom, ľahko zistíme, na ktorom mieste sa nachádzal zapnutý tor. Prečo? Bude tu

elektromagnetické pole a tento zhuk sa tu bude stále vznášať. Rovnako aj v tomto prípade. Keď sú ľudia v hypnóze, vytvárajú virtuálnu realitu. Pre nich aj v tomto stave aj v tamtom, povedzme, alternatívnom variante... ...reality ona skutočne existuje. Keď ľudí uvedú do stavu hypnózy rovnakým spôsobom, rovnakou technikou do rovnakej hĺbky, potom ju ľahko nájdú, pretože pre nich je táto realita tiež skutočná.

T: Postaví sa rovnako, áno.

IM: Samozrejme, úplne, áno. Dokonca, aj keď nebudú vedieť, že je tam stena, pristúpia k stene a dokážu ju podrobne popísať. To je zákonité.

T: A predsa, Igor Michajlovič, ľudia položili také zaujímavé otázky, najmä tí, ktorí sa zaoberali výskumom. Dnes sme hovorili o Teslovi, že všetky tieto objavy, objavenie telefónu a parnej lokomotívy a telegrafu, to neobjavil len jeden človek, ale doslova s rozdielom niekoľkých hodín, sa ten istý objav vyskytol v rôznych kútoch Zeme. A ľudia... (**Ž:** Paralelne.) Áno. A pýtajú sa, ako sa to dá vysvetliť?

IM: Áno, ako čím... Keď človek získava informáciu, tak... Veľa našich priateľov to vie. Tak napríklad objaví sa nejaká idea, celkom nová, úplne skvelá. A človek na nej začne pracovať a nachádza na túto tému veľa informácií. Ako to vysvetľujú psychológovia alebo, povedzme, ako to vysvetľuje psychiatria? Že človek do toho nevkladal pozornosť, že tomu nevenoval pozornosť, táto informácia ho vždy

obklopovala. Prepáčte, ale uvediem jednoduchý príklad. Jednoducho, zachcelo sa mi kúpiť si papuče. Nejaké teplé, príjemné, dobré. Predtým som na papuče vôbec nemyslel, ale zrazu sa mi zachcelo. Nehovoril som o tom, nikde som nehľadal, ani na internete, ani nikde. A zo všetkých strán začína reklama. Akékoľvek zariadenie vezmeš, ponúkajú ti papuče. Kto sa s tým nestretol? Ja som... je to obyčajný príklad, ale ukazuje, ako pracuje samotný systém. Všetko je jednoduché. Ak niekto túto myšlienku rozvíril, znamená to, že sa, ako sa hovorí, vznáša vo vzduchu. (T: Áno.) Potom sa tým ešte zaoberá aj niekto iný. A tieto objavy, ako hovoríš, telefón, žiarovka a všetko ostatné, samozrejme je ich množstvo. Niekedy v rovnakom čase, a niekedy samozrejme boli aj prípady, úplne iného spôsobu, keď sa podáva na posúdenie patentová prihláška, a vtedy ihneď prechádza informácia na druhú stranu a tam sa už tiež vyvíja patent. Nuž, nikto to nezrušil. Aj to sa stáva. Bolo to rôzne..

T: Áno, hovorili ste o tom, že odpovede sa vznášajú vo vzduchu, a bol aj experiment, taký súčasný experiment, kedy doktor, myslím doktor vied... učiteľ na vysokej škole v Londýne, nakúpil... čo robil? Nakúpil krížovky. Urobil dva balíky krížoviek. Jedno balenie zostalo v Londýne, lúštili ich študenti z Londýna...

IM: Rovnakých... Rovnaké áno?

T: Áno, úplne rovnaké. Rozdelil ich do dvoch balíkov. Jeden lúštila mládež z Londýna, študenti, a druhý cestoval vlakom

do Liverpoolu. A už tam, po tom, čo dostali tieto krížovky sa ich druhá skupina študentov tiež snažila vylúštiť. A čo ho tiež prekvapilo, bolo to, že práve študenti z Liverpoolu vždy odpovedali rýchlejšie. A bez ohľadu na to, ako menili skupinu a zloženie účastníkov, a posielali študentov z Londýna do Liverpoolu a späť... rovnako...

IM: Ale ak... ale ak povedzme, že v Liverpoole by začali lúštiť ako prví a noviny by sa posielali do Londýna, potom v Londýne by lúštili rýchlejšie ako v Liverpoole. Správne?

T: Áno, to znamená, akoby už išli po vychodenej cestičke...

IM: Veľmi správne. Vezmime si myšky. Je to všeobecne známy taký... Berieme myšku a vpúšťame ju do labyrintu, aby našla syr. Nájde syr. Po dvoch generáciách. Berieme myšku, púšťame ju do toho istého labyrintu a ona ho nájde trikrát rýchlejšie a dokonca k nemu ide priamo. Prečo? Ako sa hovorí, genetická pamäť a podobne... Úplne správne. U zvierat sa to odovzdáva. To znamená, že čím jednoduchšie, tým presnejšie. Vezmime si plesne, netreba chodiť ďaleko. Cukor umiestňujeme na koniec labyrintu. Pleseň začne rásť, vypustí svoje chápadlá, až kým nenájde tento cukor. Cukor je pre huby veľmi výživný, preto sa k nemu vždy snažia dostať. Potom vezmeme malú časť tejto plesne, rozmnožuje sa predsa mycéliom, tak sme jednu vypestovali, pustili ju a ona už ide priamo do tohto labyrintu.

T: Igor Michajlovič, ale ak tento experiment, povedzme... prevedieme paralelu s duchovnými znalosťami, so

skúsenosťami ľudí, potom sa tiež ukáže, že...

IM: A tu je to presne naopak. Napríklad tu je skupina ľudí, ktorá dosahuje duchovný rozvoj. Zdá sa, že aj ostatní by mali byť... (**T:** Rýchlejší.) No, prepáčte, existuje taký pojem ako systém, pre ktorý je duchovný rozvoj ľudí mimoriadne nevýhodný. Prečo? Stráca svoju moc, stráca zdroj obživy, a tak nám začne klásť prekážky. Takým spôsobom boli skreslené znalosti, prinesené mnohými prorokmi počas celej histórie ľudstva. No a posledný je opäť, zopakujem, povedzme: Ježiš, tiež Mohamed, však? A tiež Budha. Všetko sa skresľovalo. Ak sa na to pozrieme, tak... Mimochodom, ak si vezmeme budhizmus, je tu niekoľko zaujímavých informácií. Budhizmus je lídrom všetkých náboženstiev. Prečo? Najneskôr sa tam začali skresľovať Znalosti. Zachovali sa po celý život Budhu a potom ešte takmer sto rokov bez skreslenia, takmer bez skreslenia. To je mimoriadne zriedkavé, pretože u ostatných sa začalo skresľovanie hneď. Ďalej. Ešte jeden fenomén. Neskôr zo všetkých začali zapisovať v budhizme. Takže tu...

T: Viac to praktikovali.

IM: Viac, viac, áno. A tretí, nie menej dôležitý – budhizmus bol v konečnom dôsledku zo všetkých najviac skreslený.

T: So zámenami.

IM: No, čo narobíš?

T: Igor Michajlovič, ešte prichádza veľmi veľa otázok týkajúcich sa inej témy, témy mimozemšťanov. Vráťane otázok

od odberateľov španielskeho blogera, mali sme s ním rozhovor, NachoRocha a divákov jeho youtube kanála Verdad Oculta Skrytá pravda... A ja som dala určitý sľub, že položím a prečítam niektoré z týchto otázok v relácii. Mohla by som v dnešnej relácii položiť tieto otázky? No, možno nie všetky, pretože ich je veľmi veľa.

IM: No, ak si to raz sľúbila našim priateľom, to znamená, že čo narobíš. Áno. Skúsime to.

T: Dobre. Ďakujem. Tak... V jednej z relácií ste povedali, že Anunnaki z planéty Nibiru, alebo Nubiru, čo v preklade znamená...

IM: Ešte raz to zopakujem. Všade sa píše Nibiru a mnohí hovoria Nibiru. Neexistoval taký výraz ani také slovné spojenie ako Nibi. Bolo Nubi –, „z tamtej strany“.

T: Nubi-ra.

IM: Áno, a, „Ra“ – práve to znamenalo slnko, Jediný Boh aj slnko.

T: Vtedy ste hovorili, že v preklade to znamená, „spoza slnka“. Ale tiež ste povedali, že to nie je skutočný názov planéty. Otázka znie: Ako sa v skutočnosti volá táto planéta?

IM: Povieme to? No povedz, nie je to tajomstvo, tak dobre.

Ž: Vamfim.

IM: Dúfam, že ste spokojní.

T: A je to rodná planéta Anunnakov, alebo nie?

IM: Nie. Je to najbližšia planéta na ktorej Anunnaki žijú. Je najbližšie k planéte Zem. V podstate možno povedať, že okrem Vamfimu majú Anunnaki tisíce planét na ktorých žije rasa, no, možno povedať ľudská, Anunnakov. Tu ich zase mnohí... sú reptiliáni, nie sú reptiliáni, ale... Všetkých, ktorí majú dušu a Osobnosť, bude správnejšie nazvať ľuďmi. Tí bez duše, to je iná vec. Ale rovnako, ako chránia planétu Zem, chránia milióny planét. Ale v skutočnosti táto rasa už prešla miliardami rokov. Zabudli a stratili to, kde je ich planéta, tá už veľmi dávno neexistuje, teda tá, odkiaľ pochádzajú. Napríklad ako my pozemšťania, sme pôvodom z planéty Zem, hoci to nie sú správne informácie, aby som bol úprimný. Existuje veľa dôkazov a podobne... Nie, mimozemšťania nás nestvorili, inak začnú „stvorili nás mimozemšťania“ a podobne, nie. Ľudia sa na Zem presťahovali z inej susednej planéty. Podľa všetkého by ľudstvo malo byť už tiež veľmi vysoko rozvinuté, byť vo, povedzme, svetovom spoločenstve. Už mali byť predstavitelia pozemšťanov na Meru, áno, ako vysoko rozvinutí. A my, prepáčte, dodnes zostávame takýmito divochmi. A, naozaj, nie sme necivilizovaní, ak stále vedieme vojny? Ak sa skutočne dodnes podriaďujeme satanovi, inak sa to nedá nazvať? Ak naozaj dodnes existujeme v spotrebiteľskom formáte vo vzťahu k sebe navzájom. Nemáme tvorivú spoločnosť. Ale to už je iná téma (T: Áno), prepáčte.

T: Ďakujem. Ďalšia otázka. Sú Anunnaki to isté ako božstvá

popísané v starom Sumere – Anu, Enki, Enlil, Ninnu?

IM: Nie, samozrejme. A opäť, to, čo si práve vymenovala, Sumeri opisujú skutočných bohov, ktorí existovali pred dvanásťtisíc rokmi. Presnejšie, pred dvanásťtisíc rokmi boli zničení. Existovali nejakú dobu predtým. Pomerne dlhé časové obdobie. A toto všetko, to sú deti Ela. Ela si tiež spomenula a to sú jeho deti, ktoré vyhlásil za bohov a dali im národ. A my sme, my – ľudstvo, sme len výsledkom genetických zmien týchto bohov. A čo s tým majú Anunnaki? Boli to ľudia, najobyčajnejší ľudia. A pretože ich nudil dlhý život, tak sa bavili tým, že vytvárali národy. Rozdelili ľudí a vytvorili národy. Niektoré biele, iné čierne, tretie žlté. Pomenovali svoje národy a boli ich bohmi. A pre mnohých ostali bohmi dodnes. Je to pravda... No, koho to zaujíma, existuje film, „Atlantída. Elita v hľadaní nesmrteľnosti“. Tam sme o tom hovorili, môžu si to pozrieť. A je to historicky absolútne potvrdené, pre tých, ktorí si to pozorne pozrú a skúsia si to nájsť, aj informácií je k dnešnému dňu veľmi veľa, nehľadiac na to, že Deviaty kruh, a to sú práve ich nasledovníci, všemožne toto všetko likvidovali. Ale všetko nezničíš. Pravda, nezmizne.

T: Ďalšia otázka. Príde ku kontaktu s mimozemšťanmi?

IM: Čo znamená, že bude?

T: Nuž, tak píš: Či bude kontakt s mimozemšťanmi?

IM: Áno, Áno, on sa.... (**T:** neprerušoval), je to jedno, vieš, ako no, no... „vari dokážem, budem schopný si s tebou

niekedy pohovoriť?“ A čím sa práve spolu zaoberáme, však... alebo sme sa nerozprávali, alebo čo? Či niekedy nebol tento kontakt s mimozemšťanmi? Priatelia, nuž... Ak sa im oficiálne jedná o niečo také, že priletí delegácia, začnú, sadnú si, začnú piť čaj, rozprávať a vláda nám oznámi, že prileteli priatelia odniekiaľ zo súhvezdia, z nejakých plejád, však. Prišli si s nami niečo vymeniť – my im dáme opičky a oni nám dinosauríkov. Nuž akási kultúrna výmena.

Ž: Možno majú na mysli konkrétne kontakt s nimi?

IM: Ale možno nie, no môže byť, však, môže byť, že sa ľudia nesprávne vyjadrili. Keď kladli túto otázku, mali na mysli, či sa s nimi budú môcť niekedy skontaktovať.

T: Isto áno, každé vedomie si robí starosti o seba.

IM: Prepáčte, priatelia, nepochopil som úplne otázku.

T: Tak. Vari je pravdou, že môžu čítať myšlienky iných?

IM: Môžu, samozrejme. Ak sa to týka Anunnakov, áno, to nie je problém.

T: Azda je pravda, že môžu komunikovať telepaticky?

IM: Medzi sebou – áno, aj s tými, ktorí sú toho schopní. Ale ľudia ich nepočujú.

T: A je pravda, že ma môžu manipulovať, aby ma donútili vidieť človeka inak?

IM: Manipulovať týmto človekom? Aby ho donútili... (**T:**

Vidieť spolubesedníka inak.) Načo? Práve sme diskutovali o hypnóze (T: Áno). Manipulovať je možné hocikým. Dokonca, prepáčte, aj psíčkam alebo mačičkou. A načo? Aký to má zmysel? V čom je jeho hodnota, tohto človeka?

T: Aby ním tak manipulovali, však.

IM: Prečo, prepáčte, by predstavitelia vyššej rasy mali strácať... čas na toto, na tohto človeka? V čom je jeho hodnota? Je to to isté, ako keď mimozemšťania uniesli farmára. Prileteli bohvie odkiaľ, aby ukradli farmára, aby mu odovzdali posolstvo pre celé ľudstvo. Priatelia, no, no nie je to marasmus?

D: Hovorili sme už, že schizofrénie je viac ako 2%...

IM: No, absolútne správne, áno. No, nejak to...

T: Megalománia, však?

IM: Systém si robí žarty v plnej miere.

T: Áno. Nasledujúca otázka. Hovorí sa, že anglická kráľovná je reptiliánka a mnohí ľudia vo vláde tiež a kontrolujú...

IM: Nie. Predstavitelia Deviateho kruhu, povedzme tak, že mimozemšťania v zastúpení Deviateho kruhu nie sú, preto, prepáčte, ale tí, na ktorých sa pýtajú, sú obyčajní ľudia.

T: Majú reptiliáni vzťahy s Iluminátmi?

IM: Opäť, to je tá istá odpoveď.

T: Áno. V súčasnosti je priemerná dĺžka života 80 rokov.

Myslíte si že, bude možné v budúcnosti predĺžiť dĺžku života?

IM: Predĺženie života za hranice svojho druhu, povedzme, v rozumných medziach, je skutočne možné. Veď sme toľko hovorili práve o tom Elovi a pod. Koniec koncov za pomoci preparátov si predlžovali život a dokonca aj ďaleko cez tisíc rokov, preto v tom nie je nič zložité. Keď je dnes veda doslovne blízko, no a niektoré preparáty sú už rozpracované a skúšajú sa, a prinášajú kolosálne výsledky v predlžovaní života. Otázka je o inom. A aký to má zmysel? Ak v našom spotrebiteľskom formáte, v našom živote, kde je človek človeku vlkom a nie priateľom, budeme predlžovať život, tak na čo? (**T:** Existenciu...) Aký to má zmysel? Chápem, prepáčte, ale jednoducho hovorím... chápem, keď ľudia žijú v tvorivej spoločnosti, kde niet násilia, niet zla, kde je rovnosť, láska k človeku, kde je rozvoj vedy a nie sú vynaliezanie nových druhov zbraní, alebo vzájomné zotročovanie, kde je východ, nuž, do nekonečného kozmu. Veď existujú miliardy planét vôbec neovládnutých člo... teda podobných našej planéte, kde môže existovať život. Chápem, keď ľudstvo osídľuje iné planéty, kde prebieha rozvoj, to je zaujímavé. No nie je to tak? (**T:** Áno.) Vtedy má zmysel predlžovať človeku život. Má zmysel na niečo použiť tieto technológie. Ale načo sú tieto technológie – na to, aby sme ako zvieratá ešte aj dlhšie existovali? A na to, aby sme si vytvárali nových bohov, ktorí tu budú žiť večne a vládnuť nám? Nuž...

T: Nezmyselné, áno.

IM: Odpoveď je áno, je to možné.

T: A je pravda, že reptiliáni existovali pred človekom?

IM: Majú miliardy rokov. Napríklad, opäť už som to hovoril, že rasa Anunnakov aktívne existuje už okolo 3 miliardy rokov. Teda má sa na mysli, že ako vysoko rozvinutá, všimnite si, vysoko rozvinutá rasa. To je v ponímaní... celosvetovom ponímaní, nie v pozemskom, vysoko rozvinutá rasa. V súčasnosti vyššej rasy, ako sú oni, niet.

T: Využívali reptiliáni ľudí ako otrokov a využívajú ich dodnes? Jedia ľudské telá?

IM: Áno, využívali. V minulej relácii sme práve hovorili, že tých, ktorých nazývajú Apexovia, oni doslovne pred 24 tisíc rokmi držali ľudstvo v otroctve a ľudstvo na nich pracovalo. Je plno dôkazov, lomov, kde ťažili, baní a pod. A skutočne ľudstvo pre nich bolo ako biologické krmivo. Nuž to je pravda. Ale v súčasnosti samozrejme, že nie. Vďaka Anunnakom sa ľudstvo oslobodilo z ich otroctva. Vďaka tomu, že sa ľudia obrátili na Anunnakov a oni sa chvalabohu rozhodli, zasiahli, tak nikoho tu niet. No... opäť, sa rozhodli len preto, aby ochránili ľudstvo od vonkajších vplyvov, preto, aby nás nikto zvonku nezotročoval. Ale podľa všetkých zákonov, podľa zákonov Meru, nemajú právo zasahovať do nášho života, nemajú právo rozhodovať, kto nás tu bude riadiť, ako budeme budovať svoj život. Musíme sa rozvíjať evolučne. Len od nás závisí, akú voľbu urobíme, či budeme žiť, alebo nebudeme. Nemajú právo zasahovať a zmeniť naše

klimatické podmienky. Nemajú právo zasahovať a zakázať nám jadrovú vojnu. Nemajú také právo, pretože to je voľba ľudstva. Áno, nepreriekol som sa a klimatické zmeny sú tiež následkom našich spoločných činov. A táto cyklickosť sa opakuje a nad tým sa oplatí tiež zamyslieť, prečo sa opakuje... Pretože sa nemeníme. Ale mali by sme sa.

T: Tak... teraz, práve vidím otázky, ktoré, na ktoré ste už odpovedali: „Je ľudstvo výsledkom experimentu Anunnakov?“ Hovorili ste o Elovi, ako práve on určoval rasy. Či sú reptiliáni vo všetkých častiach planéty? A ak sú, tak sú všetci spojení a zjednotení jedným cieľom? A akým?

IM: No opäť prečo Anunnakov nazývajú reptiliánmi? Nuž viete, sú nejaké genetické rozdiely, však, nejaké prednosti, alebo naopak nedostatky – to nie je dôvodom nazývať ich reptiliánmi. A opäť, mnohí sa chytajú žmurkania Žanny. Prepáčte, 9 z 10 kamier to nezachytí a nevidí to. Aj ľudia sedia a nevidia to. Vari je to reptilián? Je to človek, najobyčajnejší. Takýmto spôsobom je možné každého z nás... sme predsa darvinisti, sme predsa materialisti. A vari nie sme reptiliáni? Pozrite, ako sa vyvíja embryo, vari neprechádzame štádiom reptílií – plazov?

T: Plazí mozog.

IM: Takže, kto z nás je reptilián? Poďme hovoriť krajšie – Anunnaki, pretože reptiliáni u mňa patria práve k tým, koho nazývajú (**T:** Apexovia) Apexovia. Tam je, áno, reptiloidná forma, je bez duše, ale s vysokým intelektom. Majú jediné

prvotné vedomie a je obrovsky a silne rozvinuté, oveľa viac ako u nás pozemšťanov, žiaľ, niekoľkonásobne. Reptilián je preto, že toľko žerie. Nemá nič ľudské. A vyššia rasa, oduševnená, ktorá dosiahla obrovské výsledky a my ju voláme reptiliáni... To my sme, priatelia, pri porovnaní s nimi reptiliáni, doparoma. Prepáčte, ale to je pravda.

T: Nasledujúca otázka je: „A ako volajú Boha reptiliáni, no má sa na mysli Anunnakovia? Chcel by som vedieť, kto je váš Boh alebo kto je náš Boh?“

IM: Aj váš, aj ich Boh, aj náš, aj všetkých Boh – Boh je jeden. V celom svete, vo svetovom spoločenstve Boha nazývajú Ra. Ale na takých planétkach ako je naša a v takých spoločenstvách ako sú naše (je ich tiež veľmi veľa, žiaľ, veľmi veľa) Bohu priradujú rozličné epitety. A opäť najobyčajnejší ľudia, deti Ela, tohto celosvetového diktátora, sa tiež nazývali bohmi. Ich tiež považovali za bohov a im tiež dávali tieto mená a klaňali sa pred nimi a pod., nuž... A Boh, On je Jeden, vždy od nepamäti. A tu na tejto planéte Ho tiež nazývali Ra.

T: Je možné stať sa reptiliánom a disponovať všetkými ich návykmi a kvalitami? Zaujímavé je tiež, čo mali na mysli. Možno asi...

IM: No, ak mali na mysli rozvinúť sa tak ako Anunnaki, tak to by bolo žiaduce pre naše ľudstvo, keby dosiahlo ich úroveň rozvoja. To by bolo krásne. A na tom nie je nič zložité. Každý človek cíti a chápe akým by mal byť svet, akým

by mal byť sám. Jednoducho je treba takým byť a zodpovedať tomu nič viac. A všetko bude.

T: Tak, Igor Michajlovič, nasledujúcu otázku adresujú vám, prostredníctvom našich priateľov blogerov, ich odberatelia, sú to obyvatelia Panenských ostrovov. Prosia položiť vám nasledujúcu otázku. Vec sa má tak, že ich región začal značne trpieť zmenami klímy, že veľmi seriózne sa hovorí ako v biznise, tak sa aj celkovo spochybňuje ďalšia obývatelnosť ostrovov. Otázka spočíva v nasledujúcom. Či môžete zmeniť klimatickú situáciu, aby zosilňujúce klimatické zmeny, má sa na mysli zemetrasenia, uragány a pod. obchádzali ich ostrovy? Hovorí, že sú pripravení poskytnúť v ľubovoľnom množstve všetko, čo je pre to nevyhnutné.

IM: Počkajte... Ak som správne pochopil, tak ostrovy, na ktorých žijú značne trpia zmenou celkovej klímy. A sú pripravení poskytnúť v ľubovoľnom množstve všetko, čo je nevyhnutné pre to, aby ich to obchádzalo, aby u nich bolo všetko v poriadku a u ostatných nechať tak, ako to je. No, správne som pochopil, však? Nuž opäť to, čo... Ved' sa rozdeľujú po celom svete, áno, niekde viac, niekde menej, ale zmeny sa rozdeľujú po celom svete. A ak sa z jedného miesta uberie, tak sa to niekde inde zintenzívni. Takže táto otázka sa už týka sveta. Nuž opäť dávajú priamu otázku, odpoviem priamo. Môžeme? Áno, môžeme. To nie je problém. Ale preto, aby sme to urobili, je potrebné... ved' hovoria: „sú pripravení poskytnúť všetko, čo je nevyhnutné.“ A tu akokoľvek by sa to niekomu zrazu zdalo smiešne, ale nevyhnutné

je, povedzme tak, 2 pramene vlasov z hláv 2 ľudí. V každom prameni musí byť najmenej 120 vláskov, pričom vlásky nesmú byť odstrihnuté, musia byť samotným človekom vytrhnuté aj s cibulkami, v každom prípade. To je nevyhnutná podmienka, prepáčte. A musia byť odovzdané týmito ľuďmi z čistého srdca, nie je možné ich kúpiť. Nemôže to byť kúpené, alebo nejakým spôsobom vzaté, alebo donútiť človeka (T: násilím...), áno, nemôže prísť k žiadnemu násiliu. Musí to byť z dobrej vôle. Z úprimného srdca, aby sa ľudia skutočne snažili vám pomôcť a obetovali svoje vlasy a dali vám ich. Odovzdajte nám 2 zväzky vlasov a vyriešime tento problém. Ale je jedna podmienka. Týka sa to celého sveta, ako som povedal, preto vlasy musia byť z hláv 2 najvplyvnejších a najpopulárnejších ľudí na svete. Týka sa to celého sveta, a preto to musia byť lídri tohto sveta, rozhodne, ako inak? Prečo práve lídri? Pretože im venujeme pozornosť, počúvame ich, všetko o nich vieme, milujeme ich alebo ich nenávidíme, to je jedno, ale venujeme im pozornosť. Alebo lásku alebo nenávisť. Sú populárni, preto je to nevyhnutné. Riešia problémy nuž, poviem, tam na svojich teritóriách, ale sú najpopulárnejší na svete. Na svete nie je až tak veľa populárnych ľudí, takže sa budete musieť postarať, aby ste získali tieto vlasy, ak to chcete. Ale myslím, z tých, ktorí sú známi... ale jeden z nich už vlasy takmer vôbec nemá, tam treba pridávať. Ale takí ako Trump alebo ako Boris Johnson, však? Tí budú vhodní. Veľa šťastia! Čo ďalej?

T: Prepáčte... teraz už trochu vážnejšie. Igor Michajlovič,

nasledujúca otázka je, či sa dá naučiť proskopii, teda predpovedaniu budúcnosti?

IM: Je to možné. Väčšinou to nie je veľmi zložité. Otázka je len v tom, načo vám to bude? Poznať budúcnosť nie je vždy dobré. A nech je to akokoľvek, ak vám je súdené dožiť sa toho času, o ktorom chcete vedieť, tak sa to aj tak časom dozviete. A ak vám nie je súdené dožiť sa toho času, o ktorom chcete vedieť, tak aký je pre vás rozdiel, čo bude potom.

T: A tiež nasledujúcu zaujímavú otázku položili, čo majú spoločné bulharská veštica Vanga a kreslený seriál Simpsonovci?

IM: Vanga a Simpsonovci? Nuž, myslím si, že presnosť predpovedí. Že Vanga dávala presnejšie prognózy, aj s opismi, čo bolo aj u Simpsonovcov. No toto je taká otázka, vieš, povedzme, otvor internet, prakticky všade sa o tom hovorí, preto, priatelia, no... Hoci je jeden moment v danom prípade a ja si myslím, že dokonca ani nepredpokladali tí, ktorí sa pýtali, že ešte majú jedno spoločné. Odkiaľ brali tieto informácie? Veď za informáciami, ktoré získavala Vanga a tí, ktorí vyrábajú Simpsonovcov, všimli ste si, dúfam, keď dávate túto otázku, že obrázok, ktorý vytvárajú, sa podobá realite. Teda za tou aj druhou informáciou stoja práve Vamfimovia. Oni jednoducho majú, títo ľudia, s nimi kontakt a pre nich nie je problém získať obrázok z budúcnosti. A to je pravda.

T: Igor Michajlovič, tiež je takáto otázka: Prečo Igor

Michajlovič položil Žanne otázku: „Koľko je vás tu?“ a prečo Žanna odpovedala nasledujúcim spôsobom: „Viac, ako by ste chceli, ale oveľa menej, ako dúfate?“

IM: Prečo som položil túto otázku? Pretože ma poprosili, aby som jej položil túto otázku, priatelia, nuž rovnakí, ako ste aj vy, priatelia, povedali jedny, druhý, tretí a ja som nemohol odmietnuť, tak ako Tatiana teraz, nuž a musel som položiť otázku. A druhá časť je aká?

T: Prečo Žanna odpovedala nasledujúcim spôsobom: „Viac, ako by ste chceli, ale oveľa menej, ako dúfate?“

IM: Preto, lebo pozná našu ľudskú podstatu, preto tak odpovedá. Že by sme chceli, aby tu nikto z nich nebol, aby sme boli sami. Ale na druhej strane, veľmi dobre vieme, k čomu smeruje naša civilizácia a priali by sme si, aby ich bolo veľa, aby nám pomohli, všetko za nás urobili, všetky naše problémy vyriešili, a preto tak odpovedala. Myslím si to. Alebo nie? Súhlasí, že je to tak.

T: Taktiež nasledujúca otázka, a opýtajte sa ich, prosím, ak by mali dať ľudstvu radu, tak aká by to bola rada?

IM: Akú radu dať ľudstvu? Nuž viete, ale vážne... a aký má zmysel táto rada? Utiect' aj tak nemáte kam... preto tu radšej lepšie pracujte na sebe, medzi sebou.

T: Čo čaká v budúcnosti ľudský rod?

IM: Všetko závisí od ľudí. A týka sa to práve predchádzajúcej otázky. Všetko závisí od ľudí. Od vašej voľby, priatelia.

Do akej miery budete ľudskejší, a o koľko aktívnejšie budete hájiť pozície ľudskosti, tak aj bude.

T: Nasledujúca otázka je z Argentíny. A ktoré z náboženstiev je skutočné a pravdivé?

IM: V zmysle?

T: A ktoré z rozmanitých náboženstiev existujúcich v súčasnosti je najpravdivejšie a najskutočnejšie?

IM: Najpravdivejšie a najskutočnejšie? Nuž poviem tak. K dnešnému dňu základné náboženstvá obsahujú časť zrn. Vo všetkých náboženstvách sa uchovali po 2 zrná z 27-ich, všimnite si, preto v nich je aj pravda a je aj skutočnosť. Ja by som to nerozdeľoval.

T: Dobré. Ďakujem. Čo sa nachádza v zóne 51?

IM: Vojenská základňa USA. To všetci vedia. Priatelia, google vám pomôže. Ja chápem vašu otázku, ale to o čom... to tam nie je.

T: Akú úroveň duchovnosti je možné dosiahnuť v tomto živote?

IM: V skutočnosti sa človek v tomto živote môže stať Budhom a Gautama to dokázal. Nech je vám príkladom. A mal niekoľko nasledovníkov, ktorí sa tiež stali Budhami, preto človek môže vyjsť za 72 dimenzií tým, že sa stal Budhom. To znamená, že môže prísť do Anjelského sveta už s vysokou hodnotou, no, povedzme tak, a práve preto je tento svet

prekrásny. V skutočnosti, keď sa dotkneme tejto otázky, tak áno, tu je ťažko človeku, chápem. Veľa pokušení, silné druhotné vedomie, systém, všetko, no... Veľa problémov, veľa zámen, zámen v náboženstvách, odvádzajú ďaleko od pravdy, veľa starostí, všetkého veľa. Ale čo môže byť krajšie, ako trnistá cesta vedúca ku hviezdám? Veď keď ju človek prejde a vzdá sa tejto ilúzie, môže sa rovný medzi rovnými. Vari to za to nestojí? Jednoduchá otázka.

T: Na iných planétach s rovnakým spôsobom života civilizácie vymreli vždy pre rovnaké chyby, ktorých sa dopúšťame aj my teraz na zemi?

IM: No nie vždy, ale vo väčšine prípadov áno.

T: Sú klimatické zmeny spojené so zvýšením počtu ľudí na planéte?

IM: Klimatické zmeny v danom prípade majú cyklickosť, preto množstvo ľudí súčasne aj vplýva aj nevplýva. Aj áno aj nie, povedzme tak. Nepriamo vplýva, ale nie priamo. Viete čo najviac vplýva? Nie nárast počtu ľudí, ale práve že pri zväčšení nášho množstva nie je ľudskosti v nás, a práve toto vplýva.

T: To je skutočným antropogénnym faktorom, však.

IM: Úplne správne.

T: Podelia sa Anunnaki s nami o ich pokrokové technológie?

IM: Nuž, opäť... No, priatelia moji, nuž predstavte si to.

Nášmu ľudstvu s našim spotrebiteľským zriadením, s našimi vzájomnými vzťahmi, dať nejaké vyššie technológie. No, čo s nimi budeme robiť? Budeme riešiť ako liečiť nevyliciteľné choroby? Budeme používať tieto technológie na to, aby sa dodala bezplatná energia do každého domu? No, čo s nimi budeme robiť? Alebo to budeme používať na ešte väčšiu palicu ako je jadrová zbraň, aby sme jeden druhého bili po hlave? Sami si dajte čestnú odpoveď a pochopíte aj moju odpoveď, ktorú nepoviem, sami si ju nájdite.

T: Prečo, ak Anunnaki chcú pre nás to najlepšie, dovoľia elite Iluminátov nami manipulovať?

IM: Počkajte, už som na túto otázku odpovedal. Nuž priatelia, a čo s tým majú Anunnaki a naša elita? To, že im dovoľujeme nami manipulovať. Prečo by nám mali niečo zakazovať? V skutočnosti nemajú právo zasahovať do nášho života, nijak. Ich funkcia je vonkajšia ochrana, nič viac. Ale náš svet, to je náš svet, a my musíme robiť zodpovednejšie voľby. Veď my udeľujeme moc niekomu. Nie je to tak? Veď im moc nepadá z neba. A Boh nikoho z Iluminátov, alebo niekoho iného, neustanovuje za cára, kráľa alebo prezidenta. To je všetko výsledok našej voľby, našej činnosti, povedzme tak. My konáme v tomto smere. Dostávame to, čo dostávame. Načo sa rozhorčovať? Ak sme si to vybrali, páči sa nám to, poďme sa radowať a žiť v takejto radosti. A ak sa nám to nepáči, môžeme niečo zmeniť. My máme právo rozhodnúť sa a nikto zvonku nemá právo nám diktovať: ani Anunnaki, ani nikto iný. Je to naša, prepáčte, evolučná cesta rozvoja,

rozvoja celej našej civilizácie a jednotlivo každého človeka. Prečo jednotlivo každého človeka? Pretože celá civilizácia sa skladá z jednotlivých ľudí. A ak ty, môj priateľ, sedíš a počúvaš „áno, tárajte, tárajte, áno, zaujímavo rozprávate“ a podobne a naďalej slúžiš Iluminátom, tak v takom prípade nedávaj také otázky. A ak im nechceš slúžiť – konaj inak. Veď spotrebiteľský formát rozvoja súčasnej spoločnosti sa dá ľahko presmerovať na koľaj tvorivého. A žiť v mieri, rovnosti a láske, byť hodnými celého sveta. Vtedy budú aj technológie, všetko bude. A prečo nie? Ak budeme toho hodní.

T: Či niečo vedia o štvrtej a piatej dimenzii? (**IM:** Kto?) Anunnaki.

IM: Priatelia, nuž to sú naivné otázky, to je detská otázka, chápete? Keď sa človek duchovne rozvíja, prvé etapy jeho poznania – prechádza práve cez 4., 5., 6. Keď človek dosahuje 7. dimenziu – už sa duchovne oslobodzuje. No toto bolo známe od nepamäti. Preto na úrovni duchovného rozvoja človek musí prejsť minimálne 6 etáp a v 7. už získava slobodu a Večný Život. A celý náš materiálny svet, celý, zdôrazňujem, materiálny svet, pozostáva zo 72, tzv. dimenzií. A človek v živote, počas života, práve tak, ako bola predošlá otázka „či môže niečo dosiahnuť?“ Áno, môže, stať sa duchovne absolútne slobodným a prejsť cez 72 dimenzií, teda stať sa Budhom. Ale ja by som... tu v ľudskom ponímaní, Budha – to je niečo, však? Ale ja by som povedal tu v pozemskom porovnaní, to je doktor vied, to je Budha, doktor duchovných vied, však. Ale v priamom zmysle nielen na

papieri, ale v živote. Prečo? Pretože vložil mnoho síl, času a pozornosti do svojho duchovného rozvoja. A navyše pracoval na tom, aby sa ľudia okolo stali duchovnými, teda slúžil Duchovnému Svetu. Čestne, úprimne a dospelo, bez hrania, ale skutočne naozaj. A takáto cesta vedie k takému osvieteniu, ako u Gautamu a iných ľudí. Takže všetko je možné.

T: A posledná otázka. Chápeme, že hnutie ALLATRA je orientované na duchovný prínos pre ľudí. A otázka je nasledujúca. Čo ich motivuje aby to robili?

IM: A práve to, priatelia, motivuje aby sme to robili, to nás motivuje, že vo voľnom čase sme sa tu všetci teraz zišli a snažíme sa s vami debatovať. Nepotrebujeme ani slávu, nepotrebujeme ani vaše peniaze, nič od vás nepotrebujeme. Ale potrebujeme iný svet. Potrebujeme svet, v ktorom sa chce žiť. Z ktorého sa nechce odchádzať dokonca ani do Duchovného Sveta, pretože má byť porovnateľný v láske, radosť, v tom úprimnom vnútornom šťastí, v tom, aby sa tu vzájomne komunikovalo rovnako, ako sa tam komunikuje s Anjelom. A aby nebol rozdiel medzi týmito svetmi: Večným Svetom a svetom, hoci aj materiálnym, hoci s dočasne prebývajúcimi tu, ale Anjeli. A o toto sa, priatelia moji, poďme spolu snažiť, aby sme urobili tento svet podobný Svetu Duchovnému. A nie taký, ako je teraz. A všetko závisí od nás. Preto sa poďme navzájom ľúbiť. Ďakujem vám.

Cenné rozhovory
o Tom najdôležitejšom
v živote každého človeka,
ktoré prehovárajú do Duše
a privádzajú nás k
prebudeniu.

S Láskou a Vďačnosťou za všetko.